

Uradni list

Evropske unije

L 150

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 57

20. maj 2014

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) št. 510/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o trgovinskih režimih za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov, in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 1216/2009 in (ES) št. 614/2009 1
- ★ Uredba (EU) št. 511/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o ukrepih za izpolnjevanje obveznosti uporabnikov iz Nagojskega protokola o dostopu do genskih virov ter poštenu in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, v Uniji ⁽¹⁾ 59
- ★ Uredba (EU) št. 512/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 912/2010 o ustanovitvi Agencije za evropski GNSS 72
- ★ Uredba (EU) št. 513/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi instrumenta za finančno podporo na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter obvladovanja kriz v okviru Sklada za notranjo varnost in o razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/125/PNZ 93
- ★ Uredba (EU) št. 514/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o splošnih določbah o Skladu za migracije, azil in vključevanje ter o instrumentu za finančno podporo na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter obvladovanja kriz 112

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

★ Uredba (EU) št. 515/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi instrumenta za finančno podporo na področju zunanjih meja in vizumov v okviru Sklada za notranjo varnost in o razveljavitvi Odločbe št. 574/2007/ES	143
★ Uredba (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o ustanovitvi Sklada za azil, migracije in vključevanje, o spremembi Odločbe Sveta 2008/381/ES in razveljavitvi odločb št. 573/2007/ES in št. 575/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2007/435/ES	168
★ Uredba (EU) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o fluoriranih toplogrednih plinih in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 842/2006 ⁽¹⁾	195

II *Nezakonodajni akti*

MEDNARODNI SPORAZUMI

2014/283/EU:

★ Sklep Sveta z dne 14. aprila 2014 o sklenitvi Nagojskega protokola o dostopu do genskih virov ter pošteni in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, h Konvenciji o biološki raznovrstnosti, v imenu Evropske unije ⁽¹⁾	231
★ Nagojski protokol o dostopu do genskih virov ter pošteni in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, h Konvenciji o biološki raznovrstnosti	234

2014/284/EU:

★ Sklep Sveta z dne 14. aprila 2014 o sklenitvi Prostovoljnega sporazuma o partnerstvu med Evropsko unijo in Republiko Indonezijo o izvrševanju zakonodaje, upravljanju in trgovanju na področju gozdov pri uvozu lesnih proizvodov v Evropsko unijo	250
★ Prostovoljni sporazum o partnerstvu med Evropsko unijo in Republiko Indonezijo o izvrševanju zakonodaje, upravljanju in trgovanju na področju gozdov pri uvozu lesnih proizvodov v Evropsko unijo	252

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 510/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. aprila 2014

o trgovinskih režimih za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov, in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 1216/2009 in (ES) št. 614/2009

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 43(2) in člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredbo Sveta (ES) št. 1216/2009 ⁽³⁾ in Uredbo Sveta (ES) št. 614/2009 ⁽⁴⁾ je treba prilagoditi zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe, zlasti kar zadeva uvedeno razlikovanje med delegiranimi in izvedbenimi akti. Nadaljnje prilagoditve so potrebne za izboljšanje jasnosti in preglednosti obstoječih besedil.
- (2) Do 31. decembra 2013 je bil glavni instrument skupne kmetijske politike (v nadaljnjem besedilu: SKP), določen v Pogodbi o delovanju Evropske unije (TFEU), Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 ⁽⁵⁾.
- (3) V okviru reforme SKP je bila Uredba (ES) št. 1234/2007 z učinkom od 1. januarja 2014 nadomeščena z Uredbo (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾. Uredbi (ES) št. 1216/2009 in (ES) št. 614/2009 bi bilo treba prilagoditi, da se upošteva navedena uredba in ohrani skladnost trgovinskih režimov s tretjimi državami za kmetijske proizvode na eni strani ter, na drugi strani, za blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov.
- (4) Nekateri kmetijski proizvodi se uporabljajo za proizvodnjo predelanih kmetijskih proizvodov in blaga, ki ni navedeno v Prilogi I k PDEU V okviru skupne kmetijske politike in SKP je treba sprejeti ukrepe, da se upoštevata vpliv trgovine s takimi proizvodi in blagom na doseganje ciljev iz člena 39 PDEU in vpliv ukrepov, ki so bili sprejeti za izvajanje člena 43 PDEU, na gospodarski položaj navedenih proizvodov in blaga glede na razlike v stroških nabave kmetijskih proizvodov v Uniji in na svetovnem trgu.
- (5) Zaradi upoštevanja različnih razmer v kmetijstvu in živilski industriji v Uniji, se v Uniji razlikuje med kmetijskimi proizvodi iz Priloge I k PDEU. in predelanimi kmetijskimi proizvodi, ki niso navedeni v navedeni prilogi. Nekateri tretje države, s katerimi Unija sklepa sporazume, takega razlikovanja morda ne poznajo. Zato bi bilo treba splošna

⁽¹⁾ UL C 327, 12.11.2013, str. 90.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. marca 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. aprila 2014.

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1216/2009 z dne 30. novembra 2009 o trgovinskih režimih za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov (UL L 328, 15.12.2009, str. 10).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 614/2009 z dne 7. julija 2009 o skupnem sistemu trgovine za ovalbumin in laktoalbumin (UL L 181, 14.7.2009, str. 8).

⁽⁵⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) (UL L 299, 16.11.2007, str. 1).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

pravila, ki se uporabljajo za predelane kmetijske proizvode, ki niso navedeni v Prilogi I k PDEU, razširiti na nekatere kmetijske proizvode iz navedene priloge, če mednarodni sporazum predvideva izenačitev navedenih dveh vrst proizvodov.

- (6) Kadar se ta uredba sklicuje na mednarodne sporazume, ki jih je sklenila Unija ali jih začasno uporablja v skladu s PDEU, gre za sklicevanje na člen 218 PDEU.
- (7) Za preprečitev ali odpravo neželenih učinkov, ki bi jih uvoz nekaterih predelanih kmetijskih proizvodov lahko imel na trg Unije in na učinkovitost SKP, bi bilo treba omogočiti, da se za uvoz takšnih proizvodov zaračuna dodatna dajatev, če so izpolnjeni nekateri pogoji.
- (8) Ovalbumin in laktoalbumin sta predelana kmetijska proizvoda, ki nista zajeta v Prilogi I k PDEU. Zaradi uskladitve in poenostavitve bi bilo treba skupni sistem trgovine za ovalbumin in laktoalbumin, ki ga določa Uredba (ES) št. 614/2009, vključiti v trgovinske režime za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov. Glede na to, da se jajca v veliki meri lahko nadomestijo z ovalbuminom in do določene mere z laktoalbuminom, bi trgovinski režimi za ovalbumin in laktoalbumin morali ustrezati tistim za jajca.
- (9) Brez poseganja v posebne določbe glede preferencialnega trgovinskega režima iz Uredbe (EU) št. 978/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov in drugih samostojnih trgovinskih dogovorov Unije, je treba določiti glavna pravila, ki urejajo trgovinske režime za predelane kmetijske proizvode in blago, ki ni zajeto v Prilogi I, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov. V skladu z navedenimi glavnimi pravili je treba tudi sprejeti določbe o določanju znižanih uvoznih dajatev in tarifnih kvot ter dodeljevanju izvoznih nadomestil. Navedena pravila in določbe bi morali upoštevati omejitve glede uvoznih dajatev in izvoznih subvencij, ki izhajajo iz obveznosti Unije v okviru sporazumov STO in dvostranskih sporazumov.
- (10) Zaradi tesnih povezav med trgovino ovalbumina in laktoalbumina ter trgovino jajc bi bilo treba omogočiti, da se zahteva predložitev uvoznega dovoljenja za uvoz ovalbumina in laktoalbumina ter začasno ustavijo postopki aktivnega oplemenitenja za ovalbumin in laktoalbumin, kadar je trg Unije za navedene proizvode ali trg jajc moten ali bi lahko bil moten zaradi postopkov aktivnega oplemenitenja ovalbumina in laktoalbumina. Treba bi bilo omogočiti, da se za izdajo uvoznih dovoljenj za ovalbumin in laktoalbumin ter za njuno sprostitev v prosti promet lahko predpišejo zahteve glede njunega porekla, izvora, pristnosti in kakovostnih značilnosti.
- (11) Zaradi upoštevanja razvoja trgovine in trga, potreb trgov za ovalbumin in laktoalbumin ali trga jajc in rezultatov spremljanja uvoza ovalbumina in laktoalbumina bi bilo treba v skladu s členom 290 PDEU na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s: pravili o pogojevanju uvoza ovalbumina in laktoalbumina za sprostitev v prosti promet s predložitvijo uvoznega dovoljenja, pravili o pravicah in obveznostih, ki izhajajo iz navedenega uvoznega dovoljenja ter njegovih pravnih učinkov, primeri, v katerih velja odstopanje glede spoštovanja obveznosti do uvoza količine, omenjene v dovoljenju, pravili o pogojevanju izdaje dovoljenja za uvoz ali sprostitev v prosti promet s predložitvijo dokumenta, ki ga izda tretja država ali subjekt, ki med drugim potrjuje poreklo, izvor, pristnost in kakovostne lastnosti proizvodov, pravili za prenos uvoznih dovoljenj ali za omejitve tega prenosa, v katerih primerih predložitev uvoznega dovoljenja ni potrebna in v katerih primerih je oziroma ni potrebna varščina, s katero se jamči, da so proizvodi uvoženi v obdobju veljavnosti dovoljenja.
- (12) Nekateri predelani kmetijski proizvodi, ki niso navedeni v Prilogi I k PDEU, se pridobivajo z uporabo kmetijskih proizvodov, za katere velja SKP. Dajatve, ki se uporabljajo za uvoz navedenih predelanih kmetijskih proizvodov, bi morale izravnati razlike med cenami na svetovnem trgu in cenami na trgu Unije za kmetijske proizvode, ki so bili uporabljeni pri njihovi proizvodnji, in hkrati zagotoviti konkurenčnost predelovalne industrije.
- (13) V okviru trgovinske politike Unije je v nekaterih mednarodnih sporazumih za predelane kmetijske proizvode odobreno zmanjšanje ali postopno opuščanje dajatev v zvezi s kmetijskimi komponentami, dodatnih dajatev za sladkor in moko ter dajatev *ad valorem*. Navedena zmanjšanja bi bilo treba mogoče določiti ob upoštevanju kmetijskih komponent, ki veljajo za nepreferencialno trgovino.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 978/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 732/2008 (UL L 303, 31.10.2012, str. 1).

- (14) Kmetijska komponenta uvozne dajatve bi morala izravnati razlike v cenah kmetijskih proizvodov, ki se uporabljajo v proizvodnji zadevnih predelanih kmetijskih proizvodov, na svetovnem trgu in trgu Unije. Zato je treba ohraniti tesno povezavo med izračunom kmetijske komponente uvozne dajatve, ki se uporablja za predelane kmetijske proizvode, in dajatve, ki se uporablja za kmetijske proizvode, ki se uvažajo v nespremenjenem stanju.
- (15) Za izvajanje mednarodnih sporazumov, ki predvidevajo zmanjšanje ali postopno opuščanje uvoznih dajatev za predelane kmetijske proizvode, ki temeljijo na posebnih kmetijskih proizvodih, ki so bili uporabljeni ali se šteje, da so bili uporabljeni pri proizvodnji predelanih kmetijskih proizvodov, bi bilo treba v skladu s členom 290 PDEU na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi z določitvijo seznama tistih kmetijskih proizvodov, za katere se šteje, da so bili uporabljeni v proizvodnji predelanih kmetijskih proizvodov, določitvijo ekvivalentnih količin in pravil za pretvorbo drugih kmetijskih proizvodov v ekvivalentne količine posebnih kmetijskih proizvodov, za katere se šteje, da so bili uporabljeni, elementi, potrebnimi za izračun znižane kmetijske komponente in znižanih dodatnih dajatev, in metodami za navedeni izračun ter zanemarljivimi zneski, za katere se znižane kmetijske komponente in dodatne dajatve za sladkor in moko določijo na vrednost nič.
- (16) Uvozne tarifne koncesije se lahkoodobrijo za neomejene količine zadevnega blaga ali za omejene količine iz tarifne kvote. Kadar so z nekaterimi mednarodnimi sporazumi odobrene tarifne koncesije znotraj tarifnih kvot, bi kvote morala odpirati in upravljati Komisija. Iz praktičnih razlogov je bistvenega pomena, da za upravljanje nekmetijskega dela uvoznih dajatev za blago, za katero so bili dogovorjeni tarifni preferenciali, veljajo ista pravila kot za upravljanje kmetijske komponente.
- (17) Zaradi tesne povezave med trgov ovalbumina in laktoalbumina ter trgov jajc bi bilo treba tarifne kvote za ovalbumin in laktoalbumin odpirati in upravljati na isti način kot tarifne kvote za jajca v skladu z Uredbo (EU) št. 1308/2013. Pri metodi upravljanja bi bilo treba po potrebi upoštevati potrebe za oskrbo trga Unije in potrebo po ohranjanju uravnoteženosti navedenega trga, temeljiti pa bi morala na metodah, uporabljenih v preteklosti, ob upoštevanju pravic, ki izhajajo iz sporazumov STO.
- (18) Da se zagotovi enakopraven dostop subjektov do trga in njihova enaka obravnava ter da se upoštevajo potrebe za oskrbo trga Unije in ohranjanja uravnoteženosti navedenega trga, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejema akte v zvezi s pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za vložitev zahtevka v okviru tarifne kvote, pravili o prenosu pravic znotraj tarifne kvote, pogojevanjem udeležbe v tarifni kvoti s položitvijo varščine in posebnostmi, zahtevami ali omejitvami, ki se uporabljajo za tarifne kvote.
- (19) Zaradi zagotovitve, da so lahko izvoženi proizvodi pod določenimi pogoji na podlagi mednarodnih sporazumov, ki jih je sklenila Unija v skladu s PDEU, upravičeni do posebne obravnave pri uvozu v tretjo državo, bi bilo treba v skladu s členom 290 PDEU na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s pravili, ki od pristojnih organov držav članic zahtevajo, da na zahtevo in po ustreznih preverjanjih izdajo dokument, ki potrjuje izpolnjevanje pogojev za proizvode, ki so lahko, če se izvozijo, upravičeni do posebne obravnave pri uvozu v tretjo državo, če so izpolnjeni nekateri pogoji.
- (20) Možno je, da se povpraševanje predelovalne industrije po kmetijskih surovinah v skladu s konkurenčnimi pogoji ne more v celoti zadovoljiti s surovinami Unije. Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 ⁽¹⁾ predvideva, da je takšno blago lahko vključeno v postopek aktivnega oplemenitenja, če izpolnjuje ekonomske pogoje, določene z Uredbo Komisije (EGS) št. 2454/93 ⁽²⁾. Uredbo (EGS) št. 2913/1992 bo nadomestila Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, vendar z učinkom šele od 1. junija 2016. Zato je primerno v to uredbo vključiti sklic na Uredbo (EGS) št. 2913/1992, zlasti glede na to, da bo treba sklicevanja na Uredbo (EGS) št. 2913/1992 v prihodnje obravnavati kot sklicevanja na Uredbo (EU) št. 952/2013. V jasno opredeljenih okoliščinah bi se moralo šteti, da so ekonomski pogoji za vključitev določenih količin kmetijskih proizvodov v postopek aktivnega oplemenitenja izpolnjeni. Navedene količine bi bilo treba določiti na podlagi bilance oskrbe. Pravičen dostop do razpoložljivih količin, enako obravnavo subjektov in jasnost bi bilo treba zagotoviti s sistemom potrdil o aktivnem oplemenitenju, ki jih izdajo države članice.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, 19.10.1992, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, 11.10.1993, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

- (21) Da bi zagotovili preudarno in učinkovito upravljanje postopkov aktivnega oplemenitenja, ob upoštevanju položaja na trgu Unije z zadevnim blagom ter potreb in praks predelovalne industrije, bi bilo treba v skladu s členom 290 PDEU na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s seznamom tistih kmetijskih proizvodov, za katere se lahko izdajo potrdila o aktivnem oplemenitenju, pravicami, ki izhajajo iz potrdila o aktivnem oplemenitenju, in njihovih pravnih učinkov, določbami, ki se nanašajo na prenos pravic med subjekti, ter pravili, potrebnimi za zanesljiv in učinkovit sistem potrdil o aktivnem oplemenitenju, kar zadeva pristnost potrdila, njegov prenos ali omejitve tega prenosa.
- (22) Za nekatere kmetijske proizvode, ki se uporabljajo pri proizvodnji blaga, ki ni navedeno v Prilogi I k PDEU, bi bilo v mejah, ki jih določajo obveznosti Unije do STO, treba predvideti odobritve izvoznih nadomestil, da proizvajalci navedenih proizvodov ne bi bili kaznovani glede na cene, po katerih morajo zaradi SKP kupovati svoje zaloge. Navedena nadomestila bi morala zajemati samo razliko v cenah kmetijskega proizvoda na trgu Unije in svetovnem trgu. Ustrezne določbe bi se zato morale sprejeti kot del trgovinskih režimov za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov.
- (23) Pri oblikovanju seznama blaga, ki ni zajeto v Prilogi I in izpolnjuje pogoje za izvozna nadomestila, bi bilo treba upoštevati vpliv razlike med cenami kmetijskih proizvodov, uporabljenih pri njihovi proizvodnji, na trgu Unije in na svetovnem trgu ter potrebo po celotni ali delni izravnavi te razlike, da se olajša izvoz kmetijskih proizvodov, uporabljenih pri proizvodnji blaga, ki ni zajeto v Prilogi I.
- (24) Treba je zagotoviti, da se izvozna nadomestila ne odobrijo za uvoženo blago, ki ni zajeto v Prilogi I, sproščeno v prosti promet, ki se ponovno izvozi, izvozi po predelavi ali vključi v drugo blago, ki ni zajeto v Prilogi I. Treba je zagotoviti, da se nadomestila ne odobrijo za uvožena žita, riž, mleko in mlečne izdelke ali jajca, sproščene v prosti promet in izvožene po predelavi ali vključene v blago, ki ni zajeto v Prilogi I.
- (25) Stopnje izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode, izvožene v obliki blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, bi bilo treba določiti v skladu s istimi pravili in praktičnimi rešitvami ter po istem postopku kakor stopnje izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode, izvožene v nespremenjenem stanju, v skladu z Uredbo (EU) št. 1308/2013 in Uredbo Sveta (EU) št. 1370/2013 ⁽¹⁾.
- (26) Glede na tesno povezavo med blagom, ki ni zajeto v Prilogi I, in kmetijskimi proizvodi, ki se uporabljajo pri proizvodnji navedenega blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, na eni strani ter razlike med navedenim blagom in proizvodi na drugi strani je treba predvideti uporabo horizontalnih določb o izvoznih nadomestilih, ki so določena v skladu z Uredbo (EU) št. 1308/2013, za blago, ki ni zajeto v Prilogi I.
- (27) Da bi upoštevali posebne proizvodne postopke in trgovinske zahteve za blago, ki ni zajeto v Prilogi I in vsebuje nekatere kmetijske proizvode, bi bilo treba v skladu s členom 290 PDEU na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s pravili o značilnostih blaga, ki ni zajeto v Prilogi I in je namenjeno za izvoz, in kmetijskih proizvodov, uporabljenih pri njegovi proizvodnji, pravili za določitev izvoznih nadomestil za nekatere kmetijske proizvode, izvožene po predelavi v blago, ki ni zajeto v Prilogi I, pravili o dokazilu o sestavi izvoženega blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, pravili glede obvezne izjave o uporabi nekaterih uvoženih kmetijskih proizvodov, pravili o izenačitvi kmetijskih proizvodov z osnovnimi proizvodi in o določanju referenčne količine vsakega osnovnega proizvoda ter o uporabi horizontalnih pravil o izvoznih nadomestilih za kmetijske proizvode za blago, ki ni zajeto v Prilogi I.
- (28) Skladnost z izvoznimi omejitvami, ki izhajajo iz mednarodnih sporazumov, ki jih je Unija sklenila ali jih začasno uporablja v skladu s PDEU, bi bilo treba zagotoviti z izdajo potrdila o nadomestilu za referenčna obdobja, določena v sporazumih, ob upoštevanju letnega zneska, predvidenega za male izvoznike.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1370/2013 z dne 16. decembra 2013 o opredelitvi ukrepov za določitev nekaterih pomoči in nadomestil v zvezi s skupno ureditvijo trgov za kmetijske proizvode (UL L 346, 20.12.2013, str. 12).

- (29) Izvozna nadomestila bi bilo treba odobriti do višine skupnih razpoložljivih količin ob upoštevanju položaja trgovine z blagom, ki ni zajeto v Prilogi I. Sistem potrdila o nadomestilu bi moral omogočiti učinkovito upravljanje zneskov nadomestil.
- (30) Treba bi bilo predvideti, da bo potrdilo o nadomestilu, ki ga izdajo države članice, veljavno v vsej Uniji in da bo za njegovo izdajo treba položiti varščino, ki bo jamčila, da bo subjekt vložil prošnjo za nadomestilo. Določiti bi bilo treba pravila za nadomestila po sistemu vnaprejšnje določitve, ki seodobrijo za vse stopnje nadomestil, ki se uporabljajo, ter za položitev in sprostitev varščin.
- (31) Za spremljanje odhodkov za izvozna nadomestila in izvajanja sistema potrdila o nadomestilu, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s pravili o pravicah in obveznostih, ki izhajajo iz potrdila o nadomestilu, pravili za njihov prenos ali omejitve njihove prenosljivosti, primeri in okoliščinami, v katerih se predložitev potrdila o nadomestilu ali položitev varščine ne zahteva, ter dovoljenim odstopanjem, pri katerih obveznost vložitve zahtevka za nadomestilo ne velja.
- (32) Pri presoji vpliva ciljno naravnanih ukrepov, ki se nanašajo na izvozna nadomestila, bi bilo na splošno treba upoštevati podjetja, ki se ukvarjajo s predelavo kmetijskih proizvodov, zlasti pa položaj malih in srednje velikih podjetij. Glede na posebne potrebe malih izvoznikov bi jim bilo treba dodeliti skupni znesek za vsako proračunsko leto in jih oprostiti predložitve potrdila o nadomestilu v okviru režimov o izvoznih nadomestilih.
- (33) Kadar se v skladu z Uredbo (EU) št. 1308/2013 sprejmejo ukrepi v zvezi z izvozom kmetijskega proizvoda in bi izvoz blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, z visoko vsebnostjo kmetijskega proizvoda lahko oviral doseganje cilja navedenih ukrepov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z enakovrednimi ukrepi glede izvoza navedenega blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, pri čemer bi bilo treba spoštovati vse obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih sporazumov.
- (34) V okviru nekaterih mednarodnih sporazumov lahko Unija omeji uvozne dajatve in zneske, ki se plačujejo za izvoz, ter tako v celoti ali deloma izravna razlike v cenah kmetijskih proizvodov, ki se uporabljajo pri proizvodnji predelanih kmetijskih proizvodov ali zadevnega blaga, ki ni zajeto v Prilogi I. Za navedene predelane kmetijske proizvode in blago, ki ni zajeto v Prilogi I, je treba določiti, da bodo navedeni zneski določeni skupaj kot del skupne dajatve, da se izravnajo razlike med cenami kmetijskih proizvodov, ki jih je treba upoštevati, na trgu zadevne države ali regije in trgu Unije.
- (35) Ker bi sestava predelanih kmetijskih proizvodov in blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, lahko bila pomembna za pravilno uporabo trgovinskih režimov, določenih v tej uredbi, bi bilo treba omogočiti, da se njihova sestava določi z uporabo kvalitativnih in kvantitativnih analiz.
- (36) Za izvajanje mednarodnih sporazumov, ki jih je sklenila Unija, in za zagotovitev jasnosti in skladnosti s spremembami Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 ⁽¹⁾ bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z dopolnitvijo in spremembo nekaterih nebitvenih elementov te uredbe in njenih prilog v navedene namene.
- (37) Določiti bi bilo treba, da morajo države članice Komisiji in druga drugi predložiti informacije, potrebne za izvajanje trgovinskih režimov za predelane kmetijske proizvode in blago, ki ni zajeto v Prilogi I.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, 7.9.1987, str. 1).

- (38) Da se zagotovi celovitost informacijskih sistemov ter pristnost in čitljivost posredovanih dokumentov in povezanih podatkov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z opredelitvijo narave in vrste informacij, ki jih je treba sporočati, kategorijami podatkov, ki se obdelujejo, najdaljšim obdobjem hrambe ter namenom obdelave, pravicami dostopa do informacij ali informacijskih sistemov ter pogoji objave teh informacij.
- (39) Uporablja se pravo Unije o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov, zlasti Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (40) Da bi se izognili nepotrebnemu administrativnemu bremenu subjektov in nacionalnih organov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z določitvijo praga, pod katerim se zneski ne obračunajo ali odobrijo za uvozne dajatve, dodatne uvozne dajatve, znižane uvozne dajatve, izvozna nadomestila in zneske, ki jih je treba obračunati ali plačati pri izravnavi skupno določene cene.
- (41) Glede na tesno povezavo med blagom, ki ni zajeto v Prilogi I, in kmetijskimi proizvodi, ki se uporabljajo pri proizvodnji navedenega blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, je treba predvideti smiselno uporabo horizontalnih določb o varščinah, pregledih, preverjanjih, nadzoru in kaznih, ki so določena in sprejeta na podlagi Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, za blago, ki ni zajeto v Prilogi I.
- (42) Da bi se zagotovila uporaba horizontalnih pravil, sprejetih na podlagi Uredbe (EU) št. 1306/2013, za uvozna dovoljenja in tarifne kvote za predelane kmetijske proizvode ter za izvozna nadomestila in potrdila o nadomestilu za blago, ki ni zajeto v Prilogi I, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s pravili, s katerimi se po potrebi prilagodijo horizontalne določbe o varščini, pregledih, preverjanjih, nadzoru in kaznih, sprejete v skladu z navedeno uredbo.
- (43) Pri sprejemanju delegiranih aktov v skladu s členom 290 PDEU je zlasti pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (44) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe v zvezi z uvozom bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z: ukrepi za določitev predelanih kmetijskih proizvodov, za katere bi se morale uporabljati dodatne uvozne dajatve, da se preprečijo ali odpravijo škodljivi učinki na trg Unije; ukrepi za uporabo navedenih dodatnih uvoznih dajatev, kar zadeva roke za dokazovanje uvozne cene, za predložitev dokumentarnih dokazil in za določanje ravni dodatnih uvoznih dajatev; ukrepi za določitev reprezentativnih cen in sprožitvenih obsegov za uporabo dodatnih uvoznih dajatev; ukrepi glede oblike in vsebine uvoznega dovoljenja za ovalbumin in laktoalbumin, glede vložitve zahtevkov ter izdaje in uporabe navedenih uvoznih dovoljenj, glede obdobja njihove veljavnosti, glede postopkov za položitev varščine in zneska varščine, ki jo je treba položiti v zvezi z navedenimi dovoljenji, glede dokazil, da so bile zahteve za uporabo navedenih dovoljenj izpolnjene, glede ravni dovoljenega odstopanja pri spoštovanju obveznosti uvoza količine, navedene v uvoznem dovoljenju, in glede izdaje nadomestnih uvoznih dovoljenj in dvojnikov; ukrepi glede obravnave uvoznih dovoljenj s strani držav članic, kakor tudi glede izmenjave informacij, potrebnih za upravljanje sistema uvoznih dovoljenj za ovalbumin in laktoalbumin, vključno s postopki v zvezi s posebno upravno pomočjo med državami članicami; izračunom uvoznih dajatev in določitvijo ravni uvoznih dajatev za predelane kmetijske proizvode pri izvajanju mednarodnih trgovinskih režimov.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (EC) No 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL L 347, 20.12.2013, str. 549).

- (45) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe v zvezi z uvozom bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z: ukrepi za določitev količin kmetijskih proizvodov, za katere se šteje, da so bili uporabljeni pri proizvodnji predelanih kmetijskih proizvodov, zaradi znižanja ali postopnega opuščanja uvoznih dajatev, ki se uporabljajo v preferencialni trgovini ter za določitev ustreznih dokumentacijskih zahtev; letnimi tarifnimi kvotami in metodo upravljanja, ki jo je treba uporabljati za uvoz predelanih kmetijskih proizvodov in nekaterih kmetijskih proizvodov v skladu z mednarodnimi obveznostmi Unije; postopki za uporabo posebnih določb iz mednarodnih sporazumov ali akta, s katerim se sprejme uvozni ali izvozni režim, zlasti glede jamstev, ki zajemajo vrsto, izvor in poreklo proizvoda, priznanja dokumenta za preveritev teh jamstev, predložitve dokumenta, ki ga je izdala država izvoznica, ter namembnega kraja in uporabe proizvodov; ukrepi za določitev obdobja veljavnosti uvoznih dovoljenj, postopkov za položitev varščine in zneska varščine, ki jo je treba položiti; uporabo navedenih uvoznih dovoljenj in po potrebi posebnimi ukrepi, zlasti glede pogojev, v skladu s katerimi se vlagajo zahtevki za uvoz in odobrijo dovoljenja, ki se izdajo v okviru tarifne kvote, ter ustreznih dokumentacijskih zahtev.
- (46) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe v zvezi z uvozom in ureditvijo aktivnega oplemenitenja bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z: ukrepi za vodenje postopka, ki zagotavljajo, da se količine, ki so na voljo v okviru tarifne kvote, ne presežejo, ter ukrepi za prerazporeditev neuporabljenih količin tarifne kvote; zaščitnimi ukrepi proti uvozu v Unijo v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 260/2009 ⁽¹⁾ in Uredbo Sveta (ES) št. 625/2009 ⁽²⁾ ali zaščitnimi ukrepi, predvidenimi z mednarodnimi sporazumi; ukrepi glede količine kmetijskih proizvodov, za katere se lahko izdajo potrdila o aktivnem oplemenitenju; ukrepi za izvajanje sistema potrdil o aktivnem oplemenitenju v zvezi z zahtevanimi dokumenti in postopki za vložitev zahtevka in izdajo potrdila o aktivnem oplemenitenju; ukrepi glede upravljanja potrdil o aktivnem oplemenitenju s strani držav članic in postopkov, ki se nanašajo na upravno pomoč med državami članicami; ukrepi za omejitev količin, za katere se lahko izdajo potrdila o aktivnem oplemenitenju, za zavrnitev količin, za katere se zaprosi v zvezi z navedenimi potrdili, in začasno ustavitev vlaganja zahtevkov za potrdila o aktivnem oplemenitenju, kadar se zaprosi za velike količine, ter ukrepi za začasno ustavitev uporabe postopkov predelave ali postopkov aktivnega oplemenitenja za ovalbumin in laktoalbumin.
- (47) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe v zvezi z izvozom bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z: ukrepi glede uporabe stopenj nadomestil, glede izračuna izvoznih nadomestil, glede izenačitve nekaterih proizvodov z osnovnimi proizvodi in določitve referenčne količine osnovnih proizvodov, glede vlaganja zahtevkov za potrdila o izvozu nekaterega blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, v nekatere namembne države, če je tako predvideno z mednarodnim sporazumom, ki ga je Unija sklenila ali ga začasno uporablja v skladu s PDEU, in glede izdajanja in upravljanja takih potrdil o izvozu ter glede obravnave izginotja proizvodov in količinskih izgub med proizvodnim postopkom in obravnavo stranskih proizvodov.
- (48) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe v zvezi z izvozom bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z: ukrepi za določitev postopkov v zvezi z deklaracijo in dokazilom o sestavi izvoženega blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, ki so potrebni za izvajanje sistema izvoznih nadomestil; poenostavljenimi dokazili o prispetju v namembno državo v primeru diferenciranih nadomestil; ukrepi glede uporabe horizontalnih določb o izvoznih nadomestilih za blago, ki ni zajeto v Prilogi I; ukrepi za izvajanje sistema potrdila o izvoznih nadomestilih, kar zadeva vlaganje, obliko in vsebino zahtevkov za izdajo potrdila o nadomestilu, obliko, vsebino in obdobje veljavnosti potrdila o nadomestilu; s postopkom za vložitev zahtevkov in izdajo potrdil o nadomestilu ter njihovo uporabo, postopkom za položitev varščine in zneskom varščine, dovoljenim odstopanjem glede zneskov izvoznega nadomestila, za katere ni bil vložen zahtevek, ter dokazovanjem, da so bile obveznosti, ki izhajajo iz potrdila o nadomestilu, izpolnjene.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 260/2009 z dne 26. februarja 2009 o skupnih pravilih za uvoz (UL L 84, 31.3.2009, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 625/2009 z dne 7. julija 2009 o skupnih pravilih za uvoz iz nekaterih tretjih držav (UL L 185, 17.7.2009, str. 1).

- (49) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe v zvezi z izvozom in nekaterimi splošnimi določbami bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z: ukrepi glede ravnanja držav članic s potrdili o izvoznih nadomestilih ter glede izmenjave informacij in posebne upravne pomoči v zvezi s potrdilom o nadomestilu med državami članicami; ukrepi za določitev skupnega zneska, dodeljenega malim izvoznikom, in posameznega praga, pod katerim predložitev potrdila o nadomestilu ni potrebna; ukrepi glede izdaje nadomestnih potrdil o nadomestilu in dvojnikov potrdil o nadomestilu; ukrepi za omejitev zneskov, za katere se lahko izda potrdilo o nadomestilu, zavrnitev zneskov, za katere je bilo zaproseno v okviru navedenih potrdil, in začasno ustavitev vlaganja zahtevkov za potrdilo o nadomestilu, če gre za zneske, ki presegajo razpoložljive zneske, določene na podlagi obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih sporazumov; potrebnimi postopkovnimi pravili in tehničnimi merili za uporabo drugih ukrepov v zvezi z izvozom; ukrepi za določitev dajatve, ki se uporablja v primeru neposredne izravnave v preferencialni trgovini, in s tem povezanih zneskov, ki se plačajo za izvoz v zadevno državo ali regijo; ukrepi za zagotovitev, da se predelani kmetijski proizvodi, prijavljeni za izvoz v okviru preferencialnih trgovinskih sporazumov, dejansko ne izvozijo v okviru nepreferencialnega sporazuma ali obratno; ukrepi v zvezi z metodami kvalitativne in kvantitativne analize predelanih kmetijskih proizvodov in blaga, ki ni zajeto v Prilogi I; tehničnimi določbami, potrebnimi za določanje takih proizvodov in blaga, ter postopki njihovega razvrščanja v kombinirano nomenklaturo.
- (50) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe v zvezi z izvozom in nekaterimi splošnimi določbami bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z: ukrepi, potrebnimi za izvajanje obveznosti Komisije in držav članic glede izmenjave informacij v zvezi z metodami uradnega obveščanja; pravili o informacijah, ki se uradno sporočajo, ureditvah za upravljanje informacij, ki se uradno sporočajo, vsebini, obliki, časovnem okviru, pogostosti in rokih za uradna obvestila ter o ureditvah za posredovanje ali razpoložljivost informacij in dokumentov ob upoštevanju varstva osebnih podatkov in legitimnega interesa podjetij, da se varujejo njihove poslovne skrivnosti; ter ukrepi glede uporabe horizontalnih določb o varščini, pregledih, preverjanjih, nadzoru in kaznih, sprejetih v skladu z Uredbo (EU) št. 1306/2013, za uvozna dovoljenja in tarifne kvote za predelane kmetijske proizvode ter za izvozna nadomestila in potrdila o nadomestilu za blago, ki ni zajeto v Prilogi I.
- (51) Glede na njihovo posebno naravo bi bilo treba izvedbene akte, ki se nanašajo na ukrepe za določitev reprezentativnih cen in sprožitvenih obsegov zaradi uporabe dodatnih uvoznih dajatev ter višine uvoznih dajatev v skladu z mednarodnimi obveznostmi Unije; omejitev količin, za katere se lahko izdajo potrdila o aktivnem oplemenitvenju in potrdila o nadomestilu, zavrnitev količin, za katere se zaprosi v zvezi z navedenimi potrdili ter začasna ustavitev vlaganja zahtevkov za navedena potrdila; in ukrepe za vodenje procesa, ki zagotavlja, da se količine, ki so na voljo v okviru tarifne kvote, ne presežejo in da se neuporabljene količine tarifnih kvot prerazporedijo, sprejeti brez uporabe Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾. Vse druge izvedbene akte na podlagi te uredbe bi bilo treba sprejeti v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.
- (52) Za sprejemanje izvedbenih aktov, ki se sprejmejo v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011, bi bilo treba uporabiti postopek pregleda, ker se ti akti nanašajo na SKP iz točke (ii) člena 2(2)(b) navedene uredbe.
- (53) Komisija bi morala sprejeti izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, kadar je to potrebno iz izredno nujnih razlogov v ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z zaščitnimi ukrepi proti uvozu predelanih kmetijskih proizvodov v Unijo, motnjami ali morebitnimi motnjami trga Unije, ki zahtevajo opustitev predelave ali postopkov aktivnega oplemenitvenja za ovalbumin in laktoalbumin.
- (54) V skladu z načelom sorazmernosti je potrebno in primerno, da se za doseganje ciljev te uredbe določijo trgovinski režimi, ki se uporabljajo za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov. V skladu s členom 5(4) Pogodbe o Evropski uniji ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje zastavljenih ciljev.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (55) Da se ohrani trenutno stanje, bi morala ta uredba vključevati priloge, ki vsebujejo: seznam predelanih kmetijskih proizvodov, ki nadomešča Prilogo II k Uredbi (ES) št. 1216/2009; seznam blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, ki nadomešča Prilogo II k Uredbi Komisije (EU) št. 578/2010 ⁽¹⁾ ter Prilogo XX k Uredbi (ES) št. 1234/2007; seznam osnovnih proizvodov, ki se uporabljajo v proizvodnji blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, in nadomešča Prilogo I k Uredbi (EU) št. 578/2010; seznam predelanih kmetijskih proizvodov, za katere se lahko obračunajo dodatne uvozne dajatve, ki nadomešča Prilogo III k Uredbi (ES) št. 1216/2009. in seznam kmetijskih proizvodov, ki se uporabljajo v proizvodnji predelanih kmetijskih proizvodov, ki nadomešča Prilogo I k Uredbi (ES) št. 1216/2009;
- (56) Uredbi (ES) št. 1216/2009 in (ES) št. 614/2009 bi zato bilo treba razveljaviti.
- (57) Ker je bila pred začetkom veljavnosti te uredbe s prehodno določbo iz točke (i) drugega pododstavka člena 230(1) Uredbe (EU) št. 1308/2013 zagotovljena potrebna skladnost, bi se morala ta uredba začeti uporabljati kar se da hitro po sprejetju uredb iz svežnja reform SKP ob upoštevanju interesa do pravne varnosti in legitimnega pričakovanja gospodarskih subjektov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Ta uredba določa trgovinske režime, ki se uporabljajo za uvoz predelanih kmetijskih proizvodov ter za izvoz blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, in kmetijskih proizvodov, vsebovanih v blagu, ki ni zajeto v Prilogi I.

Ta uredba se uporablja tudi za uvoz kmetijskih proizvodov, zajetih v mednarodnem sporazumu, ki je sklenjen ali se začasno uporablja v Uniji v skladu s PDEU in ki določa izenačitev navedenih proizvodov s predelanimi kmetijskimi proizvodi, za katere velja preferencialna trgovina.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „kmetijski proizvodi“ pomenijo proizvode iz člena 1 Uredbe (EU) št. 1308/2013;
- (b) „predelani kmetijski proizvodi“ pomenijo proizvode, navedene v Prilogi I k tej uredbi;
- (c) „blago, ki ni zajeto v Prilogi I“ pomeni proizvode, ki niso navedeni v Prilogi I k PDEU in so zajeti v prvem in drugem stolpcu Priloge II k tej uredbi;
- (d) „osnovni proizvodi“ pomenijo kmetijske proizvode, navedene v Prilogi III k tej uredbi;
- (e) „kmetijska komponenta“ pomeni bodisi tisti del uvozne dajatve, ki se uporablja za predelane kmetijske proizvode in ustreza uvoznim dajatvam za kmetijske proizvode, navedene v Prilogi V k tej uredbi, ali, kjer je to ustrezno, znižane dajatve, ki se uporabljajo za kmetijske proizvode iz zadevnih držav za količino kmetijskih proizvodov, ki so bili uporabljeni ali za katere se šteje, da so bili uporabljeni;
- (f) „nekmetijska komponenta“ pomeni del dajatev, ki ustreza carinskim dajatvam, določenim s skupno carinsko tarifo, znižan za kmetijsko komponento, kakor je določena v točki (e);
- (g) „dodatne dajatve za sladkor in moko“ pomenijo dodatno dajatev za sladkor (AD S/Z) in dodatno dajatev za moko (AD F/M) iz točke B.6 oddelka I prvega dela Priloge I k Uredbi (EGS) št. 2658/87, kakor je določena v tabeli 2 Priloge 1 iz oddelka I tretjega dela Priloge I k navedeni uredbi;
- (h) „dajatev *ad valorem*“ pomeni del uvozne dajatve, ki je izražen kot odstotek carinske vrednosti;
- (i) „skupina proizvodov 1“ pomeni sirotko v prahu, granulah ali drugih trdnih oblikah, ki ne vsebuje dodanega sladkorja ali drugih sladil z oznakami KN ex 0404 10 02 do KN ex 0404 10 16;

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 578/2010 z dne 29. junija 2010 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 1216/2009 glede sistema dodeljevanja izvoznih nadomestil za nekatere kmetijske proizvode, izvožene kot blago, ki ni zajeto v Prilogi I k Pogodbi, in meril za določanje višine teh nadomestil (UL L 171, 6.7.2010, str. 1).

- (j) „skupina proizvodov 2“ pomeni mleko v prahu, granulah ali drugih trdnih oblikah, ki ne vsebuje dodanega sladkorja ali drugih sladil, z vsebnostjo maščobe do vključno 1,5 mas. %, razen v izvirnem pakiranju z neto vsebino do vključno 2,5 kg z oznako KN ex 0402 10 19;
- (k) „skupina proizvodov 3“ pomeni mleko v prahu, granulah ali drugih trdnih oblikah, ki ne vsebuje dodanega sladkorja ali drugih sladil, z vsebnostjo maščobe 26 mas. %, razen v izvirnem pakiranju z neto vsebino do vključno 2,5 kg z oznako KN ex 0402 21 18;
- (l) „skupina proizvodov 6“ pomeni maslo z vsebnostjo maščobe 82 mas. % z oznako KN ex 0405 10.

POGLAVJE II

UVOZ PREDELANIH KMETIJSKIH PROIZVODOV

ODDELEK I

Splošne določbe za uvoz

Pododdelek I

Uvozne dajatve za predelane kmetijske proizvode

Člen 3

Komponente uvoznih dajatev

1. Za predelane kmetijske proizvode, navedene v tabeli 1 Priloge I, so uvozne dajatve, določene v skupni carinski tarifi, sestavljene iz kmetijske komponente, ki ni del dajatve *ad valorem*, in nekmetijske komponente, ki je dajatev *ad valorem*.
2. Za predelane kmetijske proizvode, navedene v tabeli 2 Priloge I, so uvozne dajatve, določene v skupni carinski tarifi, sestavljene iz dajatve *ad valorem* in kmetijske komponente, ki je del dajatve *ad valorem*. Kadar dajatev *ad valorem* za predelane kmetijske proizvode, navedene v tabeli 2 Priloge I, ne obstaja, se kmetijska komponenta za te proizvode šteje kot del posebne dajatve za te proizvode.

Člen 4

Najvišja stopnja uvozne dajatve

1. Kadar se uporabi najvišja stopnja dajatve, se metoda za izračun navedene najvišje stopnje dajatve določi v skupni carinski tarifi v skladu s členom 31 PDEU.
2. Kadar najvišja stopnja dajatve za predelane kmetijske proizvode, navedene v tabeli 1 Priloge I, vključuje dodatno dajatev za sladkor in moko, se metoda za izračun dodatne dajatve določi v skupni carinski tarifi v skladu s členom 31 PDEU.

Člen 5

Dodatne uvozne dajatve za preprečitev ali odpravo škodljivih učinkov na trg Unije

1. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi predelane kmetijske proizvode, navedene v Prilogi IV, za katere pri uvozu velja stopnja dajatve, določena v skupni carinski tarifi, in za katere se uporablja dodatna uvozna dajatev. Ti izvedbeni akti se sprejmejo le, da se preprečijo ali odpravijo škodljivi učinki uvoza takih proizvodov na trg Unije, če:
 - (a) je uvoz izveden po ceni, ki je nižja od cene, ki jo Unija priglasí Svetovni trgovinski organizaciji („sprožitvena cena“), ali
 - (b) obseg uvoza v katerem koli letu presega določeno raven („sprožitveni obseg“).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).

2. V skladu z odstavkom 1 se dodatne uvozne dajatve ne uporabijo, kadar ni verjetno, da bi uvoz povzročil motnje na trgu Unije, ali kadar bi bili učinki takih dodatnih uvoznih dajatev glede na zastavljeni cilj nesorazmerni.

3. Za namene odstavka 1(a) se uvozne cene določijo na podlagi uvoznih cen c.i.f. zadevne pošiljke.

Uvozne cene c.i.f. se preverijo glede na reprezentativne cene tega proizvoda na svetovnem trgu ali na uvoznem trgu tega proizvoda v Uniji.

Reprezentativne cene se določijo v rednih časovnih presledkih na podlagi podatkov, zbranih v okviru sistema nadzora Skupnosti, vzpostavljenega v skladu s členom 308d Uredbe Komisije (EGS) 2454/1993 ⁽¹⁾.

4. Sprožitveni obseg temelji na možnostih za dostop na trg, opredeljenih kot uvoz in kot odstotek ustrezne domače porabe v treh letih pred letom, ko se pojavijo ali se zdi verjetno, da se bodo pojavili škodljivi učinki iz odstavka 1.

5. Komisija lahko sprejme izvedbene akte s potrebnimi ukrepi za uporabo tega člena, zlasti ukrepi glede rokov za dokazovanje uvozne cene in glede predložitve dokumentarnih dokazov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).

6. Komisija lahko sprejme izvedbene akte brez uporabe postopka iz člena 44(2) ali (3) v zvezi s proizvodi, določenimi v skladu z odstavkom 1, za:

(a) določitev reprezentativnih cen in sprožitvenih obsegov za uporabo dodatnih uvoznih dajatev;

(b) določitev ravni dodatnih uvoznih dajatev v skladu s pravili, določenimi v mednarodnih sporazumih, ki jih Unija sklene ali začasno uporablja v skladu s PDEU.

7. Komisija objavi sprožitvene cene iz odstavka 1(a) v *Uradnem listu Evropske unije*.

Pododdelek II

Uvoz ovalbumina in laktoalbumina

Člen 6

Uvozna dovoljenja za ovalbumin in laktoalbumin

1. Za uvoz ovalbumina in laktoalbumina za sprostitev v prosti promet se lahko zahteva predložitev uvoznega dovoljenja, kadar je tako dovoljenje potrebno za upravljanje zadevnih trgov in zlasti za spremljanje trgovine s temi proizvodi.

2. Brez poseganja v ukrepe, sprejete v skladu s členom 14, države članice izdajo uvozna dovoljenja iz odstavka 1 vsakemu prosilcu s sedežem v Uniji, ne glede na kraj njegovega sedeža, razen če akt, sprejet v skladu s členom 43(2) PDEU, določa drugače.

3. Uvozna dovoljenja iz odstavka 1 so veljavna v celotni Uniji.

4. Za izdajanje uvoznih dovoljenj iz odstavka 1 in sprostitev blaga, ki ga zajema dovoljenje, v prosti promet se lahko predpišejo zahteve glede porekla in izvora zadevnega proizvoda ter glede predložitve dokumenta, ki ga izda tretja država ali subjekt, ki med drugim potrjuje poreklo, izvor, pristnost in kakovost proizvodov.

Člen 7

Varščina v zvezi z uvoznimi dovoljenji

1. Za izdajanje uvoznih dovoljenj iz člena 6 se lahko zahteva polog varščine, ki jamči, da bo gospodarski subjekt uvozil proizvode v obdobju veljavnosti uvoznega dovoljenja.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, 11.10.1993, str. 1).

2. Če se proizvodi ne uvozijo v obdobju veljavnosti uvoznega dovoljenja, se varščina v celoti ali delno zaseže.
3. Če proizvodi niso bili uvoženi v navedenem obdobju zaradi višje sile ali če so količine, ki niso bile uvožene v tem obdobju, v mejah dovoljenega odstopanja, se varščina ne zaseže.

Člen 8

Prenesena pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 42 v zvezi s:

- (a) pravili o izdelavi ovalbumina in laktoalbumina za sprostitev v prosti promet s predložitvijo uvoznega dovoljenja;
- (b) pravili o opredelitvi pravic in obveznosti, ki izhajajo iz uvoznega dovoljenja, in njegovih pravnih učinkov;
- (c) primeri, v katerih velja odstopanje glede spoštovanja obveznosti do uvoza količine, omenjene v dovoljenju, ali v katerih je treba poreklo navesti v dovoljenju;
- (d) pravili o izdaji uvoznega dovoljenja ali pravili o sprostitvi v prosti promet blaga, ki ga zajema dovoljenje, za kar je obvezna predložitev dokumenta, ki ga izda tretja država ali subjekt, ki med drugim potrjuje poreklo, izvor, pristnost in kakovost proizvodov;
- (e) pravili o prenosu uvoznega dovoljenja ali omejitvah takšnega prenosa;
- (f) primeri, v katerih se predložitev uvoznega dovoljenja ne zahteva;
- (g) pravili, s katerimi se za izdajanje uvoznih dovoljenj iz člena 6 zahteva polog varščine.

Člen 9

Izvedbena pooblastila

Komisija po potrebi sprejme izvedbene akte v zvezi z:

- (a) obliko in vsebino uvoznega dovoljenja;
- (b) vložitvijo zahtevkov za uvozna dovoljenja, izdajo navedenih dovoljenj in njihovo uporabo;
- (c) obdobjem veljavnosti uvoznega dovoljenja, zneskom varščine in postopkom za polog varščine;
- (d) dokazom, da so bile zahteve za uporabo uvoznih dovoljenj izpolnjene;
- (e) ravni dovoljenega odstopanja pri spoštovanju obveznosti uvoza količine, navedene v uvoznem dovoljenju;
- (f) izdajanjem nadomestnih uvoznih dovoljenj in dvojnikov uvoznih dovoljenj;
- (g) obravnavanjem uvoznih dovoljenj s strani držav članic in izmenjavo informacij, potrebnih za upravljanje sistema, vključno s postopki v zvezi s posebno upravno pomočjo med državami članicami.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).

ODDELEK II

Preferencialna trgovina

Pododdelek I

Zmanjšanje uvoznih dajatev

Člen 10

Zmanjšanje in postopno opuščanje kmetijskih komponent, dajatev ad valorem ter dodatnih dajatev

1. Kadar mednarodni sporazum, ki je sklenjen ali se začasno uporablja v Uniji v skladu s PDEU:
 - (a) predvideva zmanjšanje ali postopno zmanjšanje, ki vodi do postopnega opuščanja uvoznih dajatev za predelane kmetijske proizvode, in
 - (b) določa proizvode, na katere se nanaša takšno zmanjšanje, količino blaga, vrednost vseh kvot, za katere to zmanjšanje velja, metode izračunavanja teh količin ali vrednosti ali dejavnike, ki določajo zmanjšanje kmetijske komponente pri dodatnih dajatvah za sladkor in moko ali pri dajatvi *ad valorem*,

so lahko kmetijska komponenta, dodatne dajatve za sladkor in moko ali dajatev *ad valorem* predmet zmanjšanja ali postopnega zmanjšanja, ki vodi do postopnega opuščanja, ki so predvideni v primeru uvoznih dajatev za predelane kmetijske proizvode.

Za namene tega člena lahko kmetijska komponenta vključuje tudi kmetijski element iz točke B.1 iz oddelka I prvega dela Priloge I k Uredbi (EGS) št. 2658/87 in kakor je določen v tabeli 2 Priloge 1 iz oddelka I tretjega dela Priloge I k navedeni uredbi.

2. Kadar mednarodni sporazum, ki je sklenjen ali se začasno uporablja v Uniji v skladu s PDEU, predvideva zmanjšanje ali postopno opuščanje kmetijskih komponent za proizvode iz tabele 2 Priloge I k tej uredbi, se dajatev, sestavljena iz kmetijske komponente, ki je del dajatve *ad valorem*, nadomesti s kmetijsko komponento, ki ni dajatev *ad valorem*.

Člen 11

Dejansko uporabljene količine ali količine, za katere se šteje, da so bile uporabljene

1. Znižanja ali postopno opuščanje kmetijskih komponent ali dodatnih dajatev za sladkor in moko v skladu s členom 10(1) se določijo na podlagi:
 - (a) količine kmetijskih proizvodov, navedenih v Prilogi V, ki so bile dejansko uporabljene ali za katere se šteje, da so bile uporabljene pri proizvodnji predelanih kmetijskih proizvodov;
 - (b) dajatev, ki se uporabljajo za kmetijske proizvode iz točke (a) za izračun znižane kmetijske komponente ter dodatnih dajatev za sladkor in moko pri nekaterih preferencialnih trgovinskih režimih.
2. Izmed kmetijskih proizvodov, ki so bili dejansko uporabljeni pri proizvodnji predelane kmetijskega proizvoda, se izberejo kmetijski proizvodi, za katere se šteje, da so bili uporabljeni v proizvodnji predelane kmetijskega proizvoda na podlagi njihove pomembnosti v mednarodni trgovini in stopnje reprezentativnosti njihovih cen za cene vseh drugih kmetijskih proizvodov, ki se uporabljajo pri proizvodnji navedenega predelane kmetijskega proizvoda.
3. Količine kmetijskih proizvodov, naštetih v Prilogi V, ki so bili dejansko uporabljeni, se pretvorijo v enakovredne količine posameznih kmetijskih proizvodov, za katere se šteje, da so bili uporabljeni.

Člen 12

Prenesena pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 42 v zvezi z:

- (a) oblikovanjem seznama kmetijskih proizvodov iz Priloge V, za katere se šteje, da so bili uporabljeni pri proizvodnji predelanih kmetijskih proizvodov na podlagi izbirnih meril iz člena 11(2);
- (b) oblikovanjem enakih količin in pravil za pretvorbo v skladu s členom 11(3);

- (c) elementi, potrebnimi za izračun znižane kmetijske komponente in znižanih dodatnih dajatev za sladkor in moko ter določitev metod navedenega izračuna;
- (d) zanemarljivimi zneski, za katere se znižane kmetijske komponente in dodatne dajatve za sladkor in moko določijo na vrednost nič.

Člen 13

Izvedbena pooblastila

1. Komisija, kjer je to primerno, sprejme izvedbene akte, ki vsebujejo ukrepe za izvajanje mednarodnih sporazumov, ki so sklenjeni ali se začasno uporabljajo v Uniji v skladu s PDEU, glede izračuna uvoznih dajatev za predelane kmetijske proizvode, za katere veljajo zmanjšanja v skladu s členom 10(1) in (2) te uredbe.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).

2. Komisija lahko po potrebi sprejme izvedbene akte, ki določajo:

- (a) določene količine kmetijskih proizvodov iz člena 12(a), za katere se šteje, da so bili uporabljeni pri proizvodnji predelanih kmetijskih proizvodov;
- (b) količine kmetijskih proizvodov iz člena 12(a), za katere se šteje, da so bili uporabljeni pri proizvodnji predelanih kmetijskih proizvodov, in sicer za vsako možno sestavo predelanih kmetijskih proizvodov, za katere v skladu s točko (a) tega pododstavka količine posameznih kmetijskih proizvodov ni mogoče določiti;
- (c) dokumentacijske zahteve.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).

3. Komisija lahko sprejme izvedbene akte brez uporabe postopka iz člena 44(2) ali (3), s katerimi določi raven uporabljene uvozne dajatve v skladu s pravili, določenimi v mednarodnem sporazumu, ki je sklenjen ali se začasno uporablja v Uniji v skladu s PDEU, in tistimi pravili, sprejetimi v skladu z odstavkom 1 tega člena.

Pododdelek II

Tarifne kvote in posebna obravnava uvoza tretjih držav

Člen 14

Odpiranje in upravljanje tarifnih kvot

1. Komisija v skladu s členoma 15 in 16 odpre in upravlja tarifne kvote za uvoz predelanih kmetijskih proizvodov in kmetijskih proizvodov iz drugega odstavka člena 1, za njihovo sprostitev v prosti promet v Uniji, ki izhajajo iz mednarodnih sporazumov, ki so sklenjeni ali se začasno uporabljajo v Uniji v skladu s PDEU.

2. Tarifne kvote iz odstavka 1 se upravljajo tako, da se prepreči vsakršno razlikovanje med subjekti, ustrezno upoštevajo zahteve za oskrbo trga Unije in potreba po ravnovesju navedenega trga.

3. Tarifne kvote iz odstavka 1 se upravljajo z eno od naslednjih metod, z drugo primerno metodo ali s kombinacijo teh metod:

- (a) metoda dodeljevanja, ki temelji na kronološkem vrstnem redu vložitve zahtevka (načelo „kdor prvi pride, prvi melje“);
- (b) metoda dodeljevanja kvot v sorazmerju z zahtevanimi količinami iz zahtevkov („metoda hkratnega preverjanja“);
- (c) metoda dodeljevanja na podlagi tradicionalnih trgovinskih tokov („metoda tradicionalnih/novih gospodarskih subjektov“).

*Člen 15***Prenesena pooblastila**

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 42 v zvezi s:
 - (a) pogoji in zahtevami za upravičenost, ki jih mora subjekt izpolnjevati za vložitev zahtevka v okviru tarifne kvote, določene v mednarodnem sporazumu, v skladu s členom 14(1);
 - (b) pravili o prenosu pravic med subjekti in, kjer je to potrebno, v zvezi z omejitvami navedenega prenosa v okviru upravljanja tarifne kvote, določene v mednarodnem sporazumu, v skladu s členom 14(1);
 - (c) določbami, na podlagi katerih se za udeležbo v tarifni kvoti, določeni v mednarodnem sporazumu, v skladu s členom 14(1), zahteva predložitev uvoznega dovoljenja in položitev varščine;
 - (d) posebnostmi, zahtevami ali omejitvami, ki se uporabljajo za tarifne kvote, določene v mednarodnem sporazumu, v skladu s členom 14(1).
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 42, ki od pristojnih organov držav članic zahtevajo, da na zahtevo in po ustreznih preverjanjih izdajo dokument, ki potrjuje, da proizvod izpolnjuje pogoje za posebno obravnavo pri uvozu v tretjo državo.

*Člen 16***Izvedbena pooblastila**

1. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo:
 - (a) letne tarifne kvote, ki so po potrebi ustrezno porazdeljene čez vse leto, in metodo upravljanja, ki se uporablja;
 - (b) postopke za uporabo posebnih določb, opredeljenih v sporazumu ali pravnem aktu, s katerim se sprejme uvozni ali izvozni režim, zlasti tiste v zvezi z:
 - (i) jamstvi, ki zajemajo vrsto, izvor in poreklo proizvoda;
 - (ii) priznanjem katerega koli dokumenta, ki se uporabi za preveritev jamstev iz točke (i);
 - (iii) predložitvijo dokumenta, ki ga izda država izvoznica;
 - (iv) namembnimi kraji in uporabo proizvodov;
 - (c) obdobje veljavnosti uvoznih dovoljenj, ki jih je treba predložiti v skladu s členom 15(1)(c);
 - (d) postopke za varščino, ki se položi v skladu s členom 15(1)(c), in znesek varščine;
 - (e) uporabo uvoznih dovoljenj, ki jih je treba predložiti v skladu s členom 15(1)(c), in po potrebi posebne ukrepe, zlasti v zvezi s pogoji, pod katerimi se zahtevki za uvoz vložijo in izdajo dovoljenja v okviru tarifne kvote;
 - (f) dokumentacijske zahteve;
 - (g) potrebne ukrepe v zvezi z vsebino, obliko, izdajanjem in uporabo dokumenta iz člena 15(2).

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).

2. Komisija sprejme izvedbene akte, brez uporabe postopka iz člena 44(2) ali (3), o:
- (a) upravljanju postopka zagotavljanja, da se količine, ki so na voljo v okviru tarifne kvote, ne presežejo, zlasti z določitvijo koeficienta dodeljevanja pri vsakem zahtevku, ko se dosežejo razpoložljive količine, zavrnitvijo še neresenih zahtevkov in, če je potrebno, začasno ustavitvijo vlaganja zahtevkov;
- (b) prerazporeditvi neuporabljenih količin tarifne kvote.

ODDELEK III

Zaščitni ukrepi

Člen 17

Zaščitni ukrepi

1. Komisija ob upoštevanju odstavka 3 tega člena sprejme izvedbene akte, ki vsebujejo zaščitne ukrepe proti uvozu predelanih kmetijskih proizvodov v Unijo. Zaradi zagotovitve skladnosti skupne trgovinske politike so ti izvedbeni akti skladni z Uredbo (ES) št. 260/2009 in Uredbo (ES) št. 625/2009. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).
2. Če ni s katerim koli drugim pravnim aktom Evropskega parlamenta in Sveta ter katerim koli drugim pravnim aktom Sveta določeno drugače, Komisija ob upoštevanju odstavka 3 tega člena sprejme izvedbene akte, ki vsebujejo zaščitne ukrepe proti uvozu predelanih kmetijskih proizvodov v Unijo, kot so predvideni v mednarodnih sporazumih, ki so sklenjeni ali se začasno uporabljajo v Uniji v skladu s PDEU. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).
3. Komisija lahko sprejme ukrepe iz odstavkov 1 in 2 na predlog države članice ali na lastno pobudo.
- Kadar Komisija prejme predlog države članice za sprejetje izvedbenih aktov iz odstavka 1 ali 2 ali iz obeh, sprejme izvedbeni akt o svoji odločitvi v petih delovnih dneh po prejemu predloga. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).
4. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z zaščitnimi ukrepi iz odstavkov 1 in 2 sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 44(3) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.
5. Če želi Komisija razveljaviti ali spremeniti zaščitne ukrepe, sprejete v skladu z odstavki 1 do 4, v ta namen sprejme izvedbene akte. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s členom 44(2), razen kadar so podani izredno nujni ustrezno utemeljeni primeri, v katerih se ti izvedbeni akti sprejmejo v skladu s členom 44(3).

ODDELEK IV

Aktivno oplemenitenje

Pododdelek I

Aktivno oplemenitenje kmetijskih proizvodov brez preučitve gospodarskih pogojev

Člen 18

Aktivno oplemenitenje kmetijskih proizvodov brez preučitve gospodarskih pogojev

1. Kadar je blago, ki ni zajeto v Prilogi III k tej uredbi, pridobljeno iz kmetijskih proizvodov, ki so navedeni v Prilogi III, z aktivnim oplemenitenjem, se šteje, da so bili gospodarski pogoji iz člena 117(c) Uredbe (EGS) št. 2913/92 izpolnjeni ob predložitvi potrdila o aktivnem oplemenitenju za navedene kmetijske proizvode.
2. Potrdilo o aktivnem oplemenitenju za kmetijske proizvode, uporabljene pri proizvodnji blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, se izda v mejah količin, ki jih določi Komisija.

Navedene količine se določijo z uravnoteženjem obveznih proračunskih omejitev za izvozna nadomestila za blago, ki ni zajeto v Prilogi I, na eni strani, in pričakovanih potreb po odhodkih za izvozna nadomestila, zlasti za blago, ki ni zajeto v Prilogi I, na drugi strani, zlasti ob upoštevanju:

- (a) ocenjenega obsega izvoza zadevnega blaga, ki ni zajeto v Prilogi I;
- (b) razmer na trgu Unije in na svetovnem trgu zadevnih osnovnih proizvodov, kjer je to primerno;
- (c) gospodarskih in regulativnih dejavnikov.

Količine se redno pregledujejo, da se upoštevajo spremembe gospodarskih in regulativnih dejavnikov.

3. Države članice izdajo potrdilo o aktivnem oplemenitvenju iz odstavka 1 vsakemu prosilcu s sedežem v Uniji, ne glede na kraj sedeža tega prosilca.

Potrdilo o aktivnem oplemenitvenju je veljavno v celotni Uniji.

Člen 19

Prenesena pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 42 v zvezi s:

- (a) seznamom kmetijskih proizvodov, ki se uporabljajo v proizvodnji blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, ter za katere se lahko izdajo potrdila o aktivnem oplemenitvenju;
- (b) pravicami, ki izhajajo iz potrdila o aktivnem oplemenitvenju, in njegovimi pravnimi učinki;
- (c) prenosom pravic, ki izhajajo iz potrdila o aktivnem oplemenitvenju, med subjekti;
- (d) pravili, potrebnimi za zanesljivost in učinkovitost sistema potrdil o aktivnem oplemenitvenju, kar zadeva pristnost potrdila, njegov prenos ali omejitve njegovega prenosa.

Člen 20

Izvedbena pooblastila

1. Komisija po potrebi sprejme izvedbene akte v zvezi z:

- (a) določitvijo, na podlagi člena 18(2), količine kmetijskih proizvodov, za katere se lahko izdajo potrdila o aktivnem oplemenitvenju;
- (b) obliko in vsebino zahtevkov za potrdilo o aktivnem oplemenitvenju;
- (c) obliko, vsebino in obdobjem veljavnosti potrdila o aktivnem oplemenitvenju;
- (d) potrebnimi dokumenti in postopkom za vložitev zahtevka in za izdajo potrdila o aktivnem oplemenitvenju;
- (e) upravljanjem potrdil o aktivnem oplemenitvenju v državah članicah;
- (f) postopki, ki se nanašajo na upravno pomoč med državami članicami.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).

2. Komisija lahko v primeru zahtevkov, ki presegajo količine, določene v skladu s členom 1(a), sprejme izvedbene akte brez uporabe postopka iz člena 44(2) ali (3), s katerimi omeji količine, za katere se lahko izda potrdilo o aktivnem oplemenitvenju, zavrne količine, za katere je bil vložen zahtevek za potrdilo o aktivnem oplemenitvenju, in začasno ustavi vlaganje zahtevkov za potrdila o aktivnem oplemenitvenju za zadevni proizvod.

Pododdelek II

Začasna zaustavitev postopkov aktivnega oplemenitenja

Člen 21

Začasna ustavitev postopkov aktivnega oplemenitenja za ovalbumin in laktoalbumin

1. V primeru motenj ali morebitnih motenj na trgu Unije zaradi postopkov aktivnega oplemenitenja lahko Komisija na predlog države članice ali na lastno pobudo sprejme izvedbene akte, s katerimi v celoti ali začasno ustavi postopke aktivnega oplemenitenja za ovalbumin in laktoalbumin. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).

Kadar Komisija prejme predlog države članice za sprejetje izvedbenih aktov iz prvega pododstavka, sprejme izvedbene akte o svoji odločitvi v petih delovnih dneh po prejemu predloga. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).

2. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z začasno ustavitvijo iz odstavka 1 sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 44(3) izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj.

POGLAVJE III

IZVOZ

ODDELEK I

Izvozna Nadomestila

Člen 22

Upravičeno blago in proizvodi

1. Pri izvozu blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, kmetijski proizvodi iz točk (i), (ii), (iii), (v) in (vii) člena 196(1)(a) Uredbe (EU) št. 1308/2013, ki so bili uporabljeni pri proizvodnji navedenega blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, izpolnjujejo pogoje za izvozna nadomestila na podlagi člena 196 navedene uredbe, kot je določeno v Prilogi II k tej uredbi, ter se uporablja člen 196(1)(b), (2) in (3) Uredbe (EU) št. 1308/2013.

2. Izvozna nadomestila iz odstavka 1 se ne odobrijo za:

- (a) uvoženo blago, ki ni zajeto v Prilogi I, za katero se šteje, da je v prostem prometu v skladu s členom 29 PDEU, in se ponovno izvozi;
- (b) uvoženo blago, ki ni zajeto v Prilogi I, za katero se šteje, da je v prostem prometu v skladu s členom 29 PDEU, in se izvozi po predelavi ali vključi v drugo blago, ki ni zajeto v Prilogi I;
- (c) uvožena žita, riž, mleko in mlečne izdelke ali jajca, za katere se šteje, da so v prostem prometu v skladu s členom 29 PDEU, in se izvozijo po predelavi ali vključijo v blago, ki ni zajeto v Prilogi I.

Člen 23

Določitev izvoznih nadomestil

1. Pristojni organi držav članic določijo izvozna nadomestila iz člena 22 na podlagi sestave izvoženega blaga in stopnje izvoznega nadomestila, določene za vsak osnovni proizvod, iz katerega je sestavljeno izvoženo blago.

2. Za določitev izvoznih nadomestil se proizvodi iz točk (i), (ii), (iii), (v) in (vii) člena 196(1)(a) Uredbe (EU) št. 1308/2013, ki niso navedeni v Prilogi III k tej uredbi, izenačijo z osnovnimi proizvodi ali proizvodi, pridobljeni s predelavo osnovnih proizvodov.

Člen 24

Horizontalna pravila in stopnje izvoznih nadomestil

1. Horizontalna pravila o izvoznih nadomestilih za kmetijske proizvode iz člena 199(3) Uredbe (EU) št. 1308/2013 se uporabljajo za blago, ki ni zajeto v Prilogi I.
2. Sprejmejo se ukrepi v skladu s členom 198 Uredbe (EU) št. 1308/2013 in členom 13 Uredbe (EU) št. 1370/2013 za določitev stopenj izvoznih nadomestil za osnovne proizvode.
3. Za izračun izvoznih nadomestil se kmetijski proizvodi, ki so navedeni v točkah (i), (ii), (iii), (v) in (vii) člena 196(1)(a) Uredbe (EU) št. 1308/2013 in niso zajeti v Prilogi III k tej uredbi ter so pridobljeni iz osnovnih proizvodov ali proizvodov, pridobljenih s predelavo osnovnih proizvodov, ali izenačeni z njimi v skladu s členom 23(2), pretvorijo v osnovne proizvode.

Člen 25

Potrdila glede izvoza posebnega blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, v določene namembne države

Kadar to zahteva mednarodni sporazum, ki ga je sklenila ali ga začasno uporablja Unija v skladu s PDEU, pristojni nacionalni organi zadevne države članice na zahtevo zadevne strani izdajo potrdilo z navedbo, ali so bila plačana izvozna nadomestila za izvoz posebnega blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, v določene namembne države.

Člen 26

Prenesena pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 42 v zvezi s:

- (a) pravili o značilnostih blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, ki se izvažajo, in kmetijskih proizvodov, ki se uporabljajo v njegovi proizvodnji;
- (b) pravili o določitvi izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode, izvožene po predelavi v blago, ki ni zajeto v Prilogi I;
- (c) pravili glede dokazila o sestavi izvoženega blaga, ki ni zajeto v Prilogi I;
- (d) pravili, ki zahtevajo izjavo o uporabi nekaterih uvoženih kmetijskih proizvodov;
- (e) pravili o izenačitvi kmetijskih proizvodov, ki so navedeni v točkah (i), (ii), (iii), (v) in (vii) člena 196(1)(a) Uredbe (EU) št. 1308/2013 in niso navedeni v Prilogi III k tej uredbi, z osnovnimi proizvodi in o določitvi referenčne količine vsakega osnovnega proizvoda;
- (f) uporabo horizontalnih pravil za izvozna nadomestila za kmetijske proizvode, sprejeta v skladu s členom 202 Uredbe (EU) št. 1308/2013, za blago, ki ni zajeto v Prilogi I.

Člen 27

Izvedbena pooblastila

Komisija po potrebi sprejme izvedbene akte v zvezi z:

- (a) uporabo stopenj nadomestila v primerih, ko je treba pri izračunu izvoznih nadomestil upoštevati značilnosti sestavin proizvodov iz točke (c) tega člena in blaga, ki ni zajeto v Prilogi I;
- (b) izračunom izvoznih nadomestil za:
 - (i) osnovne proizvode;
 - (ii) proizvode, pridobljene s predelavo osnovnih proizvodov;
 - (iii) proizvode, ki so izenačeni s proizvodi iz točke (i) ali (ii);

- (c) izenačitvijo proizvodov, omenjenih v točki (b)(ii) in (iii), ki so navedeni v točkah (i), (ii), (iii), (v) in (vii) člena 196(1)(a) Uredbe (EU) št. 1308/2013 in niso navedeni v Prilogi III k tej uredbi, z osnovnimi proizvodi;
- (d) določitvijo referenčne količine za vsak osnovni proizvod, ki služi kot osnova za določitev izvoznih nadomestil, na podlagi količine proizvoda, ki je bil dejansko uporabljen pri proizvodnji izvoženega blaga, ali na podlagi fiksno določene količine v skladu s Prilogo II;
- (e) vlogo za izdajo potrdil, izdajanjem potrdil in upravljanjem s potrdili iz člena 25;
- (f) obravnavo izginotja proizvodov in količinskih izgub med proizvodnim postopkom ter obravnavo stranskih proizvodov;
- (g) postopki za deklaracijo in dokazilom o sestavi izvoženega blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, potrebnimi za izvajanje sistema izvoznih nadomestil;
- (h) poenostavljenimi dokazili o prispetju v namembno državo v primeru nadomestil, ki se razlikujejo glede na namembno državo;
- (i) uporabo horizontalnih določb o izvoznih nadomestilih za kmetijske proizvode, sprejetih v skladu s členom 203 Uredbe (EU) št. 1308/2013, za izvozna nadomestila za blago, ki ni zajeto v Prilogi I.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).

ODDELEK II

Potrdilo o Nadomestilu

Člen 28

Potrdilo o nadomestilu

1. Izvozna nadomestila za kmetijske proizvode, ki so vključeni v blago, ki ni zajeto v Prilogi I, seodobrijo, če je bil vložen zahtevek za izvozna nadomestila in je bilo predloženo potrdilo o nadomestilu, ki je bilo veljavno v času izvoza.

Mali izvozniki, tudi imetniki potrdila o nadomestilu, ki vlagajo zahtevke za omejene zneske izvoznih nadomestil, ki so premajhni, da bi bili zajeti v potrdila o nadomestilu, in ki ne ogrožajo skladnosti s proračunskimi omejitvami, so oproščeni predložitve potrdila o nadomestilu. Navedene izjeme ne presegajo skupnega zneska, dodeljenega za male izvoznike.

2. Države članice izdajo potrdilo o nadomestilu vsakemu prosilcu za potrdilo o nadomestilu s sedežem v Uniji, ne glede na kraj njegovega sedeža. Potrdilo o nadomestilu je veljavno v celotni Uniji.

Člen 29

Stopnje nadomestil

1. Uporabi se stopnja nadomestila, ki velja na dan, ko carinski organi sprejmejo izvozno deklaracijo za blago, ki ni zajeto v Prilogi I, razen če je bil vložen zahtevek za vnaprejšnjo določitev stopnje izvoznega nadomestila v skladu z odstavkom 2.

2. Zahtevek za vnaprejšnjo določitev stopnje nadomestila se lahko vloži hkrati z zahtevkom za izdajo potrdila o nadomestilu, na dan, ko se izda potrdilo o nadomestilu ali kadar koli po tem datumu, vendar pred koncem obdobja veljavnosti potrdila o nadomestilu.

3. Stopnja se določi vnaprej v višini, ki se uporablja na dan vložitve zahtevka za vnaprejšnjo določitev. Stopnje nadomestila, ki so bile določene vnaprej, se uporablja od navedenega dne dalje za vse stopnje nadomestil, ki jih zajema potrdilo o nadomestilu.

4. Izvozna nadomestila za blago, ki ni zajeto v Prilogi I, se dodelijo na podlagi:

- (a) stopenj nadomestil, ki se uporabljajo v skladu z odstavkom 1 za osnovne proizvode, uporabljene v navedenem blagu, ki ni zajeto v Prilogi I, kadar stopnje nadomestila niso bile določene vnaprej, ali
- (b) stopenj nadomestil, ki so v skladu z odstavkom 3 določene vnaprej za osnovne proizvode, uporabljene v navedenem blagu, ki ni zajeto v Prilogi I.

Člen 30

Varščina v zvezi s potrdilom o nadomestilu

1. Potrdilo o nadomestilu se izda pod pogojem, da se položi varščina, ki zagotavlja, da bo gospodarski subjekt pri pristojnih nacionalnih organih zadevne države članice vložil zahtevek za izvozna nadomestila za izvoz blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, med veljavnostjo potrdila o nadomestilu.

2. Varščina se v celoti ali delno zaseže, če se zahtevek za izvozno nadomestilo ne vloži ali se vloži le delno za izvoz, opravljen med veljavnostjo certifikata o nadomestilu.

Ne glede na prvi pododstavek, se varščina ne zaseže:

- (a) če zaradi višje sile blago ni bilo izvoženo ali je bilo izvoženo le delno oziroma izvozno nadomestilo ni bilo zahtevano ali pa je bilo zahtevano le delno;
- (b) če je znesek izvoznega nadomestila, za katerega ni bil vložen zahtevek, v mejah dovoljenega odstopanja.

Člen 31

Prenesena pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 42 v zvezi s:

- (a) pravili o pravicah in obveznostih, ki izhajajo iz potrdila o nadomestilu, vključno z jamstvom, da bodo izvozna nadomestila plačana ob izpolnitvi vseh pogojev, in obveznostjo vložitve zahtevka za izvozna nadomestila za kmetijske proizvode, izvožene po predelavi v blago, ki ni zajeto v Prilogi I;
- (b) pravili, ki se uporabljajo za prenos potrdila o nadomestilu ali omejitve takšnega prenosa;
- (c) primeri in razmerami, v katerih se ne zahteva predložitev potrdila o nadomestilu v skladu s členom 28(1), ob upoštevanju namena delovanja, zadevnih zneskov in celotnega zneska, ki se lahko odobri malim izvoznikom;
- (d) primeri in razmerami, v katerih z odstopanjem od člena 30 položitev varščine ni potrebna;
- (e) pravili o meji dovoljenega odstopanja iz točke (b) drugega pododstavka člena 30(2), ob upoštevanju potrebe po spoštovanju proračunskih omejitev.

Člen 32

Izvedbena pooblastila

1. Komisija po potrebi sprejme izvedbene akte v zvezi s:

- (a) predložitvijo, obliko in vsebino zahtevka za izdajo potrdila o nadomestilu;
- (b) obliko, vsebino in obdobjem veljavnosti potrdila o nadomestilu;
- (c) postopkom za vložitev zahtevkov za potrdila o nadomestilu, kakor tudi postopkom za njihovo izdajo ter za njihovo uporabo;
- (d) postopkom za polog varščine in zneskom varščine;
- (e) mejo dovoljenega odstopanja iz točke (b) drugega pododstavka člena 30(2), ob upoštevanju potrebe po spoštovanju proračunskih omejitev;
- (f) dokazili, da so obveznosti, ki izhajajo iz potrdila o nadomestilu, izpolnjene;
- (g) obravnavanjem uvoznih dovoljenj s strani držav članic in izmenjavo informacij, potrebnih za upravljanje sistema, vključno s postopki, ki se nanašajo na posebno upravno pomoč med državami članicami;
- (h) določitvijo skupnega zneska, dodeljenega malim izvoznikom, in posameznega praga, pod katerim predložitev potrdila o nadomestilu v skladu z drugim pododstavkom člena 28(1) ni potrebna;

- (i) izdajo nadomestnih potrdil o nadomestilu in dvojnikov.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).

2. Komisija lahko v primeru vložitve zahtevkov za zneske, ki presegajo razpoložljive zneske, določene na podlagi obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih sporazumov, sklenjenih v skladu s PDEU, sprejme izvedbene akte brez uporabe postopka iz člena 44(2) ali (3), s katerimi omeji zneske, za katere se lahko izda potrdilo o nadomestilu, zavrne zneske, za katere so bili vloženi zahtevki za izdajo potrdila o nadomestilu, in začasno ustavi vlaganje prošenj za potrdilo o nadomestilu.

ODDELEK III

Drugi ukrepi v zvezi z izvozom

Člen 33

Drugi ukrepi v zvezi z izvozom

1. Kadar se v skladu z Uredbo (EU) št. 1308/2013 sprejmejo ukrepi v zvezi z izvozom kmetijskega proizvoda, navedenega v Prilogi III, in sicer v obliki prelevmanov ali dajatev, ter kadar bi lahko izvoz blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, z visoko vsebnostjo navedenega kmetijskega proizvoda oviral doseganje ciljev navedenih ukrepov, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov skladu s členom 42 te uredbe v zvezi z enakovrednimi ukrepi za navedeno blago, ki ni zajeto v Prilogi I, če ti delegirani akti spoštujejo vse obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih sporazumov, ki so bili sklenjeni v skladu z PDEU. Ti delegirani akti se sprejmejo le, če se vsi obstoječi ukrepi, ki so na voljo na podlagi Uredbe (EU) št. 1308/2013, zdijo nezadostni.

Kadar tako zahtevajo izredno nujni razlogi iz prvega pododstavka, se postopek iz člena 43 uporablja za delegirane akte, sprejete na podlagi tega odstavka.

Ti nujni primeri lahko vključujejo potrebo po takojšnjem ukrepanju za odpravo ali preprečitev motenj na trgu, ko se nevarnost motenj na trgu pojavi tako hitro ali nepričakovano, da je za učinkovito in uspešno odpravo nastalih razmer potrebno takojšnje ukrepanje, ali ko bi se z ukrepanjem preprečilo, da se takšna nevarnost motenj na trgu uresniči, nadaljuje ali razvije v resnejšo ali daljšo motnjo, ali ko bi se zaradi zavlačevanja s takojšnjim ukrepanjem lahko pojavile ali poslabšale motnje ali bi bilo kasneje treba sprejeti povečano število ukrepov za odpravo nevarnosti ali motnje ali bi to ogrozilo proizvodnjo ali poslabšalo tržne pogoje.

2. Komisija po potrebi sprejme izvedbene akte, ki določajo postopke in tehnična merila za uporabo odstavka 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).

POGLAVJE IV

UKREPI, KI SE UPORABLJAJO ZA UVOZ IN IZVOZ

Člen 34

Neposredna izravnava v preferencialni trgovini

1. Kadar tako predvideva mednarodni sporazum, ki ga je Unija sklenila ali ga začasno uporablja v skladu s PDEU, se lahko dajatev, ki se uporablja za uvoz kmetijskih proizvodov, nadomesti z zneskom, ki se določi na podlagi razlike med cenami kmetijskih proizvodov v Uniji in cenami v zadevni državi ali regiji, ali z zneskom, ki izravnava skupno določeno ceno za zadevno državo ali regijo.

V navedenem primeru se zneski, ki se plačajo za izvoz v zadevno državo ali regijo, določijo skupaj in na isti podlagi kot kmetijska komponenta uvozne dajatve, pod pogoji, določenimi v sporazumu.

2. Komisija po potrebi sprejme izvedbene akte za:

- (a) določitev ustrezne dajatve iz odstavka 1 in z njo povezanih zneskov, ki se plačujejo pri izvozu v zadevno državo ali regijo;

- (b) zagotovitev, da se predelani kmetijski proizvodi, prijavljeni za izvoz po preferencialnem sporazumu, dejansko ne izvozijo zunaj preferencialnega sporazuma ali obratno.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).

Člen 35

Analizne metode

1. Za namene trgovinskih režimov se v skladu s to uredbo, kadar tako zahtevajo predelani kmetijski proizvodi ali blago, ki ni zajeto v Prilogi I, značilnosti in sestava teh proizvodov in tega blaga določijo z analizo njihovih sestavin.
2. Komisija po potrebi sprejme izvedbene akte v zvezi s proizvodi ali blagom iz odstavka 1 glede:
 - (a) metod kvalitativne in količinske analize;
 - (b) tehničnih določb, potrebnih za njihovo določitev;
 - (c) postopkov njihove razvrstitve v KN.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).

Člen 36

Prilagoditev te uredbe

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 42 v zvezi s:

- (a) prilagoditvami prilog I do V, vključno s črtanjem predelanih kmetijskih proizvodov in blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, in vključitvijo novih predelanih kmetijskih proizvodov in blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, mednarodnim sporazumom, ki jih je Unija sklenila ali jih začasno uporablja v skladu s PDEU;
- (b) prilagoditvami člena 2(i) do (l), člena 25 in prilog I do V spremembam Priloge I k Uredbi (EGS) št. 2658/87.

Člen 37

Izmenjava informacij

1. Kadar je to potrebno za izvajanje te uredbe, države članice Komisiji na zahtevo predložijo naslednje informacije:
 - (a) uvoz predelanih kmetijskih proizvodov;
 - (b) izvoz blaga, ki ni zajeto v Prilogi I;
 - (c) zahtevki za potrdila o aktivnem oplemenitenju za kmetijske proizvode iz člena 18, izdaja in uporaba teh potrdil;
 - (d) zahtevki, izdaja in uporaba potrdila o nadomestilu iz člena 28(1);
 - (e) plačilo in povračilo izvoznih nadomestil za blago, ki ni zajeto v Prilogi I, iz člena 22(1);
 - (f) sprejeti upravni izvedbeni ukrepi in
 - (g) druge pomembne informacije.

Kadar je bil zahtevk za izvozno nadomestilo vložen v državi članici, ki ni država članica, v kateri je bilo blago, ki ni zajeto v Prilogi I, proizvedeno, se informacije o proizvodnji in sestavi blaga, ki ni zajeto v Prilogi I, iz točke (e) na zahtevo predložijo zadevni državi članici.

2. Komisija lahko informacije, ki so ji bile predložene v skladu s točkami (a) do (g) odstavka 1, posreduje vsem državam članicam.

3. Da se zagotovi celovitost informacijskih sistemov ter pristnost in čitljivost posredovanih dokumentov in povezanih podatkov, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 42, ki določajo:

- (a) naravo in vrsto informacij, ki jih je treba uradno sporočiti v skladu z odstavkom 1;
- (b) kategorije podatkov, ki se obdelujejo, in najdaljša obdobja hrambe ter namen obdelave, zlasti v primeru objave teh podatkov in njihovega posredovanja tretjim državam;
- (c) pravice do dostopa do informacij ali informacijskih sistemov, ki so na voljo, ob upoštevanju poslovne skrivnosti in zaupnosti;
- (d) pogoje, pod katerimi se objavljajo informacije.

4. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, potrebne za uporabo tega člena, v zvezi z:

- (a) metodami uradnega obveščanja;
- (b) podrobnostmi o informacijah, ki se uradno sporočajo;
- (c) ureditvami za upravljanje informacij, ki se uradno sporočajo, ter za vsebino, obliko, časovni okvir, pogostost in roke za uradna obvestila;
- (d) ureditvami za posredovanje ali dajanje na voljo informacij in dokumentov državam članicam, Evropskemu parlamentu, Svetu, mednarodnim organizacijam, pristojnim organom v tretjih državah ali javnosti ob zagotavljanju varstva osebnih podatkov in zakonitega interesa podjetij, da se varujejo njihove poslovne skrivnosti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).

Člen 38

Obdelava in varstvo osebnih podatkov

1. Države članice in Komisija zbirajo osebne podatke za namene iz člena 37(1) in teh podatkov ne obdelujejo na način, ki presega te namene.

2. Kadar se osebni podatki obdelujejo zaradi namenov iz člena 37(1), se spremenijo v anonimne in se obdelajo le v zbirni obliki.

3. Osebni podatki se obdelujejo v skladu s pravili Direktive 95/46/ES in Uredbe (ES) št. 45/2001. Zlasti se takšni podatki ne hranijo v obliki, ki dopušča identifikacijo posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, za dlje, kot je potrebno za namene, za katere so bili zbrani ali za katere se dodatno obdelujejo, pri čemer se upoštevajo minimalna obdobja hrambe iz veljavnega nacionalnega prava in prava Unije.

4. Države članice obvestijo posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, da lahko nacionalni organi in organi Unije v skladu z odstavkom 1 obdelujejo njihove osebne podatke in da imajo posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, v zvezi s tem pravice, določene v pravilih o varstvu podatkov v Direktivi 95/46/ES oziroma Uredbi (ES) št. 45/2001.

Člen 39**Zanemarljive količine**

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 42 v zvezi z določanjem praga, pod katerim državam članicam ni treba uporabiti zneskov, ki se zaračunajo ali odobrijo na podlagi členov 3, 5, 10, 22 in 34. Prag se določi na ravni, pod katero upravni stroški uporabe zneskov ne bi bili več sorazmerni z zaračunanimi ali odobrenimi zneski.

Člen 40**Varščina, pregledi, preverjanja in kazni**

1. Horizontalna pravila o varščini, pregledih, preverjanjih in kaznih ter uporabi eura iz členov 58 do 66, 79 do 88 in 105 do 108 Uredbe (EU) št. 1306/2013 ter pravnimi akti, sprejeti na podlagi teh členov, se po potrebi smiselno uporabljajo za uvozna dovoljenja in tarifne kvote za predelane kmetijske proizvode ter za izvozna nadomestila in potrdila o nadomestilu za blago, ki ni zajeto v Prilogi I.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 42 v zvezi s pravili, s katerimi se za namene te uredbe po potrebi prilagajajo določbe, sprejete na podlagi členov iz odstavka 1.

3. Komisija po potrebi sprejme izvedbene akte v zvezi z uporabo določb, sprejetih na podlagi členov iz odstavka 1 za namene te uredbe. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 44(2).

Člen 41**Mednarodne obveznosti in veljavni standardi**

Komisija pri sprejemanju delegiranih aktov in izvedbenih aktov upošteva mednarodne obveznosti Unije in uporabo veljavnih socialnih in okoljskih standardov ter standardov dobrobiti živali, potrebo po spremljanju razvoja trgovine in tržnih trendov, potrebo po dobrem upravljanju trga in potrebo po zmanjšanju administrativnega bremena.

POGLAVJE V**PRENOS POOBLASTIL IN POSTOPEK V ODBORU****Člen 42****Izvajanje pooblastila**

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 8, 12, 15, 19, 26, 31, člena 33(1), člena 36, člena 37(3), člena 39 in člena 40(2) se prenese na Komisijo za obdobje sedmih let od datuma začetka veljavnosti te uredbe. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem sedemletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz členov 8, 12, 15, 19, 26, 31, člena 33(1), člena 36, člena 37(3), člena 39 in člena 40(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 8, 12, 15, 19, 26, 31, členom 33(1), členom 36, členom 37(3), členom 39 in členom 40(2), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 43

Postopek v nujnih primerih

1. Delegirani akti, sprejeti v skladu s tem členom, začnejo veljati nemudoma in se uporabljajo, dokler se jim ne nasprotuje v skladu z odstavkom 2. Uradno obvestilo o delegiranem aktu, sprejetem v skladu s tem členom, Evropskemu parlamentu in Svetu navaja razloge za uporabo postopka v nujnih primerih.

2. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje sprejetju delegiranega akta po tem členu v skladu s postopkom iz člena 42(5). V tem primeru Komisija nemudoma po prejemu uradnega obvestila o odločitvi Evropskega parlamenta ali Sveta o nasprotovanju aktu ta akt razveljavi.

Člen 44

Postopek v odboru

1. Za namene člena 13, člena 17(1), (2), (4) in (5), člena 20(1), člena 27, člena 32(1), člena 33(2), člena 34(2) in člena 37(4) ter, v zvezi s predelanimi kmetijskimi proizvodi, razen ovalbumina in laktoalbumina, za namene člena 5(1) in (5) ter člena 16(1) in, v zvezi z uvoznimi dovoljenji in tarifnimi kvotami za predelane kmetijske proizvode, razen ovalbumina in laktoalbumina, in izvoznimi nadomestili in potrdili o nadomestilu za blago, ki ni zajeto v Prilogi I, za namene člena 40(3) Komisiji pomaga odbor, imenovan odbor za horizontalna vprašanja, glede trgovine s predelanimi kmetijskimi proizvodi, ki niso navedeni v Prilogi I. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

Za namene člena 9(1) in člena 21(1) in (2), v zvezi z ovalbuminom in laktoalbuminom, za namene člena 5(1) in (5) ter člena 16(1) in, v zvezi z uvoznimi dovoljenji in tarifnimi kvotami za ovalbumin in laktoalbumin, za namene člena 40(3) Komisiji pomaga Odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov, ustanovljen s členom 229(1) Uredbe (EU) št. 1308/2013. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

Za namene člena 35(2) Komisiji pomaga Odbor za carinski zakonik, ustanovljen s členom 247a Uredbe (EGS) št. 2913/92. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 Uredbe.

4. Kadar je treba pridobiti mnenje odbora na podlagi pisnega postopka, se ta postopek zaključi brez izida, če se v roku za izdajo mnenja za to odloči predsednik odbora ali če to zahteva vsaj četrtina članov odbora.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 45

Razveljavitve

Uredbi (ES) št. 614/2009 in (ES) št. 1216/2009 se razveljavita.

Sklicevanja na razveljavljeni uredbi se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VI.

Člen 46

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, dne 16. aprila 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

PRILOGA I

Predelani kmetijski proizvodi iz člena 2(b)

Tabela 1

Predelani kmetijski proizvodi, pri katerih je uvozna dajatev sestavljena iz dajatve *ad valorem* in kmetijske komponente, ki ni del dajatve *ad valorem*, v skladu s členom 3(1)

Oznaka KN	Poimenovanje
ex 0403	Pinjenec, kislo mleko in kisla smetana, jogurt, kefir in drugo fermentirano ali kislo mleko in smetana, koncentrirani ali ne ali ki vsebujejo dodan sladkor ali druga sladila ali aromatizirani ali ki vsebujejo dodano sadje, oreške ali kakav ali ne:
0403 10 51 do 0403 10 99	– Jogurt, aromatiziran ali ki vsebuje dodano sadje, oreške ali kakav
0403 90 71 do 0403 90 99	– Drugo, aromatizirano ali ki vsebuje dodano sadje, oreške ali kakav
0405 20 10 in 0405 20 30	Mlečni namazi z vsebnostjo maščob 39 mas. % ali več do vključno 75 mas. % maščobe
0710 40 00	Sladka koruza (termično neobdelana ali termično obdelana s paro ali kuhanjem v vodi), zamrznjena
0711 90 30	Sladka koruza, začasno konzervirana (npr. z žveplovim dioksidom, v slanici, žveplani vodi ali drugih raztopinah za konzerviranje), vendar kot taka neprimerna za takojšnjo prehrano
ex 1517	Margarina; užitne mešanice ali preparati iz masti ali olj živalskega ali rastlinskega izvora ali frakcij različnih masti ali olj iz poglavja 15, razen užitnih masti ali olj in njihovih frakcij iz tarifne številke 1516:
1517 10 10	– Margarina, razen tekoče margarine, ki vsebuje več kot 10 mas. % do vključno 15 mas. % mlečnih maščob
1517 90 10	– Drugo, ki vsebuje več kot 10 mas. % do vključno 15 mas. % mlečnih maščob
1702 50 00	Kemično čista fruktoza
ex 1704	Sladkorni proizvodi (vključno z belo čokolado), ki ne vsebujejo kakava; razen ekstrakta sladke koreninice, ki vsebuje 10 mas. % saharoze ali več, vendar ne vsebuje drugih dodatkov iz oznake KN 1704 90 10
1806	Čokolada in drugi prehrambeni proizvodi, ki vsebujejo kakav
ex 1901	Sladni ekstrakt; prehrambeni proizvodi iz moke, drobljenca, zdroba, škroba ali sladnega ekstrakta, ki ne vsebujejo kakava ali ga vsebujejo manj kot 40 mas. %, preračunano na popolnoma odmaščeno osnovo, ki niso navedeni ali zajeti na drugem mestu; prehrambeni proizvodi iz blaga iz tarifnih števil 0401 do 0404, ki ne vsebujejo kakava ali ga vsebujejo manj kot 5 mas. %, preračunano na popolnoma odmaščeno osnovo, ki niso navedeni ali zajeti na drugem mestu, razen proizvodov iz oznake KN 1901 90 91
ex 1902	Testenine, kuhane ali nekuhane ali polnjene (z mesom ali drugimi snovmi) ali drugače pripravljene, kot so: špageti, makaroni, rezanci, lazanje, njoki, ravioli, kaneloni, kuskus, pripravljen ali nepripravljen, razen polnjenih testenin iz oznak KN 1902 20 10 in 1902 20 30

Oznaka KN	Poimenovanje
1903 00 00	Tapioka in njeni nadomestki, pripravljeni iz škroba, v obliki kosmičev, kaše, kroglic, mrvic ali podobnih oblikah
1904	Pripravljena živila, dobljena z nabrekanjem ali praženjem žit ali žitnih proizvodov (npr. koruzni kosmiči); žita (razen koruze), v obliki zrn ali v obliki kosmičev ali drugače obdelana zrna (razen moke, drobljencev in zdroba), predkuhana ali drugače pripravljena, ki niso navedena ali zajeta na drugem mestu
1905	Kruh, pecivo, keksi in drugi pekovski proizvodi, ki vsebujejo kakav ali ne; hostije, prazne kapsule, primerne za farmacevtsko uporabo, oblati za pečatenje, rižev papir in podobni izdelki
2001 90 30	Sladka koruza (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), pripravljena ali konzervirana v kisu ali očetni kislini
2001 90 40	Džem, sladek krompir in podobni užitni deli rastlin, ki vsebujejo 5 mas. % ali več škroba, pripravljeni ali konzervirani v kisu ali očetni kislini
2004 10 91	Krompir, v obliki moke, zdroba ali kosmičev, pripravljen ali konzerviran drugače kot v kisu ali očetni kislini, zamrznjen, razen proizvodov iz tarifne številke 2006
2004 90 10	Sladka koruza (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), pripravljena ali konzervirana drugače kot v kisu ali očetni kislini, zamrznjena, razen proizvodov iz tarifne številke 2006
2005 20 10	Krompir v obliki moke, zdroba ali kosmičev, pripravljen ali konzerviran drugače kot v kisu ali očetni kislini, nezamrznjen, razen proizvodov iz tarifne številke 2006
2005 80 00	Sladka koruza (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), pripravljena ali konzervirana drugače kot v kisu ali očetni kislini, nezamrznjena, razen proizvodov iz tarifne številke 2006
2008 99 85	Koruza, razen sladke koruze (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), drugače pripravljena ali konzervirana, ki ne vsebuje dodanega alkohola ali sladkorja
2008 99 91	Džem, sladek krompir in podobni užitni deli rastlin, ki vsebujejo 5 mas. % ali več škroba, drugače pripravljeni ali konzervirani, ki ne vsebujejo dodanega alkohola ali sladkorja
2101 12 98	Pripravki na osnovi kave
2101 20 98	Pripravki na osnovi čaja ali mate čaja
2101 30 19	Praženi kavni nadomestki, razen pražene cikoriije
2101 30 99	Ekstrakti, esence in koncentracije praženih kavnih nadomestkov, razen pražene cikoriije
2102 10 31 in 2102 10 39	Pekovski kvas, posušen ali ne
2105 00	Sladoled in druge ledene sladice, ki vsebujejo kakav ali ne
ex 2106	Živila, ki niso navedena ali zajeta na drugem mestu, razen živil iz oznak KN 2106 10 20, 2106 90 20 in 2106 90 92 ter razen aromatiziranih ali obarvanih sladkornih sirupov

Oznaka KN	Poimenovanje
2202 90 91, 2202 90 95 in 2202 90 99	Druge brezalkoholne pijače, razen sadnih in zelenjavnih sokov iz tarifne številke 2009, ki vsebujejo proizvode iz tarifnih številk 0401 do 0404 ali maščobe, pridobljene iz proizvodov iz tarifnih številk 0401 do 0404
2905 43 00	Manitol
2905 44	D-glucitol (sorbitol)
3302 10 29	Mešanice dišav in mešanice (vključno z alkoholnimi raztopinami) na osnovi ene ali več teh snovi ter drugi preparati na osnovi dišav za uporabo v industriji pijač, ki vsebujejo vse arome, značilne za določeno vrsto pijače, z volumsko vsebnostjo alkohola, ki ne presega 0,5 vol. %, razen tistih iz oznake KN 3302 10 21
3501	Kazein, kazeinati in drugi kazeinski derivati; kazeinska lepila
ex 3505 10	Dekstrini in drugi modificirani škrobi, razen esterificiranih ali eterificiranih škrobov iz oznake KN 3505 10 50
3505 20	Lepila na osnovi škroba ali dekstrina ali drugega modificiranega škroba
3809 10	Sredstva za dodelavo, nosilci barv, sredstva za pospeševanje barvanja ali fiksiranja barv ter drugi proizvodi in pripravki (npr. sredstva za apreturo in jedkanje), ki se uporabljajo v tekstilni, papirni, usnjarski in podobnih industrijah ter niso navedeni in ne zajeti na drugem mestu, na osnovi škrobnih snovi
3824 60	Sorbitol, razen sorbitola iz tarifne podštevilke 2905 44

Tabela 2

Predelani kmetijski proizvodi, pri katerih je uvozna dajatev sestavljena iz dajatve *ad valorem*, ki vključuje kmetijsko komponento, ali posebne dajatve v skladu s členom 3(2)

Oznaka KN	Poimenovanje
ex 0505	Kože in drugi deli ptic, s perjem ali puhom, perje in deli perja (z odrezanimi ali neodrezanimi robovi) ter puh, ki niso naprej obdelani, razen s čiščenjem, dezinficiranjem ali pripravljanjem za konzerviranje; prah in odpadki perja ali delov perja:
0505 10 90	– Vrsta perja, ki se uporablja za polnjenje, in puh, razen surovega perja
0505 90 00	– Drugo
0511 99 39	Naravne spužve živalskega izvora, razen surovih
ex 1212 29 00	Morske alge in druge alge, sveže, ohlajene, zamrznjene ali sušene, zmlete ali ne, neprimerne za človeško prehrano, razen tistih, ki se uporabljajo v medicini
ex 1302	Rastlinski sokovi in ekstrakti; pektinske snovi, pektinati in pektati; agar-agar in druge sluzi ter zgoščevalci, dobljeni iz rastlinskih proizvodov, modificirani ali nemodificirani:

Oznaka KN	Poimenovanje
1302 12 00	– Rastlinski sokovi in ekstrakti iz sladkega korena
1302 13 00	– Rastlinski sokovi in ekstrakti iz hmelja
1302 19 20 in 1302 19 70	– Rastlinski sokovi in ekstrakti, razen sokov in ekstraktov iz sladkega korena, hmelja, vanilijeve oljne smole in opija
ex 1302 20	– Pektati
1302 31 00	– Agar-agar, modificiran ali nemodificiran
1302 32 10	– Sluzi in zgoščevalci, modificirani ali nemodificirani, ekstrahirani iz rožičev ali rožičevih semen
1505 00	Maščobe iz volne in maščobne snovi, dobljene iz teh maščob (vključno z lanolinom)
1506 00 00	Druge masti in olja živalskega izvora in njihove frakcije, rafinirani ali ne, toda kemično nemodificirani
ex 1515 90 11	Jojoba olje in njegove frakcije, rafinirani ali ne, toda kemično nemodificirani
1516 20 10	Hidrogenirano ricinusovo olje, tako imenovani „opalni vosek“
1517 90 93	Užitne mešanice ali preparati, ki se uporabljajo pri podmazovanju kalupov
ex 1518 00	Živalske ali rastlinske masti in olja in njihove frakcije, kuhani, oksidirani, dehidrirani, žveplani, preprihani, polimerizirani s segrevanjem v vakuumu ali v inertnem plinu ali drugače kemično modificirani, razen tistih iz tarifne številke 1516; neužitne mešanice in preparati iz živalskih in rastlinskih masti ter olj ali iz frakcije različnih masti ali olj iz poglavja 15, neustrezni za prehrano, ki niso navedeni in ne zajeti na drugem mestu; razen olj iz oznak KN 1518 00 31 in 1518 00 39
1520 00 00	Glicerin, surov; glicerinske vode in glicerinski lugi
1521	Rastlinski voski (razen trigliceridov), čebelji vosek, voski drugih insektov in spermaceti, prečiščeni ali neprečiščeni, barvani ali nebarvani
1522 00 10	Degras
1702 90 10	Kemično čista maltoza
1704 90 10	Ekstrakt sladke koreninice, ki vsebuje 10 mas. % saharoze ali več, vendar ne vsebuje drugih dodatkov
1803	Kakavova masa, razmaščena ali nerazmaščena
1804 00 00	Kakavovo maslo, mast in olje
1805 00 00	Kakav v prahu, ki ne vsebuje dodanega sladkorja ali drugih sladil

Oznaka KN	Poimenovanje
ex 1901	Sladni ekstrakt; prehrambeni proizvodi iz moke, drobljenca, zdroba, škroba ali sladnega ekstrakta, ki ne vsebujejo kakava ali ga vsebujejo manj kot 40 mas. %, preračunano na popolnoma odmaščeno osnovo, ki niso navedeni ali zajeti na drugem mestu; prehrambeni proizvodi iz blaga iz tarifnih števil 0401 do 0404, ki ne vsebujejo kakava ali ga vsebujejo manj kot 5 mas. %, preračunano na popolnoma odmaščeno osnovo, ki niso navedeni ali zajeti na drugem mestu:
1901 90 91	-- Drugi proizvodi, ki ne vsebujejo mlečnih maščob, saharoze, izoglukoze, glukoze ali škroba ali ki vsebujejo manj kot 1,5 mas. % mlečnih maščob, 5 mas. % saharoze (vključno z invertnim sladkorjem) ali izoglukoze, 5 mas. % glukoze ali škroba, razen živil v obliki prahu, sestavljenih iz blaga iz tarifnih števil 0401 do 0404
ex 2001 90 92	Palmovi srčki, pripravljeni ali konzervirani v kislu ali očetni kislini
ex 2008	Sadje, oreški in drugi užitni deli rastlin, drugače pripravljeni ali konzervirani, ki vsebujejo dodan sladkor ali druga sladila ali alkohol ali ne, ki niso navedeni in ne zajeti na drugem mestu:
2008 11 10	– Arašidovo maslo
2008 91 00	– Palmovi srčki
ex 2101	Ekstrakti, esence in koncentradi kave, pravega čaja ali mate čaja in pripravki na osnovi teh proizvodov; pražena cikorija, ekstrakti, esence ali koncentradi pražene cikorije, razen pripravkov iz oznak KN 2101 12 98, 2101 20 98, 2101 30 19 in 2101 30 99
ex 2102 10	Aktivni kvas:
2102 10 10	– Kultura kvasa
2102 10 90	– Drugo, razen pekovskega kvasa
2102 20	Neaktivni kvas; drugi enocelični mikroorganizmi, mrtvi
2102 30 00	Pripravljeni pecilni praški
2103	Pripravki za omake in pripravljene omake; mešanice začimb in dišavne mešanice; gorčična moka in zdrob in pripravljena gorčica
2104	Juhe in mesne juhe ter pripravki za te juhe; homogenizirani sestavljeni prehrambeni proizvodi
ex 2106	Živila, ki niso navedena ali zajeta na drugem mestu:
ex 2106 10	– Beljakovinski koncentradi in teksturirane beljakovinske snovi:
2106 10 20	-- ki ne vsebujejo mlečnih maščob, saharoze, izoglukoze, glukoze ali škroba ali ki vsebujejo manj kot 1,5 mas. % mlečnih maščob, 5 mas. % saharoze ali izoglukoze, 5 mas. % glukoze ali škroba
ex 2106 90	– Drugo:
2106 90 20	-- sestavljeni alkoholni pripravki, razen tistih na osnovi aromatičnih snovi vrst, ki se uporabljajo pri proizvodnji pijač

Oznaka KN	Poimenovanje
2106 90 92	-- drugi pripravki, ki ne vsebujejo mlečnih maščob, saharoze, izoglukoze, glukoze ali škroba ali ki vsebujejo manj kot 1,5 mas. % mlečnih maščob, 5 mas. % saharoze ali izoglukoze, 5 mas. % glukoze ali škroba
2201 10	Vode, vključno z naravnimi ali umetnimi mineralnimi vodami in sodavicami, ki ne vsebujejo dodanega sladkorja ali drugih sladil ali arom
2202 10 00	Vode, vključno z mineralnimi vodami in sodavicami, ki vsebujejo dodan sladkor ali druga sladila ali arome
2202 90 10	Druge brezalkoholne pijače, razen sadnih ali zelenjavnih sokov iz tarifne številke 2009, ki ne vsebujejo proizvodov iz tarifnih številk 0401 do 0404 ali maščob, pridobljenih iz proizvodov iz tarifnih številk 0401 do 0404
2203 00	Pivo, izdelano iz slada
2205	Vermut in druga vina iz svežega grozdja, aromatizirana z rastlinami ali sredstvi za aromatiziranje
ex 2207	Razen kadar so pridobljeni iz kmetijskih proizvodov iz Priloge I k PDEU, nedenaturiran etilni alkohol, z vsebnostjo alkohola 80 vol. % ali več, in denaturirani etilni alkohol in drugi destilati, s katero koli vsebnostjo alkohola
ex 2208	Nedenaturiran etilni alkohol, z vsebnostjo alkohola manj kot 80 vol. %, ki ni pridobljen iz kmetijskih proizvodov iz Priloge I k PDEU; žganja, likerji in druge alkoholne pijače
2402	Cigare, cigarilosi in cigarete iz tobaka ali tobačnih nadomestkov
2403	Drug predelan tobak in izdelani tobačni nadomestki; homogeniziran ali rekonstituiran tobak; tobakovi ekstrakti in esence
3301 90	Ekstrahirane oljne smole; koncentradi eteričnih olj v masteh, nehlapnih oljih, voskih ali podobnem, dobljeni z enfleražo ali z maceracijo; stranski terpenški proizvodi, dobljeni z deterpenacijo eteričnih olj; vodni destilati in vodne raztopine eteričnih olj
ex 3302	Mešanice dišav in mešanice (vključno z alkoholnimi raztopinami) na osnovi ene ali več teh snovi, ki se uporabljajo kot surovine v industriji; drugi preparati na osnovi dišav, ki se uporabljajo v proizvodnji pijač:
3302 10 10	– Preparati za uporabo v industriji pijač, ki vsebujejo vse arome, značilne za določeno vrsto pijače, z volumsko vsebnostjo alkohola, ki presega 0,5 vol. %
3302 10 21	– Preparati za uporabo v industriji pijač, ki vsebujejo vse arome, značilne za določeno vrsto pijače, z volumsko vsebnostjo alkohola, ki ne presega 0,5 vol. %, ki ne vsebujejo mlečnih maščob, saharoze, izoglukoze, glukoze ali škroba ali ki vsebujejo manj kot 1,5 mas. % mlečnih maščob, manj kot 5 mas. % saharoze ali izoglukoze, manj kot 5 mas. % glukoze ali škroba
ex 3502	Albumini (vključno s koncentradi dveh ali več proteinov iz sirotke z vsebnostjo 80 mas. % ali več proteinov iz sirotke, računano na suho snov), albuminati in drugi albuminski derivati: – Jajčni albumin:

Oznaka KN	Poimenovanje
ex 3502 11	-- posušen:
3502 11 90	--- ki ni neustrezen ali ki s predelavo ne bo postal neustrezen za človeško prehrano
ex 3502 19	-- drugo:
3502 19 90	--- ki ni neustrezen ali ki s predelavo ne bo postal neustrezen za človeško prehrano
ex 3502 20	- Mlečni albumin, vključno s koncentrat iz dveh ali več sirotkinih proteinov:
3502 20 91 in 3502 20 99	-- neustrezen ali ki bo s predelavo postal neustrezen za človeško prehrano, posušen ali ne (na primer v lističih, kosmičih, prahu)
3823	Industrijske maščobne monokarboksilne kisline; kislja olja iz rafinacije; industrijski maščobni alkoholi

Blago, ki ni zajeto v Prilogi I, in kmetijski proizvodi, ki se uporabljajo v proizvodnji tega blaga, in so v skladu s členom 22(1) upravičeni do izvoznih nadomestil

Oznaka KN	Opis blaga, ki ga Priloga I ne zajema	Kmetijski proizvodi, za katere se lahko dodeli izvozno nadomestilo				
		A: Referenčna količina, določena na podlagi količine proizvoda, ki se dejansko uporabi pri proizvodnji izvoženega blaga (člen 27(d))				
		B:: Fiksno določena referenčna količina (člen 27(d))				
		Žita ⁽¹⁾	Riž ⁽²⁾	Jajca ⁽³⁾	Sladkor, melase ali izoglukoza ⁽⁴⁾	Mlečni proizvodi ⁽⁵⁾
1	2	3	4	5	6	7
ex 0403	Pinjenec, kislo mleko, kislá smetana, jogurt, kefir in drugo fermentirano ali kislo mleko in smetana, koncentrirani ali ne, ki vsebujejo dodan sladkor ali druga sladila, ali aromatizirani ali ki vsebujejo dodano sadje, oreške ali kakav:					
ex 0403 10	– Jogurt:					
0403 10 51 do 0403 10 99	– – aromatiziran ali ki vsebuje dodano sadje, oreške ali kakav: – – – aromatiziran – – – drugo:	A	A	A	A	
	– – – – ki vsebuje dodano sadje in/ali oreške	A	A		A	
	– – – – ki vsebuje dodan kakav	A	A	A	A	
ex 0403 90	– Drugo:					
0403 90 71 do 0403 90 99	– – aromatiziran ali ki vsebuje dodano sadje in/ali oreške ali kakav: – – – aromatiziran – – – drugo:	A	A	A	A	
	– – – – ki vsebuje dodano sadje ali oreške	A	A		A	
	– – – – ki vsebuje dodan kakav	A	A	A	A	

1	2	3	4	5	6	7
ex 0405	Maslo ter druge maščobe in olja, dobljeni iz mleka; mlečni namazi					
ex 0405 20	– Mlečni namazi:					
0405 20 10	– – z vsebnostjo maščob 39 mas. % ali več, vendar z manj kot 60 mas. % maščobe					A
0405 20 30	– – z vsebnostjo maščob 60 mas. % ali več do vključno 75 mas. % maščobe					A
ex 0710	Vrtnine (termično neobdelane ali termično obdelane s paro ali kuhanjem v vodi), zamrznjene:					
0710 40 00	– Sladka koruza:					
	– – v storžih	A			A	
	– – v zrnju	B			A	
ex 0711	Vrtnine, začasno konzervirane (npr.: z žveplovim dioksidom, v slanici, žveplani vodi ali drugih raztopinah za konzerviranje), vendar kot takšne neprimerne za takojšnjo prehrano:					
0711 90 30	– – – sladka koruza:					
	– – – – v storžih	A			A	
	– – – – v zrnju	B			A	
ex 1517	Margarina; užitne mešanice ali preparati iz masti ali olj živalskega ali rastlinskega izvora ali frakcij različnih masti in olj iz poglavja 15, razen užitnih masti ali olj in njihovih frakcij iz tarifne številke 1516:					
ex 1517 10	– Margarina, razen tekoče margarine:					

1	2	3	4	5	6	7
1517 10 10	– ki vsebuje več kot 10 mas. % do vključno 15 mas. % mlečnih maščob					A
ex 1517 90	– Drugo:					
1517 90 10	– ki vsebuje več kot 10 mas. % do vključno 15 mas. % mlečnih maščob					A
1702 50 00	– Kemično čista fruktoza				A	
ex 1704	Sladkorni proizvodi (vključno z belo čokolado), ki ne vsebujejo kakava:					
1704 10	– Žvečilni gumi, prevlečen s sladkorjem ali ne	A			A	
ex 1704 90	– Drugo:					
1704 90 30	– – bela čokolada	A			A	A
1704 90 51 do 1704 90 99	– – drugo	A	A		A	A
1806	Čokolada in drugi prehrambeni proizvodi, ki vsebujejo kakav:					
1806 10	– Kakavov prah, ki vsebuje dodan sladkor ali druga sladila:					
	– – sladkan samo z dodajanjem saharoze	A		A	A	
	– – drugo	A		A	A	A
1806 20	– Drugi proizvodi v blokih, ploščah ali palicah, mase več kot 2 kg, ali v obliki tekočine, paste, prahu, granul ali podobnih oblikah, v razsutem stanju ali v izvornih pakiranjih z maso nad 2 kg:					

1	2	3	4	5	6	7
	– – čokoladno mleko v prahu iz tarifne podštevilke 1806 20 70	A		A	A	A
	– – drugi proizvodi iz tarifne podštevilke 1806 20	A	A	A	A	A
1806 31 00 in 1806 32	– Drugo, v blokih, palicah ali tablicah	A	A	A	A	A
1806 90	– Drugo:					
1806 90 11, 1806 90 19, 1806 90 31, 1806 90 39, 1806 90 50	– – čokolada in čokoladni izdelki; sladkorni proizvodi in njihovi nadomestki, narejeni iz izdelkov, ki nadomeščajo sladkor, ki vsebujejo kakav	A	A	A	A	A
1806 90 60, 1806 90 70, 1806 90 90	– – namazi, ki vsebujejo kakav; preparati, ki vsebujejo kakav za pripravo pijač; drugo	A		A	A	A
ex 1901	Sladni ekstrakt; prehrambeni proizvodi iz moke, drobljenca, zdroba, škroba ali sladnega ekstrakta, ki ne vsebujejo kakava ali ga vsebujejo manj kot 40 mas. %, preračunano na popolnoma odmaščeno osnovo, ki niso navedeni ali zajeti na drugem mestu; prehrambeni proizvodi iz blaga iz tarifnih števil 0401 do 0404, ki ne vsebujejo kakava ali ga vsebujejo manj kot 5 mas. %, preračunano na popolnoma odmaščeno osnovo, ki niso navedeni ali zajeti na drugem mestu:					
1901 10 00	– Proizvodi za otroško hrano, pakirani v embalaži za prodajo na drobno:					
	– – prehrambeni proizvodi iz mlečnih izdelkov iz tarifnih števil 0401 do 0404, ki vsebujejo manj kot 5 mas. % kakava, preračunano na popolnoma odmaščeno osnovo	A	A	A	A	A
	– – drugo	A	A		A	A
1901 20 00	– Mešanice in testo za izdelovanje pekovskih izdelkov iz tarifne številke 1905:					

1	2	3	4	5	6	7
	- - prehrambeni proizvodi iz mlečnih izdelkov iz tarifnih števil 0401 do 0404, ki vsebujejo manj kot 5 mas. % kakava, preračunano na popolnoma odmaščeno osnovo	A	A	A	A	A
	- - drugo	A	A		A	A
ex 1901 90	- Drugo:					
1901 90 11 in 1901 90 19	- - sladni ekstrakt	A	A			
	- - drugo:					
1901 90 99	- - - drugo:					
	- - - - prehrambeni proizvodi iz blaga iz tarifnih števil 0401 do 0404, ki vsebujejo manj kot 5 mas. % kakava, preračunano na popolnoma odmaščeno osnovo	A	A	A	A	A
	- - - - drugo	A	A		A	A
ex 1902	Testenine, kuhane ali nekuhane ali polnjene (z mesom ali drugimi snovmi) ali drugače pripravljene, kot so: špageti, makaroni, rezanci, lazanje, njoki, ravioli, kaneloni; kuskus, pripravljen ali nepripravljen:					
	- Nekuhanе testenine, nepolnjene ali drugače pripravljene:					
1902 11 00	- - ki vsebujejo jajca:					
	- - - iz trde pšenice ali iz drugih žit	B		A		
	- - - drugo:	A		A		
	- - drugo:					

1	2	3	4	5	6	7
1902 19	--- iz trde pšenice ali iz drugih žit	B				A
	--- drugo	A				A
ex 1902 20	- Polnjene testenine, kuhane ali nekuhane ali drugače pripravljene:					
1902 20 91 in 1902 20 99	-- drugo	A	A		A	A
1902 30	- Druge testenine:	A	A		A	A
1902 40	- Kuskus:					
1902 40 10	-- nepripravljen:					
	--- iz trde pšenice	B				
	--- drugo	A				
1902 40 90	-- drugo	A	A		A	A
1903 00 00	Tapioka in njeni nadomestki, pripravljeni iz škroba, v obliki kosmičev, kaše, kroglic, mrvic ali podobnih oblikah	A				
1904	Pripravljena živila, dobljena z nabrekanjem ali praženjem žit ali žitnih proizvodov (npr. koruzni kosmiči); žita (razen koruze), v obliki zrn ali v obliki kosmičev ali drugače obdelana zrna (razen moke, drobljencev in zdroba), predkuhana ali drugače pripravljena, ki niso navedena ali zajeta na drugem mestu:					
	- Nesladkan, ekspandiran ali predkuhan riž:					
	-- ki vsebuje kakav ⁽⁶⁾	A	B	A	A	A
	-- ki ne vsebuje kakava	A	B		A	A

1	2	3	4	5	6	7
	– Drugo, ki vsebuje kakav ⁽⁶⁾	A	A	A	A	A
	– Drugo	A	A		A	A
1905	Kruh, pecivo, keksi in drugi pekovski proizvodi, ki vsebujejo kakav ali ne; hostije, prazne kapsule, primerne za farmacevtsko uporabo, oblati za pečenje, rižev papir in podobni izdelki					
1905 10 00	– Drugo	A			A	A
1905 20	– Medenjaki in podobni proizvodi	A		A	A	A
	– Sladki keksi; vafli in oblati					
1905 31 in 1905 32	– Sladki keksi; vafli in oblati	A		A	A	A
1905 40	– Prepečenec, opečen kruh in podobni opečeni proizvodi	A		A	A	A
1905 90	– Drugo:					
1905 90 10	– – matzos	A				
1905 90 20	– – hostije, prazne kapsule, primerne za farmacevtsko uporabo, oblati za pečenje, rižev papir in podobni proizvodi	A	A			
	– – drugo:					
1905 90 30	– – – kruh, ki ne vsebuje dodanega medu, jajc, sira ali sadja in ki v suhem stanju vsebuje ne več kot 5 mas. % sladkorjev in ne več kot 5 mas. % maščob	A				
1905 90 45 do 1905 90 90	– – – drugi proizvodi	A		A	A	A

1	2	3	4	5	6	7
ex 2001	Vrtnine, sadje, oreški in drugi užitni deli rastlin, pripravljeni ali konzervirani v kisu ali očetni kislini:					
ex 2001 90	– Drugo:					
2001 90 30	– – sladka koruza (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>): – – – v storžih – – – v zrnju	A B			A A	
2001 90 40	– – džem, sladek krompir in podobni užitni deli rastlin, ki vsebujejo 5 mas. % ali več škroba	A			A	
ex 2004	Druge vrtnine, pripravljene ali konzervirane drugače kot v kisu ali očetni kislini, zamrznjene, razen proizvodov iz tarifne številke 2006:					
ex 2004 10	– Krompir: – – drugo:					
2004 10 91	– – – v obliki moke, zdroba ali kosmičev	A	A		A	A
ex 2004 90	– Druge vrtnine in mešanice vrtnin:					
2004 90 10	– – sladka koruza (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>): – – – v storžih – – – v zrnju	A B			A A	
ex 2005	Druge vrtnine, pripravljene ali konzervirane drugače kot v kisu ali očetni kislini, nezamrznjene, razen proizvodov iz tarifne številke 2006:					
ex 2005 20	– Krompir:					

1	2	3	4	5	6	7
2005 20 10	-- v obliki moke, zdroba ali kosmičev	A	A		A	A
2005 80 00	-- sladka koruza (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>): -- v storžih -- v zrnju	A B			A A	
ex 2008	Sadje, oreški in drugi užitni deli rastlin, drugače pripravljene ali konzervirane, ki vsebujejo dodan sladkor ali druga sladila ali alkohol ali ne, ki niso navedeni ali zajeti na drugem mestu:					
ex 2008 99	-- drugo: --- ki ne vsebujejo dodanega alkohola: ---- ki ne vsebujejo dodanega sladkorja:					
2008 99 85	----- koruza, razen sladke koruze (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>): ----- v storžih ----- v zrnju	A B				
2008 99 91	----- džem, sladek krompir in podobni užitni deli rastlin, ki vsebujejo 5 mas. % ali več škroba	A				
ex 2101	Ekstrakti, esence in koncentradi kave, pravega čaja ali mate čaja in pripravki na osnovi teh proizvodov ali na osnovi kave, pravega čaja ali mate čaja; pražena cikorija in drugi praženi kavni nadomestki in njihovi ekstrakti, esence in koncentradi:					
	-- Ekstrakti, esence in koncentradi kave ter pripravki na osnovi teh ekstraktov, esenc ali koncentratov ali na osnovi kave:					
2101 12 98	--- drugo	A	A		A	

1	2	3	4	5	6	7
ex 2101 20	– Ekstrakti, esence in koncentradi pravega čaja, mate čaja in pripravki na osnovi teh ekstraktov, esenc ali koncentratov ali na osnovi pravega čaja ali mate čaja:					
2101 20 98	– – – drugo	A	A		A	
ex 2101 30	– Pražena cikorija in drugi praženi kavni nadomestki ter njihovi ekstrakti, esence in koncentradi:					
	– – pražena cikorija in drugi praženi kavni nadomestki:					
2101 30 19	– – – drugo	A			A	
	– – ekstrakti, esence in koncentradi pražene cikorije ter drugi praženi kavni nadomestki:					
2101 30 99	– – – drugo	A			A	
ex 2102	Kvas (aktiven ali neaktiven); drugi enocelični organizmi, mrtvi (razen cepiv iz tarifne številke 3002); pripravljeni pecilni praški:					
ex 2102 10	– Aktivni kvas:					
2102 10 31 in 2102 10 39	– – pekovski kvas	A				
2105 00	Sladoled in druge ledene sladice, ki vsebujejo kakav ali ne:					
	– Ki vsebujejo kakav	A	A	A	A	A
	– Drugo	A	A		A	A
ex 2106	Živila, ki niso navedena ali zajeta na drugem mestu:					

1	2	3	4	5	6	7
ex 2106 90	– Drugo:					
2106 90 92 in 2106 90 98	– – drugo	A	A		A	A
2202	Vode, vključno z mineralnimi vodami in sodavicami, ki vsebujejo dodan sladkor ali druga sladila ali arome, ter druge brezalkoholne pijače, razen sadnih ali zelenjavnih sokov iz tarifne številke 2009:					
2202 10 00	– Vode, vključno z mineralnimi vodami in sodavicami, ki vsebujejo dodan sladkor ali druga sladila ali arome	A			A	
2202 90	– Drugo:					
2202 90 10	– – ki ne vsebujejo proizvodov iz tarifnih številk 0401 do 0404 ali maščob, pridobljenih iz proizvodov iz tarifnih številk 0401 do 0404: – – – pivo, izdelano iz slada, z dejansko vsebnostjo alkohola do vključno 0,5 vol. % – – – drugo	B A			A	
2202 90 91 do 2202 90 99	– – drugo	A			A	A
2205	Vermut in druga vina iz svežega grozdja, aromatizirana z rastlinami ali sredstvi za aromatiziranje	A			A	
ex 2208	Nedenaturiran etilni alkohol z vsebnostjo alkohola manj kot 80 vol. %; žganja, likerji in druge alkoholne pijače:					
2208 20	– Žganja, dobljena z destilacijo vina iz grozdja ali grozdnih tropin				A	
ex 2208 30	– viski: – – razen bourbon viski:					

1	2	3	4	5	6	7
ex 2208 30 30 do 2208 30 88	--- viski, razen tistih, ki so naštetih v Uredbi Komisije (ES) št. 1670/2006 (7)	A				
2208 50 11 in 2208 50 19	-- gin	A				
2208 50 91 in 2208 50 99	-- brinjevec	A			A	
2208 60	- Vodka	A				
2208 70	- Likerji in krepilne pijače	A		A	A	A
ex 2208 90	- Drugo:					
2208 90 41	---- ouzo, v embalaži s prostornino 2 litra ali manj	A			A	
2208 90 45	----- kalvados, v embalaži s prostornino 2 litra ali manj				A	
2208 90 48	----- druga žganja (razen likerjev), destilirana iz sadja, v embalaži s prostornino 2 litra ali manj				A	
2208 90 56	----- druga žganja (razen likerjev), razen destiliranih iz sadja in razen tequile, v embalaži s prostornino 2 litra ali manj	A			A	
2208 90 69	----- druge alkoholne pijače, v embalaži s prostornino 2 litra ali manj	A			A	A
2208 90 71	----- žganja, destilirana iz sadja, v embalaži s prostornino več kot 2 litra				A	
2208 90 77	----- druga žganja (razen likerjev), razen destiliranih iz sadja in razen tequile, v embalaži s prostornino več kot 2 litra	A			A	

1	2	3	4	5	6	7
2208 90 78	---- druge alkoholne pijače, v embalaži s prostornino več kot 2 litra	A			A	A
ex 2905	Aciklični alkoholi in njihovi halogenski, sulfo-, nitro- ali nitrozo- derivati:					
2905 43 00	-- manitol	B			B	
2905 44	-- D-glucitol (sorbitol)	B			B	
ex 3302	Mešanice dišav in mešanice (vključno z alkoholnimi raztopinami) na osnovi ene ali več teh snovi, ki se uporabljajo kot surovine v industriji; drugi preparati na osnovi dišav, ki se uporabljajo v proizvodnji pijač:					
ex 3302 10	- Za uporabo v industriji hrane in pijač:					
3302 10 29	----- drugo	A			A	A
3501	Kazein, kazeinati in drugi kazeinski derivati; kazeinska lepila:					
3501 10	- Kazein					B
3501 90	- Drugo:					
3501 90 10	-- kazeinska lepila					A
3501 90 90	-- drugo					B
ex 3502	Albumini (vključno s koncentratu dveh ali več proteinov iz sirotke z vsebnostjo 80 mas. % ali več proteinov iz sirotke, računano na suho snov), albuminati in drugi albuminski derivati: - Jajčni albumin:					

1	2	3	4	5	6	7
ex 3502 11	– – posušen					
3502 11 90	– – – neustrezen ali ki bo s predelavo postal neustrezen za človeško prehrano			B		
ex 3502 19	– – drugo:					
3502 19 90	– – – neustrezen ali ki bo s predelavo postal neustrezen za človeško prehrano			B		
ex 3502 20	– Mlečni albumin (laktoalbumin):					
3502 20 91 in 3502 20 99	– – ki ni neustrezen ali ki s predelavo ne bo postal neustrezen za človeško prehrano, posušen ali ne (na primer v lističih, kosmičih, prahu)					B
ex 3505	Dekstrini in drugi modificirani škrobi (npr. preželatizirani in esterificirani škrobi); lepila na osnovi škrobov ali na osnovi dekstrina in drugih modificiranih škrobov, razen škrobov iz oznake KN 3505 10 50	A	A			
3505 10 50	– – – škrobi, esterificirani ali eterificirani	A				
ex 3809	Sredstva za dodelavo, nosilci barv, sredstva za pospeševanje barvanja in fiksiranja barvil ter drugi proizvodi (npr.: sredstva za apreturo in jedkanje), ki se uporabljajo v tekstilni, papirni, usnjarski in podobnih industrijah, ki niso navedeni in ne zajeti na drugem mestu:					
3809 10	– Na osnovi škrobnih snovi	A	A			

1	2	3	4	5	6	7
ex 3824	Pripravljena vezivna sredstva za livarske modele in livarska jedra; kemijski proizvodi in preparati kemijske industrije ali sorodnih industrij (vključno s tistimi, ki so sestavljeni iz mešanic naravnih proizvodov), ki niso navedeni in ne zajeti na drugem mestu:					
3824 60	– Sorbitol, razen sorbitola iz tarifne podštevilke 2905 44	B			B	

(¹) Del I Priloge I k Uredbi (EU) št. 1308/2013.

(²) Del II Priloge I k Uredbi (EU) št. 1308/2013.

(³) Del XIX Priloge I k Uredbi (EU) št. 1308/2013.

(⁴) Točke (b), (c), (d) in (g) dela III Priloge I k Uredbi (EU) št. 1308/2013.

(⁵) Točke (a) do (g) dela XVI Priloge I k Uredbi (EU) št. 1308/2013.

(⁶) Ne vsebuje več kot 6 % kakava.

(⁷) Uredba Komisije (ES) št. 1670/2006 z dne 10. novembra 2006 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1784/2003 v zvezi z določanjem in odobritvijo prilagojenih nadomestil za žita, ki se izvažajo v obliki nekaterih žganih pijač (UL L 312, 11.11.2006, str. 33).

PRILOGA III

Osnovni proizvodi iz člena 2(d)

Oznaka KN	Poimenovanje
ex 0402 10 19	Mleko v prahu, granulah ali drugih trdnih oblikah, ki ne vsebuje dodanega sladkorja ali drugih sladil, z vsebnostjo maščobe do vključno 1,5 mas. %, razen v izvirnem pakiranju z neto vsebino do vključno 2,5 kg (skupina proizvodov 2)
ex 0402 21 18	Mleko v prahu, granulah ali drugih trdnih oblikah, ki ne vsebuje dodanega sladkorja ali drugih sladil, z vsebnostjo maščobe 26 mas. %, v izvirnem pakiranju z neto vsebino do vključno 2,5 kg (skupina proizvodov 3)
ex 0404 10 02 do ex 0404 10 16	Sirotko v prahu, granulah ali drugih trdnih oblikah, ki ne vsebuje dodanega sladkorja ali drugih sladil (skupina proizvodov 1)
ex 0405 10	Maslo, z vsebnostjo maščobe 82 mas. % (skupina proizvodov 6)
0407 21 00, 0407 29 10, ex 0407 90 10	Perutninska jajca, v lupini, sveža ali konzervirana, razen valilnih jajc
ex 0408	Ptičja jajca brez lupine in jajčni rumenjaki, primerni za človeško prehrano, sveži, sušeni, zamrznjeni ali kako drugače konzervirani, brez dodanega sladkorja ali drugih sladil
1001 19 00	Trda pšenica, razen semenske
ex 1001 99 00	Navadna pšenica in soržica, razen semenske
1002 90 00	Rž, razen semenske
1003 90 00	Ječmen, razen semenskega
1004 90 00	Oves, razen semenskega
1005 90 00	Koruza, razen semenske
ex 1006 30	Popolnoma brušen riž
1006 40 00	Lomljeni riž
1007 90 00	Sirek v zrnju, razen semenskega
1701 99 10	Beli sladkor
ex 1702 19 00	Laktoza, ki vsebuje 98,5 mas. % laktoze, izraženo kot brezvodna laktoza, računano na suho snov
1703	Melase, dobljene pri ekstrakciji ali rafinaciji sladkorja

PRILOGA IV

Predelani kmetijski proizvodi, za katere se lahko predpiše dodatna uvozna dajatev iz člena 5(1)

Oznaka KN	Poimenovanje blaga
0403 10 51 do 0403 10 99	Jogurt, aromatiziran ali ki vsebuje dodano sadje, oreške ali kakav
0403 90 71 do 0403 90 99	Pinjenec, kislo mleko in kisla smetana, kefir in drugo fermentirano ali kislo mleko in smetana, aromatizirani ali ki vsebujejo dodano sadje, oreške ali kakav
0710 40 00	Sladka koruza (termično neobdelana ali termično obdelana s paro ali kuhanjem v vodi), zamrznjena
0711 90 30	Sladka koruza, začasno konzervirana (npr. z žveplovim dioksidom, v slanici, žveplani vodi ali drugih raztopinah za konzerviranje), vendar kot taka neprimerna za takojšnjo prehrano
1517 10 10	Margarina, razen tekoče margarine, ki vsebuje več kot 10 mas. % do vključno 15 mas. % mlečnih maščob
1517 90 10	Druge užitne mešanice ali preparati iz masti ali olj živalskega ali rastlinskega izvora ali frakcij različnih masti ali olj iz poglavja 15, razen užitnih masti ali olj in njihovih frakcij iz tarifne številke 1516, ki vsebujejo več kot 10 mas. % do vključno 15 mas. % mlečnih maščob
1702 50 00	Kemično čista fruktoza
2005 80 00	Sladka koruza (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), pripravljena ali konzervirana drugače kot v kisu ali očetni kislini, nezamrznjena, razen proizvodov iz tarifne številke 2006
2905 43 00	Manitol
2905 44	D-glucitol (sorbitol)
ex 3502	Albumini (vključno s koncentraty dveh ali več proteinov iz sirotke z vsebnostjo 80 mas. % ali več proteinov iz sirotke, računano na suho snov), albuminati in drugi albuminski derivati: – Jajčni albumin:
ex 3502 11	– – posušen:
3502 11 90	– – – neustrezen ali ki bo s predelavo postal neustrezen za človeško prehrano
ex 3502 19	– – drugo:
3502 19 90	– – – neustrezen ali ki bo s predelavo postal neustrezen za človeško prehrano
ex 3502 20	– Mlečni albumin, vključno s koncentraty iz dveh ali več sirotkinih proteinov: – – neustrezen ali ki bo s predelavo postal neustrezen za človeško prehrano
3502 20 91	– – – posušen (na primer v lističih, kosmičih, prahu)
3502 20 99	– – – drugo

Oznaka KN	Poimenovanje blaga
3505 10 10	Dekstrini
3505 10 90	Drugi modificirani škrobi kot dekstrin, razen esterificiranih in eterificiranih škrobov
3505 20	Lepila na osnovi škroba ali dekstrina ali drugega modificiranega škroba
3809 10	Sredstva za dodelavo, nosilci barv, sredstva za pospeševanje barvanja ali fiksiranja barv ter drugi proizvodi in pripravki (npr. sredstva za apreturo in jedkanje), ki se uporabljajo v tekstilni, papirni, usnjarski in podobnih industrijah ter niso navedeni in ne zajeti na drugem mestu, na osnovi škrobnih snovi
3824 60	Sorbitol, razen sorbitola iz tarifne podštevilke 2905 44

PRILOGA V

Kmetijski proizvodi iz člena 11(1)(a) ⁽¹⁾

Oznaka KN	Poimenovanje kmetijskih proizvodov
0401	Mleko in smetana, nekoncentrirana, ki ne vsebujeta dodanega sladkorja ali drugih sladil
0402	Mleko in smetana, koncentrirana ali ki vsebujeta dodan sladkor ali druga sladila
ex 0403	Pinjenec, kislo mleko, kislá smetana, jogurt, kefir in drugo fermentirano ali kislo mleko in smetana, koncentrirani ali ne, ki vsebujejo dodan sladkor ali druga sladila ali ne, nearomatizirani ali ki ne vsebujejo dodanega sadja, oreškov ali kakava
0404	Sirootka, koncentrirana ali ne, ali ki vsebuje dodan sladkor ali druga sladila ali ne; proizvodi, sestavljeni iz naravnih mlečnih sestavin, ki imajo dodan sladkor ali druga sladila ali ne, ki niso navedeni ali zajeti na drugem mestu
ex 0405	Maslo ter druge maščobe in olja, dobljeni iz mleka
0407 21 00	Perutninska jajca, v lupini, sveža, kokoši vrste <i>Gallus domesticus</i> , ki niso namenjena za valitev
0709 99 60	Sladka koruza, sveža ali ohlajena
0712 90 19	Sušena sladka koruza, cela, narezana na koščke ali rezine, zdrobljena ali mleta, vendar ne nadalje pripravljena, razen hibridov sladke koruze za setev
poglavje 10	Žita ⁽²⁾
1701	Sladkor iz sladkornega trsa ali sladkorne pese ter kemično čista saharoza, v trdnem stanju
1703	Melase, dobljene pri ekstrakciji ali rafinaciji sladkorja

⁽¹⁾ Kmetijski proizvodi, ki se upoštevajo, če se uporabljajo v nespremenjenem stanju ali predelani ali za katere se šteje, da so bili uporabljeni pri proizvodnji proizvodov iz tabele 1 Priloge I.

⁽²⁾ Razen semenske pšenice in soržice iz tarifnih podštevil 1001 11 00, 1001 91 10, 1001 91 20 in 1001 91 90, semenske rži iz tarifne podštevilke 1002 10 00, semenskega ječmena iz tarifne podštevilke 1003 10 00, semenskega ovsa iz tarifne podštevilke 1004 10 00, semenske koruze iz tarifne podštevilke 1005 10, semenskega riža iz tarifne podštevilke 1006 10 10, semenskega sireka iz tarifne podštevilke 1007 10 ter semenskega prosa iz tarifne podštevilke 1008 21 00.

PRILOGA VI

Korelacijska tabela

Ta uredba	Uredba (ES) št. 1216/2009	Uredba (ES) št. 614/2009
Člen 1, prvi odstavek	Člen 1	Člen 1
Člen 1, drugi odstavek	Člen 3	—
Člen 2(a)	Člen 2(1), prvi pododstavek, točka (a)	—
Člen 2(b)	Člen 2(1), prvi pododstavek, točka (b)	—
Člen 2(c)	Člen 2(1), drugi pododstavek	—
Člen 2(d)	—	—
Člen 2(e)	Člen 2(2)(a) in (c)	—
Člen 2(f)	Člen 2(2)(b)	—
Člen 2(g)	—	—
Člen 2(h)	—	—
Člen 2(i)	—	—
Člen 2(j)	—	—
Člen 2(k)	—	—
Člen 2(l)	—	—
Člen 3	Člen 4(1)	—
—	Člen 4(3)	Člen 8(1)
—	Člen 4(2)	Člen 8(2)
—	Člen 4(4)	—
Člen 4	Člen 5	—
Člen 5	Člen 11	Člen 3
Člen 6(1)	—	Člen 2(1)
Člen 6(2)	—	Člen 2(2)
Člen 6(3)	—	Člen 2(3), prvi stavek

Ta uredba	Uredba (ES) št. 1216/2009	Uredba (ES) št. 614/2009
Člen 6(4)	—	—
Člen 7	—	Člen 2(3), drugi stavek
Člen 8	—	Člen 2(4)
Člen 9	—	Člen 2(4)
Člen 10(1)	Člen 6(1) in člen 7(1)	—
—	Člen 6(2)	—
Člen 10(2)	Člen 6(3)	—
Člen 11	Člen 14, prvi odstavek	—
Člen 12(a), (b) in (c)	Člen 6(4) in člen 14, drugi odstavek	—
Člen 12(d)	Člen 6(4) in člen 15(1)	—
Člen 13(1), (2) in (3)	Člen 6(4), člen 6(6), člen 7(2), (3) in (4) ter člen 14, prvi odstavek	—
Člen 13(2)	Člen 14, drugi odstavek	—
Člen 14(1)	—	Člen 4(1)
Člen 14(2)	—	Člen 4(2), drugi pododstavek, in člen 4(3)
Člen 14(3)	—	—
Člen 14(4)	—	Člen 4(2), prvi pododstavek, in člen 4(3)
Člen 15(1)	—	Člen 4(1) in (4)
Člen 15(2)	—	—
Člen 16	—	Člen 4(1) in (4)
Člen 17	Člen 10	—
Člen 18	Člen 12(1), prvi in drugi pododstavek	—
Člen 19	Člen 12(1), tretji in četrti pododstavek	—

Ta uredba	Uredba (ES) št. 1216/2009	Uredba (ES) št. 614/2009
Člen 20	Člen 12(1), tretji pododstavek	—
—	Člen 12(2)	—
Člen 21	—	Člen 7
Člen 22(1)	Člen 8(1) in (2)	—
Člen 22(2)	—	—
Člen 23	—	—
Člen 24(1)	Člen 8(3), drugi pododstavek	—
Člen 24(2)	—	—
Člen 25	—	—
Člen 26	Člen 8(3), prvi pododstavek	—
Člen 27	Člen 8(3), prvi pododstavek	—
Člen 28	Člen 8(5)	—
Člen 29	—	—
Člen 30	—	—
Člen 31	Člen 8(3), prvi pododstavek, člen 8(5) in (6)	—
Člen 32	Člen 8(3), prvi pododstavek, ter člen 8(5) in (6)	—
Člen 33	Člen 9	Člen 5
Člen 34(1)	Člen 8(4), prvi pododstavek	—
Člen 34(2)	Člen 8(4), drugi pododstavek	—
Člen 35	Člen 18, člen 6(5) in člen 8(4), tretji pododstavek	—
Člen 36	Člen 13	—
Člen 37	Člen 19	Člen 10
Člen 38	—	—

Ta uredba	Uredba (ES) št. 1216/2009	Uredba (ES) št. 614/2009
Člen 39	Člen 15(2)	—
Člen 40	—	—
Člen 41	—	—
Člen 42	Člen 16	—
Člen 43	Člen 16	—
Člen 44	Člen 16	—
—	Člen 17	—
Člen 45	Člen 20	Člen 11
Člen 46	Člen 21(1)	Člen 12
—	Člen 21(2)	
—	—	Člen 6
—	—	Člen 9
Priloga I	Priloga II	Člen 1
Priloga II	—	—
Priloga III	—	—
Priloga IV	Priloga III	Člen 1
Priloga V	Priloga I	
—	Priloga IV	Priloga I
Priloga VI	Priloga V	Priloga II

Izjava Komisije o delegiranih aktih

Komisija v zvezi s to uredbo opozarja na dano zavezo, navedeno v odstavku 15 Okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo, da bo Parlamentu zagotavljala celovite informacije in dokumentacijo o srečanjih z nacionalnimi strokovnjaki v okviru priprave delegiranih aktov.

UREDBA (EU) št. 511/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 16. aprila 2014****o ukrepih za izpolnjevanje obveznosti uporabnikov iz Nagojskega protokola o dostopu do genskih virov ter poštenu in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, v Uniji****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Najpomembnejši mednarodni instrument, ki določa splošni okvir za ohranjanje in trajnostno rabo biotske raznovrstnosti ter pošteno in pravično delitev koristi, ki izhajajo iz uporabe genskih virov, je Konvencija o biološki raznovrstnosti, ki je bila v imenu Unije odobrena v skladu s Sklepom Sveta 93/626/EGS ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: Konvencija).
- (2) Nagojski protokol o dostopu do genskih virov ter poštenu in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, h Konvenciji o biološki raznovrstnosti ⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: Nagojski protokol) je mednarodna pogodba, ki so jo pogodbenice Konvencije sprejele 29. oktobra 2010. V Nagojskem protokolu so natančneje določena splošna pravila Konvencije o dostopu do genskih virov ter delitvi denarnih in nedennarnih koristi, ki izhajajo iz uporabe genskih virov in tradicionalnega znanja povezanega z njimi (v nadaljnjem besedilu: dostop in delitev koristi). V skladu s Sklepom Sveta 2014/283/EU ⁽⁵⁾ je bil Nagojski protokol odobren v imenu Unije.
- (3) Širok krog uporabnikov in ponudnikov v Uniji, vključno z akademskimi, univerzitetnimi in nekomercialnimi raziskovalci ter podjetji iz različnih industrijskih sektorjev, uporablja genske vire za raziskovalne, razvojne in komercialne namene. Nekateri uporabljajo tudi tradicionalno znanje v zvezi z genskimi viri.
- (4) Genski viri so genski nabor naravnih in udomačenih ali gojenih vrst ter so vedno pomembnejši za številne gospodarske sektorje, vključno s proizvodnjo živil, gozdarstvom ter razvojem zdravil, kozmetičnih proizvodov in biomasnih virov energije. Poleg tega imajo genski viri pomembno vlogo pri izvajanju strategij za obnovo poškodovanih ekosistemov in varstvo ogroženih vrst.
- (5) Tradicionalno znanje avtohtonih in lokalnih skupnosti bi lahko prispevalo pomembne vodilne informacije za znanstveno odkrivanje zanimivih genskih ali biokemijskih značilnosti genskih virov. Tako tradicionalno znanje vključuje znanje, inovacije in prakse avtohtonih in lokalnih skupnosti, katerih tradicionalni način življenja je pomemben za ohranjanje in trajnostno rabo biotske raznovrstnosti.

⁽¹⁾ UL C 161, 6.6.2013, str. 73.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. marca 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. aprila 2014.

⁽³⁾ Sklep Sveta 93/626/EGS z dne 25. oktobra 1993 o sklenitvi Konvencije o biološki raznovrstnosti (UL L 309, 13.12.1993, str. 1).

⁽⁴⁾ Priloga I k dokumentu UNEP/CBD/COP/DEC/X/1 z dne 29. oktobra 2010.

⁽⁵⁾ Sklep Sveta 2014/283/EU z dne 14. aprila 2014 o sklenitvi Nagojskega protokola o dostopu do genskih virov ter poštenu in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, h Konvenciji o biološki raznovrstnosti, v imenu Unije (glej stran 231 tega Uradnega lista).

- (6) Konvencija priznava, da imajo države suverene pravice nad naravnimi viri, ki se nahajajo pod njihovo jurisdikcijo, in pristojnost, da določijo dostop do svojih genskih virov. Konvencija vse pogodbenice zavezuje, da si prizadevajo, da bi ustvarile pogoje, v katerih bi olajšali dostop do genskih virov, nad katerimi imajo suverene pravice, drugim pogodbenicam Konvencije za okolju prijazno rabo olajšali. Konvencija prav tako zavezuje vse pogodbenice k sprejemanju ukrepov z namenom poštene in pravične delitve rezultatov raziskav in razvojnih dejavnosti ter koristi, ki izhajajo iz komercialne in druge uporabe genskih virov, s pogodbenico, ki je te vire zagotovila. Za tako delitev veljajo medsebojno dogovorjeni pogoji. Konvencija obravnava tudi dostop do znanja, inovacij in praks avtohtonih in lokalnih skupnosti, ki so pomembni za ohranjanje in trajnostno rabo biotske raznovrstnosti, ter delitev koristi, ki izhajajo iz njih.
- (7) Genske vire bi bilo treba ohraniti in situ, njihova uporaba bi morala biti trajnostna, koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, pa bi morale biti poštene in pravično razdeljene, da bi se prispevalo k odpravi revščine in s tem k uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja, ki so jih določili Združeni narodi, kot je potrjeno tudi v preambuli Nagojskega protokola. Izvajanje Nagojskega protokola bi moralo biti namenjeno tudi uresničevanju tega potenciala.
- (8) Nagojski protokol se uporablja za genske vire, nad katerimi imajo države suverene pravice, ki spadajo v področje uporabe člena 15 Konvencije, medtem ko je področje uporabe njenega člena 4 širše. To pomeni, da Nagojski protokol ne zajema celotnega področja uporabe člena 4 Konvencije, kot so dejavnosti, ki se izvajajo na morskih območjih izven nacionalne jurisdikcije. Raziskave o genskih virih se postopoma širijo na nova področja, zlasti na oceane, ki so še vedno najmanj raziskano in najmanj poznano okolje na zemlji. Globine oceanov so poslednja meja na našem planetu in zanimanje zanje je na področju raziskovanja ter iskanja in izkoriščanja virov čedalje večje.
- (9) Pomembno je vzpostaviti jasen in trden okvir za izvajanje Nagojskega protokola, ki bi moral prispevati k ohranjanju biotske raznovrstnosti in trajnostni rabi njenih sestavnih delov, poštenu in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz uporabe genskih virov, ter odpravi revščine in hkrati v Uniji izboljšati možnosti za raziskovalne in razvojne dejavnosti, povezane z naravo. Prav tako je bistveno preprečiti, da bi v Uniji uporabljali genske vire, ki niso bili pridobljeni v skladu z nacionalno zakonodajo ali regulativnimi zahtevami pogodbenice Nagojskega protokola, ki veljajo za dostop in delitev koristi, ali tako pridobljeno tradicionalno znanje v zvezi z genskimi viri, ter podpreti učinkovito izvajanje zavez o delitvi koristi, ki so določene v medsebojno dogovorjenih pogojih med ponudniki in uporabniki. Bistveno je tudi izboljšati pogoje za pravno varnost v povezavi z uporabo genskih virov in tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri.
- (10) Okvir, vzpostavljen s to uredbo, bo prispeval k ohranjanju in povečanju zaupanja med pogodbenicami Nagojskega protokola, kot tudi drugimi deležniki, med drugim avtohtonimi in lokalnimi skupnostmi, udeleženi pri dostopu in delitvi koristi genskih virov.
- (11) Zaradi zagotovitve pravne varnosti je treba pravila za izvajanje Nagojskega protokola uporabljati samo za genske vire, nad katerimi imajo države suverene pravice v skladu s členom 15 Konvencije, in tradicionalno znanje v zvezi z genskimi viri s področja uporabe Konvencije, do katerih se dostopa po začetku veljavnosti Nagojskega protokola za Unijo.
- (12) Nagojski protokol zahteva, da mora vsaka pogodbenica protokola pri oblikovanju in izvajanju svoje zakonodaje ali regulativnih zahtev o dostopu in delitvi koristi upoštevati pomen genskih virov za prehrano in kmetijstvo ter njihov posebno vlogo pri zagotavljanju prehranske varnosti. V skladu s Sklepom Sveta 2004/869/ES⁽¹⁾ je bila Mednarodna pogodba o rastlinskih genskih virih za prehrano in kmetijstvo (MPRGV) odobrena v imenu Unije. MPRGV je poseben mednarodni instrument za dostop in delitev koristi v smislu člena 4(4) Nagojskega protokola, na katerega pravila za izvajanje Nagojskega protokola ne bi smela vplivati.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2004/869/ES z dne 24. februarja 2004 o sklenitvi, v imenu Evropske skupnosti, Mednarodne pogodbe o rastlinskih genskih virih za prehrano in kmetijstvo (UL L 378, 23.12.2004, str. 1).

- (13) Veliko pogodbenic Nagojskega protokola se je pri uresničevanju svojih suverenih pravic odločilo, da so za namene, določene v MPRGV, tudi za rastlinske genske vire za prehrano in kmetijstvo, ki jih upravljajo in nadzirajo ter so v javni rabi, a niso vključeni v Prilogo I k MPRGV, veljali pogoji tipskega sporazuma o prenosu materiala.
- (14) Nagojski protokol bi bilo treba izvajati tako, da bi se vzajemno podpiral z drugimi mednarodnimi instrumenti, ki niso v nasprotju s cilji protokola ali cilji Konvencije.
- (15) V členu 2 Konvencije so opredeljene „udomačene vrste“ kot vse vrste, na katerih evolucijski proces je vplival človek, da bi zadovoljil svoje potrebe, „biotehnologija“ pa je opredeljena kot vsaka uporaba tehnologije, ki uporablja biološke sisteme, žive organizme ali njihove derivate za izdelovanje ali prilagajanje proizvodov ali postopkov za določeno uporabo. V členu 2 Nagojskega protokola so opredeljeni „derivati“ kot v naravi prisotna biokemijska spojina, ki je posledica genskega izraza ali metabolizma bioloških ali genskih virov, tudi če ne vsebuje funkcionalnih enot dednosti.
- (16) V Nagojskem protokolu se od vsake pogodbenice protokola zahteva, da upoštevajo primere sedanjih ali bližajočih se nevarnosti, ki ogrožajo zdravje ljudi, živali ali rastlin ali mu škodujejo ter so določene na nacionalni ali mednarodni ravni. Generalna skupščina Svetovne zdravstvene organizacije je na štiriinšestdesetem zasedanju 24. maja 2011 sprejela okvir pripravljenosti na pandemijo gripe za delitev virusov gripe in dostopnost cepiv in drugih koristi (v nadaljnjem besedilu: okvir PPG). Okvir PPG se uporablja samo za viruse gripe, ki bi lahko povzročili pandemijo gripe pri ljudeh, in se posebej ne uporablja za viruse sezonske gripe. Okvir PPG je poseben mednarodni instrument za dostop in delitev koristi, ko je skladen z Nagojskim protokolom in nanj ne bi smela vplivati pravila za izvajanje Nagojskega protokola.
- (17) Pomembno je, da se v to uredbo vključijo opredelitve pojmov iz Nagojskega protokola in Konvencije, ki so potrebne, da lahko uporabniki izvajajo to uredbo. Pomembno je, da so nove opredelitve pojmov v tej uredbi, ki niso vključene v Konvencijo ali Nagojski protokol, skladne z opredelitvami pojmov iz Konvencije in Nagojskega protokola. Predvsem bi moral biti izraz „uporabnik“ skladen z opredelitvijo „uporaba genskih virov“ iz Nagojskega protokola.
- (18) Nagojski protokol določa, da je treba podpirati in spodbujati raziskave o biotski raznovrstnosti, zlasti nekomercialne raziskave.
- (19) Treba je opozoriti na odstavek 2 Sklepa II/11 konference pogodbenic Konvencije, v katerem je ponovno potrjeno, da človeški genski viri ne spadajo v okvir Konvencije.
- (20) Trenutno še ni mednarodno dogovorjene opredelitve „tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri“. Zaradi zagotavljanja prožnosti in pravne varnosti za ponudnike in uporabnike bi bilo treba v tej uredbi navajati tradicionalno znanje v zvezi z genskimi viri, kot je opisano v sporazumih o delitvi koristi, vendar brez poseganja v pristojnost in odgovornost držav članic glede zadev, povezanih s tradicionalnim znanjem v zvezi z genskimi viri, in izvajanje ukrepov za zaščito interesov avtohtonih in lokalnih skupnosti.
- (21) Zaradi zagotavljanja učinkovitega izvajanja Nagojskega protokola bi morali vsi uporabniki genskih virov in tradicionalnega znanja v zvezi z njimi s primerno skrbnostjo preveriti, da je bil dostop do genskih virov in tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri skladen z veljavnimi pravnimi ali regulativnimi zahtevami, kadar je primerno pa tudi zagotoviti, da se koristi pošteno in pravično delijo. Pri tem bi morali pristojni organi sprejeti mednarodno priznana potrdila o skladnosti kot dokaz, da je bil dostop do genskih virov, za katere so bila izdana, zakonit ter da so bili za uporabnika in uporabo iz potrdila določeni medsebojno dogovorjeni pogoji. Uporabnike bi bilo treba pri izbiri orodij in ukrepov, s katerimi je zagotovljena primerna skrbnost, podpreti s priznanjem najboljših praks in dopolnilnimi ukrepi v podporo sektorskim kodeksom ravnanja, vzorčnim pogodbenim klavzulam in smernicam, s čimer bo povečana tudi pravna varnost, stroški pa bodo nižji. Obveznost uporabnikov, da hranijo informacije, ki se nanašajo na dostop in delitev koristi, bi bilo treba časovno omejiti, skladno s časovnim okvirom, potrebnim za morebitno inovacijo.

- (22) Uspešno izvajanje Nagojskega protokola je odvisno od tega, ali se uporabniki in ponudniki genskih virov ali tradicionalnega znanja v zvezi z njimi s pogajanjem medsebojno dogovorijo o pogojih, ki zagotavljajo pošteno in pravično delitev koristi in prispevajo k doseganju širšega cilja Nagojskega protokola - ohranjanju biotske raznovrstnosti. Uporabnike in ponudnike se tudi spodbuja, naj ozaveščajo o pomenu genskih virov in tradicionalnega znanja v zvezi z njimi.
- (23) Vsi uporabniki, ne glede na velikost, tudi mikropodjetja ter mala in srednje velika podjetja, bi morali biti obvezani k primerni skrbnosti. V tej uredbi bi morala biti predvidena vrsta ukrepov in orodij, ki bi mikropodjetjem ter malim in srednje velikim podjetjem omogočili, da izpolnjujejo svoje obveznosti s sprejemljivimi stroški in z visoko stopnjo pravne varnosti.
- (24) Najboljše prakse, ki so jih razvili uporabniki, bi morale imeti pomembno vlogo pri prepoznavanju ukrepov za primerno skrbnost, ki so še posebej primerni za doseganje skladnosti s sistemom izvajanja Nagojskega protokola s sprejemljivimi stroški in z visoko stopnjo pravne varnosti. Uporabniki bi morali ravnati na podlagi veljavnih kodeksov ravnanja za dostop in delitev koristi, ki so bili razviti za akademski, univerzitetni in nekomercialni raziskovalni sektor in različne industrijske panoge. Združenja uporabnikov bi morala imeti možnost, da zahtevajo, naj Komisija odloči, ali je mogoče posebno kombinacijo postopkov, orodij ali mehanizmov, ki jih nadzira združenje, priznati kot najboljšo prakso. Pristojni organi držav članic bi morali upoštevati, da je verjetnost neizpolnjevanja zahtev manjša pri uporabnikih, ki izvajajo priznane najboljše prakse, ter da je zato zanje upravičeno omejiti preglede izvajanja skladnosti. Enako bi moralo veljati za najboljše prakse, ki jih sprejmejo pogodbenice Nagojskega protokola.
- (25) Po Nagojskem protokolu morajo biti kontrolne točke učinkovite in bi morale biti ustrezne za uporabo genskih virov. Uporabniki bi morali na določenih točkah verige dejavnosti, ki so del uporabe, dati izjavo ter na zahtevo predložiti dokazila, da so ravnali s primerno skrbnostjo. Med drugim je tako izjavo primerno dati ob prejemu sredstev za raziskovanje. Prav tako jo je primerno dati na zadnji stopnji uporabe, to je na zadnji stopnji razvoja proizvoda, preden se zaprosi za tržno dovoljenje za proizvod, ki je bil razvit prek uporabe genskih virov ali tradicionalnega znanja v zvezi s takimi viri, oziroma, kadar dovoljenje za trženje zanj ni potrebno, na zadnji stopnji razvoja proizvoda, preden je ta prvič dan na trg Unije. Da bi zagotovili učinkovitost kontrolnih točk ter istočasno povečali pravno varnost za uporabnike, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v skladu s členom 291(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije. Komisija bi morala na podlagi teh izvedbenih pooblastil določiti zadnjo stopnjo razvoja proizvoda v skladu z Nagojskim protokolom, da bi bilo mogoče določiti zadnjo stopnjo uporabe v različnih sektorjih.
- (26) Treba je priznati, da bi imela posredovalnica informacij o dostopu in delitvi koristi pomembno vlogo pri izvajanju Nagojskega protokola. V skladu s členoma 14 in 17 Nagojskega protokola bi bile informacije predložene posredovalnici informacij o dostopu in delitvi koristi med postopkom izdaje mednarodno priznanega potrdila o skladnosti. Pristojni organi bi morali sodelovati s posredovalnico informacij, da bi zagotovili izmenjavo informacij, ki bi jim omogočile, da spremljajo, kako uporabniki izpolnjujejo obveznosti.
- (27) Genske vire v naravi večinoma zbirajo akademski, univerzitetni in nekomercialni raziskovalci ali zbiralci za nekomercialne namene. V veliki večini primerov in v skoraj vseh sektorjih se do na novo zbranih genskih virov dostopa prek posrednikov, zbirk, ali agentov, ki genske vire pridobivajo v tretjih državah.
- (28) Največ genskih virov in tradicionalnega znanja v zvezi z njimi, ki se uporabljajo v Uniji, je dobavljenih iz zbirk. Kot dobavitelji lahko znatno pomagajo ostalim uporabnikom v verigi skrbništva pri izpolnjevanju njihovih obveznosti. Zato bi bilo treba vzpostaviti sistem registriranih zbirk v Uniji ter v ta namen uvesti prostovoljni register zbirk, ki bi ga vodila Komisija. Tak sistem bi zagotovil, da se pri zbirkah, vključenih v register, dejansko uporabljajo ukrepi, ki omejujejo dobavljanje genskih virov tretjim osebam z dokumentacijo, ki dokazuje zakonit dostop, ter zagotovil določitev medsebojno dogovorjenih pogojev, če so potrebni. Sistem registriranih zbirk v Uniji

bi moral precej zmanjšati možnost, da se v Uniji uporabljajo genski viri, ki niso bili pridobljeni v skladu z nacionalno zakonodajo ali regulativnimi zahtevami pogodbenice Nagojskega protokola, ki veljajo za dostop in delitev koristi. Pristojni organi držav članic bi morali preveriti, ali zbirka izpolnjuje zahteve za priznanje kot zbirka, ki se vključi v register. Za uporabnike, ki pridobijo genske vire iz zbirke, vključene v register, bi se moralo šteti, da so pri pridobivanju vseh potrebnih informacij ravnali s primerno skrbnostjo. To bi moralo koristiti zlasti akademskim, univerzitetnim in nekomercialnim raziskovalcem ter malim in srednje velikim podjetjem ter prispevati k zmanjšanju upravnih zahtev in zahtev po izpolnjevanju obveznosti.

- (29) Pristojni organi držav članic bi morali preveriti, ali uporabniki izpolnjujejo svoje obveznosti, so pridobili predhodno privolitev in določili vzajemno dogovorjene pogoje. Pristojni organi bi morali tudi voditi evidenco, ustrezne informacije pa bi morale biti dane na voljo v skladu z Direktivo 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (30) Države članice bi morale zagotoviti, da so kršitve pravil za izvajanje Nagojskega protokola kaznovane z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi.
- (31) Zaradi mednarodnega značaja dostopa in transakcij za delitev koristi bi morali pristojni organi držav članic sodelovati med seboj, s Komisijo in pristojnimi nacionalnimi organi tretjih držav, da bi zagotovili, da uporabniki izpolnjujejo obveznosti iz te uredbe, in podprli učinkovito uporabo pravil za izvajanje Nagojskega protokola.
- (32) Unija in države članice bi si morale proaktivno prizadevati zagotoviti, da se dosežejo cilji Nagojskega protokola, da bi tako povečali sredstva za podporo ohranjanju biotske raznovrstnosti in trajnostni rabi njenih sestavnih delov na svetovni ravni.
- (33) Komisija in države članice bi morale sprejeti ustrezne dopolnilne ukrepe za izboljšanje učinkovitosti izvajanja te uredbe in za znižanje stroškov, zlasti kadar bi to koristilo akademskim, univerzitetnim in nekomercialnim raziskovalcem ter malim in srednje velikim podjetjem.
- (34) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (35) Ker cilja te uredbe, in sicer podpiranja poštene in pravične delitve koristi, ki izhajajo iz uporabe genskih virov v skladu z Nagojskim protokolom, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njegovega obsega ter potrebe po zagotavljanju delovanja notranjega trga lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (36) Datum začetka veljavnosti te uredbe bi moral biti neposredno povezan z začetkom veljavnosti Nagojskega protokola za Unijo, da se zagotovijo enaki pogoji na ravni Unije in svetovni ravni pri dejavnostih, povezanih z dostopom do genskih virov in delitvijo koristi –

⁽¹⁾ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila, ki urejajo izpolnjevanje obveznosti pri dostopu do genskih virov in tradicionalnega znanja v zvezi z njimi ter delitvi koristi v skladu z določbami Nagojskega protokola o dostopu do genskih virov ter pošteni in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, h Konvenciji o biološki raznovrstnosti (v nadaljnjem besedilu: Nagojski protokol). Učinkovito izvajanje te uredbe bo prispevalo tudi k ohranjanju biotske raznovrstnosti in trajnostni rabi njenih sestavnih delov v skladu z določbami Konvencije o biološki raznovrstnosti (v nadaljnjem besedilu: Konvencija).

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za genske vire, nad katerimi imajo države suverene pravice, in tradicionalno znanje v zvezi z genskimi viri, do katerih se dostopa po začetku veljavnosti Nagojskega protokola za Unijo. Uporablja se tudi za koristi, ki izhajajo iz uporabe takih genskih virov in tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri.
2. Ta uredba se ne uporablja za genske vire, dostop do katerih in katerih delitev koristi urejajo posebni mednarodni instrumenti, ki so skladni s cilji Konvencije in Nagojskega protokola in niso v nasprotju z njimi.
3. Ta uredba ne posega v pravila držav članic o dostopu do genskih virov, nad katerimi imajo suverene pravice v skladu s členom 15 Konvencije, ter v določbe držav članic o členu 8(j) Konvencije glede tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri.
4. Ta uredba se uporablja za genske vire in tradicionalno znanje v zvezi z njimi, za katere se uporabljajo zakonodaja in regulativne zahteve pogodbenice Nagojskega protokola, ki veljajo za dostop do genskih virov in delitev koristi.
5. Nič iz te uredbe ne zavezuje države članice k dajanju informacij, katerih razkritje bi bilo po njenem mnenju v nasprotju z njenimi bistvenimi varnostnimi interesi.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov iz Konvencije in Nagojskega protokola ter naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „genski material“ pomeni vsak material rastlinskega, živalskega, mikrobskega ali drugega izvora, ki vsebuje funkcionalne enote dednosti;
- (2) „genski viri“ pomeni genski material z dejansko ali potencialno vrednostjo;
- (3) „dostop“ pomeni pridobitev genskih virov ali tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri v pogodbenici Nagojskega protokola;
- (4) „uporabnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki uporablja genske vire ali tradicionalno znanje v zvezi z genskimi viri;
- (5) „uporaba genskih virov“ pomeni raziskovanje in razvijanje genske in/ali biokemijske sestave genskih virov, tudi z uporabo biotehnologije, kakor je opredeljena v členu 2 Konvencije;

- (6) „medsebojno dogovorjeni pogoji“ pomeni pogodbeni dogovor, sklenjen med ponudnikom genskih virov ali tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri in uporabnikom, ki določa posebne pogoje za pošteno in pravično delitev koristi, ki izhajajo iz uporabe genskih virov ali tradicionalnega znanja v zvezi z njimi, in lahko vključuje tudi dodatne pogoje za tako uporabo ter poznejšo rabo ali trženje;
- (7) „tradicionalno znanje v zvezi z genskimi viri“ pomeni tradicionalno znanje avtohtone ali lokalne skupnosti, ki je pomembno za uporabo genskih virov ter je kot tako opisano v medsebojno dogovorjenih pogojih, ki veljajo za uporabo genskih virov;
- (8) „nezakonito pridobljeni genski viri“ pomeni genske vire in tradicionalno znanje v zvezi z genskimi viri, ki niso bili pridobljeni v skladu z nacionalno zakonodajo ali regulativnimi zahtevami o dostopu in delitvi koristi države ponudnice, ki je pogodbenica Nagojskega protokola, po kateri je potrebna predhodna privolitve;
- (9) „zbirka“ pomeni nabor zbranih vzorcev genskih virov in informacij o njih, ki so zbrani in shranjeni, ne glede na to, ali so v lasti javnih subjektov ali zasebnikov;
- (10) „združenje uporabnikov“ pomeni organizacijo, ki je ustanovljena v skladu z zahtevami države članice, v kateri se nahaja, in predstavlja interese uporabnikov ter razvija in nadzira najboljše prakse iz člena 8 te uredbe;
- (11) „mednarodno priznано potrdilo o skladnosti“ pomeni dovoljenje ali enakovreden dokument, ki ga ob dostopu kot dokazilo, da je bil dostop do genskega vira, za katere je bilo izdano, skladen z odločitvijo o podelitvi predhodne privolitve ter da so bili določeni medsebojno dogovorjeni pogoji za uporabnika in uporabo iz potrdila, izda pristojni organ v skladu s členom 6(3)(e) in členom 13(2) Nagojskega protokola ter je na voljo posredovalnici informacij o dostopu in delitvi koristi, ustanovljeni na podlagi člena 14(1) navedenega protokola.

POGLAVJE II

IZPOLNJEVANJE OBVEZNOSTI UPORABNIKOV

Člen 4

Obveznosti uporabnikov

1. Uporabniki s primerno skrbnostjo preverijo, ali je bil dostop do genskih virov, ki jih uporabljajo, in uporabljenega tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri v skladu z veljavno zakonodajo ali regulativnimi zahtevami o dostopu in delitvi koristi, ter da se koristi pošteno in pravično delijo na podlagi medsebojno dogovorjenih pogojev v skladu z veljavno zakonodajo in regulativnimi zahtevami.
2. Genski viri in tradicionalno znanje v zvezi z genskimi viri se posredujejo in uporabijo v skladu z medsebojno dogovorjenimi pogoji le, če so ti potrebni v skladu z veljavno zakonodajo ali regulativnimi zahtevami.
3. Za namene odstavka 1 uporabniki pridobijo, imajo in na naslednje uporabnike prenesejo:
 - (a) mednarodno priznано potrdilo o skladnosti ter informacije o vsebini medsebojno dogovorjenih pogojev, ki so pomembne za naslednje uporabnike, ali
 - (b) kadar mednarodno priznано potrdila o skladnosti ni na voljo, informacije in ustrezno dokumentacijo o:
 - (i) datumu in kraju dostopa do genskih virov ali tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri;
 - (ii) opisu uporabljenih genskih virov ali tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri;

- (iii) viru, od katerega so bili neposredno pridobljeni genski viri ali tradicionalno znanje v zvezi z genskimi viri, ter naslednjih uporabnikov genskih virov ali tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri;
- (iv) o tem, ali obstajajo pravice in obveznosti v zvezi z dostopom in delitvijo koristi, vključno s pravicami in obveznostmi glede nadaljnje rabe in trženja;
- (v) dovoljenjih za dostop, kadar je potrebno;
- (vi) medsebojno dogovorjenih pogojih in dogovoru o delitvi koristi, kadar je potrebno.

4. Šteje se, da so skrbno ravnanje v skladu z odstavkom 3 tega člena izvedli tudi uporabniki, ki pridobijo rastlinske genske vire za prehrano in kmetijstvo v državi, ki je pogodbenica Nagojskega protokola in je določila, da bodo za rastlinske genske vire pod njenim upravljanjem in nadzorom, ki so v javni rabi, a niso vključeni v Prilogo I k Mednarodni pogodbi o rastlinskih genskih virih za prehrano in kmetijstvo (MPRGV), za namene, določene v MPRGV, veljali tudi pogoji tipskega sporazuma o prenosu materiala.

5. Če uporabniki nimajo zadostnih informacij ali če obstajajo nejasnosti glede zakonitosti njihovega dostopa ali uporabe, uporabniki pridobijo dovoljenje za dostop ali enakovreden dokument ter določijo medsebojno dogovorjene pogoje, ali pa prenehajo uporabo.

6. Uporabniki hranijo informacije, ki se nanašajo na dostop in delitev koristi, dvajset let po koncu obdobja uporabe.

7. Šteje se, da so uporabniki, ki pridobijo genski vir iz zbirke, ki je vključena v register zbirk v Uniji iz člena 5(1), s primerno skrbnostjo pridobivali informacije iz odstavka 3 tega člena.

8. Uporabniki, ki zaradi pripravljenosti na izredne razmere na področju javnega zdravja v državah, ki še niso prizadete, oziroma ukrepanja v prizadetih državah pridobijo genski vir, za katerega je ugotovljeno, da je dejanski povzročitelj - oziroma je ugotovljeno, da je verjetni povzročitelj - trenutnih ali grozečih izrednih razmer mednarodnih razsežnosti na področju javnega zdravja v smislu Mednarodnega zdravstvenega pravilnika (2005) ali resne čezmejne nevarnosti za zdravje, kot je opredeljena v Sklepu št. 1082/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾, izpolnijo obveznosti iz odstavka 3 ali 5 tega člena najpozneje:

- (a) en mesec po koncu grozeče oziroma dejanske nevarnosti za zdravje, ali
- (b) tri mesece po začetku uporabe genskega vira,

karkoli je prej.

Če se obveznost iz odstavka 3 ali 5 tega člena ne izpolni v roku, določenem v točkah (a) in (b) prvega pododstavka tega odstavka, se uporaba preneha.

V primeru, da je vložena vloga za tržno dovoljenje ali je proizvod, izdelan z uporabo takega genskega vira iz prvega pododstavka, dan na trg, se začnejo obveznosti iz odstavka 3 ali 5 uporabljati v celoti in nemudoma.

Če predhodna privolitev ni bila pridobljena pravočasno in niso bili določeni medsebojno dogovorjeni pogoji, tak uporabnik ne bo zahteval nobenih izključnih pravic nad ničemer, kar je razvito prek uporabe takih povzročiteljev, vse dokler ni dosežen dogovor z zadevno državo ponudnico.

To ne vpliva na posebne mednarodne instrumente za dostop in delitev koristi iz člena 2.

⁽¹⁾ Sklep št. 1082/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o resnih čezmejnih nevarnostih za zdravje in o razveljavitvi Odločbe št. 2119/98/ES Besedilo velja za EGP (UL L 293, 5.11.2013, str. 1).

Člen 5

Register zbirk

1. Komisija vzpostavi in vodi register zbirk v Uniji (v nadaljnjem besedilu: register). Komisija zagotovi, da je register na spletu in enostavno dostopen uporabnikom. Register vsebuje podatke o zbirkah ali delih zbirk genskih virov, za katere je ugotovljeno, da izpolnjujejo merila iz odstavka 3.

2. Država članica na zahtevo imetnika zbirke pod njeno jurisdikcijo preuči možnost vključitve te zbirke ali njenega dela, v register. Potem ko država članica preveri, da zbirka ali njen del izpolnjuje merila iz odstavka 3, brez nepotrebne odlašanja Komisiji sporoči ime in kontaktne podatke zbirke in njenega imetnika ter vrsto zadevne zbirke. Komisija prejete podatke nemudoma vključi v register.

3. Zbirka ali del zbirke je vključena v register, če je dokazana njena zmožnost, da:

- (a) uporablja standardizirane postopke za izmenjavo vzorcev genskih virov in informacij v zvezi z njimi z drugimi zbirkami ter za dobavljanje vzorcev genskih virov in informacij v zvezi z njimi tretjim osebam za njihovo uporabo v skladu s Konvencijo in Nagojskim protokolom;
- (b) dobavlja genske vire in informacije v zvezi z njimi tretjim osebam za njihov uporabo samo z dokumentacijo, ki dokazuje, da je bil dostop do genskih virov in informacij o njih skladen z veljavno zakonodajo ali regulativnimi zahtevami o dostopu in delitvi koristi ter, če je ustrezno, medsebojno dogovorjenimi pogoji;
- (c) vodi evidenco vseh vzorcev genskih virov in informacij o njih, ki so bili dobavljeni tretjim osebam za njihovo uporabo;
- (d) po možnosti določi ali uporabi posebne identifikatorje za vzorce genskih virov, dobavljene tretjim osebam, in
- (e) uporabi ustrezna orodja za sledenje in spremljanje izmenjave vzorcev genskih virov in z njimi povezanih informacij z drugimi zbirkami.

4. Države članice redno preverjajo, da vsaka zbirka ali deli zbirke pod njihovo jurisdikcijo, ki so vključeni v register, izpolnjujejo merila iz odstavka 3.

Kadar informacije, pridobljene v skladu z odstavkom 3, dokazujejo, da zbirka ali del zbirke, vključen v register, ne izpolnjuje meril iz odstavka 3, zadevna država članica brez nepotrebne odlašanja v dialogu z zadevnim imetnikom zbirke določi popravne dejavnosti ali ukrepe.

Država članica, ki ugotovi, da zbirka ali del zbirke pod njeno jurisdikcijo ni več skladen z odstavkom 3, o tem brez nepotrebne odlašanja obvesti Komisijo.

Komisija po prejemu tega obvestila črta zadevno zbirko ali del zbirke iz registra.

5. Komisija sprejme izvedbene akte za določitev postopkov za izvajanje odstavkov 1 do 4 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2).

Člen 6

Pristojni organi in kontaktna točka

1. Vsaka država članica imenuje enega ali več pristojnih organov, ki so odgovorni za uporabo te uredbe. Države članice Komisijo obvestijo o imenih in naslovih pristojnih organov od datuma začetka veljavnosti te uredbe. Države članice brez nepotrebne odlašanja obvestijo Komisijo o kakršnih koli spremembah imen ali naslovov pristojnih organov.

2. Komisija objavi, tudi na spletu, seznam pristojnih organov držav članic. Komisija sproti posodablja ta seznam.
3. Komisija imenuje kontaktno točko za dostop in delitev koristi, ki je odgovorna za stike s sekretariatom Konvencije glede zadev iz te uredbe.
4. Komisija zagotovi, da telesa Unije, ustanovljena v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 338/97 ⁽¹⁾, prispevajo k doseganju ciljev te uredbe.

Člen 7

Spremljanje izpolnjevanja obveznosti uporabnikov

1. Države članice in Komisija od vseh prejemnikov sredstev za raziskave, ki vključujejo uporabo genskih virov in tradicionalnega znanja v zvezi z njimi, morajo izjaviti, da ravnajo s primerno skrbnostjo v skladu s členom 4.
2. Uporabniki na zadnji stopnji razvoja proizvoda, ki je bil razvit prek uporabe genskih virov ali tradicionalnega znanja v zvezi z njimi, pri pristojnih organih iz člena 6(1) izjavijo, da izpolnjujejo svoje obveznosti iz člena 4 ter istočasno predložijo:
 - (a) ustrezne informacije iz mednarodno priznanega potrdila o skladnosti ali
 - (b) informacije s tem v zvezi iz člena 4(3)(b)(i) do (v) in člena 4(5), kadar je potrebno tudi informacije o določitvi vzajemno dogovorjenih pogojev.

Uporabniki pristojnemu organu na zahtevo predložijo tudi dokazila.

3. Pristojni organi pošljejo informacije, ki so jih prejeli na podlagi odstavkov 1 in 2 tega člena, posredovalnici informacij o dostopu in delitvi koristi, ustanovljeni na podlagi člena 14(1) Nagojskega protokola, Komisiji in, kadar je potrebno, pristojnim nacionalnim organom iz člena 13(2) Nagojskega protokola.
4. Pristojni organi sodelujejo s posredovalnico informacij o dostopu in delitvi koristi, da bi zagotovili izmenjavo informacij iz člena 17(2) Nagojskega protokola, ki omogoča spremljanje izpolnjevanja obveznosti uporabnikov.
5. Pristojni organi ustrezno upoštevajo tajnost tržnih ali industrijskih informacij, če je taka tajnost določena v pravu Unije ali nacionalnem pravu, da bi zaščitili legitimne gospodarske interese, zlasti glede določanja genskih virov in določanja uporabe.
6. Komisija sprejme izvedbene akte za določitev postopkov za izvajanje odstavkov 1, 2 in 3 tega člena. V teh izvedbenih aktih Komisija določi zadnjo stopnjo razvoja proizvoda, da bi bilo mogoče določiti zadnjo stopnjo uporabe v različnih sektorjih. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2).

Člen 8

Najboljše prakse

1. Združenja uporabnikov ali druge zainteresirane strani lahko Komisiji predložijo zahtevek, da se kombinacija postopkov, orodij ali mehanizmov, ki so jih razvile in jih nadzirajo, prizna kot najboljša praksa v skladu z zahtevami iz te uredbe. Zahtevek je podprt z dokazili in informacijami.
2. Kadar Komisija na podlagi dokazil in informacij, zagotovljenih v skladu z odstavkom 1 tega člena, ugotovi, da posebna kombinacija postopkov, orodij ali mehanizmov uporabniku, ki jo ustrezno uporablja, temu uporabniku omogoča, da izpolnjuje obveznosti iz členov 4 in 7, jo prizna kot najboljšo prakso.
3. Združenje uporabnikov ali druge zainteresirane strani Komisijo obvestijo o kakršnih koli spremembah ali posodobitvah najboljše prakse, ki je bila priznana v skladu z odstavkom 2.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi (UL L 61, 3.3.1997, str. 1).

4. Če obstajajo dokazi, da uporabniki, ki izvajajo najboljšo prakso, večkrat ne izpolnjujejo svojih obveznosti v skladu s to uredbo ali da je tako neizpolnjevanje občutno, Komisija v dialogu z zadevnim združenjem uporabnikov ali drugih zainteresiranih strani preuči, ali je iz tega mogoče sklepati, da je najboljša praksa morebiti pomanjkljiva.
5. Komisija prekliche priznanje najboljših praks, če ugotovi, da spremembe najboljših praks zmanjšujejo sposobnost uporabnika, da izpolnjuje svoje obveznosti iz členov 4 in 7, ali če uporabniki vedno znova ne izpolnjujejo obveznosti zaradi pomanjkljive najboljših praks ali je tako neizpolnjevanje občutno.
6. Komisija vzpostavi in posodablja spletni register priznanih najboljših praks. V enem poglavju registra je seznam najboljših praks, ki jih je priznala Komisija v skladu z odstavkom 2 tega člena, v drugem poglavju pa je seznam najboljših praks, sprejetih na podlagi člena 20(2) Nagojskega protokola.
7. Komisija sprejme izvedbene akte za določitev postopkov za izvajanje odstavkov 1 do 5 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2).

Člen 9

Pregledi izpolnjevanja obveznosti uporabnikov

1. Pristojni organi iz člena 6(1) s pregledi preverjajo, ali uporabniki izpolnjujejo svoje obveznosti iz členov 4 in 7, ter pri tem upoštevajo, da je verjetnost neizpolnjevanja obveznosti lahko nižja, če uporabnik izvaja najboljše prakse za dostop in delitev koristi, ki so bile priznane v skladu s členom 8(2) te uredbe ali v skladu s členom 20(2) Nagojskega protokola.
2. Države članice zagotovijo, da so pregledi, izvedeni na podlagi odstavka 1, učinkoviti, sorazmerni, odvrtilni in da so z njimi odkriti primeri, ko uporabniki ne izpolnjujejo obveznosti iz te uredbe.
3. Pregledi iz odstavka 1 se opravljajo:
 - (a) v skladu z načrtom, ki se redno pregleduje in je bil oblikovan po pristopu, ki temelji na analizi tveganja;
 - (b) če ima pristojni organ na voljo ustrezne informacije, da uporabniki ne izpolnjujejo svojih obveznosti iz te uredbe, ki lahko izhajajo tudi iz utemeljenih opozoril tretjih strani. Taka opozorila, ki jih dajo države ponudnice, so obravnavana s posebno pozornostjo.
4. Pregledi iz odstavka 1 tega člena lahko vključujejo preverbo:
 - (a) ukrepov, ki jih je sprejel uporabnik za zagotovitev ravnanja s primerno skrbnostjo v skladu s členom 4;
 - (b) dokumentacije in evidenc, ki dokazujejo, da so bile dejavnosti določene uporabe opravljene s primerno skrbnostjo v skladu s členom 4;
 - (c) primerov, v katerih je moral uporabnik dati izjavo v skladu s členom 7.

Po potrebi se lahko opravijo tudi pregledi na kraju samem.

5. Uporabniki zagotovijo vso potrebno pomoč za lažje izvajanje pregledov iz odstavka 1.
6. Kadar so pri pregledih iz odstavka 1 tega člena ugotovljene pomanjkljivosti, pristojni organi brez poseganja v člen 11 od uporabnikov zahtevajo, da izvedejo popravno dejavnost ali ukrepe.

Države članice lahko tudi sprejmejo takojšnječasne ukrepe, odvisno od značaja pomanjkljivosti.

Člen 10**Evidence pregledov**

1. Pristojni organi vsaj pet let hranijo evidenco pregledov iz člena 9(1), ki zajema zlasti vrsto in izsledke pregledov, ter evidenco morebitnih popravnih dejavnosti in ukrepov, sprejetih na podlagi člena 9(6).
2. Informacije iz odstavka 1 so na voljo v skladu z Direktivo 2003/4/ES.

Člen 11**Kazni**

1. Države članice sprejmejo določbe o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb členov 4 in 7, ter sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se zagotovi njihova uporaba.
2. Določene kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
3. Države članice do 11. junija 2015 Komisijo uradno obvestijo o določbah iz odstavka 1 in ji vse poznejše spremembe teh določb nemudoma sporočijo.

POGLAVJE III**KONČNE DOLOČBE****Člen 12****Sodelovanje**

Pristojni organi iz člena 6(1):

- (a) sodelujejo med seboj in s Komisijo, da bi zagotovili, da uporabniki izpolnjujejo obveznosti iz te uredbe;
- (b) se po potrebi posvetujejo z deležniki o izvajanju Nagojskega protokola in te uredbe;
- (c) sodelujejo s pristojnimi nacionalnimi organi iz člena 13(2) Nagojskega protokola, da bi zagotovili, da uporabniki izpolnjujejo obveznosti iz te uredbe;
- (d) obvestijo pristojne organe drugih držav članic in Komisijo o vseh resnih pomanjkljivostih, ki so bile odkrite med pregledi iz člena 9(1), ter o vrstah kazni, ki so bile naložene v skladu s členom 11;
- (e) izmenjujejo informacije o organizaciji svojih sistemov pregledov za spremljanje izpolnjevanja obveznosti uporabnikov iz te uredbe.

Člen 13**Dopolnilni ukrepi**

Komisija in države članice, kakor je ustrezno:

- (a) podpirajo in spodbujajo dejavnosti obveščanja, ozaveščanja in usposabljanja, s katerimi se deležnikom in zainteresiranim stranem pojasnijo njihove obveznosti, ki izhajajo iz izvajanja te uredbe ter ustreznih določb Konvencije in Nagojskega protokola v Uniji;
- (b) spodbujajo pripravo sektorskih kodeksov ravnanja, vzorčnih pogodbenih klavzul, smernic in najboljših praks, zlasti če bi koristile akademskim, univerzitetnim in nekomercialnim raziskovalcem ter malim in srednje velikim podjetjem;
- (c) podpirajo razvoj in uporabo stroškovno učinkovitih komunikacijskih orodij in sistemov za podporo pri spremljanju in sledenju, kako se genski viri in tradicionalno znanje v zvezi z njimi uporabljajo v zbirkah in pri uporabnikih;
- (d) dajejo tehnična in druga navodila uporabnikom ter pri tem upoštevajo položaj akademskih, univerzitetnih in nekomercialnih raziskovalcev ter malih in srednjih podjetij, da bi olajšali izpolnjevanje obveznosti iz te uredbe;
- (e) spodbujajo uporabnike in ponudnike, da koristi iz uporabe genskih virov usmerijo v ohranjanje biotske raznovrstnosti in trajnostno rabo njenih sestavnih delov v skladu z določbami Konvencije;

- (f) spodbujajo podporne ukrepe za zbirke, ki prispevajo k ohranjanju biotske raznovrstnosti in kulturne raznolikosti.

Člen 14

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 15

Posvetovalni forum

Komisija zagotovi uravnoteženo sodelovanje predstavnikov držav članic in drugih zainteresiranih strani pri zadevah, povezanih z izvajanjem te uredbe. Sestanejo se na posvetovalnem forumu. Poslovnik posvetovalnega foruma določi Komisija.

Člen 16

Poročila in pregled

1. Če ni v členu 29 Nagojskega protokola določen drugačen interval za poročila, države članice do 11. junija 2017 in nato vsakih pet let Komisiji predložijo poročilo o uporabi te uredbe.
2. Komisija najpozneje eno leto po roku za predložitev poročil iz odstavka 1 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te uredbe, vključno s prvo oceno učinkovitosti te uredbe.
3. Komisija vsakih deset let po prvem poročilu na podlagi poročanja in izkušenj z uporabo te uredbe pregleda delovanje in učinkovitost te uredbe pri doseganju ciljev iz Nagojskega protokola. Komisija v pregledu upošteva zlasti upravne posledice za javne raziskovalne zavode, mikropodjetja, mala in srednje velika podjetja ter posebne sektorje. Preuči tudi, ali je treba pregledati izvajanje določb te uredbe zaradi dejavnosti v drugih ustreznih mednarodnih organizacijah.
4. Komisija poroča Konferenci pogodbenic Konvencije, na kateri se sestanejo pogodbenice Nagojskega protokola, o ukrepih, ki jih je sprejela Unija za izvajanje ukrepov za izpolnjevanje obveznosti v zvezi z Nagojskim protokolom.

Člen 17

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Komisija čim prej po deponiranju listine o sprejetju Nagojskega protokola v *Uradnem listu Evropske unije* objavi obvestilo o tem, kdaj bo Nagojski protokol začel veljati v Uniji. Ta uredba se uporablja od navedenega datuma.
3. Členi 4, 7 in 9 te uredbe se začnejo uporabljati eno leto po začetku veljavnosti Nagojskega protokola v Uniji.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 16. aprila 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

UREDBA (EU) št. 512/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 16. aprila 2014****o spremembi Uredbe (EU) št. 912/2010 o ustanovitvi Agencije za evropski GNSS**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 172 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s povezanimi določbami člena 14 Uredbe (EU) št. 1285/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ in člena 2 Uredbe (EU) št. 912/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ mora Agencija za evropski GNSS (v nadaljnjem besedilu: Agencija) zagotavljati varnostno akreditacijo evropskih satelitskih navigacijskih sistemov (v nadaljnjem besedilu: sistemi) ter v ta namen uvajati in spremljati izvajanje varnostnih postopkov in pregled varnosti sistemov.
- (2) Sistemi so opredeljeni v členu 2 Uredbe (EU) št. 1285/2013. Gre za kompleksne sisteme, pri njihovi vzpostavitvi in obratovanju pa sodelujejo številne zainteresirane strani z različnimi vlogami. Pri tem je bistveno, da vse zainteresirane strani, ki sodelujejo pri izvajanju programov Galileo in EGNOS (v nadaljnjem besedilu: programa), pri obdelavi in varovanju tajnih podatkov EU spoštujejo temeljna načela in minimalne standarde, določene v varnostnih predpisih Komisije in Sveta za varovanje tajnih podatkov EU, ter da se člen 17 Uredbe (EU) št. 1285/2013, s katerim se zagotavlja enakovredna raven varovanja tajnih podatkov EU, po potrebi uporablja za vse zainteresirane strani, ki sodelujejo pri izvajanju programov.
- (3) Zainteresirane strani, ki sodelujejo v postopku varnostne akreditacije in na katere ta postopek vpliva, so države članice, Komisija, ustrezne agencije Unije, Evropska vesoljska agencija (ESA) in strani, ki sodelujejo pri Skupnem Ukrepu Sveta 2004/552/SZVP ⁽⁵⁾.
- (4) Zaradi specifičnosti in kompleksnosti sistemov, različnih organov, ki sodelujejo pri njihovem izvajanju, in raznolikosti potencialnih uporabnikov bi bilo treba varnostno akreditacijo olajšati z ustreznim posvetovanjem z vsemi zadevnimi stranmi, kot so nacionalni organi držav članic in tretjih držav, ki upravljajo omrežja, povezana s sistemom, vzpostavljenim v okviru programa Galileo, za zagotavljanje regulirane javne storitve (PRS), drugi ustrezni organi držav članic, ESA ali – če je tako določeno v mednarodnem sporazumu – tretje države, ki gostijo zemeljske postaje sistemov.
- (5) Za ustrezno opravljanje nalog, povezanih z varnostno akreditacijo, je bistveno, da Komisija zagotovi vse informacije, potrebne za opravljanje teh nalog. Pomembno je tudi, da se dejavnosti varnostne akreditacije usklajujejo z delom organov, ki so v skladu z Uredbo (EU) št. 1285/2013 odgovorni za upravljanje programov, in drugih subjektov, odgovornih za izvajanje varnostnih določb.

⁽¹⁾ UL C 198, 10.7.2013, str. 67.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. marca 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. aprila 2014.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1285/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi in obratovanju evropskih satelitskih navigacijskih sistemov ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 876/2002 in Uredbe (ES) št. 683/2008 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 347, 20.12.2013, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 912/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2010 o ustanovitvi Agencije za evropski GNSS, razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1321/2004 o vzpostavitvi upravljaljskih struktur Evropskega satelitskega radio-navigacijskega sistema in spremembah Uredbe (ES) št. 683/2008 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 276, 20.10.2010, str. 11).

⁽⁵⁾ Skupni Ukrepi Sveta 2004/552/SZVP z dne 12. julija 2004 o vidikih delovanja Evropskega satelitskega radio-navigacijskega sistema, ki vplivajo na varnost Evropske unije (UL L 246, 20.7.2004, str. 30).

- (6) Pristop glede ocenjevanja in obvladovanja tveganja, ki se uporablja, bi moral slediti najboljšim praksam. Pristop bi moral vključevati uporabo varnostnih ukrepov v skladu s konceptom obrambe v globino. Pristop bi moral upoštevati verjetnost nastanka tveganja ali neželenega dogodka. Pristop bi moral biti tudi sorazmeren, ustrezen in stroškovno učinkovit ter upoštevati stroške izvajanja ukrepov za zmanjšanje tveganj v primerjavi z naknadno doseženo varnostjo. Obramba v globino naj bi izboljšala varnost sistemov z izvajanjem tehničnih in netehničnih varnostnih ukrepov, ki so organizirani kot večplastna obramba.
- (7) Razvoj, vključno z zadevnimi povezanimi raziskovalnimi dejavnostmi, ter proizvodnja sprejemnikov in varnostnih modulov PRS sta posebej občutljivi dejavnosti. Zato je bistvenega pomena, da se vzpostavijo postopki za odobritev proizvajalcev sprejemnikov in varnostnih modulov PRS.
- (8) Poleg tega bi bilo treba glede na potencialno veliko število omrežij in opreme, ki so povezani s sistemom, vzpostavljenim v okviru programa Galileo, zlasti za uporabo v sklopu PRS, v strategiji za varnostno akreditiranje opredeliti načela varnostne akreditacije teh omrežij in opreme ter tako zagotoviti homogenost te akreditacije brez omejevanja pristojnosti nacionalnih subjektov držav članic, pristojnih za varnostne zadeve. Z uporabo teh načel bi omogočili dosledno obvladovanje tveganja in zmanjšali potrebo po zaostritvi vseh ukrepov za zmanjšanje tveganj na ravni sistema, ki bi negativno vplivali na stroške, roke, uspešnost in zagotavljanje storitev.
- (9) Proizvode in ukrepe za zaščito pred elektromagnetnim oddajanjem (tj. pred elektronskim prisluškovanjem) ter kriptografske proizvode, ki se uporabljajo za zagotavljanje varnosti sistemov, bi morali oceniti in odobriti nacionalni subjekti, pristojni za varnostne zadeve, tiste države, v kateri ima sedež podjetje, ki takšne proizvode proizvaja. Pri kriptografskih proizvodih bi morali to oceno in odobritev dopolniti v skladu z načeli, določenimi v točkah 26 do 30 Priloge IV k Sklepu Sveta 2013/488/EU ⁽¹⁾. Organ, pristojen za varnostno akreditacijo sistemov, bi moral potrditi izbor teh odobrenih proizvodov in ukrepov ob upoštevanju splošnih varnostnih zahtev sistemov.
- (10) V Uredbi (EU) št. 912/2010, in zlasti v njenem poglavju III, so izrecno opredeljeni pogoji, pod katerimi mora Agencija opravljati svoje naloge v zvezi z varnostno akreditacijo sistemov. Na splošno je v njej določeno predvsem, da je treba odločitve o varnostni akreditaciji sprejemati neodvisno od Komisije in subjektov, odgovornih za izvajanje programov, ter da bi moral biti organ za varnostno akreditacijo sistemov samostojen organ znotraj Agencije, ki odločitve sprejema neodvisno.
- (11) V skladu s tem načelom se z Uredbo (EU) št. 912/2010 ustanavlja svet za varnostno akreditacijo evropskih sistemov GNSS (v nadaljnjem besedilu: svet za varnostno akreditacijo), ki je poleg upravnega sveta in izvršilnega direktorja eden od treh organov Agencije. Svet za varnostno akreditacijo opravlja naloge v zvezi z varnostno akreditacijo, ki so dodeljene Agenciji, in je pooblaščen za sprejemanje odločitev o varnostni akreditaciji v imenu Agencije. Organ bi moral sprejeti svoj poslovnik in imenovati svojega predsednika.
- (12) Glede na to, da bi morala Komisija v skladu z Uredbo (EU) št. 1285/2013 zagotavljati varnost programov, vključno z varnostjo sistemov in njihovega obratovanja, bi morale biti dejavnosti sveta za varnostno akreditacijo omejene na dejavnosti varnostne akreditacije sistemov ter ne bi smele posegati v naloge in pristojnosti Komisije. To bi moralo veljati zlasti za naloge in pristojnosti, ki jih ima Komisija na podlagi člena 13 Uredbe (EU) št. 1285/2013 in člena 8 Sklepa št. 1104/2011/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, pa tudi za sprejetje vsakršnega dokumenta, povezanega z varnostjo, z delegiranim aktom, izvedbenim aktom ali kako drugače v skladu z navedenima členoma. Brez poseganja v te naloge in pristojnosti Komisije pa lahko svet za varnostno akreditacijo glede na svoje posebno strokovno znanje in v okviru svojih pristojnosti svetuje Komisiji pri oblikovanju osnutkov besedil aktov navedenih v teh členih.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2013/488/EU z dne 23. septembra 2013 o varnostnih predpisih za varovanje tajnih podatkov EU (UL L 274, 15.10.2013, str. 1).

⁽²⁾ Sklep št. 1104/2011/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravilih za dostop do regulirane javne storitve, ki jo zagotavlja globalni satelitski navigacijski sistem, vzpostavljen v okviru programa Galileo (UL L 287, 4.11.2011, str. 1).

- (13) Treba bi bilo tudi zagotovi, da se dejavnosti, povezane z varnostno akreditacijo, izvajajo brez poseganja v nacionalne pristojnosti in posebne pravice držav članic v zvezi z varnostno akreditacijo.
- (14) V povezavi z varnostjo lahko izraza „preverjanja“ in „preizkusi“ zajemata varnostne ocene, inšpekcije, preglede, preverjanja in preizkuse.
- (15) Da bi svet za varnostno akreditacijo svoje dejavnosti lahko izvajal uspešno in učinkovito, bi moral imeti možnost ustanovitve ustreznih podrejenih organov, ki delujejo po njegovih navodilih. Ustanoviti bi moral zlasti komisijo, ki mu bo pomagala pri pripravi odločitev.
- (16) Ustanoviti bi bilo treba skupino strokovnjakov držav članic pod nadzorom sveta za varnostno akreditacijo za opravljanje nalog organa za razpošiljanje kriptografskega materiala (CDA), ki se nanašajo na upravljanje kriptografskega materiala EU. To skupino bi bilo treba ustanoviti začasno, da se zagotovi kontinuiteta upravljanja elementov, povezanih z varnostjo komunikacijskih sistemov, v fazi uvajanja programa Galileo. Trajno rešitev za opravljanje takih operativnih nalog bi bilo treba uvesti naknadno, ko bo sistem, vzpostavljen v okviru programa Galileo, v celoti operativen.
- (17) V Uredbi (EU) št. 1285/2013 je opredeljena shema javnega upravljanja programov v obdobju 2014–2020. Splošna odgovornost za programa se podeljuje Komisiji. Poleg tega se razširjajo naloge, ki so dodeljene Agenciji, določeno pa je zlasti, da ima lahko Agencija pomembno vlogo pri obratovanju sistemov in doseganju njihovih čim večjih družbenogospodarskih koristi.
- (18) V tem novem okviru je nujno zagotoviti, da lahko svet za varnostno akreditacijo opravlja nalogo, ki mu je dodeljena, popolnoma neodvisno, in sicer zlasti glede na druga dva organa in druge dejavnosti Agencije, ter da lahko preprečuje vsakršno nasprotje interesov. Zato je bistveno znotraj Agencije še bolj ločiti dejavnosti, povezane z varnostno akreditacijo, od drugih dejavnosti, kot so upravljanje centra za varnost Galileo, prispevanje k trženju sistemov in vse dejavnosti, ki jih Komisija s prenosom pooblastila lahko dodeli Agenciji, predvsem tiste, ki so povezane z obratovanjem sistemov. V ta namen bi morala svet za varnostno akreditacijo in osebje Agencije pod njegovim nadzorom svoje delo opravljati na način, ki jima zagotavlja samostojnost in neodvisnost glede na druge dejavnosti Agencije. Znotraj Agencije bi bilo treba med njenimi različnimi dejavnostmi do 1. januarja 2014 vzpostaviti konkretno in učinkovito strukturno razmejitev. Notranji kadrovske predpisi Agencije bi morali zagotavljati tudi samostojnost in neodvisnost osebja, ki opravlja dejavnosti varnostne akreditacije, v odnosu do osebja, ki opravlja druge dejavnosti Agencije.
- (19) Zato bi bilo treba Uredbo (EU) št. 912/2010 spremeniti, da se zagotovi večja neodvisnost in okrepijo pooblastila sveta za varnostno akreditacijo in njenega predsednika ter da se ta neodvisnost in ta pooblastila uskladijo z neodvisnostjo in pooblastili upravnega sveta in izvršilnega direktorja Agencije, hkrati pa določi obveznost sodelovanja med različnimi organi Agencije.
- (20) Pri imenovanju članov svetov ter volitvah njunih predsednikov in namestnikov predsednikov bi bilo treba, kjer je to primerno, upoštevati pomen uravnotežene zastopanosti spolov. Poleg tega bi bilo treba upoštevati ustrezne upravne, vodstvene in proračunske sposobnosti.
- (21) Svet za varnostno akreditacijo – in ne upravni svet – bi moral pripraviti in odobriti tisti del delovnih programov Agencije, ki se nanaša na operativne dejavnosti, povezane z varnostno akreditacijo sistemov, in tisti del letnega poročila o dejavnostih in prihodnjih možnostih Agencije, ki je povezan z dejavnostmi varnostne akreditacije sistemov. Moral bi ju pravočasno predložiti upravnemu svetu, da se lahko vključita v delovni program in letno poročilo Agencije. Opravljati bi moral tudi disciplinski nadzor nad svojim predsednikom.

- (22) Zaželeno je, da se predsedniku sveta za varnostno akreditacijo v zvezi z dejavnostmi varnostne akreditacije dodeli vloga, primerljiva z vlogo, ki jo ima izvršilni direktor pri drugih dejavnostih Agencije. Predsednik sveta za varnostno akreditacijo bi moral zato poleg funkcije zastopanja Agencije, ki je bila določena že z Uredbo (EU) št. 912/2010, upravljati dejavnosti varnostne akreditacije pod vodstvom sveta za varnostno akreditacijo in zagotavljati izvajanje tistega dela delovnih programov Agencije, ki je povezan z akreditacijo. Na zahtevo Evropskega parlamenta ali Sveta bi moral predsednik sveta za varnostno akreditacijo tudi predložiti poročilo o opravljanju nalog sveta za varnostno akreditacijo in dati izjavo pred tema institucijama.
- (23) Vzpostaviti bi bilo treba ustrezne postopke, s katerimi bi zagotovili, da v primeru, če upravni svet ne odobri delovnih programov Agencije, to ne vpliva na postopek varnostne akreditacije, ki se lahko neprekinjeno izvaja.
- (24) Zaradi sodelovanja nekaterih tretjih držav in možnega sodelovanja mednarodnih organizacij v evropskih programih GNSS, tudi na področju varnosti, bi bilo treba izrecno določiti, da lahko predstavniki mednarodnih organizacij in tretjih držav, zlasti Švice – s katero bi bilo treba skleniti sporazum o sodelovanju ⁽¹⁾ – izjemoma in pod določenimi pogoji sodelujejo pri delu sveta za varnostno akreditacijo. Takšne pogoje bi bilo treba določiti v mednarodnem sporazumu, ki se sklene z Unijo v skladu s členom 218 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), pri tem pa upoštevati varnostna vprašanja in zlasti varovanje tajnih podatkov EU. V Sporazumu o sodelovanju med Evropsko unijo in njenimi državami članicami ter Kraljevino Norveško ⁽²⁾ na področju satelitske navigacije ter protokolih št. 31 in 37 k Sporazumu EGP je že določen okvir za sodelovanje Norveške. S svetom za varnostno akreditacijo bi morale biti mogoče glede na njegovo posebno strokovno znanje opraviti, v okviru njegovih pristojnosti, posvetovanja pred ali med pogajanj o takšnih mednarodnih sporazumih.
- (25) Uredbo (EU) št. 912/2010 bi bilo treba uskladiti z načeli iz skupnega pristopa Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije do decentraliziranih agencij, ki so ga te tri institucije sprejele 5. julija, 26. junija oziroma 12. junija 2012, zlasti glede pravil o sprejemanju odločitev upravnega sveta, trajanja mandata članov upravnega sveta in sveta za varnostno akreditacijo ter njunih predsednikov, obstoja večletnega delovnega programa, pooblastil upravnega sveta glede upravljanja osebja, ocene in revizije navedene Uredbe, preprečevanja in obvladovanja nasprotja interesov ter obdelave občutljivih podatkov, ki pa niso tajni. Postopek za sprejetje večletnega delovnega programa bi bilo treba izvesti ob dosledni skladnosti z načeli lojalnega sodelovanja in ob upoštevanju časovnih omejitev, povezanih s takšnim delovnim programom.
- (26) Pri preprečevanju in obvladovanju nasprotja interesov je bistvenega pomena, da si Agencija ustvari in ohrani ugled na podlagi nepristranskosti, integritete in visokih strokovnih standardov. V nobenem primeru ne bi smelo priti do utemeljenega razloga za sum, da na odločitve vplivajo interesi, ki so v nasprotju z vlogo Agencije kot organa, ki služi vsej Uniji, ali zasebni interesi ali povezave uslužbencev Agencije, napotenih nacionalnih strokovnjakov ali opazovalcev ali članov upravnega sveta ali sveta za varnostno akreditacijo, zaradi katerih pride ali bi lahko prišlo do nasprotja z ustreznim opravljanjem uradnih dolžnosti zadevne osebe. Upravni svet in svet za varnostno akreditacijo bi torej morala sprejeti celovita pravila v zvezi z nasprotjem interesov, ki veljajo za vso Agencijo. Ta pravila bi morala upoštevati priporočila Računskega sodišča iz Posebnega poročila št. 15 iz leta 2012, ki je bilo pripravljeno na zahtevo Evropskega parlamenta, ter potrebo po preprečevanju nasprotja interesov med člani upravnega sveta in sveta za varnostno akreditacijo.
- (27) Da se zagotovi pregledno obratovanje Agencije, bi bilo treba objaviti njen poslovnik. Vendar pa bi bilo izjemoma treba varovati nekatere javne in zasebne interese. Za zagotovitev nemotenega delovanja programov bi morali biti večletni in letni delovni program ter letno poročilo čim bolj podrobni. Vsebovali bi lahko torej gradivo, ki je občutljivo z vidika varnosti ali pogodbenih odnosov, zato bi bilo primerno, da se objavi le povzetek teh dokumentov. Vendar pa bi morali biti ti povzetki zaradi preglednosti vseeno kar se da popolni.

⁽¹⁾ UL L 15, 20.1.2014, str. 1.

⁽²⁾ UL L 283, 29.10.2010, str. 12.

- (28) Poudariti bi bilo treba tudi, da bi morala uvedba delovnih programov Agencije temeljiti na postopku upravljanja uspešnosti, vključno s kazalniki uspešnosti, da se zagotovi učinkovita in smotrna ocena doseženih rezultatov.
- (29) Delovni programi Agencije bi morali vsebovati tudi načrtovanje virov, vključno s človeškimi in finančnimi viri za posamezno dejavnost, ter upoštevati dejstvo, da bi morali biti odhodki, povezani z novimi potrebami Agencije glede osebja, delno izravnani z ukinitvijo ustreznega števila delovnih mest v kadrovskega načrtu Komisije v istem obdobju, to je v obdobju 2014–2020.
- (30) Brez poseganja v politično odločitev glede sedežev agencij Unije, željo po geografski razpršenosti in cilje, ki so jih države članice določile v zvezi s sedežem novih agencij, kot so navedeni v sklepih predstavnikov držav članic, ki so se na ravni voditeljev držav ali vlad sestali 13. decembra 2003 v Bruslju, in na katere se Evropski svet sklicuje v sklepih iz junija 2008, bi bilo pri odločanju o lokaciji lokalnih pisarn Agencije treba upoštevati objektivna merila. Ta merila vključujejo dostopnost prostorov, obstoj ustrezne izobraževalne infrastrukture za otroke članov osebja in napotenih nacionalnih strokovnjakov, dostop do trga dela, sistema socialne varnosti in zdravstvene oskrbe za družine članov osebja in napotenih nacionalnih strokovnjakov ter stroške izvajanja in poslovne stroške.
- (31) Države gostiteljice bi morale s posebno ureditvijo zagotoviti potrebne pogoje za nemoteno obratovanje Agencije, kot je ustrezna izobraževalna in prometna infrastruktura.
- (32) Predstavniki vlad držav članic so s Sklepom 2010/803/EU ⁽¹⁾ določili, da bo sedež Agencije v Pragi. Sporazum o gostovanju med Češko republiko in Agencijo je bil sklenjen 16. decembra 2011, veljati pa je začel 9. avgusta 2012. Šteje se, da Sporazum o gostovanju in druge posebne ureditve izpolnjujejo zahteve iz Uredbe (EU) št. 912/2010.
- (33) Finančni interesi Unije morajo biti skozi celoten cikel odhodkov zaščiteni s sorazmernimi ukrepi, zlasti s preprečevanjem in odkrivanjem nepravilnosti, izvajanjem preiskav, izterjavo izgubljenih, neupravičeno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi z uporabo kazni.
- (34) Ker člen 8 Uredbe (EU) št. 1285/2013 državam članicam omogoča, da zagotovijo dodatna sredstva za financiranje nekaterih elementov programov, bi bilo treba Agenciji dovoliti oddajo naročil skupaj z državami članicami, ko je to potrebno za opravljanje njenih nalog.
- (35) Agencija bi morala uporabljati predpise Komisije za varovanje tajnih podatkov EU. Morala bi imeti tudi možnost določiti pravila za obdelavo občutljivih podatkov, ki pa niso tajni. Ta pravila bi bilo treba uporabljati zgolj za obdelavo takšnih podatkov s strani Agencije. Občutljivi podatki, ki niso tajni, so podatki ali gradivo, ki bi jih Agencija morala zaščititi na podlagi pravnih obveznosti iz Pogodb in/ali zaradi njihove občutljive narave. Zajemajo, vendar ne izključno, podatke ali gradivo, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, iz člena 339 PDEU, podatke, povezane z vprašanji iz člena 4 Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ali podatke iz področja uporabe Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (36) Uredbo (EU) št. 912/2010 bi bilo zato treba spremeniti –

⁽¹⁾ Sklep 2010/803/EU, sprejet v medsebojnem dogovoru predstavnikov vlad držav članic, z dne 10. decembra 2010 o sedežu Agencije za evropski GNSS (UL L 342, 28.12.2010, str. 15).

⁽²⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 912/2010 se spremeni:

1. členi 2 do 8 se nadomestijo z naslednjim:

„Člen 2

Naloge

Naloge Agencije so naloge, določene v členu 14 Uredbe (EU) št. 1285/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

Člen 3

Organi

1. Organi Agencije so:

(a) upravni svet;

(b) izvršilni direktor in

(c) svet za varnostno akreditacijo evropskih sistemov GNSS (v nadaljnjem besedilu: svet za varnostno akreditacijo).

2. Organi Agencije opravljajo svoje naloge, kot je določeno v členih 6, 8 oziroma 11.

3. Upravni svet in izvršilni direktor ter svet za varnostno akreditacijo in njegov predsednik sodelujejo, da bi zagotovili obratovanje Agencije in usklajevanje njenih organov v skladu s postopki, določenimi z notranjimi predpisi Agencije, kot so poslovnik upravnega sveta, poslovnik sveta za varnostno akreditacijo, finančna pravila, ki se uporabljajo za Agencijo, izvedbene določbe kadrovskih predpisov in določbe o dostopu do dokumentov.

Člen 4

Pravni status, lokalne pisarne

1. Agencija je organ Unije. Je pravna oseba.

2. Agencija ima v vsaki državi članici kar najširšo pravno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava pravo. Zlasti lahko pridobiva premoženje in nepremičnine ali z njimi razpolaga ter je stranka v pravnih postopkih.

3. Agencija lahko sklene ustanoviti lokalne pisarne v državah članicah, če države članice s tem soglašajo, ali v tretjih državah, udeleženih pri delu Agencije, v skladu s členom 23.

4. Lokacija teh pisarn se izbere na podlagi objektivnih meril, ki se določijo za zagotovitev nemotenega obratovanja Agencije.

Določbe glede uvedbe in obratovanja Agencije v državah članicah gostiteljicah ali tretjih državah gostiteljicah ter ugodnosti, ki jih te države odobrijo izvršilnemu direktorju, članom upravnega sveta in sveta za varnostno akreditacijo ter osebju Agencije in njihovim družinskim članom, se sprejmejo v okviru posebnih ureditev, sklenjenih med Agencijo in temi državami. Posebne ureditve odobri upravni svet.

5. Država članica gostiteljica in tretja država gostiteljica s posebnimi ureditvami iz odstavka 4 zagotovi pogoje, potrebne za nemoteno obratovanje Agencije.

6. Agencijo ob upoštevanju točke (f) člena 11a(1) zastopa njen izvršilni direktor.

Člen 5**Upravni svet**

1. Ustanovi se upravni svet, ki opravlja naloge, navedene v členu 6.

2. Upravni svet sestavljajo:

(a) po en predstavnik, ki ga imenuje posamezna država članica;

(b) štirje predstavniki, ki jih imenuje Komisija, in

(c) predstavnik brez glasovalne pravice, ki ga imenuje Evropski parlament.

Člani upravnega sveta in sveta za varnostno akreditacijo se imenujejo na podlagi njihovih izkušenj in strokovnega znanja.

Mandat članov upravnega sveta traja štiri leta in se lahko enkrat podaljša. Evropski parlament, Komisija in države članice si prizadevajo omejiti menjavanje svojih predstavnikov v upravnem svetu.

Predsednik ali namestnik predsednika sveta za varnostno akreditacijo, predstavnik visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko (v nadaljnjem besedilu: VP) in predstavnik Evropske vesoljske agencije (v nadaljnjem besedilu: ESA) so vabljeni, da se kot opazovalci udeležujejo sestankov upravnega sveta, v skladu s pogoji iz poslovnika upravnega sveta.

3. Po potrebi se udeležba predstavnikov tretjih držav ali mednarodnih organizacij ter pogoji zanjo določijo v sporazumih iz člena 23(1) ter so skladni s poslovníkom upravnega sveta.

4. Upravni svet izmed svojih članov izvoli predsednika in njegovega namestnika. Namestnik samodejno prevzame vlogo predsednika, če ta ne more opravljati svojih nalog. Mandat predsednika in namestnika predsednika traja dve leti, z možnostjo enkratnega podaljšanja, vsak mandat pa se konča s koncem članstva navedene osebe v upravnem svetu.

Upravni svet je pristojen za razrešitev predsednika, njegovega namestnika ali obeh.

5. Sestanke upravnega sveta sklicuje njegov predsednik.

Izvršilni direktor se običajno udeležuje posvetovanj, razen če predsednik odloči drugače.

Upravni svet se redno sestane dvakrat na leto. Sestaja se tudi na pobudo predsednika ali na zahtevo vsaj tretjine članov.

Upravni svet lahko osebe, katerih mnenje bi utegnilo biti koristno, povabi, da njegovim sestankom prisostvujejo kot opazovalci. Članom upravnega sveta lahko v skladu z njegovim poslovníkom pomagajo svetovalci ali izvedenci.

Sekretariat upravnega sveta zagotavlja Agencija.

6. Če s to uredbo ni določeno drugače, upravni svet svoje odločitve sprejema z absolutno večino vseh članov z glasovalno pravico.

Za izvolitev in razrešitev predsednika upravnega sveta in njegovega namestnika je v skladu z odstavkom 4 potrebna dvotretjinska večina vseh članov z glasovalno pravico; ta je potrebna tudi za sprejetje proračuna in delovnih programov.

7. Vsak predstavnik držav članic in Komisije ima en glas. Izvršilni direktor ne glasuje. Odločitve na podlagi točk (a) in (b) člena 6(2) ter člena 6(5), razen v zvezi z zadevami iz poglavja III, se ne sprejemajo brez pozitivnih glasov predstavnikov Komisije.

V poslovniku upravnega sveta se določijo podrobnejša pravila o glasovanju, zlasti pogoji, pod katerimi člani lahko glasujejo v imenu drugih članov.

Člen 6

Naloge upravnega sveta

1. Upravni svet zagotavlja, da Agencija opravlja naloge, ki so ji dodeljene, pod pogoji iz te uredbe, in v ta namen sprejema vse potrebne odločitve, brez poseganja v pristojnosti sveta za varnostno akreditacijo v zvezi z dejavnostmi iz poglavja III.
2. Upravni svet poleg tega opravlja naslednje naloge:
 - (a) najpozneje do 30. junija prvega leta večletnega finančnega okvira iz člena 312 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme večletni delovni program Agencije za obdobje, zajeto v večletnem finančnem okviru, potem ko vanj brez kakršnih koli sprememb vključi del, ki ga pripravi svet za varnostno akreditacijo v skladu s točko (a) člena 11(4), in potem ko prejme mnenje Komisije. Glede tega večletnega delovnega programa se posvetuje z Evropskim parlamentom, če je namen tega posvetovanja izmenjava stališč, izid pa za Agencijo ni zavezujoč;
 - (b) do 15. novembra vsakega leta sprejme delovni program Agencije za naslednje leto, potem ko vanj brez kakršnih koli sprememb vključi del, ki ga pripravi svet za varnostno akreditacijo v skladu s točko (b) člena 11(4), in potem ko prejme mnenje Komisije;
 - (c) opravlja naloge v zvezi s proračunom iz člena 13(5), (6), (10) in (11) ter člena 14(5);
 - (d) nadzoruje obratovanje centra za varnost Galileo iz točke (a)(ii) člena 14(1) Uredbe (EU) št. 1285/2013;
 - (e) v skladu s členom 21 te uredbe sprejme ukrepe za izvajanje Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta (**);
 - (f) odobri dogovore iz člena 23(2), potem ko se s svetom za varnostno akreditacijo posvetuje o zadevnih določbah teh dogovorov v zvezi z varnostno akreditacijo;
 - (g) sprejme tehnične postopke, potrebne za opravljanje svojih nalog;
 - (h) sprejme letno poročilo o dejavnostih in prihodnjih možnostih Agencije, potem ko vanj brez kakršnih koli sprememb vključi del, ki ga pripravi svet za varnostno akreditacijo v skladu s točko (c) člena 11(4), ter ga do 1. julija pošlje Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču;
 - (i) poskrbi za ustrezno nadaljnje ukrepanje na podlagi ugotovitev in priporočil, navedenih v ocenah in preverjanjih iz člena 26, ugotovitev in priporočil na podlagi preiskav Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) ter vseh poročil notranjih ali zunanjih preverjanj ter proračunskemu organu posreduje vse pomembne informacije v zvezi z rezultati ocenjevalnih postopkov;
 - (j) izvršilni direktor se z njim pred podpisom posvetuje o sporazumih o prenosu pooblastil iz člena 14(2) Uredbe (EU) št. 1285/2013;
 - (k) na podlagi predloga izvršilnega direktorja odobri delovne dogovore med Agencijo in ESA iz člena 14(4) Uredbe (EU) št. 1285/2013;
 - (l) na podlagi predloga izvršilnega direktorja odobri strategijo za boj proti goljufijam;

(m) po potrebi in na podlagi predlogov izvršilnega direktorja odobri organizacijske strukture Agencije;

(n) sprejme in objavi svoj poslovnik.

3. Glede osebja Agencije upravni svet izvaja pooblastila organa za imenovanje in organa za sklepanje pogodb o zaposlitvi, ki so mu dodeljena na podlagi kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (***) (v nadaljnjem besedilu: kadrovski predpisi) oziroma pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev (v nadaljnjem besedilu: pooblastila organa za imenovanje).

Upravni svet v skladu s postopkom iz člena 110 kadrovskih predpisov sprejme odločitve na podlagi člena 2(1) kadrovskih predpisov in člena 6 pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev o prenosu ustreznih pooblastil organa za imenovanje na izvršilnega direktorja in opredelitvi pogojev, v skladu s katerimi se lahko ta prenos pooblastil začasno prekine. Izvršilni direktor o izvajanju prenesenih pooblastil poroča upravnemu svetu. Izvršilni direktor ima dovoljenje za nadaljnji prenos teh pooblastil.

Ob uporabi drugega pododstavka tega odstavka lahko upravni svet, kadar tako zahtevajo izjemne okoliščine, s sprejetjem odločitve začasno prekine prenos pooblastil organa za imenovanje na izvršilnega direktorja in pooblastil, ki jih je ta prenesel naprej, ter jih izvaja sam ali jih prenese na enega od svojih članov ali na člana osebja, ki ni izvršilni direktor.

Z odstopanjem od drugega pododstavka pa mora upravni svet na predsednika sveta za varnostno akreditacijo prenesti pooblastila iz prvega pododstavka, ki se nanašajo na zaposlovanje, ocenjevanje in prerazporejanje osebja, vključenega v dejavnosti iz poglavja III, ter disciplinske ukrepe, ki jih je treba sprejeti glede takega osebja.

Upravni svet sprejme izvedbene določbe kadrovskih predpisov in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev v skladu s postopkom iz člena 110 kadrovskih predpisov. V zvezi z zaposlovanjem, ocenjevanjem in prerazporejanjem osebja, vključenega v dejavnosti iz poglavja III, ter zadevnimi disciplinskimi ukrepi, ki jih je treba sprejeti glede tega osebja, se predhodno posvetuje s svetom za varnostno akreditacijo in ustrezno upošteva njegova stališča.

Sprejme tudi sklep, s katerim določi pravila o napotitvi nacionalnih strokovnjakov v Agencijo. Pred sprejetjem tega sklepa se s svetom za varnostno akreditacijo posvetuje o napotitvi nacionalnih strokovnjakov, ki sodelujejo pri dejavnostih varnostne akreditacije iz poglavja III, in ustrezno upošteva njegova stališča.

4. Upravni svet imenuje izvršilnega direktorja in lahko podaljša ali zaključi njegov mandat v skladu s členom 15b(3) in (4).

5. Upravni svet nad izvršilnim direktorjem opravlja disciplinski nadzor njegove uspešnosti, zlasti glede varnostnih zadev, za katere je pristojna Agencija, razen v zvezi z dejavnostmi, ki se izvajajo v skladu s poglavjem III.

Člen 7

Izvršilni direktor

Agencijo upravlja njen izvršilni direktor, ki opravlja svoje naloge pod nadzorom upravnega sveta, brez poseganja v pooblastila, dodeljena svetu za varnostno akreditacijo in njegovemu predsedniku, v skladu s členom 11 oziroma členom 11a.

Brez poseganja v pristojnosti Komisije in upravnega sveta je izvršilni direktor neodvisen pri opravljanju dolžnosti in niti ne zahteva niti ne sprejema nobenih navodil katere koli vlade ali drugega organa.

Člen 8

Naloge izvršilnega direktorja

Izvršilni direktor opravlja naslednje naloge:

- (a) zastopanje Agencije, razen glede dejavnosti in odločitev v skladu s poglavjema II in III, in podpis sporazumov o prenosu pooblastil iz člena 14(2) Uredbe (EU) št. 1285/2013, v skladu s točko (j) člena (6)(2) te uredbe;
- (b) priprava delovnih dogovorov med Agencijo in ESA iz člena 14(4) Uredbe (EU) št. 1285/2013, v skladu s točko (k) člena 6(2) te uredbe njihova predložitev upravnemu svetu in, po odobritvi upravnega sveta, njihov podpis;
- (c) priprava dela upravnega sveta in sodelovanje pri njegovem delu v skladu z drugim pododstavkom člena 5(5), vendar brez pravice glasovanja;
- (d) izvajanje sklepov upravnega sveta;
- (e) priprava večletnih in letnih delovnih programov Agencije ter njihova predložitev upravnemu svetu v odobritev, razen delov, ki jih pripravi in sprejme svet za varnostno akreditacijo v skladu s točkama (a) in (b) člena 11(4);
- (f) izvajanje večletnih in letnih delovnih programov, razen delov, ki jih izvaja predsednik sveta za varnostno akreditacijo v skladu s točko (b) člena 11a(1);
- (g) za vsak sestanek upravnega sveta priprava poročila o napredku pri izvajanju letnega delovnega programa, po potrebi pa tudi večletnega delovnega programa, v katerega je brez kakršnih koli sprememb vključen del, ki ga pripravi predsednik sveta za varnostno akreditacijo, v skladu s točko (d) člena 11a(1);
- (h) priprava letnega poročila o dejavnostih in prihodnjih možnostih Agencije, razen dela v zvezi z dejavnostmi iz poglavja III, ki ga pripravi in odobri svet za varnostno akreditacijo v skladu s točko (c) člena 11(4), in njegova predložitev upravnemu svetu v odobritev;
- (i) sprejetje vse potrebne ukrepe, vključno s sprejetjem notranjih upravnih navodil in objavo obvestil, da bi zagotovil delovanje Agencije v skladu s to uredbo;
- (j) sestava predloga načrta prihodkov in odhodkov Agencije v skladu s členom 13 ter izvrševanje proračuna v skladu s členom 14;
- (k) skrb, da se je Agencija kot operater centra za varnost Galileo zmožna odzivati na navodila, dana na podlagi Skupnega ukrepa Sveta 2004/552/SZVP (****), in opravljati svojo vlogo iz člena 6 Sklepa št. 1104/2011/EU Evropskega parlamenta in Sveta (****);
- (l) skrb za širjenje vseh ustreznih informacij, zlasti v zvezi z varnostjo, med organi Agencije iz člena 3(1) te uredbe;

- (m) posredovanje Komisiji mnenja Agencije o tehničnih in operativnih specifikacijah, potrebnih za izvedbo razvoja sistemov iz točke (d) člena 12(3) Uredbe (EU) št. 1285/2013, tudi za opredelitev postopkov sprejemanja in pregleda, ter raziskovalnih dejavnosti v podporo temu razvoju;
- (n) za vprašanja, povezana z dejavnostmi varnostne akreditacije iz poglavja III te uredbe, priprava organizacijskih struktur Agencije, v tesnem sodelovanju s predsednikom sveta za varnostno akreditacijo, in njihova predložitev upravnemu svetu v odobritev;
- (o) v zvezi z osebjem Agencije izvajanje pooblastila iz prvega pododstavka člena 6(3), če so mu ta pooblastila dodeljena v skladu z drugim pododstavkom navedenega člena;
- (p) potem, ko jih odobri upravni svet, sprejetje potrebnih ukrepov za ustanovitev lokalnih pisarn v državah članicah ali v tretjih državah v skladu s členom 4(3);
- (q) skrb, da so svetu za varnostno akreditacijo, organom iz člena 11(11) in predsedniku sveta za varnostno akreditacijo na voljo sekretariat in vsi viri, potrebni za nemoteno delovanje;
- (r) priprava akcijskega načrta za zagotovitev nadaljnjega ukrepanja na podlagi ugotovitev in priporočil ocen in preverjanj iz člena 26, razen dela akcijskega načrta v zvezi z dejavnostmi iz poglavja III, ter predložitev Komisiji polletnega poročila o doseženem napredku, potem ko je vanj brez kakršnih koli sprememb vključen del, ki ga pripravi svet za varnostno akreditacijo; to poročilo se predloži tudi v vednost upravnemu svetu;
- (s) sprejetje naslednjih ukrepov za zaščito finančnih interesov Unije:
 - (i) preventivni ukrepi proti goljufijam, korupciji in drugemu protipravnemu ravnanju ter uporaba učinkovitih nadzornih ukrepov;
 - (ii) ob odkritju nepravilnosti izterjava neupravičeno izplačanih zneskov, pri čemer se, kjer je ustrezno, uporabi učinkovite, sorazmerne in odvračilne upravne in finančne kazni;
- (t) priprava strategije za boj proti goljufijam za Agencijo, ki je ob upoštevanju analize stroškov in koristi v zvezi z ukrepi, ki se bodo izvajali, sorazmerna s tveganjem goljufij ter v kateri so upoštevani ugotovitve in priporočila, ki izhajajo iz preiskav urada OLAF, in njena predložitev upravnemu svetu v odobritev.

(*) Uredba (EU) št. 1285/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi in obratovanju evropskih satelitskih navigacijskih sistemov ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 876/2002 in Uredbe (ES) št. 683/2008 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 347, 20.12.2013, str. 1).

(**) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

(***) Kadrovske predpisi za uradnike Evropske unije in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije, določeni v Uredbi Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 (UL L 56, 4.3.1968, str. 1).

(****) Skupni ukrep Sveta 2004/552/SZVP z dne 12. julija 2004 o vidikih delovanja Evropskega satelitskega radio-navigacijskega sistema, ki vplivajo na varnost Evropske unije (UL L 246, 20.7.2004, str. 30).

(*****) Sklep št. 1104/2011/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravilih za dostop do regulirane javne storitve, ki jo zagotavlja globalni navigacijski satelitski sistem, vzpostavljen v okviru programa Galileo (UL L 287, 4.11.2011, str. 1).“;

2. vstavi se naslednji člen:

„Člen 8a

Delovni programi in letno poročilo

1. V večletnem delovnem programu Agencije iz točke (a) člena 6(2) so določeni ukrepi, ki jih mora Agencija izvesti v obdobju, zajetem v večletnem finančnem okviru iz člena 312 Pogodbe o delovanju Evropske unije, vključno z ukrepi v zvezi z mednarodnimi odnosi in komuniciranjem, za katere je odgovorna. V tem programu sta določena splošno strateško programiranje, vključno s cilji, mejniki, pričakovanimi rezultati in kazalniki uspešnosti, in programiranje virov, vključno s človeškimi in finančnimi viri, dodeljenimi posamezni dejavnosti. V njem so upoštevani ocene in preverjanja iz člena 26 te uredbe. V informativne namene večletni delovni program zajema tudi opis prenosa nalog, ki jih Agenciji zaupa Komisija, vključno z nalogami upravljanja programa iz člena 14(2) Uredbe (EU) št. 1285/2013.

2. Letni delovni program iz točke (b) člena 6(2) te uredbe temelji na večletnem delovnem programu. V njem so določeni ukrepi, ki jih mora Agencija izvesti v sledečem letu, vključno z ukrepi v zvezi z mednarodnimi odnosi in komuniciranjem, za katere je odgovorna. Ta letni delovni program zajema podrobne cilje in pričakovane rezultate, vključno s kazalniki uspešnosti. V njem so jasno prikazane naloge, ki so bile v primerjavi s predhodnim proračunskim letom dodane, spremenjene ali izbrisane, ter spremembe kazalnikov uspešnosti in njihovih ciljnih vrednosti. V njem so določeni tudi človeški in finančni viri, dodeljeni posamezni dejavnosti. V informativne namene zajema naloge, ki jih je Komisija po potrebi zaupala Agenciji z delegiranim sporazumom na podlagi člena 14(2) Uredbe (EU) št. 1285/2013.

3. Izvršilni direktor večletni in letni delovni program po sprejetju v upravnem svetu pošlje Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in državam članicam ter objavi njun povzetek.

4. Letno poročilo iz člena 8(h) te uredbe vključuje informacije o:

- (a) izvajanju večletnega in letnega delovnega programa, tudi glede kazalnikov uspešnosti;
- (b) izvajanju proračuna in načrta kadrovske politike;
- (c) sistemih upravljanja in notranjih kontrol Agencije ter napredku, doseženem pri izvajanju sistemov in tehnik vodenja projektov iz člena 11(e) Uredbe (EU) št. 1285/2013;
- (d) morebitnih ukrepov za izboljšanje okoljske učinkovitosti Agencije;
- (e) ugotovitvah notranjih in zunanjih revizij ter nadaljnjem ukrepanju na podlagi revizijskih priporočil in priporočila za razrešnico;
- (f) izjavi o zanesljivosti izvršilnega direktorja.

Povzetek letnega poročila se objavi.“;

3. v členu 9 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. V skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1285/2013 se, kadar koli bi obratovanje sistemov lahko vplivalo na varnost Unije ali držav članic, uporabijo postopki iz Skupnega ukrepa 2004/552/SZVP.“;

4. člena 10 in 11 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 10

Splošna načela

Dejavnosti varnostne akreditacije evropskih sistemov GNSS iz tega poglavja se izvajajo v skladu z naslednjimi načeli:

- (a) dejavnosti varnostne akreditacije in odločitve o varnostni akreditaciji potekajo oziroma se sprejemajo v duhu kolektivne odgovornosti za varnost Unije in držav članic;
- (b) prizadevati si je treba za sprejemanje odločitev s soglasjem;
- (c) pri izvajanju dejavnosti varnostne akreditacije se uporablja pristop ocene in obvladovanja tveganja, upoštevajoč tveganja za varnost evropskih sistemov GNSS in vpliv na stroške ali roke izvajanja katerega koli ukrepa za zmanjšanje tveganja ter cilj ohranitve splošne ravni varnosti sistemov;
- (d) odločitve o varnostni akreditaciji pripravljajo in sprejemajo strokovnjaki, ki so primerno usposobljeni za akreditiranje kompleksnih sistemov, imajo varnostno dovoljenje ustrezne stopnje in delujejo nepristransko;
- (e) prizadevati si je treba za posvetovanja z vsemi zadevnimi stranmi, zainteresiranimi za varnostna vprašanja;

- (f) dejavnosti varnostne akreditacije izvajajo vse zadevne zainteresirane strani v skladu s strategijo za varnostno akreditiranje brez poseganja v vlogo Komisije, določeno v Uredbi (EU) št. 1285/2013;
- (g) odločitve o varnostni akreditaciji v skladu s postopkom, opredeljenim v zadevni strategiji za varnostno akreditiranje, temeljijo na lokalnih odločitvah o varnostni akreditaciji, ki so jih sprejeli ustrezni organi držav članic za varnostno akreditacijo;
- (h) s stalnim, preglednim in popolnoma razumljivim postopkom spremljanja se zagotovi, da so varnostna tveganja za evropske sisteme GNSS znana, da so opredeljeni varnostni ukrepi za zmanjšanje takšnih tveganj na sprejemljivo raven glede na varnostne potrebe Unije in njenih držav članic ter za zagotovitev nemotenega izvajanja programov, pa tudi da se ti ukrepi izvajajo v skladu s konceptom obrambe v globino. Učinkovitost takšnih ukrepov se nenehno ocenjuje. Postopek v zvezi z oceno in obvladovanjem varnostnega tveganja, kot ponavljajoč se postopek skupaj izvajajo zainteresirane strani programov;
- (i) odločitve o varnostni akreditaciji se sprejemajo popolnoma samostojno, tudi v zvezi s Komisijo in drugimi organi, pristojnimi za izvajanje programov in zagotavljanje storitev, ter v zvezi z izvršilnim direktorjem in upravnim svetom Agencije;
- (j) dejavnosti varnostne akreditacije se izvajajo ob ustreznem upoštevanju potrebe po zadostni usklajenosti med Komisijo in organi, pristojnimi za izvajanje varnostnih določb;
- (k) vse zainteresirane strani, ki sodelujejo pri izvajanju programov, pri obdelavi in varovanju tajnih podatkov EU spoštujejo temeljna načela in minimalne standarde, določene v ustreznih varnostnih predpisih Sveta in Komisije za varovanje tajnih podatkov EU.

Člen 11

Svet za varnostno akreditacijo

1. Ustanovi se svet za varnostno akreditacijo evropskih sistemov GNSS (v nadaljnjem besedilu: svet za varnostno akreditacijo), ki opravlja naloge iz tega člena.

2. Svet za varnostno akreditacijo opravlja svoje naloge brez poseganja v pristojnost, ki je Komisiji podeljena z Uredbo (EU) št. 1285/2013, zlasti za zadeve, povezane z varnostjo, in brez poseganja v pristojnosti držav članic v zvezi z varnostno akreditacijo.

3. Svet za varnostno akreditacijo je kot organ za varnostno akreditacijo v zvezi z varnostno akreditacijo za evropske sisteme GNSS odgovoren za to, da:

- (a) opredeli in odobri strategijo za varnostno akreditiranje, v kateri:
 - (i) je določen obseg dejavnosti, potrebnih za izvedbo in ohranitev akreditacije evropskih sistemov GNSS ter njihovo morebitno povezavo z drugimi sistemi;
 - (ii) je določen postopek varnostne akreditacije za evropske sisteme GNSS s stopnjo natančnosti, ki ustreza zahtevani stopnji jamstva, jasno pa določa tudi pogoje za odobritev; ta postopek se izvaja ob upoštevanju ustreznih zahtev, zlasti zahtev iz člena 13 Uredbe (EU) št. 1285/2013;
 - (iii) je določena vloga zadevnih zainteresiranih strani, ki sodelujejo v postopku akreditacije;
 - (iv) so določeni roki za akreditacijo, skladni s fazami programov, zlasti kar zadeva uvajanje infrastrukture, zagotavljanje storitev in razvoj;
 - (v) so določena načela varnostne akreditacije za omrežja, ki so povezana s sistemi, in opremo PRS, ki je povezani s sistemi, vzpostavljenimi v okviru programa Galileo, ki jih izvajajo nacionalni subjekti držav članic, pristojni za varnostne zadeve;

- (b) sprejema odločitve o varnostni akreditaciji, zlasti v zvezi z odobritvijo izstrelitev satelitov, dovoljenji za upravljanje sistemov v različnih konfiguracijah in za različne storitve do vključno signala v vesolju ter dovoljenji za upravljanje zemeljskih postaj. Kar zadeva omrežja in opremo PRS, ki so povezani s sistemi, vzpostavljenimi v okviru programa Galileo, svet za varnostno akreditacijo sprejema odločitve samo o izdajanju dovoljenj organom za razvoj in proizvodnjo sprejemnikov ali varnostnih modulov PRS ob upoštevanju mnenja nacionalnih subjektov, pristojnih za varnostne zadeve, in splošnih varnostnih tveganj;
- (c) preuči in odobri – razen dokumentov, ki jih Komisija sprejme na podlagi člena 13 Uredbe (EU) št. 1285/2013 in člena 8 Sklepa št. 1104/2011/EU – vso dokumentacijo v zvezi z varnostno akreditacijo;
- (d) svetuje Komisiji – v okviru svojih pristojnosti – pri izdelavi osnutkov besedil aktov iz člena 13 Uredbe (EU) št. 1285/2013 in člena 8 Sklepa št. 1104/2011/EU, tudi glede vzpostavitve varnostno-operativnih postopkov, in predloži izjavo z zaključnim stališčem;
- (e) preuči in odobri oceno varnostnega tveganja, izdelano v skladu s postopkom spremljanja iz člena 10(h), ob upoštevanju skladnosti z dokumenti iz točke (c) tega odstavka in dokumenti, pripravljenimi v skladu s členom 13 Uredbe (EU) št. 1285/2013 in členom 8 Sklepa št. 1104/2011/EU, ter sodeluje s Komisijo zaradi opredelitve ukrepov za zmanjšanje tveganj;
- (f) preverja izvajanje varnostnih ukrepov v zvezi z varnostno akreditacijo evropskih sistemov GNSS z izvedbo ali naročilom varnostnih ocen, inšpekcijskih pregledov ali pregledov, v skladu s členom 12(b) te uredbe;
- (g) potrdi izbora odobrenih proizvodov in ukrepov za zaščito pred elektronskim prisluškovanjem (TEMPEST) ter odobrenih kriptografskih proizvodov, ki se uporabljajo za zagotavljanje varnosti evropskih sistemov GNSS;
- (h) odobri medsebojne povezave evropskih sistemov GNSS z drugimi sistemi ali, kjer je to ustrezno, sodeluje pri skupni odobritvi, ki jo izvede skupaj z zadevnim subjektom, pristojnim za varnostne zadeve;
- (i) se z zadevno državo članico dogovori o vzorcu nadzora dostopa iz člena 12(c);
- (j) na podlagi poročil o tveganju iz odstavka 11 tega člena obvesti Komisijo o svoji oceni tveganja in ji ob vsaki odločitvi o varnostni akreditaciji svetuje glede možnosti za obvladovanje preostalih tveganj;
- (k) Svetu – v tesnem stiku s Komisijo – na izrecno prošnjo Sveta pomaga pri izvajanju Skupnega ukrepa 2004/552/SZVP;
- (l) opravi posvetovanja, potrebna za opravljanje svojih nalog.

4. Svet za varnostno akreditacijo poleg tega:

- (a) pripravi in odobri tisti del večletnega delovnega programa iz člena 8a(1), ki se nanaša na operativne dejavnosti iz tega poglavja ter finančne in človeške vire, potrebne za izvršitev teh dejavnosti, ter ga pravočasno predloži upravnemu svetu, da se lahko vključi v navedeni večletni delovni program;
- (b) pripravi in odobri tisti del letnega delovnega programa iz člena 8a(2), ki se nanaša na operativne dejavnosti iz tega poglavja ter finančne in človeške vire, potrebne za izvršitev teh dejavnosti, ter ga pravočasno predloži upravnemu svetu, da se lahko vključi v navedeni letni delovni program;

(c) pripravi in odobri tisti del letnega poročila iz točke (h) člena 6(2), ki se nanaša na dejavnosti in prihodnje možnosti Agencije, ki so vključene v to poglavje, ter finančne in človeške vire, potrebne za izvršitev teh dejavnosti in prihodnjih možnosti, ter ga pravočasno predloži upravnemu svetu, da se lahko vključi v letno poročilo;

(d) sprejme in objavi svoj poslovnik.

5. Komisija stalno obvešča svet za varnostno akreditacijo o vplivu morebitnih odločitev, ki jih predvidi svet za varnostno akreditacijo, na pravilno izvajanje programov in o izvajanju načrtov za obvladovanje preostalih tveganj. Svet za varnostno akreditacijo se seznani z vsemi takšnimi mnenji Komisije.

6. Odločitve sveta za varnostno akreditacijo se naslovijo na Komisijo.

7. Svet za varnostno akreditacijo sestavljajo po en predstavnik vsake države članice, predstavnik Komisije in predstavnik VP. Države članice, Komisija in VP si prizadevajo omejiti menjavanje svojih predstavnikov v svetu za varnostno akreditacijo. Mandat članov sveta za varnostno akreditacijo traja štiri leta in se lahko enkrat podaljša. Predstavnik ESA je vabljen, da se sestankov sveta za varnostno akreditacijo udeleži kot opazovalec. Izjemoma so lahko k udeležbi na teh sestankih kot opazovalci povabljeni tudi predstavniki tretjih držav ali mednarodnih organizacij, če se obravnavajo vprašanja, ki neposredno zadevajo te tretje države ali mednarodne organizacije. Ureditve za takšno udeležbo predstavnikov tretjih držav ali mednarodnih organizacij in pogoji zanjo se opredelijo v sporazumih iz člena 23(1) ter so skladni s poslovnikom sveta za varnostno akreditacijo.

8. Svet za varnostno akreditacijo izmed svojih članov izvoli predsednika in njegovega namestnika z dvotretjinsko večino vseh članov z glasovalno pravico. Namestnik samodejno prevzame vlogo predsednika, če ta ne more opravljati svojih nalog.

Svet za varnostno akreditacijo je pristojen za razrešitev predsednika, njegovega namestnika ali obeh. Odločitev o razrešitvi sprejme z dvotretjinsko večino.

Mandat predsednika sveta za varnostno akreditacijo in njegovega namestnika traja dve leti in se lahko enkrat podaljša. Mandat se konča s koncem članstva predsednika ali njegovega namestnika v svetu za varnostno akreditacijo.

9. Svet za varnostno akreditacijo ima na razpolago vse človeške in materialne vire, ki jih potrebuje za opravljanje funkcij ustrezne administrativne podpore in ki mu omogočajo, da skupaj z organi iz odstavka 11 neodvisno opravlja svoje naloge, zlasti pri vodenju zadev, uvajanju in spremljanju izvajanja varnostnih postopkov ter izvajanju varnostnih preverjanj sistemov, pripravi odločitev in organizaciji sestankov. Poleg tega ima dostop do vseh informacij v lasti Agencije, ki jih potrebuje za izvajanje svojih nalog, brez poseganja v načeli samostojnosti in neodvisnosti iz člena 10(i).

10. Svet za varnostno akreditacijo in osebje Agencije pod njegovim nadzorom svoje delo opravljajo na način, ki zagotavlja samostojnost in neodvisnost glede na ostale dejavnosti Agencije, zlasti operativne dejavnosti, povezane z obratovanjem sistemov, v skladu s cilji programa. V ta namen se znotraj Agencije vzpostavi učinkovita organizacijska razmejitev med osebjem, vključenem v dejavnosti iz tega poglavja, in ostalim osebjem Agencije. Svet za varnostno akreditacijo nemudoma obvesti izvršilnega direktorja, upravni svet in Komisijo o kakršnih koli okoliščinah, ki bi lahko ogrozile njegovo samostojnost ali neodvisnost. Če se v Agenciji ne najde sredstva za odpravo takšne okoliščine, Komisija preuči razmere ob posvetovanju z zadevnimi stranmi. Na podlagi izida te preučitve Komisija sprejme ustrezne ukrepe za zmanjšanje tveganj, ki jih mora izvesti Agencija, ter o tem obvesti Evropski parlament in Svet.

11. Svet za varnostno akreditacijo ustanovi posebne podorgane, ki delujejo po njegovih navodilih in obravnavajo specifična vprašanja. Ob zagotavljanju potrebne kontinuitete dela ustanovi zlasti komisijo, ki opravlja preglede in preizkuse varnostnih analiz za pripravo ustreznih poročil o tveganju ter s tem svetu pomaga pri pripravi odločitev. Svet za varnostno akreditacijo lahko ustanovi in razpusti skupine strokovnjakov, ki prispevajo k delu te komisije.

12. V fazi uvajanja programa Galileo se brez poseganja v pristojnost držav članic in naloge, zaupano Agenciji za iz točke (a)(i) člena 14(1) Uredbe (EU) št. 1285/2013, ustanovi skupina strokovnjakov držav članic pod nadzorom sveta za varnostno akreditacijo za opravljanje nalog organa za razpošiljanje kriptografskega materiala (CDA), ki se nanašajo na upravljanje kriptografskega materiala EU, zlasti za:

- (i) upravljanje ključev za polete in drugih ključev, potrebnih za delovanje sistema, vzpostavljenega v okviru programa Galileo;
- (ii) preverjanje vzpostavitve in izvajanje postopkov za obračunavanje, varno shranjevanje in razpošiljanje ključev PRS ter varno ravnanje z njimi.

13. Če soglasja v skladu s splošnimi načeli iz člena 10 te uredbe ni mogoče doseči, svet za varnostno akreditacijo sprejme odločitve z večino glasov, kot je določeno v členu 16 Pogodbe o Evropski uniji in brez poseganja v člen 9 te uredbe. Predstavniki Komisije in predstavniki VP ne glasujeta. Predsednik sveta za varnostno akreditacijo v imenu tega sveta podpiše odločitve, ki jih svet sprejme.

14. Komisija brez nepotrebnega odlašanja obvešča Evropski parlament in Svet o vplivu sprejetja odločitev o varnostni akreditaciji na pravilno izvajanje programov. Če Komisija meni, da bi odločitev, ki jo je sprejel svet za varnostno akreditacijo, lahko bistveno vplivala na pravilno izvajanje programov, na primer kar zadeva stroške, roke ali uspešnost, o tem takoj obvesti Evropski parlament in Svet.

15. Ob upoštevanju stališč Evropskega parlamenta in Sveta, ki jih je treba izraziti v roku enega meseca, lahko Komisija sprejme morebitne ustrezne ukrepe v skladu z Uredbo (EU) št. 1285/2013.

16. Upravni svet se redno obvešča o poteku dela v svetu za varnostno akreditacijo.

17. Pri rokih za delo sveta za varnostno akreditacijo se spoštuje letni delovni program iz člena 27 Uredbe (EU) št. 1285/2013.“;

5. vstavi se naslednji člen:

„Člen 11a

Naloge predsednika sveta za varnostno akreditacijo

1. Predsednik sveta za varnostno akreditacijo opravlja naslednje naloge:

- (a) vodenje dejavnosti varnostne akreditacije pod nadzorom sveta za varnostno akreditacijo;
- (b) izvajanje dela večletnega in letnega delovnega programa Agencije iz tega poglavja pod nadzorom sveta za varnostno akreditacijo;
- (c) sodelovanje z izvršilnim direktorjem pri izdelavi osnutka kadrovskega načrta iz člena 13(3) in pripravi organizacijskih struktur Agencije;

- (d) priprava tistega dela poročila o napredku iz člena 8(g), ki se nanaša na operativne dejavnosti iz tega poglavja, ter njegova pravočasna predložitev svetu za varnostno akreditacijo in izvršilnemu direktorju, da se lahko vključi v poročilo o napredku;
- (e) priprava tistega dela letnega poročila in akcijskega načrta iz člena 8(h) oziroma (r), ki se nanaša na operativne dejavnosti iz tega poglavja, ter njegova pravočasna predložitev izvršilnemu direktorju;
- (f) zastopanje Agencije v zvezi z dejavnostmi in odločitvami iz tega poglavja;
- (g) v zvezi z osebjem Agencije, vključenem v dejavnosti iz tega poglavja, izvajanje pooblastila iz prvega pododstavka člena 6(3), ki so mu dodeljena v skladu s četrnim pododstavkom člena 6(3).

2. Kar zadeva dejavnosti iz tega poglavja, lahko Evropski parlament in Svet pozoveta predsednika sveta za varnostno akreditacijo na izmenjavo stališč pred obema institucijama o delu in prihodnjih možnostih Agencije, tudi v zvezi z večletnim in letnim delovnim programom.“;

6. v členu 12 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) dovolijo ustrezno pooblaščenim osebam, ki jih imenuje svet za varnostno akreditacijo, da imajo v soglasju z nacionalnimi subjekti, pristojnimi za varnostne zadeve, in pod njihovim nadzorom dostop do vseh informacij in vseh področij in/ali območij, povezanih z varnostjo sistemov, ki spadajo v njihovo pristojnost, v skladu z njihovimi nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi ter brez vsakršne diskriminacije na podlagi nacionalnosti državljanov držav članic, vključno zaradi varnostnih preverjanj in preizkusov, kot odloči svet za varnostno akreditacijo, in postopka spremljanja varnostnih tveganj iz člena 10(h). Ti pregledi in preizkusi se izvajajo v skladu z naslednjimi načeli:

(i) poudari se pomen varnosti in učinkovitega obvladovanja tveganja v subjektih, kjer poteka inšpekcijski pregled;

(ii) priporočijo se protiukrepi za blažitev specifičnih posledic izgube zaupnosti, celovitosti ali razpoložljivosti tajnih podatkov;“;

7. člen 13 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Izvršilni direktor v tesnem sodelovanju s predsednikom sveta za varnostno akreditacijo za dejavnosti iz poglavja III pripravi predlog odhodkov in prihodkov Agencije za naslednje proračunsko leto, pri čemer jasno razlikuje med elementi predloga načrta, ki se nanašajo na dejavnosti varnostne akreditacije, in ostalimi dejavnostmi Agencije. Predsednik sveta za varnostno akreditacijo lahko napiše izjavo o tem predlogu, izvršilni direktor pa predlog načrta in to izjavo, skupaj z osnutkom kadrovskega načrta, posreduje upravnemu svetu in svetu za varnostno akreditacijo.“;

(b) odstavka 5 in 6 se nadomestita z naslednjim:

„5. Upravni svet na podlagi osnutka načrta odhodkov in prihodkov ter v tesnem sodelovanju s svetom za varnostno akreditacijo za dejavnosti iz poglavja III vsako leto pripravi načrt odhodkov in prihodkov Agencije za naslednje proračunsko leto.

6. Upravni svet predlog načrta, ki vključuje tudi osnutek kadrovskega načrta skupaj z začasnim letnim delovnim programom, do 31. marca posreduje Komisiji in tretjim državam ali mednarodnim organizacijam, s katerimi je Unija sklenila sporazume v skladu s členom 23(1).“;

8. v členu 14 se odstavek 10 nadomesti z naslednjim:

„10. Evropski parlament na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, še pred 30. aprilom leta N + 2 izvršilnemu direktorju podeli razrešnico glede izvrševanja proračuna za leto N, razen za tisti del, ki se nanaša na naloge, ki so po potrebi dodeljene Agenciji na podlagi člena 14(2) Uredbe (EU) št. 1285/2013, za katerega se uporablja postopek iz členov 164 in 165 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).“;

9. vstavi se naslednje poglavje:

„POGLAVJE IVa

ČLOVEŠKI VIRI

Člen 15a

Osebj

1. Za osebj, zaposleno pri Agenciji, se uporabljajo kadrovski predpisi za uradnike Evropske unije, pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev in pravila, ki jih skupaj sprejmejo institucije Unije za uporabo teh kadrovskih predpisov in pogojev za zaposlitev.

2. Osebj Agencije sestavljajo uslužbenci, ki jih po potrebi zaposli Agencija za opravljanje njenih nalog. Imajo varnostna dovoljenja, ki ustrezajo stopnji tajnosti podatkov, ki jih obdelujejo.

3. Notranji predpisi Agencije, kot so poslovnik upravnega sveta, poslovnik sveta za varnostno akreditacijo, finančna pravila, ki se uporabljajo za Agencijo, izvedbene določbe kadrovskih predpisov in določbe o dostopu do dokumentov, zagotavljajo samostojnost in neodvisnost osebj, ki opravlja dejavnosti varnostne akreditacije, v odnosu do osebj, ki opravlja ostale dejavnosti Agencije, skladno s členom 10(i).

Člen 15b

Imenovanje in mandat izvršilnega direktorja

1. Izvršilni direktor je zaposlen kot začasni uslužbenec Agencije v skladu s členom 2(a) pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev.

2. Izvršilnega direktorja izmed kandidatov, ki jih predlaga Komisija po javnem in preglednem izbirnem postopku, ki sledi objavi razpisa za prijavo interesa v *Uradnem listu Evropske unije* ali drugod, imenuje upravni svet na podlagi zaslug in dokazanih upravnih in vodstvenih sposobnosti ter ustrezne usposobljenosti in izkušenj.

Kandidat, ki ga izbere upravni svet, je lahko povabljen, da ob prvi priložnosti da izjavo pred Evropskim parlamentom in odgovarja na vprašanja poslancev.

Za sklenitev pogodbe izvršilnega direktorja Agencijo zastopa predsednik upravnega sveta.

Upravni svet sprejme odločitev o imenovanju izvršilnega direktorja z dvotretjinsko večino svojih članov.

3. Mandat izvršilnega direktorja traja pet let. Ob zaključku tega mandata Komisija opravi oceno uspešnosti izvršilnega direktorja ob upoštevanju prihodnjih nalog in izzivov Agencije.

Upravni svet lahko na podlagi predloga Komisije ob upoštevanju ocene iz prvega pododstavka enkrat podaljša mandat izvršilnega direktorja za obdobje do štirih let.

Odločitev o podaljšanju mandata izvršilnega direktorja se sprejme z dvotretjinsko večino članov upravnega sveta.

Izvršilni direktor, čigar mandat je bil podaljšan, po izteku podaljšanja ne more sodelovati v izbirnem postopku za isto mesto.

Upravni svet obvesti Evropski parlament, da namerava podaljšati mandat izvršilnega direktorja. Pred podaljšanjem mandata je lahko izvršilni direktor povabljen, da dá izjavo pred ustreznimi odbori Evropskega parlamenta in odgovarja na vprašanja poslancev.

4. Upravni svet lahko na predlog Komisije ali tretjine svojih članov izvršilnega direktorja razreši z odločitvijo, sprejeto z dvotretjinsko večino svojih članov.

5. Evropski parlament in Svet lahko izvršilnega direktorja pozoveta na izmenjavo stališč pred obema institucijama o delu in prihodnjih možnostih Agencije, tudi v zvezi z večletnim in letnim delovnim programom. Ta izmenjava stališč ne zadeva vprašanj, povezanih z dejavnostmi varnostne akreditacije iz poglavja III.

Člen 15c

Napoteni nacionalni strokovnjaki

Agencija lahko sodeluje tudi z nacionalnimi strokovnjaki. Ti strokovnjaki imajo varnostna dovoljenja, ki ustrezajo stopnji tajnosti podatkov, ki jih obdelujejo. Zanje ne veljajo kadrovske predpisi in pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev.“;

10. člena 16 in 17 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 16

Preprečevanje goljufij

1. Za boj proti goljufijam, korupciji in vsakemu drugemu protipravnemu ravnanju se za Agencijo brez omejitev uporablja Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*). V ta namen Agencija pristopi k Medinstitucionalnemu sporazumu z dne 25. maja 1999 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Komisijo Evropskih skupnosti o notranjih preiskavah Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) (**) in izda ustrezne določbe, ki se uporabljajo za osebe Agencije in napotene nacionalne strokovnjake, pri čemer uporabi vzorec sklepa iz priloge k navedenemu sporazumu.

2. Računsko sodišče lahko opravi revizije pri prejemnikih sredstev Agencije ter pri izvajalcih in podizvajalcih, ki so prek Agencije prejeli sredstva Unije, na podlagi predložene dokumentacije ali s pomočjo pregledov na kraju samem.

3. V zvezi s financiranimi nepovratnimi sredstvi ali pogodbami, ki jih sklene Agencija, lahko OLAF izvede preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, v skladu z določbami Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 (***), da bi preprečil goljufije, korupcijo ali kakršno koli drugo protipravno ravnanje, ki škodi finančnim interesom Unije.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 tega člena se v sporazumih o sodelovanju, ki jih Agencija sklene s tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami, v pogodbah in sporazumih o dodelitvi nepovratnih sredstev, ki jih Agencija sklene s tretjimi osebami, in v kakršnih koli sklepih o financiranju, ki jih sprejme Agencija, izrecno določi, da lahko Računsko sodišče in OLAF izvajata preglede in preiskave v skladu s svojimi pristojnostmi.

Člen 17

Privilegiji in imunitete

Za Agencijo in njeno osebje iz člena 15a se uporablja Protokol (št. 7) o privilegijih in imunitetah Evropske unije, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije.

(*) Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

(**) UL L 136, 31.5.1999, str. 15.

(***) Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).“;

11. člen 18 se črta;

12. člena 22 in 23 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 22

Varnostni predpisi za varovanje tajnih ali občutljivih podatkov

1. Agencija uporablja varnostne predpise Komisije za varovanje tajnih podatkov EU.
2. Agencija lahko v svojih notranjih predpisih predvidi določbe o obdelavi občutljivih podatkov, ki niso tajni. Takšne določbe se med drugim nanašajo na izmenjavo, obdelavo in shranjevanje teh podatkov.

Člen 22a

Nasprotja interesov

1. Člani upravnega sveta in sveta za varnostno akreditacijo, izvršilni direktor kot tudi napoteni nacionalni strokovnjaki in opazovalci dajo izjavo o zavezah in izjavo o interesih, v kateri navedejo, da nimajo oziroma ne obstajajo nobeni neposredni ali posredni interesi, ki bi lahko vplivali na njihovo neodvisnost. Te izjave so točne in popolne. Izrazijo se pisno ob začetku opravljanja nalog in se obnovijo vsako leto. Po potrebi, zlasti v primeru pomembnih sprememb osebnih okoliščin zadevnih oseb, se posodobijo.
2. Člani upravnega sveta in sveta za varnostno akreditacijo, izvršilni direktor kot tudi napoteni nacionalni strokovnjaki in opazovalci ter zunanji strokovnjaki, ki sodelujejo v *ad hoc* delovnih skupinah, dajo pred vsakim sestankom, ki se ga udeležijo, točno in popolno izjavo, v kateri navedejo, da nimajo oziroma ne obstajajo nobeni interesi, ki bi lahko vplivali na njihovo neodvisnost glede katere koli točke na dnevnem redu, ter se vzdržijo sodelovanja v razpravi in glasovanja o takšnih točkah.
3. Upravni svet in svet za varnostno akreditacijo v svojem poslovniku določita praktično ureditev glede pravila o izjavi o interesih iz odstavkov 1 in 2 ter glede preprečevanja in obvladovanja nasprotja interesov.

Člen 23

Udeležba tretjih držav in mednarodnih organizacij

1. Agencija je odprta za udeležbo tretjih držav in mednarodnih organizacij. Takšna udeležba in pogoji zanje se opredelijo v sporazumu med Unijo in zadevno tretjo državo ali mednarodno organizacijo v skladu s postopkom iz člena 218 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

2. V skladu z ustreznimi določbami teh sporazumov se pripravijo praktične ureditve za udeležbo tretjih držav ali mednarodnih organizacij pri delu Agencije, vključno z ureditvami glede udeležbe pri pobudah Agencije ter glede finančnih prispevkov in osebja.

Člen 23a

Skupna oddaja javnih naročil z državami članicami

Agencija je pri opravljanju svojih nalog pooblaščen za skupno oddajo naročil z državami članicami v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 1268/2012 (*).

(*) Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, 31.12.2012, str. 1).“;

13. člen 26 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 26

Revizija, ocenjevanje in preverjanje

1. Do 31. decembra 2016, potem pa vsakih pet let, Komisija oceni Agencijo zlasti z vidika njenega učinka, učinkovitosti, nemotenega delovanja, delovnih metod, potreb in rabe virov, ki so ji zaupani. Ocena zajema zlasti presojo morebitne spremembe obsega ali naravo nalog Agencije in finančne posledice takšne spremembe. V oceni se obravnava uporaba politike Agencije glede nasprotja interesov, upoštevajo pa se tudi okoliščine, ki so morda ogrozile neodvisnost in samostojnost sveta za varnostno akreditacijo.

2. Komisija predloži poročilo o oceni in svoje sklepe Evropskemu parlamentu, Svetu ter upravnemu svetu in svetu za varnostno akreditacijo Agencije. Rezultati ocene se javno objavijo.

3. Pri vsaki drugi oceni se opravi pregled bilance stanja Agencije z vidika njenih ciljev in nalog. Če Komisija meni, da nadaljnji obstoj Agencije z vidika ciljev in nalog, ki so ji dodeljeni, ni več upravičen, lahko, kadar je ustrezno, predlaga razveljavitev te uredbe.

4. Na zahtevo upravnega sveta ali Komisije se lahko opravijo zunanja preverjanja delovanja Agencije.“

Člen 2

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 16. aprila 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

UREDBA (EU) št. 513/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 16. aprila 2014****o vzpostavitvi instrumenta za finančno podporo na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter obvladovanja kriz v okviru Sklada za notranjo varnost in o razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/125/PNZ**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 82(1), 84 in 87(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj Unije zagotoviti visoko stopnjo varnosti na območju svobode, varnosti in pravice na podlagi člena 67(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) bi bilo treba med drugim doseči z ukrepi, namenjenimi preprečevanju kriminala in boju proti njemu, ter z ukrepi za usklajevanje in sodelovanje med organi pregona in drugimi nacionalnimi organi držav članic, pa tudi z Europolom in drugimi zadevnimi telesi Unije ter zadevnimi tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami.
- (2) Za dosego tega cilja bi bilo treba uvesti okrepljene ukrepe na ravni Unije, s katerimi bi se zagotovila zaščita ljudi in blaga pred vse bolj nadnacionalnimi grožnjami in podprlo delo, ki ga opravljajo pristojni organi držav članic. Terorizem, organizirani kriminal in mobilne kriminalne združbe, trgovina s prepovedanimi drogami, korupcija, kibernetški kriminal, trgovina z ljudmi in prekupčevanje z orožjem, med drugim, še naprej ogrožajo notranjo varnost Unije.
- (3) Strategija notranje varnosti za Evropsko unijo (v nadaljnjem besedilu: strategija notranje varnosti), ki jo je Svet sprejel februarja 2010, predstavlja skupni program za soočanje s tovrstnimi skupnimi varnostnimi izzivi. Komisija je v svojem sporočilu z dne 22. novembra 2010 z naslovom „Izvajanje strategije notranje varnosti EU: pet korakov k varnejši Evropi“ pretvorila načela in smernice strategije v konkretne ukrepe z določitvijo petih strateških ciljev: razbitje mednarodnih kriminalnih mrež, preprečevanje terorizma ter obravnavanje radikalizacije in rekrutiranja, zvišanje ravni varnosti v kibernetnem prostoru za državljane in podjetja, povečanje varnosti z upravljanjem meja in povečanje odpornosti Evrope na krize in nesreče.
- (4) Solidarnost med državami članicami, jasna razdelitev nalog, spoštovanje temeljnih pravic in svoboščin ter pravne države, močna osredotočenost na globalno perspektivo in na povezavo ter potrebno skladnost z zunanjo varnostjo bi morala biti ključna načela pri izvajanju strategije notranje varnosti.
- (5) Da se spodbudi izvajanje strategije notranje varnosti in zagotovi njeno delovanje v praksi, bi bilo treba državam članicam zagotoviti dovolj finančne podpore Unije z vzpostavitvijo in upravljanjem Sklada za notranjo varnost (v nadaljnjem besedilu: Sklad).

⁽¹⁾ UL C 299, 4.10.2012, str. 108.⁽²⁾ UL C 277, 13.9.2012, str. 23.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. aprila 2014.

- (6) Sklad bi moral odražati potrebo po večji prožnosti in poenostavitvi, pri tem pa upoštevati zahteve glede predvidljivosti ter zagotoviti pravično in pregledno razdelitev virov za doseganje splošnih in posebnih ciljev iz te uredbe.
- (7) Učinkovitost ukrepov in kakovost porabe sta vodilni načeli pri uporabi sredstev Sklada. Poleg tega pa bi bilo treba sredstva Sklada uporabljati kar najbolj učinkovito in uporabnikom prijazno.
- (8) V času varčevanja glede politik Unije bi bilo treba gospodarske težave premostiti z novo prilagodljivostjo, inovativnimi organizacijskimi ukrepi, boljšim izkoriščanjem obstoječih struktur ter usklajevanjem med institucijami in agencijami Unije in nacionalnimi organi ter s tretjimi državami.
- (9) Učinek financiranja Unije je treba čim bolj povečati z mobiliziranjem, združevanjem in uporabo javnih in zasebnih finančnih sredstev.
- (10) Cikel politik EU, ki ga je Svet določil 8. in 9. novembra 2010, je usmerjen v skladno in metodološko obravnavanje najpomembnejših resnih in organiziranih kriminalnih groženj Uniji z optimalnim sodelovanjem med ustreznimi službami. Da bi podprli učinkovito izvajanje tega večletnega cikla, bi se morale za financiranje v okviru instrumenta, ki ga vzpostavlja ta uredba, (v nadaljnjem besedilu: instrument) uporabljati vse razpoložljive metode izvrševanja iz Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾, če je primerno tudi s posrednim upravljanjem, da se zagotovi pravočasna in učinkovita izvedba dejavnosti in projektov.
- (11) Zaradi pravnih posebnosti, ki veljajo za naslov V PDEU, ni mogoče vzpostaviti Sklada v obliki enotnega finančnega instrumenta. Sklad bi bilo treba torej vzpostaviti v obliki celovitega okvira za finančno podporo Unije na področju notranje varnosti, ki zajema ta instrument in instrument za finančno podporo na področju zunanjih meja in vizumov, vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 515/2014 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾. Ta celoviti okvir bi morala dopolnjevati Uredba (EU) št. 514/2014 Evropskega parlamenta in Sveta⁽³⁾.
- (12) Čezmejna kazniva dejanja kriminalnih združb, kot sta trgovina z ljudmi in izkoriščanje nezakonitega priseljevanja, je mogoče učinkovito obravnavati s policijskim sodelovanjem.
- (13) Skupna sredstva za to uredbo in za Uredbo (EU) št. 515/2014 skupaj določajo finančna sredstva za celotno trajanje Sklada, ki pomenijo v okviru letnega proračunskega postopka za Evropski parlament in Svet prednostni referenčni znesek v smislu člena 17 Medinstitucionalnega sporazuma med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo z dne 2. decembra 2013 o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju⁽⁴⁾.
- (14) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 23. oktobra 2013 o organiziranem kriminalu, korupciji in pranju denarja priznal, da je boj proti organiziranemu kriminalu evropski izziv, in je pozval k boljšemu sodelovanju med državami članicami na področju kazenskega pregona, saj je učinkovito spopadanje z organiziranim kriminalom obvezno za varovanje zakonitega gospodarstva pred značilnimi kriminalnimi dejavnostmi, kot je pranje premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 515/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi Instrumenta za finančno podporo na področju zunanjih meja in vizumov v okviru Sklada za notranjo varnost in o razveljavitvi Odločbe št. 547/2007/ES (glej stran 143 tega Uradnega lista).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 514/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o splošnih določbah o Skladu za migracije, azil in vključevanje ter o instrumentu za finančno podporo na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter kriznega upravljanja (glej stran 112 tega Uradnega lista).

⁽⁴⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

- (15) Znotraj celovitega okvira Sklada bi bilo finančno pomoč na podlagi instrumenta treba zagotavljati za policijsko sodelovanje, izmenjavo in dostop do informacij, preprečevanje kriminala in boj proti hudim kaznivim dejanjem ter čezmejnemu in organiziranemu kriminalu, vključno s terorizmom, korupcijo, trgovino s prepovedanimi drogami, trgovino z ljudmi in orožjem, izkoriščanjem nezakonitega priseljevanja, spolnim izkoriščanjem otrok, razširjanjem podob zlorabe otrok in otroške pornografije, kibernetško kriminaliteto, pranjem premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, zaščito ljudi in kritične infrastrukture pred varnostnimi incidenti ter za učinkovito obvladovanje varnostnih tveganj in kriz; ob upoštevanju skupnih politik (strategij, ciklov politik, programov in akcijskih načrtov), zakonodaje in praktičnega sodelovanja.
- (16) Finančna pomoč na teh področjih bi morala zlasti biti namenjena podpori ukrepov, ki spodbujajo skupne čezmejne aktivnosti, izmenjavo in dostop do informacij, izmenjavo dobrih praks, olajšano in varno komunikacijo ter koordinacijo, usposabljanje in izmenjavo osebja, dejavnosti analize, spremljanja in ocenjevanja, celovite ocene groženj in tveganja v skladu s pristojnostmi iz PDEU, dejavnosti za dvig ozaveščenosti, preskušanje in potrjevanje novih tehnologij, sodnomoedicinske preiskave, nakup interoperabilne tehnične opreme in sodelovanje med državami članicami ter ustreznimi organi Unije, tudi Europolom. Finančna pomoč na teh področjih bi morala podpirati le ukrepe, skladne s prednostnimi nalogami in pobudami, ugotovljenimi na ravni Unije, zlasti tistimi, ki sta jih podprla Evropski parlament in Svet.
- (17) Znotraj celovitega okvira strategije za boj proti drogam v Uniji, ki zagovarja uravnotežen pristop, temelječ na hkratnem zmanjšanju ponudbe in povpraševanja, bi morala finančna pomoč v okviru instrumenta podpirati vse dejavnosti, namenjene preprečevanju trgovine z drogami in boju proti njej (zmanjšanje ponudbe), in zlasti ukrepe, usmerjene v boj proti proizvodnji, izdelavi, pridobivanju, prodaji, prevozu, uvozu in izvozu prepovedanih drog, vključno s posedovanjem in nakupom z namenom opravljanja dejavnosti trgovine s prepovedanimi drogami.
- (18) Ukrepe v tretjih državah in v povezavi z njimi, ki jih podpira instrument, bi bilo treba sprejeti v sinergiji in skladnosti z drugimi ukrepi zunaj Unije, ki se podpirajo prek zunanjih instrumentov pomoči Unije, tako geografskih kot tematskih. Zlasti pri izvajanju takih ukrepov bi bila potrebna popolna skladnost z načeli in splošnimi cilji zunanjega delovanja Unije in zunanjo politiko v zvezi z zadevno državo ali regijo, demokratičnimi načeli in vrednotami, temeljnimi pravicami in svoboščinami, pravno državo in suverenostjo tretjih držav. Ti ukrepi ne bi smeli podpirati ukrepov, ki so neposredno usmerjeni k razvoju in naj bi, kolikor je potrebno, dopolnjevali finančno pomoč, zagotovljeno prek zunanjih instrumentov pomoči. Zagotoviti pa bi bilo treba tudi skladnost s humanitarno politiko Unije, zlasti pri izvajanju ukrepov nujne pomoči.
- (19) Instrument bi se moral izvajati ob popolnem upoštevanju pravic in načel iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in mednarodnih obveznostih Unije.
- (20) V skladu s členom 3 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) bi moral instrument podpirati dejavnosti, s katerimi se zagotavlja zaščito otrok pred nasiljem, zlorabo, izkoriščanjem in zanemarjanjem. Instrument bi moral podpirati tudi jamstva in podporo za otroke, ki so priče in žrtve, zlasti za otroke brez spremstva ali otroke, ki kako drugače potrebujejo skrbništvo.
- (21) Instrument bi moral dopolnjevati in krepiti dejavnosti, namenjene razvoju sodelovanja med Europolom ali drugimi ustreznimi organi Unije in državami članicami, da se dosežejo cilji instrumenta na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter obvladovanja kriz. To med drugim pomeni, da bi morale države članice pri pripravi nacionalnih programov upoštevati podatkovno zbirko, analitična orodja ter operativne in tehnične smernice, ki jih je razvil Europol, zlasti informacijski sistem Europa (EIS), orodje Europa za izmenjavo informacij prek varnih povezav (SIENA) ter oceno ogroženosti EU zaradi organiziranega kriminala in hudih kaznivih dejanj (SOCTA).
- (22) Za zagotovitev usklajenega izvajanja Sklada bi se moral proračun Unije, dodeljen instrumentu, izvrševati z neposrednim in posrednim upravljanjem, v zvezi z ukrepi, ki so v posebnem interesu Unije (v nadaljnjem besedilu: ukrepi Unije), nujno in tehnično pomočjo, ter z deljenim upravljanjem v zvezi z nacionalnimi programi in ukrepi, ki zahtevajo upravno prožnost.

- (23) Za sredstva, ki se izvajajo z deljenim upravljanjem, je treba zagotoviti, da so nacionalni programi držav članic skladni s prednostnimi nalogami in cilji Unije.
- (24) Sredstva, dodeljena državam članicam za izvajanje prek njihovih nacionalnih programov, bi bilo treba določiti v tej uredbi in razdeliti na podlagi jasnih, objektivnih in merljivih meril. Ta merila bi se morala nanašati na javne dobrine, ki jih morajo države članice zaščititi, in na raven njihove finančne zmogljivosti, da zagotovijo visoko stopnjo notranje varnosti, med drugim torej na število prebivalcev, velikost ozemlja ter bruto domači proizvod. Ker pa SOCTA iz leta 2013 poudarja, da so pristanišča in letališča prevladujoče vstopne točke kriminalnih združb za trgovino z ljudmi in prepovedanim blagom, bi morale biti posebne šibke točke, ki jih predstavljajo kriminalne poti na teh zunanjih križiščih, ustrezno pokrite pri razdeljevanju razpoložljivih sredstev za ukrepe, ki jih izvajajo države članice, na podlagi meril, povezanih s številom potnikov in težo tovora, obravnavanih na mednarodnih letališčih in v pristaniščih.
- (25) Da bi okrepili medsebojno solidarnost in delitev odgovornosti za skupne politike, strategije in programe Unije, bi bilo treba države članice spodbuditi, da del sredstev, ki so jim na voljo za nacionalne programe, namenijo za obravnavanje strateških prednostnih nalog Unije iz Priloge I k tej uredbi. Za projekte, ki obravnavajo te prednostne naloge, bi se moral v skladu z Uredbo (EU) št. 514/2014 prispevek Unije k njihovim skupnim upravičenim stroškom povečati na 90 %.
- (26) Zgornja meja sredstev, ki ostanejo na voljo Uniji, bi morala dopolnjevati sredstva, dodeljena državam članicam za izvajanje njihovih nacionalnih programov. S tem bo zagotovljeno, da bo Unija v določenem proračunskem letu zmogla podpreti ukrepe, ki so v posebnem interesu Unije, na primer študije, preizkušanje in potrjevanje novih tehnologij, nadnacionalne projekte, mreženje in izmenjavo najboljših praks, nadzor izvajanja zadevnega prava in politik Unije ter ukrepov v tretjih državah in v zvezi z njimi. Podprti ukrepi bi morali biti skladni s prednostnimi nalogami, določenimi v ustreznih strategijah Unije, njenih programih, akcijskih načrtih ter ocenah tveganj in nevarnosti.
- (27) Da bi prispevali k doseganju splošnega cilja instrumenta, bi morale države članice zagotoviti, da bodo njihovi nacionalni programi vključevali ukrepe, ki bodo obravnavali vse posebne cilje instrumenta, in da bo dodeljevanje sredstev med cilje sorazmerno izzivom in potrebam ter bo omogočalo doseganje vseh ciljev. Če nacionalni program ne bo obravnaval enega od posebnih ciljev ali bodo dodeljena sredstva manjša od minimalnih odstotkov iz te uredbe, bi morala država članica znotraj programa to utemeljiti.
- (28) Za okrepitev sposobnosti Unije za hiter odziv na varnostne incidente ali novo nastajajoče grožnje za Unijo bi morala obstajati možnost zagotavljanja nujne pomoči v skladu z okvirom, ki je določen v Uredbi (EU) št. 514/2014.
- (29) Financiranje iz proračuna Unije bi moralo biti usmerjeno na ukrepe, pri katerih lahko v primerjavi s samostojnim ukrepanjem držav članic posredovanje Unije zagotovi dodano vrednost. Ker je Unija v boljšem položaju za reševanje čezmejnih razmer in zagotavljanje platforme za skupne pristope kot države članice, bi dejavnosti, za katere je zagotovljena podpora po tej uredbi, morale prispevati zlasti h krepitvi nacionalnih zmogljivosti in zmogljivosti Unije ter čezmejnega sodelovanja in usklajevanja, mreženja, medsebojnega zaupanja ter izmenjave informacij in najboljših praks.
- (30) Za dopolnitev ali spremembo določb o strateških prednostnih nalogah Unije v tej uredbi bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU za spremembe, dopolnitve ali črtanje strateških prednostnih nalog Unije, naštetih v tej Uredbi. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

- (31) Komisija bi se morala pri uporabi te uredbe, pa tudi pri pripravi delegiranih aktov, posvetovati s strokovnjaki iz vseh držav članic.
- (32) Komisija bi morala v skladu z ustreznimi določbami Uredbe (EU) št. 514/2014 spremljati izvajanje instrumenta s pomočjo ključnih kazalnikov za oceno rezultatov in učinkov. Kazalniki, vključno z ustreznimi osnovnimi načrti, naj bi zagotovili minimalno osnovo za oceno obsega, v katerem so bili cilji instrumenta doseženi.
- (33) Da bi lahko merili uspešnost Sklada, bi bilo treba za vsak poseben cilj instrumenta določiti skupne kazalnike. Meritev uspešnosti pri doseganju posebnih ciljev s skupnimi kazalniki ne pomeni, da je nujno treba izvajati ukrepe, povezane s temi kazalniki.
- (34) Sklep Sveta 2007/125/PNZ ⁽¹⁾ bi bilo treba razveljaviti, ob upoštevanju prehodnih določb iz te uredbe.
- (35) Ker ciljev te uredbe, in sicer krepitev usklajevanja in sodelovanja med organi pregona, preprečevanje kriminala in boj proti njemu, varovanje ljudi in kritične infrastrukture pred varnostnimi incidenti ter krepitev sposobnosti držav članic in Unije za učinkovito obvladovanje tveganj in kriz, povezanih z varnostjo, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (36) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in je ni dolžna uporabljati.
- (37) V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, ter brez poseganja v člen 4 navedenega protokola je Irska podala uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe.
- (38) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, ter brez poseganja v člen 4 navedenega protokola Združeno kraljestvo ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.
- (39) Obdobje uporabe te uredbe je primerno prilagoditi obdobju uporabe Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 ⁽²⁾. Zato bi bilo treba to uredbo uporabljati od 1. januarja 2014 –

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2007/125/PNZ z dne 12. februarja 2007 o uvedbi posebnega programa „Preprečevanje kriminala in boj proti njemu“ kot dela Splošnega programa „Varnost in varstvo svoboščin“ za obdobje 2007–2013 (UL L 58, 24.2.2007, str. 7).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 884).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Namen in področje uporabe

1. Ta uredba vzpostavlja instrument za finančno podporo na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter obvladovanja kriz (v nadaljnjem besedilu: instrument) v okviru Sklada za notranjo varnost (v nadaljnjem besedilu: Sklad).

Ta Uredba skupaj z Uredbo (EU) št. 515/2014 ustanavlja Sklad za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.

2. Ta uredba določa:

(a) cilje, upravičene ukrepe in strateške prednostne naloge za finančno podporo, ki jo je treba zagotoviti v okviru instrumenta;

(b) splošni okvir za izvajanje upravičenih ukrepov;

(c) sredstva, dana na voljo v okviru instrumenta od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020, in njihovo razporeditev.

3. Ta uredba določa uporabo pravil iz Uredbe (EU) št. 514/2014.

4. Instrument se ne uporablja za zadeve, zajete v programu za pravosodje, kot je opredeljen v Uredbi (EU) št. 1382/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Vendar pa lahko zajema ukrepe, namenjene spodbujanju sodelovanja med pravosodnimi organi in organi pregona.

5. Prizadevati si je treba za sinergije, doslednost in dopolnjevanje z drugimi ustreznimi finančnimi instrumenti Unije, kot so mehanizem Unije na področju civilne zaščite, vzpostavljen s Sklepom št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, Obzorje 2020, vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, tretji večletni program ukrepov Unije na področju zdravja, vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 282/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, solidarnostni sklad Evropske unije, in instrumenti zunanje pomoči, predvsem instrument za predpristopno pomoč (IPA II), vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 231/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, evropskega sosedskega instrumenta, vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 232/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾, instrumenta za financiranje

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1382/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o uvedbi programa za pravosodje za obdobje 2014 do 2020 (UL L 354, 28.12.2013, str. 73).

⁽²⁾ Sklep št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite (UL L 347, 20.12.2013, str. 924).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije (2014–2020) – Obzorje 2020 in razveljavitvi Sklepa št. 1982/2006/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 104).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 282/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi tretjega programa ukrepov Unije na področju zdravja (2014–2020) in razveljavitvi Sklepa št. 1350/2007/ES (UL L 86, 21.3.2014, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 231/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi instrumenta za predpristopno pomoč (IPA II) (UL L 77, 15.3.2014, str. 11).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) št. 232/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi evropskega sosedskega instrumenta (UL L 77, 15.3.2014, str. 27).

razvojnega sodelovanja, vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 233/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, instrumenta partnerstva za sodelovanje s tretjimi državami, vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 234/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, instrumenta financiranja za demokracijo in človekove pravice po svetu, vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 235/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ in instrumenta za prispevanje k stabilnosti in miru, vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 230/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾. Ukrepi, ki se financirajo v okviru te uredbe, ne prejemajo finančne podpore za isti namen na podlagi drugih finančnih instrumentov Unije.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „policijsko sodelovanje“ pomeni posebne ukrepe in vrste sodelovanja, v katere so vključeni pristojni organi držav članic iz člena 87 PDEU;
- (b) „izmenjava in dostop do informacij“ pomeni varno zbiranje, hrambo, obdelavo, analizo in izmenjavo informacij, pomembnih za organe iz člena 87 PDEU pri preprečevanju, odkrivanju, preiskovanju in pregonu kaznivih dejanj, zlasti čezmejnega, hudega in organiziranega kriminala;
- (c) „preprečevanje kriminala“ pomeni vse ukrepe, ki naj bi zmanjšali ali kako drugače pripomogli k zmanjšanju kriminala ter občutka negotovosti pri državljanih, kot je navedeno v členu 2(2) Sklepa Sveta 2009/902/PNZ ⁽⁵⁾;
- (d) „organizirani kriminal“ pomeni kaznivo ravnanje v zvezi s sodelovanjem v hudodelski združbi, kot je opredeljeno v Okvirnem sklepu Sveta 2008/841/PNZ ⁽⁶⁾;
- (e) „terorizem“ pomeni vsako od naklepnih in kaznivih dejanj, opredeljenih v Okvirnem sklepu Sveta 2002/475/PNZ ⁽⁷⁾;
- (f) „obvladovanje tveganj in kriz“ pomeni ukrepe, povezane z ocenjevanjem, preprečevanjem, pripravljenostjo in obvladovanjem posledic terorizma, organiziranega kriminala ter drugih tveganj, povezanih z varnostjo;
- (g) „preprečevanje in pripravljenost“ pomeni katere koli ukrepe, katerih cilj je preprečiti in/ali zmanjšati tveganja, povezana z možnimi terorističnimi napadi, ali druga tveganja, povezana z varnostjo;
- (h) „obvladovanje posledic“ pomeni učinkovito usklajevanje ukrepov, sprejetih na nacionalni ravni in/ali ravni Unije, ki so namenjeni odzivanju in zmanjšanju vpliva posledic terorističnih napadov ali drugih incidentov, povezanih z varnostjo;
- (i) „kritična infrastruktura“ pomeni zmogljivost, omrežje, sistem ali njegov del, ki je bistvenega pomena za ohranitev ključnih družbenih funkcij, zdravja, varnosti, zaščite in gospodarske ali družbene blaginje ljudi, katerega oviranje, kršitev ali uničenje bi imelo hude posledice za državo članico ali Unijo zaradi nezmožnosti vzdrževanja teh funkcij;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 233/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja za obdobje 2014–2020 (UL L 77, 15.3.2014, str. 44).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 234/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi instrumenta partnerstva za sodelovanje s tretjimi državami (UL L 77, 15.3.2014, str. 77).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 235/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi instrumenta financiranja za demokracijo in človekove pravice po svetu (UL L 77, 15.3.2014, str. 85).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 230/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi instrumenta za prispevanje k stabilnosti in miru (UL L 77, 15.3.2014, str. 1).

⁽⁵⁾ Sklep Sveta 2009/902/PNZ z dne 30. novembra 2009 o Evropski mreži za preprečevanje kriminala (EUPCN) in razveljavitvi sklepa 2001/427/PNZ (UL L 321, 8.12.2009, str. 44).

⁽⁶⁾ Okvirni Sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

⁽⁷⁾ Okvirni sklep 2002/475/PNZ z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu (UL L 164, 22.6.2002, str. 3).

- (j) „izredne razmere“ pomenijo vsakršen varnostni incident ali novo grožnjo, ki ima ali bi lahko imela večji negativen vpliv na varnost ljudi v eni ali več državah članicah.

Člen 3

Cilji

1. Splošni cilj instrumenta je prispevati k zagotavljanju visoke stopnje varnosti v Uniji.
2. V okviru splošnega cilja, določenega v odstavku 1, instrument v skladu s prednostnimi nalogami, opredeljenimi v zadevnih strategijah Unije, ciklih politik, programih ter ocenah tveganj in nevarnosti, prispeval k izpolnjevanju posebnih ciljev:
 - (a) preprečevanje kriminala, boj proti čezmejnemu, resnemu in organiziranemu kriminalu, tudi terorizmu, ter okrepitev usklajevanja in sodelovanja med organi pregona in drugimi nacionalnimi organi držav članic, pa tudi z Europolom in drugimi zadevnimi organi Unije, in zadevnimi tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami;
 - (b) povečanje zmogljivosti držav članic in Unije za učinkovito obvladovanje varnostnih tveganj in kriz, ter za pripravljenost in zaščito ljudi in kritične infrastrukture pred terorističnimi napadi in drugimi incidenti, povezanimi z varnostjo.

Realizacija posebnih ciljev instrumenta se oceni v skladu s členom 55(2) Uredbe (EU) št. 514/2014 z uporabo skupnih kazalnikov, ki so določeni v Prilogi II k tej uredbi in kazalnikov za posamezen program, vključenih v nacionalne programe.

3. Za realizacijo ciljev iz odstavkov 1 in 2 instrument prispeva k naslednjim operativnim ciljem:
 - (a) spodbujanje in razvoj ukrepov za krepitev sposobnosti držav članic glede preprečevanja kriminala in boja proti čezmejnemu, resnemu in organiziranemu kriminalu tudi terorizmu, zlasti z javno-zasebnimi partnerstvi, izmenjavo informacij in najboljših praks, dostopom do podatkov, interoperabilnimi tehnologijami, primerljivimi statističnimi podatki, praktično kriminologijo ter z obveščanjem in dvigom ozaveščenosti;
 - (b) spodbujanje in razvoj upravne in operativne koordinacije, sodelovanja, medsebojnega razumevanja in izmenjave informacij med organi pregona, drugimi nacionalnimi organi, Europolom ali drugimi zadevnimi organi Unije in po potrebi s tretjimi državami ter mednarodnimi organizacijami;
 - (c) spodbujanje in razvoj programov usposabljanja, tudi glede strokovnih in poklicnih sposobnosti ter poznavanja obveznosti v zvezi s spoštovanjem človekovih pravic in temeljnih svoboščin, na področju izvajanja evropskih politik usposabljanja, tudi s posebnimi programi Unije za izmenjavo osebja organov pregona, da se spodbudi prava evropska kultura pravosodja in kazenskega pregona;
 - (d) spodbujanje in razvoj ukrepov, varoval, mehanizmov in dobrih praks za zgodnje prepoznavanje, zaščito in podporo pričam in žrtvam kaznivih dejanj, tudi žrtvam terorizma, in zlasti otrokom, ki so priče in žrtve, posebej, če so brez spremstva ali kako drugače potrebujejo skrbništvo;
 - (e) ukrepi, namenjeni okrepitvi upravnih in operativnih zmogljivosti držav članic za zaščito kritične infrastrukture v vseh gospodarskih sektorjih, tudi s projekti javno-zasebnega partnerstva in izboljšanim usklajevanjem, sodelovanjem, izmenjavo in razširjanjem znanja in izkušenj v Uniji in z relevantnimi tretjimi državami;
 - (f) vzpostavitev varnih povezav ter učinkovitega usklajevanja med obstoječimi sektorsko opredeljenimi akterji zgodnjega opozarjanja in sodelovanja v kriznih razmerah na ravni Unije in na nacionalni ravni, vključno s situacijskimi centri, da se zagotovijo hitra izdelava celovitih in točnih pregledov v kriznih razmerah, usklajevanje ukrepov za odzivanje in izmenjava javnih, zaščitnih in tajnih podatkov;

- (g) ukrepi za krepitev upravnih in operativnih zmogljivosti držav članic ter Unije za razvoj celovitega sistema ocenjevanja tveganj in nevarnosti, ki temelji na dokazih in je skladen s prednostnimi nalogami in pobudami Unije, zlasti tistimi, ki sta jih podprla Evropski parlament in Svet, da se Uniji omogoči razvoj celostnih pristopov na podlagi skupnih in deljenih ocen v kriznih razmerah in za krepitev vzajemnega razumevanja s strani držav članic in partnerskih držav glede različnih ravni groženj.

4. Instrument prispeva tudi k financiranju tehnične pomoči na pobudo držav članic in Komisije.

5. Ukrepi, ki se financirajo iz instrumenta, se izvajajo ob polnem spoštovanju temeljnih pravic in človekovega dostojanstva. Zlasti morajo biti v skladu z določbami Listine Evropske unije o človekovih pravicah, pravom Unije o varstvu podatkov in Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP).

Kjer je to mogoče, so države članice pri izvajanju ukrepov še posebej pozorne na nudenje pomoči in varstva ranljivim osebam, zlasti otrokom in mladoletnim osebam brez spremstva.

Člen 4

Upravičeni ukrepi v okviru nacionalnih programov

1. V okviru ciljev iz člena 3 te uredbe in z ozirom na sprejete sklepe dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 ter v skladu s cilji nacionalnega programa iz člena 7 te uredbe instrument podpira ukrepe v državah članicah in zlasti:

- (a) ukrepe za izboljšanje policijskega sodelovanja in usklajevanja med organi pregona, zlasti z ustreznimi organi Unije, kot sta Europol in Eurojust, in med njimi, skupne preiskovalne ekipe in druge oblike skupnih čezmejnih aktivnosti, dostop do informacij in njihovo izmenjavo ter interoperabilne tehnologije;
- (b) projekte, ki spodbujajo mrežno povezovanje, javno-zasebna partnerstva, vzajemno zaupanje, razumevanje in učenje, prepoznavanje, izmenjavo in širjenje znanja, izkušenj in najboljših praks, izmenjavo informacij, skupno zaznavanje razmer in njihovo predvidevanje, načrtovanje ukrepov za izredne razmere ter interoperabilnost;
- (c) dejavnosti analize, spremljanja in ocenjevanja, vključno z raziskavami ter ocenami ogroženosti, tveganja in učinka, ki temeljijo na dokazih in so skladne s prednostnimi nalogami in pobudami, opredeljenimi na ravni Unije, zlasti tistimi, ki sta jih podprla Evropski parlament in Svet;
- (d) dejavnosti ozaveščanja, razširjanja in sporočanja;
- (e) nakup, vzdrževanje informacijskih sistemov Unije in nacionalnih informacijskih sistemov, ki prispevajo k uresničevanju ciljev te uredbe in/ali nadgradnjo informacijskih sistemov in tehnične opreme, vključno s preskušanjem združljivosti sistemov, zaščitenih objektov, infrastrukture, pripadajočih objektov in sistemov, zlasti sistemov informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) in njihovih sestavnih delov, tudi za namene evropskega sodelovanja pri kibernetiski varnosti in kibernetiski kriminaliteti, predvsem z Evropskim centrom za boj proti kibernetiski kriminaliteti;
- (f) izmenjavo, usposabljanje in izobraževanje osebja in strokovnjakov ustreznih organov, vključno z jezikovnim izobraževanjem in skupnimi vajami ali programi;
- (g) ukrepe za uporabo, prenos, preizkušanje in potrjevanje novih metod ali tehnologij, vključno s pilotnimi projekti in nadaljnjimi ukrepi, povezanimi z varnostnimi raziskovalnimi projekti, ki jih financira Unija.

2. Instrument v okviru ciljev iz člena 3 lahko podpira tudi naslednje ukrepe v zvezi s tretjimi državami:
- (a) ukrepe za izboljšanje policijskega sodelovanja in usklajevanja med organi pregona, vključno skupne preiskovalne ekipe in druge oblike skupnih čezmejnih aktivnosti, ter dostop do informacij in njihovo izmenjavo ter interoperabilne tehnologije;
 - (b) mreženje, vzajemno zaupanje, razumevanje in učenje, prepoznavanje, izmenjavo in razširjanje znanja, izkušenj in najboljših praks, izmenjavo informacij, skupno spremljanje razmer in njihovo predvidevanje, načrtovanje ukrepov za izredne razmere ter interoperabilnost;
 - (c) izmenjavo, usposabljanje in izobraževanje osebja in strokovnjakov v ustreznih organih;

Komisija in države članice skupaj z Evropsko službo za zunanje delovanje zagotovijo usklajevanje ukrepov v tretjih državah in v zvezi s tretjimi državami, kot je opredeljeno v členu 3(5) Uredbe (EU) št. 514/2014.

POGLAVJE II

FINANČNI IN IZVEDBENI OKVIR

Člen 5

Skupna sredstva in izvajanje

1. Skupna sredstva za izvajanje instrumenta znašajo 1 004 milijona EUR v tekočih cenah.
2. Evropski parlament in Svet odobrita letne odobritve v okviru omejitev iz večletnega finančnega okvira.
3. Skupna sredstva se uporabijo prek:
 - (a) nacionalnih programov v skladu s členom 7;
 - (b) ukrepov Unije v skladu s členom 8;
 - (c) tehnične pomoči v skladu s členom 9;
 - (d) nujne pomoči v skladu s členom 10;
4. Proračun, dodeljen v okviru instrumenta za ukrepe Unije iz člena 8 te uredbe, tehnično pomoč iz člena 9 te uredbe in ukrepe nujne pomoči iz člena 10 te uredbe, se izvaja z neposrednim upravljanjem in posrednim upravljanjem v skladu s točkama (a) oziroma (c) člena 58(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta.

Proračun, dodeljen nacionalnim programom iz člena 7 te uredbe, se izvaja pod deljenim upravljanjem v skladu s točko (b) člena 58(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
5. Brez poseganja v pristojnosti Evropskega parlamenta in Sveta se skupna sredstva okvirno uporabijo, kot sledi:
 - (a) 662 milijonov EUR za nacionalne programe držav članic;
 - (b) 342 milijonov EUR za ukrepe Unije, ukrepe nujne pomoči in tehnično pomoč na pobudo Komisije.

6. Vsaka država članica zneske za nacionalne programe, navedene v Prilogi III, razdeli, kot sledi:

- (a) vsaj 20 % za ukrepe, povezane s posebnim ciljem iz točke (a) prvega pododstavka člena 3(2), in
- (b) vsaj 10 % za ukrepe, povezane s posebnim ciljem iz točke (b) prvega pododstavka člena 3(2).

Države članice lahko odstopajo od teh minimalnih odstotkov, če je v nacionalne programe vključena razlaga, zakaj dodelitev sredstev pod to ravno ne ogroža doseganja zadevnega cilja. To razlago oceni Komisija v okviru odobritve nacionalnih programov iz člena 7(2).

7. Skupaj s skupnimi sredstvi, določenimi za Uredbo (EU) št. 515/2014, skupna sredstva, ki so na voljo za instrument, kot je opredeljeno v odstavku 1 tega člena, predstavljajo vsa finančna sredstva, namenjena Skladu za notranjo varnost, ki v okviru letnega proračunskega postopka za Evropski parlament in Svet pomenijo prednostni referenčni znesek v smislu točke 17 Medinstitucionalnega sporazuma med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju.

Člen 6

Sredstva za upravičene ukrepe v državah članicah

1. Državam članicam se dodeli 662 milijonov EUR, kot sledi:

- (a) 30 % sorazmerno s številom njihovega celotnega prebivalstva;
- (b) 10 % sorazmerno z velikostjo njihovega ozemlja;
- (c) 15 % sorazmerno s številom potnikov in 10 % s tonami tovora, obravnavanih na njihovih mednarodnih letališčih in v pristaniščih;
- (d) 35 % obratno sorazmerno z njihovim bruto domačim proizvodom (standard kupne moči na prebivalca).

2. Za referenčne številke o podatkih iz odstavka 1 se štejejo najnovejši statistični podatki, ki jih je izdala Komisija (Eurostat) na podlagi podatkov, ki so jih priskrbele države članice v skladu s pravom Unije. Referenčni datum je 30. junij 2013. Dodelitve za nacionalne programe, izračunane na podlagi meril iz odstavka 1, so določene v Prilogi III.

Člen 7

Nacionalni programi

1. Nacionalni program, ki ga je treba pripraviti v skladu z instrumentom, in program, ki ga je treba pripraviti v skladu z Uredbo (EU) št. 515/2014, se predlagata Komisiji v obliki enotnega nacionalnega programa za Sklad v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 514/2014.

2. Pri nacionalnih programih, ki jih mora v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 514/2014 pregledati in odobriti Komisija, se morajo države članice ob upoštevanju ciljev iz člena 3 te uredbe in rezultatov dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 osredotočiti zlasti na strateške prednostne naloge Unije, navedene v Prilogi I k tej uredbi. Države članice za vzdrževanje ne uporabijo več kot 8 % skupne dodelitve iz nacionalnega programa za vzdrževanje informacijskih sistemov Unije in nacionalnih informacijskih sistemov, ki prispevajo k uresničevanju ciljev te uredbe, ter za dejavnosti v zvezi s tretjimi državami ali v tretjih državah, ki izvajajo strateške prednostne naloge Unije, navedene v Prilogi I k tej uredbi, prav tako ne več kot 8 %.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 11, da spremeni, doda ali črta strateške prednostne naloge Unije, navedene v Prilogi I k tej uredbi.

Člen 8

Ukrepi Unije

1. Na pobudo Komisije se lahko instrument uporabi za financiranje nadnacionalnih ukrepov ali ukrepov v posebnem interesu Unije (v nadaljnjem besedilu: ukrepi Unije), ki zadevajo splošne, posebne in operative cilje iz člena 3.

2. Da bi bili ukrepi Unije upravičeni do financiranja, morajo biti v skladu s prednostnimi nalogami in pobudami, opredeljenimi na ravni Unije, zlasti tistimi, ki sta jih podprla Evropski parlament in Svet, v zadevnih strategijah Unije, ciklih politik, programih in ocenah tveganj in nevarnosti za Unijo, ter morajo podpirati zlasti:

- (a) pripravljalne, upravne in tehnične dejavnosti in dejavnosti spremljanja ter vzpostavitev mehanizma za ocenjevanje, ki je potreben za izvajanje politik na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu, ter obvladovanja kriz;
- (b) nadnacionalne projekte, v katere sta vključeni dve ali več držav članic ali vsaj ena država članica in ena tretja država;
- (c) dejavnosti analize, spremljanja in ocenjevanja, vključno z ocenami tveganj, nevarnosti in učinka, ki temeljijo na dokazih in so skladne s prednostnimi nalogami in pobudami, opredeljenimi na ravni Unije, zlasti tistimi, ki sta jih podprla Evropski parlament in Svet, ter projekti za spremljanje izvajanja prava Unije in ciljev politik Unije v državah članicah;
- (d) projekte, ki spodbujajo mreženje, javno-zasebna partnerstva, medsebojno zaupanje, razumevanje in učenje, prepoznavanje in širjenje najboljših praks ter inovativnih pristopov na ravni Unije, usposabljanja in programe izmenjav;
- (e) projekte, ki podpirajo razvoj metodoloških, predvsem statističnih, pripomočkov, postopkov in skupnih kazalnikov;
- (f) nakup oziroma pridobitev, vzdrževanje in/ali nadgradnjo tehnične opreme, strokovnega znanja, zaščitnih objektov, infrastrukture, ustreznih poslopij in sistemov, zlasti sistemov IKT in njihovih sestavnih delov, na ravni Unije, tudi za namen evropskega sodelovanja pri kibernetiki varnosti in kibernetiki kriminaliteti, predvsem z Evropskim centrom za boj proti kibernetiki kriminaliteti;
- (g) projekte, namenjene povečanju ozaveščenosti zainteresiranih strani in javnosti o politikah in ciljih EU, ki vključujejo institucionalno komuniciranje o političnih prednostnih nalogah Unije;
- (h) posebno inovativne projekte, ki razvijajo nove metode in/ali tehnologije, ki bi jih bilo mogoče prenesti v druge države članice; predvsem projekte, usmerjene k preverjanju in potrjevanju rezultatov varnostnih raziskovalnih projektov, ki jih financira Unija;
- (i) raziskave in pilotne projekte;

3. Instrument v okviru ciljev iz člena 3 podpira tudi ukrepe v tretjih državah in ukrepe v povezavi z njimi ter zlasti naslednje:

- (a) ukrepe za izboljšanje policijskega sodelovanja in usklajevanja med organi pregona, in kjer je to ustrezno, mednarodnimi organizacijami, vključno skupne preiskovalne ekipe in druge oblike skupnih čezmejnih aktivnosti, dostop do informacij in njihovo izmenjavo ter interoperabilne tehnologije;

- (b) mrežno povezovanje, vzajemno zaupanje, razumevanje in učenje, prepoznavanje, izmenjavo in širjenje znanja, izkušenj in najboljših praks, izmenjavo informacij, skupno zaznavanje razmer in njihovo predvidevanje, načrtovanje ukrepov za izredne razmere ter medsebojno povezljivost;
- (c) nakup, vzdrževanje in/ali nadgradnjo tehnične opreme, vključno s sistemi IKT in njihovimi sestavnimi deli;
- (d) izmenjavo, usposabljanje in izobraževanje osebja in strokovnjakov v ustreznih organih, vključno z jezikovnim usposabljanjem;
- (e) dejavnosti ozaveščanja, razširjanja in sporočanja;
- (f) ocene tveganj, nevarnosti in učinka;
- (g) raziskave in pilotne projekte.

4. Ukrepi Unije se izvajajo v skladu s členom 6 Uredbe (EU) št. 514/2014.

Člen 9

Tehnična pomoč

1. Na pobudo in/ali v imenu Komisije lahko instrument v skladu s členom 9 Uredbe (EU) št. 514/2014 za tehnično pomoč letno prispeva v Sklad do 800 000 EUR.
2. Na pobudo države članice se lahko v skladu s členom 20 Uredbe (EU) št. 514/2014 iz instrumenta financirajo dejavnosti tehnične pomoči. Znesek, rezerviran za tehnično pomoč, v obdobju 2014-2020, ne presega 5 % celotnega zneska, dodeljenega državi članici, plus 200 000 EUR.

Člen 10

Nujna pomoč

1. Instrument zagotavlja finančno pomoč za izvajanje nujnih in posebnih potreb v primeru izrednih razmer, kot so opredeljene točki (j) člena 2.
2. Nujna pomoč se izvaja v skladu s členoma 6 in 7 Uredbe (EU) št. 514/2014.

POGLAVJE III

KONČNE DOLOČBE

Člen 11

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 7(3) se prenese na Komisijo za obdobje sedmih let od 21. maja 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem sedemletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za obdobje treh let, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem sedemletnega obdobja.
3. Pooblastila iz člena 7(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 7(3), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 12

Uporaba Uredbe (EU) št. 514/2014

Za instrument se uporabljajo določbe Uredbe (EU) št. 514/2014.

Člen 13

Razveljavitev

Sklep 2007/125/PNZ se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2014.

Člen 14

Prehodne določbe

1. Ta uredba ne vpliva na nadaljevanje ali spremembo projektov oziroma njihov popolni ali delni preklic do njihovega končanja, ali na finančno pomoč, ki jo je odobrila Komisija na podlagi Sklepa 2007/125/PNZ ali katere koli druge zakonodaje, ki se 31. decembra 2013 uporablja za navedeno pomoč.

2. Pri sprejemanju sklepov o sofinanciranju v okviru instrumenta Komisija upošteva ukrepe, sprejete na podlagi Sklepa 2007/125/PNZ pred 20. majem 2014, ki imajo finančne posledice v obdobju, ki ga zajema navedeno sofinanciranje.

3. Zneske, dodeljene za sofinanciranje, ki jih v obdobju od 1. januarja 2011 do 31. decembra 2014 odobri Komisija, za katere zahtevani dokumenti za zaključek ukrepov niso bili poslani Komisiji v roku za predložitev končnega poročila, Komisija samodejno sprostí do 31. decembra 2017, kar sproži vračilo neupravičeno izplačanih zneskov.

Zneski iz ukrepov, ki so bili začasno ustavljeni zaradi sodnih postopkov ali upravnih pritožb z odložilnim učinkom, se ne upoštevajo pri računanju zneska, ki se bo samodejno sprostil.

4. Komisija do 31. decembra 2015 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu naknadno oceno Sklepa 2007/125/PNZ za obdobje 2007–2013.

Člen 15

Pregled

Evropski parlament in Svet na podlagi predloga Komisije pregledata to uredbo do 30. junija 2020.

Člen 16

Začetek veljavnosti in uporabe

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 16. aprila 2014.

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

PRILOGA I

Seznam strateških prednostnih nalog Unije iz člena 7(2)

- Ukrepi za preprečevanje vseh vrst kaznivih dejanj ter boj proti čezmejnemu, hudemu in organiziranemu kriminalu, zlasti projekti za izvajanje ustreznih ciklov politik, boj proti trgovini s prepovedanimi drogami, trgovini z ljudmi, spolnemu izkoriščanju otrok ter projekti za odkrivanje in razbitje kriminalnih mrež, krepitev zmogljivosti za boj proti korupciji, zaščito gospodarstva pred vdorom kriminala in zmanjševanje finančnih spodbud z zaseganjem, zamrzovanjem in odvzemanjem premoženjske koristi, pridobljene s kaznivimi dejanji.
- Ukrepi za preprečevanje kibernetkega kriminala in boj proti njemu ter za zvišanje ravni varnosti v kibernetnem prostoru za državljane in podjetja, zlasti projekti za povečevanje zmogljivosti pri kazenskem pregonu in v pravosodju, projekti, ki zagotavljajo sodelovanje z industrijo za vključevanje in zaščito državljanov, in projekti, ki izboljšujejo sposobnosti odzivanja na kibernetne napade.
- Ukrepi za preprečevanje terorizma in boj proti njemu ter obravnavanje radikalizacije in rekrutiranja, zlasti projekti, ki pooblašajo skupnosti za oblikovanje lokalnih pristopov in politik preprečevanja, projekti, ki omogočajo pristojnim organom prekinitev dostopa teroristov do financiranja in materialov ter spremljanje njihovih transakcij, projekti za varovanje prevoza potnikov in tovora ter projekti za povečanje varnosti eksplozivov in kemičnih, bioloških, radioloških in jedrskih materialov.
- Ukrepi, namenjeni okrepitvi upravnih in operativnih zmogljivosti držav članic za zaščito kritične infrastrukture v vseh gospodarskih sektorjih, vključno s tistimi, ki so zajeti v Direktivi Sveta 2008/114/ES ⁽¹⁾, zlasti projekti, ki spodbujajo javno-zasebna partnerstva za vzpostavitev zaupanja ter olajšanje sodelovanja, usklajevanja, načrtovanja ukrepov za izredne razmere ter izmenjave in razširjanja informacij in najboljših praks med javnimi in zasebnimi akterji.
- Ukrepi za povečanje odpornosti Unije na krize in nesreče, zlasti projekti za spodbujanje razvoja usklajene politike Unije o obvladovanju tveganj, ki bi povezali ocene tveganj in nevarnosti s sprejemanjem odločitev, ter projekti za podporo učinkovitega in usklajenega odzivanja na krizne razmere, ki bi povezali obstoječe (sektorsko opredeljene) zmogljivosti, središča za strokovno znanje in središča za presojo razmer, in sicer na področju zdravja, civilne zaščite in terorizma
- Ukrepi, s katerimi se skuša doseči tesnejše partnerstvo med Unijo in tretjimi državami (zlasti državami ob njenih zunanjih mejah), in sestava ter izvajanje operativnih akcijskih programov za doseganje zgoraj omenjenih strateških prednostnih nalog Unije.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2008/114/ES dne 8. decembra 2008 o ugotavljanju in določanju evropske kritične infrastrukture ter o oceni potrebe za izboljšanje njene zaščite (UL L 345, 23.12.2008, str. 75).

PRILOGA II

Seznam skupnih kazalnikov za merjenje posebnih ciljev

- (a) Preprečevanje in boj proti čezmejnemu, hudemu in organiziranemu kriminalu ter terorizmu ter okrepitev usklajevanja in sodelovanja med organi pregona držav članic in zadevnimi tretjimi državami

- (i) Število skupnih preiskovalnih ekip in operativnih projektov Evropske multidisciplinarne platforme za boj proti kaznivim dejanjem (EMPACT), ki jih podpira instrument, vključno s sodelujočimi državami članicami in organi

Ta kazalnik se v letnih poročilih o izvajanju iz člena 54 Uredbe (EU) št. 514/2014 dodatno razčleni v podkategorije, kot so:

- nosilec (država članica),
- partnerji (države članice),
- sodelujoči javni organi,
- sodelujoča agencija EU (Eurojust, Europol), če je ustrezno.

- (ii) Število uslužbencev organov pregona, usposobljenih na področjih čezmejne narave s pomočjo instrumenta, ter trajanje njihovega usposabljanja (izraženo v osebah/dneh)

Ta kazalnik se v letnih poročilih o izvajanju iz člena 54 Uredbe (EU) št. 514/2014 dodatno razčleni v podkategorije, kot so:

- po področjih kriminala (iz člena 83 PDEU): terorizem, trgovina z ljudmi in spolna zloraba žensk in otrok; nedovoljen promet s prepovedanimi drogami; nedovoljen promet z orožjem; pranje denarja; korupcija; ponarejanje plačilnih sredstev; računalniški kriminal; organizirani kriminal, ali
- po horizontalnem področju kazenskega pregona: informacijske izmenjave; operativno sodelovanje.

- (iii) Število in finančna vrednost projektov na področju preprečevanja kriminala

Ta kazalnik se v letnih poročilih o izvajanju iz člena 54 Uredbe (EU) št. 514/2014 dodatno razčleni po področjih kriminala (iz člena 83 PDEU): terorizem, trgovina z ljudmi in spolna zloraba žensk in otrok; nedovoljen promet s prepovedanimi drogami; nedovoljen promet z orožjem; pranje denarja; korupcija; ponarejanje plačilnih sredstev; računalniški kriminal; organizirani kriminal

- (iv) Število projektov, podprtih s strani instrumenta, za izboljšanje izmenjave informacij na področju kazenskega pregona, ki so povezani s podatkovnimi sistemi, zbirkami ali komunikacijskimi orodji Europol

Ta kazalnik se v letnih poročilih o izvajanju iz člena 54 Uredbe (EU) št. 514/2014 dodatno razčleni po področjih kriminala (iz člena 83 PDEU): orodja za nalaganje podatkov, razširitev dostopa do orodja SIENA, projekti za izboljšanje priprave analitičnih delovnih datotek itd.

- (b) Povečanje zmogljivosti držav članic in Unije za učinkovito obvladovanje varnostnih tveganj in kriz ter za pripravljenost in zaščito ljudi in kritične infrastrukture pred terorističnimi napadi in drugimi incidenti, povezanimi z varnostjo.

- (i) Število orodij, ki so jih države članice s pomočjo instrumenta vzpostavile in/ali izpopolnile za olajšanje zaščite kritične infrastrukture na vseh področjih gospodarstva

- (ii) Število projektov, podprtih s strani instrumenta, ki so povezani z oceno in upravljanjem tveganj na področju notranje varnosti

- (iii) Število strokovnih srečanj, delavnic, seminarjev, konferenc, objav, spletnih mest in (spletnih) posvetov, organiziranih s pomočjo instrumenta

Ta kazalnik se v letnih poročilih o izvajanju iz člena 54 Uredbe (EU) št. 514/2014 dodatno razčleni v podkategorije, kot sta:

- povezava z zaščito kritične infrastrukture ali
- povezava z obvladovanjem tveganj in kriz.

PRILOGA III

Podatki za nacionalne programe

Sklad za notranjo varnost – policija: zneski nacionalnih programov

država članica	Število prebivalcev		Površina (km ²)		Število potnikov				Število ton tovora				BDP/prebivalca (EUR)			Dodelitve
	(2013)		(2012)		zrak (2012)	morje (2011)	skupaj		zrak (2012)	morje (2011)	skupaj		(2012)			
	30 %		10 %		15 %				10 %				35 %			2014–2020
	število	dodelitev	število	Dodelitev	število			dodelitev	število			dodelitev	število	ključ	dodelitev	
AT	8 488 511	3 845 782	83 879	1 321 372	8 196 234	0	8 196 234	3 169 093	219 775	0	219 775	4 651	36 400	16,66	3 822 008	12 162 906
BE	11 183 350	5 066 698	30 528	480 917	8 573 821	0	8 573 821	3 315 088	1 068 434	232 789 000	233 857 434	4 948 770	34 000	17,84	4 091 797	17 903 270
BG	7 282 041	3 299 182	110 900	1 747 038	1 705 825	0	1 705 825	659 561	18 536	25 185 000	25 203 536	533 344	5 400	112,33	25 763 168	32 002 293
CH																
CY	862 011	390 540	9 251	145 734	1 587 211	107 000	1 694 211	655 071	28 934	6 564 000	6 592 934	139 516	20 500	29,59	6 786 396	8 117 257
CZ	10 516 125	4 764 407	78 866	1 242 401	3 689 113	0	3 689 113	1 426 404	58 642	0	58 642	1 241	14 500	41,83	9 594 559	17 029 012
DE	82 020 688	37 160 068	357 137	5 626 095	66 232 970	1 146 000	67 378 970	26 052 237	4 448 191	296 037 000	300 485 191	6 358 712	32 299	18,78	4 307 288	79 504 401
DK																
EE	1 286 479	582 849	45 227	712 475	466 960	61 000	527 960	204 137	23 760	48 479 000	48 502 760	1 026 390	12 700	47,76	10 954 418	13 480 269
ES	46 006 414	20 843 540	505 991	7 971 031	24 450 017	3 591 000	28 041 017	10 842 125	592 192	398 332 000	398 924 192	8 441 827	22 700	26,72	6 128 683	54 227 207
FI	5 426 674	2 458 594	338 432	5 331 428	3 725 547	250 000	3 975 547	1 537 155	195 622	115 452 000	115 647 622	2 447 275	35 600	17,04	3 907 896	15 682 348
FR	65 633 194	29 735 595	632 834	9 969 228	48 440 037	906 000	49 346 037	19 079 761	1 767 360	322 251 000	324 018 360	6 856 709	31 100	19,50	4 473 348	70 114 640
GR	11 290 067	5 115 047	131 957	2 078 760	5 992 242	66 000	6 058 242	2 342 434	72 187	135 314 000	135 386 187	2 864 972	17 200	35,27	8 088 437	20 489 650
HR	4 398 150	1 992 614	87 661	1 380 951	4 526 664	5 000	4 531 664	1 752 179	6 915	21 862 000	21 868 915	462 779	10 300	58,89	13 506 904	19 095 426
HU	9 906 000	4 487 985	93 024	1 465 432	1 327 200	0	1 327 200	513 165	61 855	0	61 855	1 309	9 800	61,90	14 196 032	20 663 922
IE	4 582 769	2 076 257	69 797	1 099 534	3 139 829	0	3 139 829	1 214 022	113 409	45 078 000	45 191 409	956 317	35 700	16,99	3 896 950	9 243 080
IS																
IT	59 394 207	26 908 977	301 336	4 747 041	21 435 519	1 754 000	23 189 519	8 966 282	844 974	499 885 000	500 729 974	10 596 188	25 700	23,60	5 413 273	56 631 761
LI																
LT	2 971 905	1 346 443	65 300	1 028 692	504 461	0	504 461	195 051	15 425	42 661 000	42 676 425	903 096	11 000	55,15	12 647 374	16 120 656

država članica	Število prebivalcev		Površina (km ²)		Število potnikov				Število ton tovora				BDP/prebivalca (EUR)			Dodelitve
	(2013)		(2012)		zrak (2012)	morje (2011)	skupaj		zrak (2012)	morje (2011)	skupaj		(2012)			
	30 %		10 %		15 %				10 %				35 %			2014–2020
	število	dodelitev	število	Dodelitev	število			dodelitev	število			dodelitev	število	ključ	dodelitev	
LU	537 039	243 309	2 586	40 738	365 944	0	365 944	141 493	615 287	0	615 287	13 020	83 600	7,26	1 664 128	2 102 689
LV	2 017 526	914 055	64 562	1 017 066	1 465 671	676 000	2 141 671	828 082	31 460	67 016 000	67 047 460	1 418 824	10 900	55,65	12 763 405	16 941 431
MT	421 230	190 841	316	4 978	335 863	0	335 863	129 862	16 513	5 578 000	5 594 513	118 388	16 300	37,21	8 535 037	8 979 107
NL	16 779 575	7 602 108	41 540	654 399	23 172 904	0	23 172 904	8 959 858	1 563 499	491 695 000	493 258 499	10 438 081	35 800	16,94	3 886 065	31 540 510
NO																
PL	38 533 299	17 457 791	312 679	4 925 731	4 219 070	9 000	4 228 070	1 634 793	68 306	57 738 000	57 806 306	1 223 267	9 900	61,27	14 052 637	39 294 220
PT	10 487 289	4 751 342	92 212	1 452 643	5 534 972	0	5 534 972	2 140 110	116 259	67 507 000	67 623 259	1 431 008	15 600	38,88	8 918 020	18 693 124
RO	21 305 097	9 652 429	238 391	3 755 444	1 239 298	0	1 239 298	479 177	28 523	38 918 000	38 946 523	824 166	6 200	97,84	22 438 889	37 150 105
SE	9 555 893	4 329 367	438 576	6 909 023	5 757 921	1 320 000	7 077 921	2 736 695	144 369	181 636 000	181 780 369	3 846 742	43 000	14,11	3 235 375	21 057 201
SI	2 058 821	932 764	20 273	319 367	513 394	0	513 394	198 505	9 015	16 198 000	16 207 015	342 964	17 200	35,27	8 088 437	9 882 037
SK	5 410 836	2 451 419	49 036	772 480	330 166	0	330 166	127 659	20 894	0	20 894	442	13 200	45,95	10 539 478	13 891 478
UK																
Skupaj	438 355 190	198 600 000	4 202 290	66 200 000	246 928 853	9 891 000	256 819 853	99 300 000	12 150 336	3 116 175 000	3 128 325 336	66 200 000	606 599	1 010	231 700 000	662 000 000
Delež proračunske dodelitve	198 600 000		66 200 000		99 300 000				66 200 000				231 700 000			662 000 000

UREDBA (EU) št. 514/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 16. aprila 2014****o splošnih določbah o Skladu za migracije, azil in vključevanje ter o instrumentu za finančno podporo na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter obvladovanja kriz**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 78(2), člena 79(2) in (4), člena 82(1), člena 84 in člena 87(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Namen politike Unije na področju notranjih zadev je ustvariti območje svobode, varnosti in pravice, ki je območje brez notranjih meja, v katerega ljudje lahko svobodno vstopajo, se v njem gibajo, živijo in delajo, prepričani, da so njihove pravice v celoti spoštovane in da jim je zagotovljena varnost, ob upoštevanju skupnih izzivov, kot so razvoj celovite politike Unije na področju priseljevanja, ki bi okrepila konkurenčnost in socialno kohezijo Unije, vzpostavitev skupnega evropskega azilnega sistema, preprečevanje nevarnosti resnega in organiziranega kriminala ter boj proti nezakonitemu priseljevanju, trgovini z ljudmi, kibernetiski kriminaliteti in terorizmu.
- (2) Treba je sprejeti celovit pristop k perečim vprašanjem migracij in prošelj za azil ter k upravljanju zunanjih meja Unije, pri čemer se v celoti spoštujeta mednarodno pravo in pravo človekovih pravic, vključno glede ukrepov, ki se izvajajo v tretjih državah, kaže solidarnost med vsemi državami članicami ter izkazuje zavedanje, da je treba spoštovati obveznosti posameznih držav v postopku zagotovitve jasno opredeliti naloge.
- (3) Sredstva Unije, namenjena financiranju razvoja področja svobode, varnosti in pravice, bi morala ustvariti dodano vrednost za Unijo in biti jasen znak solidarnosti in delitve pristojnosti, ki sta nujno potrebni pri odzivanju na skupne izzive.
- (4) Skupni okvir bi moral zagotavljati potrebno skladnost, poenostavitev in usklajeno izvajanje tega financiranja na vseh zadevnih področjih politik.
- (5) Poraba sredstev na tem področju, bi morala biti usklajena, da bi zagotovili dopolnjevanje, učinkovitost in prepoznavnost ter dosegli proračunske sinergije.

⁽¹⁾ UL C 299, 4.10.2012, str. 108.

⁽²⁾ UL C 277, 13.9.2012, str. 23.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. aprila 2014.

- (6) Skupni okvir bi moral določiti načela pomoči in opredeliti pristojnosti držav članic in Komisije pri zagotavljanju uporabe teh načel, vključno s preprečevanjem in odkrivanjem nepravilnosti in goljufij.
- (7) Takšno financiranje Unije bi bilo učinkovitejše in bolj namensko, če bi sofinanciranje upravičenih ukrepov temeljilo na strateškem večletnem načrtovanju programov, ki bi ga v dogovoru s Komisijo pripravila vsaka država članica.
- (8) Ukrepe v in v zvezi s tretjimi državami, za katere se namenja pomoč v okviru posebnih uredb, kakor so opredeljene v tej uredbi (v nadaljnjem besedilu: posebne uredbe), bi bilo treba sprejeti v sinergiji in skladu z drugimi ukrepi zunaj Unije, za katere se namenja pomoč iz instrumentov zunanje pomoči Unije, tako geografskih kot tematskih. Pri izvajanju takih ukrepov bi si bilo zlasti treba prizadevati za popolno skladnost z načeli in splošnimi cilji zunanjega delovanja in zunanje politike Unije, povezano z zadevno državo ali regijo. Ti ukrepi ne bi smeli biti podpora ukrepom, ki so neposredno usmerjeni v razvoj, po potrebi pa bi morali dopolnjevati finančno pomoč iz instrumentov zunanje pomoči. Upoštevati bi bilo treba načelo skladnosti politike za razvoj, kakor je določeno v odstavku 35 Evropskega soglasja o razvoju. Pomembno je tudi zagotoviti, da je izvajanje nujne pomoči skladno s humanitarno politiko Unije in jo po potrebi dopolnjuje ter upošteva humanitarna načela, določena v Evropskem soglasju o humanitarni pomoči.
- (9) Zunanje delovanje bi moralo biti dosledno in skladno, kakor je določeno v členu 18(4) Pogodbe o Evropski uniji (PEU).
- (10) Pred pripravo večletnih programov, namenjenih doseganju ciljev financiranja Unije, bi morale države članice in Komisija z dialogom o usmeritvi vzpostaviti usklajeno strategijo za vsako posamezno državo članico. Po končanem dialogu o usmeritvi bi morala vsaka država članica Komisiji predložiti nacionalni program, v katerem bi bilo opredeljeno, kako namerava doseči cilje iz zadevne posebne uredbe za obdobje 2014–2020. Komisija bi morala preveriti, ali je nacionalni program skladen z omenjenimi cilji in sklepi dialoga o usmeritvi. Poleg tega bi morala Komisija preveriti, ali je razdelitev sredstev Unije med posamezne cilje skladna z najnižjem deležem, določenim za posamezen cilj v zadevni posebni uredbi. Države članice bi morale imeti možnost, da odstopajo od teh najnižjih deležev, pri čemer bi morale v nacionalnem programu navesti vzroke za to odstopanje. V primeru, da razlogi, ki jih navede zadevna država članica, ne štejejo kot ustrezni, lahko Komisija zavrne odobritev nacionalnega programa. Komisija bi morala Evropski parlament redno obveščati o rezultatih dialogov o usmeritvi, celotnem postopku načrtovanja, vključno s pripravo nacionalnih programov in skladnostjo, kar vključuje tudi spoštovanje najnižjih deležev, določenih za posamezen cilj v zadevnih posebnih uredbah, kakor so opredeljeni v tej uredbi in izvajanju nacionalnih programov.
- (11) Opraviti bi bilo treba vmesni pregled strategije, s čimer bi zagotovili ustrezno financiranje v obdobju 2018–2020.
- (12) Države članice bi morale v skladu z načelom sorazmernosti in potrebo po zmanjšanju upravnega bremena skleniti partnerstva z zadevnimi organi in subjekti ter pripraviti in izvajati svoje nacionalne programe v celotnem večletnem obdobju. Države članice bi morale zagotoviti, da ni nasprotja interesov med partnerji v različnih fazah načrtovanja. Vsaka država članica bi morala ustanoviti odbor za spremljanje nacionalnega programa ter mu pomagati pri ocenjevanju izvajanja in napredka pri doseganju ciljev iz programa. Vsaka država članica bi morala biti odgovorna za določitev praktičnih vidikov ustanovitve odbora za spremljanje.
- (13) Upravičenost izdatkov v okviru nacionalnih programov bi bilo treba določiti z nacionalnim pravom ob upoštevanju skupnih načel iz te uredbe. Določiti bi bilo treba začetni in končni datum upravičenosti izdatkov, da bi se zagotovila enotna in nepristranska pravila za nacionalne programe.
- (14) S tehnično pomočjo bi bilo treba državam članicam omogočiti, da podprejo izvedbo svojih nacionalnih programov in pomagajo upravičencem izpolnjevati obveznosti ter upoštevati pravo Unije. Kadar je ustrezno, bi lahko tehnična pomoč krila stroške, ki jih imajo pristojni organi v tretjih državah.

- (15) Za zagotovitev primerne okvira za hitro zagotavljanje nujne pomoči bi morala ta uredba omogočati podporo ukrepom, za katere so odhodki nastali še pred vlogo za takšno pomoč, vendar ne pred 1. januarjem 2014, v skladu z določbo iz Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ki omogoča takšno prožnost v ustrezno utemeljenih izjemnih primerih. Pomoč lahko v ustrezno utemeljenih primerih predstavlja 100 % upravičenih izdatkov, kadar je to bistveno za izvedbo ukrepa, zlasti če je upravičenec mednarodna ali nevladna organizacija. Ukrepe, ki se financirajo na podlagi nujne pomoči, bi bilo treba izvajati neposredno na podlagi izrednih razmer in ne bi smeli nadomestiti dolgoročnih naložb držav članic.
- (16) Sprejete odločitve v zvezi s prispevkom iz proračuna Unije bi morale biti primerno dokumentirane, da bi ohranili ustrezno revizijsko sled.
- (17) Finančne interese Unije bi bilo treba v celotnem ciklu odhodkov zaščititi s sorazmernimi ukrepi, ki vključujejo preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje nepravilnosti, povračilo izgubljenih, napačno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi upravne in denarne kazni v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012.
- (18) V okviru zaščite finančnih interesov Unije se lahko pregledi na kraju samem in revizije, ki jih izvajajo države članice, Komisija, Računsko sodišče in Evropski urad za boj proti goljufijam, ustanovljen s Sklepom 1999/352/ES, ESPJ, Euratom ⁽²⁾ (OLAF) v skladu z veljavnim pravom napovejo ali ne.
- (19) Namen nove strukture financiranja na področju notranjih zadev je poenostaviti veljavna pravila in zmanjšati upravno breme za upravičence. Ne glede na to bi morali nadzorni mehanizmi ostati učinkoviti, zato je pomembno opozoriti na veljavna pravila o zaščiti finančnih interesov Unije, ki določajo napovedane ali nenapovedane preglede na kraju samem in revizije.
- (20) Države članice bi morale sprejeti ustrezne ukrepe za zagotavljanje pravilnega delovanja sistema upravljanja in nadzora ter za kakovost izvajanja nacionalnih programov. V ta namen je treba oblikovati splošna načela in zahtevane naloge, ki bi jih morali izpolnjevati ti sistemi.
- (21) Da se zagotovi učinkovito in pravilno izvajanje nacionalnih programov, bi bilo treba določiti obveznosti držav članic glede sistemov upravljanja in nadzora, preprečevanja, ugotavljanja in popravljanja nepravilnosti ter kršitev prava Unije.
- (22) V skladu z načeli subsidiarnosti in sorazmernosti bi morale biti države članice tiste, ki so v prvi vrsti pristojne za izvajanje in nadzor nacionalnih programov prek sistemov upravljanja in nadzora. Podpora, zagotovljena v skladu s posebnimi uredbami, bi se morala izvajati v tesnem sodelovanju med Komisijo in državami članicami v skladu z načelom subsidiarnosti.
- (23) Države članice bi morale v celoti uporabljati znanje, strokovno znanje in izkušnje, ki so jih pridobili javni in/ali zasebni subjekti pri izvajanju predhodnih skladov na področju notranjih zadev.
- (24) Samo odgovorni organi, ki jih imenujejo države članice, dajejo primerno zagotovilo, da so bile pred dodelitvijo pomoči upravičencem iz proračuna Unije opravljene ustrezne kontrole. Zato bi bilo treba jasno določiti, da se iz proračuna Unije lahko krijejo samo izdatki, ki so jih izvedli imenovani odgovorni organi.
- (25) Določiti bi bilo treba pooblastila in pristojnosti Komisije za preverjanje učinkovitosti delovanja sistemov upravljanja in nadzora ter za poziv držav članic k ukrepanju.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

⁽²⁾ Sklep Komisije 1999/352/ES, ESPJ, Euratom z dne 28. aprila 1999 o ustanovitvi Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) (UL L 136, 31.5.1999, str. 20).

- (26) Proračunske obveznosti Unije bi bilo treba izvrševati na letni ravni. Za zagotavljanje učinkovitega upravljanja programov je treba določiti skupna pravila glede plačila letne razlike in končne razlike.
- (27) Plačilo predhodnega financiranja na začetku programov državam članicam zagotavlja sredstva, s katerimi upravičencem lahko pomagajo pri izvajanju programa, ko je ta odobren. Zato bil bilo treba sprejeti določbe v zvezi z zneski začetnega predhodnega financiranja. Začetno predhodno financiranje bi moralo biti ob zaključku programa v celoti obračunano. Odgovorni organi bi morali zagotoviti, da upravičenci celotni znesek, do katerega so upravičeni, prejmejo takoj.
- (28) Poleg tega bi bilo treba z letnim predhodnim financiranjem zagotoviti, da imajo države članice zadostna sredstva za izvajanje svojih nacionalnih programov. Letno predhodno financiranje bi bilo treba potrditi vsako leto z izplačilom letne razlike.
- (29) Triletni pregled Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 uvaja spremembe metode deljenega upravljanja, ki jih je treba upoštevati.
- (30) Zaradi povečanja odgovornosti za odhodke, ki so bili katerega koli leta sofinancirani iz proračuna Unije, bi bilo treba za letno potrditev obračuna vzpostaviti ustrezen okvir. Znotraj tega okvira bi moral odgovorni organ v zvezi z nacionalnim programom Komisiji predložiti dokumente iz določb o deljenem upravljanju z državami članicami iz Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
- (31) Da se podpre zanesljivost letne potrditve obračuna po vsej Uniji, bi bilo treba sprejeti skupne določbe o naravi in ravni kontrol, ki jih izvajajo države članice.
- (32) Za zagotovitev dobrega finančnega poslovanja sredstev Unije bo Komisija morda morala izvesti finančne popravke. Za zagotovitev pravne varnosti za države članice je pomembno opredeliti okoliščine, v katerih bi Komisija zaradi kršitev veljavnega prava Unije ali nacionalnega prava morda morala izvesti finančne popravke. Za zagotovitev, da so vsi finančni popravki, ki jih Komisija lahko naloži državam članicam, povezani z zaščito finančnih interesov Unije, bi morali biti ti popravki omejeni na primere, v katerih kršitev prava Unije ali nacionalnega prava neposredno ali posredno zadeva upravičenost, pravilnost, upravljanje ali nadzor ukrepov in z njimi povezanih izdatkov. Za zagotovitev sorazmernosti je pomembno, da Komisija pri določitvi zneska finančnega popravka upošteva naravo in težo kršitve. Smiselno je torej določiti merila za izvajanje finančnih popravkov Komisije in postopek za sprejetje odločitve za finančni popravek.
- (33) Da se vzpostavi finančno razmerje med odgovornimi organi in proračunom Unije, bi morala Komisija potrditi obračune teh organov vsako leto. Sklep o potrditvi obračuna bi moral zajemati popolnost, pravilnost in verodostojnost obračuna, ne pa skladnosti izdatkov s pravom Unije.
- (34) Ker je Komisija pristojna za pravilno uporabo prava Unije v skladu s členom 17 PEU, bi morala odločiti, ali so izdatki, ki so jih ustvarile države članice, skladni s pravom Unije. Države članice bi morale imeti pravico, da utemeljijo svoje odločitve za izplačila. Da bi državam članicam dali pravna in finančna zagotovila v zvezi z izdatki, nastalimi v preteklosti, bi bilo treba določiti najdaljše obdobje, v katerem Komisija odloči, kakšne bi morale biti finančne posledice zaradi neskladnosti.
- (35) Pomembno je zagotoviti dobro finančno poslovanje in učinkovito izvajanje, pa tudi preglednost, pravno varnost, dostopnost sredstev in enako obravnavo upravičencev.
- (36) Da bi poenostavili uporabo sredstev in zmanjšali tveganje za napake ter hkrati po potrebi zagotovili diferenciacijo, da bi se odražale posebnosti politike, je primerno opredeliti oblike pomoči in harmonizirane pogoje za upravičenost izdatkov, vključno s poenostavljenimi možnostmi stroškov. Države članice bi morale v skladu z načelom subsidiarnosti sprejeti nacionalna pravila o upravičenosti izdatkov.

- (37) Za spodbujanje finančne discipline je primerno opredeliti ureditve za sprostitev katerega koli dela proračunske obveznosti v nacionalnem programu, zlasti kadar je znesek lahko izvzet iz sprostitev obveznosti, predvsem kadar zamude pri izvajanju izhajajo iz sodnih postopkov ali upravnih pritožb, ki imajo odložilni učinek, ali zaradi višje sile.
- (38) Za zagotovitev ustrezne uporabe splošnih pravil o sprostitvi obveznosti bi morala vzpostavljena pravila podrobno določati, kako se določijo roki za sprostitev obveznosti in kako se izračunajo ustrezni zneski.
- (39) Pomembno je, da se splošno javnost seznani z dosežki financiranja Unije. Državljeni imajo pravico vedeti, kako se porabljajo finančna sredstva Unije. Za ustrezno obveščenost javnosti bi morali biti pristojni Komisija, odgovorni organi in upravičenci. Za zagotovitev večje učinkovitosti komuniciranja s širšo javnostjo in večje sinergije med dejavnostmi komuniciranja na pobudo Komisije bi morala proračunska sredstva, namenjena dejavnostim komuniciranja v okviru tega financiranja Unije, prispevati tudi h kritju stroškov institucionalnega komuniciranja o političnih prednostnih nalogah Unije, če so te povezane s splošnimi cilji financiranja Unije na področju notranjih zadev.
- (40) Za zagotavljanje obsežnega razširjanja informacij o financiranju Unije na področju notranjih zadev in obveščanje potencialnih upravičencev o možnostih financiranja bi bilo treba na podlagi te uredbe opredeliti natančna pravila o ukrepih obveščanja in komuniciranja ter določene tehnične značilnosti teh ukrepov, pri čemer bi morala vsaka država članica vzpostaviti vsaj spletišče ali spletni portal s potrebnimi informacijami. Države članice bi morale vzpostaviti bolj neposredne oblike kampanj za obveščanje, da bi lahko ustrezno obveščale potencialne upravičence, med drugim z organizacijo rednih javnih dogodkov, tako imenovanih informativnih dnevov in usposabljanj.
- (41) Učinkovitost podprtih ukrepov je prav tako odvisna od njihovega vrednotenja in razširjanja njihovih rezultatov. S tem povezane pristojnosti držav članic in Komisije ter ureditve za zagotavljanje zanesljivosti vrednotenja in kakovosti povezanih informacij bi bilo treba formalizirati.
- (42) Za spremembo določb te uredbe v zvezi s splošnimi načeli glede upravičenosti izdatkov bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejme akte. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (43) Komisija bi se morala pri uporabi te uredbe, pa tudi pri pripravi delegiranih aktov, posvetovati s strokovnjaki iz vseh držav članic.
- (44) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (45) Za sprejetje izvedbenih aktov, ki določajo skupne obveznosti držav članic, zlasti v zvezi z zagotavljanjem informacij Komisiji, bi se moral uporabiti postopek pregleda, za sprejetje izvedbenih aktov, povezanih z vzorci obrazcev za zagotavljanje informacij Komisiji, pa bi se moral uporabiti svetovalni postopek, saj je narava teh obrazcev zgolj tehnična.
- (46) Ker cilja te uredbe, in sicer določitve splošnih določb za izvajanje posebnih uredb, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinka ukrepa, lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena, ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (47) Kolikor so v tej uredbi določena splošna pravila, potrebna za izvajanje posebnih uredb, v katerih je določena veljavnost te uredbe v zvezi z navedenimi posebnimi uredbami in ki so akti, ki nadgrajujejo schengenski pravni red v povezavi z državami, za katere se te posebne uredbe uporabljajo na podlagi zadevnih protokolov, priloženih PEU in PDEU, ali na podlagi ustreznih sporazumov, bi se morala ta uredba uporabljati skupaj z navedenimi posebnimi uredbami. To pomeni, da lahko ta uredba vzpostavi povezavo z in lahko neposredno vpliva na določbe posebnih uredb, s katerimi se razvija schengenski pravni red, kar spreminja njegov pravni okvir.
- (48) V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, sta obe državi članici podali uradno obvestilo, da želita sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe.
- (49) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se zanjo ne uporablja.
- (50) Obdobje uporabe te uredbe je primerno prilagoditi obdobju uporabe Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 ⁽¹⁾. Zato bi bilo treba to uredbo uporabljati od 1. januarja 2014 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Namen in področje uporabe

V tej uredbi so določena splošna pravila za izvajanje posebnih uredb glede:

- (a) financiranja izdatkov;
- (b) partnerstva, načrtovanja, poročanja, spremljanja in vrednotenja;
- (c) sistemov upravljanja in nadzora, ki jih morajo uvesti države članice, in
- (d) potrditve obračuna.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „posebne uredbe“ pomenijo
 - Uredbo (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾,
 - Uredbo (EU) št. 513/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ ter
 - katero koli drugo uredbo, ki določa uporabo te uredbe;
- (b) „načrtovanje“ pomeni večstopenjski proces organiziranja, sprejemanja odločitev in financiranja, ki je namenjen večletnemu izvajanju skupnega ukrepanja Unije in držav članic za doseganje ciljev posebnih uredb;

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 884).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi Sklada za azil, migracije in vključevanje, o spremembi Odločbe Sveta 2008/381/ES ter razveljavitvi odločb št. 573/2007/ES in št. 575/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Odločbe Sveta 2007/435/ES (glej stran 168 tega Uradnega lista).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 513/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi instrumenta za finančno podporo na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter obvladovanja kriz v okviru Sklada za notranjo varnost in o razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/125/PNZ (glej stran 93 tega Uradnega lista).

- (c) „ukrep“ pomeni projekt ali skupino projektov, ki jih izbere odgovorni organ zadevnega nacionalnega programa ali ki so izbrani pod njegovo pristojnostjo, s čimer prispeva k uresničevanju splošnih in posebnih ciljev, načrtanih v posebnih uredbah;
- (d) „ukrep Unije“ pomeni nadnacionalni ukrep ali ukrep, ki je posebnega pomena za Unijo, kot je opredeljeno v posebnih uredbah;
- (e) „projekt“ pomeni posebna, praktična sredstva, uporabljena za izvajanje dela ali celotnega ukrepa upravičenca do prispevka Unije;
- (f) „nujna pomoč“ pomeni projekt ali skupino projektov, ki obravnavajo izredne razmere, kot je opredeljeno v posebnih uredbah;
- (g) „upravičenec“ pomeni prejemnika prispevka Unije v okviru projekta, ki je lahko javni ali zasebni organ, mednarodna organizacija ali Mednarodni odbor Rdečega križa (ICRC) ali Mednarodna federacija nacionalnih društev Rdečega križa in Rdečega polmeseca.

POGLAVJE II

NAČELA POMOČI

Člen 3

Splošna načela

1. Posebne uredbe zagotavljajo podporo prek nacionalnih programov, ukrepov Unije in nujne pomoči, s katero se dopolnjuje nacionalno, regionalno in lokalno ukrepanje, uresničujejo cilji Unije ter ustvarja dodana vrednost za Unijo.
2. Komisija in države članice zagotovijo, da je podpora, zagotovljena v skladu s posebnimi uredbami in s strani držav članic, usklajena z zadevnimi dejavnostmi, politikami in prednostnimi nalogami Unije ter dopolnjuje druge instrumente Unije, pri čemer se upoštevajo specifične okoliščine posameznih držav članic.
3. Podpora, zagotovljena v skladu s posebnimi uredbami, se izvaja v tesnem sodelovanju med Komisijo in državami članicami.
4. Komisija in države članice v skladu s svojimi zadevnimi pristojnostmi skupaj z Evropsko službo za zunanje delovanje (ESZD) v zvezi z ukrepi, ki se izvajajo v tretjih državah in v povezavi z njimi, zagotavljajo usklajenost med to uredbo in posebnimi uredbami ter z drugimi zadevnimi politikami, strategijami in instrumenti Unije, vključno s tistimi, ki spadajo v okvir zunanjega delovanja Unije.
5. Komisija in države članice skupaj z ESZD po potrebi zagotavljajo, da se ukrepi, ki se izvajajo v tretjih državah in v povezavi z njimi, sprejemajo v sinergiji in skladno z drugimi ukrepi zunaj Unije, ki jih podpirajo instrumenti Unije. Zagotovijo predvsem, da ti ukrepi:
 - (a) so skladni z zunanjo politiko Unije, upoštevajo načelo skladnosti politike za razvoj in so skladni z dokumenti za strateško načrtovanje za zadevno regijo ali državo;
 - (b) so osredotočeni na ukrepe, ki niso usmerjeni v razvoj;
 - (c) služijo interesom notranjih politik Unije in so skladni z dejavnostmi, ki potekajo v Uniji.
6. Komisija in države članice se bodo ravnale po načelu dobrega finančnega poslovanja v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012, zlasti v skladu z načeli gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti, kot je določeno v členu 30 navedene uredbe.
7. Komisija in države članice zagotovijo učinkovitost podpore, dodeljene s posebnimi uredbami, vključno s spremljanjem, poročanjem in vrednotenjem.

8. Komisija in države članice ob upoštevanju načela sorazmernosti izvajajo zadevne naloge v zvezi s to uredbo in posebnimi uredbami, da bi se zmanjšalo upravno breme za upravičence, države članice in Komisijo.

Člen 4

Skladnost s pravom Unije in nacionalnim pravom

Ukrepi, ki se financirajo v skladu s posebnimi uredbami, so skladni z veljavnim pravom Unije in nacionalnim pravom.

Člen 5

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi te uredbe in posebnih uredb, finančni interesi Unije zaščiteni z izvajanjem preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in drugemu protipravnemu ravnanju ter z učinkovitim preverjanjem, ob odkritju nepravilnosti pa z izterjavo neupravičeno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in finančnimi kaznimi.

2. Države članice preprečujejo, ugotavljajo in odpravljajo nepravilnosti ter izterjajo neupravičeno izplačane zneske skupaj z vsemi zamudnimi obrestmi. O nepravilnostih uradno obveščajo Komisijo, prav tako pa jo obveščajo o bistvenem napredku pri povezanih upravnih in sodnih postopkih.

3. Kadar zneskov, ki so bili upravičencu neupravičeno izplačani zaradi napake ali malomarnosti države članice, ni mogoče izterjati, je država članica odgovorna za povračilo zadevnih zneskov v proračun Unije.

4. Države članice učinkovito preprečujejo goljufije, zlasti v zvezi s področji z višjo stopnjo tveganja. Takšno preprečevanje ima odvračilni učinek ob upoštevanju koristi in sorazmernosti ukrepov.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 58 v zvezi z obveznostmi držav članic, ki so podrobneje določene v odstavkih 2 in 3 tega člena.

6. Komisija z izvedbenimi akti določi pogostost poročanja o nepravilnostih in obliko poročanja, ki se uporablja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 59(2).

7. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblašeni za revizijo na podlagi dokumentacije in na kraju samem pri vseh prejemnikih nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije v skladu s to uredbo in posebnimi uredbami.

8. OLAF lahko opravi preiskave, tudi preglede in inšpekcije na kraju samem, v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ⁽²⁾, da bi ugotovil, ali je v povezavi s sporazumom ali sklepom o dodelitvi nepovratnih sredstev ali pogodbo, ki se financira v skladu s to uredbo in posebnimi uredbami, prišlo do goljufije, korupcije ali katerega koli drugega protipravnega ravnanja, ki škodi finančnim interesom Unije.

9. Brez poseganja v odstavke 1, 7 in 8 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe, sporazumi in sklepi o dodelitvi nepovratnih sredstev, ki so posledica izvajanja te uredbe in posebnih uredb, vsebujejo določbe, ki Komisijo, Računsko sodišče in urad OLAF izrecno pooblašajo za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu z njihovimi pristojnostmi.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

POGLAVJE III

FINANČNI OKVIR ZA UKREPE UNIJE TER ZA NUJNO IN TEHNIČNO POMOČ

Člen 6

Okvir za izvajanje

1. Komisija določi skupni znesek, ki bo na voljo za ukrepe Unije, nujno pomoč in tehnično pomoč na pobudo Komisije v okviru letnih dodeljenih sredstev iz proračuna Unije.
2. Komisija z izvedbenim aktom sprejme delovni program za ukrepe Unije in nujno pomoč. Ti izvedbeni akt se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).
3. Za zagotovitev pravočasne razpoložljivosti sredstev lahko Komisija ločeno sprejme delovni program za nujno pomoč.
4. Ukrepi Unije, nujna pomoč in tehnična pomoč na pobudo Komisije se lahko izvajajo bodisi neposredno, s strani Komisije ali prek izvajalskih agencij, ali posredno, s strani subjektov in oseb, razen držav članic, v skladu s členom 60 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Člen 7

Nujna pomoč

1. Komisija se lahko pri odzivu na izredne razmere, opredeljene v posebnih uredbah, odloči za zagotovitev nujne pomoči. V takih primerih o tem pravočasno obvesti Evropski parlament in Svet.
2. V okviru razpoložljivih sredstev lahko nujna pomoč predstavlja 100 % upravičenih izdatkov.
3. Nujna pomoč je lahko sestavljena iz pomoči v državah članicah in tretjih državah v skladu s cilji in ukrepi, opredeljenimi v posebnih uredbah.
4. Nujna pomoč se lahko nameni za izdatke, ki so nastali pred datumom predložitve vloge za dodelitev nepovratnih sredstev ali zahtevka za pomoč, vendar ne pred 1. januarjem 2014, kadar je potrebno za izvedbo ukrepa.
5. Nujna pomoč je lahko v obliki nepovratnih sredstev, dodeljenih neposredno agencijam Unije.

Člen 8

Ukrepi Unije in nujna pomoč v tretjih državah ali v povezavi z njimi

1. Komisija lahko odloči, da financira ukrepe Unije in nujno pomoč v tretjih državah ali v povezavi z njimi v skladu s cilji in ukrepi, opredeljenimi v posebnih uredbah.
2. Kadar se takšni ukrepi izvajajo neposredno, vloge za dodelitev nepovratnih sredstev lahko predložijo naslednji subjekti:
 - (a) države članice;
 - (b) tretje države, in sicer v ustrezno utemeljenih primerih, kadar so nepovratna sredstva potrebna za doseg ciljev iz te uredbe in posebnih uredb;
 - (c) skupni organi, ki jih ustanovijo tretje države in Unija ali države članice;
 - (d) mednarodne organizacije, vključno z regionalnimi organizacijami, organi, uradi in misije Združenih narodov, mednarodne finančne institucije in razvojne banke ter institucije z mednarodnimi pristojnostmi, če prispevajo k ciljem zadevnih posebnih uredb;
 - (e) ICRC ter Mednarodna federacija nacionalnih društev Rdečega križa in Rdečega polmeseca;
 - (f) nevladne organizacije, ustanovljene in registrirane v Uniji in v državah, vključenih v izvajanje, uporabo in razvoj schengenskega pravnega reda;

(g) agencije Unije za nujno pomoč.

Člen 9

Tehnična pomoč na pobudo Komisije

1. Na pobudo ali v imenu Komisije se lahko s posebnimi uredbami podpre ukrepe za pripravo in spremljanje, upravno in tehnično pomoč, vrednotenje in revizijo ter nadzorne ukrepe in dejavnosti, ki so potrebni za izvajanje te uredbe in posebnih uredb.

2. Ukrepi in dejavnosti iz odstavka 1 lahko vključujejo:

- (a) pomoč pri pripravi in oceni projektov;
- (b) pomoč za institucionalno okrepitev in povečanje upravne zmogljivosti za učinkovito upravljanje te uredbe in posebnih uredb;
- (c) ukrepe, povezane z analizo, upravljanjem, spremljanjem, izmenjavo informacij in izvajanjem te uredbe in posebnih uredb, ter ukrepe, povezane z izvajanjem nadzornih sistemov ter tehnično in upravno pomočjo;
- (d) vrednotenja, strokovna poročila, statistike in študije, vključno s splošnimi študijami o delovanju posebnih uredb;
- (e) ukrepe za razširjanje informacij, podporo mreženju, izvajanje komunikacijskih dejavnosti, ozaveščanje ter spodbujanje sodelovanja in izmenjave izkušenj, tudi s tretjimi državami. Za večjo učinkovitost komuniciranja s širšo javnostjo in večje sinergije med dejavnostmi komuniciranja na pobudo Komisije proračunska sredstva, dodeljena za dejavnosti komuniciranja v skladu s to uredbo prispevajo tudi h kritju institucionalnega komuniciranja političnih prioritet Unije, če so te povezane s splošnimi cilji te uredbe in posebnih uredb;
- (f) vzpostavitev, posodabljanje, delovanje in medsebojno povezovanje računalniških sistemov za upravljanje, spremljanje, revizijo, nadzor in vrednotenje;
- (g) oblikovanje skupnega okvira za vrednotenje in spremljanje ter sistema kazalnikov, pri katerem se po potrebi upoštevajo nacionalni kazalniki;
- (h) ukrepe za izboljšanje metod vrednotenja in izmenjave informacij o praksah vrednotenja;
- (i) konference, seminarje, delavnice in druge splošne ukrepe za informiranje in usposabljanje v povezavi z izvajanjem te uredbe in posebnih uredb, namenjene pristojnim organom in upravičencem;
- (j) ukrepe, povezane z odkrivanjem in preprečevanjem goljufij;
- (k) ukrepe v zvezi z revizijo.

3. Ukrepi in dejavnosti iz odstavka 1 lahko zadevajo tudi pretekle in prihodnje finančne okvire.

POGLAVJE IV

NACIONALNI PROGRAMI

ODDELEK 1

Okvir za načrtovanje in izvajanje

Člen 10

Načrtovanje

Cilji posebnih uredb se dosegajo v okviru večletnega načrtovanja za obdobje 2014–2020 in so predmet vmesnega pregleda v skladu s členom 15.

Člen 11

Subsidiarnost in sorazmernost intervencije

1. Države članice in pristojni organi, kot so opredeljeni v členu 25, so odgovorni za izvajanje programov in uresničevanje njihovih nalog v skladu s to uredbo in posebnimi uredbami na ustrezni ravni, v skladu z institucionalnim, pravnim in finančnim okvirom zadevnih držav članic ter ob upoštevanju te uredbe in posebnih uredb.
2. Ureditve za izvedbo in uporabo pomoči, zagotovljene s posebnimi uredbami, ter zlasti finančnih in upravnih virov, potrebnih za poročanje, vrednotenje, upravljanje in nadzor, upoštevajo načelo sorazmernosti ob upoštevanju stopnje dodeljene podpore, s čimer zmanjšujejo upravno breme in spodbujajo učinkovito izvajanje.

Člen 12

Partnerstvo

1. Vsaka država članica v skladu z nacionalnimi pravili in praksami ter ob upoštevanju vseh veljavnih varnostnih zahtev organizira partnerstvo z zadevnimi organi in subjekti, za opravljanje nalog iz odstavka 3. V partnerstvo se po potrebi vključijo zadevni javni organi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Po potrebi lahko vključuje tudi zadevne mednarodne organizacije, nevladne organizacije in socialne partnerje.
2. Partnerstvo se izvaja ob popolni usklajenosti z ustreznimi institucionalnimi, pravnimi in finančnimi pristojnostmi posameznih kategorij partnerjev.
3. Država članica s partnerstvom sodeluje pri pripravi, izvajanju, spremljanju in vrednotenju nacionalnih programov. Sestava partnerstva se na različnih stopnjah programa lahko razlikuje.
4. Vsaka država članica ustanovi odbor za spremljanje, namenjen podpori izvajanja nacionalnih programov.
5. Komisija lahko pripravi smernice za spremljanje nacionalnih programov, po potrebi in dogovoru z zadevno državo članico pa lahko tudi kot svetovalka sodeluje pri delu odbora za spremljanje.

Člen 13

Dialog o usmeritvi

1. Da bi olajšali pripravo nacionalnih programov, vodita vsaka država članica in Komisija dialog na ravni visokih uradnikov, pri čemer se upoštevajo ustrezni okvirni časovni razporedi iz člena 14. Poudarek dialoga bo na celotnih rezultatih, ki jih je treba doseči z nacionalnimi programi, da bi izpolnili potrebe in prednostne naloge držav članic na področjih ukrepanja, zajetih v posebnih uredbah, ob upoštevanju izhodiščnega stanja v zadevni državi članici in ciljev posebnih uredb. Dialog bo služil tudi za izmenjavo mnenj o ukrepih Unije. Rezultati dialoga se uporabijo za usmerjanje priprave in odobritev nacionalnih programov ter vsebujejo datum, do katerega naj bi države članice nacionalne programe predložile Komisiji, kar bo omogočilo pravočasno sprejetje programov. Rezultati se zabeležijo v dogovorjenem zapisniku.
2. Ukrepi, ki jih je treba izvesti v tretjih državah in v povezavi z njimi, niso neposredno usmerjeni v razvoj, z dialogom o usmeritvi pa naj se doseže popolna skladnost z načeli in splošnimi cilji zunanjega delovanja in zunanje politike Unije v povezavi z zadevno državo ali regijo.
3. Po zaključku dialogov o usmeritvi Komisija obvesti Evropski parlament o celotnih rezultatih.
4. Če država članica in Komisija menita, da je to potrebno, se po vmesnem pregledu iz člena 15 dialog o usmeritvi ponovi, da bi se ponovno ocenile potrebe zadevne države članice in prednostne naloge Unije.

Člen 14

Priprava in potrditev nacionalnih programov

1. Vsaka država članica predlaga na podlagi rezultatov dialoga o usmeritvi iz člena 13(1) večletni nacionalni program v skladu s posebnimi uredbami.
2. Vsak predlagani nacionalni program obsega proračunska leta v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020 in vsebuje naslednje elemente:
 - (a) opis izhodiščnega stanja v državi članici skupaj z dejanskimi podatki, potrebnimi za pravilno oceno zahtev;
 - (b) analizo potreb države članice in nacionalne cilje, ki so zasnovani tako, da izpolnjujejo te potrebe v obdobju, ki ga zajema program;
 - (c) ustrezno strategijo z opredelitvijo ciljev, ki jih je treba doseči s podporo iz proračuna Unije, s cilji za njihovo doseganje, okvirnim časovnim razporedom in primeri ukrepov, predvidenih za doseg te ciljev;
 - (d) opis tega, kako so zajeti cilji posebnih uredb;
 - (e) mehanizme, ki zagotavljajo usklajevanje med instrumenti iz posebnih uredb ter drugimi instrumenti Unije in nacionalnimi instrumenti;
 - (f) informacije o okviru za spremljanje in vrednotenje, ki ga je treba vzpostaviti, in kazalnike, namenjene merjenju napredka pri izvajanju zastavljenih ciljev v povezavi z izhodiščnim stanjem v državi članici;
 - (g) izvedbene določbe za nacionalni program z navedbo pristojnih organov in kratek opis predvidenega sistema upravljanja in nadzora;
 - (h) kratek opis pristopa, ki je bil izbran za izvajanje načela partnerstva iz člena 12;
 - (i) osnutek finančnega načrta, okvirno razčlenjenega po posameznih proračunskih letih obdobja, vključno z navedbo izdatkov za tehnično pomoč;
 - (j) mehanizme in metode za oglaševanje nacionalnega programa.
3. Države članice predložijo predlagane nacionalne programe Komisiji najpozneje tri mesece po zaključku dialoga o usmeritvi iz člena 13.
4. Komisija z izvedbenimi akti sprejme vzorec, v skladu s katerim se pripravijo nacionalni programi. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).
5. Pred potrditvijo predlaganega nacionalnega programa Komisija preveri:
 - (a) skladnost s cilji posebnih uredb in rezultati dialoga o usmeritvi iz člena 13(1);
 - (b) razdelitev sredstev Unije med cilje glede na zahteve posebne uredbe in, kadar je ustrezno, utemeljitev odstopanj od najnižjih deležev, določenih v posebnih uredbah;
 - (c) ustreznost ciljev, kazalnikov, časovnega razporeda in primerov ukrepov, predvidenih v predlaganem nacionalnem programu glede na strategijo, ki jo predlagajo države članice;
 - (d) ustreznost izvedbenih določb iz točke (g) odstavka 2 glede na predvidene ukrepe;
 - (e) skladnost predlaganega programa s pravom Unije;

- (f) dopolnjevanje s podporo iz drugih skladov Unije, vključno z Evropskim socialnim skladom;
- (g) kadar je potrebno v skladu s posebno uredbo, za cilje in primere ukrepov v tretjih državah ali v povezavi z njimi, skladnost z načeli in splošnimi cilji zunanjega delovanja in zunanje politike Unije v zvezi z zadevno državo ali regijo.
6. Komisija sporoči svoje pripombe v treh mesecih od dneva predložitve predlaganega nacionalnega programa. Kadar Komisija meni, da predlagani nacionalni program ni v skladu s cilji posebne uredbe, ni ustrezen glede na nacionalno strategijo ali da sredstva Unije, ki naj bi se dodelila za te cilje, ne zadostujejo ali da program ni skladen s pravom Unije, pozove zadevno državo članico, naj zagotovi vse potrebne dodatne informacije in po potrebi spremeni predlagani nacionalni program.
7. Komisija odobri posamezen nacionalni program najpozneje šest mesecev po tem, ko ga država članica uradno predloži, pod pogojem, da so bile vse pripombe Komisije zadovoljivo upoštevane.
8. Brez poseganja v odstavek 7 Komisija obvesti Evropski parlament o celotnih rezultatih uporabe odstavkov 5 in 6, vključno z izpolnjevanjem ali odstopanjem od najnižjih deležev, določenih na cilj v ustreznih posebnih uredbah.
9. V primeru novih ali nepredvidljivih okoliščin se lahko na pobudo Komisije ali zadevne države članice odobren nacionalni program ponovno pregleda in po potrebi spremeni za preostanek programskega obdobja.

Člen 15

Vmesni pregled

1. Komisija in posamezne države članice leta 2018 ponovno pregledajo položaj ob upoštevanju vmesnih poročil o vrednotenju, ki jih države članice predložijo v skladu s točko (a) člena 57(1) in glede na razvoj politik Unije in razvoj v zadevni državi članici.
2. Po pregledu iz odstavka 1 in ob upoštevanju njegovih rezultatov se nacionalni programi lahko revidirajo.
3. Pravila iz člena 14 o pripravi in odobritvi nacionalnih programov se smiselno uporabljajo za pripravo in odobritev revidiranih nacionalnih programov.
4. Po zaključku vmesnega pregleda in v okviru vmesnega vrednotenja iz točke (a) člena 57(2) Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij predloži poročilo o vmesnem pregledu.

Člen 16

Struktura financiranja

1. Finančni prispevki, predvideni v skladu z nacionalnimi programi, so v obliki nepovratnih sredstev.
2. Ukrepi, ki jih podpirajo nacionalni programi, se sofinancirajo iz javnih ali zasebnih virov, so nepridobitne narave in niso upravičeni do financiranja iz drugih virov, ki jih zajema proračun Unije.
3. Prispevek iz proračuna Unije ne presega 75 % skupnih upravičenih izdatkov projekta.
4. Prispevek iz proračuna Unije se lahko v skladu s posebnimi ukrepi ali strateškimi prednostnimi nalogami iz posebnih uredb poveča na 90 %.
5. Prispevek iz proračuna Unije se lahko v ustrezno utemeljenih izjemnih okoliščinah poveča na 90 %, na primer, če zaradi gospodarskih pritiskov na nacionalni proračun projekti sicer ne bi bili izvedeni, cilji nacionalnega programa pa ne bi bili doseženi.
6. Prispevek iz proračuna Unije za tehnično pomoč lahko na pobudo države članice znaša do 100 % skupnih upravičenih izdatkov.

*Člen 17***Splošna načela upravičenosti**

1. Upravičenost izdatkov se določi na podlagi nacionalnih pravil, razen če so določena posebna pravila v tej uredbi ali v posebnih uredbah.
2. V skladu s posebnimi uredbami morajo biti izdatki, da so upravičeni:
 - (a) zajeti v področje uporabe posebnih uredb in njihovih ciljih;
 - (b) potrebni za izvajanje dejavnosti, zajetih v zadevnem projektu;
 - (c) biti v razumnih mejah in v skladu z načeli dobrega finančnega poslovanja, zlasti gospodarnosti in stroškovne učinkovitosti.
3. Izdatki so upravičeni do podpore v skladu s posebno uredbo, če:
 - (a) jih je upravičenec ustvaril med 1. januarjem 2014 in 31. decembrom 2022 ter
 - (b) jih je dejansko plačal imenovani odgovorni organ med 1. januarjem 2014 in 30. junijem 2023.
4. Z odstopanjem od odstavka 3 so izdatki, plačani leta 2014, upravičeni tudi, kadar jih je odgovorni organ plačal pred svojim uradnim imenovanjem v skladu s členom 26, pod pogojem, da so sistemi upravljanja in nadzora, ki so se uporabljali pred uradnim imenovanjem, dejansko isti kot sistemi, ki so veljavni po uradnem imenovanju odgovornega organa.
5. Izdatki, vključeni v zahtevke za plačilo, ki jih upravičenec predloži odgovornemu organu, so podprti z računi ali računovodskimi listinami enakovredne dokazne vrednosti, razen za oblike podpore iz točk (b), (c) in (d) člena 18(1). Za tovrstne oblike pomoči so z odstopanjem od odstavka 3 tega člena zneski v zahtevku za plačilo stroški, ki jih odgovorni organ povrne upravičencu.
6. Neto prihodek, ki je nastal neposredno zaradi projekta med njegovim izvajanjem in ni bil upoštevan v času odobritve projekta, se odšteje od upravičenih izdatkov projekta najpozneje v končnem zahtevku za plačilo, ki ga predloži upravičenec.

*Člen 18***Upravičeni izdatki**

1. Upravičeni izdatki se lahko povrnejo na naslednje načine:
 - (a) povračilo dejansko nastalih in plačanih upravičenih stroškov, po potrebi skupaj z amortizacijo;
 - (b) standardne lestvice stroškov na enoto;
 - (c) pavšalni zneski;
 - (d) pavšalno financiranje, določeno z uporabo odstotka za eno ali več določenih kategorij stroškov.
2. Možnosti iz odstavka 1 se lahko kombinirajo, kadar posamezna možnost zajema različne kategorije stroškov ali kadar so uporabljene za različne projekte v ukrepu ali za zaporedne faze ukrepa.
3. Kadar se projekt izvaja izključno z javnimi naročili del, blaga ali storitev, se uporablja samo točka (a) odstavka 1. Če so javna naročila v okviru projekta omejena samo na nekatere kategorije stroškov, se lahko uporabijo vse možnosti iz odstavka 1.
4. Zneski iz točk (b), (c) in (d) odstavka 1 se določijo na podlagi ene od naslednjih možnosti:
 - (a) poštene, pravične in preverljive metode izračuna, ki temelji na:
 - (i) statističnih podatkih ali drugih objektivnih informacijah;

- (ii) preverjenih zgodovinskih podatkih posameznih upravičencev ali
 - (iii) uporabi običajnih praks stroškovnega računovodstva posameznih upravičencev;
- (b) v skladu s pravili za uporabo ustrezne lestvice stroškov na enoto, pavšalnih zneskov in pavšalnih stopenj, ki se uporabljajo v politikah Unije za podobno vrsto projektov in upravičencev;
- (c) v skladu s pravili za uporabo ustrezne lestvice stroškov na enoto, pavšalnih zneskov in pavšalnih stopenj, ki se uporabljajo v okviru programov za nepovratna sredstva, ki jih v celoti financira zadevna država članica za podobno vrsto projektov in upravičencev.
5. V dokumentu, ki določa pogoje za podporo za vsak projekt, se določi metoda, ki se uporablja za določanje stroškov projekta in pogojev za plačilo nepovratnih sredstev.
6. Kadar izvedba projekta povzroči posredne stroške, se ti lahko izračunajo kot pavšalni znesek na enega od naslednjih načinov:
- (a) pavšalna stopnja do 25 % upravičenih neposrednih stroškov, pod pogojem, da se izračuna na podlagi poštene, pravične in preverljive metode izračuna ali metode, ki se uporablja v programih za nepovratna sredstva, ki jih v celoti financira zadevna država članica za podobno vrsto projektov in upravičencev;
 - (b) pavšalna stopnja do 15 % upravičenih neposrednih stroškov za osebje, ne da bi morala zadevna država članica opraviti izračun za določitev stopnje, ki se uporabi;
 - (c) pavšalna stopnja, ki se uporablja za upravičene neposredne stroške ter temelji na obstoječih metodah in ustreznih stopnjah, ki se uporabljajo v politikah Unije za podobne vrste projektov in upravičencev.
7. Za namene določanja stroškov za osebje, ki se nanašajo na izvajanje projekta, se lahko urna postavka, ki se uporablja, izračuna tako, da se zadnji evidentirani letni bruto stroški za zaposlene delijo s 1 720 urami.
8. Poleg metod, določenih v odstavku 4, in kadar prispevek iz proračuna Unije ne presega 100 000 EUR, se lahko zneski iz točk (b), (c) in (d) odstavka 1 določijo za vsak primer posebej na podlagi predloga proračuna, ki ga predhodno odobri odgovorni organ.
9. Stroški amortizacije se lahko štejejo za upravičene, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) to omogočajo pravila o upravičenosti nacionalnega programa;
 - (b) znesek izdatkov je utemeljen s spremno dokumentacijo z enako dokazno vrednostjo, kot jo imajo računi za upravičene stroške, kadar se povrnejo v obliki iz točke (a) odstavka 1;
 - (c) stroški se nanašajo izključno na obdobje podpore projekta;
 - (d) podpora iz proračuna Unije ni prispevala k pridobitvi amortiziranih sredstev.
10. Brez poseganja v člen 43 in za namene odstavka 8 tega člena lahko države članice, katerih valuta ni euro, uporabljajo menjalni tečaj eura, ki velja na dan odobritve projekta ali podpisa dogovora o projektu na podlagi mesečnega računovodskega menjalnega tečaja, ki ga v elektronski obliki objavi Komisija. Menjalni tečaj eura se v času projekta ne spreminja.

Člen 19

Neupravičeni izdatki

V skladu s posebnimi uredbami do prispevka iz proračuna Unije niso upravičeni naslednji stroški:

- (a) obresti na dolgove;
- (b) nakup nezazidanih zemljišč;

- (c) nakup zazidanih zemljišč, kadar je zemljišče potrebno za izvajanje projekta, za znesek, ki presega 10 % skupnih upravičenih izdatkov za zadevni projekt;
- (d) davek na dodano vrednost (DDV), razen kadar ga ni mogoče povrniti v skladu z nacionalnim pravom o DDV.

Člen 20

Tehnična pomoč na pobudo držav članic

1. S posebnimi uredbami se lahko na pobudo držav članic za vsak nacionalni program podprejo ukrepi za pripravo, upravljanje, spremljanje, vrednotenje, obveščanje in komuniciranje, mreženje, nadzor in revizijo ter ukrepi za okrepitev upravne zmogljivosti za izvajanje te uredbe in posebnih uredb.
2. Ukrepi iz odstavka 1 lahko vključujejo:
 - (a) izdatke, povezane s pripravo, izbiro, ocenjevanjem, upravljanjem in spremljanjem programa, ukrepov ali projektov;
 - (b) izdatke, povezane z revizijami in pregledi ukrepov ali projektov na kraju samem;
 - (c) izdatke, povezane z vrednotenjem programa, ukrepov ali projektov;
 - (d) izdatke, povezane z obveščanjem, razširjanjem in preglednostjo v zvezi s programom, ukrepi ali projekti, vključno z izdatki, ki nastanejo zaradi uporabe člena 53, in izdatki za kampanje za obveščanje in osveščanje o namenu programa, med drugim organizirane na lokalni ravni;
 - (e) izdatke za nakup, namestitve in vzdrževanje računalniških sistemov za upravljanje, spremljanje in vrednotenje te uredbe in posebnih uredb;
 - (f) izdatke za seje nadzornih odborov in pododborov v zvezi z izvajanjem ukrepov, vključno s stroški strokovnjakov in drugih udeležencev v teh odborih in vključno z udeleženci iz tretjih držav, kadar je njihova prisotnost bistvena za učinkovito izvajanje programov, ukrepov ali projektov;
 - (g) izdatke za okrepitev upravne zmogljivosti za izvajanje te uredbe in posebnih uredb.
3. Države članice lahko dodeljena sredstva uporabijo za podporo ukrepom za zmanjšanje upravnega bremena upravičencev in pristojnih organov iz člena 25, vključno s sistemi elektronske izmenjave podatkov, ter ukrepom za krepitev zmogljivosti organov držav članic in upravičencev za upravljanje in uporabo podpore, zagotovljene v skladu s posebnimi uredbami.
4. Ukrepi lahko zadevajo tudi pretekle in prihodnje finančne okvire.
5. V primerih, ko je eden ali več pristojnih organov skupnih za več kot en nacionalni program, se lahko odobritve za izdatke za tehnično pomoč za posamezne programe delno ali v celoti združijo.

ODDELEK 2

Upravljanje in nadzor

Člen 21

Splošna načela sistemov upravljanja in nadzora

Vsaka država članica za izvajanje nacionalnega programa vzpostavi sisteme upravljanja in nadzora, pri čemer določi:

- (a) opis nalog posameznih organov, vključenih v upravljanje in nadzor, ter porazdelitev nalog znotraj vsakega od organov;
- (b) upoštevanje načela ločevanja nalog med temi organi in znotraj njih;

- (c) postopke za zagotavljanje pravilnosti in zakonitosti prijavljenih izdatkov;
- (d) računalniške sisteme za računovodstvo, shranjevanje in pošiljanje finančnih podatkov in podatkov o kazalnikih za namene spremljanja in poročanja;
- (e) sisteme poročanja in spremljanja, kadar odgovorni organ izvajanje nalog zaupa drugemu organu;
- (f) ureditve za revizijo delovanja sistemov upravljanja in nadzora;
- (g) sisteme in postopke za zagotavljanje ustrezne revizijske sledi;
- (h) preprečevanje, odkrivanje in odpravo nepravilnosti, tudi goljufij, ter izterjavo neupravičeno plačanih zneskov skupaj z vsemi zamudnimi obrestmi.

Člen 22

Pristojnosti v okviru deljenega upravljanja

Države članice in Komisija so na podlagi načela deljenega upravljanja pristojne za upravljanje in nadzor nacionalnih programov, in sicer v skladu s svojimi pristojnostmi, določenimi v tej uredbi in posebnih uredbah.

Člen 23

Dolžnosti upravičencev

Upravičenci v celoti sodelujejo s Komisijo in pristojnimi organi, ko ti izvajajo svoje funkcije in naloge v zvezi s to uredbo in posebnimi uredbami.

Člen 24

Pristojnosti držav članic

1. Države članice izpolnijo obveznosti upravljanja, nadzora in revizije ter prevzamejo s tem povezane pristojnosti, ki so določene v pravilih o deljenem upravljanju iz Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 in te uredbe.
2. Države članice zagotovijo, da so njihovi sistemi upravljanja in nadzora za nacionalne programe vzpostavljeni v skladu s to uredbo ter da ti sistemi uspešno delujejo.
3. Države članice vsakemu pristojnemu organu dodelijo ustrezna sredstva za izvajanje nalog v celotnem programskem obdobju.
4. Države članice določijo pregledna pravila in postopke za izbiro in izvajanje projektov v skladu s to uredbo in posebnimi uredbami.
5. Vse uradne izmenjave informacij med državo članico in Komisijo se izvedejo s sistemom elektronske izmenjave podatkov. Komisija z izvedbenimi akti določi pogoje, ki jih mora izpolnjevati zadevni sistem elektronske izmenjave podatkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).

Člen 25

Pristojni organi

1. Za namene te uredbe in posebni uredb so pristojni organi:
 - (a) odgovorni organ: organ javnega sektorja zadevne države članice, ki je imenovan organ v smislu člena 59(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 in ki je edini pristojen za ustrezno upravljanje in nadzor nacionalnega programa ter za vso komunikacijo s Komisijo;

- (b) revizijski organ: nacionalni javni organ ali subjekt, ki je funkcionalno neodvisen od odgovornega organa in ki je pristojen, da vsako leto objavi mnenje iz drugega pododstavka člena 59(5) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012;
- (c) po potrebi eden ali več pooblaščenih organov: kateri koli javni ali zasebni organ, ki izvaja nekatere naloge odgovornega organa pod pristojnostjo odgovornega organa.

2. Vsaka država članica določi pravila, ki urejajo odnose med organi iz odstavka 1 in njihove odnose s Komisijo.

Člen 26

Imenovanje odgovornih organov

1. Države članice uradno obvestijo Komisijo o uradnem imenovanju v skladu s členom 59(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 na ministrski ravni odgovornih organov v državah članicah, pristojnih za upravljanje in nadzor izdatkov v skladu s to uredbo, in sicer čim prej po odobritvi nacionalnega programa.

2. Imenovanje iz odstavka 1 se organu podeli, če izpolnjuje merila za imenovanje v zvezi z notranjim okoljem, dejavnostmi nadzora, obveščanjem, sporočanjem ter spremljanjem, kakor so določena v tej uredbi oziroma na podlagi te uredbe.

3. Imenovanje odgovornega organa temelji na mnenju revizijskega telesa, ki je lahko revizijski organ, in ki oceni, ali odgovorni organ izpolnjuje merila za imenovanje. To revizijsko telo je lahko avtonomna javna institucija, pristojna za spremljanje, vrednotenje in revizijo uprave. Revizijsko telo deluje neodvisno od odgovornega organa in svoje delo opravlja skladno z mednarodno sprejetimi revizijskimi standardi. V skladu s členom 59(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 lahko države članice odločitev o imenovanju utemeljijo na podlagi tega, ali so sistemi upravljanja in nadzora v bistvu enaki kot tisti, ki so se uporabljali v predhodnem obdobju in ali so delovali učinkovito. Če obstoječi rezultati revizije in nadzora pokažejo, da imenovani organi ne izpolnjujejo več meril za imenovanje, države članice s sprejetjem potrebnih ukrepov zagotovijo, da so pomanjkljivosti pri izvajanju nalog teh organov odpravljene, med drugim tudi s preklicem imenovanja.

4. Da se zagotovi pravilno delovanje sistema, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 58, ki zadevajo:

- (a) minimalne pogoje za imenovanje odgovornih organov v zvezi z notranjim okoljem, dejavnostmi nadzora, obveščanjem, sporočanjem in spremljanjem ter pravila o postopku imenovanja in preklica imenovanja;
- (b) pravila o nadzoru in postopku revizije imenovanja odgovornih organov;
- (c) obveznosti odgovornih organov glede javne intervencije in vsebino njihove odgovornosti glede upravljanja in nadzora.

Člen 27

Splošna načela o nadzoru, ki ga izvajajo odgovorni organi

1. Odgovorni organi izvajajo sistematičen upravni nadzor in ga dopolnijo s pregledi na kraju samem, kadar je ustrezno tudi nenapovedano, s katerimi preverijo izdatke, povezane s končnimi zahtevki upravičencev za plačilo, ki so navedeni v letnem zaključnem računu z namenom zagotovitve zadostne ravni zanesljivosti.

2. Pri pregledih na kraju samem odgovorni organ izbere vzorec za kontrolo med vsemi upravičenci, ki po potrebi vključuje naključni del in del na podlagi tveganja, da dobi podatke o reprezentativni stopnji napak in minimalni stopnji zaupanja, pri čemer je pozoren tudi na največje napake.

3. Odgovorni organ o vsakem pregledu na kraju samem sestavi poročilo o pregledu.

4. Kadar se ugotovljene težave zdijo sistematične in bi tako lahko pomenile tveganje za druge projekte, odgovorni organ zagotovi nadaljnja preverjanja, po potrebi tudi z dodatnimi kontrolami, da se določi obseg težav in ali je stopnja napake nad sprejemljivo ravni. Odgovorni organ sprejme potrebne preventivne in popravne ukrepe ter o njih obvesti Komisijo v povzetku iz točke (b) prvega pododstavka člena 59(5) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

5. Komisija z izvedbenimi akti sprejme potrebna pravila, s katerimi naj bi se dosegla enotna uporaba tega člena. Ta pravila se lahko nanašajo zlasti na naslednje:

- (a) pravila v zvezi z upravnim nadzorom in pregledi na kraju samem, vključno z nenapovedanimi pregledi na kraju samem, ki jih odgovorni organ izvaja v zvezi s spoštovanjem obveznosti, spoštovanjem zavez in pravil o upravičenosti, ki izhajajo iz uporabe te uredbe in posebnih uredb; vključno s pravili glede obdobja, v katerem bi bilo treba hraniti spremeno dokumentacijo;
- (b) pravila o minimalni ravni pregledov na kraju samem, ki so potrebne za uspešno obvladovanje tveganj, ter pogoje, pod katerimi morajo države članice obseg takšnih pregledov povečati ali zmanjšati, kadar sistemi upravljanja in nadzora delujejo dobro, stopnje napake pa so na sprejemljivi ravni;
- (c) pravila in metode za poročanje o opravljenem nadzoru in preverjanjih ter njihovih rezultatih.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).

Člen 28

Plačilo upravičencem

Odgovorni organi zagotovijo, da upravičenci čim prej in v celoti prejmejo celotni znesek javne podpore. Noben znesek se ne odšteje ali zadrži, prav tako se ne obračuna nobena posebna dajatev ali druga dajatev z enakovrednim učinkom, ki bi znižala zneske za upravičence.

Člen 29

Naloge revizijskega organa

- 1. Da bi podprli mnenje, predloženo v skladu s členom 59 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, revizijski organ zagotovi, da se izvedejo revizije sistemov upravljanja in nadzora, in sicer na ustreznem vzorcu izdatkov, vključenih v letni zaključni račun. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 58 te uredbe, ki opredeljuje status revizijskih organov in pogoje, ki jih morajo izpolnjevati njihove revizije.
- 2. Kadar revizijo izvede telo, ki ni revizijski organ, revizijski organ zagotovi, da ima takšno telo potrebno specializirano strokovno znanje in da deluje neodvisno.
- 3. Revizijski organ zagotovi, da revizija izpolnjuje mednarodno sprejete revizijske standarde.

Člen 30

Sodelovanje z revizijskimi organi

- 1. Komisija sodeluje z revizijskimi organi zaradi uskladitve njihovih revizijskih načrtov in metod ter zagotovi čimprejšnjo izmenjavo rezultatov revizij v zvezi s sistemi upravljanja in nadzora, da se v kar največji meri in sorazmerno izkoristijo sredstva za nadzor in prepreči neupravičeno podvajanje dela.
- 2. Komisija in revizijski organi se redno sestajajo, da izmenjajo stališča v zvezi z zadevami, povezanimi z izboljšanjem sistemov upravljanja in nadzora.

Člen 31

Nadzor in revizije s strani Komisije

- 1. Komisija na podlagi razpoložljivih informacij, vključno s postopkom imenovanja, zahtevkom za plačilo letne razlike iz člena 44, letnimi poročili o izvajanju in revizijami s strani nacionalnih organov in organov Unije, oceni, ali so države članice vzpostavile sisteme upravljanja in nadzora, ki so skladni s to uredbo ter da ti sistemi uspešno delujejo pri izvajanju nacionalnih programov.

2. Brez poseganja v revizije, ki jih opravijo države članice, lahko uradniki Komisije ali pooblaščen predstavniki Komisije opravijo revizije ali preglede na kraju samem po vsaj 12-dnevnem predhodnem obvestilu pristojnega nacionalnega organa, razen v nujnih primerih. Komisija spoštuje načelo sorazmernosti ob upoštevanju potrebe po preprečevanju neupravičenega podvajanja revizij ali pregledov, ki jih izvajajo države članice, stopnje tveganja za proračun Unije in potrebe po kar največjem zmanjšanju upravnega bremena za upravičence. Uradniki ali pooblaščen predstavniki države članice lahko sodelujejo pri takšnih revizijah ali pregledih.

3. Revizije ali pregledi lahko vključujejo zlasti:

- (a) preverjanje učinkovitosti delovanja sistemov upravljanja in nadzora v nacionalnem programu ali katerem njegovem delu;
- (b) skladnost upravnih praks s pravili Unije;
- (c) obstoj zahtevane spremne dokumentacije in njene povezave z ukrepi, podprtimi v okviru nacionalnih programov;
- (d) pogoje, pod katerimi so bili ukrepi izvedeni in nadzirani;
- (e) oceno dobrega finančnega poslovanja ukrepov in/ali nacionalnega programa.

4. Uradniki Komisije ali njeni pooblaščen predstavniki, ki so ustrezno pooblaščen za izvajanje revizij ali pregledov na kraju samem, imajo dostop do vseh potrebnih evidenc, dokumentov in metapodatkov, ne glede na vrsto nosilca, na katerem so shranjeni, v zvezi s projekti in tehnično pomočjo ali s sistemi upravljanja in nadzora. Države članice Komisiji na zahtevo zagotovijo kopije takih evidenc, dokumentov in metapodatkov. Pooblastila iz tega odstavka ne vplivajo na uporabo nacionalnih določb, na podlagi katerih določene ukrepe izvajajo uradniki, posebej imenovani z akti nacionalne zakonodaje. Uradniki Komisije in pooblaščen predstavniki med drugim ne sodelujejo pri preiskavah na domu ali uradnih zaslisanjih oseb v okviru nacionalne zakonodaje. Vendar pa imajo brez poseganja v pristojnosti nacionalnih sodišč in ob polnem spoštovanju temeljnih pravic zadevnih pravnih subjektov dostop do tako pridobljenih informacij.

5. Na zahtevo Komisije in s soglasjem zadevne države članice pristojni organi te države članice izvedejo dodaten nadzor ali preiskave v zvezi z ukrepi iz te uredbe. Pri takšnem nadzoru lahko sodelujejo zastopniki Komisije ali osebe, ki jih Komisija za to pooblasti. Za izboljšanje nadzora lahko Komisija s soglasjem zadevnih držav članic za nekatere preglede ali preiskave za pomoč zaprosi organe teh držav članic.

6. Komisija lahko od države članice zahteva sprejetje potrebnih ukrepov za zagotovitev uspešnega delovanja njenih sistemov upravljanja in nadzora ali pravilnost izdatkov v skladu s pravili o upravičenosti.

ODDELEK 3

Finančno poslovanje

Člen 32

Proračunske obveznosti

1. Proračunske obveznosti Unije za posamezni nacionalni program se izvršijo v letnih obrokih v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.
2. Sklep Komisije o odobritvi nacionalnega programa predstavlja sklep o financiranju v smislu člena 84 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 in po uradnem obvestilu zadevni državi članici pravno obveznost v smislu navedene uredbe.
3. Proračunska obveznost za prvi obrok za posamezni nacionalni program nastane, ko Komisija odobri nacionalni program.
4. Proračunske obveznosti za naslednje obroke Komisija izvrši pred 1. majem vsakega leta na podlagi sklepa iz odstavka 2 tega člena, razen kadar se uporablja člen 16 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Člen 33**Splošna pravila za plačila**

1. Komisija izplača prispevke iz proračuna Unije za nacionalne programe v skladu s proračunskimi odobritvami in glede na razpoložljivost sredstev. Vsako plačilo se knjiži na najstarejšo odprto proračunsko obveznost.
2. Plačila so v obliki začetnega predhodnega financiranja, letnega predhodnega financiranja, plačila letne razlike in plačila končne razlike.
3. Uporablja se člen 90 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Člen 34**Zbiranje začetnega predhodnega financiranja in plačila letne razlike**

1. Skupni znesek plačil začetnega predhodnega financiranja in plačil letne razlike ne presega 95 % prispevka za zadevni nacionalni program iz proračuna Unije.
2. Ko je dosežena zgornja meja 95 %, lahko države članice nadaljujejo pošiljanje zahtevkov za plačilo Komisiji.

Člen 35**Ureditev predhodnega financiranja**

1. Po sklepu Komisije o odobritvi nacionalnega programa Komisija imenovanemu odgovornemu organu v štirih mesecih plača znesek začetnega predhodnega financiranja za celotno programsko obdobje. Ta znesek začetnega predhodnega financiranja predstavlja 4 % celotnega prispevka za zadevni nacionalni program iz proračuna Unije. Razdeli se lahko na dva obroka, odvisno od razpoložljivosti proračunskih sredstev.
2. Letno predhodno financiranje v znesku 3 % celotnega prispevka iz proračuna Unije za zadevni nacionalni program se izplača pred 1. februarjem 2015. V letih 2016 do 2022 znaša 5 % celotnega prispevka za zadevni nacionalni program iz proračuna Unije.
3. Če je nacionalni program odobren leta 2015 ali pozneje, se zneska začetnega predhodnega financiranja in letnega predhodnega financiranja izplačata najpozneje 60 dni po sprejetju nacionalnega programa, odvisno od razpoložljivosti proračunskih sredstev.
4. V primeru sprememb celotnega prispevka iz proračuna Unije za nacionalni program se zneski začetnega kot tudi letnega predhodnega financiranja ustrezno spremenijo in so razvidni iz sklepa o financiranju.
5. Predhodno financiranje se uporablja za plačila upravičencem pri izvajanju nacionalnega programa ter za izdatke pristojnih organov v zvezi s tehnično pomočjo. Pristojnemu organu se da nemudoma na voljo za te namene.

Člen 36**Obračun predhodnega financiranja**

1. Znesek, plačan kot začetno predhodno financiranje, Komisija v celoti obračuna v skladu s postopkom iz člena 40 najpozneje ob zaključku nacionalnega programa.
2. Znesek, ki je bil izplačan v obliki letnega predhodnega financiranja, se v zaključnem računu Komisije obračuna v skladu s členom 39.
3. Komisiji se povrne celotni znesek, nakazan za predhodno financiranje, če v skladu s členom 44 v 36 mesecih od datuma nakazila prvega obroka zneska začetnega predhodnega financiranja ni bil poslan noben zahtevek za plačilo.
4. Obresti, ki nastanejo na začetno predhodno financiranje, se porabijo za zadevni nacionalni program in odštejejo od zneska javnih odhodkov, navedenega v zahtevku za končno plačilo.

*Člen 37***Notranja razporeditev prejemkov**

1. Kot notranje razporejeni prejemki v smislu člena 21 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 veljajo:
 - (i) zneski, ki se v skladu s členoma 45 in 47 te uredbe vplačajo v proračun Unije, vključno z obrestmi;
 - (ii) zneski, ki se po zaključku programov v skladu s predhodnim večletnim finančnim okvirom vplačajo v proračun Unije, vključno z obrestmi.
2. Zneski iz odstavka 1 se vplačajo v proračun Unije, v primeru ponovne uporabe pa se najprej uporabijo za financiranje izdatkov v skladu s posebnimi uredbami.

*Člen 38***Opredelitev proračunskega leta**

Za namene te uredbe proračunsko leto iz člena 59 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, zajema izplačane izdatke in prejete prejemke, ki so bili knjiženi v računovodski izkaz odgovornega organa v obdobju od 16. oktobra leta „N – 1“ do 15. oktobra leta „N“.

*Člen 39***Plačilo letne razlike**

1. Komisija plača letno razliko na podlagi veljavnega finančnega načrta, letnega zaključnega računa za ustrezno proračunsko leto nacionalnega programa in ustrezne odločitve o potrditvi obračuna.
2. Letni zaključni račun zajema plačila, ki jih opravi odgovorni organ, tudi plačila v zvezi s tehnično pomočjo, med proračunskim letom in za katere so izpolnjene zahteve glede nadzora iz člena 27.
3. Letna razlika se glede na razpoložljivost proračunskih sredstev plača najpozneje šest mesecev po tem, ko Komisija za sprejemljive oceni informacije in dokumente iz člena 44(1) in člena 54 ter so obračunani zadnji letni zaključni računi.

*Člen 40***Zaključek programa**

1. Države članice do 31. decembra 2023 predložijo naslednje dokumente:
 - (a) informacije, ki se zahtevajo za zadnji letni zaključni račun v skladu s členom 44(1);
 - (b) zahtevek za plačilo končne razlike ter
 - (c) končno poročilo o izvajanju nacionalnega programa, kot je navedeno v členu 54(1).
2. Zadnji letni zaključni račun vključuje tudi plačila, ki jih opravi odgovorni organ v obdobju od 16. oktobra 2022 do 30. junija 2023.
3. Po prejemu dokumentov iz odstavka 1 Komisija plača končno razliko na podlagi veljavnega finančnega načrta, zadnjega letnega zaključnega računa in ustrezne odločitve o potrditvi obračuna.
4. Končna razlika se glede na razpoložljivost proračunskih sredstev plača najpozneje tri mesece po dnevu potrditve obračuna za zadnje proračunsko leto ali en mesec po dnevu sprejetja končnega poročila o izvajanju, odvisno od tega, kaj je pozneje. Zneske, dodeljene po plačilu razlike, Komisija brez poseganja v člen 52 sprosti v šestih mesecih.

*Člen 41***Prekinitev roka za plačilo**

1. Rok za plačilo na podlagi zahtevka za plačilo lahko odredbodajalec na podlagi prenosa pooblastil prekine v smislu Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 za največ šest mesecev, če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

- (a) po informacijah nacionalnega revizijskega organa ali revizijskega organa Unije obstajajo jasni dokazi o znatnih pomanjkljivostih pri delovanju sistema upravljanja in nadzora;
- (b) odredbodajalec na podlagi prenosa pooblastil mora izvesti dodatna preverjanja, potem ko je bil obveščen in opozorjen, da so izdatki iz zahtevka za plačilo povezani z nepravilnostjo, ki ima resne finančne posledice;
- (c) eden ali več dokumentov, ki se zahtevajo v skladu s členom 44(1), ni bilo predloženih.

Država članica lahko privoli, da se obdobje prekinitve podaljša za dodatne tri mesece.

2. Odredbodajalec na podlagi prenosa pooblastil omeji prekinitev tistega dela izdatkov, ki ga zajema zahtevka za plačilo, na katerega so vplivali elementi iz prvega pododstavka odstavka 1, razen če ni mogoče ugotoviti, za kateri del izdatkov gre. Odredbodajalec na podlagi prenosa pooblastil nemudoma pisno obvesti državo članico in odgovorni organ o razlogu za prekinitev in od njiju zahteva, da popravita stanje. Odredbodajalec na podlagi prenosa pooblastil prekliče prekinitev, takoj ko so sprejeti potrebni ukrepi.

*Člen 42***Odložitev plačila**

1. Komisija lahko odloži plačilo celotne letne razlike ali njenega dela, kadar:

- (a) se v sistemu upravljanja in nadzora nacionalnega programa ugotovi resna pomanjkljivost glede učinkovitega delovanja sistema, ki ogroža prispevek Unije za nacionalni program in za katero niso bili sprejeti popravni ukrepi;
- (b) so izdatki v letnem zaključnem računu povezani z nepravilnostjo, ki ima resne finančne posledice in ki ni bila odpravljena, ali
- (c) država članica ni sprejela potrebnih ukrepov za izboljšanje stanja, ki povzroči prekinitev iz člena 41.

2. Komisija se lahko odloči, da odloži izplačilo celotne letne razlike ali njenega dela, potem ko je zadevni državi članici dala možnost, da predloži svoje pripombe.

3. Komisija prekliče odložitev izplačila celotne letne razlike ali njenega dela, kadar zadevna država članica sprejme potrebne ukrepe, zaradi katerih je odložitev mogoče preklicati.

*Člen 43***Uporaba eura**

1. Zneski iz nacionalnih programov, ki so jih predložile države članice, napovedi izdatkov, poročila o izvrševanju odhodkov, zahtevki za plačila, letni zaključni računi in izdatki, navedeni v letnih in končnih poročilih o izvajanju, so izraženi v eurih.

2. Države članice, katerih valuta na dan zahtevka za plačilo ni euro, zneske izdatkov, ki so nastali v nacionalni valuti, preračunajo v eure. Ti zneski se v eure preračunajo po mesečnem računovodskem menjalnem tečaju eura Komisije v mesecu, v katerem so bili izdatki vknjiženi v računovodskih izkazih odgovornega organa zadevnega nacionalnega programa. Ta menjalni tečaj Komisija vsak mesec objavi v elektronski obliki.

3. V primerih, ko euro postane valuta države članice, se postopek preračunavanja iz odstavka 2 še naprej uporablja za vse izdatke, ki jih je odgovorni organ vknjižil v računovodske izkaze pred dnem, ko začne veljati nepreklicno določeno menjalno razmerje med nacionalno valuto in eurom.

ODDELEK 4

Potrditev obračuna in finančni popravki

Člen 44

Zahtevek za plačilo letne razlike

1. Do 15. februarja leta, ki sledi proračunskemu letu, vsaka država članica Komisiji predloži dokumente in informacije, ki se zahtevajo na podlagi člena 59(5) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012. Predloženi dokumenti se uporabijo kot zahtevek za plačilo letne razlike. Rok 15. februarja lahko Komisija na podlagi sporočila zadevne države članice izjemoma podaljša največ do 1. marca. Države članice lahko te informacije objavijo na primerni ravni.

2. Komisija lahko od države članice zahteva, da zagotovi dodatne informacije za namene letne potrditve obračuna. Če država članica zahtevanih informacij ne predloži v roku, ki ga določi Komisija, lahko Komisija sprejme odločitev o potrditvi obračuna na podlagi informacij, ki jih ima na voljo.

3. Komisija z izvedbenimi akti sprejme predloge, v skladu s katerimi se pripravijo dokumenti iz odstavka 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 59(2).

Člen 45

Letna potrditev obračunov

1. Komisija do 31. maja v letu, ki sledi proračunskemu letu, odloča o potrditvi letnih zaključnih računov za vsak nacionalni program. Odločitev o potrditvi obračunov zajema celovitost, točnost in verodostojnost predloženih letnih zaključnih računov brez poseganja v kakršne koli naknadne finančne popravke.

2. Komisija z izvedbenimi akti določi ureditev glede izvajanja postopka letne potrditve obračuna, kar zadeva ukrepe, ki jih je treba izvesti v zvezi s sprejetjem sklepa in njegove izvedbe, vključno z izmenjavo informacij med Komisijo in državami članicami ter roki, ki jih je treba upoštevati. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).

Člen 46

Finančni popravki držav članic

Države članice izvedejo finančne popravke, ki so potrebni v zvezi s posameznimi ali sistemskimi nepravilnostmi, ugotovljenimi pri nacionalnih programih. Finančni popravki se izvedejo tako, da se zadevni prispevek v celoti ali delno ukine iz proračuna Unije. Države članice upoštevajo naravo in resnost nepravilnosti ter finančno izgubo za proračun Unije ter izvedejo sorazmeren popravek. Črtani in izterjani zneski ter pripadajoče obresti se prerazporedijo v zadevni nacionalni program, razen zneskov, ki izhajajo iz nepravilnosti, ki so jih ugotovili Računsko sodišče in službe Komisije, tudi OLAF. Po zaključku nacionalnega programa zadevna država članica povrne izterjane zneske v proračun Unije.

Člen 47

Potrditev skladnosti in finančni popravki Komisije

1. Komisija izvede finančne popravke z ukinitvijo dela ali celotnega prispevka iz proračuna Unije k nacionalnemu programu in z izterjavo od zadevne države članice, da se iz financiranja Unije izključijo vsi izdatki, ki kršijo veljavno zakonodajo, vključno v zvezi s pomanjkljivostmi sistemov upravljanja in nadzora držav članic, ki jih je ugotovila Komisija ali Računsko sodišče.

2. Kršitev veljavne zakonodaje je podlaga za finančni popravek samo v povezavi z izdatki, ki so bili prijavljeni Komisiji, in če je izpolnjen eden izmed naslednjih pogojev:

- (a) kršitev je vplivala na izbiro projektov v nacionalnem programu ali – v primeru, da zaradi narave kršitve ni mogoče ugotoviti takšnega učinka – če obstaja znatno tveganje, da je kršitev imela takšen učinek;
- (b) kršitev je vplivala na znesek izdatkov, prijavljenih za povračila iz proračuna Unije, ali – v primeru, da zaradi narave kršitve ni mogoče ugotoviti njenega finančnega učinka – če obstaja znatno tveganje, da je kršitev imela takšen učinek.

3. Komisija pri odločanju o finančnem popravku iz odstavka 1 upošteva načelo sorazmernosti tako, da upošteva vrsto in resnost kršitve veljavne zakonodaje ter njene finančne posledice za proračun Unije.

4. Pred sprejetjem vsakega sklepa o zavrnitvi financiranja se ugotovitve Komisije in odgovori zadevne države članice uradno pisno sporočijo obema stranema, pri čemer ti nato na podlagi teh sporočil skušata skleniti dogovor o ukrepih, ki jih je treba sprejeti.

5. Financiranje se ne sme zavrniti za:

- (a) odhodke, ki jih odgovorni organ ustvari več kot 36 mesecev prej, preden Komisija uradno pisno obvesti državo članico o svojih ugotovitvah;
- (b) odhodke za večletne ukrepe v okviru nacionalnih programov, kadar se zadnja obveznost upravičenca ustvari več kot 36 mesecev prej, preden Komisija uradno pisno obvesti državo članico o svojih ugotovitvah;
- (c) odhodke za ukrepe, predvidene v nacionalnih programih, razen tistih iz točke (b), za katere je bilo izplačilo ali, odvisno od primera, končno izplačilo odgovornega organa izvedeno več kot 36 mesecev prej, preden Komisija uradno pisno obvesti državo članico o svojih ugotovitvah.

6. Komisija z izvedbenimi akti določi ureditve glede izvajanja postopka potrditve skladnosti, kar zadeva ukrepe, ki jih je treba izvesti v zvezi s sprejetjem sklepa in njegovo izvedbo, vključno z izmenjavo informacij med Komisijo in državami članicami ter roki, ki jih je treba upoštevati. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).

Člen 48

Obveznosti držav članic

Finančni popravek Komisije ne posega v obveznost države članice, da izvrši terjatve v skladu s točko (h) člena 21 te uredbe in da izterja državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU in v skladu s členom 14 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 ⁽¹⁾.

Člen 49

Povračilo

1. Vsako povračilo v proračun Unije se izvrši pred rokom, določenim v nalogu za izterjavo, sestavljenim v skladu s členom 80 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012. Ta rok je zadnji dan drugega meseca, ki sledi izdaji naloga.

2. Za vsako zamudo pri povračilu se plačajo zamudne obresti, ki se zaračunajo za obdobje od roka za plačilo do datuma dejanskega plačila. Obrestna mera je 1,5 odstotne točke višja od obrestne mere, ki jo uporablja Evropska centralna banka za svoje operacije glavnega refinanciranja prvi delovni dan meseca, v katerem je rok izplačila.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 83, 27.3.1999, str. 1.)

ODDELEK 5

Sprostitev obveznosti

Člen 50

Načela

1. Nacionalni programi se predložijo v postopek sprostitve obveznosti, uveden na podlagi tega, da se zneski, povezani s prevzeto obveznostjo, ki niso zajeti v začetnem in letnem predhodnem financiranju iz člena 35 in zahtevku za plačilo iz člena 44, sprostijo do 31. decembra drugega leta po prevzetju proračunske obveznosti. Komisija za namen sprostitve obveznosti znesek izračuna tako, da proračunskim obveznostim za vsako leto med leti 2015 in 2020 prišteje šestino letnih proračunskih obveznosti, povezanih s celotnim zneskom prispevka za leto 2014.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 se roki za sprostitev obveznosti ne uporabljajo za letne proračunske obveznosti, povezane s celotnim letnim prispevkom za leto 2014.
3. Če je prva letna proračunska obveznost povezana s celotnim letnim prispevkom za leto 2015, se roki za sprostitev obveznosti z odstopanjem od odstavka 1 ne uporabljajo za letne proračunske obveznosti, povezane s celotnim letnim prispevkom za leto 2015. Komisija v takih primerih znesek iz odstavka 1 izračuna tako, da vsaki proračunski obveznosti med leti 2016 in 2020 prišteje petino letne proračunske obveznosti, povezane s celotnim zneskom prispevka za leto 2015.
4. Prevzeta obveznost v zvezi z zadnjim letom obdobja se sprostí v skladu s pravili, ki veljajo za zaključek programov.
5. Vse prevzete obveznosti, ki so še odprte na zadnji dan upravičenosti do odhodkov v skladu s členom 17(3) in za katere odgovorni organ ne predloži zahtevka za plačilo v šestih mesecih po omenjenem datumu, se samodejno sprostijo.

Člen 51

Odstopanja od sprostitve obveznosti

1. Znesek, na katerega se nanaša sprostitev obveznosti, se zmanjša za zneske, ki jih pristojni organ ni mogel prijaviti Komisiji:
 - (a) ker so bili ukrepi začasno ustavljeni zaradi sodnih postopkov ali upravnih pritožb z odločilnim učinkom ali
 - (b) zaradi višje sile, ki je resno vplivala na izvajanje nacionalnega programa v celoti ali delno. Odgovorni organi, ki se sklicujejo na višjo silo, dokažejo njene neposredne posledice za izvajanje nacionalnega programa v celoti ali delno.

Za zmanjšanje se lahko zaprosi enkrat, če je začasna ustavitev ali višja sila trajala do enega leta. Če je začasna ustavitev ali višja sila trajala več kot eno leto, se za zmanjšanje lahko zaprosi večkrat, skladno s trajanjem višje sile ali številom let med datumom sodne ali upravne odločbe, s katero je bilo izvajanje ukrepov začasno ustavljeno, in datumom končne sodne ali upravne odločbe.

2. Država članica do 31. januarja pošlje Komisiji informacije o izjemah iz odstavka 1 za znesek, z namenom, da se znesek prijavi do konca predhodnega leta.
3. Del proračunskih obveznosti, za katere je bil predložen zahtevek za plačilo, a je Komisija plačilo 31. decembra leta $N + 2$ zmanjšala ali odložila, se ne upošteva pri izračunu zneska za samodejno sprostitev obveznosti.

Člen 52

Postopek

1. Kadar koli obstaja tveganje glede uporabe sprostitve obveznosti iz člena 50, Komisija o tem čim prej obvesti državo članico.

2. Komisija na podlagi informacij, ki so ji na voljo 31. januarja, obvesti odgovorni organ o znesku za sprostitev obveznosti, ki izhaja iz prejetih informacij.
3. Zadevna država članica ima na voljo dva meseca, da se dogovori o znesku, za katerega se izvede sprostitev obveznosti, ali da predloži svoje pripombe.
4. Komisija izvede samodejno sprostitev obveznosti najkasneje devet mesecev po zadnjem roku, ki izhaja iz uporabe odstavkov 1 do 3.
5. V primeru samodejne sprostitve obveznosti se prispevek iz proračuna Unije za zadevni nacionalni program za zadevno leto zmanjša za znesek samodejne sprostitve obveznosti. Prispevek Unije v finančnem načrtu se sorazmerno zmanjša, razen če država članica ne predloži popravljenega finančnega načrta.

POGLAVJE V

OBVEŠČANJE, SPOROČANJE, SPREMLJANJE, VREDNOTENJE IN POROČANJE

Člen 53

Obveščanje in objavljanje

1. Države članice in odgovorni organi so odgovorni za:
 - (a) spletno mesto ali spletni portal z informacijami o nacionalnih programih in dostopom do njih v zadevni državi članici;
 - (b) obveščanje morebitnih upravičencev o možnostih financiranja v okviru nacionalnih programov;
 - (c) objavljanje informacij za državljane Unije glede vloge in dosežkov posebnih uredb z ukrepi obveščanja in sporočanja o rezultatih in učinku nacionalnih programov.
2. Države članice zagotovijo preglednost izvajanja nacionalnih programov in vodijo seznam ukrepov, podprtih s posameznimi nacionalnimi programi, ki je na voljo na spletni strani ali na spletnem portalu. Seznam ukrepov vključuje posodobljene informacije o končnih upravičencih, nazive projektov in znesek sredstev Unije, ki jim je dodeljen.
3. Praviloma se informacije objavijo, razen če je dostop do njih omejen zaradi njihove zaupne narave, kar predvsem zadeva varnost, javni red, kazenske preiskave in varstvo osebnih podatkov.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 58, da se določijo pravila glede ukrepov obveščanja in objavljanja za javnost ter glede ukrepov obveščanja za upravičence.
5. Komisija z izvedbenimi akti opredeli tehnične značilnosti ukrepov obveščanja in objavljanja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).

Člen 54

Poročila o izvajanju

1. Do 31. marca 2016 in do 31. marca vsakega naslednjega leta do vključno leta 2022 odgovorni organ Komisiji predloži letno poročilo o izvajanju posameznega nacionalnega programa v preteklem proračunskem letu in lahko te informacije objavi na ustrezni ravni. Poročilo, predloženo leta 2016, bo zajemalo proračunski leti 2014 in 2015. Država članica predloži končno poročilo o izvajanju nacionalnih programov do 31. decembra 2023.
2. Letna poročila o izvajanju vsebujejo informacije o:
 - (a) izvajanju nacionalnega programa s sklicevanjem na finančne podatke in kazalnike;
 - (b) morebitnih pomembnih vprašanjih, ki zadevajo uspešnost nacionalnega programa.

3. Ob upoštevanju vmesnega pregleda iz člena 15 se v letnem poročilu o izvajanju, predloženem leta 2017, navedejo in ocenijo:

(a) informacije iz odstavka 2;

(b) napredek pri doseganju ciljev nacionalnih programov prek prispevka iz proračuna Unije;

(c) sodelovanje ustreznih partnerjev, kot je določeno v členu 12.

4. Letno poročilo o izvajanju, predloženo leta 2020, in končno poročilo o izvajanju poleg informacij in ocene iz odstavka 2 vključujeta tudi informacije in oceno o napredku pri doseganju ciljev nacionalnega programa, ob upoštevanju rezultatov dialoga o usmeritvi iz člena 13(1).

5. Letna poročila o izvajanju iz odstavkov 1 do 4 so sprejemljiva, če vsebujejo vse informacije, zahtevane v navedenih odstavkih. Če poročilo ni sprejemljivo, Komisija v 15 delovnih dneh po prejemu letnega poročila o izvajanju o tem obvesti zadevno državo članico, sicer šteje za sprejemljivo.

6. Komisija obvesti zadevno državo članico o svojih pripombah glede letnega poročila o izvajanju v dveh mesecih od datuma prejema. Če Komisija ne predloži pripomb v tem roku, poročila štejejo za sprejeta.

7. Komisija lahko da pripombe v zvezi z vprašanji iz letnega poročila odgovornega organa o izvajanju, ki vplivajo na izvajanje nacionalnega programa. Če so takšne pripombe predložene, odgovorni organ zagotovi potrebne informacije v zvezi z navedenimi pripombami in po potrebi obvesti Komisijo o sprejetih ukrepih. Komisija je obveščena najpozneje v treh mesecih po tem, ko je predložila take pripombe.

8. Komisija z izvedbenimi akti sprejme predloge, v skladu s katerimi se pripravijo letna poročila in končno poročilo o izvajanju. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 59(2).

Člen 55

Skupni okvir za spremljanje in vrednotenje

1. Komisija redno spremlja izvajanje te uredbe in posebnih uredb, po potrebi v sodelovanju z državami članicami.

2. Izvajanje posebnih uredb Komisija ovrednoti skupaj z državami članicami v skladu s členom 57.

3. Vzpostavi se skupni okvir za spremljanje in vrednotenje z namenom merjenja ustreznosti, uspešnosti, učinkovitosti, dodane vrednosti in vzdržnosti ukrepov ter poenostavitve in zmanjšanja upravnega bremena glede na cilje te uredbe in posebnih uredb ter uspešnost te uredbe in posebnih uredb kot instrumentov, ki prispevajo k razvoju območja svobode, varnosti in pravice.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 58, da se nadalje razvije skupni okvir za spremljanje in vrednotenje.

5. Države članice Komisiji zagotovijo potrebne informacije, ki omogočajo spremljanje in vrednotenje te uredbe in posebnih uredb.

6. Komisija upošteva tudi dopolnjevanje med ukrepi, ki se izvajajo na podlagi posebnih uredb, in tistimi, ki se izvajajo na podlagi drugih ustreznih politik, instrumentov in pobud Unije.

7. Komisija posebno pozornost v skladu s členom 8 nameni spremljanju in vrednotenju ukrepov in programov v povezavi s tretjimi državami.

Člen 56

Vrednotenje nacionalnih programov s strani držav članic

1. Države članice izvajajo vrednotenje iz člena 57(1). Vrednotenje, ki mora biti izvedeno leta 2017, prispeva k izboljšanju kakovosti zasnov in izvajanja nacionalnih programov v skladu s skupnim okvirom za spremljanje in vrednotenje.

2. Države članice zagotovijo, da se uporabljajo postopki za pridobivanje in zbiranje podatkov, potrebnih za vrednotenje iz odstavka 1, vključno s podatki, povezanimi s kazalniki iz skupnega okvira za spremljanje in vrednotenje.

3. Vrednotenje iz člena 57(1) izvajajo strokovnjaki, ki so funkcionalno neodvisni od odgovornih organov, revizijskih organov in pooblaščenih organov. Ti strokovnjaki so lahko povezani z avtonomno javno institucijo, pristojno za spremljanje, vrednotenje in revizijo uprave. Komisija zagotovi navodila za izvajanje vrednotenja.

4. Vrednotenja iz člena 57(1) se objavijo v celoti, razen če je dostop do informacij omejen zaradi njihove zaupne narave, kar predvsem zadeva varnost, javni red, kazenske preiskave in varstvo osebnih podatkov.

Člen 57

Poročila o vrednotenju s strani držav članic in Komisije

1. Države članice v skladu s skupnim okvirom za spremljanje in vrednotenje Komisiji predložijo:

(a) vmesno poročilo o vrednotenju izvajanja ukrepov in napredka pri doseganju ciljev nacionalnih programov najpozneje do 31. decembra 2017;

(b) poročilo o naknadnem vrednotenju učinkov ukrepov znotraj njihovih nacionalnih programov najpozneje do 31. decembra 2023.

2. Na podlagi poročil iz odstavka 1 Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij predloži:

(a) vmesno poročilo o vrednotenju izvajanja te uredbe in posebnih uredb na ravni Unije najpozneje do 30. junija 2018. V to vmesno poročilo se vključi tudi ocena vmesnega pregleda, izvedenega v skladu s to uredbo in posebnimi uredbami;

(b) poročilo o naknadnem vrednotenju učinkov te uredbe in posebnih uredb, in sicer po zaključku nacionalnih programov, najpozneje do 30. junija 2024.

3. Z naknadnim vrednotenjem Komisije se preuči tudi učinek posebnih uredb na razvoj območja svobode, varnosti in pravice glede njihovega prispevka k naslednjim ciljem:

(a) razvoju skupne kulture obmejne varnosti, sodelovanja organov pregona ter obvladovanja kriz;

(b) učinkovitemu upravljanju migracijskih tokov v Unijo;

(c) razvoju skupnega evropskega azilnega sistema;

- (d) pravični in enaki obravnavi državljanov tretjih držav;
- (e) solidarnosti in sodelovanju med državami članicami pri reševanju vprašanj glede migracije in notranje varnosti;
- (f) skupnemu pristopu Unije k migraciji in varnosti tretjih držav.

4. Vsa poročila o vrednotenju na podlagi tega člena se objavijo v celoti, razen če je dostop do informacij omejen zaradi njihove zaupne narave, kar predvsem zadeva varnost, javni red, kazenske preiskave in varstvo osebnih podatkov.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 58

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 5(5), člena 26(4), člena 29(1), člena 53(4) in člena 55(4) se prenese na Komisijo za sedem let od 21. maja 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem sedemletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za tri leta, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem sedemletnega obdobja.
3. Pooblastilo iz člena 5(5), člena 26(4), člena 29(1), člena 53(4) in člena 55(4) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegiran akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 5(5), členom 26(4), členom 29(1), členom 53(4) in členom 55(4), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v dveh mesecih od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 59

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za sklada za azil, migracije in vključevanje in za notranjo varnost. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme, razen za člen 14(4), člen 24(5), člen 45(2), člen 47(6) in člen 53(5) te uredbe.

Člen 60

Pregled

Evropski parlament in Svet na predlog Komisije pregledata to uredbo do 30. junija 2020.

Člen 61

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 16. aprila 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

UREDBA (EU) št. 515/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 16. aprila 2014****o vzpostavitvi instrumenta za finančno podporo na področju zunanjih meja in vizumov v okviru Sklada za notranjo varnost in o razveljavitvi Odločbe št. 574/2007/ES**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 77(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj Unije zagotoviti visoko raven varnosti v okviru območja svobode, varnosti in pravice na podlagi člena 67(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) bi bilo treba med drugim doseči s skupnimi ukrepi v zvezi s prehajanjem notranjih meja in nadzorom zunanjih mejah ter skupno vizumsko politiko kot delom konvergentnega večplastnega sistema, ki bi omogočal izmenjavo podatkov ter popolno spremljanje razmer in ki je namenjen olajšanju zakonitega potovanja in boju proti nezakonitemu priseljevanju.
- (2) Unija potrebuje skladnejši pristop do notranjih in zunanjih vidikov upravljanja migracij in notranje varnosti ter bi morala vzpostaviti soodnosnost med bojem proti nezakonitemu priseljevanju in izboljšanjem varnosti zunanjih meja Unije ter boljše sodelovanje in dialog s tretjimi državami za namene obravnavanja nezakonitega priseljevanja in spodbujanja zakonitih migracij.
- (3) Treba je razviti celovit pristop k vprašanju, ki se zastavljajo v zvezi z migracijskim pritiskom in prošnjami za azil, pa tudi k upravljanju zunanjih meja Unije, in zagotoviti zadostna proračunska sredstva in ustrezna orodja za obvladovanje izrednih razmer v duhu spoštovanja človekovih pravic in solidarnosti med vsemi državami članicami, pri tem pa se zavedati tudi obveznosti posameznih držav in zagotoviti jasno razdelitev nalog.
- (4) Strategija notranje varnosti Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: strategija notranje varnosti), ki jo je Svet sprejel februarja 2010, predstavlja skupni program za soočanje s tovrstnimi skupnimi varnostnimi izzivi. Komisija je v svojem sporočilu z novembra 2010 z naslovom „Izvajanje strategije notranje varnosti EU“ pretvorila načela in smernice strategije v konkretne ukrepe z določitvijo petih strateških ciljev: razbitje mednarodnih kriminalnih mrež, preprečevanje terorizma ter obravnavanje radikalizacije in rekrutiranja, zvišanje ravni varnosti v kibernetnem prostoru za državljane in podjetja, povečanje varnosti z upravljanjem meja ter povečanje odpornosti Evrope na krize in nesreče.
- (5) V skladu s strategijo notranje varnosti so svoboda, varnost in pravica cilji, za katere bi si bilo treba prizadevati vzporedno, da bi dosegli svobodo in pravico, pa bi si bilo treba za varnost prizadevati v skladu z načeli Pogodb, pravne države in obveznosti Unije na področju temeljnih pravic.
- (6) Solidarnost med državami članicami, jasna razdelitev nalog, spoštovanje temeljnih svoboščin in človekovih pravic ter pravne države, močna osredotočenost na svetovno perspektivo, povezava z zunanjo varnostjo ter popolna skladnost s cilji zunanje politike Unije, kot so določeni v členu 21 Pogodbe o Evropski uniji (PEU), bi morala biti ključna načela pri izvajanju strategije notranje varnosti.
- (7) Da se spodbudi izvajanje strategije notranje varnosti in zagotovi njeno delovanje v praksi, bi bilo treba državam članicam zagotoviti dovolj finančne podpore Unije z vzpostavitvijo Sklada za notranjo varnost (v nadaljnjem besedilu: Sklad).

⁽¹⁾ UL C 299, 4.10.2012, str. 108.⁽²⁾ UL C 277, 13.9.2012, str. 23.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. aprila 2014.

- (8) Zaradi pravnih posebnosti, ki veljajo za naslov V PDEU, pravno ni mogoče vzpostaviti Sklada v obliki enotnega finančnega instrumenta. Sklad bi bilo torej treba vzpostaviti v obliki celovitega okvira za finančno podporo Unije na področju notranje varnosti, ki zajema instrument za finančno podporo za zunanje meje in vizume (v nadaljnjem besedilu: instrument), vzpostavljen s to uredbo, in instrument za finančno podporo za policijsko sodelovanje, preprečevanje in boj proti kriminalu ter obvladovanje kriz, vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 513/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Ta celoviti okvir bi morala dopolnjevati Uredba (EU) št. 514/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, na katero se bi se morala ta uredba sklicevati glede pravil o načrtovanju programov, finančnem poslovanju, upravljanju in nadzoru, potrditvi obračunov, zaključku programov ter poročanju in ocenjevanju.
- (9) Nova, dvostebna struktura financiranja na področju notranjih zadev bi morala prispevati k poenostavitvi, racionalizaciji, konsolidaciji in preglednosti financiranja na tem področju. Prizadevati bi si bilo treba za sinergije, skladnost in dopolnjevanje z drugimi skladi in programi, vključno z namenom dodeljevanja sredstev za skupne cilje. Izogniti pa bi se bilo treba prekrivanju med različnimi instrumenti financiranja.
- (10) Sklad bi moral upoštevati potrebo po večji prilagodljivosti in poenostavitvi, ob tem pa spoštovati zahteve glede predvidljivosti ter zagotavljati pravično in pregledno porazdelitev virov, da bo mogoče uresničiti splošne in posebne cilje iz te uredbe.
- (11) Učinkovitost ukrepov in kakovost porabe sta vodilni načeli pri uporabi sredstev Sklada. Sredstva Sklada bi bilo treba uporabljati na čim bolj učinkovit in uporabniku prijazen način.
- (12) Sklad bi moral posebej upoštevati tiste države članice, ki se zaradi svojega zemljepisnega položaja soočajo z nesorazmernimi bremenami migracijskih tokov.
- (13) Solidarnost in delitev odgovornosti med državami članicami in Unijo pri upravljanju zunanjih meja je temeljna sestavina skupne politike za upravljanje zunanjih meja.
- (14) Sklad bi moral izražati solidarnost s finančno pomočjo tistim državam članicam, ki v celoti uporabljajo schengenske določbe o zunanjih mejah, in tistim, ki se pripravljajo na polnopravno sodelovanje v schengenskem pravnem redu, države članice pa bi ga morale uporabljati v interesu skupne politike Unije za upravljanje zunanjih meja.
- (15) Da bi prispevale k doseganju splošnega cilja Sklada, bi morale države članice poskrbeti, da njihovi nacionalni programi zasledujejo posebne cilje instrumenta in da so sredstva, dodeljena posameznim ciljem, sorazmerna z izzivi in potrebami, tako da bo mogoče cilje uresničiti. V primerih, ko nacionalni program ne zasleduje katerega od posebnih ciljev ali je delež sredstev, dodeljen izpolnjevanju nekaterih ciljev nacionalnega programa, manjši kot najnižji delež, določen s to uredbo, bi morala zadevna država članica v sklopu programa to utemeljiti.
- (16) Da bi lahko merili uspešnost Sklada, bi bilo treba za vsak poseben cilj instrumenta določiti skupne kazalnike. Merjenje uspešnosti posebnih ciljev s skupnimi kazalniki ne pomeni, da je izvajanje ukrepov, povezanih s temi kazalniki, obvezno.
- (17) Udeležba države članice ne bi smela sovpadati z njeno udeležbo pri začasnem finančnem instrumentu Unije, ki upravičene države članice med drugim podpira pri financiranju ukrepov na novih zunanjih mejah Unije za izvajanje schengenskega pravnega reda v zvezi z mejami in vizumi ter nadzorom zunanjih meja.
- (18) Instrument bi moral temeljiti na postopku krepitve zmogljivosti, razvitem s pomočjo Sklada za zunanje meje za obdobje 2007–2013, ustanovljenega z Odločbo št. 574/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, ter bi ga moral razširiti, da se vključijo novi dosežki.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 513/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi instrumenta finančne podpore na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter obvladovanja kriz v okviru Sklada za notranjo varnost in o razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/125/PNZ (glej stran 93 tega Uradnega lista).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 514/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o splošnih določbah o Skladu za migracije, azil in vključevanje ter o instrumentu za finančno podporo na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter obvladovanja kriz (glej stran 112 tega Uradnega lista).

⁽³⁾ Odločba št. 574/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o ustanovitvi Sklada za zunanje meje za obdobje 2007–2013 v okviru splošnega programa Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov (UL L 144, 6.6.2007, str. 22).

- (19) Države članice pri izvajanju nalog na zunanjih mejah in konzulatih v skladu s schengenskim pravnim redom o mejah in vizumih izvajajo dejavnosti v interesu in imenu vseh ostalih držav članic v schengenskem območju ter tako opravljajo javno storitev za Unijo. Instrument bi moral prispevati h kritju obratovalnih stroškov, povezanih z nadzorom meja in vizumsko politiko, ter omogočiti državam članicam vzdrževanje zmogljivosti, nujnih za to storitev, za vse. Takšna podpora je v obliki celotnega kritja vrste posebnih stroškov, povezanih s cilji v okviru instrumenta, in bi morala tvoriti sestavni del nacionalnih programov.
- (20) Instrument bi moral dopolnjevati in krepiti dejavnosti, namenjene razvoju operativnega sodelovanja pod okriljem Evropske agencije za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: agencija Frontex), ki je bila ustanovljena z Uredbo Sveta (ES) št. 2007/2004 ⁽¹⁾, vključno z novimi dejavnostmi, ki izhajajo iz sprememb, uvedenih z Uredbo (EU) št. 1168/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, in s tem še bolj utrditi solidarnost med tistimi državami članicami, ki nadzorujejo zunanje meje v interesu in imenu celotnega schengenskega območja. To med drugim pomeni, da bi morale države članice pri pripravi nacionalnih programov upoštevati analitična orodja ter operativne in tehnične smernice, ki jih je oblikovala agencija Frontex, pa tudi program usposabljanja, namreč skupni osnovni program za usposabljanje mejnih policistov, vključno s poglavji o temeljnih pravicah in mednarodni zaščiti. Da bi omogočili dopolnjevanje med misijami agencije Frontex in odgovornostjo držav članic za nadzor in varovanje zunanjih meja, prav tako pa zagotovili doslednost in preprečili stroškovno neučinkovitost, bi se morala Komisija z agencijo Frontex posvetovati o osnutkih nacionalnih programov, ki jih predložijo države članice, zlasti o dejavnostih, ki se financirajo v okviru operativne podpore.
- (21) Instrument bi se moral izvajati ob popolnem upoštevanju pravic in načel, opredeljenih v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, in mednarodnih obveznosti Unije ter brez poseganja v uporabo posebnih določb o pravici do azila in mednarodni zaščiti.
- (22) Enoten in visokokakovosten nadzor zunanjih meja je bistven za krepitev območja svobode, varnosti in pravice. Instrument bi moral v skladu s skupnimi standardi Unije podpreti ukrepe, ki so povezani z upravljanjem zunanjih meja in se bodo izvajali v skladu s štiristopenjskim modelom za nadzor pristopa, ki zajema ukrepe v tretjih državah, sodelovanje s sosednjimi državami, ukrepe nadzora meja in nadzorne ukrepe na območju prostega gibanja, da se prepreči nezakonito priseljevanje in čezmejni kriminal v schengenskem območju.
- (23) Skladno s členom 3 PEU bi moral instrument podpirati dejavnosti, ki zagotavljajo zaščito otrok, ki so na zunanjih mejah izpostavljeni nevarnosti. Kadar koli je to mogoče, bi morale države članice pri izvajanju ukrepov identificiranja, neposredne pomoči in napotitve k službam za zaščito posebno pozornost nameniti ogroženim osebam, zlasti otrokom in mladoletnim osebam brez spremstva.
- (24) Za zagotovitev enotnega in visokokakovostnega nadzora zunanjih meja ter olajšanje zakonitega potovanja prek zunanjih meja v okviru strategije notranje varnosti bi moral instrument prispevati k razvoju skupnega evropskega integriranega sistema upravljanja meja. Ta sistem vključuje vse ukrepe, ki so jih na različnih ravneh ter v zvezi s politiko, zakonodajo, sistematičnim sodelovanjem, z delitvijo bremena, oceno razmer in spreminjajočih se okoliščin glede mest, kjer mejo prehajajo migranti z neurejenim statusom, osebja, opreme in tehnologije sprejeli pristojni organi držav članic v sodelovanju z agencijo Frontex, s tretjimi državami in po potrebi z drugimi akterji, zlasti Europolom in Evropsko agencijo za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov, med drugim z uporabo štiristopenjskega modela varovanja meja in celovite analize tveganja Unije.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2007/2004 z dne 26. oktobra 2004 o ustanovitvi Evropske agencije za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (UL L 349, 25.11.2004, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1168/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o spremembah Uredbe Sveta (ES) št. 2007/2004 o ustanovitvi Evropske agencije za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (Frontex) (UL L 304, 22.11.2011, str. 1).

- (25) V skladu s Protokolom št. 5 k Akta o pristopu iz leta 2003 o tranzitu oseb po kopnem med območjem Kaliningrada in drugimi deli Ruske federacije bi moral instrument prevzeti vse dodatne stroške, ki nastanejo pri izvajanju posebnih določb pravnega reda Unije v zvezi s takim tranzitom, tj. Uredbe Sveta (ES) št. 693/2003 ⁽¹⁾ in Uredbe Sveta (ES) št. 694/2003 ⁽²⁾. Potreba po nadaljnji finančni podpori zaradi izpada plačil pa bi morala biti odvisna od vizumskega režima Unije, ki velja za Rusko federacijo.
- (26) Instrument bi moral vključevati podporo nacionalnim ukrepom in sodelovanju med državami članicami na področju vizumske politike in drugih predmetnih dejavnosti, ki potekajo pred izvajanjem nadzora zunanjih meja, ter bi moral v celoti izkoristiti vizumski informacijski sistem (VIS). Učinkovito upravljanje dejavnosti, ki jih organizirajo službe držav članic v tretjih državah, je v interesu skupne vizumske politike kot dela večplastnega sistema, namenjenega olajšanju zakonitega potovanja in boju proti nezakonitemu priseljevanju v Unijo, in predstavlja sestavni del skupnega integriranega sistema upravljanja meja.
- (27) Poleg tega bi moral instrument podpirati ukrepe na ozemlju schengenskih držav kot del razvoja skupnega integriranega sistema upravljanja meja, ki krepi celotno delovanje schengenskega območja.
- (28) Instrument bi moral podpirati tudi razvoj informacijskih sistemov s strani Unije, ki temeljijo na obstoječih in/ali novih informacijskih sistemih, s katerimi bi bile države članice ustrezno opremljene za učinkovitejšo upravljanje prehajanja državljanov tretjih držav prek meja ter za zagotavljanje temeljitejšega identificiranja in preverjanja potnikov, da se olajša potovanje in poveča varnost meja. V ta namen bi bilo treba v skladu s strategijo upravljanja informacij za notranjo varnost EU oblikovati program, katerega cilj bi bil kriti stroške za razvoj osrednjih in nacionalnih sestavnih delov navedenih sistemov, ki bi zagotovili tehnično usklajenost, interoperabilnost z drugimi informacijskimi sistemi Unije, znižanje stroškov in nemoteno izvajanje v državah članicah. Ti informacijski sistemi bi morali izpolnjevati zahteve glede temeljnih pravic, vključno z varstvom osebnih podatkov.
- (29) Države članice bi morale poskrbeti za potrebno financiranje Evropskega sistema varovanja meja (Eurosur), vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1052/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, da se zagotovi dobro delovanje navedenega sistema.
- (30) Da se zagotovi takojšnja obravnava nepredvidenega migracijskega pritiska in tveganja za obmejno varnost, bi moralo biti omogočeno zagotavljanje nujne pomoči v okviru Uredbe (EU) št. 514/2014.
- (31) Zlasti kadar se s schengenskim ocenjevalnim mehanizmom ugotovijo pomanjkljivosti ali morebitna tveganja, bi morala zadevna država članica zaradi večje solidarnosti na celotnem schengenskem območju ustrezno reagirati, tako da s sredstvi iz svojih nacionalnih programov, kadar je to primerno, najprej dopolni ukrepe nujne pomoči.
- (32) Za okrepitev solidarnosti in delitve odgovornosti bi bilo treba države članice spodbuditi, da del sredstev, ki so jim na voljo v okviru njihovih nacionalnih programov, namenijo posebnim prednostnim nalogam, ki jih določi Unija, na primer nakupu tehnične opreme za potrebe agencije Frontex in razvoju konzularnega sodelovanja za Unijo. Z uporabo, združevanjem in večanjem vpliva javnih in zasebnih finančnih virov bi bilo treba zagotoviti čim večji učinek financiranja s sredstvi Unije. Zagotoviti bi bilo treba čim večjo preglednost, odgovornost in demokratični nadzor inovativnih finančnih instrumentov in mehanizmov, ki zadevajo proračun Unije.
- (33) Da se zaščiti uporaba schengenskega pravnega reda na celotnem schengenskem območju, bi bilo treba v okviru instrumenta podpreti tudi izvajanje Uredbe Sveta (EU) št. 1053/2013 ⁽⁴⁾ kot bistvenega orodja za izvajanje politik Unije na področju svobode, varnosti in pravice z zagotavljanjem visoke ravni varovanja zunanjih meja in z opustitvijo nadzora meja znotraj schengenskega območja.
- (34) Glede na izkušnje, pridobljene s Skladom za zunanje meje ter z razvojem sistemov SIS II in VIS, se zdi primerno do določene stopnje dopustiti prilagodljivost pri morebitnih prenosih sredstev med različnimi orodji za izvajanje

⁽¹⁾ Uredba Sveta št. 693/2003/ES z dne 14. aprila 2003 o ustanovitvi posebnega poenostavljenega tranzitnega dokumenta (FTD), poenostavljenega železniškega tranzitnega dokumenta (FRTD) in o spremembah skupnih konzularnih navodil in skupnega priročnika (UL L 99, 17.4.2003, str. 8).

⁽²⁾ Uredba Sveta št. 694/2003/ES z dne 14. aprila 2003 o enotnih formatih za poenostavljeni tranzitni dokument (FTD) in poenostavljeni železniški tranzitni dokument (FRDT), predvidena v Uredbi št. 693/2003/ES (UL L 99, 17.4.2003, str. 15).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1052/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o vzpostavitvi Evropskega sistema varovanja meja (Eurosur) (UL L 295, 6.11.2013, str. 11).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1053/2013 z dne 7. oktobra 2013 o vzpostavitvi ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda in razveljavitvi Sklepa izvršnega odbora z dne 16. septembra 1998 o ustanovitvi stalnega odbora o ocenjevanju in izvajanju Schengenskega sporazuma (UL L 295, 6.11.2013, str. 27).

ciljev, za katere si prizadeva instrument, brez poseganja v načelo, da se od samega začetka zagotavljajo kritična masa in finančna stabilnost za programe in operativna podpora za države članice, brez poseganja v nadzor s strani Evropskega parlamenta in Sveta.

- (35) Prav tako bi bilo treba povečati obseg ukrepov in zgornjo mejo za sredstva, ki ostajajo na voljo Uniji (v nadaljnjem besedilu: ukrepi Unije), ter s tem povečati zmožnost Unije, da v določenem proračunskem letu izvede več ukrepov na področju upravljanja zunanjih meja in skupne vizumske politike, in sicer v interesu celotne Unije ter kadar in v kakršnem koli obsegu je potrebno. Taki ukrepi Unije vključujejo študije in pilotne projekte za pospeševanje upravljanja zunanjih meja in skupne vizumske politike in njune uporabe, usposabljanje mejnih policistov glede varstva človekovih pravic, ukrepe ali ureditve v tretjih državah za obravnavanje migracijskih pritiskov iz teh držav, s katerimi bi se zagotovilo optimalno upravljanje migracijskih tokov v Unijo, ter učinkovito organizacijo s tem povezanih nalog na zunanjih mejah in konzulatih.
- (36) Ukrepe v tretjih državah in v zvezi z njimi, ki so podprti z instrumentom, bi bilo treba izvajati v sinergiji in skladno z drugimi ukrepi zunaj Unije, ki so podprti z drugimi geografskimi in tematskimi instrumenti Unije za zunanjo pomoč. Pri izvajanju takih ukrepov bi bilo treba zlasti dosledno upoštevati načela in splošne cilje zunanjega delovanja ter zunanje politike Unije, ki se nanašajo na posamezno državo ali regijo. Instrument ne bi smel biti namenjen podpori ukrepov, ki so neposredno usmerjeni v razvoj, in bi moral po potrebi dopolnjevati finančno pomoč, zagotovljeno z instrumenti zunanje pomoči. Potrebna bo tudi skladnost s humanitarno politiko Unije, zlasti pri izvajanju ukrepov v izrednih razmerah.
- (37) Financiranje iz proračuna Unije bi moralo biti usmerjeno na dejavnosti, pri katerih lahko za razliko od samostojnega ukrepanja držav članic posredovanje Unije zagotovi dodano vrednost. Ker je Unija v boljšem položaju kot države članice, da zagotovi okvir za izražanje svoje solidarnosti na področjih nadzora meja, vizumske politike in upravljanja migracijskih tokov ter da vzpostavi platformo za oblikovanje skupnih informacijskih sistemov za podporo tem politikam, bo finančna podpora v okviru te uredbe prispevala zlasti k okrepitvi nacionalnih zmogljivosti in zmogljivosti Unije na teh področjih.
- (38) V tej uredbi bi bilo treba določiti osnovne zneske za dodelitev državam članicam. Osnovni znesek za posamezno državo članico bi bilo treba izračunati na podlagi sredstev, ki so ji bila v letih 2010–2012 dodeljena iz Sklada za zunanje meje, deljenih s skupnim zneskom odobritev, razpoložljivih za deljeno upravljanje v teh treh letih. Ta izračun je v skladu z merili za razdelitev iz Odločbe št. 574/2007/ES.
- (39) Komisija bi morala v skladu z ustreznimi določbami Uredbe (EU) št. 514/2014 in z uporabo ključnih kazalnikov za oceno rezultatov in učinkov spremljati izvajanje instrumenta. Kazalniki, vključno z ustreznimi referenčnimi vrednostmi, bi morali zagotoviti minimalno osnovo za oceno, v kakšnem obsegu so bili doseženi cilji instrumenta.
- (40) Za dopolnitev ali spremembo določb iz te uredbe v zvezi z opredelitvijo posebnih ukrepov v okviru nacionalnih programov bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (41) Komisija bi se morala pri uporabi te uredbe, pa tudi pri pripravi delegiranih aktov, posvetovati s strokovnjaki iz vseh držav članic.
- (42) Za zagotovitev enotne, učinkovite in pravočasne uporabe določb o operativni podpori iz te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾.
- (43) Ker cilja te uredbe, in sicer zagotovitve solidarnosti in delitve odgovornosti med državami članicami in Unijo na področju upravljanja zunanjih meja in vizumske politike, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (44) Odločbo št. 574/2007/ES bi bilo treba razveljaviti, ob upoštevanju prehodnih določb iz te uredbe.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (45) Ta uredba za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽¹⁾, ki spadajo na področje iz točk A in B člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ⁽²⁾.
- (46) Ta uredba za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽³⁾, ki spadajo na področje iz točk A in B člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ⁽⁴⁾.
- (47) Ta uredba za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola, podpisanega med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn, o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽⁵⁾, ki spadajo na področje iz točk A in B člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU ⁽⁶⁾.
- (48) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja. Ker ta uredba nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to uredbo, odloči, ali bo to uredbo prenesla v svoje nacionalno pravo.
- (49) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES ⁽⁷⁾. Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.
- (50) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ⁽⁸⁾. Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (51) Obdobje uporabe te uredbe je primerno prilagoditi obdobju uporabe Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 ⁽⁹⁾. Zato bi bilo treba to uredbo uporabljati od 1. januarja 2014 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Namen in področje uporabe

1. S to uredbo se vzpostavi instrument za finančno podporo na področju upravljanja zunanjih meja in skupne vizumske politike (v nadaljnjem besedilu: instrument) v okviru Sklada za notranjo varnost (v nadaljnjem besedilu: Sklad).

Ta uredba skupaj z Uredbo (EU) št. 513/2014 ustanavlja Sklad za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.

⁽¹⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽²⁾ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

⁽³⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

⁽⁵⁾ UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

⁽⁶⁾ Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

⁽⁷⁾ Sklep Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 131, 1.6.2000, str. 43).

⁽⁸⁾ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

⁽⁹⁾ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 884).

2. Ta uredba določa:

- (a) cilje finančne podpore in upravičene ukrepe;
- (b) splošni okvir za izvajanje upravičenih ukrepov;
- (c) sredstva, dana na voljo v okviru instrumenta od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020, in njihovo razdelitev;
- (d) obseg in namen različnih posebnih sredstev, s katerimi se financirajo odhodki za upravljanje zunanjih meja in skupno vizumsko politiko.

3. Ta uredba določa uporabo pravil iz Uredbe (EU) št. 514/2014.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „zunanje meje“ pomeni kopenske meje držav članic, vključno z mejami na rekah in jezerih, morske meje ter njihova letališča, rečna, morska in jezerska pristanišča, za katere se uporabljajo določbe prava Unije o prehodu zunanjih meja, ne glede na to, ali so te meje začasne ali ne;
- (b) „skupni standardi Unije“ pomeni uporabo operativnih ukrepov na skupen in nerazdrobljen način za doseganje visoke in poenotene ravni varnosti na področju nadzora meja in vizumov v skladu z Uredbo (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, Uredbo (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, Uredbo (ES) št. 767/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ Uredbo (ES) št. 2007/2004, Uredbo (ES) št. 1931/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, schengenskim katalogom o nadzoru zunanjih meja, Praktičnim priročnikom za mejne policiste, vizumskim priročnikom, priročnikom za Eurosur ter drugimi uredbami in smernicami za nadzor meja in vizume, ki bodo sprejete na ravni Unije;
- (c) „začasne zunanje meje“ pomeni:
 - (i) skupno mejo med državo članico, ki v celoti izvaja schengenski pravni red, in državo članico, ki je dolžna v celoti izvajati schengenski pravni red skladno z aktom o pristopu te države članice, za katero pa zadevni sklep Sveta o dovoljenju za polno izvajanje tega pravnega reda še ni začel veljati;
 - (ii) skupno mejo med dvema državama članicama, ki sta dolžni v celoti izvajati schengenski pravni red skladno z ustreznima aktoma o pristopu teh dveh držav članic, za kateri pa zadevni sklep Sveta o dovoljenju za polno izvajanje tega pravnega reda še ni začel veljati;
- (d) „mejni prehod“ pomeni vsak mejni prehod z dovoljenjem pristojnih organov za prehajanje zunanjih meja, uradno priglašen v skladu s členom 34(2) Uredbe (ES) št. 562/2006;
- (e) „schengenski ocenjevalni in spremljevalni mehanizem“ pomeni preverjanje pravilne uporabe schengenskega pravnega reda v skladu z Uredbo (EU) št. 1053/2013;
- (f) „izredne razmere“ pomeni stanje, ki je posledica resnega in izjemnega pritiska, ko veliko ali nesorazmerno število državljanov tretjih držav prehaja zunanjo mejo ene ali več držav članic ali se pričakuje, da jo bodo prehajali, oziroma druge ustrezno utemeljene izredne okoliščine, ki zahtevajo takojšnje ukrepe na zunanjih mejah.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 105, 13.4.2006, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L 243, 15.9.2009, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 767/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o vizumskem informacijskem sistemu (VIS) in izmenjavi podatkov med državami članicami o vizumih za kratkoročno prebivanje (Uredba VIS) (UL L 218, 13.8.2008, str. 60).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 1931/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o pravilih za obmejni promet na zunanjih kopenskih mejah držav članic in spremembi določb Schengenske konvencije (UL L 405, 30.12.2006, str. 1).

- (g) „odsek zunanje meje“ pomeni celotno zunanjo kopensko ali morsko mejo države članice, kot je za izvajanje Uredbe (EU) št. 1052/2013 določena z nacionalnim pravom ali s strani nacionalnega centra za koordinacijo oziroma drugega pristojnega nacionalnega organa.

Člen 3

Cilji

1. Splošni cilj instrumenta je prispevati k zagotavljanju visoke ravni varnosti v Uniji, hkrati pa omogočiti zakonito potovanje s poenoteno in visoko ravno nadzora zunanjih meja ter učinkovito obdelavo schengenskih vizumov v skladu z zavezami Unije temeljnim svoboščinam in človekovim pravicam.

2. Instrument v okviru splošnega cilja iz odstavka 1 in v skladu s prednostnimi nalogami, določenimi v relevantnih strategijah, programih ter ocenah nevarnosti in tveganj Unije, prispeva k naslednjima posebnima ciljema:

- (a) podpora skupne vizumske politike za olajšanje zakonitega potovanja, zagotavljanje visokokakovostnih storitev prosilcem za vizume, zagotovitev enakega obravnavanja državljanov tretjih držav in boj proti nezakonitemu priseljevanju;
- (b) podpora integriranega upravljanja meja, vključno s spodbujanjem nadaljnjega usklajevanja in standardizacije ukrepov za upravljanje meja v skladu s skupnimi standardi Unije in z izmenjavo informacij med državami članicami ter med državami članicami in agencijo Frontex, da se po eni strani zagotovi enotna in visoka raven nadzora in varovanja zunanjih meja, med drugim z bojem proti nezakonitemu priseljevanju, po drugi strani pa nemoteno prehajanje zunanjih meja v skladu s schengenskim pravnim redom, pri tem pa se skladno z obveznostmi držav članic glede človekovih pravic, vključno z načelom nevrčanja, zagotavlja dostop do mednarodne zaščite za tiste, ki jo potrebujejo.

Doseganje specifičnih ciljev instrumenta se ocenjuje v skladu s členom 55(2) Uredbe (EU) št. 514/2014 z uporabo skupnih kazalnikov iz priloge IV k tej uredbi in posebnih kazalnikov iz nacionalnih programov.

3. Za realizacijo ciljev iz odstavkov 1 in 2 instrument prispeva k naslednjim operativnim ciljem:

- (a) spodbujanju razvoja, izvajanja in uveljavljanja politik za odpravo kontrole oseb pri prehajanju notranjih meja, ne glede na državljanstvo, ter izvajanje kontrole oseb in učinkovitega spremljanja prehajanja zunanjih meja;
- (b) postopni uvedbi integriranega sistema upravljanja zunanjih meja na osnovi solidarnosti in odgovornosti, zlasti z:
 - (i) okrepitvijo kontrol na zunanjih mejah in sistemov varovanja ter medagencijskega sodelovanja med mejnimi policisti in carinskimi, migracijskimi in azilnimi organi ter organi pregona držav članic na zunanjih mejah, vključno z območji na morskih mejah;
 - (ii) ukrepi v notranjosti ozemlja, povezanimi z upravljanjem zunanjih meja, in potrebnimi spremljevalnimi ukrepi, povezanimi z varnostjo dokumentov, upravljanjem identitet in interoperabilnostjo kupljene tehnične opreme;
 - (iii) vsakršnimi ukrepi, ki prav tako prispevajo k preprečevanju oziroma boju proti čezmejni kriminaliteti na zunanjih mejah v povezavi s prehajanjem oseb, vključno s tihotapljenjem ljudi in trgovino z njimi;
- (c) spodbujanju razvoja in izvajanja skupne politike vizumov in drugih dovoljenj za kratkotrajno prebivanje ter različnih oblik konzularnega sodelovanja, da se doseže boljša konzularna zastopanost in usklajena praksa izdajanja vizumov;
- (d) vzpostavitvi in uporabi informacijskih sistemov, njihove komunikacijske infrastrukture in opreme, ki podpirajo skupno vizumsko politiko, mejne kontrole in varovanje na zunanjih mejah ter dosledno spoštujejo pravo o varstvu osebnih podatkov;
- (e) krepitvi spremljanja razmer na zunanjih mejah in zmogljivosti držav članic za odzivanje;

- (f) zagotavljanju učinkovite in enotne uporabe pravnega reda Unije glede meja in vizumov, vključno z učinkovitim delovanjem schengenskega ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma;
- (g) okrepitvi ukrepov držav članic, ki prispevajo k boljšemu sodelovanju med državami članicami, ki delujejo v tretjih državah, na področju pritoka državljanov tretjih držav na ozemlje držav članic, vključno s preprečevanjem nezakonitega priseljevanja in bojem proti njemu, in sodelovanja s tretjimi državami v zvezi s tem ob popolni skladnosti s cilji in načeli zunanje delovanja in humanitarne politike Unije.

4. Ukrepi, ki se financirajo iz instrumenta, se izvajajo ob polnem upoštevanju temeljnih pravic in spoštovanju človekovega dostojanstva. Zlasti so ukrepi skladni z določbami Listine Evropske unije o človekovih pravicah, pravom Unije o varstvu podatkov, Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP), načelom pravičnega obravnavanja državljanov tretjih držav, pravico do azila in mednarodne zaščite, načelom nevračanja in mednarodnimi obveznostmi Unije in držav članic, izhajajočimi iz mednarodnih instrumentov, katerih podpisnice so, na primer Ženevske konvencije o statusu beguncev z dne 28. julija 1951, dopolnjene z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967.

Kadar koli je to mogoče, so države članice še posebej pozorne pri izvajanju ukrepov identificiranja ogroženih oseb, zlasti otrok in mladoletnih oseb brez spremstva ter neposredne pomoči tem osebam, kakor tudi napotitve teh oseb k službam za zaščito.

5. Pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo v okviru instrumenta in so povezani z varovanjem morskih meja, so države članice še posebej pozorne na svojo obveznost po mednarodnem pomorskem pravu, da osebam v stiski ponudijo pomoč. V zvezi s tem je mogoče opremo in sisteme, ki se financirajo iz instrumenta, uporabiti za iskanje in reševanje v situacijah, ki lahko nastanejo med operacijami varovanja meja na morju, s čimer se prispeva k zagotavljanju varstva in reševanja življenj migrantov.

6. Instrument prispeva tudi k financiranju tehnične pomoči na pobudo držav članic in Komisije.

Člen 4

Upravičeni ukrepi

1. Instrument v okviru ciljev iz člena 3 te uredbe in rezultatov dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 ter v skladu s cilji nacionalnih programov iz člena 9 te uredbe, podpira ukrepe, izvedene v državah članicah ali s strani držav članic, zlasti naslednje:

- (a) infrastrukturo, stavbe in sisteme, potrebne na mejnih prehodih in za varovanje med mejnimi prehodi za preprečevanje nedovoljenih prehodov čez meje, nezakonitega priseljevanja in čezmejne kriminalite ter boj proti njim, pa tudi za zagotavljanje nemotenih potovalnih tokov;
- (b) opremo, prevozna sredstva in komunikacijske sisteme, potrebne za učinkovit in varen nadzor meja ter odkrivanje oseb;
- (c) informacijske in komunikacijske sisteme za učinkovito upravljanje migracijskih tokov prek meja, vključno z naložbami v obstoječe in prihodnje sisteme;
- (d) infrastrukturo, stavbe, informacijske in komunikacijske sisteme in delovno opremo, ki so potrebni za obravnavo vlog za izdajo vizuma, konzularno sodelovanje in druge ukrepe za večjo kakovost storitev, namenjenih prosilcem za vizum;
- (e) usposabljanje o uporabi opreme in sistemov iz točk (b), (c) in (d), spodbujanje standardov upravljanja kakovosti in usposabljanje mejnih policistov, tudi v tretjih državah, če je to primerno, v zvezi z izvrševanjem nalog varovanja, svetovanja in nadzora ob upoštevanju mednarodnega prava človekovih pravic, vključno z opredeljevanjem žrtev tihotapljenja ljudi in trgovine z njimi;
- (f) napotitev uradnikov za zvezo za priseljevanje in svetovalcev za dokumente v tretje države ter izmenjava in napotitev mejnih policistov med državami članicami ali med državo članico in tretjo državo;

(g) študije, usposabljanje, pilotni projekti in druge dejavnosti, s katerimi bo postopno vzpostavljen integrirani sistem za upravljanje zunanjih meja iz člena 3(3), vključno z ukrepi za medagencijsko sodelovanje v posameznih državah članicah ali med državami članicami in ukrepi v zvezi z interoperabilnostjo in usklajevanjem sistemov za upravljanje meja;

(h) študije, pilotne projekte in ukrepe za izvajanje priporočil, operativnih standardov in najboljše prakse, ki so rezultat operativnega sodelovanja med državami članicami in agencijami Unije.

2. Instrument v okviru ciljev iz člena 3 te uredbe ter ob upoštevanju rezultatov dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 in v skladu s cilji nacionalnih programov iz člena 9 te uredbe podpira ukrepe v tretjih državah in v zvezi z njimi, zlasti naslednje:

(a) informacijske sisteme, orodja ali opremo za izmenjavo informacij med državami članicami in tretjimi državami;

(b) ukrepe za operativno sodelovanje med državami članicami in tretjimi državami, vključno s skupnimi operacijami;

(c) projekte v tretjih državah, namenjene izboljšanju sistemov varovanja, da se zagotovi sodelovanje s sistemom Eurosur;

(d) študije, seminarje, delavnice, konference, usposabljanje, opremo in pilotne projekte za zagotavljanje *ad hoc* tehničnega in operativnega strokovnega znanja tretjim državam;

(e) študije, seminarje, delavnice, konference, usposabljanje, opremo in pilotne projekte za izvajanje posebnih priporočil, operativnih standardov in najboljših praks, ki so rezultat operativnega sodelovanja med državami članicami in agencijami Unije v tretjih državah.

Komisija in države članice skupaj z Evropsko službo za zunanje delovanje zagotavljajo usklajevanje, kar zadeva ukrepe v tretjih državah in v zvezi z njimi, kakor je določeno v členu 3(5) Uredbe (EU) št. 514/2014.

3. Ukrepi iz točke (a) odstavka 1 niso upravičeni na začasnih zunanjih mejah.

4. Ukrepi v zvezi z začasno in izjemno ponovno uvedbo nadzora notranjih mejah, kot je opredeljeno v Zakoniku o schengenskih mejah, niso upravičeni.

5. Ukrepi, katerih edini cilj ali učinek je nadzor blaga, niso upravičeni.

POGLAVJE II

FINANČNI IN IZVEDBENI OKVIR

Člen 5

Skupna sredstva in izvajanje

1. Skupna sredstva za izvajanje instrumenta znašajo 2 760 milijonov EUR v tekočih cenah.

2. Evropski parlament in Svet odobrita letne odobritve v okviru omejitev iz večletnega finančnega okvira.

3. Skupna sredstva se uporabijo prek naslednjih možnosti:

(a) nacionalnih programov v skladu s členoma 9 in 12;

(b) operativne podpore v okviru nacionalnih programov in pod pogoji, določenimi v členu 10;

(c) posebne tranzitne sheme v skladu s členom 11;

(d) ukrepov Unije v skladu s členom 13;

(e) nujne pomoči v skladu s členom 14;

(f) izvajanja programa za vzpostavitev informacijskih sistemov za podporo upravljanja migracijskih tokov prek zunanjih meja pod pogoji, določenimi v členu 15;

(g) tehnične pomoči v skladu s členom 16.

4. Proračun, dodeljen v okviru instrumenta za ukrepe Unije iz člena 13 te uredbe, nujno pomoč iz člena 14 te uredbe in tehnično pomoč iz člena 16(1) te uredbe, se izvaja z neposrednim upravljanjem v skladu s točko (a) člena 58(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in po potrebi s posrednim upravljanjem v skladu s točko (c) člena 58(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Proračun, dodeljen nacionalnim programom iz člena 9, operativni podpori iz člena 10 in delovanju posebne tranzitne sheme iz člena 11, se izvaja z deljenim upravljanjem v skladu s točko (b) člena 58(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Proračun, dodeljen državam, povezanim z izvajanjem, uporabo in razvojem schengenskega pravnega reda iz odstavka 7 tega člena, se izvaja s posrednim upravljanjem v skladu s točko (c)(i) člena 58(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Metoda oziroma metode izvajanja proračuna za program o razvoju informacijskih sistemov na podlagi obstoječih in/ali novih informacijskih sistemov se določijo v ustreznih zakonodajnih aktih Unije, če bodo ti sprejeti.

5. Skupna sredstva se uporabijo na naslednji način:

(a) 1 551 milijonov EUR za nacionalne programe držav članic;

(b) 791 milijonov EUR za razvoj informacijskih sistemov na podlagi obstoječih in/ali novih informacijskih sistemov za podporo upravljanja migracijskih tokov prek zunanjih meja, če bodo sprejeti ustrezni zakonodajni akti Unije;

Če se navedeni znesek ne dodeli ali porabi, ga Komisija z delegiranim aktom v skladu s členom 17 ponovno dodeli eni ali več dejavnostim iz točk (b) in (c) člena 6(1) ter točke (d) tega odstavka. Ta delegirani akt zajema oceno razvoja ustreznih informacijskih sistemov, vključno z izvrševanjem proračuna in predvidenimi neporabljenimi zneski. Do ponovne dodelitve lahko pride po sprejetju ustreznih zakonodajnih aktov ali ob vmesnem pregledu iz člena 8.

(c) 154 milijonov EUR za posebno tranzitno shemo;

(d) 264 milijonov EUR za ukrepe Unije, nujno pomoč in tehnično pomoč na pobudo Komisije, pri čemer se vsaj 30 % zneska uporabi za ukrepe Unije.

6. Skupaj s skupnimi sredstvi, določenimi za Uredbo (EU) 513/2014, skupna sredstva, ki so na voljo za instrument, kot je opredeljeno v odstavku 1, predstavljajo finančna sredstva za Sklad, ki pomenijo v okviru letnega proračunskega postopka za Evropski parlament in Svet prednostni referenčni znesek v smislu točke 17 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽²⁾.

7. Države, ki se pridružijo izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, sodelujejo v instrumentu v skladu s to uredbo.

Sklenejo se dogovori o finančnih prispevkih teh držav za instrument in sprejmejo dopolnilna pravila, potrebna za tako sodelovanje, vključno z določbami, ki zagotavljajo zaščito finančnih interesov Unije in pooblastilo Računskemu sodišču, da izvaja revizije.

Finančni prispevki teh držav se dodajo skupnim sredstvom iz odstavka 1, ki so na voljo v proračunu Unije.

Člen 6

Sredstva za upravičene ukrepe v državah članicah

1. Državam članicam se okvirno dodeli 1 551 milijonov EUR:

(a) 1 276 milijonov EUR, kot je določeno v Prilogi I;

(b) 147 milijonov EUR na podlagi rezultatov mehanizma iz člena 7;

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

⁽²⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

(c) v okviru vmesnega pregleda iz člena 8 in za obdobje od proračunskega leta 2018 128 milijonov EUR, preostanek razpoložljivih dodeljenih sredstev iz tega člena ali drug znesek, kot je določeno v skladu z odstavkom 4, na podlagi rezultatov analize tveganja in vmesnega pregleda.

2. Vsaka država članica dodeli osnovne zneske za nacionalne programe iz Priloge I, kakor sledi:

(a) vsaj 10 % za ukrepe iz točke (a) člena 9(2);

(b) vsaj 25 % za ukrepe v zvezi s točko (b) člena 9(2);

(c) vsaj 5 % za ukrepe v zvezi s točkami (c), (d), (e) in (f) člena 9(2).

Če nacionalni programi vsebujejo obrazložitev, zakaj dodeljevanje sredstev pod navedeno ravno ne ogroža izpolnitve zadevnega cilja, lahko države članice odstopajo od najnižjih deležev. Obrazložitev oceni Komisija v okviru odobritve nacionalnih programov iz člena 9(2).

3. Države članice namenijo potrebno financiranje sistemu Eurosur, da se zagotovi njegovo dobro delovanje.

4. Da se zagotovi ustrezno obravnavanje ciljev instrumenta v primeru nepredvidenih ali novih razmer in/ali učinkovito izkoriščanje sredstev, ki so na voljo v okviru instrumenta, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 17 za prilagoditev okvirnega zneska, navedenega v točki (c) odstavka 1 tega člena.

5. Države članice, ki pristopijo k Uniji v obdobju 2012–2020, niso upravičene do sredstev, dodeljenih za nacionalne programe v okviru instrumenta, če že koristijo sredstva iz začasnega instrumenta Unije, ki pomaga upravičenim državam članicam financirati ukrepe na novih zunanjih mejah za izvajanje schengenskega pravnega reda v zvezi z mejami in vizumi ter nadzorom zunanjih meja.

Člen 7

Sredstva za posebne ukrepe

1. Države članice lahko poleg dodeljenih sredstev, izračunanih v skladu s točko (a) člena 6(1), prejmejo dodaten znesek pod pogojem, da je v nacionalnem programu opredeljen kot tak in da se uporabi za izvajanje posebnih ukrepov, naštetih v prilogi II.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 17 za revizijo posebnih ukrepov iz Priloge II, če je to primerno, tudi v okviru vmesnega pregleda. Države članice lahko na podlagi novih posebnih ukrepov glede na razpoložljiva sredstva prejmejo dodaten znesek, kot je določeno v odstavku 1 tega člena.

3. Dodatni zneski iz tega člena se dodelijo zadevnim državam članicam s posameznimi sklepi o financiranju, s katerimi se odobrijo ali revidirajo njihovi nacionalni programi v skladu s postopkom, določenim v členu 14 Uredbe (EU) št. 514/2014.

Člen 8

Sredstva v okviru vmesnega pregleda

1. Za dodelitev zneska, določenega v točki (c) člena 6(1), Komisija do 1. junija 2017 upošteva obremenitev držav članic pri upravljanju meja, vključno z dejavnostmi iskanja in reševanja, do katerih utegne priti med operacijami varovanja meja na morju, in poročila o oceni, pripravljena v okviru schengenskega ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma, in stopnje ogroženosti na zunanjih mejah za obdobje 2017–2020 ter dejavnike, ki so vplivali na varnost na zunanjih mejah v obdobju 2014–2016. Navedeni znesek se razdeli med države članice na podlagi ponderiranja naslednjih vrst meja, ob upoštevanju odstavka 6 tega člena:

(a) 45 % za zunanje morske meje;

(b) 38 % za zunanje kopenske meje;

(c) 17 % za letališča.

2. Znesek za zunanje morske in kopenske meje se izračuna tako, da se dolžina odsekov zunanje meje pomnoži s stopnjo ogroženosti (minimalna, običajna, srednja, visoka) za vsak mejni odsek, kot sledi:

- (a) količnik 0,5 za minimalno stopnjo ogroženosti;
- (b) količnik 1 za normalno stopnjo ogroženosti;
- (c) količnik 3 za srednjo stopnjo ogroženosti;
- (d) količnik 5 za visoko stopnjo ogroženosti.

3. Znesek za letališča se izračuna za vsako posamezno državo članico, kot sledi:

- (a) 50 % na osnovi števila oseb, ki prečkajo zunanje meje;
- (b) 50 % na osnovi števila državljanov tretjih držav, ki jim je bil zavrnen vstop na zunanjih mejah.

4. Komisija v skladu z analizo tveganja, ki jo opravi agencija Frontex, ter po posvetovanju s slednjo in drugimi agencijami Unije, če je to potrebno, določi stopnje ogroženosti za posamezne odseke zunanjih meja držav članic za obdobje 2017–2020. Stopnje ogroženosti so odvisne od naslednjih dejavnikov:

- (a) obremenitev pri upravljanju zunanjih meja;
- (b) dejavnikov, ki so vplivali na varnost zunanjih meja držav članic v obdobju 2014–2016;
- (c) sprememb politik Unije, na primer vizumske politike;
- (d) morebitnih prihodnjih gibanj v zvezi z migracijskimi tokovi in tveganj nezakonitih dejavnosti v zvezi z nezakonitim prehajanjem zunanjih meja, in
- (e) verjetnega političnega, gospodarskega in družbenega razvoja dogodkov v tretjih državah, zlasti tistih v sosednjih državah.

Preden Komisija izda poročilo, v katerem določi stopnje ogroženosti, z državami članicami opravi izmenjavo mnenj.

5. Za namen razporeditve sredstev v skladu z odstavkom 1:

- (a) se upošteva črta med območji iz člena 1 Uredbe Sveta (ES) št. 866/2004 ⁽¹⁾, vendar ne morska meja severno od te črte, čeprav ne gre za zunanjo kopensko mejo, in sicer dokler se uporablja člen 1 Protokola št. 10 o Cipru k Aktu o pristopu iz leta 2003;
- (b) izraz „zunanje morske meje“ pomeni zunanje meje teritorialnega morja držav članic, v skladu s členi 4 do 16 Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu. Vendar v primerih, ko so potrebne redne in obširne operacije za preprečevanje nedovoljenih prehodov čez meje, ta izraz pomeni zunanje meje močno ogroženih območij. Te zunanje meje se določijo z upoštevanjem ustreznih podatkov o teh operacijah v obdobju 2014–2016, zagotovljenih s strani zadevnih držav članic.

6. Poleg tega se lahko po razpisu Komisije, izvedenem do 1. junija 2017, državam članicam dodelijo dodatna sredstva, pod pogojem, da so kot taka opredeljena v nacionalnem programu in da se uporabijo za izvedbo posebnih ukrepov, določenih v skladu s tedanjimi prednostnimi nalogami Unije.

7. Dodatni zneski iz tega člena se dodelijo zadevnim državam članicam s posameznimi sklepi o financiranju, s katerimi se odobrijo ali revidirajo njihovi nacionalni programi v skladu s postopkom, določenim v členu 14 Uredbe (EU) št. 514/2014.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 866/2004 z dne 29. aprila 2004 o režimu na podlagi člena 2 Protokola št. 10 k Aktu o pristopu (UL L 161, 30.4.2004, str. 128).

Člen 9

Nacionalni programi

1. Nacionalni program, ki ga je treba pripraviti ob upoštevanju rezultatov dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 v skladu z instrumentom, in nacionalni program, ki ga je treba pripraviti v skladu z Uredbo (EU) št. 513/2014, se predložita Komisiji v obliki enega nacionalnega programa za Sklad in v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 514/2014.

2. Države članice si v okviru nacionalnih programov, ki jih v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 514/2014 pregleda in odobri Komisija, ob upoštevanju ciljev iz člena 3 te uredbe in rezultatov dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014, prizadevajo predvsem za doseganje ciljev z naslednjega seznama:

- (a) razvoj sistema Eurosur v skladu s pravom in smernicami Unije;
- (b) podporo in razširitev obstoječih zmogljivosti na področju vizumske politike, upravljanja zunanjih meja ter podporo in razširitev ukrepov na območju prostega gibanja, povezanih z upravljanjem zunanjih meja, na nacionalni ravni, zlasti ob upoštevanju novih tehnologij, napredka in/ali standardov v zvezi z upravljanjem migracijskih tokov;
- (c) podporo nadaljnjega razvoja na področju upravljanja migracijskih tokov s konzularnimi in drugimi službami držav članic v tretjih državah, vključno z vzpostavitvijo mehanizmov za konzularno sodelovanje, z namenom olajšanja zakonitega potovanja v skladu s pravom Unije ali zadevne države članice in preprečevanja nezakonitega priseljevanja v Unijo;
- (d) okrepitev integriranega sistema upravljanja meja s preskušanjem in uvajanjem novih orodij, interoperabilnih sistemov ter delovnih metod, namenjenih izboljšanju izmenjave informacij znotraj držav članic ali okrepitvi medagencijskega sodelovanja;
- (e) razvoj projektov za enotno in visoko raven nadzora zunanjih meja v skladu s skupnimi standardi Unije ter za večjo interoperabilnost sistemov upravljanja zunanjih meja med državami članicami;
- (f) podporo za ukrepe za nadaljnje usklajevanje upravljanja meja, zlasti tehnoloških zmogljivosti, v skladu s skupnimi standardi Unije in po posvetovanju z agencijo Frontex;
- (g) zagotavljanje pravilne in enotne uporabe pravnega reda Unije glede nadzora meja in vizumov pri odpravljanju pomanjkljivosti na ravni Unije, kakor so razvidne iz rezultatov, pridobljenih v okviru schengenskega ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma;
- (h) vzpostavljanje zmogljivosti za soočanje s prihajajočimi izzivi, vključno s sedanjimi in prihodnjimi grožnjami ter pritiski na zunanji meji, zlasti ob upoštevanju analiz, ki jih opravijo ustrezne agencije Unije.

3. Pri uresničevanju ciljev iz odstavka 2 lahko države članice v okviru nacionalnih programov podprejo ukrepe v tretjih državah in v povezavi z njimi, med drugim prek izmenjave informacij in operativnega sodelovanja.

4. Komisija se z agencijo Frontex posvetuje o osnutkih nacionalnih programov, zlasti o dejavnostih, ki se financirajo v okviru operativne podpore, ki jih predložijo države članice, da bi omogočili dopolnjevanje med misijo agencije Frontex in odgovornostjo držav članic za nadzor in varovanje zunanjih meja, prav tako pa zagotovili doslednost in preprečili stroškovno neučinkovitost.

Člen 10

Operativna podpora v okviru nacionalnih programov držav članic

1. Država članica lahko uporabi do 40 % zneska, ki ga prejme v okviru instrumenta za svoj nacionalni program, za financiranje operativne podpore za javne organe, odgovorne za izvajanje nalog in storitev, ki predstavljajo javno storitev za Unijo.

2. Operativna podpora se dodeli samo, če zadevna država članica izpolnjuje naslednje pogoje:

- (a) skladnost s pravnim redom Unije glede meja in vizumov;
- (b) skladnost s cilji nacionalnega programa;
- (c) skladnost s skupnimi standardi Unije, da se izboljša usklajevanje med državami članicami in prepreči podvajanje, razdrobljenost in stroškovna neučinkovitost na področju nadzora meja.

3. V ta namen Komisija pred odobritvijo nacionalnega programa oceni izhodiščno stanje v državah članicah, ki so izkazale namero, da bodo zaprosile za operativno podporo, pri čemer upošteva schengenska ocenjevalna poročila, kjer je to pomembno.

Ugotovitve Komisije so predmet izmenjave mnenj z zadevno državo članico.

Po izmenjavi mnenj se lahko sprejem proračunske podpore v okviru nacionalnega programa države članice s strani Komisije pogojuje z načrtovanjem programov in izvedbo številnih ukrepov, s katerimi se zagotovi, da so ob podelitvi proračunske podpore v celoti izpolnjeni pogoji iz odstavka 2.

4. Operativna podpora se osredotoči na posebne naloge in/ali storitve ter cilje, določene v Prilogi III. V celoti krije odhodke, ki nastanejo pri izvajanju nalog in/ali storitev, določenih v nacionalnem programu, znotraj finančnih omejitev programa in zgornje meje, določene v odstavku 1.

5. Operativna podpora je predmet spremljanja in izmenjave informacij med Komisijo ter zadevno državo članico v zvezi z izhodiščnim stanjem v tej državi članici, zadanimi cilji in kazalniki za merjenje napredka.

6. Komisija z izvedbenimi akti določi postopke poročanja o uporabi te določbe in poskrbi za ostale praktične dogovore med državami članicami in Komisijo, ki zagotavljajo skladnost s tem členom. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 18(2).

Člen 11

Operativna podpora za posebno tranzitno shemo

1. Instrument zagotavlja podporo za kritje izpada plačil za tranzitne vizume ter dodatnih stroškov zaradi izvajanja sheme poenostavljenega tranzitnega dokumenta (FTD) in poenostavljenega železniškega tranzitnega dokumenta (FRTD) v skladu z Uredbo (ES) št. 693/2003 in Uredbo (ES) št. 694/2003.
2. Sredstva, ki so dodeljena Litvi v skladu z odstavkom 1, ne presegajo 154 milijonov EUR za obdobje 2014–2020 in so na voljo kot dodatna posebna operativna podpora za Litvo.
3. Za namen odstavka 1 dodatni stroški pomenijo stroške, ki izhajajo neposredno iz posebnih zahtev v zvezi z izvajanjem ukrepov posebne tranzitne sheme in ne nastajajo kot posledica izdajanja tranzitnih ali drugih vizumov.

Do financiranja so upravičene naslednje vrste dodatnih stroškov:

- (a) naložbe v infrastrukturo;
 - (b) usposabljanje osebja, ki izvaja posebno tranzitno shemo;
 - (c) dodatni stroški poslovanja, vključno s plačili za osebje, ki je posebej določeno za izvajanje ukrepov posebne tranzitne sheme.
4. Izpad plačil iz odstavka 1 tega člena se v finančnem okviru, določenem v odstavku 2 tega člena, izračuna na podlagi višine vizumske takse in oprostitev vizumskih taks, določenih v Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Rusko federacijo o poenostavitvi izdajanja vizumov državljanom Evropske unije in Ruske federacije⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 129, 17.5.2007, str. 27.

5. Komisija in Litva preverita uporabo tega člena, če pride do sprememb, ki vplivajo na obstoj in/ali delovanje posebne tranzitne sheme.

6. Komisija z izvedbenimi akti določi postopke poročanja o uporabi te določbe ter poskrbi za finančne in druge praktične dogovore med Litvo in Komisijo, ki zagotavljajo skladnost s tem členom. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 18(2).

7. Da se zagotovi nemoteno delovanje posebne tranzitne sheme, lahko Komisija uvede posebne ureditve za vmesna plačila, ki odstopajo od določb Uredbe (EU) št. 514/2014.

Člen 12

Načrtovanje programov v skladu z rezultati schengenskega ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma

Po schengenskem ocenjevalnem poročilu, sprejemem v skladu z Uredbo (EU) št. 1053/2013, zadevna država članica skupaj s Komisijo in agencijo Frontex preuči, kako obravnavati ugotovitve, vključno s pomanjkljivostmi, in izvede priporočila v okviru svojega nacionalnega programa.

Država članica po potrebi spremeni svoj nacionalni program v skladu s členom 14(9) Uredbe (EU) št. 514/2014, tako da upošteva te ugotovitve in priporočila.

Financiranje popravljalnih ukrepov je prednostna naloga. V sodelovanju s Komisijo in agencijo Frontex zadevna država članica prerazporedi sredstva znotraj svojega programa, vključno s tistimi, ki so načrtovana za operativno podporo, in/ali uvede ali spremeni ukrepe za odpravo pomanjkljivosti v skladu z ugotovitvami in priporočili ocenjevalnega poročila glede schengenskega območja.

Člen 13

Ukrepi Unije

1. Na pobudo Komisije se lahko instrument uporabi za financiranje nadnacionalnih ukrepov ali ukrepov v posebnem interesu Unije (v nadaljnjem besedilu: ukrepi Unije), ki se nanašajo na splošne, posebne in operativne cilje iz člena 3.

2. Da bi bili ukrepi Unije upravičeni do financiranja, morajo biti namenjeni zlasti doseganju naslednjih ciljev:

- (a) podpora priprave, spremljanja, upravne in tehnične dejavnosti, potrebne za izvajanje politik v zvezi z zunanjimi mejami in vizumi, vključno z boljšim upravljanjem schengenskega območja z razvojem in izvajanjem ocenjevalnega mehanizma, vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1053/2013, za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda in Zakonika o schengenskih mejah, zlasti glede odhodkov za obiske strokovnjakov Komisije in držav članic na kraju samem;
- (b) izboljšanju poznavanja in razumevanja prevladujočih razmer v državah članicah in tretjih državah s pomočjo analize, ocenjevanja in natančnega spremljanja njihovih politik;
- (c) podpora razvoja statističnih orodij, tudi skupnih, ter metod in skupnih kazalnikov;
- (d) podpora in spremljanju izvajanja prava Unije in ciljev politik Unije v državah članicah ter oceniti njihovo učinkovitost in vpliv, tudi kar zadeva spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter na področju uporabe instrumenta;
- (e) spodbujanju mreženja, vzajemnega učenja, prepoznavanja in razširjanja najboljših praks ter inovativnih pristopov med različnimi interesnimi skupinami na evropski ravni;
- (f) spodbujanju projektov, namenjenih usklajevanju in interoperabilnosti ukrepov za upravljanje meja v skladu s skupnimi standardi Unije z namenom razviti integriran evropski sistem upravljanja meja;
- (g) povečanju ozaveščenosti zainteresiranih strani in javnosti o politikah in ciljih Unije, vključno z institucionalnim komuniciranjem o političnih prednostnih nalogah Unije;
- (h) povečanju zmogljivosti evropskih mrež za oceno, spodbujanje, podporo in nadaljnji razvoj politik in ciljev Unije;

- (i) podpori zlasti inovativnih projektov, ki razvijajo nove metode in/ali tehnologije, ki bi jih bilo mogoče prenesti v druge države članice, predvsem projektov, usmerjenih k testiranju in potrjevanju raziskovalnih projektov;
 - (j) podpori ukrepom v tretjih državah in v zvezi z njimi, kot je določeno v členu 4(2).
3. Ukrepi Unije se izvajajo v skladu s členom 6 Uredbe (EU) št. 514/2014.

Člen 14

Nujna pomoč

1. Instrument zagotavlja finančno pomoč za nujne in posebne potrebe v izrednih razmerah, kot je določeno v točki (f) člena 2.
2. Nujna pomoč se izvaja v skladu s členoma 6 in 7 Uredbe (EU) št. 514/2014.

Člen 15

Vzpostavitev programa za razvoj informacijskih sistemov

Program razvoja informacijskih sistemov na podlagi obstoječih in/ali novih informacijskih sistemov se izvaja, če bodo sprejeti zakonodajni akti Unije, ki bodo določali te informacijske sisteme in njihovo komunikacijsko infrastrukturo, zlasti s ciljem izboljšati upravljanje ter nadzor potovalnih tokov na zunanjih mejah z okrepitvijo kontrol in hkratno pospešitvijo prehajanja meja za redne potnike. Če je to ustrezno, se prizadeva najti sinergije z obstoječimi informacijskimi sistemi, da bi se izognili dvakratnim stroškom.

Razčlenitev zneska iz točke (b) člena 5(5) se navede v ustreznih zakonodajnih aktih Unije ali, po sprejetju navedenih zakonodajnih aktov, z delegiranim aktom v skladu s členom 17.

Komisija vsaj enkrat letno in po potrebi obvesti Evropski parlament in Svet o napredku pri razvoju teh informacijskih sistemov.

Člen 16

Tehnična pomoč

1. Na pobudo in/ali v imenu Komisije lahko instrument v skladu s členom 9 Uredbe (EU) št. 514/2014 letno prispeva v Sklad do 1,7 milijona EUR za tehnično pomoč.
2. Na pobudo države članice se lahko iz instrumenta v skladu s členom 20 Uredbe (EU) št. 514/2014 financirajo dejavnosti tehnične pomoči. Znesek, rezerviran za tehnično pomoč, v obdobju 2014–2020 ne presega 5 % celotnega zneska, dodeljenega državi članici, ter še 500 000 EUR.

POGLAVJE III

KONČNE DOLOČBE

Člen 17

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz točke (b) člena 5(5) ter členov 6(4), 7(2) in 15 se prenese na Komisijo za obdobje sedmih let od 21. maja 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem sedemletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za obdobje treh let, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podalšanju najpozneje tri mesece pred koncem sedemletnega obdobja.
3. Podelitev pooblastila iz točke (b) člena 5(5) ter členov 6(4), 7(2) in 15 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s točko (b) člena 5(5) ter členom 6(4), 7(2) in 15, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 18

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za sklada za azil, migracije in integracijo ter za notranjo varnost, vzpostavljen s členom 59(1) Uredbe EU št. 514/2014.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 19

Uporaba Uredbe (EU) št. 514/2014

Za instrument se uporabljajo določbe Uredbe (EU) št. 514/2014.

Člen 20

Razveljavitev

Odločba št. 574/2007/ES se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2014.

Člen 21

Prehodne določbe

1. Ta uredba ne vpliva na nadaljevanje ali spremembo projektov in letnih programov, vključno z njihovim popolnim ali delnim preklicem, do njihovega zaključka ali na finančno pomoč, ki jo je odobrila Komisija na podlagi Odločbe št. 574/2007/ES ali katere koli druge zakonodaje, ki se uporablja za navedeno pomoč 31. decembra 2013.

2. Pri sprejemanju sklepov o sofinanciranju v okviru instrumenta Komisija upošteva ukrepe, sprejete na podlagi Odločbe št. 574/2007/ES pred 20. majem 2014, ki imajo finančne posledice v obdobju, ki ga zajema navedeno sofinanciranje.

3. Zneske, dodeljene za sofinanciranje, ki jih je v obdobju od 1. januarja 2011 do 31. decembra 2014 odobrila Komisija, za katere zahtevani dokumenti za zaključek ukrepov niso bili poslani Komisiji v roku za predložitev končnega poročila, Komisija samodejno sprosti do 31. decembra 2017, kar sproži vračilo neupravičeno izplačanih zneskov.

4. Zneski iz ukrepov, ki so bili začasno ustavljeni zaradi sodnih postopkov ali upravnih pritožb z odločilnim učinkom, se ne upoštevajo pri računanju zneska, ki se bo samodejno sprostil.

5. Države članice Komisiji do 30. junija 2015 predložijo ocenjevalno poročilo o rezultatih in učinkih ukrepov, sofinanciranih na podlagi Odločbe št. 574/2007/ES, za obdobje 2011–2013.

6. Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij do 31. decembra 2015 predloži naknadno ocenjevalno poročilo za obdobje 2011–2013 v skladu z Odločbo št. 574/2007/ES.

Člen 22

Pregled

Evropski parlament in Svet na podlagi predloga Komisije pregledata to uredbo do 30. junija 2020.

Člen 23

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 16. aprila 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

PRILOGA I

Zneski, ki predstavljajo podlago za nacionalne programe držav članic (v EUR)

Država članica/ Pridružena država	Najnižji znesek	Fiksni del, razdeljen na podlagi povprečja za obdobje 2010–2012	% v obdobju 2010–2012 s Hrvaško	Skupaj
AT	5 000 000	9 162 727	0,828 %	14 162 727
BE	5 000 000	12 519 321	1,131 %	17 519 321
BG	5 000 000	35 366 130	3,196 %	40 366 130
CH	5 000 000	13 920 284	1,258 %	18 920 284
CY	15 000 000	19 507 030	1,763 %	34 507 030
CZ	5 000 000	9 381 484	0,848 %	14 381 484
DE	5 000 000	46 753 437	4,225 %	51 753 437
DK	5 000 000	5 322 133	0,481 %	10 322 133
EE	5 000 000	16 781 752	1,516 %	21 781 752
ES	5 000 000	190 366 875	17,201 %	195 366 875
FI	5 000 000	31 934 528	2,886 %	36 934 528
FR	5 000 000	79 999 342	7,229 %	84 999 342
GR	5 000 000	161 814 388	14,621 %	166 814 388
HR	4 285 714	31 324 057	2,830 %	35 609 771
HU	5 000 000	35 829 197	3,237 %	40 829 197
IE				
IS	5 000 000	326 980	0,030 %	5 326 980
IT	5 000 000	151 306 897	13,672 %	156 306 897
LI	5 000 000	0	0,000 %	5 000 000
LT	5 000 000	19 704 873	1,780 %	24 704 873
LU	5 000 000	400 129	0,036 %	5 400 129
LV	5 000 000	10 521 704	0,951 %	15 521 704
MT	15 000 000	38 098 597	3,442 %	53 098 597
NL	5 000 000	25 609 543	2,314 %	30 609 543
NO	5 000 000	9 317 819	0,842 %	14 317 819
PL	5 000 000	44 113 133	3,986 %	49 113 133
PT	5 000 000	13 900 023	1,256 %	18 900 023
RO	5 000 000	56 151 568	5,074 %	61 151 568

Država članica/ Pridružena država	Najnižji znesek	Fiksni del, razdeljen na podlagi povprečja za obdobje 2010–2012	% v obdobju 2010–2012 s Hrvaško	Skupaj
SE	5 000 000	6 518 706	0,589 %	11 518 706
SI	5 000 000	25 669 103	2,319 %	30 669 103
SK	5 000 000	5 092 525	0,460 %	10 092 525
UK				
SKUPAJ	169 285 714	1 106 714 286	100,00 %	1 276 000 000

*PRILOGA II***Seznam posebnih ukrepov**

1. Vzpostavitev mehanizmov za konzularno sodelovanje med vsaj dvema državama članicama, kar bi privedlo do ekonomije obsega pri obravnavi vlog in izdaji vizumov na konzulatih v skladu z načeli o sodelovanju, opredeljenimi v Vizumskem zakoniku, vključno s skupnimi centri za sprejem vlog za izdajo vizuma
2. Nakup prevoznih sredstev in delovne opreme, ki so ocenjeni kot potrebni za izvajanje skupnih operacij agencije Frontex in ki bodo tej agenciji na voljo v skladu z drugim in tretjim pododstavkom člena 7(5) Uredbe (ES) št. 2007/2004.

PRILOGA III

Cilji za operativno podporo v okviru nacionalnih programov

Cilj 1: spodbujanje razvoja in izvajanja politik, ki bi zagotovile odpravo kontrole oseb pri prehajanju notranjih meja, ne glede na državljanstvo, ter izvajanje kontrole oseb in učinkovitega nadzora pri prehajanju zunanjih meja:

- dejavnosti,
- stroški osebja, vključno z usposabljanjem,
- stroški storitev, na primer vzdrževanja in popravil,
- nadgradnja/zamenjava opreme,
- nepremičnine (amortizacija, obnova).

Cilj 2: spodbujanje razvoja in izvajanja skupne politike vizumov in drugih dovoljenj za kratkotrajno prebivanje, vključno s konzularnim sodelovanjem:

- stroški osebja, vključno z usposabljanjem,
- stroški storitev, na primer vzdrževanja in popravil,
- nadgradnja/zamenjava opreme,
- nepremičnine (amortizacija, obnova).

Cilj 3: vzpostavitev in uporaba varnih informacijskih sistemov, njihove komunikacijske infrastrukture in opreme za podporo upravljanja migracijskih tokov prek zunanjih meja Unije, vključno z varovanjem:

- operativno upravljanje sistemov SIS in VIS ter novih sistemov, ki se bodo vzpostavili,
 - stroški osebja, vključno z usposabljanjem,
 - stroški storitev, na primer vzdrževanja in popravil,
 - komunikacijska infrastruktura in zadeve, povezane z varnostjo in varstvom podatkov,
 - nadgradnja/zamenjava opreme,
 - najem zaščitenih prostorov in/ali obnova.
-

PRILOGA IV

Seznam skupnih kazalnikov za merjenje posebnih ciljev

- (a) Podpiranje skupne vizumske politike za olajšanje zakonitega potovanja, zagotovitev enakega obravnavanja državljanov tretjih držav in boj proti nezakonitemu priseljevanju

- (i) Število dejavnosti konzularnega sodelovanja, razvitih s pomočjo instrumenta,

Za namene letnih poročil o izvajanju, kot je navedeno v členu 54 Uredbe (EU) št. 514/2014, se ta kazalnik dodatno porazdeli v naslednje podkategorije, kot so:

- namestitve,
- skupni centri za sprejem vlog,
- predstavništva,
- drugo.

- (ii) Število usposobljenih uslužbencev in število tečajev o vidikih, povezanih s skupno vizumsko politiko, s pomočjo instrumenta.

- (iii) Število specializiranih delovnih mest v tretjih državah, ki jih je podprl instrument.

Kot je navedeno v členu 54 Uredbe (EU) št. 514/2014, se za namene letnih poročil o izvajanju kazalnik dodatno porazdeli v naslednje podkategorije:

- uradniki za zvezo za priseljevanje,
- drugo.

- (iv) Odstotek in število konzulatov, odprtih ali razširjenih s pomočjo instrumenta, glede na celotno število konzulatov.

- (b) Podpiranje upravljanja meja, tudi z izmenjavo informacij med državami članicami ter med državami članicami in agencijo Frontex, da bi po eni strani zagotovili visoko raven zaščite zunanjih meja, vključno z obravnavo nezakonitega priseljevanja, po drugi strani pa poskrbeli za neovirano prehajanje zunanjih meja v skladu s schengenskim pravnim redom

- (i) Število usposobljenih uslužbencev in število tečajev o vidikih, povezanih z upravljanjem meja, s pomočjo instrumenta.

- (ii) Število objektov za nadzor meja (kontrole in varovanje) in sredstva, razvita ali izboljšana s pomočjo instrumenta,

Kot je navedeno v členu 54 Uredbe (EU) št. 514/2014, se za namene letnih poročil o izvajanju kazalnik dodatno porazdeli v naslednje podkategorije:

- infrastruktura,
- flota (zračne, kopenske, morske meje),
- oprema,
- drugo.

(iii) Število mejnih prehodov na zunanjih mejah prek kontrolnih vrat ABC, za katere je bila uporabljena podpora instrumenta, glede na skupno število mejnih prehodov.

(iv) Število infrastrukturnih objektov za nacionalno varovanje meja, odprtih/nadgrajenih v okviru sistema Eurosur.

Kot je navedeno v členu 54 Uredbe (EU) št. 514/2014, se za namene letnih poročil o izvajanju kazalnik dodatno porazdeli v naslednje podkategorije:

- nacionalni koordinacijski centri,
- regionalni koordinacijski centri,
- lokalni koordinacijski centri
- druge vrste koordinacijskih centrov.

(v) število incidentov, o katerih države članice poročajo za evropsko sliko razmer.

Kot je navedeno v členu 54 Uredbe (EU) št. 514/2014, se za namene letnih poročil o izvajanju kazalnik dodatno porazdeli v naslednje podkategorije:

- nezakonito priseljevanje, vključno z incidenti, pri katerih je ogroženo življenje migrantov,
 - čezmejni kriminal,
 - krizne razmere.
-

UREDBA (EU) št. 516/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 16. aprila 2014****o ustanovitvi Sklada za azil, migracije in vključevanje, o spremembi Odločbe Sveta 2008/381/ES in razveljavitvi odločb št. 573/2007/ES in št. 575/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2007/435/ES**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 78(2) ter člena 79(2) in (4) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj Unije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, bi bilo med drugim treba doseči s skupnimi ukrepi politike na področju azila in priseljevanja, ki temelji na solidarnosti med državami članicami in je pravična do tretjih držav in njihovih državljanov. Evropski Svet je 2. decembra 2009 potrdil, da bi morala finančna sredstva v Uniji postati vse bolj prožna in usklajena v smislu obsega in uporabnosti, da se podpre razvoj politike na področju azila in migracij.
- (2) Da bi prispevali k razvoju skupne politike Unije na področju azila in priseljevanja ter krepitvi območja svobode, varnosti in pravice ob upoštevanju načel solidarnosti in delitve odgovornosti med državami članicami in sodelovanja s tretjimi državami, bi bilo treba s to uredbo ustanoviti Sklad za azil, migracije in vključevanje (v nadaljnjem besedilu: sklad).
- (3) Sklad bi moral odražati potrebo po večji prožnosti in poenostavitvi, pri tem pa upoštevati zahteve glede predvidljivosti ter zagotavljati pošteno in pregledno porazdelitev sredstev za doseganje splošnih in posebnih ciljev, določenih v tej uredbi.
- (4) Vodilni načeli pri izvajanju sklada bi morali biti učinkovitost ukrepov in kakovost porabe. Poleg tega bi se sklad moral izvajati tudi na karseda učinkovit in uporabniku prijazen način.
- (5) Nova, dvostebna struktura financiranja na področju notranjih zadev bi morala prispevati k poenostavitvi, racionalizaciji, konsolidaciji in preglednosti financiranja na tem področju. Prizadevati bi si bilo treba za sinergije, skladnost in dopolnjevanje z drugimi skladi in programi, vključno z namenom dodeljevanja sredstev za skupne cilje. Izogniti pa bi se bilo treba prekrivanju med različnimi instrumenti financiranja.
- (6) S skladom bi se moral ustvariti prožen okvir, znotraj katerega bi države članice lahko prejemale finančna sredstva v okviru nacionalnih programov za podporo politikam, ki jih zajema sklad, in sicer ob upoštevanju njihovih posebnih razmer in potreb ter splošnih in posebnih ciljev sklada, za katere bi bila finančna podpora najbolj učinkovita in ustrezna.
- (7) Sklad bi moral solidarnost izkazati s finančno pomočjo državam članicam. Izboljšati bi moral učinkovito upravljanje migracijskih tokov v Unijo na področjih, ki jim Unija dodaja največjo vrednost, zlasti z delitvijo odgovornosti med državami članicami ter delitvijo odgovornosti in krepitvijo sodelovanja s tretjimi državami.

⁽¹⁾ UL C 299, 4.10.2012, str. 108.⁽²⁾ UL C 277, 13.9.2012, str. 23.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in določitev Sveta z dne 14. aprila 2014.

- (8) Da bi države članice prispevale k doseganju splošnega cilja sklada, bi morale zagotoviti, da njihovi nacionalni programi vključujejo ukrepe, ki se nanašajo na posebne cilje te uredbe, in da so sredstva razporejena med cilji tako, da se ti cilji lahko dosežejo. Če bi država članica izjemoma želela odstopati od najnižjih deležev, določenih v tej uredbi, bi morala to podrobno utemeljiti v nacionalnem programu.
- (9) Za zagotovitev enotne in visokokakovostne azilne politike ter uporabo višjih standardov mednarodne zaščite bi moral sklad v sodelovanju z drugimi državami članicami, agencijami Unije in tretjimi državami prispevati k učinkovitemu delovanju skupnega evropskega azilnega sistema, ki zajema ukrepe v zvezi s politiko, zakonodajo in vzpostavitev zmožljivosti.
- (10) Ustrezno je podpreti in okrepiti prizadevanja držav članic, da bi dosledno in primerno izvajale pravni red Unije na področju azila, zlasti da bi razseljenim osebam ter prosilcem za mednarodno zaščito in upravičencem do mednarodne zaščite zagotavljale ustrezne pogoje sprejema, pravilno določile status v skladu z Direktivo 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, uporabljale poštene in učinkovite azilne postopke ter spodbujale dobro prakso na področju azila, da bi tako zaščitile pravice oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, in omogočile učinkovito delovanje azilnih sistemov držav članic.
- (11) Sklad bi moral ustrezno podpirati skupna prizadevanja držav članic pri opredelitvi, izmenjavi in spodbujanju najboljših praks ter vzpostavitvi učinkovitih struktur sodelovanja za boljšo kakovost odločanja v okviru skupnega evropskega azilnega sistema.
- (12) Sklad bi moral dopolnjevati in krepiti dejavnosti Evropskega azilnega podpornega urada (EASO), ustanovljenega z Uredbo (EU) št. 439/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, da bi se uskladilo praktično sodelovanje med državami članicami na področju azila, zagotovila podpora državam članicam, katerih azilni sistemi so izpostavljeni posebnemu pritisku, in prispevalo k izvajanju skupnega evropskega azilnega sistema. Komisija lahko tudi izkoristi možnost, ki jo ponuja Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, da EASO v skladu z Uredbo (EU) št. 439/2010 zaupa izvajanje posebnih in priložnostnih nalog, kot je usklajevanje ukrepov držav članic v zvezi s preselitvijo.
- (13) Sklad bi moral podpirati prizadevanja Unije in držav članic pri krepitvi zmožljivosti držav članic za razvoj, spremljanje in vrednotenje njihove azilne politike ob upoštevanju njihovih obveznosti na podlagi obstoječega prava Unije.
- (14) Sklad bi moral podpirati prizadevanja držav članic, da na svojem ozemlju zagotovijo mednarodno zaščito in trajno rešitev za begunce in razseljene osebe, za katere je Visoki komisariat Združenih narodov za begunce (UNHCR) ugotovil, da so upravičene do preselitve, na primer z oceno potreb po preselitvi in premestitvijo zadevnih oseb na njihovo ozemlje, da se jim zagotovi zanesljiv pravni status in spodbudi njihovo učinkovito vključevanje.
- (15) Sklad bi moral podpirati nove pristope glede varnejšega dostopa do azilnih postopkov, ki so namenjeni zlasti glavnim državam tranzita, kot so programi zaščite za določene skupine ali nekateri postopki za obravnavanje prošelj za azil.
- (16) Sklad bi moral v skladu s svojo naravo zagotavljal podporo prostovoljni delitvi bremen, o kateri se dogovorijo države članice in ki vključuje premestitev upravičencev do mednarodne zaščite in prosilcev za mednarodno zaščito iz ene države članice v drugo.
- (17) Partnerstva in sodelovanje s tretjimi državami, da se zagotovi ustrezno obvladovanje pritoka prosilcev za azil ali drugo obliko mednarodne zaščite, so bistveni sestavni del azilne politike Unije. Da bi zagotovili dostop do mednarodne zaščite in trajne rešitve v najzgodnejši fazi, tudi v okviru regionalnih programov zaščite, bi moral sklad vključevati močno komponento Unije glede preselitve.

⁽¹⁾ Direktiva 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (UL L 337, 20.12.2011, str. 9).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 439/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o ustanovitvi Evropskega azilnega podpornega urada (UL L 132, 29.5.2010, str. 11).

⁽³⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (18) Za boljše in širše vključevanje v evropske družbe bi moral sklad olajšati zakonite migracije v Uniji v skladu z gospodarskimi in socialnimi potrebami držav članic ter predvideti pripravo vključevanja že v državi izvora državljanov tretjih držav, ki prihajajo Unijo.
- (19) Zaradi učinkovitosti in doseganja največje dodane vrednosti bi si moral sklad prizadevati za bolj usmerjen pristop v podporo usklajenim strategijam, posebej oblikovanim za spodbujanje integracije državljanov tretjih držav na nacionalni, lokalni in/ali regionalni ravni, kjer je to ustrezno. Te strategije bi morali izvajati zlasti lokalni ali regionalni organi in nedržavni akterji, pri čemer nacionalni organi ne bi smeli biti izključeni, zlasti kadar tako zahteva posebna upravna organizacija države članice ali kadar v državi članici ukrepi vključevanja spadajo v pristojnost, ki se deli med državo in decentralizirane organe. Izvajalske organizacije bi med razpoložljivimi ukrepi morale izbrati tiste, ki najbolj ustrezajo njihovim posebnim razmeram.
- (20) Izvajanje sklada bi moralo biti skladno s skupnimi osnovnimi načeli Unije o vključevanju, določenimi v skupnem programu za vključevanje.
- (21) V področje uporabe ukrepov vključevanja bi morali biti zajeti tudi upravičenci do mednarodne zaščite, da se zagotovi celovit pristop k vključevanju, pri čemer bi bilo treba upoštevati posebnosti teh ciljnih skupin. Kadar ukrepi vključevanja zajemajo tudi ukrepe sprejema, bi morali ti ukrepi, kadar je to primerno, prav tako zagotavljati, da so vanj lahko vključeni tudi prosilci za mednarodno zaščito.
- (22) Za zagotavljanje doslednega odzivanja Unije na vključevanje državljanov tretjih držav bi morali biti ukrepi, ki se financirajo iz sklada, specifični ter dopolnjevati ukrepe, ki se financirajo iz Evropskega socialnega sklada. V tem okviru bi bilo treba od organov držav članic, ki so odgovorni za izvajanje sklada, zahtevati, da vzpostavijo mehanizme sodelovanja in usklajevanja z organi, ki jih države članice določijo za upravljanje ukrepov iz Evropskega socialnega sklada.
- (23) Iz praktičnih razlogov se lahko nekateri ukrepi nanašajo na skupino ljudi, ki jo je mogoče učinkoviteje obravnavati kot celoto, brez razlikovanja med njenimi člani. Zato bi bilo ustrezno, da se državam članicam omogoči, da lahko, če želijo, v nacionalnih programih določijo, da ukrepi vključevanja lahko zajemajo bližnje sorodnike državljanov tretjih držav, kolikor je to potrebno za učinkovito izvajanje takšnih ukrepov. Pojem „bližnji sorodnik“ naj bi pomenil zakonca, partnerja ali katero koli osebo, ki je v neposrednem sorodstvenem razmerju v ravni črti z državljanom tretje države, na katerega se nanašajo ukrepi vključevanja in za katerega se sklad sicer ne bi uporabljal.
- (24) Sklad bi moral podpirati države članice pri oblikovanju strategij za organiziranje zakonitih migracij ter s tem okrepiti njihove zmogljivosti za razvoj, izvajanje, spremljanje in vrednotenje na splošno vseh strategij, politik in ukrepov na področju priseljevanja in vključevanja državljanov tretjih držav, tudi pravnih instrumentov Unije. Sklad bi moral podpreti tudi izmenjavo informacij, najboljših praks in sodelovanje med različnimi upravnimi službami ter z drugimi državami članicami.
- (25) Unija bi morala nadaljevati in razširiti uporabo partnerstev za mobilnost, ki predstavljajo glavni strateški, celovit in dolgoročni okvir za sodelovanje s tretjimi državami pri upravljanju migracij. Sklad bi moral podpirati dejavnosti v okviru partnerstev za mobilnost, ki se izvajajo v Uniji ali tretjih državah in so namenjena zadovoljevanju potreb in uresničevanju prednostnih nalog Unije, zlasti ukrepe, ki zagotavljajo kontinuiteto financiranja, pri katerem sodelujejo Unija in tretje države.
- (26) Ustrezno je še naprej podpirati in spodbujati prizadevanja držav članic za izboljšanje upravljanja vračanja državljanov tretjih držav v vseh njegovih razsežnostih z namenom, da se doseže stalno, pravično in učinkovito izvajanje skupnih standardov vračanja oseb, zlasti v skladu z Direktivo 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Sklad bi moral spodbujati razvoj strategij vračanja oseb na nacionalni ravni v okviru koncepta integriranega upravljanja vračanja oseb in tudi ukrepov za njihovo učinkovito izvajanje v tretjih državah.
- (27) Kar zadeva prostovoljno vračanje oseb, vključno z osebami, ki se želijo vrniti, čeprav jim ni treba zapustiti ozemlja, bi bilo treba predvideti spodbude za take povratnike, kot je preferencialna obravnava z večjo pomočjo pri vračanju. Z vidika stroškovne učinkovitosti je tovrstno prostovoljno vračanje v interesu povratnikov in organov. Države članice bi bilo treba spodbujati, da dajo prednost prostovoljnemu vračanju.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, 24.12.2008, str. 98).

- (28) Z vidika politike pa sta prostovoljna in prisilna vrnitev tesno povezani in se medsebojno krepi, zato bi bilo treba države članice pri upravljanju vračanja oseb spodbujati h krepitvi komplementarnosti obeh oblik. Treba je opravljati odstranitve, da se ohrani integriteta politike Unije na področju priseljevanja in azila ter sistemov priseljevanja in azila držav članic. Možnost odstranitve je tako predpogoj, da se zagotovi, da ta politika ne bo ogrožena in da se krepí pravna država, ki je bistvena za vzpostavitev območja svobode, varnosti in pravice. Sklad bi zato moral podpirati ukrepe držav članic za spodbujanje odstranitve v skladu s standardi, določenimi v pravu Unije, kadar je ustrezno, ter ob doslednem spoštovanju temeljnih pravic in dostojanstva povratnikov.
- (29) Pomembno je, da sklad podpira posebne ukrepe za povratnike v državi vrnitve, da se zagotovi učinkovita vrnitev v njihov kraj ali regijo izvora pod dobrimi pogoji in okrepi njihovo trajno ponovno vključevanje v skupnost.
- (30) Sporazumi Unije o ponovnem sprejemu so sestavni del politike Unije na področju vračanja oseb in eno glavnih orodij za učinkovito upravljanje migracijskih tokov, saj lajšajo hitro vračanje migrantov z neurejenim statusom. Ti sporazumi so pomemben del dialoga in sodelovanja s tretjimi državami izvora in tranzita migrantov z neurejenim statusom, njihovo izvajanje v tretjih državah pa bi bilo treba podpreti zaradi učinkovitosti strategij vračanja na nacionalni ravni in ravni Unije.
- (31) Sklad bi moral dopolnjevati in krepiti dejavnosti Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije, ustanovljene z Uredbo Sveta (ES) št. 2007/2004 ⁽¹⁾, saj je del njenih nalog državam članicam zagotoviti pomoč, potrebno za organizacijo skupnih operacij vračanja oseb, opredeliti najboljšo prakso za pridobitev potnih listin in odstranitve državljanov tretjih držav, ki nezakonito bivajo na ozemlju držav članic, ter državam članicam pomagati v okoliščinah, ki zahtevajo okrepljeno tehnično in operativno pomoč na zunanjih mejah, ob upoštevanju, da lahko v nekaterih primerih to vključuje izredne humanitarne razmere in reševanje na morju.
- (32) Sklad bi moral poleg vračanja oseb v skladu s to uredbo podpirati tudi druge ukrepe preprečevanja nezakonitega priseljevanja ali izogibanja veljavnim predpisom glede zakonitih migracij, da se ohrani integriteta sistemov priseljevanja držav članic.
- (33) Sklad bi se moral izvajati ob doslednem spoštovanju pravic in načel iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in temeljnih pravic iz zadevnih mednarodnih listin, tudi zadevne sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice. Pri upravičenih ukrepih bi bilo treba upoštevati pristop za zaščito migrantov, pribežnikov in prosilcev za azil, ki temelji na spoštovanju človekovih pravic, ter zlasti zagotoviti, da je posebna pozornost namenjena posebnemu položaju ranljivih oseb, zlasti žensk, mladoletnikov brez spremstva in drugih ogroženih mladoletnih oseb, ter da se zanje zagotovi ustrezen odziv.
- (34) Pojma „ranljive osebe“ in „družinski člani“ sta različno opredeljena v različnih aktih, pomembnih za to uredbo. Zato bi ju bilo treba razumeti v smislu zadevnega akta, pri čemer se upošteva kontekst, v katerem sta uporabljena. Kar zadeva preselitve, bi se morale države članice, ki preseljujejo, tesno posvetovati z UNHCR v zvezi s pojmom „družinski člani“ pri svoji praksi preseljevanja in med dejanskim postopkom preseljevanja.
- (35) Ukrepe v tretjih državah in v zvezi s tretjimi državami, katerim je namenjena podpora iz sklada, bi bilo treba sprejeti v sinergiji in v skladu z drugimi ukrepi zunaj Unije, za katere je namenjena podpora iz geografskih in tematskih instrumentov zunanje pomoči Unije. Pri izvajanju takih ukrepov bi si bilo treba zlasti prizadevati, da se doseže popolna skladnost z načeli in splošnimi cilji zunanjega delovanja in zunanje politike Unije v zvezi z zadevno državo ali regijo. Ukrepi ne bi smeli biti podpora ukrepom, ki so neposredno usmerjeni v razvoj, po potrebi pa bi morali dopolnjevati finančno pomoč iz instrumentov zunanje pomoči. Upoštevati bi bilo treba načelo skladnosti politik za razvoj, kakor je določeno v točki 35 Evropskega soglasja o razvoju. Pomembno je tudi, da se zagotovi, da je izvajanje nujne pomoči skladno s humanitarno politiko Unije in jo po potrebi dopolnjuje ter upošteva humanitarna načela iz Evropskega soglasja o humanitarni pomoči.
- (36) Velik del razpoložljivih sredstev iz sklada bi bilo treba dodeliti sorazmerno z odgovornostjo, ki jo nosi vsaka država članica pri prizadevanjih za upravljanje migracijskih tokov na podlagi objektivnih meril. V ta namen bi bilo

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2007/2004 z dne 26. oktobra 2004 o ustanovitvi Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (UL L 349, 25.11.2004, str. 1).

treba uporabiti najnovejše razpoložljive statistične podatke, ki jih zbere Eurostat na podlagi Uredbe (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, v zvezi z migracijskimi tokovi, kot so število prvih prošenj za azil, število ugoditvenih odločb, s katerimi se dodeli status begunca ali subsidiarne zaščite, število preseljenih beguncev, število državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državah članicah, število državljanov tretjih držav, ki so pridobili dovoljenje za bivanje, ki ga izda država članica, število odločb o vrnitvi, ki jih izdajo nacionalni organi, in število opravljenih vrnitev.

- (37) V tej uredbi je določena dodelitev osnovnih zneskov državam članicam. Osnovni znesek je sestavljen iz minimalnega zneska in zneska, ki se izračuna na podlagi povprečja dodelitev v letih 2011, 2012 in 2013 za vsako državo članico iz Evropskega sklada za begunce, ustanovljenega z Odločbo št. 573/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ Evropskega sklada za vključevanje državljanov tretjih držav, ustanovljenega z Odločbo Sveta 2007/435/ES ⁽³⁾ in Evropskega sklada za vračanje, ustanovljenega z Odločbo št. 575/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾. Izračun dodelitev je bil narejen v skladu z merili za razdelitev iz Odločbe št. 573/2007/ES, Odločbe 2007/435/ES in Odločbe št. 575/2007/ES. Ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta, sprejetih na zasedanju 7. in 8. februarja 2013, v katerih je poudarjeno, da bo „poseben poudarek na otoških skupnostih, ki se soočajo z nesorazmernimi problemi na področju migracij“, je ustrezno, da se minimalna zneska za Ciper in Malto povečata.
- (38) Čeprav je ustrezno, da se znesek posamezni državi članici dodeli na podlagi zadnjih razpoložljivih statističnih podatkov, bi bilo treba del razpoložljivih sredstev iz sklada razdeliti tudi za izvajanje posebnih ukrepov, ki zahtevajo skupna prizadevanja držav članic in predstavljajo pomembno dodano vrednost za Unijo, ter za izvajanje programa Unije za preselitev in za premostitev upravičencev do mednarodne zaščite iz ene države članice v drugo.
- (39) V ta namen bi morali v tej uredbi določiti seznam posebnih ukrepov, upravičenih do sredstev iz sklada. Dodatne zneske bi bilo treba dodeliti tistim državam članicam, ki se zavežejo izvajanju teh ukrepov.
- (40) Sklad bi moral zaradi postopne vzpostavitve programa Unije za preselitev zagotoviti namensko pomoč v obliki finančnih spodbud (pavšalni zneski) za vsako preseljeno osebo. Komisija bi morala v sodelovanju z EASO in v skladu z njunimi pooblastili spremljati učinkovito izvajanje preselitev, ki jih podpira sklad.
- (41) Da se poveča učinek prizadevanj Unije na področju preseljevanja pri zagotavljanju zaščite osebam, ki potrebujejo mednarodno zaščito, in da se z izboljšanim usmerjanjem na tiste osebe, ki najbolj potrebujejo preselitev, doseže največji možni strateški učinek preseljevanja bi bilo treba na ravni Unije določiti skupne prednostne naloge na področju preseljevanja. Te skupne prednostne naloge bi bilo treba spremeniti le, kadar za to obstaja jasna utemeljitev ali ob upoštevanju priporočil UNHCR na podlagi splošnih kategorij, določenih v tej uredbi.
- (42) Ker so nekatere kategorije oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, še posebej ranljive, bi jih bilo treba vedno vključiti v skupne prednostne naloge Unije na področju preseljevanja.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o statistikah Skupnosti o selitvah in mednarodni zaščiti ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 311/76 o zbiranju statističnih podatkov o tujih delavcih (UL L 199, 31.7.2007, str. 23).

⁽²⁾ Odločba št. 573/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o ustanovitvi Evropskega sklada za begunce za obdobje 2008–2013 v okviru splošnega programa Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov in razveljavitvi Odločbe Sveta 2004/904/ES (UL L 144, 6.6.2007, str. 1).

⁽³⁾ Odločba Sveta 2007/435/ES z dne 25. junija 2007 o ustanovitvi Evropskega sklada za vključevanje državljanov tretjih držav za obdobje 2007–2013 v okviru splošnega programa Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov (UL L 168, 28.6.2007, str. 18).

⁽⁴⁾ Odločba št. 575/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o ustanovitvi Evropskega sklada za vračanje 2008–2013 v okviru splošnega programa Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov (UL L 144, 6.6.2007, str. 45).

- (43) Ob upoštevanju potreb po preselitvi, določenih v skupnih prednostnih nalogah Unije na področju preseljevanja, je treba zagotoviti tudi dodatne finančne spodbude za preselitev oseb glede na določene geografske regije in nacionalnost ter glede posebnih kategorij oseb, ki jih je treba preseliti, kadar se ugotovi, da je preselitev najustreznejši odziv na njihove posebne potrebe.
- (44) Da se okrepi solidarnost in izboljša delitev odgovornosti med državami članicami, zlasti v pomoč tistim, ki so jih najbolj prizadeli azilni tokovi, bi bilo treba za premestitev upravičencev do mednarodne zaščite iz ene države članice v drugo vzpostaviti podoben mehanizem, ki temelji na finančnih spodbudah. S takšnim mehanizmom bi bilo treba zmanjšali pritisk na države članice, ki bodisi absolutno ali sorazmerno sprejemajo več prosilcev za azil in upravičencev do mednarodne zaščite.
- (45) Podpora, ki jo zagotavlja sklad, bo učinkovitejša in bo imela večjo dodano vrednost, če se v tej uredbi določi omejeno število obveznih ciljev, ki bodo vključeni v programe vsake države članice ob upoštevanju njenih posebnih okoliščin in potreb.
- (46) Za večjo solidarnost je pomembno, da sklad prek nujne pomoči na podlagi Direktive Sveta 2001/55/ES ⁽¹⁾ ter po potrebi usklajeno in v sinergiji s humanitarno pomočjo, ki jo upravlja Komisija, zagotavlja dodatno podporo za reševanje izrednih razmer v primeru hudega migracijskega pritiska na države članice ali tretje države ali v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb. Nujna pomoč bi morala vključevati tudi podporo priložnostnim humanitarnim programom sprejema, katerih cilj je dovoliti začasno bivanje na ozemlju države članice v primeru nujne humanitarne krize v tretjih državah. Takšni drugi humanitarni programi sprejema pa ne posegajo v program Unije za preselitev, katerega cilj je že od začetka izključno zagotoviti trajno rešitev za osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito in so bile premeščene v Unijo iz tretje države, ali ta program Unije za preselitev kakor koli ogroziti. Države članice tako ne bi smele prejemati dodatnih pavšalnih zneskov za osebe, ki se jim zagotovi začasno bivanje na ozemlju države članice v skladu s takšnimi drugimi humanitarnimi programi sprejema.
- (47) Ta uredba bi morala zagotavljati finančno pomoč za dejavnosti Evropske migracijske mreže, ustanovljene z Odločbo Sveta 2008/381/ES ⁽²⁾, v skladu z njenimi cilji in nalogami.
- (48) Odločbo 2008/381/ES bi bilo zato treba spremeniti, da se uskladijo postopki in olajša zagotavljanje ustrezne in pravočasne finančne podpore nacionalnim kontaktnim točkam iz navedene odločbe.
- (49) Za namen finančnih spodbud, dodeljenih državam članicam za preselitev in/ali premestitev upravičencev do mednarodne zaščite iz ene države članice v drugo v obliki pavšalnih zneskov, in ker te spodbude predstavljajo le majhen delež dejanskih stroškov, bi bilo treba v tej uredbi določiti nekatera odstopanja od pravil o upravičenosti izdatkov.
- (50) Zaradi dopolnjevanja ali spreminjanja določb te uredbe o pavšalnih zneskih za preselitev in premestitev upravičencev do mednarodne zaščite iz ene države članice v drugo bi bilo treba za opredelitev posebnih ukrepov in skupnih prednostnih nalog Unije na področju preseljevanja na Komisijo prenesti pooblastila za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (51) Komisija bi se morala pri uporabi te uredbe, pa tudi pri pripravi delegiranih aktov, posvetovati s strokovnjaki iz vseh držav članic.
- (52) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2001/55/ES z dne 20. julija 2001 o najnižjih standardih za dodelitev začasne zaščite v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb in o ukrepih za uravnoteženje prizadevanj in posledic za države članice pri sprejemanju takšnih oseb (UL L 212, 7.8.2001, str. 12).

⁽²⁾ Odločba Sveta 2008/381/ES z dne 14. maja 2008 o ustanovitvi Evropske migracijske mreže (UL L 131, 21.5.2008, str. 7).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (53) Sredstva iz proračuna Unije bi bilo treba usmeriti v dejavnosti, pri katerih lahko ukrepi Unije prinesejo dodano vrednost v primerjavi z ukrepi držav članic samih. Ker Unija lažje zagotovi okvir za izkazovanje solidarnosti Unije pri upravljanju migracijskih tokov kot države članice, bi morala finančna podpora na podlagi te uredbe prispevati zlasti h krepitvi nacionalnih zmogljivosti in zmogljivosti Unije na tem področju.
- (54) Z mobilizacijo, združevanjem in večanjem vpliva javnih in zasebnih finančnih sredstev je treba zagotoviti čim večji učinek financiranja s sredstvi Unije.
- (55) Komisija bi morala spremljati izvajanje sklada v skladu z Uredbo (EU) št. 514/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter na podlagi skupnih kazalnikov za vrednotenje rezultatov in vplivov. Ti kazalniki, vključno z zadevnimi temeljnimi izhodišči, bi morali zagotavljati minimalno osnovo za oceno, do kakšne stopnje so bili uresničeni cilji sklada.
- (56) Da bi lahko merili uspešnost sklada, bi bilo treba za vsak njegov posebni cilj določiti skupne kazalnike. Skupni kazalniki ne bi smeli vplivati na neobvezno ali obvezno naravo izvajanja ustreznih ukrepov iz te uredbe.
- (57) Za namene upravljanja in izvajanja sklada bi moral ta biti del skladnega okvira, ki ga sestavljata ta uredba in Uredba (EU) št. 513/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Za namene sklada bi partnerstvo iz Uredbe (EU) št. 514/2014 moralo vključevati ustrezne mednarodne organizacije, nevladne organizacije in socialne partnerje. Vsaka država članica bi morala določiti strukturo partnerstva in praktično ureditev za njegovo izvajanje.
- (58) Ker cilja te uredbe, in sicer prispevanja k učinkovitem upravljanju migracijskih tokov ter izvajanju, krepitvi in razvoju skupne politike na področju azila, subsidiarne zaščite in začasne zaščite ter skupne politike priseljevanja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se ta cilj lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (59) V skladu s členoma 8 in 10 PDEU bi moral sklad upoštevati vključitev načel enakosti spolov in boja proti diskriminaciji.
- (60) Odločbe št. 573/2007/ES, št. 575/2007/ES in 2007/435/ES bi bilo treba razveljaviti, ob upoštevanju prehodnih določb iz te uredbe.
- (61) V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola sta obe državi članici podali uradno obvestilo, da želita sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe.
- (62) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (63) Obdobje uporabe te uredbe je primerno prilagoditi obdobju uporabe Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 ⁽³⁾. Zato bi bilo treba to uredbo uporabljati od 1. januarja 2014 –

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 514/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o splošnih določbah o Skladu za azil, migracije in vključevanje ter o instrumentu za finančno podporo na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter obvladovanja kriz (glej stran 112 tega Uradnega lista).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 513/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi instrumenta za finančno podporo na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter obvladovanja kriz v okviru Sklada za notranjo varnost in o razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/125/PNZ (glej stran 93 tega Uradnega lista).

⁽³⁾ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 884).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Namen in področje uporabe

1. S to uredbo se vzpostavi Sklad za azil, migracije in vključevanje (v nadaljnjem besedilu: sklad) za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.
2. Ta uredba določa:
 - (a) cilje finančne podpore in upravičene ukrepe;
 - (b) splošni okvir za izvajanje upravičenih ukrepov;
 - (c) razpoložljiva finančna sredstva in njihovo razdelitev;
 - (d) načela in mehanizem za določanje skupnih prednostnih nalog Unije na področju preselitve, in
 - (e) finančno pomoč za dejavnosti Evropske migracijske mreže.
3. Ta uredba določa uporabo pravil iz Uredbe (EU) št. 514/2014, pri čemer ne posega v člen 4 te uredbe.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „preselitev“ pomeni postopek, s katerim se na prošnjo Visokega komisariata Združenih narodov za begunce (UNHCR) na podlagi potrebe posameznika po mednarodni zaščiti državljani tretjih držav premestijo iz tretje države in so nastanjeni v državi članici, kjer jim je dovoljeno bivati na podlagi:
 - (i) statusa begunca v smislu točke (e) člena 2 Direktive 2011/95/EU;
 - (ii) statusa subsidiarne zaščite v smislu točke (g) člena 2 Direktive 2011/95/EU ali
 - (iii) katerih koli drugih statusov, ki v okviru nacionalnega prava in prava Unije zagotavljajo podobne pravice in ugodnosti kakor statusa iz točk (i) in (ii);
- (b) „drugi humanitarni programi sprejema“ pomenijo priložnostni postopek, v okviru katerega država članica sprejme več državljanov tretje države za bivanje na njenem ozemlju za začasno obdobje, da bi jih zaščitila pred neizogibno humanitarno krizo zaradi dogodkov, kot so politične razmere ali konflikti;
- (c) „mednarodna zaščita“ pomeni status begunca in status subsidiarne zaščite v smislu Direktive 2011/95/EU;
- (d) „vrnitev“ pomeni postopek vračanja državljana tretje države – bodisi prostovoljno izpolnitev obveznosti vrnitve ali prisilno vrnitev –, kakor je opredeljeno v členu 3 Direktive 2008/115/ES;
- (e) „državljan tretje države“ pomeni osebo, ki ni državljan Unije v smislu člena 20(1) PDEU. Sklicevanje na državljane tretjih držav se razume, da zajema tudi osebe brez državljanstva in osebe z nedoločljivim državljanstvom;
- (f) „odstranitev“ pomeni izvršitev obveznosti vrnitve, in sicer fizični prevoz iz države članice, kakor je opredeljeno v členu 3 Direktive 2008/115/ES;
- (g) „prostovoljni odhod“ pomeni izpolnitev obveznosti vrnitve v roku, ki je bil za to določen v odločbi o vrnitvi, kakor je opredeljeno v členu 3 Direktive 2008/115/ES;

- (h) „mladoletnik brez spremstva“ pomeni državljana tretje države, ki je star manj kot 18 let in prispe ali je prispel na ozemlje države članice brez spremstva odrasle osebe, ki je zanj odgovorna po zakonu ali nacionalni praksi zadevne države članice, dokler taka oseba dejansko ne prevzame skrbi zanj; pojem vključuje mladoletnika, ki ostane brez spremstva po vstopu na ozemlje države članice;
- (i) „ranljiva oseba“ pomeni državljana tretje države, ki ustreza opredelitvi v skladu s pravom Unije, relevantnim za področje ukrepanja, ki ga podpira sklad;
- (j) „družinski član“ pomeni vsakega državljana tretje države, ki ustreza opredelitvi v skladu s pravom Unije, relevantnim za področje ukrepanja, ki ga podpira sklad;
- (k) „izredne razmere“ pomeni stanje, ki nastane zaradi:
 - (i) hudega migracijskega pritiska v eni ali več državah članicah, za katerega je značilen velik in nesorazmeren pritok državljanov tretjih držav, ki povzroči znatne in nujne potrebe po sprejemnih objektih in centrih za pridržanje, azilnih sistemih in postopkih v eni ali več državah članicah;
 - (ii) izvajanja mehanizmov začasne zaščite v smislu Direktive 2001/55/ES ali
 - (iii) hudega migracijskega pritiska v tretjih državah, v katerih so begunci obtičali zaradi določenih razmer, kot so politične razmere ali konflikti.

Člen 3

Cilji

1. Splošni cilj sklada je prispevati k učinkovitemu upravljanju migracijskih tokov ter izvajanju, krepitvi in razvoju skupne politike na področju azila, subsidiarne zaščite in začasne zaščite ter skupne politike priseljevanja, pri tem pa dosledno upoštevati pravice in načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
2. Sklad v okviru splošnega cilja prispeva k naslednjim skupnim posebnim ciljem:
 - (a) okrepiti in razviti vse vidike skupnega evropskega azilnega sistema, vključno z njegovo zunanjo razsežnostjo;
 - (b) podpirati zakonite migracije v države članice, v skladu z njihovimi ekonomskimi in socialnimi potrebami, kot so potrebe trga dela, ob čemer se štiti integriteta sistemov priseljevanja držav članic, ter spodbujati učinkovito vključevanje državljanov tretjih držav;
 - (c) izboljšati poštene in učinkovite strategije vračanja v državah članicah, ki prispevajo k boju proti nezakonitemu priseljevanju, s poudarkom na trajnosti vračanja in dejanskem ponovnem sprejemu v državah izvora in tranzita;
 - (d) okrepiti solidarnost in delitev odgovornosti med državami članicami, zlasti v pomoč tistim, ki jih migracijski in azilni tokovi najbolj prizadenejo, tudi s praktičnim sodelovanjem.

Doseganje posebnih ciljev sklada se ovrednoti v skladu s členom 55(2) Uredbe (EU) št. 514/2014 na podlagi skupnih kazalnikov iz Priloge IV k tej uredbi in kazalnikov, specifičnih za program in vključenih v nacionalne programe.

3. Ukrepi, sprejeti za doseganje ciljev iz odstavkov 1 in 2, so popolnoma usklajeni z ukrepi, ki se podpirajo z instrumenti Unije za zunanje financiranje, ter načeli in splošnimi cilji zunanjega delovanja Unije.
4. Pri doseganju ciljev iz odstavkov 1 in 2 tega člena se upoštevajo načela in cilji humanitarne politike Unije. Skladnost z ukrepi, ki se financirajo z instrumenti Unije za zunanje financiranje, se zagotovi v skladu s členom 24.

Člen 4

Partnerstvo

Za namene sklada partnerstvo iz člena 12 Uredbe (EU) št. 514/2014 vključuje ustrezne mednarodne organizacije, nevladne organizacije in socialne partnerje.

POGLAVJE II

SKUPNI EVROPSKI AZILNI SISTEM

Člen 5

Sistemi za sprejem in azilni sistemi

1. V okviru posebnega cilja iz točke (a) prvega pododstavka člena 3(2) te uredbe, glede na rezultate dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 ter v skladu s cilji nacionalnih programov iz člena 19 te uredbe, sklad podpira ukrepe, osredotočene na eno ali več kategorij državljanov tretjih držav, ki:

- (a) imajo status begunca ali status subsidiarne zaščite v smislu Direktive 2011/95/EU;
- (b) so zaprosili za eno izmed oblik mednarodne zaščite iz točke (a) in še niso prejeli dokončne odločbe;
- (c) uživajo začasno zaščito v smislu Direktive 2001/55/ES;
- (d) so ali so bili preseljeni ali premeščeni v državo članico.

Glede pogojev sprejema in azilnih postopkov sklad podpira zlasti naslednje ukrepe, ki so namenjeni kategorijam oseb, navedenim v prvem pododstavku tega odstavka:

- (a) zagotavljanje materialne pomoči, vključno s pomočjo na meji, izobraževanje, usposabljanja, podpornih storitev ter zdravstvene in psihološke pomoči;
- (b) zagotavljanje podpornih storitev, kot so prevajanje in tolmačenje, izobraževanje, usposabljanje, vključno z jezikovnim usposabljanjem, in drugih pobud, ki so skladne s statusom zadevne osebe;
- (c) vzpostavljanje in izboljšanje upravnih struktur, sistemov in usposabljanja osebja in pristojnih organov, da se zagotovijo dejanski in nemoten dostop prosilcev za azil do azilnih postopkov ter učinkoviti in visokokakovostni azilni postopki, zlasti za podporo razvoju pravnega reda Unije na področju azila, kadar je potrebno;
- (d) zagotavljanje socialnega varstva, informacij ali pomoči pri upravnih in/ali sodnih formalnostih ter informacij ali svetovanja glede morebitnega izida azilnega postopka, tudi glede vidikov, kot so postopki vračanja;
- (e) zagotavljanje pravne pomoči in zastopanja;
- (f) določitev ranljivih skupin in posebna pomoč ranljivim osebam, zlasti v skladu s točkami (a) do (e);
- (g) vzpostavitev, oblikovanje in izboljšanje drugih ukrepov namesto pridržanja.

Kadar je ustrezno in kadar je tako določeno v nacionalnem programu države članice, lahko sklad podpira tudi ukrepe, povezane z vključevanjem, kot so ukrepi iz člena 9(1) v zvezi s sprejemom oseb, navedenih v prvem pododstavku tega odstavka.

2. V okviru posebnega cilja iz točke (a) prvega pododstavka člena 3(2) in v skladu s cilji nacionalnih programov, opredeljenimi v členu 19, v zvezi z nastanitveno infrastrukturo in sistemi sprejema sklad podpira zlasti naslednje ukrepe:

- (a) izboljšanje in vzdrževanje obstoječe nastanitvene infrastrukture in storitev;
- (b) krepitev in izboljšanje upravnih struktur in sistemov;
- (c) obveščanje lokalnih skupnosti;
- (d) usposabljanje osebja organov, tudi lokalnih organov, ki bodo v stiku z osebami iz odstavka 1 pri njihovem sprejemu;
- (e) vzpostavitev, vodenje in razvoj nove nastanitvene infrastrukture in storitev ter tudi upravnih struktur in sistemov, zlasti za reševanje strukturnih potreb držav članic, kadar je potrebno.

3. V okviru posebnih ciljev iz točk (a) in (d) prvega pododstavka člena 3(2) ter v skladu s cilji nacionalnih programov, opredeljenimi v členu 19, sklad podpira tudi ukrepe, podobne ukrepom iz odstavka 1 tega člena, kadar se ti ukrepi nanašajo na osebe, ki so začasno nastanjeni:

- v prehodnih in obravnavnih centrih za begunce, zlasti v podporo preselitvam v sodelovanju z UNHCR, ali
- na ozemlju države članice v okviru drugih humanitarnih programov sprejema.

Člen 6

Zmožljivost držav članic za razvoj, spremljanje in vrednotenje azilnih politik in postopkov

V okviru posebnega cilja iz točke (a) prvega pododstavka člena 3(2) te uredbe, glede na rezultate dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 ter v skladu s cilji nacionalnih programov, opredeljenimi v členu 19 te uredbe, sklad v zvezi s krepitvijo zmožljivosti držav članic za razvoj, spremljanje in vrednotenje njihovih azilnih politik in postopkov podpira zlasti naslednje ukrepe:

- (a) ukrepe za krepitev zmožljivosti držav članic – tudi v okviru mehanizma za zgodnje opozarjanje, pripravljenost na krize in njihovo obvladovanje, ustanovljenega z Uredbo (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ – za zbiranje, analizo in razširjanje kvalitativnih in kvantitativnih podatkov o azilnih postopkih, sprejemnih objektih, preselitvah in premestitvah za prosilce za mednarodno zaščito in/ali upravičence do mednarodne zaščite iz ene države članice v drugo;
- (b) ukrepe za krepitev zmožljivosti držav članic za zbiranje, analiziranje in širjenje informacij v zvezi z državo izvora;
- (c) ukrepi, ki neposredno prispevajo k vrednotenju azilnih politik, kot so nacionalne ocene učinka, raziskave med ciljnim skupinami in drugimi ustreznimi zainteresiranimi stranmi ter k razvoju kazalnikov in primerjalne analize.

Člen 7

Preselitev, premestitev prosilcev za mednarodno zaščito in upravičencev do mednarodne zaščite ter drugi priložnostni humanitarni sprejemi

1. V okviru cilja iz točk (a) in (d) prvega pododstavka člena 3(2) te uredbe in glede na rezultate dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 ter v skladu s cilji nacionalnih programov, opredeljenimi v členu 19 te uredbe, sklad v zvezi s preselitvijo državljanov tretjih držav, ki se preselijo ali so preseljeni v državo članico in v zvezi z drugimi humanitarnimi programi sprejema podpira zlasti naslednje ukrepe:

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva (UL L 180, 29.6.2013, str. 31).

- (a) oblikovanje in razvoj nacionalnih programov za preselitev ter strategij in drugih humanitarnih programov sprejema, vključno z analizo potreb, izboljšanjem kazalnikov in vrednotenjem;
- (b) vzpostavitev ustrezne infrastrukture in storitev, da se zagotovi nemoteno in učinkovito izvajanje ukrepov preselitev in ukrepov v zvezi z drugimi humanitarnimi programi sprejema, vključno z jezikovno pomočjo;
- (c) vzpostavitev struktur in sistemov ter usposabljanje osebja za izvajanje misij v tretjih državah in/ali drugih državah članicah, opravljanje pogovorov ter opravljanje zdravstvenih pregledov in varnostnih preverjanj;
- (d) ocenjevanje potencialnih primerov preselitev in/ali primerov drugih humanitarnih sprejemov s strani pristojnih organov držav članic, kot so izvajanje misij v tretjih državah, opravljanje pogovorov ter opravljanje zdravstvenih pregledov in varnostnih preverjanj;
- (e) ocenjevanje zdravstvenega stanja in zdravljenje pred odhodom, dobava materiala pred odhodom, zagotavljanje informacij in ukrepi vključevanja ter organizacija potovanja pred odhodom, vključno z zagotavljanjem storitev zdravstvenega spremstva;
- (f) zagotavljanje informacij in pomoč ob prihodu ali takoj po prihodu, vključno s storitvami tolmačenja;
- (g) ukrepe za združitev družinskih članov oseb, ki so bile preseljene v državo članico;
- (h) krepitev infrastrukture in storitev, povezanih z migracijami in azilom, v državah, izbranih za izvajanje regionalnih programov zaščite;
- (i) vzpostavljane ugodnih pogojev za dolgoročno vključevanje, samostojnost in samozadostnost preseljenih beguncev.

2. V okviru posebnega cilja iz točke (d) prvega pododstavka člena 3(2) te uredbe, glede na rezultate dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 ter v skladu s cilji nacionalnih programov, opredeljenimi v členu 19 te uredbe, sklad podpira tudi ukrepe v zvezi s premestitvijo prosilcev za mednarodno zaščito in/ali upravičencev za mednarodno zaščito, podobne ukrepom iz odstavka 1 tega člena, kadar se šteje za ustrezno glede na razvoj politike v obdobju izvajanja sklada ali če nacionalni program države članice vsebuje takšne določbe. Takšne dejavnosti se izvedejo ob soglasju države članice, ki jim je zagotovila mednarodno zaščito ali je pristojna za pregled njihove vloge za drugo zainteresirano državo članico, kjer jim bo zagotovljena enaka zaščita ali v kateri bo preučena njihova vloga za mednarodno zaščito.

POGLAVJE III

VKLJUČEVANJE DRŽAVLJANOV TRETJIH DRŽAV IN ZAKONITE MIGRACIJE

Člen 8

Priseljevanje in ukrepi pred odhodom

V okviru posebnega cilja iz točke (b) prvega pododstavka člena 3(2) te uredbe in glede na dogovorjene rezultate dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 ter v skladu s cilji nacionalnih programov, opredeljenimi v členu 19 te uredbe, sklad podpira ukrepe, ki se izvajajo v tretjih državah in so namenjeni državljanom tretjih držav, ki izpolnjujejo posebne ukrepe pred odhodom in/ali pogoje, določene v nacionalnem pravu ter v skladu s pravom Unije, kadar je ustrezno, vključno s tistimi ukrepi, ki se nanašajo na zmožnost vključevanja v družbo države članice. S tem v zvezi sklad podpira zlasti naslednje ukrepe:

- (a) svežnje informacij in kampanje ozaveščanja ter spodbujanje medkulturnega dialoga, tudi prek uporabnikom prijazne komunikacijske in informacijske tehnologije ter spletnih mest;
- (b) oceno spretnosti in kvalifikacij, kakor tudi izboljšanje preglednosti in združljivosti spretnosti in kvalifikacij, pridobljenih v tretji državi, s tistimi, pridobljenimi v državi članici;
- (c) usposabljanje za boljšo zaposljivost v državi članici;

- (d) celovite tečaje državljanske vzgoje in učenje jezika;
- (e) pomoč pri prošnjah za združitev družine v smislu Direktive Sveta 2003/86/ES ⁽¹⁾.

Člen 9

Ukrepi vključevanja

1. V okviru posebnega cilja iz točke (b) prvega pododstavka člena 3(2) te uredbe, glede na rezultate dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 ter v skladu s cilji nacionalnih programov, opredeljenimi v členu 19 te uredbe, sklad podpira ukrepe, ki se izvajajo v okviru usklajenih strategij in upoštevajo potrebe po vključevanju državljanov tretjih držav na lokalni in/ali regionalni ravni. S tem v zvezi sklad podpira zlasti naslednje ukrepe, namenjene državljanom tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici ali po potrebi pridobivajo dovoljenje za zakonito prebivanje v državi članici:

- (a) oblikovanje in razvoj takšnih strategij vključevanja s sodelovanjem lokalnih ali regionalnih akterjev, kadar je ustrezno, vključno z analizo potreb, izboljšanjem kazalnikov vključevanja in vrednotenjem, tudi z oceno udeležbe, da se opredelijo primeri najboljše prakse;
- (b) zagotavljanje svetovanja in pomoči na področjih, kot so nastanitev, sredstva za preživljanje, upravno in pravno svetovanje, zdravstveno varstvo, psihološka oskrba in socialno varstvo, otroško varstvo in združitev družine;
- (c) ukrepe za uvajanje državljanov tretjih držav v družbo sprejema in ukrepe, ki jim omogočajo, da se tej družbi prilagodijo, ukrepe, ki zagotavljajo, da se seznani s svojimi pravicami in dolžnostmi, ter ukrepe za sodelovanje v civilnem in kulturnem življenju ter ukrepe, ki omogočajo, da uveljavljajo vrednote iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah;
- (d) ukrepe, namenjene izobraževanju in usposabljanju, vključno z jezikovnim usposabljanjem in pripravljalnimi ukrepi za lažji dostop do trga dela;
- (e) ukrepe, ki so namenjeni spodbujanju samostojnosti državljanov tretjih držav in s katerimi se jim omogoči, da se preživljajo sami;
- (f) ukrepe, ki spodbujajo pomembne stike in konstruktiven dialog med državljani tretjih držav in družbo sprejema, ter ukrepe za boljše sprejemanje priseljencev v družbi sprejema, tudi prek vključevanja medijev;
- (g) ukrepe, ki spodbujajo tako enak dostop kot enako obravnavo državljanov tretjih držav s strani javnih in zasebnih služb, vključno s prilagajanjem teh služb za delo z državljani tretjih držav;
- (h) krepitev zmožnosti upravičencev, kakor je opredeljeno v točki (g) člena 2 Uredbe (EU) št. 514/2014, vključno z izmenjavo izkušenj in najboljših praks, ter vzpostavljane stikov.

2. Ukrepi iz odstavka 1, kadar je to potrebno upoštevajo posebne potrebe različnih kategorij državljanov tretjih držav, tudi upravičencev do mednarodne zaščite, preseljenih ali premeščenih oseb, zlasti pa ranljivih oseb.

3. V nacionalnih programih se lahko dovoli, da ukrepi iz odstavka 1 zajemajo tudi vključevanje bližnjih sorodnikov oseb, zajetih s ciljno skupino iz navedenega odstavka, kolikor je to potrebno za učinkovito izvajanje takšnih ukrepov.

4. Za namene načrtovanja in izvajanja ukrepov iz odstavka 1 tega člena partnerstvo iz člena 12 Uredbe (EU) št. 514/2014 vključuje organe, ki jih države članice določijo za upravljanje ukrepov Evropskega socialnega sklada.

Člen 10

Praktično sodelovanje in ukrepi za vzpostavitev zmogljivosti

V okviru posebnega cilja iz točke (b) prvega pododstavka člena 3(2) te uredbe, glede na rezultate dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 ter v skladu s cilji nacionalnih programov, opredeljenimi v členu 19 te uredbe, sklad podpira ukrepe, namenjene:

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L 251, 3.10.2003, str. 12).

- (a) oblikovanju strategij, ki spodbujajo zakonite migracije, da se olajšata razvoj in izvajanje prožnih postopkov sprejema;
- (b) podpiranju sodelovanja med agencijami in zavodi za zaposlovanje tretjih držav in službami za priseljevanje držav članic ter podpiranje držav članic pri izvajanju migracijskega prava Unije, postopkov posvetovanja z ustreznimi zainteresiranimi stranmi ter strokovnega svetovanja ali izmenjave informacij o pristopih, ki so namenjeni državljanom določenih tretjih držav ali kategorijam državljanov tretjih držav glede na potrebe trga dela;
- (c) krepitvi zmogljivosti držav članic za razvoj, izvajanje, spremljanje in vrednotenje strategij, politik in ukrepov na področju priseljevanja na različnih ravneh in v različnih oddelkih uprave, zlasti povečanje njihove zmogljivosti za zbiranje, analiziranje in razširjanje podrobnih in sistematičnih podatkov in statističnih podatkov o migracijskih postopkih in tokovih, dovoljenjih za prebivanje ter razvoju orodij za spremljanje, shem vrednotenja, kazalnikov in primerjalnih analiz za merjenje dosežkov teh strategij;
- (d) usposabljanju upravičencev, kakor je opredeljeno v točki (g) člena 2 Uredbe (EU) št. 514/2014, in osebja, ki nudi javne in zasebne storitve, vključno z izobraževalnimi ustanovami, spodbujanju izmenjave izkušenj in najboljših praks, sodelovanju in vzpostavljanju stikov ter medkulturni usposobljenosti in izboljšanju kakovosti ponujenih storitev;
- (e) vzpostavitvi trajnostnih organizacijskih struktur za upravljanje vključevanja in raznolikosti, zlasti s sodelovanjem različnih zainteresiranih strani, kar uradnikom na različnih ravneh nacionalnih uprav omogoča, da hitro pridobijo informacije o izkušnjah in najboljših praksah drugod in, če je to mogoče, združijo vire med pristojnimi organi ter med vladnimi in nevladnimi organi za učinkovitejšo zagotavljanje storitev državljanom tretjih držav, med drugim v okviru sistema „vse na enem mestu“ (tj. podporni centri za usklajeno vključevanje);
- (f) prispevanju k dinamičnemu dvosmernemu procesu vzajemne interakcije ter osnovnim strategijam vključevanja na lokalni in regionalni ravni z razvojem platform za posvetovanje z državljani tretjih držav in izmenjavo informacij med zainteresiranimi stranmi ter platform za medkulturni in medverski dialog med skupnostmi državljanov tretjih držav, med temi skupnostmi in družbo sprejema in/ali med navedenimi skupnostmi ter organi, ki oblikujejo politike, in organi odločanja;
- (g) ukrepe za spodbujanje in krepitev praktičnega sodelovanja med pristojnimi organi držav članic, namenjene med drugim izmenjavi informacij, najboljših praks in strategij ter razvoju in izvajanju skupnih ukrepov, tudi za zaščito integritete sistemov priseljevanja držav članic.

POGLAVJE IV

VRAČANJE

Člen 11

Ukrepi, ki spremljajo postopke vračanja

V okviru posebnega cilja iz točke (c) prvega pododstavka člena 3(2) te uredbe, glede na rezultate dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 ter v skladu s cilji nacionalnih programov, opredeljenimi v členu 19 te uredbe, se sklad v zvezi z ukrepi, ki spremljajo postopke vračanja, osredotoči na eno ali več naslednjih kategorij državljanov tretjih držav:

- (a) državljani tretjih držav, ki še niso prejeli dokončne odločbe o zavrnitvi svoje prošnje za bivanje, njihovo zakonito prebivanje in/ali mednarodno zaščito v državi članici in ki se lahko odločijo za prostovoljno vrnitev;
- (b) državljani tretjih držav, ki v državi članici uživajo pravico do bivanja, zakonitega prebivanja in/ali mednarodne zaščite v smislu Direktive 2011/95/EU ali začasne zaščite v smislu Direktive 2001/55/ES in ki so se odločili za prostovoljno vrnitev;
- (c) državljani tretjih držav, ki so prisotni v državi članici in ne izpolnjujejo ali ne izpolnjuje več pogojev za vstop v državo članico in/ali bivanje v njej, vključno s tistimi državljani tretjih držav, katerih odstranitev je bila odložena v skladu s členom 9 in členom 14(1) Direktive 2008/115/ES.

S tem v zvezi sklad podpira zlasti naslednje ukrepe, osredotočene na kategorije oseb, navedenih v prvem pododstavku:

- (a) uvedbo, oblikovanje in izboljšanje drugih ukrepov namesto pridržanja;
- (b) zagotavljanje socialne pomoči, informacij ali pomoči pri upravnih in/ali sodnih formalnostih ter informacij ali svetovanja;
- (c) zagotavljanje pravne in jezikovne pomoči;
- (d) posebno pomoč ranljivim osebam;
- (e) uvedbo in izboljšanje neodvisnih in učinkovitih sistemov za spremljanje prisilnega vračanja iz člena 8(6) Direktive 2008/115/ES;
- (f) vzpostavitev, vzdrževanje in izboljšanje infrastrukture, storitev in pogojev za nastanitev, sprejem ali pridržanje;
- (g) vzpostavitev upravnih struktur in sistemov, tudi informacijsko-tehnoloških orodij;
- (h) usposabljanje osebja za zagotavljanje nemotenih in učinkovitih postopkov vračanja, tudi njihovega vodenja in izvajanja.

Člen 12

Ukrepi vračanja

V okviru posebnega cilja iz točke (c) prvega pododstavka člena 3(2) te uredbe, glede na rezultate dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 ter v skladu s cilji nacionalnih programov, opredeljenimi v členu 19 te uredbe, sklad v zvezi z ukrepi vračanja podpira ukrepe, namenjene osebam iz člena 11 te uredbe. S tem v zvezi sklad podpira zlasti naslednje ukrepe:

- (a) ukrepe, potrebne za pripravo operacij vračanja, kot so identificiranje državljanov tretjih držav, izdaja potnih listin in izsleditev družine;
- (b) sodelovanje s konzularnimi organi tretjih držav in službami tretjih držav za priseljevanje zaradi pridobitve potnih listin, lažjega vračanja in zagotovitve ponovnega sprejema;
- (c) ukrepe za prostovoljno vrnitev s pomočjo, tudi zdravniške preglede in zdravniško pomoč, organizacijo potovanj, finančne prispevke ter svetovanje in pomoč pred vrnitvijo in po njej;
- (d) postopke odstranitve, tudi z njimi povezane ukrepe, v skladu s standardi, določenimi v pravu Unije, razen prisilnih sredstev;
- (e) doseganje napredka pri ponovnem vključevanju za osebni razvoj povratnika, kot so denarne spodbude, usposabljanje, pomoč za nastanitev in zaposlovanje ter začetna podpora za gospodarske dejavnosti;
- (f) objekte in storitve v tretjih državah, ki zagotavljajo ustrezno začasno nastanitev in sprejem ob prihodu;
- (g) posebno pomoč ranljivim osebam.

Člen 13

Praktično sodelovanje in ukrepi za vzpostavitev zmogljivosti

V okviru posebnega cilja iz točke (c) prvega pododstavka člena 3(2) te uredbe, glede na rezultate dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 ter v skladu s cilji nacionalnih programov, opredeljenimi v členu 19 te uredbe, sklad v zvezi s praktičnim sodelovanjem in ukrepi za vzpostavitev zmogljivosti podpira zlasti naslednje ukrepe:

- (a) ukrepe za spodbujanje, razvoj in krepitev operativnega sodelovanja in izmenjave informacij med službami za izvajanje vračanja in drugimi organi držav članic, ki sodelujejo pri postopkih vračanja, vključno s sodelovanjem s konzularnimi organi tretjih držav in službami tretjih držav za priseljevanje ter skupnimi operacijami vračanja;

- (b) ukrepe v podporo sodelovanju med tretjimi državami in službami držav članic za izvajanje vračanja, tudi ukrepe za krepitev zmogljivosti tretjih držav za izvajanje dejavnosti ponovnega sprejema in vključevanja, zlasti v okviru sporazumov o ponovnem sprejemu;
- (c) ukrepe za povečanje zmogljivosti za razvoj učinkovitih in trajnostnih politik vračanja, zlasti z izmenjavo informacij o stanju v državah vrnitve, najboljših praks in izkušenj ter združevanjem virov med državami članicami;
- (d) ukrepe za okrepitev zmogljivosti za zbiranje, analizo in razširjanje podrobnih in sistematičnih in statističnih podatkov o postopkih in ukrepih vračanja, sprejemnih objektih in centrih za pridržanje, prisilnih in prostovoljnih vrnitvah, spremljanju in ponovnem vključevanju;
- (e) ukrepe, ki neposredno prispevajo k vrednotenju politik vračanja, kot so nacionalne ocene učinka, raziskave med ciljnimi skupinami, razvoj kazalnikov in primerjalne analize;
- (f) ukrepe in kampanje za obveščanje v tretjih državah, namenjene dvigu ozaveščenosti o ustreznih zakonitih poteh za priseljevanje in tveganju, povezanem z nezakonitim priseljevanjem.

POGLAVJE V

FINANČNI OKVIR IN OKVIR ZA IZVAJANJE

Člen 14

Skupna sredstva in izvajanje

1. Skupna sredstva za izvajanje te uredbe znašajo 3 137 milijonov EUR v tekočih cenah.
2. Evropski parlament in Svet odobrita letne odobritve za sklad v okviru omejitev iz večletnega finančnega okvira.
3. Skupna sredstva se uporabijo prek naslednjih možnosti:
 - (a) nacionalnih programov v skladu s členom 19;
 - (b) ukrepov Unije v skladu s členom 20;
 - (c) nujne pomoči v skladu s členom 21;
 - (d) Evropske migracijske mreže v skladu s členom 22;
 - (e) tehnične pomoči v skladu s členom 23.
4. Proračun, dodeljen v skladu s to uredbo za ukrepe Unije iz člena 20 te uredbe, nujno pomoč iz člena 21 te uredbe, Evropsko migracijsko mrežo iz člena 22 te uredbe in tehnično pomoč iz člena 23 te uredbe, se izvaja z neposrednim upravljanjem v skladu s točko (a) člena 58(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 in po potrebi na podlagi posrednega upravljanja v skladu s točko (c) člena 58(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012. Proračun, dodeljen za nacionalne programe iz člena 19 te uredbe, se izvaja na podlagi deljenega upravljanja v skladu s točko (b) člena 58(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
5. Komisija ostaja odgovorna za izvrševanje proračuna Unije v skladu s členom 317 PDEU ter Evropski parlament in Svet obvešča o dejavnostih subjektov, ki niso države članice.
6. Brez poseganja v posebne pravice Evropskega parlamenta in Sveta se prednostni referenčni finančni znesek indikativno uporabi na naslednji način:
 - (a) 2 752 milijonov EUR za nacionalne programe držav članic;
 - (b) 385 milijonov EUR za ukrepe Unije, nujno pomoč, Evropsko migracijsko mrežo in tehnično pomoč Komisije, pri čemer se vsaj 30 % teh sredstev porabi za ukrepe Unije in Evropsko migracijsko mrežo.

Člen 15

Sredstva za upravičene ukrepe v državah članicah

1. Državam članicam se indikativno dodeli znesek 2 752 milijonov EUR, od tega:
 - (a) 2 392 milijonov EUR se dodeli, kot je določeno v Prilogi I. Države članice dodelijo vsaj 20 % teh sredstev za posebni cilj iz točke (a) prvega pododstavka člena 3(2) in vsaj 20 % za posebni cilj iz točke (b) prvega pododstavka člena 3(2). Države članice lahko dodelijo manj sredstev, kot je določeno s temi minimalnimi odstotki, le, če v nacionalnem programu podrobno pojasnijo, zakaj dodelitev sredstev pod to mejo ne ogroža uresničitve cilja. Kar zadeva posebni cilj iz točke (a) prvega pododstavka člena 3(2), države članice s strukturnimi pomanjkljivostmi na področju nastanitve, infrastrukture in storitev ne dodelijo manj sredstev od minimalnega odstotka, določenega v tej uredbi;
 - (b) 360 milijonov EUR se dodeli na podlagi mehanizma razdelitve za posebne ukrepe iz člena 16, program Unije za preselitev iz člena 17 in premestitev upravičencev do mednarodne zaščite iz ene države članice v drugo iz člena 18.
2. Znesek iz točke (b) odstavka 1 je namenjen podpori:
 - (a) posebnih ukrepov iz Priloge II;
 - (b) programa Unije za preselitev v skladu s členom 17 in/ali premestitve upravičencev do mednarodne zaščite iz ene države članice v drugo v skladu s členom 18.
3. V primeru, da znesek iz točke (b) odstavka 1 tega člena ostane na razpolago ali je na razpolago drug znesek, se v okviru vmesnega pregleda, določenega v členu 15 Uredbe (EU) št. 514/2014, dodeli *pro-rata* osnovnim zneskom za nacionalne programe iz Priloge I k tej uredbi.

Člen 16

Sredstva za posebne ukrepe

1. Dodaten znesek iz točke (a) člena 15(2) se lahko dodeli državam članicam, če je v programu predviden v ta namen in se bo porabil za izvajanje posebnih ukrepov, naštetih v Prilogi II.
2. Da bi se upošteval nov razvoj politik, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 26 te uredbe za revizijo Priloge II v okviru vmesnega pregleda iz člena 15 Uredbe (EU) št. 514/2014. Na podlagi revidiranega seznama posebnih ukrepov lahko države članice glede na razpoložljiva sredstva prejmejo dodaten znesek, kot je določeno v odstavku 1 tega člena.
3. Dodatni zneski iz odstavkov 1 in 2 tega člena se državam članicam dodelijo s posameznimi sklepi o financiranju, s katerimi seodobrijo ali revidirajo njihovi nacionalni programi v okviru vmesnega pregleda v skladu s postopkom iz členov 14 in 15 Uredbe (EU) št. 514/2014. Ti zneski se porabijo samo za izvajanje posebnih ukrepov, navedenih v Prilogi II k tej uredbi.

Člen 17

Sredstva za program Unije za preselitev

1. Države članice poleg dodeljenih sredstev, izračunanih v skladu s točko (a) člena 15(1), vsaki dve leti prejmejo dodaten znesek iz točke (b) člena 15(2) v obliki pavšalnega zneska v višini 6 000 EUR za vsako preseljeno osebo.
2. Pavšalni znesek iz odstavka 1 se poveča na 10 000 EUR za vsako osebo, preseljeno v skladu s skupnimi prednostnimi nalogami Unije na področju preseljevanja, ki so določene v skladu z odstavkom 3 in navedene v Prilogi III, in za vsako ranljivo osebo, kot so določene v odstavku 5.
3. Skupne prednostne naloge Unije na področju preseljevanja temeljijo na naslednjih splošnih kategorijah oseb:
 - (a) osebe iz države ali regije, določene za izvajanje regionalnih programov zaščite;

(b) osebe iz države ali regije, ki je bila identificirana v napovedih UNHCR glede preseljevanja in kjer bi skupni ukrepi Unije imeli znaten učinek pri obravnavanju potreb glede zaščite;

(c) osebe iz določene kategorije, za katero veljajo merila UNHCR za preseljevanje.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 26, s katerimi na podlagi splošnih kategorij iz odstavka 3 tega člena spremeni Prilogo III, kadar za to obstaja jasna utemeljitev ali na podlagi priporočil UNHCR.

5. Do pavšalnega zneska iz odstavka 2 so upravičene tudi naslednje skupine ranljivih oseb:

(a) ogroženi ženske in otroci;

(b) mladoletniki brez spremstva;

(c) osebe z zdravstvenimi potrebami, ki jih je mogoče zadovoljiti samo s preselitvijo;

(d) osebe, ki zaradi pravne ali fizične zaščite potrebujejo nujno ali zasilno preselitev, tudi žrtve nasilja ali mučenja.

6. Kadar država članica preseli osebo, ki spada v več kot eno od kategorij iz odstavkov 1 in 2, pavšalni znesek za to osebo prejme samo enkrat.

7. Do pavšalnih zneskov so po potrebi lahko upravičene tudi države članice za družinske člane oseb iz odstavkov 1, 3 in 5, če so bili ti družinski člani preseljeni v skladu s to uredbo.

8. Komisija z izvedbenimi akti določi časovni razpored in druge izvedbene pogoje, povezane z mehanizmom dodeljevanja sredstev za program Unije za preselitev. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 27(2).

9. Dodatni zneski iz odstavkov 1 in 2 tega člena se državam članicam dodelijo vsaki dve leti, prvič s posameznimi sklepi o financiranju, s katerimi se odobri njihov nacionalni program v skladu s postopkom iz člena 14 Uredbe (EU) št. 514/2014, nato pa s sklepom o financiranju, ki se priloži sklepom o odobritvi njihovih nacionalnih programov. Ti zneski se ne prenesejo na druge ukrepe iz nacionalnega programa.

10. Da bi učinkovito sledili cilju programa Unije za preselitev, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov skladu s členom 26, s katerimi v okviru razpoložljivih sredstev po potrebi prilagodi pavšalne zneske iz odstavkov 1 in 2 tega člena, pri čemer zlasti upošteva trenutne stopnje inflacije, zadevni razvoj dogodkov na področju preseljevanja ter dejavnike, na podlagi katerih se da najbolje izkoristiti uporabo finančne spodbude iz pavšalnih zneskov.

Člen 18

Sredstva za premestitev upravičencev do mednarodne zaščite

1. Zaradi upoštevanja načela solidarnosti in pravične delitve odgovornosti ter ob upoštevanju razvoja politike Unije v izvedbenem obdobju sklada države članice poleg dodeljenih sredstev, izračunanih v skladu s točko (a) člena 15(1), prejmejo dodaten znesek iz točke (b) člena 15(2) v obliki pavšalnega zneska v višini 6 000 EUR za vsakega upravičenca do mednarodne zaščite, premeščenega iz druge države članice.

2. Države članice so po potrebi lahko upravičene tudi do pavšalnih zneskov za družinske člane oseb iz odstavka 1, če so bili ti družinski člani premeščeni v skladu s to uredbo.

3. Dodatni zneski iz odstavka 1 tega člena se državam članicam prvič dodelijo s posameznimi sklepi o financiranju, s katerimi se odobri njihov nacionalni program v skladu s postopkom iz člena 14 Uredbe (EU) št. 514/2014, nato pa s sklepom o financiranju, ki se priloži sklepu o odobritvi njihovega nacionalnega programa. Ti zneski se ne prenesejo na druge ukrepe iz nacionalnega programa.

4. Da bi učinkovito sledili cilju solidarnosti in delitve odgovornosti med državami članicami iz člena 80 PDEU, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 26 te uredbe, s katerimi v okviru razpoložljivih sredstev prilagodi pavšalni znesek iz odstavka 1 tega člena, pri čemer zlasti upošteva trenutno stopnjo inflacije, zadevni razvoj dogodkov na področju premeščanja upravičencev do mednarodne zaščite iz ene države članice v drugo ter dejavnike, na podlagi katerih se da najbolje izkoristiti uporabo finančne spodbude iz pavšalnih zneskov.

Člen 19

Nacionalni programi

1. Države članice si v okviru nacionalnih programov, ki jih je treba pregledati in odobriti v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 514/2014, in ciljev iz člena 3 te uredbe ter ob upoštevanju rezultatov dialoga o usmeritvi iz člena 13 Uredbe (EU) št. 514/2014 prizadevajo zlasti za izpolnitev naslednjih ciljev:

- (a) krepitev vzpostavitve skupnega evropskega azilnega sistema z učinkovito in enotno uporabo pravnega reda Unije na področju azila ter pravilnim izvajanjem Uredbe (EU) št. 604/2013. Takšni ukrepi lahko vključujejo tudi vzpostavitev in razvoj programa Unije za preselitev;
- (b) oblikovanje in razvoj strategij vključevanja, ki zajemajo različne vidike dvosmernega dinamičnega procesa in so namenjene izvajanju na nacionalni/lokalni/regionalni ravni, kadar je ustrezno, ob čemer se upoštevajo potrebe glede vključevanja državljanov tretjih držav na lokalni/regionalni ravni, obravnavajo posebne potrebe različnih kategorij migrantov in razvijajo učinkovita partnerstva med ustreznimi zainteresiranimi stranmi;
- (c) oblikovanje programa vračanja, ki vključuje določbo o prostovoljnem vračanju s pomočjo in, kadar je ustrezno, o ponovnem vključevanju.

2. Države članice zagotovijo, da se vsi ukrepi, ki prejemajo podporo iz sklada, izvajajo ob doslednem spoštovanju temeljnih pravic in človekovega dostojanstva. Pri izvajanju teh ukrepov se popolnoma spoštujejo zlasti pravice in načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

3. Glede na zahtevo, da si je treba prizadevati za uresničevanje navedenih ciljev, in ob upoštevanju razmer v posameznih državah članicah, si države članice prizadevajo za pravično in pregledno porazdelitev sredstev med posebnimi cilji iz člena 3(2).

Člen 20

Ukrepi Unije

1. Na pobudo Komisije se sklad lahko uporablja za financiranje nadnacionalnih ukrepov ali ukrepov v posebnem interesu Unije (v nadaljnjem besedilu: ukrepi Unije), ki se nanašajo na splošne in posebne cilje iz člena 3.

2. Da bi bili ukrepi Unije upravičeni do financiranja, podpirajo zlasti:

- (a) krepitev sodelovanja pri izvajanju prava Unije in izmenjavi najboljših praks na področju azila, zlasti glede preselitve in premestitve prosilcev za mednarodno zaščito in/ali upravičencev do mednarodne zaščite iz ene države članice v drugo, tudi z vzpostavljanjem stikov in izmenjavo informacij, glede zakonitih migracij, glede vključevanja državljanov tretjih držav, tudi pomoč pri prihodu in dejavnosti usklajevanja za predstavitev preselitve lokalnim skupnostim, ki bodo sprejele preseljene begunce, in glede vračanja;
- (b) vzpostavitev mrež za nadnacionalno sodelovanje in oblikovanje pilotnih projektov, tudi inovativnih projektov, ki temeljijo na nadnacionalnih partnerstvih med organi s sedežem v dveh ali več državah članicah, katerih naloge so spodbujanje inovacij in olajšanje izmenjave izkušenj in najboljših praks;
- (c) študije in raziskave o možnih novih oblikah sodelovanja Unije na področju azila, priseljevanja, vključevanja in vračanja ter o ustreznem pravu Unije, razširjanju in izmenjavi informacij o najboljših praksah in vseh ostalih vidikih azilne politike ter politik priseljevanja, vključevanja in vračanja, tudi institucionalno komuniciranje o političnih prednostnih nalogah Unije;

- (d) oblikovanje in uporabo skupnih statističnih orodij, metod in kazalnikov za merjenje razvoja politik na področju azila, zakonitih migracij ter vključevanja in vračanja v državah članicah;
 - (e) pripravljalo, spremljevalo, upravno in tehnično pomoč ter razvoj mehanizma za vrednotenje, potrebnega za izvajanje politik na področju azila in priseljevanja;
 - (f) sodelovanje s tretjimi državami na podlagi globalnega pristopa Unije k vprašanju migracij in mobilnosti, zlasti v okviru izvajanja sporazumov o ponovnem sprejemu, partnerstev za mobilnost in regionalnih programov zaščite;
 - (g) ukrepe in kampanje za obveščanje v tretjih državah, namenjene dvigu ozaveščenosti o ustreznih zakonitih poteh za priseljevanje in tveganju, povezanem z nezakonitim priseljevanjem.
3. Ukrepi Unije se izvajajo v skladu s členom 6 Uredbe (EU) št. 514/2014.
4. Komisija zagotovi pravično in pregledno porazdelitev sredstev med cilji iz člena 3(2).

Člen 21

Nujna pomoč

1. Sklad zagotavlja finančno pomoč za nujne in posebne potrebe v izrednih razmerah, kot so opredeljene v točki (k) člena 2. Ukrepi, izvedeni v tretjih državah v skladu s tem členom, so skladni s humanitarno politiko Unije in jo po potrebi dopolnjujejo ter spoštujejo humanitarna načela, določena v Soglasju za humanitarno pomoč.
2. Nujna pomoč se izvaja v skladu s členoma 6 in 7 Uredbe (EU) št. 514/2014.

Člen 22

Evropska migracijska mreža

1. Sklad podpira Evropsko migracijsko mrežo ter zagotavlja potrebno finančno pomoč za njene dejavnosti in prihodnji razvoj.
2. Komisija sprejme znesek, ki se iz letnih odobrenih proračunskih sredstev sklada dodeli Evropski migracijski mreži, in delovni program, ki določa prednostne naloge za njene dejavnosti, potem ko ju potrdi usmerjevalni odbor v skladu s postopkom iz točke (a) člena 4(5) Odločbe 2008/381/ES. Odločitev Komisije predstavlja sklep o financiranju na podlagi člena 84 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
3. V skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 je finančna pomoč za dejavnosti Evropske migracijske mreže v obliki nepovratnih sredstev nacionalnim kontaktnim točkam iz člena 3 Odločbe 2008/381/ES in javnih naročil, kakor je ustrezno. Pomoč zajema ustrezno in pravočasno finančno podporo tem nacionalnim kontaktnim točkam. Stroški, nastali pri izvajanju ukrepov nacionalnih kontaktnih točk, ki prejemajo podporo iz nepovratnih sredstev, podeljenih v letu 2014, so do finančne pomoči lahko upravičeni s 1. januarjem 2014.
4. Odločba 2008/381/ES se spremeni:
- (a) točka (a) člena 4(5) se nadomesti z naslednjim:
- „(a) pripravi in potrdi osnutek delovnega programa dejavnosti, zlasti v zvezi s cilji, tematskimi prednostnimi nalogami, ter okvirnimi proračunskimi zneski za vsako nacionalno kontaktno točko, da se zagotovi pravilno delovanje EMM, ob čemer se opira na predlog predsednika;“;
- (b) člen 6 se spremeni:
- (i) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:
- „4. Komisija spremlja izvajanje delovnega programa dejavnosti ter usmerjevalnemu odboru redno poroča o tem izvajanju in razvoju EMM.“;
- (ii) odstavki 5 do 8 se črtajo;

(c) člen 11 se črta;

(d) člen 12 se črta.

Člen 23

Tehnična pomoč

1. Na pobudo in/ali v imenu Komisije se vsako leto do 2,5 milijona EUR iz sklada uporabi za tehnično pomoč v skladu s členom 9 Uredbe (EU) št. 514/2014.

2. Na pobudo države članice se v skladu s členom 20 Uredbe (EU) št. 514/2014 iz sklada lahko financirajo dejavnosti tehnične pomoči. Znesek, rezerviran za tehnično pomoč v obdobju 2014–2020 ne presega vsote 5,5 % celotnega zneska, dodeljenega državi članici, in 1 000 000 EUR.

Člen 24

Usklajevanje

Komisija in države članice, skupaj z Evropsko službo za zunanje delovanje po potrebi zagotovijo, da se ukrepi v tretjih državah in v zvezi z njimi sprejmejo v sinergiji in skladno z drugimi zunanjimi ukrepi Unije, ki prejemajo podporo iz instrumentov Unije. Zagotovijo zlasti, da so ti ukrepi:

(a) skladni z zunanjo politiko Unije, upoštevajo načelo skladnosti politike za razvoj in so skladni z dokumenti za strateško načrtovanje za zadevno regijo ali državo;

(b) namenjeni ukrepom, ki niso usmerjeni v razvoj;

(c) služijo interesom zunanjih politik Unije in so skladni z dejavnostmi, ki se izvajajo v Uniji.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 25

Posebne določbe o pavšalnih zneskih za preselitev in premestitev upravičencev do mednarodne zaščite iz ene države članice v drugo

Z odstopanjem od pravil o upravičenosti izdatkov, določenih v členu 18 Uredbe (EU) št. 514/2014, zlasti za pavšalne zneske in pavšalne stopnje, so pavšalni zneski, dodeljeni državam članicam za preselitev in/ali premestitev upravičencev do mednarodne zaščite iz ene države članice v drugo, v skladu s to uredbo:

(a) izvzeti iz obveznosti, da morajo temeljiti na statističnih ali zgodovinskih podatkih, in

(b) odobreni, če je bila oseba, za katero je bil pavšalni znesek dodeljen, dejansko preseljena in/ali premeščena v skladu s to uredbo.

Člen 26

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 16(2), člena 17(4) in (10) ter člena 18(4) se prenese na Komisijo za obdobje sedmih let od 21. maja 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem sedemletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za obdobje treh let, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem sedemletnega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 16(2), člena 17(4) in (10) ter člena 18(4) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 16(2), členom, 17(4) in (10) ter členom 18(4), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 27

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za sklada za azil, migracije in vključevanje ter za notranjo varnost, ustanovljen s členom 59(1) Uredbe (EU) št. 514/2014.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 28

Pregled

Evropski parlament in Svet na predlog Komisije pregledata to uredbo do 30. junija 2020.

Člen 29

Uporaba Uredbe (EU) št. 514/2014

Določbe Uredbe (EU) št. 514/2014 se uporabljajo za sklad brez poseganja v člen 4 te uredbe.

Člen 30

Razveljavitev

Odločbe št. 573/2007/ES, št. 575/2007/ES in 2007/435/ES se razveljavijo s 1. januarjem 2014.

Člen 31

Prehodne določbe

1. Ta uredba ne vpliva na nadaljevanje ali spremembo niti na popolni ali delni preklic zadevnih projektov ali letnih programov do njihovega zaključka ali finančne pomoči, ki jo je Komisija odobrila na podlagi odločb št. 573/2007/ES, št. 575/2007/ES in 2007/435/ES, ali katerega koli drugega zakonodajnega akta, ki se je za navedeno pomoč uporabljal na dan 31. decembra 2013. Ta uredba ne vpliva na nadaljevanje ali spremembo niti na popolni ali delni preklic finančne pomoči, ki jo je Komisija odobrila na podlagi Odločbe 2008/381/ES, ali katerega koli drugega zakonodajnega akta, ki se je za navedeno pomoč uporabljal na dan 31. decembra 2013.

2. Pri sprejemanju sklepov o sofinanciranju v skladu s to uredbo Komisija upošteva ukrepe, ki so bili sprejeti na podlagi odločb št. 573/2007/ES, št. 575/2007/ES, 2007/435/ES in 2008/381/ES pred 20. majem 2014 ter imajo finančne posledice v obdobju, ki ga zajema navedeno sofinanciranje.

3. Zneske obveznosti, prevzetih za sofinanciranje, ki jih je Komisija odobrila v obdobju od 1. januarja 2011 do 31. decembra 2014 in za katere zahtevani dokumenti za zaključek ukrepov niso bili poslani Komisiji do izteka roka za predložitev končnega poročila, Komisija samodejno sprosti do 31. decembra 2017, kar sproži vračilo neupravičeno izplačanih zneskov.

4. Zneski v zvezi z ukrepi, ki so bili začasno ustavljeni zaradi sodnih postopkov ali upravnih pritožb z odložitvenim učinkom, se ne upoštevajo pri izračunu zneska, ki se samodejno sprosti.

5. Države članice Komisiji do 30. junija 2015 predložijo ocenjevalna poročila za obdobje 2011–2013 o rezultatih in učinkih ukrepov, sofinanciranih v skladu z odločbami št. 573/2007/ES, št. 575/2007/ES in 2007/435/ES.

6. Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij do 31. decembra 2015 predloži naknadna ocenjevalna poročila za obdobje 2011–2013 v skladu z odločbami št. 573/2007/ES, št. 575/2007/ES in 2007/435/ES.

Člen 32

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 16. aprila 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

PRILOGA I

Večletna razčlenitev po državah članicah za obdobje 2014–2020 (v EUR)

Država članica	Najnižji znesek	Povprečje dodelitev (v %) v obdobju 2011–2013 za Evropski sklad za begunce, Evropski sklad za vključevanje državljanov tretjih držav in Evropski sklad za vračanje	Povprečni znesek v obdobju 2011–2013	SKUPAJ
AT	5 000 000	2,65 %	59 533 977	64 533 977
BE	5 000 000	3,75 %	84 250 977	89 250 977
BG	5 000 000	0,22 %	5 006 777	10 006 777
CY	10 000 000	0,99 %	22 308 677	32 308 677
CZ	5 000 000	0,94 %	21 185 177	26 185 177
DE	5 000 000	9,05 %	203 416 877	208 416 877
EE	5 000 000	0,23 %	5 156 577	10 156 577
ES	5 000 000	11,22 %	252 101 877	257 101 877
FI	5 000 000	0,82 %	18 488 777	23 488 777
FR	5 000 000	11,60 %	260 565 577	265 565 577
GR	5 000 000	11,32 %	254 348 877	259 348 877
HR	5 000 000	0,54 %	12 133 800	17 133 800
HU	5 000 000	0,83 %	18 713 477	23 713 477
IE	5 000 000	0,65 %	14 519 077	19 519 077
IT	5 000 000	13,59 %	305 355 777	310 355 777
LT	5 000 000	0,21 %	4 632 277	9 632 277
LU	5 000 000	0,10 %	2 160 577	7 160 577
LV	5 000 000	0,39 %	8 751 777	13 751 777
MT	10 000 000	0,32 %	7 178 877	17 178 877
NL	5 000 000	3,98 %	89 419 077	94 419 077
PL	5 000 000	2,60 %	58 410 477	63 410 477
PT	5 000 000	1,24 %	27 776 377	32 776 377
RO	5 000 000	0,75 %	16 915 877	21 915 877
SE	5 000 000	5,05 %	113 536 877	118 536 877
SI	5 000 000	0,43 %	9 725 477	14 725 477
SK	5 000 000	0,27 %	5 980 477	10 980 477
UK	5 000 000	16,26 %	365 425 577	370 425 577
Skupno države članice	145 000 000	100,00 %	2 247 000 000	2 392 000 000

PRILOGA II

Seznam posebnih ukrepov iz člena 16

1. Vzpostavitev in razvoj prehodnih in obravnavnih centrov za begunce v Uniji, zlasti v podporo preselitvam v sodelovanju z UNHCR.
2. Novi pristopi v sodelovanju z UNHCR glede dostopa do azilnih postopkov, namenjeni glavnim državam tranzita, kot so programi zaščite za določene skupine ali določeni postopki za obravnavanje prošenj za azil.
3. Skupne pobude držav članic na področju vključevanja, kot so primerjalne analize, medsebojni strokovni pregledi ali testiranje evropskih modulov, na primer pri pridobivanju znanja tujih jezikov ali organizaciji uvodnih programov, za boljše usklajevanje politik med državami članicami, regijami in lokalnimi organi.
4. Skupne pobude za odkrivanje in izvajanje novih pristopov v zvezi s postopki pri prvem srečanju in standardi zaščite in pomočjo za mladoletnike brez spremstva.
5. Skupne operacije vračanja, vključno s skupnimi ukrepi za izvajanje sporazumov Unije o ponovnem sprejemu.
6. Skupni projekti za ponovno vključevanje v državah izvora, da se doseže trajna vrnitev, in skupni ukrepi za krepitev zmogljivosti tretjih držav za izvajanje sporazumov Unije o ponovnem sprejemu.
7. Skupne pobude, namenjene ponovnemu združevanju družin in ponovnemu vključevanju mladoletnikov brez spremstva v njihovih državah izvora.
8. Skupne pobude med državami članicami na področju zakonitih migracij, kar zajema tudi vzpostavitev skupnih migracijskih centrov v tretjih državah, ter skupni projekti za spodbujanje sodelovanja med državami članicami za spodbujanje odločanja za izključno zakonite migracijske poti ter obveščanje o tveganjih, povezanih z nezakonitim priseljevanjem.

PRILOGA III

Seznam skupnih prednostnih nalog Unije na področju preseljevanja

1. Regionalni program zaščite v vzhodni Evropi (Belorusija, Moldavija, Ukrajina)
2. Regionalni program zaščite na Somalijskem polotoku (Džibuti, Kenija, Jemen)
3. Regionalni program zaščite v severni Afriki (Egipt, Libija, Tunizija)
4. Begunci na območju vzhodne Afrike/Velikih jezer
5. Iraški begunci v Siriji, Libanonu, Jordaniji
6. Iraški begunci v Turčiji
7. Sirski begunci v regiji

PRILOGA IV

Seznam skupnih kazalnikov za merjenje posebnih ciljev

(a) Krepitev in razvoj vseh vidikov skupnega evropskega azilnega sistema, tudi njegove zunanje razsežnosti.

- (i) Število oseb iz ciljnih skupin, ki so prejele pomoč iz projektov na področju sistemov za sprejem in azilnih sistemov, podprtih iz sklada.

Za namene letnih poročil o izvajanju iz člena 54 uredbe (EU) št. 514/2014 se ta kazalnik nadalje razdeli v naslednje podkategorije:

- število oseb iz ciljnih skupin, ki prejemajo informacije in pomoč med celotnim azilnim postopkom,
- število oseb iz ciljnih skupin, ki prejemajo pravno pomoč in zastopanje,
- število ranljivih oseb in mladoletnikov brez spremstva, ki prejemajo posebno pomoč;

- (ii) zmogljivost (tj. število mest) nove sprejemne nastanitvene infrastrukture, vzpostavljene v skladu s skupnimi zahtevami za sprejemne pogoje, določenimi v pravnem redu Unije, in obstoječe sprejemne nastanitvene infrastrukture, izboljšane v skladu z istimi zahtevami na podlagi projektov, podprtih iz sklada, in delež glede na celotno sprejemno nastanitveno zmogljivost;

- (iii) število oseb, usposobljenih na področju vprašanj, povezanih z azilom, ki prejemajo pomoč iz sklada, in to število kot delež celotnega števila osebja, usposobljenega na področju teh vprašanj;

- (iv) število produktov z informacijami o državi izvora in število misij za ugotavljanje dejstev v državi izvora, izvedenih s pomočjo iz sklada;

- (v) število projektov, podprtih v okviru sklada, namenjenih razvoju, spremljanju in ocenjevanju azilnih politik v državah članicah;

- (vi) število oseb, preseljenih s podporo iz sklada.

(b) Podpora zakonitim migracijam v države članice, v skladu z njihovimi ekonomskimi in socialnimi potrebami, kot so potrebe trga dela, ob čemer se zmanjšuje zloraba zakonitih migracij, ter spodbujanje učinkovitega vključevanja državljanov tretjih držav.

- (i) Število oseb iz ciljnih skupin, ki so sodelovale pri ukrepih pred odhodom, podprtih iz sklada;

- (ii) število oseb iz ciljnih skupin, ki so prejele pomoč iz tega sklada prek ukrepov za vključevanje v okviru nacionalnih, lokalnih in regionalnih strategij.

Za namene letnih poročil o izvajanju iz člena 54 Uredbe (EU) št. 514/2014 se ta kazalnik nadalje razdeli v naslednje podkategorije:

- število oseb iz ciljnih skupin, ki so prejele pomoč prek ukrepov, namenjenih izobraževanju in usposabljanju, vključno z jezikovnim usposabljanjem in pripravljalnimi ukrepi za lažji dostop do trga dela,
- število oseb iz ciljnih skupin, ki so prejele svetovanje in pomoč na področju nastanitve,
- število oseb iz ciljnih skupin, ki so prejele zdravstveno in psihološko pomoč,
- število oseb iz ciljnih skupin, ki so prejele pomoč prek ukrepov, povezanih z demokratično udeležbo;

- (iii) število vzpostavljenih lokalnih, regionalnih in nacionalnih političnih okvirov/ukrepov/orodij za vključevanje državljanov tretjih držav, pri katerih sodelujejo civilna družba in skupnosti migrantov in druge zadevne zainteresirane strani, kot posledica ukrepov, podprtih iz sklada;

- (iv) število projektov sodelovanja z drugimi državami članicami glede vključevanja državljanov tretjih držav, podprtih iz sklada;
 - (v) število projektov, podprtih iz sklada, namenjenih razvoju, spremljanju in ocenjevanju politik vključevanja v državah članicah.
- (c) Krepitev poštenih in učinkovitih strategij za vračanje v državah članicah, ki podpirajo preprečevanje nezakonitega priseljevanja s poudarkom na trajnosti vrnitve ter učinkovitem ponovnem sprejemu v državah izvora in državah tranzita.
- (i) Število oseb, usposobljenih za vprašanja v zvezi z vračanjem s pomočjo sklada;
 - (ii) število povratnikov, ki so prejeli pomoč za ponovno vključevanje pred ali po vrnitvi, sofinancirano iz sklada;
 - (iii) število povratnikov, katerih vrnitev se je sofinancirala iz sklada – osebe, ki so se vrnile prostovoljno in osebe, ki so bile odstranjene;
 - (iv) število nadzorovanih postopkov odstranitve, sofinanciranih iz sklada;
 - (v) število projektov, podprtih iz tega sklada, namenjenih razvoju, spremljanju in ocenjevanju politik vračanja v državah članicah.
- (d) Krepitev solidarnosti in delitve odgovornosti med državami članicami, zlasti v pomoč tistim, ki jih migracijski in azilni tokovi najbolj prizadenejo.
- (i) Število prosilcev za mednarodno zaščito in/ali upravičencev do mednarodne zaščite, premeščenih iz ene države članice v drugo s podporo iz sklada;
 - (ii) število projektov sodelovanja z drugimi državami članicami za večjo solidarnost in delitev odgovornosti med državami članicami, podprtih iz sklada.
-

UREDBA (EU) št. 517/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 16. aprila 2014
o fluoriranih toplogrednih plinih in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 842/2006
(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V četrtem ocenjevalnem poročilu Medvladnega odbora za podnebne spremembe (v nadaljnjem besedilu: IPCC) Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: UNFCCC), katere pogodbenica je Unija ⁽³⁾, je navedeno, da bi morale razvite države na podlagi obstoječih znanstvenih podatkov do leta 2050 za 80–95 % zmanjšati emisije toplogrednih plinov, pod nivoje, izmerjene leta 1990, da bi globalne podnebne spremembe omejili na zvišanje temperature za največ 2 °C in s tem preprečili neželene podnebne vplive.
- (2) Da bi dosegli ta cilj, je Komisija sprejela Načrt za prehod na konkurenčno gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika do leta 2050, s katerim se je Svet seznanil v sklepih z dne 17. maja 2011, in ga je potrdil Evropski parlament v Resoluciji z dne 15. marca 2012. V tem načrtu je Komisija določila stroškovno učinkovit način za doseganje skupnega zmanjšanja emisij v Uniji do leta 2050. Ta načrt določa sektorske prispevke, ki so potrebni na šestih področjih. Emisije, ki niso emisije CO₂, vključno s fluoriranimi toplogrednimi plini, vendar brez emisij, ki niso emisije CO₂ iz kmetijstva, bi se morale do leta 2030 zmanjšati za 72–73 %, do leta 2050 pa za 70–78 % glede na ravni, izmerjene leta 1990. Emisije, ki niso emisije CO₂, razen tistih iz kmetijstva, se morajo do leta 2030 zmanjšati za 60–61 % glede na referenčno leto 2005. Emisije fluoriranih toplogrednih plinov so bile leta 2005 ocenjene na 90 milijonov ton (Mt) ekvivalenta CO₂. Zmanjšanje za 60 % pomeni, da bi bilo treba emisije do leta 2030 zmanjšati na približno 35 Mt ekvivalenta CO₂. Glede na oceno emisij, ki na podlagi uporabe veljavne zakonodaje Unije v celoti za leto 2030 znaša 104 Mt ekvivalenta CO₂, je treba emisije dodatno zmanjšati za približno 70 Mt ekvivalenta CO₂.
- (3) V sklepnih ugotovitvah poročila Komisije z dne 26. septembra 2011 o uporabi, učinkih in ustreznosti Uredbe (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ je navedeno, da lahko obstoječi ukrepi zadrževanja zmanjšajo emisije fluoriranih toplogrednih plinov, če se uporabljajo v celoti. Te ukrepe bi zato bilo treba ohraniti in pojasniti na podlagi izkušenj, pridobljenih pri njihovem izvajanju. Nekatere ukrepe bi bilo treba razširiti tudi na druge naprave, ki vsebujejo znatne količine fluoriranih toplogrednih plinov, kot so tovarnjaki hladilniki in hladilni prikloniki. Obveznost glede vzpostavitve in vodenja evidenc opreme, ki vsebuje takšne pline, bi morala zajemati tudi električne stikalne mehanizme. Ukrepi zadrževanja, ko izdelki in oprema, ki vsebujejo fluorirane toplogredne pline, odsluži svojemu namenu, so zelo pomembni, zato bi države članice morale upoštevati pomen shem odgovornosti proizvajalca in spodbujati njihovo oblikovanje na podlagi najboljših praks.
- (4) V sklepnih ugotovitvah poročila je navedeno tudi, da bi bilo mogoče storiti več za zmanjšanje emisij fluoriranih toplogrednih plinov v Uniji, zlasti s preprečevanjem uporabe takih plinov, za katere so na voljo varne in energijsko učinkovite alternativne tehnologije, ki imajo manjši vpliv na podnebje ali pa nanj sploh ne vplivajo. Zmanjšanje emisij, izmerjenih leta 2010, za dve tretjini do leta 2030 je stroškovno učinkovito, ker so v veliko sektorjih na voljo dokazane in prekušene alternative.

⁽¹⁾ UL C 271, 19.9.2013, str. 138.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. marca 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. aprila 2014.

⁽³⁾ Sklep Sveta 94/69/ES z dne 15. decembra 1993 o sklenitvi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UL L 33, 7.2.1994, str. 11).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o določenih fluoriranih toplogrednih plinih (UL L 161, 14.6.2006, str. 1).

- (5) Evropski parlament je v Resoluciji z dne 14. septembra 2011 o celovitem pristopu k podnebnju škodljivim antropogenim emisijam, ki niso emisije CO₂, pozdravil zavezo Unije k podpori ukrepom v zvezi s fluoriranimi ogljikovodiki v okviru Montrealskega protokola o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (v nadaljnjem besedilu: Montrealski protokol) kot odličen primer netržnega pristopa za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov. V tej resoluciji je pozval tudi k iskanju načinov za spodbujanje takojšnjega postopnega zmanjševanja količin fluoriranih ogljikovodikov na mednarodni ravni v okviru Montrealskega protokola.
- (6) Za spodbujanje uporabe tehnologij, ki imajo manjši vpliv na podnebje ali pa nanj sploh ne vplivajo, bi moralo usposabljanje fizičnih oseb, ki izvajajo dejavnosti, pri katerih se uporabljajo fluorirani toplogredni plini, vključevati informacije o tehnologijah, s katerimi se nadomestijo fluorirani toplogredni plini in zmanjša njihova uporaba. Ker so nekatere alternative fluoriranim toplogrednim plinom, ki se uporabljajo v izdelkih in opremi, z namenom nadomestitve fluoriranih toplogrednih plinov in zmanjšanja njihove uporabe, strupena, vnetljiva ali pod visokim pritiskom, bi morala Komisija preučiti veljavno zakonodajo Unije o usposabljanju fizičnih oseb za varno ravnanje z alternativami hladilnimi sredstvi ter po potrebi Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti zakonodajni predlog za spremembo ustrezne zakonodaje Unije.
- (7) Oblikovati ali prilagoditi bi bilo treba programe izdajanja spričeval in usposabljanja, pri tem pa upoštevati programe, oblikovane v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006, in jih morda vključiti v sisteme poklicnega izobraževanja.
- (8) Za zagotovitev skladnosti z obveznostmi glede spremljanja in poročanja iz UNFCCC in Sklepom 4/CMP.7 Konference pogodbenic kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola k UNFCCC, ki ga je sprejela sedma Konferenca pogodbenic na srečanju UNFCCC v Durbanu 11. decembra 2011, bi bilo treba potencialne globalnega segrevanja izračunati kot potencial globalnega segrevanja, ki ga ima en kilogram plina v obdobju sto let, v primerjavi z enim kilogramom CO₂. Če je mogoče, bi moral izračun temeljiti na četrtem ocenjevalnem poročilu, ki ga je sprejel IPCC.
- (9) Za spremljanje napredka, doseženega pri zmanjševanju emisij, in za oceno učinka te uredbe je ključno učinkovito spremljanje emisij fluoriranih toplogrednih plinov. Za kakovostno poročanje o emisijah so potrebni usklajeni visokokakovostni podatki o emisijah fluoriranih toplogrednih plinov. Države članice bi z oblikovanjem sistemov poročanja o emisijah fluoriranih toplogrednih plinov zagotovile skladnost z Uredbo (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾. Te sisteme poročanja o emisijah bi bilo mogoče znatno izboljšati s podatki o uhajanju fluoriranih toplogrednih plinov iz opreme, ki bi jih podjetja zbirala v skladu s to uredbo. S tem bi bilo mogoče preveriti skladnost podatkov, na podlagi katerih so bile izračunane emisije, in izboljšati izračune približkov ter tako bolje oceniti količino emisij fluoriranih toplogrednih plinov v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov.
- (10) Ker so na voljo ustrezne alternative, bi bilo treba sedanjo prepoved uporabe žveplovega heksafluorida pri ulivanju magnezija in recikliranju zlitin pri ulivanju magnezija razširiti na obrate, ki na leto porabijo manj kot 850 kg žveplovega heksafluorida. Prav tako bi bilo treba po ustreznem prehodnem obdobju prepovedati uporabo hladilnih sredstev z zelo visokim potencialom globalnega segrevanja 2 500 ali več pri servisiranju ali vzdrževanju opreme za hlajenje, pri kateri količina hladilnega plina znaša 40 ton ekvivalenta CO₂ ali več.
- (11) Kadar so na voljo ustrezne alternative za uporabo posebnih fluoriranih toplogrednih plinov, bi bilo treba prepovedati dajanje na trg nove opreme za hlajenje, klimatizacijo in protipožarne opreme, ki vsebujejo ali za svoje delovanje potrebujejo te snovi. Kadar alternative niso na voljo ali jih zaradi tehničnih ali varnostnih razlogov ni mogoče uporabiti ali pa bi uporaba takšnih alternativ povzročila nastanek nesorazmernih stroškov, lahko Komisija začasno izjemoma odobri dajanje na trg takšnih izdelkov in opreme. Komisija bi morala ob upoštevanju tehničnega razvoja v prihodnosti dodatno preučiti prepovedi dajanja na trg nove opreme za srednjenapetostne sekundarne stikalne mehanizme in novih malih enojnih klimatskih naprav.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

- (12) Opremo, ki vsebuje fluorirane toplogredne pline, bi moralo biti dovoljeno dati na trg, če so skupne emisije toplogrednih plinov te opreme ob upoštevanju realističnih stopenj uhajanja in zajemanja med njenim življenjskim ciklom nižje od tistih, ki bi jih povzročila enakovredna oprema brez fluoriranih toplogrednih plinov, katere največja dovoljena poraba energije je določena v zadevnih izvedbenih ukrepih, sprejetih na podlagi Direktive 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Z rednimi in pravočasnimi pregledi navedenih izvedbenih ukrepov v skladu z navedeno direktivo bi pripomogli k temu, da bi bili ti izvedbeni ukrepi tudi v prihodnje učinkoviti in ustrezni.
- (13) Postopno zmanjševanje količine fluoriranih ogljikovodikov, ki se daje na trg, se šteje za najbolj uspešen in stroškovno učinkovit način dolgoročnega zmanjšanja emisij teh snovi.
- (14) Komisija bi morala za postopno zmanjševanje količine fluoriranih ogljikovodikov, ki se dajo na trg Unije, posameznim proizvajalcem in uvoznikom dodeliti kvote za dajanje fluoriranih ogljikovodikov na trg, da ne bi bila presežena skupna količinska omejitev dajanja fluoriranih ogljikovodikov na trg. Zaradi celovitosti postopnega zmanjševanja količin fluoriranih ogljikovodikov, ki se dajo na trg, bi bilo treba fluorirane ogljikovodike, s katerimi je napolnjena oprema, upoštevati v sistemu kvot Unije. Če fluorirani ogljikovodiki, ki jih vsebuje oprema, v času, ko je bila oprema napolnjena z njimi, še niso bili dani na trg, bi bilo treba zahtevati izjavo o skladnosti, ki dokazuje, da so bili ti fluorirani ogljikovodiki upoštevani v sistemu kvot Unije.
- (15) Izračun referenčnih vrednosti in dodeljevanje kvot posameznim proizvajalcem in uvoznikom bi moralo temeljiti na količinah fluoriranih ogljikovodikov, katera so ta podjetja prijavila, da so bila dana na trg v referenčnem obdobju od leta 2009 do leta 2012. Da mala podjetja ne bi bila izključena, bi bilo treba enajst odstotkov skupne količinske omejitve rezervirati za uvoznike in proizvajalce, ki v referenčnem obdobju niso dali na trg 1 tone ali več fluoriranih toplogrednih plinov.
- (16) Komisija bi morala z rednim ponovnim izračunavanjem referenčnih vrednosti in kvot zagotoviti, da bi lahko podjetja še naprej opravljala svoje dejavnosti na podlagi povprečnih količin, ki so jih dali na trg v preteklih letih.
- (17) Pri proizvodnji nekaterih fluoriranih plinov so mogoče znatne emisije drugih fluoriranih toplogrednih plinov, ki nastanejo kot stranski produkti. Kot pogoj za dajanje fluoriranih toplogrednih plinov na trg bi bilo treba določiti, da se te emisije stranskih produktov uničijo ali zajamejo za naknadno uporabo.
- (18) Komisija bi morala zagotoviti vzpostavitev osrednje elektronske evidence za upravljanje kvot, za dajanje fluoriranih ogljikovodikov na trg in za poročanje, vključno s poročanjem o na trg dani opremi, zlasti opremi, ki je bila predhodno napolnjena s fluoriranimi ogljikovodiki, ki niso bili dani na trg pred napolnitvijo, kar zahteva preverjanje prek izjave o skladnosti in naknadno preverjanje tretje strani, da so količine fluoriranih ogljikovodikov vštete v sistem kvot Unije.
- (19) Da bi se ohranila prožnost trga osnovnih fluoriranih ogljikovodikov, bi bilo treba omogočiti prenos kvot dodeljenih na podlagi referenčne vrednosti na drugega proizvajalca ali uvoznika v Unijo ali na drugega proizvajalca ali uvoznika, ki ga v Uniji zastopa edini zastopnik.
- (20) Da bi omogočili spremljanje učinkovitosti te uredbe, bi bilo treba sedanje področje uporabe obveznosti poročanja razširiti tudi na druge fluorirane snovi, ki imajo znaten potencial globalnega segrevanja ali bodo verjetno nadomestile fluorirane toplogredne pline iz Priloge I. Iz istega razloga bi bilo treba prigrasiti tudi uničenje in uvoz v Unijo fluoriranih toplogrednih plinov, kadar jih vsebujejo izdelki in oprema. Določiti bi bilo treba pragove *de minimis*, da bi preprečili nesorazmerno upravno breme, zlasti za mala in srednje velika podjetja ter mikropodjetja.
- (21) Komisija bi morala stalno spremljati učinke zmanjševanja količin fluoriranih ogljikovodikov, danih na trg, vključno z njenimi učinki na dobavo za opremo, pri kateri bi pri uporabi fluoriranih ogljikovodikov nastalo manj emisij med življenjskim ciklom kot pri uporabi alternativne tehnologije. Komisija bi morala do konca leta 2020 objaviti

⁽¹⁾ Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (UL L 285, 31.10.2009, str. 10).

poročilo o razpoložljivosti fluoriranih ogljikovodikov na trgu Unije. Komisija bi morala do konca leta 2022 izvesti obsežen pregled, ki bi omogočil, da bi ob upoštevanju izvajanja te uredbe ter napredka in mednarodnih zavez pravočasno prilagodili določbe te uredbe ter po potrebi predlagali dodatne ukrepe za zmanjševanje emisij.

- (22) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (23) Za spremembo nekaterih nebitnih delov te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejme akte. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (24) Ker je ta uredba sprejeta na podlagi člena 192(1) PDEU, lahko države članice ohranijo ali uvedejo strožje zaščitne ukrepe, ki so skladni s PDEU. Države članice morajo v skladu s členom 193 PDEU o vseh takšnih ukrepih uradno obvestiti Komisijo.
- (25) Ta uredba spreminja in dopolnjuje predmet urejanja iz Uredbe (ES) št. 842/2006, ki bi jo bilo zato treba razveljaviti. Da bi zagotovili čim bolj nemoten prehod s stare na novo ureditev, pa je ustrezno določiti, da uredbe Komisije (ES) št. 1493/2007 ⁽²⁾, (ES) št. 1494/2007 ⁽³⁾, (ES) št. 1497/2007 ⁽⁴⁾, (ES) št. 1516/2007 ⁽⁵⁾, (ES) št. 303/2008 ⁽⁶⁾, (ES) št. 304/2008 ⁽⁷⁾, (ES) št. 305/2008 ⁽⁸⁾, (ES) št. 306/2008 ⁽⁹⁾, (ES) št. 307/2008 ⁽¹⁰⁾ in (ES) št. 308/2008 ⁽¹¹⁾ ostanejo v veljavi in se uporabljajo še naprej do njihove morebitne razveljavitve z delegiranim ali izvedbenim aktom, ki jih Komisija sprejme v skladu s to uredbo.
- (26) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi čezmejne narave okoljskih problemov ter učinkov te uredbe na trgovino v Uniji in zunanjo trgovino lažje dosežejo na ravni Unije, lahko

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1493/2007 z dne 17. decembra 2007 o določitvi oblike poročila, ki ga morajo predložiti proizvajalci, uvozniki in izvozniki določenih fluoriranih toplogrednih plinov v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 332, 18.12.2007, str. 7).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1494/2007 z dne 17. decembra 2007 o določitvi oblike oznak in dodatnih zahtev glede označevanja v zvezi z izdelki in opremo, ki vsebujejo določene fluorirane toplogredne pline, v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 332, 18.12.2007, str. 25).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1497/2007 z dne 18. decembra 2007 o določitvi standardnih zahtev glede preverjanja uhajanja za nepremične protipožarne sisteme, ki vsebujejo določene fluorirane toplogredne pline, v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 333, 19.12.2007, str. 4).

⁽⁵⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1516/2007 z dne 19. decembra 2007 o določitvi standardnih zahtev za preverjanje uhajanj pri nepremični opremi za hlajenje in klimatizacijo ter toplotnih črpalkah, ki vsebujejo določene fluorirane toplogredne pline, v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 335, 20.12.2007, str. 10).

⁽⁶⁾ Uredba Komisije (ES) št. 303/2008 z dne 2. aprila 2008 o določitvi minimalnih zahtev in pogojev za vzajemno priznavanje za izdajanje spričeval podjetjem in osebjem glede nepremične opreme za hlajenje in klimatizacijo ter toplotnih črpalk, ki vsebujejo določene fluorirane toplogredne pline, v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 92, 3.4.2008, str. 3).

⁽⁷⁾ Uredba Komisije (ES) št. 304/2008 z dne 2. aprila 2008 o določitvi minimalnih zahtev in pogojev za vzajemno priznavanje za izdajanje spričeval podjetjem in osebjem glede nepremičnih protipožarnih sistemov in gasilnih aparatov, ki vsebujejo določene fluorirane toplogredne pline, v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 92, 3.4.2008, str. 12).

⁽⁸⁾ Uredba Komisije (ES) št. 305/2008 z dne 2. aprila 2008 o določitvi minimalnih zahtev in pogojev za vzajemno priznavanje za izdajanje spričeval osebjem, ki zajema določene fluorirane toplogredne pline iz visokonapetostnih stikalnih mehanizmov, v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 92, 3.4.2008, str. 17).

⁽⁹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 306/2008 z dne 2. aprila 2008 o določitvi minimalnih zahtev in pogojev za vzajemno priznavanje za izdajanje spričeval osebjem, ki zajema nekatera topila na osnovi fluoriranih toplogrednih plinov iz opreme, v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 92, 3.4.2008, str. 21).

⁽¹⁰⁾ Uredba Komisije (ES) št. 307/2008 z dne 2. aprila 2008 o določitvi minimalnih zahtev za programe usposabljanja in pogojev za vzajemno priznavanje potrdil o usposabljanju za osebe glede klimatskih naprav v nekaterih motornih vozilih, ki vsebujejo določene fluorirane toplogredne pline, v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 92, 3.4.2008, str. 25).

⁽¹¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 308/2008 z dne 2. aprila 2008 o določitvi obrazca uradnega obvestila o programih držav članic za usposabljanje in izdajanje spričeval v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 92, 3.4.2008, str. 28).

Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Cilj te uredbe je varovanje okolja z zmanjšanjem emisij fluoriranih toplogrednih plinov. Uredba v skladu s tem:

- (a) določa pravila za zadrževanje, uporabo, zajemanje in uničenje fluoriranih toplogrednih plinov in sorodne spremljevalne ukrepe;
- (b) določa pogoje glede dajanja na trg posebnih izdelkov in opreme, ki vsebujejo ali za svoje delovanje potrebujejo fluorirane toplogredne pline;
- (c) določa pogoje glede posebne uporabe fluoriranih toplogrednih plinov; in
- (d) določa količinske omejitve za dajanje fluoriranih ogljikovodikov na trg.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- 1. „fluorirani toplogredni plini“ pomeni fluorirane ogljikovodike, perfluorirane ogljikovodike, žveplov heksafluorid in druge toplogredne pline, ki vsebujejo fluor, navedene v Prilogi I, ali zmesi, ki vsebujejo katero koli od teh snovi;
- 2. „fluorirani ogljikovodiki“ ali „HFC“ pomeni snovi, navedene v oddelku 1 Priloge I, ali zmesi, ki vsebujejo katero koli od teh snovi;
- 3. „perfluorirani ogljikovodiki“ ali „PFC“ pomeni snovi, navedene v oddelku 2 Priloge I, ali zmesi, ki vsebujejo katero koli od teh snovi;
- 4. „žveplov heksafluorid“ ali „SF₆“ pomeni snov, navedeno v oddelku 3 Priloge I, ali zmesi, ki vsebujejo to snov;
- 5. „zmes“ pomeni tekočino, sestavljeno iz dveh ali več snovi, od katerih je najmanj ena snov, ki je navedena v Prilogi I ali v Prilogi II;
- 6. „potencial globalnega segrevanja“ pomeni potencial toplogrednega plina za segrevanje podnebja v primerjavi s potencialom ogljikovega dioksida (CO₂) za segrevanje podnebja, izračuna pa se kot potencial enega kilograma toplogrednega plina za segrevanje v 100 letih v primerjavi z enim kilogramom CO₂, kot je določeno v prilogah I, II in IV, v primeru zmesi pa se izračuna v skladu s Prilogo IV;
- 7. „tona(-e) ekvivalenta CO₂“ pomeni količino toplogrednih plinov, izraženo kot produkt mase toplogrednih plinov v metričnih tonah in njihovega potenciala globalnega segrevanja;
- 8. „upravljavec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima dejanski nadzor nad tehničnim delovanjem izdelkov in opreme, ki jih zajema ta uredba; država članica lahko v natančno opredeljenih in specifičnih primerih lastniku naloži obveznosti upravljavca;
- 9. „uporaba“ pomeni uporabo fluoriranih toplogrednih plinov pri proizvodnji, vzdrževanju ali servisiranju izdelkov in opreme, vključno z njihovim ponovnim polnjenjem, ali pri drugih procesih iz te uredbe;
- 10. „dajanje na trg“ pomeni plačljivo ali brezplačno prvo dobavo ali dajanje na voljo v Uniji tretjim osebam, v primeru proizvajalcev pa uporabo za svoje potrebe, in vključuje carinsko sprostitev v prosti promet v Uniji;
- 11. „hermetično zaprta oprema“ pomeni opremo, v kateri so vsi sestavni deli, ki vsebujejo fluoriran toplogredni plin, neprepustni zaradi uporabe varjenja, spajkanja ali podobne metode trajnega spajanja, kar lahko vključuje zaprte ali zaščitene točke dostopa za omogočanje ustreznega popravila ali odstranitve, in ki imajo testirano stopnjo uhajanja plina manj kakor 3 grame na leto pod tlakom najmanj četrtno maksimalno dovoljenega tlaka;

12. „vsebnik“ pomeni izdelek, ki je namenjen predvsem prevozu ali skladiščenju fluoriranih toplogrednih plinov;
13. „nepovratni vsebnik“ pomeni vsebnik, ki ga ni mogoče ponovno napolniti, ne da bi ga bilo treba prilagoditi za ta namen, ali ki je dan na trg kot vsebnik, ki ga ni mogoče vrniti za ponovno polnjenje;
14. „zajemanje“ pomeni zbiranje in shranjevanje fluoriranih toplogrednih plinov iz izdelkov, vključno z vsebniki, in iz opreme med vzdrževanjem ali servisiranjem ali pred odlaganjem teh izdelkov ali opreme;
15. „recikliranje“ pomeni ponovno uporabo zajetega fluoriranega toplogrednega plina po osnovnem procesu čiščenja;
16. „predelava“ pomeni ponovno obdelavo zajetega fluoriranega toplogrednega plina, da bi glede na namen uporabe dobil enake lastnosti kot čista snov;
17. „uničenje“ pomeni postopek, pri katerem se ves fluorirani toplogredni plin ali njegov večji del trajno spremeni ali razgradi v eno ali več obstojnih snovi, ki niso fluorirani toplogredni plini;
18. „razgradnja“ pomeni dokončno zaustavitev in prenehanje delovanja ali uporabe izdelka ali dela opreme, ki vsebuje fluorirane toplogredne pline;
19. „popravilo“ pomeni obnovo izdelkov ali opreme, ki vsebujejo ali za svoje delovanje potrebujejo fluorirane toplogredne pline ter vključujejo del, ki vsebuje ali je načrtovan za vsebovanje teh plinov, in so bodisi poškodovani bodisi iz njih uhajajo plini;
20. „namestitve“ pomeni združitev dveh ali več delov opreme ali krogotokov, ki vsebujejo ali naj bi vsebovali fluorirane toplogredne pline, da se sistem sestavi na kraju, na katerem se bo upravljal, kar zajema spojitev s prenosniki plina iz sistema za sklenitev krogotoka, ne glede na to, da bo sistem treba polniti po montaži;
21. „vzdrževanje ali servisiranje“ pomeni vse dejavnosti, razen zajemanja v skladu s členom 8 in preverjanja uhajanja v skladu s členom 4 in točko (b) člena 10(1) te uredbe, ki vključujejo poseg v krogotoke, ki vsebujejo ali naj bi vsebovali fluorirane toplogredne pline, zlasti oskrbo sistema s fluoriranimi toplogrednimi plini, odstranitev enega ali več delov krogotoka ali opreme, ponovno sestavo dveh ali več delov krogotoka ali opreme in popravilo uhajanj;
22. „čiste snovi“ pomenijo snovi, ki še niso bile uporabljene;
23. „nepremično“ pomeni, da se nekaj med delovanjem običajno ne premika; ta opredelitev vključuje premične sobne klimatske naprave;
24. „premično“ pomeni, da se nekaj med delovanjem običajno premika;
25. „enokomponentna pena“ pomeni sestavo pene v enem vsebniku za aerosolni razpršilec v nereagiranem ali delno reagiranem tekočem stanju, ki se pri izhodu iz razpršilca razširi in strdi;
26. „tovornjak hladilnik“ pomeni motorno vozilo z maso nad 3,5 tone, ki je zasnovano in izdelano zlasti za prevoz blaga ter je opremljeno s hladilno enoto;
27. „hladilni priklopnik“ pomeni vozilo, ki je zasnovano in izdelano za vleko s tovornjakom ali traktorjem, zlasti za prevoz blaga, ter je opremljeno s hladilno enoto.
28. „tehnični aerosol“ pomeni aerosolni razpršilec, ki se uporablja pri vzdrževanju, popravilu, čiščenju, preskušanju, dezinfekciji, proizvodnji izdelkov in opreme ter za druge namene;
29. „sistem za odkrivanje uhajanja“ pomeni umerjeno mehansko, električno ali elektronsko napravo za odkrivanje uhajanja fluoriranih toplogrednih plinov, ki ob zaznavi uhajanja opozori upravljavca;
30. „podjetje“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki:
 - (a) proizvaja, uporablja, zajema, zbira, reciklira, predeluje ali uničuje fluorirane toplogredne pline;
 - (b) uvaža ali izvaža bodisi fluorirane toplogredne pline bodisi izdelke in opremo, ki vsebujejo takšne pline;
 - (c) daje na trg fluorirane toplogredne pline ali izdelke in opremo, ki vsebujejo ali za svoje delovanje potrebujejo take pline;
 - (d) namešča, servisira, vzdržuje, popravlja, preverja uhajanja ali razgrajuje opremo, ki vsebuje ali za svoje delovanje potrebuje fluorirane toplogredne pline;

- (e) je upravljaivec opreme, ki vsebuje ali za svoje delovanje potrebuje fluorirane toplogredne pline;
 - (f) proizvaja, uvaža, izvaža, daje na trg ali uničuje pline iz Priloge II;
 - (g) daje na trg izdelke ali opremo, ki vsebuje pline iz Priloge II;
31. „surovina“ pomeni vsak fluoriran toplogredni plin ali snov, navedeno v Prilogi II, ki se kemično preobrazí v procesu, v katerem je njena prvotna sestava povsem spremenjena, in katere emisije so zanemarljive;
 32. „komercialna uporaba“ pomeni shranjevanje, razkazovanje ali distribucijo izdelkov, namenjenih prodaji končnim uporabnikom, pri storitvah prodaje na drobno in živilskega sektorja;
 33. „oprema za zaščito pred požarom“ pomeni opremo in sisteme, ki se uporabljajo za zaščito pred požarom in gašenje požarov ter vključujejo gasilne aparate;
 34. „motorji z organskim Rankinovim ciklom“ pomenijo motorje, ki vsebujejo utekočinljive fluorirane toplogredne pline in ki pretvarjajo toploto iz vira toplote v energijo in s tem ustvarjajo električno ali mehansko energijo;
 35. „vojaška oprema“ pomeni orožje, strelivo in vojaški material, ki je posebej namenjen za vojaško uporabo in je potreben za varovanje bistvenih interesov držav članic;
 36. „električni stikalni mehanizem“ pomeni stikalne naprave in njihove kombinacije z ustrezno nadzorno, merilno, zaščitno in regulirno opremo ter skupine takih naprav in opreme skupaj z medsebojnimi povezavami, dodatno opremo, ohišjem in ogradjem, katerih namen je uporaba pri proizvodnji, prenosu, distribuciji in pretvorbi električne energije;
 37. „centralizirani hladilni sistemi multipack“ pomeni sisteme, v katerih vzporedno delujeta dva ali več kompresorjev, ki so povezani z enim ali več skupnih kondenzatorjev in z več hladilnimi napravami, npr. s hladilnimi in strežnimi vitrinami, zamrzovalniki ali hlajenimi skladišči;
 38. „primarni hladilni krogotok v kaskadnih sistemih“ pomeni primarni krogotok v indirektnih sistemih srednje temperature, v katerih je kombinacija dveh ali več ločenih hladilnih krogotokov povezana v niz, tako da za srednje temperature primarni tokokrog absorbira toploto kondenzatorja iz sekundarnega tokokroga.
 39. „enojne klimatske naprave“ pomeni sistem sobnih klimatskih naprav s po eno zunanjo in eno notranjo enoto (single split), ki sta povezani s hladilnimi cevmi in jih je treba namestiti na kraju uporabe.

POGLAVJE II

Zadrževanje

Člen 3

Preprečevanje emisij fluoriranih toplogrednih plinov

1. Namerni izpust fluoriranih toplogrednih plinov v ozračje je prepovedan, kadar s tehničnega vidika ni nujen za predvideno uporabo.
2. Upravljalci opreme, ki vsebuje toplogredne pline, sprejmejo previdnostne ukrepe za preprečevanje nenamernih izpustov (v nadaljnjem besedilu: uhajanje) teh plinov. Sprejmejo vse tehnično in gospodarsko izvedljive ukrepe za čim manjše uhajanje fluoriranih toplogrednih plinov.
3. Kadar je ugotovljeno uhajanje fluoriranih toplogrednih plinov, upravljalci brez nepotrebnega odlašanja zagotovijo popravilo opreme.

Kadar se za opremo preverja uhajanja v skladu s členom 4(1) in je uhajanje iz opreme popravljeno, upravljalci zagotovijo, da opremo v enem mesecu po popravilu pregleda fizična oseba s spričevalom in preveri, ali je bilo popravilo uspešno.

4. Fizične osebe, ki izvajajo naloge iz točk (a) do (c) člena 10(1), imajo spričevala v skladu s členom 10(4) in (7) in sprejmejo previdnostne ukrepe za preprečevanje uhajanja fluoriranih toplogrednih plinov.

Podjetja, ki nameščajo, servisirajo, vzdržujejo, popravljajo ali razgrajujejo opremo iz točk (a) do (d) člena 4(2) imajo spričevala v skladu s členom 10(6) in (7) in sprejmejo previdnostne ukrepe za preprečevanje uhajanja fluoriranih toplogrednih plinov.

Člen 4

Preverjanje uhajanj

1. Upravljalci opreme, v kateri količina fluoriranih toplogrednih plinov, ki niso vsebovani v penah, znaša 5 ton ekvivalenta CO₂ ali več, zagotovijo, da se na opremi izvede preverjanje uhajanja.

Na hermetično zaprti opremi, pri kateri je količina fluoriranih toplogrednih plinov manjša od 10 ton ekvivalenta CO₂ se preverjanja uhajanj iz tega člena ne izvajajo, če je oprema označena kot hermetično zaprta.

Na električnem stikalnem mehanizmu, se preverjanja uhajanja iz tega člena ne izvajajo, če izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

- (a) testirana stopnja uhajanja, kot je navedena v tehničnih specifikacijah proizvajalca in ustrezno označena na izdelku, je manjša od 0,1 % na leto;
- (b) opremljen je z napravo za nadzor pritiska ali gostote ali
- (c) vsebuje manj kot 6 kg fluoriranih toplogrednih plinov.

2. Odstavek 1 se uporablja za upravljalce naslednje opreme, ki vsebuje fluorirane toplogredne pline:

- (a) nepremične opreme za hlajenje;
- (b) nepremične opreme za klimatizacijo;
- (c) nepremičnih toplotnih črpalk;
- (d) nepremične protipožarne opreme;
- (e) hladilnih enot tovarnjakov hladilnikov in hladilnikov priklopnikov;
- (f) električnih stikalnih mehanizmov;
- (g) motorjev z organskim Rankinovým ciklom.

Preverjanja uhajanja na opremi iz točk (a) do (e) prvega pododstavka izvedejo fizične osebe s spričevalom v skladu s pravili iz člena 10.

Z odstopanjem od prvega pododstavka odstavka 1 se uhajanje do 31. decembra 2016 ne preverja na opremi, ki vsebuje manj kot 3 kg fluoriranih toplogrednih plinov, ali na hermetično zaprti opremi, ki je ustrezno označena in vsebuje manj kot 6 kg fluoriranih toplogrednih plinov.

3. Pogostost preverjanj uhajanj v skladu z odstavkom 1 se izvede:

- (a) pri opremi, v kateri količina fluoriranih toplogrednih plinov znaša 5 ton ekvivalenta CO₂ ali več, vendar manj kot 50 ton ekvivalenta CO₂, najmanj vsakih 12 mesecev ali, če je nameščen sistem za odkrivanje uhajanj, najmanj vsakih 24 mesecev;
- (b) pri opremi, v kateri količina fluoriranih toplogrednih plinov znaša 50 ton ekvivalenta CO₂ ali več, vendar manj kot 500 ton ekvivalenta CO₂, najmanj vsakih šest mesecev ali, če je nameščen sistem za odkrivanje uhajanj, najmanj vsakih 12 mesecev;
- (c) pri opremi, v kateri količina fluoriranih toplogrednih plinov znaša 500 ton ekvivalenta CO₂ ali več, najmanj vsake tri mesece ali, če je nameščen sistem za odkrivanje uhajanj, najmanj vsakih šest mesecev.

4. Šteje se, da so za protipožarno opremo, kakor je določena v točki (d) odstavka 2, obveznosti iz odstavka 1 izpolnjene, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) obstoječa ureditev pregledov je skladna s standardi ISO 14520 ali EN 15004, in

(b) preverjanja protipožarne opreme se izvedejo tako pogosto, kot se to zahteva na podlagi odstavka 3.

5. Komisija lahko z izvedbenimi akti, določi zahteve za preverjanje uhajanja, ki se izvedejo v skladu z odstavkom 1 tega člena za vsako vrsto opreme iz navedenega odstavka, opredeli dele opreme, pri katerih je možnost uhajanja največja, in razveljavi akte, sprejete v skladu s členom 3(7) Uredbe (ES) št. 842/2006. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24.

Člen 5

Sistemi za odkrivanje uhajanja

1. Upravljavci opreme, ki je navedena v točkah (a) do (d) člena 4(2) in v kateri količina fluoriranih toplogrednih plinov znaša 500 ton ekvivalenta CO₂ ali več, zagotovijo, da ima oprema sistem za odkrivanje uhajanja, ki upravljavca ali podjetje za servisiranje opozori na kakršno koli uhajanje.

2. Upravljavci opreme, ki je navedena v točkah (f) in (g) člena 4(2) in v kateri količina fluoriranih toplogrednih plinov znaša 500 ton ekvivalenta CO₂ ali več in je bila nameščena od 1. januarja 2017, zagotovijo, da ima oprema sistem za odkrivanje uhajanja, ki upravljavca ali podjetje za servisiranje opozori na uhajanje.

3. Upravljavci opreme iz točk (a) do (d) in (g) člena 4(2), za katere velja odstavek 1 ali 2 tega člena, zagotovijo, da se sistemi za odkrivanje uhajanja pregledajo najmanj enkrat vsakih 12 mesecev, da se zagotovi njihovo pravilno delovanje.

4. Upravljavci opreme iz točke (f) člena 4(2), za katere velja odstavek 2 tega člena, zagotovijo, da se sistemi za odkrivanje uhajanja pregledajo najmanj enkrat vsakih 6 let, da se zagotovi njihovo pravilno delovanje.

Člen 6

Vodenje evidenc

1. Upravljavci opreme, pri kateri je treba preveriti uhajanja v skladu s členom 4(1), za vsak kos takšne opreme vzpostavijo in vodijo evidenco, ki vsebuje naslednje informacije:

(a) količino in vrsto uporabljenih fluoriranih toplogrednih plinov;

(b) količino fluoriranih toplogrednih plinov, dodanih med namestitvijo, vzdrževanjem ali servisiranjem ali zaradi uhajanja;

(c) ali so fluorirani toplogredni plini, ki so bili dodani med namestitvijo, recikrirani ali predelani ter naziv in naslov podjetja za recikiranje ali predelavo, po potrebi pa tudi številko spričevala;

(d) količino zajetih fluoriranih toplogrednih plinov;

(e) navedbo podjetja, ki je namestilo, servisiralo, vzdrževalo in po potrebi popravilo ali razgradilo opremo, po potrebi tudi številko njegovega spričevala;

(f) datume in rezultate preverjanj, izvedenih v skladu s členom 4(1) do (3);

(g) v primeru razgradnje opreme ukrepe za zajetje in odstranitev fluoriranih toplogrednih plinov.

2. Uporabljajo se naslednja pravila, razen če se evidence iz odstavka 1 hranijo v zbirki podatkov, ki so jo vzpostavili pristojni organi držav članic:

- (a) upravljavci iz odstavka 1 hranijo evidence iz navedenega odstavka vsaj pet let;
- (b) podjetja, ki opravljajo dejavnosti iz točke (e) odstavka 1 za upravljavce, hranijo kopije evidenc iz odstavka 1 vsaj pet let.

Evidence iz odstavka 1 so na zahtevo na voljo pristojnemu organu zadevne države članice ali Komisiji. V kolikor take evidence vsebujejo informacije o okolju, se uporablja Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ali Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, kot je ustrezno.

3. Podjetja, ki dobavljajo fluorirane toplogredne pline za namen člena 11(4) vzpostavijo evidence z ustreznimi informacijami o kupcih fluoriranih toplogrednih plinov, ki vključujejo naslednje podrobnosti:

- (a) številko spričevala kupcev in
- (b) količine kupljenih fluoriranih toplogrednih plinov.

Podjetja, ki dobavljajo fluorirane toplogredne pline hranijo evidence vsaj pet let.

Podjetja, ki dobavljajo fluorirane toplogredne pline, dajo na zahtevo te evidence na voljo pristojnemu organu zadevne države članice ali Komisiji. V kolikor evidence vsebujejo informacije o okolju, se uporablja Direktiva 2003/4/ES ali Uredba (ES) št. 1367/2006, kot je ustrezno.

4. Komisija lahko z izvedbenim aktom določi obliko evidenc iz odstavkov 1 in 3 tega člena ter opredeli način za njihovo vzpostavitev in vodenje. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 24.

Člen 7

Emisije fluoriranih toplogrednih plinov, povezane s proizvodnjo

1. Proizvajalci fluoriranih spojin sprejmejo vse potrebne previdnostne ukrepe, da čim bolj omejijo emisije fluoriranih toplogrednih plinov med:

- (a) proizvodnjo;
- (b) prevozom in
- (c) skladiščenjem.

Ta člen se uporablja tudi v primeru, ko fluorirani toplogredni plini nastajajo kot stranski produkti.

2. Brez poseganja v člen 11(1) je dajanje fluoriranih toplogrednih plinov in plinov iz Priloge II na trg prepovedano, razen če, kadar je to ustrezno, proizvajalci ali uvozniki ob takem dajanju na trg dokažejo, da je bil trifluorometan, ki je nastal kot stranski produkt med proizvodnjo ali med proizvodnjo surovin za to proizvodnjo, uničen ali zajet za naknadno uporabo v skladu z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami.

Ta zahteva se začne uporabljati 11. junija 2015.

Člen 8

Zajemanje

1. Upravljavci nepremične opreme ali hladilnih enot tovarnjakov hladilnikov in hladilnih priklopnikov, ki vsebuje fluorirane toplogredne pline, ki niso vsebovani v penah, zagotovijo, da te pline zajemajo fizične osebe, ki imajo ustrezna spričevala iz člena 10, s čimer se zagotovi recikliranje, predelava ali uničenje teh plinov.

Ta obveznost se uporablja za upravljavce katere koli naslednje opreme:

- (a) hladilnih krogotokov nepremične opreme za hlajenje in klimatizacijo ter nepremične toplotne črpalke;
- (b) hladilnih krogotokov enot za hlajenje tovarnjakov hladilnikov in hladilnih priklopnikov;

⁽¹⁾ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL L 264, 25.9.2006, str. 13).

(c) nepremične opreme, ki vsebuje topila na osnovi fluoriranih toplogrednih plinov;

(d) nepremične opreme za zaščito pred požarom;

(e) nepremičnih električnih stikalnih mehanizmov.

2. Podjetje, ki je vsebnik za fluorirane toplogredne pline uporabljalo neposredno pred njegovo odstranitvijo, poskrbi za zajem vsakršnih ostankov plinov, s čimer se zagotovi njihovo recikliranje, predelava ali uničenje.

3. Upravitelji izdelkov in opreme, ki niso navedeni v odstavku 1, vključno s premično opremo, ki vsebuje fluorirane toplogredne pline, poskrbijo, kolikor je to tehnično izvedljivo in ne povzroča nesorazmernih stroškov, da pline zajemajo ustrezno usposobljene fizične osebe, s čimer se zagotovi njihovo recikliranje, predelava ali uničenje, ali poskrbijo za njihovo uničenje brez predhodnega zajemanja.

Zajemanje fluoriranih toplogrednih plinov iz opreme za klimatizacijo cestnih vozil, ki ne spadajo v področje uporabe Direktive 2006/40/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, izvedejo ustrezno usposobljene fizične osebe.

Za zajemanje fluoriranih toplogrednih plinov iz opreme za klimatizacijo motornih vozil, ki spadajo v področje uporabe Direktive 2006/40/ES, se štejejo kot ustrezno usposobljene le fizične osebe, ki imajo vsaj potrdilo o usposabljanju v skladu s členom 10(2).

Člen 9

Sheme odgovornosti proizvajalca

Države članice brez poseganja v veljavno zakonodajo Unije spodbujajo oblikovanje shem odgovornosti proizvajalca za zajemanje fluoriranih toplogrednih plinov ter njihovo recikliranje, predelavo in uničenje.

Države članice Komisijo obveščajo o ukrepih, sprejetih na podlagi prvega odstavka.

Člen 10

Usposabljanje in spričevala

1. Države članice na podlagi minimalnih zahtev iz odstavka 5 vzpostavijo ali prilagodijo programe izdajanja spričeval, vključno s postopki ocenjevanja. Države članice zagotovijo možnost usposabljanja fizičnim osebam, ki izvajajo naslednje naloge:

(a) nameščanje, servisiranje, vzdrževanje, popravilo ali razgradnjo opreme iz točk (a) do (f) člena 4(2);

(b) preverjanje uhajanja za opremo iz točk (a) do (e) člena 4(2), kot je določeno v členu 4(1);

(c) zajemanje fluoriranih toplogrednih plinov v skladu s členom 8(1).

2. Države članice zagotovijo, da so za fizične osebe, ki zajemajo fluorirane toplogredne pline iz opreme za klimatizacijo motornih vozil, ki spadajo v področje uporabe Direktive 2006/40/ES, na voljo programi usposabljanja na podlagi minimalnih zahtev iz odstavka 5.

3. Programi izdajanja spričeval in usposabljanje iz odstavkov 1 in 2 zajemajo:

(a) veljavne predpise in tehnične standarde;

(b) preprečevanje emisij;

(c) zajemanje fluoriranih toplogrednih plinov;

(d) varno ravnanje z opremo vrste in velikosti, ki sta zajeti v spričevalu;

⁽¹⁾ Direktiva 2006/40/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o emisijah iz klimatskih naprav v motornih vozilih in spremembi Direktive Sveta 70/156/EGS (UL L 161, 14.6.2006, str. 12).

(e) informiranje o ustreznih tehnologijah za nadomeščanje ali zmanjševanje uporabe fluoriranih toplogrednih plinov in varno ravnanje z njimi.

4. Spričevala v skladu s programi izdajanja spričeval iz odstavka 1 se izdajo, pod pogojem, da je vlagatelj uspešno končal postopek ocenjevanja, ki je bil pripravljen v skladu z odstavki 1, 3 in 5.

5. Minimalne zahteve za programe izdajanja spričeval so določene v uredbah (ES) št. 303/2008 do (ES) št. 306/2008 in v odstavku 12. Minimalne zahteve za potrdila o usposabljanju so določene v Uredbi (ES) št. 307/2008 in v odstavku 12. V teh minimalnih zahtevah so za vsako vrsto opreme iz odstavkov 1 in 2 po potrebi opredeljena zahtevana praktična in teoretična znanja, pri čemer se razlikuje med različnimi dejavnosti, ki jih ta zajemajo, in pogoji za vzajemno priznavanje spričeval in potrdil o usposabljanju.

6. Države članice na podlagi minimalnih zahtev iz odstavka 5 vzpostavijo ali prilagodijo programe izdajanja spričeval za podjetja, ki za druge stranke nameščajo, servisirajo, vzdržujejo, popravljajo ali razgrajujejo opremo iz točk (a) do (d) člena 4(2).

7. Obstoječa spričevala in potrdila o usposabljanju, izdana v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006, še naprej veljajo v skladu s pogoji, pod katerimi so bila prvotno izdana.

8. Države članice zagotovijo, da imajo vse fizične osebe s spričevali izdanimi na podlagi programa izdajanja spričeval iz odstavkov 1 in 7 dostop do informacij glede:

(a) tehnologijami iz točke (e) odstavka 3 in

(b) veljavnimi predpisanimi zahtevami za delo z opremo, ki vsebuje alternativna hladilna sredstva fluoriranim toplogrednim plinom.

9. Države članice zagotovijo usposabljanje za fizične osebe, ki želijo osvežiti svoje znanje o temah iz odstavka 3.

10. Države članice do 1. januarja 2017 Komisijo uradno obvestijo o programih izdajanja spričeval in usposabljanja.

Države članice na podlagi tega člena priznavajo spričevala in potrdila o usposabljanju, izdana v drugi državi članici. Države članice ne omejujejo svobode opravljanja storitev ali svobode ustanavljanja na podlagi tega, ker je bilo spričevalo izdano v drugi državi članici.

11. Vsako podjetje, ki drugo podjetje pooblasti za naloge iz odstavka 1, sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi preveri, ali ima to podjetje potrebna spričevala za opravljanje zahtevanih nalog v skladu s tem členom.

12. Če se za namene uporabe tega člena izkaže, da je potreben bolj usklajen pristop pri usposabljanju in izdajanju spričeval, Komisija z izvedbenimi akti prilagodi in posodobi minimalne zahteve glede potrebnih spretnosti in znanj, glede podrobnosti izdajanja spričeval ali potrdil, glede pogojev za vzajemno priznavanje in za razveljavitev aktov, sprejetih v skladu s členom 5(1) Uredbe (ES) št. 842/2006. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24. Komisija pri izvajanju pooblastil, ki so ji podeljena s tem odstavkom, upošteva ustrezne obstoječe kvalifikacijske sheme ali sisteme izdajanja spričeval.

13. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi obliko uradnega obvestila iz odstavka 10 tega člena in lahko razveljavi akte, sprejete v skladu s členom 5(5) Uredbe (ES) št. 842/2006. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24.

14. Če bi obveznosti iz tega člena v zvezi z izdajanjem spričeval in usposabljanjem nesorazmerno obremenjevale državo članico zaradi majhnega števila njenega prebivalstva in zato pomanjkanja povpraševanja po takšnem usposabljanju in spričevalih, je mogoče te obveznosti izpolniti s priznavanjem spričeval, izdanih v drugi državi članici.

Države članice, ki uporabijo ta odstavek, o tem obvestijo Komisijo, ki nato obvesti ostale države članice.

15. Določbe tega člena državam članicam ne preprečujejo vzpostavitve nadaljnjih programov izdajanja spričeval in usposabljanja v zvezi z drugo opremo poleg tiste, ki je navedena v odstavku 1.

POGLAVJE III

DAJANJE NA TRG IN NADZOR UPORABE

Člen 11

Omejitve pri dajanju na trg

1. Dajanje na trg izdelkov in opreme iz Priloge III, razen vojaške opreme, je prepovedano od datuma iz navedene priloge, pri čemer se, kadar je potrebno, razlikuje glede na vrsto ali potencial globalnega segrevanja fluoriranega toplogrednega plina, ki ga vsebujejo.

2. Prepoved iz odstavka 1 se ne uporablja za opremo, za katero je v zahtevah za okoljsko primerno zasnovano iz Direktive 2009/125/ES ugotovljeno, da bi bile njene emisije ekvivalenta CO₂ med njenim življenjskim ciklom zaradi večje energijske učinkovitosti pri delovanju nižje od emisij enakovredne opreme, ki izpolnjuje zadevne zahteve po okoljsko primerni zasnovi in ne vsebuje fluoriranih ogljikovodikov.

3. Komisija lahko izjemoma po utemeljeni zahtevi pristojnega organa države članice in ob upoštevanju ciljev te uredbe z izvedbenimi akti za največ štiri leta odobri časovno omejeno izjemo, s katero dovoli dajanje na trg izdelkov in opreme iz Priloge III, ki vsebujejo ali za svoje delovanje potrebujejo fluorirane toplogredne pline, kadar se prikaže, da:

- (a) za določen izdelek ali del opreme ali za določeno kategorijo izdelkov ali opreme ni na voljo alternativ ali jih zaradi tehničnih ali varnostnih razlogov ni mogoče uporabiti ali
- (b) bi zaradi uporabe tehnično izvedljivih in varnih alternativ nastali nesorazmerni stroški.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24.

4. Za nameščanje, servisiranje, vzdrževanje ali popravilo opreme, ki vsebuje fluorirane toplogredne pline, ali ki za svoje delovanje potrebuje te pline, za katere se zahteva spričevalo ali potrdilo na podlagi člena 10, se prodaja in nakup fluoriranih toplogrednih plinov dovoli le podjetjem, ki imajo ustrezna spričevala ali potrdila v skladu s členom 10, ali podjetjem, ki zaposlujejo osebe s spričevalom ali potrdilom o usposabljanju v skladu s členom 10(2) in (5). Ta odstavek podjetjem brez spričeval, ki ne opravljajo dejavnosti iz prvega stavka tega odstavka, ne preprečujejo zbiranja, prevoza ali dostave fluoriranih toplogrednih plinov.

5. Oprema, ki ni hermetično zaprta in je napolnjena s fluoriranimi toplogrednimi plini, se lahko končnemu uporabniku proda samo ob predložitvi dokaza, da jo bo namestilo podjetje s spričevalom v skladu s členom 10.

6. Komisija na podlagi razpoložljivih podatkov držav članic zbira informacije o nacionalnih kodeksih, standardih ali zakonodaji držav članic v zvezi z nadomestnimi tehnologijami, pri katerih se v opremi za hlajenje in klimatizacijo in toplotnih črpalkah ter penah uporabljajo alternative fluoriranim toplogrednim plinom.

Komisija do 1. januarja 2017 objavi zbirno poročilo o informacijah, ki jih zbere na podlagi prvega pododstavka.

Člen 12

Označevanje ter informacije o izdelku in opremi

1. Izdelki in oprema, ki vsebujejo ali ki za svoje delovanje potrebujejo fluorirane toplogredne pline se dajo na trg le če so označeni. To velja le za:

(a) opremo za hlajenje;

(b) opremo za klimatizacijo;

- (c) toplotne črpalke;
- (d) opremo za zaščito pred požarom;
- (e) električne stikalne mehanizme;
- (f) aerosolni razpršilec, ki vsebuje fluorirane toplogredne pline, razen inhalatorjev z določenim odmerkom, namenjenih odmerjanju farmacevtskih učinkovin;
- (g) vse vsebnike za fluorirane toplogredne pline;
- (h) topila na osnovi fluoriranih toplogrednih plinov;
- (i) motorje z organskim Rankinovým ciklom.

2. Izdelki ali oprema, za katere v skladu s členom 11(3) veljajo izjeme, so ustrezno označeni, na njih pa je tudi navedeno, da se lahko ti izdelki ali oprema uporabljajo samo za namen, za katerega je bila odobrena izjema v skladu z navedenim členom.

3. Na oznaki, ki se zahteva v skladu z odstavkom 1, so navedene naslednje informacije:

- (a) navedba, da izdelek ali oprema vsebuje ali za svoje delovanje potrebuje fluorirane toplogredne pline;
- (b) uveljavljeno industrijsko poimenovanje za zadevni fluorirani toplogredni plin ali če tako poimenovanje ne obstaja, kemijsko ime;
- (c) od 1. januarja 2017 bodisi količina, izražena s težo in v ekvivalentih CO₂, fluoriranih toplogrednih plinov, ki jih vsebuje izdelek ali oprema, bodisi količina fluoriranih toplogrednih plinov, za katero je oprema zasnovana ter potencial globalnega segrevanja teh plinov.

Oznaka, zahtevana na podlagi odstavka 1, po potrebi navede naslednje informacije:

- (a) navedbo, da so fluorirani toplogredni plini v hermetično zaprti opremi;
- (b) navedbo, da imajo električni stikalni mehanizmi testirano stopnjo uhajanja manjšo od 0,1 % na leto, kot je navedeno v tehničnih specifikacijah proizvajalca.

4. Oznaka je jasno berljiva in neizbrisljiva ter nameščena:

- (a) poleg mest za polnjenje ali zajemanje fluoriranega toplogrednega plina ali
- (b) na delu izdelka ali opreme, ki vsebuje fluorirani toplogredni plin.

Oznaka je v uradnih jezikih države članice, v kateri bo dana na trg.

5. Pene in industrijske zmesi poliolov, ki vsebujejo fluorirane toplogredne pline, se ne dajo na trg, če so fluorirani toplogredni plini brez oznake v skladu z uveljavljenim industrijskim poimenovanjem, če tako poimenovanje ni na voljo, pa se navede kemijsko ime. Na oznaki je jasno navedeno, da pena ali industrijska zmes poliola vsebuje fluorirane toplogredne pline. Na penjenih ploščah so te informacije jasno in neizbrisno navedene na ploščah samih.

6. Pri predelanih ali recikliranih fluoriranih toplogrednih plinih oznaka vsebuje navedbo, da je bila snov predelana ali reciklirana, informacije o serijski številki ter naziv in naslov podjetja, ki je snov predelalo ali recikliralo.

7. Pri fluoriranih toplogrednih plinih, danih na trg za uničenje, oznaka vsebuje navedbo, da je vsebino dovoljeno samo uničiti.

8. Pri fluoriranih toplogrednih plinih, danih na trg za neposreden izvoz, oznaka vsebuje navedbo, da je vsebino dovoljeno samo neposredno izvoziti.

9. Pri fluoriranih toplogrednih plinih, danih na trg za uporabo v vojaški opremi, oznaka vsebuje navedbo, da je vsebino dovoljeno uporabiti samo za ta namen.

10. Pri fluoriranih toplogrednih plinih, danih na trg za jedkanje polprevodniških materialov ali čiščenje komor za kemično naprejevanje v sektorju proizvodnje polprevodnikov, oznaka vsebuje navedbo, da je vsebino dovoljeno uporabiti samo za ta namen.

11. Pri fluoriranih toplogrednih plinih, danih na trg za uporabo kot surovina, oznaka vsebuje navedbo, da je vsebino dovoljeno uporabiti samo kot surovino.

12. Pri fluoriranih toplogrednih plinih, danih na trg za izdelavo inhalatorjev z določenim odmerkom, namenjenih odmerjanju farmacevtskih učinkovin, oznaka vsebuje navedbo, da je vsebino dovoljeno uporabiti samo za ta namen.

13. Informacije iz odstavkov 3 in 5 so navedene tudi v navodilih za uporabo zadevnih izdelkov in opreme.

Pri izdelkih in opremi, ki vsebujejo fluorirane toplogredne pline s potencialom globalnega segrevanja 150 ali več, so te informacije vključene tudi v opisih, ki se uporabljajo za oglaševanje.

14. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi obliko oznak iz odstavka 1 in odstavkov 4 do 12 ter lahko razveljavi akte, sprejete v skladu s členom 7(3) Uredbe (ES) št. 842/2006. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24.

15. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22 za spreminjanje zahtev glede označevanja iz odstavkov 4 do 12, kadar je to primerno zaradi komercialnega ali tehnološkega razvoja.

Člen 13

Nadzor uporabe

1. Uporaba žveplovega heksafluorida pri ulivanju magnezija in recikliranju zlitin pri ulivanju magnezija je prepovedana.

Za obrate, v katerih se pri ulivanju magnezija in recikliranju zlitin pri ulivanju magnezija porabi manj kot 850 kg žveplovega heksafluorida na leto, se začne ta prepoved uporabljati 1. januarja 2018.

2. Uporaba žveplovega heksafluorida za polnjenje pnevmatik je prepovedana.

3. Od 1. januarja 2020 je prepovedana uporaba fluoriranih toplogrednih plinov s potencialom globalnega segrevanja 2 500 ali več za servisiranje ali vzdrževanje opreme za hlajenje, pri kateri količina hladilnega plina znaša 40 ton ekvivalenta CO₂ ali več.

Ta odstavek se ne uporablja za vojaško opremo ali opremo, namenjeno aplikacijam, zasnovanim za hlajenje izdelkov na temperature pod – 50 °C.

Prepoved iz prvega pododstavka se do 1. januarja 2030 ne uporablja za naslednji kategoriji fluoriranih toplogrednih plinov:

(a) predelani fluorirani toplogredni plini s potencialom globalnega segrevanja 2 500 ali več, ki se uporabljajo za vzdrževanje ali servisiranje obstoječe opreme za hlajenje, če so bili označeni v skladu s členom 12(6);

(b) reciklirani fluorirani toplogredni plini s potencialom globalnega segrevanja 2 500 ali več, ki se uporabljajo za vzdrževanje ali servisiranje obstoječe opreme za hlajenje, če so bili zajeti iz take opreme. Take reciklirane pline lahko uporablja le podjetje, ki je zajemanje opravilo v okviru vzdrževanja ali servisiranja, ali podjetje, za katero je bilo zajemanje opravljeno v okviru vzdrževanja ali servisiranja.

Prepoved iz prvega pododstavka se ne uporablja za opremo za hlajenje, za katero je bila odobrena izjema v skladu s členom 11(3).

Člen 14

Predhodno polnjenje opreme s fluoriranimi ogljikovodiki

1. Od 1. januarja 2017 se lahko oprema za hlajenje, klimatizacijo in toplotne črpalke, polnjena s fluoriranimi ogljikovodiki, daje na trg samo pod pogojem, da so bili fluorirani ogljikovodiki, s katerimi je bila napolnjena, upoštevani v sistemu kvot iz poglavja IV.

2. Pri dajanju predhodno polnjene opreme iz odstavka 1 na trg proizvajalci in uvozniki opreme zagotovijo, da je izpolnjevanje zahtev iz odstavka 1 v celoti dokumentirano in v ta namen izdajo izjavo o skladnosti.

Če fluorirani ogljikovodiki, ki jih vsebuje oprema, v času, ko je bila oprema napolnjena z njimi, še niso bili dani na trg, uvozniki te opreme od 1. januarja 2018 zagotovijo, da neodvisni revizor, vsako leto do 31. marca za predhodno koledarsko leto preveri točnost dokumentacije in izjave o skladnosti. Revizor je:

- (a) akreditiran v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ali
- (b) akreditiran za preverjanje finančnih izkazov v skladu z zakonodajo zadevne države članice.

Proizvajalci in uvozniki opreme iz odstavka 1 hranijo dokumentacijo in izjavo o skladnosti vsaj pet let potem, ko je bila oprema dana na trg. Uvozniki opreme, ki dajejo na trg predhodno napolnjeno opremo, pri kateri fluorirani ogljikovodiki, ki jih vsebuje oprema, niso bili dani na trg, preden je bila oprema napolnjena z njimi, zagotovijo, da so vpisani v skladu s točko (e) člena 17(1).

3. Proizvajalci in uvozniki opreme iz odstavka 1 z izdajo izjave o skladnosti prevzamejo odgovornost za skladnost z odstavkoma 1 in 2.

4. Komisija z izvedbenimi akti določi podrobne ureditve v zvezi z izjavo o skladnosti in preverjanjem, ki ga opravi neodvisni revizor iz drugega pododstavka odstavka 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24.

POGLAVJE IV

ZMANJŠEVANJE KOLIČINE FLUORIRANIH OGLJIKOVODIKOV, DANIH NA TRG

Člen 15

Zmanjševanje količine fluoriranih ogljikovodikov, danih na trg

1. Komisija zagotovi, da količina fluoriranih ogljikovodikov, ki jo lahko proizvajalci in uvozniki vsako leto dajo na trg v Uniji, ne presega največje količine za zadevno leto, izračunane v skladu s Prilogo V.

Proizvajalci in uvozniki zagotovijo, da količina fluoriranih ogljikovodikov, izračunana v skladu s Prilogo V, ki jo dajo na trg, ne presega kvote, ki jim je bila dodeljena v skladu s členom 16(5) ali je bila na njih prenesena v skladu s členom 18.

2. Ta člen se ne uporablja za proizvajalce ali uvoznike, ki na leto proizvedejo ali uvozijo manj kot 100 ton ekvivalenta CO₂ fluoriranih ogljikovodikov.

Ta člen se ne uporablja za naslednje kategorije fluoriranih ogljikovodikov:

- (a) fluorirane ogljikovodike, ki so bili v Unijo uvoženi za uničenje;
- (b) fluorirane ogljikovodike, ki jih proizvajalec uporablja kot surovino ali ki jih proizvajalec ali uvoznik neposredno dobavi podjetju za uporabo kot surovina;
- (c) fluorirane ogljikovodike, ki jih proizvajalec ali uvoznik neposredno dobavi podjetju za izvoz iz Unije, če ti fluorirani ogljikovodiki pozneje pred izvozom niso dani na voljo tretji osebi iz Unije;

⁽¹⁾ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

- (d) fluorirane ogljikovodike, ki jih proizvajalec ali uvoznik neposredno dobavi za uporabo v vojaški opremi;
- (e) fluorirane ogljikovodike, ki jih proizvajalec ali uvoznik neposredno dobavi podjetju, ki jih uporablja za jedkanje polprevodniških materialov ali čiščenje komor za kemično napajanje v sektorju proizvodnje polprevodnikov;
- (f) od 1. januarja 2018 dalje fluorirane ogljikovodike, ki jih proizvajalec ali uvoznik neposredno dobavi podjetju, ki proizvaja inhalatorje z določenim odmerkom, namenjene odmerjanju farmacevtskih učinkovin.

3. Ta člen ter členi 16, 18, 19 in 25 se uporabljajo tudi za fluorirane ogljikovodike v industrijskih zmesih poliolov.

4. Komisija lahko izjemoma po utemeljeni zahtevi pristojnega organa države članice ter ob upoštevanju ciljev te uredbe z izvedbenimi akti za največ štiri leta odobri izvzetje, s katerim se iz zahteve glede kvot iz odstavka 1 izvzamejo fluorirani ogljikovodiki, namenjeni uporabi v posebnih aplikacijah ali posebnih kategorijah izdelkov ali opreme, kadar se prikaže, da:

- (a) za navedene posebne aplikacije, izdelke ali opremo ni na voljo alternativ ali jih zaradi tehničnih ali varnostnih razlogov ni mogoče uporabiti, in
- (b) zadostne dobave fluoriranih ogljikovodikov ni mogoče zagotoviti brez nesorazmernih stroškov.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24.

Člen 16

Dodelitev kvot za dajanje fluoriranih ogljikovodikov na trg

1. Komisija do 31. oktobra 2014 z izvedbenimi akti določi za vse proizvajalce ali uvoznike, ki so sporočili podatke v skladu s členom 6 Uredbe (ES) št. 842/2006, referenčno vrednost na podlagi letnega povprečja količin fluoriranih ogljikovodikov, za katere so proizvajalci ali uvozniki sporočili, da so jih dali na trg med letoma 2009 in 2012. Referenčne vrednosti se izračunajo v skladu s Prilogo V k tej uredbi.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24.

2. Proizvajalci in uvozniki, ki za referenčno obdobje iz odstavka 1 niso sporočili podatkov v zvezi z dajanjem na trg fluoriranih ogljikovodikov v skladu s členom 6 Uredbe (ES) št. 842/2006, lahko sporočijo, da nameravajo naslednje leto dati na trg fluorirane ogljikovodike.

Komisiji se pošlje izjava, v kateri so navedene vrste fluoriranih ogljikovodikov in predvidene količine, ki bodo dane na trg.

Komisija izda obvestilo o roku za predložitev teh izjav. Podjetja se pred predložitvijo izjave v skladu z odstavkoma 2 in 4 tega člena vpišejo v evidenco iz člena 17.

3. Komisija do 31. oktobra 2017 in nato vsaka tri leta ponovno izračuna referenčne vrednosti za proizvajalce in uvoznike iz odstavkov 1 in 2 tega člena na podlagi letnih povprečnih količin fluoriranih ogljikovodikov, zakonito danih na trg s 1. januarjem 2015, kot so bile sporočene v skladu s členom 19 za leta, za katera so na voljo. Komisija določi navedene referenčne vrednosti z izvedbenimi akti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24.

4. Proizvajalci in uvozniki, za katere so določene referenčne vrednosti, lahko v skladu s postopkom iz odstavka 2 sporočijo dodatne pričakovane količine.

5. Komisija vsakemu proizvajalcu in uvozniku dodeli kvote za dajanje fluoriranih ogljikovodikov na trg za vsako leto od leta 2015 dalje, pri čemer uporabi mehanizem za dodeljevanje iz Priloge VI.

Kvote se dodelijo samo proizvajalcem ali uvoznikom, ki imajo sedež v Uniji ali so pooblastili edinega zastopnika s sedežem v Uniji za namen izpolnjevanja zahtev te uredbe. Pooblastiti je mogoče istega edinega zastopnika, ki je bil pooblaščen v skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

Edini zastopnik izpolnjuje vse obveznosti proizvajalcev in uvoznikov iz te uredbe.

Člen 17

Evidenca

1. Komisija do 1. januarja 2015 vzpostavi in zagotovi delovanje elektronske evidence kvot za dajanje fluoriranih ogljikovodikov na trg (v nadaljnjem besedilu: evidenca).

V evidenco se obvezno vpišejo:

- (a) proizvajalci in uvozniki, ki jim je bila dodeljena kvota za dajanje na trg fluorirane ogljikovodike v skladu s členom 16(5);
- (b) podjetja, na katera se prenese kvota v skladu s členom 18;
- (c) proizvajalci in uvozniki, ki so sporočili, da nameravajo predložiti izjavo v skladu s členom 16(2);
- (d) proizvajalci in uvozniki, ki dobavljajo fluorirane ogljikovodike za namene iz točk (a) do (f) drugega pododstavka člena 15(2), ali podjetja, ki take fluorirane ogljikovodike prejemajo;
- (e) uvozniki opreme, ki dajejo na trg predhodno polnjeno opremo, kadar fluorirani ogljikovodiki, ki jih vsebuje oprema, niso bili dani na trg v skladu s členom 14, preden je bila oprema napolnjena z njimi.

Vpis v evidenco se izvede z zahtevkom Komisiji v skladu s postopki, ki jih določi Komisija.

2. Komisija lahko v potrebnem obsegu z izvedbenimi akti zagotovi nemoteno delovanje evidence. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24.

3. Komisija zagotovi, da so vpisani proizvajalci in uvozniki prek evidence obveščeni o dodeljeni kvoti in vseh spremembah kvote med obdobjem dodelitve.

4. Pristojni organi države članice, vključno s carinskimi organi, imajo dostop do evidence v informativne namene.

Člen 18

Prenos kvot in odobritev uporabe kvot za dajanje na trg fluoriranih ogljikovodikov v uvoženi opremi

1. Vsak proizvajalec ali uvoznik, za katerega je bila določena referenčna vrednost v skladu s členom 16(1) ali (3) in ki mu je bila dodeljena kvota v skladu s členom 16(5), lahko v evidenci iz člena 17(1) to kvoto za vse količine ali njihov del prenese na drugega proizvajalca ali uvoznika v Uniji ali na drugega proizvajalca ali uvoznika, ki ga v Uniji zastopa edini zastopnik iz drugega in tretjega pododstavka člena 16(5).

2. Vsak proizvajalec ali uvoznik, ki je prejel kvote v skladu s členom 16(1) in (3) ali na katerega je bila kvota prenesena v skladu z odstavkom 1 tega člena, lahko pooblasti drugo podjetje, da njegove kvote uporabi za namene člena 14.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

Vsak proizvajalec ali uvoznik, ki je prejel kvote izključno na podlagi izjave iz člena 16(2), lahko pooblasti drugo podjetje za uporabo svojih kvot za namene člena 14 samo pod pogojem, da pooblastilni proizvajalec ali uvoznik fizično dobavi ustrezne količine fluoriranih ogljikovodikov.

Za namene členov 15 in 16 ter člena 19(1) in (6) se šteje, da je pooblastilni proizvajalec ali uvoznik dal ustrezne količine fluoriranih ogljikovodikov na trg v trenutku pooblastila. Komisija lahko od pooblastilnega proizvajalca ali uvoznika zahteva dokazilo, da je aktivni dobavitelj fluoriranih ogljikovodikov.

POGLAVJE V

POROČANJE

Člen 19

Poročanje o proizvodnji, uvozu, izvozu, uporabi kot surovine in uničenju snovi iz Priloge I ali II

1. Vsak proizvajalec, uvoznik in izvoznik, ki je v predhodnem koledarskem letu proizvedel, uvozil ali izvozil eno metrično tono ali 100 ton ekvivalenta CO₂ ali več fluoriranih toplogrednih plinov in plinov iz Priloge II, Komisiji za vsako od teh snovi do 31. marca 2015 in nato vsako leto sporoči podatke iz Priloge VII za zadevno koledarsko leto. Ta odstavek se uporablja tudi za podjetja, ki prejemajo kvote v skladu s členom 18(1).

2. Vsako podjetje, ki je v predhodnem koledarskem letu uničilo eno metrično tono ali 1 000 ton ekvivalenta CO₂ ali več fluoriranih toplogrednih plinov in plinov iz Priloge II, Komisiji do 31. marca 2015 in nato vsako leto za vsako od teh snovi sporoči podatke iz Priloge VII za zadevno koledarsko leto.

3. Vsako podjetje, ki je v predhodnem koledarskem letu uporabilo 1 000 ton ekvivalenta CO₂ ali več fluoriranih toplogrednih plinov kot surovino, Komisiji do 31. marca 2015 in nato vsako leto za vsako od teh snovi sporoči podatke iz Priloge VII za zadevno koledarsko leto.

4. Vsako podjetje, ki je v predhodnem koledarskem letu dalo na trg 500 ton ekvivalenta CO₂ ali več fluoriranih toplogrednih plinov in plinov iz Priloge II, vsebovanih v izdelkih ali opremi, Komisiji do 31. marca 2015 in nato vsako leto za vsako od teh snovi sporoča podatke iz Priloge VII za zadevno koledarsko leto.

5. Vsak uvoznik opreme, ki daje na trg predhodno polnjeno opremo, pri kateri fluorirani ogljikovodiki, ki jih vsebuje oprema, niso bili dani na trg, preden je bila oprema napolnjena z njimi, predloži Komisiji dokument o preverjanju, izdan v skladu s členom 14(2).

6. Vsako podjetje, ki v skladu z odstavkom 1 sporoči, da je v preteklem koledarskem letu dalo na trg 10 000 ton ali več ekvivalenta CO₂ fluoriranih ogljikovodikov, do 30. junija 2015 in nato vsako leto zagotovi, da točnost podatkov preveri neodvisni revizor. Revizor je:

(a) akreditiran v skladu z Direktivo 2003/87/ES ali

(b) akreditiran za preverjanje finančnih izkazov v skladu z zakonodajo zadevne države članice.

Podjetje poročilo o preverjanju hrani najmanj pet let. Na zahtevo je poročilo o preverjanju na voljo pristojnemu organu zadevne države članice in Komisiji.

7. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi obliko in način predložitve poročil iz tega člena.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24.

8. Komisija sprejme primerne ukrepe za zaščito zaupnosti podatkov, ki so ji predloženi v skladu s tem členom.

Člen 20

Zbiranje podatkov o emisijah

Države članice vzpostavijo sisteme poročanja za zadevne sektorje iz te uredbe, da bi pridobile čim več podatkov o emisijah.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 21

Pregled

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 22 v zvezi s posodobitvijo prilog I, II in IV na podlagi novih ocenjevalnih poročil, ki jih je sprejel Medvladni odbor za podnebne spremembe ali novih poročil znanstvene skupine za presojo (SAP), ustanovljene v okviru Montrealskega protokola, o globalnem potencialu segrevanja navedenih snovi.

2. Komisija na podlagi informacij o dajanju na trg plinov, navedenih v prilogah I in II, sporočenih v skladu s členom 19, informacij o emisijah fluoriranih toplogrednih plinov, ki so sporočeni v skladu s členom 20, in na podlagi katerih koli ustreznih informacij, ki jih je prejela od držav članic, spremlja uporabo in učinke te uredbe.

Komisija najpozneje 31. decembra 2020 objavi poročilo o razpoložljivosti fluoriranih ogljikovodikov na trgu Unije.

Komisija najpozneje 31. decembra 2022 objavi izčrpno poročilo o učinkih te uredbe, ki zlasti vključuje:

- (a) napoved nadaljnjega povpraševanja po fluoriranih ogljikovodikih do leta 2030 in pozneje;
- (b) oceno potrebe po nadaljnjem ukrepanju Unije in njenih držav članic glede na obstoječe in nove mednarodne zaveze v zvezi z zmanjševanjem emisij fluoriranih toplogrednih plinov;
- (c) pregled evropskih in mednarodnih standardov, nacionalne zakonodaje o varnosti in gradbenih predpisov držav članic v zvezi s prehodom na alternativna hladilna sredstva;
- (d) pregled razpoložljivosti tehnično izvedljivih in stroškovno učinkovitih alternativ za izdelke in opremo, ki vsebujejo fluorirane toplogredne pline, za izdelke in opremo, ki niso navedeni v Prilogi III, ob upoštevanju energijske učinkovitosti.

3. Komisija najpozneje 1. julija 2017 objavi poročilo z oceno prepovedi iz točke 13 Priloge III, v katerem zlasti preveri, ali obstajajo stroškovno učinkovite, tehnično izvedljive, energetske učinkovite in zanesljive alternative za centralne hladilne sisteme multipack iz navedene določbe. Komisija na podlagi tega poročila Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo določbe iz točke 13 Priloge III.

4. Komisija najpozneje 1. julija 2020 objavi poročilo, v katerem oceni, ali obstajajo stroškovno učinkovite, tehnično izvedljive, energetske učinkovite in zanesljive alternative za zamenjavo fluoriranih toplogrednih plinov v novih sred-njenapetostnih sekundarnih stikalnih mehanizmih in novih malih enojnih klimatskih napravah ter po potrebi Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajni predlog za spremembo seznama iz Priloge III.

5. Komisija najpozneje 1. julija 2017 objavi poročilo, v katerem oceni metodo dodeljevanja kvot in učinek dodeljevanja brezplačnih kvot ter stroške izvajanja te uredbe v državah članicah in po potrebi morebitnega mednarodnega sporazuma o fluoriranih ogljikovodikih. Komisija na podlagi tega poročila Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog za:

- (a) spremembo metode dodeljevanja kvot;
- (b) oblikovanje ustrezne metode za razdelitev morebitnih prihodkov.

6. Komisija najpozneje 1. januarja 2017 objavi poročilo o preučitvi zakonodaje Unije v zvezi z usposabljanjem fizičnih oseb za varno ravnanje z alternativnimi hladilnimi sredstvi, ki naj bi nadomestila ali zmanjšala uporabo fluoriranih toplogrednih plinov, ter po potrebi Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajni predlog za spremembo ustrezne zakonodaje Unije.

Člen 22

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 12(15) in 21(1) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 10. junija 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za nadaljnjih pet let, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Pooblastilo iz členov 12(15) in 21(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členoma 12(15) in 21(1), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v dveh mesecih od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 23

Posvetovalni forum

Komisija pri izvajanju te uredbe zagotovi uravnoteženo udeležbo predstavnikov držav članic in civilne družbe, tudi okoljskih organizacij, predstavnikov proizvajalcev, upravljavcev in oseb s spričevalom. V ta namen ustanovi posvetovalni forum, v katerem bi se srečevale te strani ter Komisiji svetovale in jo strokovno podpirale v zvezi z izvajanjem te uredbe, zlasti glede razpoložljivosti alternativ fluoriranim toplogrednim plinom ter okoljskimi, tehničnimi, ekonomskimi in varnostnimi vidiki njihove uporabe. Komisija sestavi poslovnik posvetovalnega foruma in ga objavi.

Člen 24

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011. Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 25

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih za kršitve te uredbe in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvrševanja. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice uradno obvestijo Komisijo o zadevnih določbah najpozneje do 1. januarja 2017 in jo nemudoma uradno obvestijo o kakršnih koli naknadnih spremembah.

2. Poleg kazni iz odstavka 1 se lahko podjetjem, ki so prekoračila kvoto za dajanje fluoriranih ogljikovodikov na trg, dodeljeno v skladu s členom 16(5) ali preneseno nanje v skladu s členom 18, dodeli le zmanjšana kvota za obdobje dodelitve po ugotovljeni prekoračitvi.

Zmanjšanje se izračuna kot 200 % zneska, za katerega je bila kvota prekoračena. Če je znesek zmanjšanja višji od zneska, ki naj bi bil v skladu s členom 16(5) dodeljen kot kvota za obdobje dodelitve po ugotovljeni prekoračitvi, se kvota za navedeno obdobje ne dodeli, kvote za naslednja obdobja dodelitve pa se zmanjšajo, dokler ni odštet celoten znesek.

Člen 26

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 842/2006 se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2015 brez poseganja v izpolnjevanje zahtev navedene uredbe v skladu s časovnim razporedom, določenim v uredbi.

Vendar uredbe (ES) št. 1493/2007, (ES) št. 1494/2007, (ES) št. 1497/2007, (ES) št. 1516/2007, (ES) št. 303/2008, (ES) št. 304/2008, (ES) št. 305/2008, (ES) št. 306/2008, (ES) št. 307/2008 in (ES) št. 308/2008 ostanejo v veljavi in se uporabljajo še naprej do njihove morebitne razveljavitve z delegiranim ali izvedbenim aktom, ki ga Komisija sprejme v skladu s to uredbo.

Sklici na Uredbo (ES) št. 842/2006 se razumejo kot sklici na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VIII.

Člen 27

Začetek veljavnosti in datum uporabe

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2015.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 16. aprila 2014.

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

PRILOGA I

FLUORIRANI TOPLOGREDNI PLINI IZ TOČKE 1 ČLENA 2

Snov			Potencial globalnega segrevanja (1)
Industrijsko poimenovanje	Kemijsko ime (splošno ime)	Kemijska formula	
Oddelek 1: Fluorirani ogljikovodiki (HFC)			
HFC-23	Trifluorometan (fluoroform)	CHF ₃	14 800
HFC-32	difluorometan	CH ₂ F ₂	675
HFC-41	fluorometan (metil fluorid)	CH ₃ F	92
HFC-125	pentafluoroetan	CHF ₂ CF ₃	3 500
HFC-134	1,1,2,2-tetrafluoroetan	CHF ₂ CHF ₂	1 100
HFC-134a	1,1,1,2-tetrafluoroetan	CH ₂ FCF ₃	1 430
HFC-143	1,1,2-trifluoroetan	CH ₂ FCHF ₂	353
HFC-143a	1,1,1-trifluoroetan	CH ₃ CF ₃	4 470
HFC-152	1,2-difluoroetan	CH ₂ FCH ₂ F	53
HFC-152a	1,1-difluoroetan	CH ₃ CHF ₂	124
HFC-161	Fluoroetan (etil fluorid)	CH ₃ CH ₂ F	12
HFC-227ea	1,1,1,2,3,3,3-heptafluoropropan	CF ₃ CHFCF ₃	3 220
HFC-236cb	1,1,1,2,2,3-heksafluoropropan	CH ₂ FCF ₂ CF ₃	1 340
HFC-236ea	1,1,1,2,3,3-heksafluoropropan	CHF ₂ CHFCF ₃	1 370
HFC-236fa	1,1,1,3,3,3-heksafluoropropan	CF ₃ CH ₂ CF ₃	9 810
HFC-245ca	1,1,2,2,3-pentafluoropropan	CH ₂ FCF ₂ CHF ₂	693
HFC-245fa	1,1,1,3,3-pentafluoropropan	CHF ₂ CH ₂ CF ₃	1 030

Snov			Potencial globalnega segrevanja ⁽¹⁾
Industrijsko poimenovanje	Kemijsko ime (splošno ime)	Kemijska formula	
HFC-365 mfc	1,1,1,3,3-pentafluorobutan	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{CF}_2\text{CH}_3$	794
HFC-43-10 mee	1,1,1,2,2,3,4,5,5,5-dekafluoropentan	$\text{CF}_3\text{CHFCHFCH}_2\text{CF}_3$	1 640

Oddelek 2: Perfluorirani ogljikovodiki (PFC)

PFC-14	Tetrafluorometan (perfluorometan, ogljikov tetrafluorid)	CF_4	7 390
PFC-116	Heksafluoroetan (perfluoroetan)	C_2F_6	12 200
PFC-218	Oktafluoropropan (perfluoropropan)	C_3F_8	8 830
PFC-3-1-10 (R-31-10)	Dekafluorobutan (perfluorobutan)	C_4F_{10}	8 860
PFC-4-1-12 (R-41-12)	Dodekafluoropentan (perfluoropentan)	C_5F_{12}	9 160
PFC-5-1-14 (R-51-14)	Tetradekafluoroheksan (perfluoroheksan)	C_6F_{14}	9 300
PFC-c-318	Oktafluorociklobutan (perfluorociklobutan)	c- C_4F_8	10 300

Oddelek 3: Druge perfluorirane spojine

	žveplov heksafluorid	SF_6	22 800
--	----------------------	---------------	--------

⁽¹⁾ Na podlagi četrtega ocenjevalnega poročila, ki ga je sprejel Medvladni odbor za podnebne spremembe, razen če je navedeno drugače.

PRILOGA II

DRUGI FLUORIRANI TOPLOGREDNI PLINI, KI SO ZAJETI V POROČANJE V SKLADU S ČLENOM 19

Snov		Potencial globalnega segrevanja (1)
Splošno ime/industrijsko poimenovanje	Kemijska formula	
Oddelek 1: Nenasičeni (kloro)fluorogljikovodiki		
HFC-1234yf	CF ₃ CF = CH ₂	4 ^{Fn} (2)
HFC-1234ze	trans — CHF = CHCF ₃	7 ^{Fn2}
HFC-1336mzz	CF ₃ CH = CHCF ₃	9
HCFC-1233zd	C ₃ H ₂ ClF ₃	4,5
HCFC-1233xf	C ₃ H ₂ ClF ₃	1 ^{Fn} (3)
Oddelek 2: Fluorirani etri in alkoholi		
HFE-125	CHF ₂ OCF ₃	14 900
HFE-134 (HG-00)	CHF ₂ OCHF ₂	6 320
HFE-143a	CH ₃ OCF ₃	756
HCFE-235da2 (isofluorane)	CHF ₂ OCHClCF ₃	350
HFE-245cb2	CH ₃ OCF ₂ CF ₃	708
HFE-245fa2	CHF ₂ OCH ₂ CF ₃	659
HFE-254cb2	CH ₃ OCF ₂ CHF ₂	359
HFE-347 mcc3 (HFE-7000)	CH ₃ OCF ₂ CF ₂ CF ₃	575
HFE-347pcf2	CHF ₂ CF ₂ OCH ₂ CF ₃	580
HFE-356pcc3	CH ₃ OCF ₂ CF ₂ CHF ₂	110
HFE-449sl (HFE-7100)	C ₄ F ₉ OCH ₃	297
HFE-569sf2 (HFE-7200)	C ₄ F ₉ OC ₂ H ₅	59

Snov		Potencial globalnega segrevanja (1)
Splošno ime/industrijsko poimenovanje	Kemijska formula	
HFE-43-10pccc124 (H-Galden 1040x) HG-11	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{OC}_2\text{F}_4\text{OCHF}_2$	1 870
HFE-236ca12 (HG-10)	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{OCHF}_2$	2 800
HFE-338pcc13 (HG-01)	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{OCHF}_2$	1 500
HFE-347mmy1	$(\text{CF}_3)_2\text{CFOCH}_3$	343
2,2,3,3,3-pentafluoropropanol	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{OH}$	42
bis(trifluoromethyl)-metanol	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOH}$	195
HFE-227ea	$\text{CF}_3\text{CHFOCF}_3$	1 540
HFE-236ea2 (desfluoran)	$\text{CHF}_2\text{OCHF}_2\text{CF}_3$	989
HFE-236fa	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCF}_3$	487
HFE-245fa1	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_3$	286
HFE 263fb2	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCH}_3$	11
HFE-329 mcc2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	919
HFE-338 mcf2	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	552
HFE-338mmz1	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOCHF}_2$	380
HFE-347 mcf2	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	374
HFE-356 mec3	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CHFCF}_3$	101
HFE-356mm1	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOCH}_3$	27
HFE-356pcf2	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CHF}_2$	265
HFE-356pcf3	$\text{CHF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_2\text{CHF}_2$	502
HFE 365 mcf3	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{OCH}_3$	11

Snov		Potencial globalnega segrevanja ⁽¹⁾
Splošno ime/industrijsko poimenovanje	Kemijska formula	
HFE-374pc2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCH}_2\text{CH}_3$	557
	- $(\text{CF}_2)_4\text{CH}(\text{OH})$ -	73

Oddelek 3: Druge perfluorirane spojine

Perfluoropolimetilisopropil-eter (PFPMIE)	$\text{CF}_3\text{OCF}(\text{CF}_3)\text{CF}_2\text{OCF}_2\text{OCF}_3$	10 300
dušikov trifluorid	NF_3	17 200
trifluorometil žveplov pentafluorid	SF_5CF_3	17 700
perfluorociklopropan	c- C_3F_6	17 340 ^{Fn} ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Na podlagi četrtega ocenjevalnega poročila, ki ga je sprejel Medvladni odbor za podnebne spremembe, razen če je navedeno drugače.

⁽²⁾ Potencial globalnega segrevanja v skladu s Poročilom o presoji znanstvene skupine za presojo (SAP)“ ustanovljene v okviru Montrealskega protokola iz leta 2010, preglednice 1 do 11, v katerem sta navedena dva sklica, ki so ju pregledali strokovnjaki. http://ozone.unep.org/Assessment_Panels/SAP/Scientific_Assessment_2010/index.shtml

⁽³⁾ Privzeta vrednost, potencial globalnega segrevanja še ni znan.

⁽⁴⁾ Najnižja vrednost v skladu četrtem ocenjevalnim poročilom, ki ga je sprejel Medvladni odbor za podnebne spremembe.

PRILOGA III

PREPOVEDI DAJANJA NA TRG IZ ČLENA 11(1)

Izdelki in oprema Kadar je to ustrezno, se potencial globalnega segrevanja zmesi, ki vsebujejo fluorirane toplogredne pline, izračuna v skladu s Prilogo IV, kot je določeno v točki (6) člena 2		Datum prepovedi
1. Nepovratni vsebniki za fluorirane toplogredne pline, ki se uporabljajo pri servisiranju, vzdrževanju ali polnjenju opreme za hlajenje, klimatizacijo ali toplotne črpalke, v protipožarnih sistemih ali električnih stikalnih mehanizmih ali kot topila		4. julij 2007
2. Odprti sistemi z neposrednim izparevanjem, ki vsebujejo HFC in PFC kot hladilna sredstva		4. julij 2007
3. Oprema za zaščito pred požarom	ki vsebuje PFC	4. julij 2007
	ki vsebuje HFC-23	1. januar 2016
4. Okna za uporabo v gospodinjstvu, ki vsebujejo fluorirane toplogredne pline		4. julij 2007
5. Druga okna, ki vsebujejo fluorirane toplogredne pline		4. julij 2008
6. Obutev, ki vsebuje fluorirane toplogredne pline		4. julij 2006
7. Pnevmatike, ki vsebujejo fluorirane toplogredne pline		4. julij 2007
8. Enokomponentne pene, ki vsebujejo fluorirane toplogredne pline s potencialom globalnega segrevanja 150 ali več, razen kadar morajo te pene izpolnjevati nacionalne varnostne standarde		4. julij 2008
9. Aerosolni razpršilci, ki se dajejo v promet in so namenjeni za prodajo javnosti za zabavo in dekoracijo, kakor so navedeni v točki 40 Priloge XVII k Uredbi (ES) št. 1907/2006, in signalne hupe, ki vsebujejo HFC s potencialom globalnega segrevanja 150 ali več		4. julij 2009
10. Gospodinjski hladilniki in zamrzovalniki, ki vsebujejo HFC s potencialom globalnega segrevanja 150 ali več		1. januar 2015
11. Hladilniki in zamrzovalniki za komercialno uporabo (hermetično zaprta oprema sistemi)	ki vsebujejo HFC s potencialom globalnega segrevanja 2 500 ali več	1. januar 2020
	ki vsebujejo HFC s potencialom globalnega segrevanja 150 ali več	1. januar 2022
12. Nepremična oprema za hlajenje, ki vsebuje ali za svoje delovanje potrebuje fluorirane ogljikovodike s potencialom globalnega segrevanja 2 500 ali več, razen opreme, namenjene aplikacijam, zasnovanim za hlajenje izdelkov na temperature pod – 50 °C		1. januar 2020
13. Centralizirani hladilni sistemi multipack za komercialno uporabo z zmogljivostjo 40 kW ali več, ki vsebujejo ali za svoje delovanje potrebujejo fluorirane toplogredne pline s potencialom globalnega segrevanja 150 ali več, razen v primarnih hladilnih krogotokih v kaskadnih sistemih, kjer je dovoljena uporaba fluoriranih toplogrednih plinov s potencialom globalnega segrevanja, ki je manjši od 1 500		1. januar 2022

Izdelki in oprema Kadar je to ustrezno, se potencial globalnega segrevanja zmesi, ki vsebujejo fluorirane toplogredne pline, izračuna v skladu s Prilogo IV, kot je določeno v točki (6) člena 2		Datum prepovedi
14. Premična sobna oprema za klimatizacijo (hermetično zaprta oprema, ki jo končni uporabnik lahko premika med različnimi prostori), ki vsebujejo HFC s potencialom globalnega segrevanja 150 ali več		1. januar 2020
15. Enojne klimatske naprave, ki vsebujejo manj kot 3 kg fluoriranih toplogrednih plinov in vsebujejo ali za svoje delovanje potrebujejo fluorirane toplogredne pline s potencialom globalnega segrevanja 750 ali več		1. januar 2025
16. Pene, ki vsebujejo fluorirane toplogredne pline s potencialom globalnega segrevanja 150 ali več, razen kadar morajo izpolnjevati nacionalne varnostne standarde	ekstrudirani polistiren (XPS)	1. januar 2020
	druge pene	1. januar 2023
17. Tehnični aerosoli, ki vsebujejo fluorirane toplogredne pline s potencialom globalnega segrevanja 150 ali več, razen kadar morajo izpolnjevati nacionalne varnostne standarde ali kadar se uporabljajo za medicinske namene		1. januar 2018

PRILOGA IV

METODA IZRAČUNA SKUPNEGA POTENCIALA GLOBALNEGA SEGREVANJA ZMESI

Potencial globalnega segrevanja (GWP) zmesi se izračuna kot tehtano povprečje, izračunano iz vsote frakcij teže posameznih snovi, pomnoženih z njihovimi potenciali globalnega segrevanja, razen če je navedeno drugače, vključno s snovmi, ki niso fluorirani toplogredni plini.

$$\Sigma (\text{snov X \%} \times \text{GWP}) + (\text{snov Y \%} \times \text{GWP}) + \dots (\text{snov N \%} \times \text{GWP}),$$

pri čemer % pomeni delež po teži z dovoljenim odstopanjem ± 1 % po teži.

Primer: če uporabimo formulo za zmes plinov, ki sestoji iz 60 % dimetil etra, 10 % HFC-152a in 30 % izobutana, dobimo naslednje:

$$\Sigma (60 \% \times 1) + (10 \% \times 124) + (30 \% \times 3)$$

$$\rightarrow \text{Skupni GWP} = 13,9$$

Za izračun potenciala globalnega segrevanja zmesi se uporabi potencial globalnega segrevanja naslednjih nefluoriranih snovi. Za druge snovi, ki niso navedene v tej prilogi, se uporablja privzeta vrednost 0.

Snov			Potencial globalnega segrevanja ⁽¹⁾
Splošno ime	Industrijsko poimenovanje	Kemijska formula	
metan		CH ₄	25
dušikov oksid		N ₂ O	298
dimetil eter		CH ₃ OCH ₃	1
metilen klorid		CH ₂ Cl ₂	9
metil klorid		CH ₃ Cl	13
kloroform		CHCl ₃	31
etan	R-170	CH ₃ CH ₃	6
propan	R-290	CH ₃ CH ₂ CH ₃	3
butan	R-600	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₃	4
izobutan	R-600a	CH(CH ₃) ₂ CH ₃	3
pentan	R-601	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₂ CH ₃	5 ⁽²⁾
izopentan	R-601a	(CH ₃) ₂ CHCH ₂ CH ₃	5 ⁽²⁾
etoksietan(dietil eter)	R-610	CH ₃ CH ₂ OCH ₂ CH ₃	4
metil format	R-611	HCOOCH ₃	25
vodik	R-702	H ₂	6
amoniak	R-717	NH ₃	0
eten	R-1150	C ₂ H ₄	4
propilen	R-1270	C ₃ H ₆	2
ciklopentan		C ₅ H ₁₀	5 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Na podlagi četrtega ocenjevalnega poročila, ki ga je sprejel Medvladni odbor za podnebne spremembe, razen če je navedeno drugače.

⁽²⁾ Snov ni na seznamu četrtega ocenjevalnega poročila, ki ga je sprejel Medvladni odbor za podnebne spremembe.

PRILOGA V

IZRAČUN NAJVEČJE KOLIČINE, REFERENČNIH VREDNOSTI IN KVOT ZA DAJANJE FLUORIRANIH OGLJIKOVODIKOV NA TRG

Največja količina iz člena 15(1) se izračuna z uporabo naslednjih odstotnih deležev letnega povprečja skupne količine, ki je bila dana na trg Unije med letoma 2009 in 2012. Od leta 2018 naprej se največja količina iz člena 15(1) izračuna z uporabo naslednjih odstotnih deležev letnega povprečja skupne količine, ki je bila dana na trg Unije med letoma 2009 in 2012, od tega pa se nato na podlagi razpoložljivih podatkov odštejejo količine, ki so v skladu s členom 15(2) izvzete iz uporabe.

Leta	Odstotek za izračun največje količine fluoriranih ogljikovodikov, ki bodo dani na trg, in ustrezajoče kvote
2015	100 %
2016-17	93 %
2018-20	63 %
2021-23	45 %
2024-26	31 %
2027-29	24 %
2030	21 %

Največja količina, referenčne vrednosti in kvote za dajanje fluoriranih ogljikovodikov na trg iz členov 15 in 16 se izračunajo kot skupne količine vseh vrst fluoriranih ogljikovodikov, izražene v tonah ekvivalenta CO₂.

Izračun referenčnih vrednosti in kvot za dajanje fluoriranih ogljikovodikov na trg iz členov 15 in 16 temelji na količinah fluoriranih ogljikovodikov, ki so jih proizvajalci in uvozniki dali na trg v Uniji referenčnem obdobju ali v obdobju dodelitve, vendar brez količine fluoriranih ogljikovodikov, ki so bili glede na razpoložljive podatke v istem obdobju dane za uporabo iz člena 15(2).

Transakcije iz točke (c) člena 15(2) se preverijo v skladu s členom 19(6) ne glede na zadevne količine.

PRILOGA VI

MEHANIZEM ZA DODELJEVANJE IZ ČLENA 16

1. Določanje količine, ki se dodeli podjetjem, za katere je bila referenčna vrednost določena v skladu s členom 16(1) in (3)

Vsako podjetje, za katero je bila določena referenčna vrednost, prejme kvoto, ki ustreza 89 % referenčne vrednosti, pomnožene z odstotkom, navedenim v Prilogi V za zadevno leto.

2. Določanje količine, ki se dodeli podjetjem, ki so predložila izjavo v skladu s členom 16(2)

Vsota kvot, dodeljenih v skladu s točko 1, se odšteje od največje količine za dano leto iz Priloge V, s čimer se določi količina, ki se dodeli podjetjem, za katera referenčna vrednost ni bila določena in so predložila izjavo v skladu s členom 16(2) (količina se dodeli v fazi 1 izračuna).

- 2.1 Faza 1 izračuna

Vsakemu podjetju se dodeli količina, ki ustreza zahtevani količini iz njegove izjave, pri čemer ta količina ne presega sorazmernega deleža količine, ki se dodeli v fazi 1.

Sorazmerni delež se izračuna tako, da se število 100 deli s številom podjetij, ki so predložila izjavo. Vsota kvot, dodeljenih v fazi 1, se odšteje od količine, ki se dodeli v fazi 1, s čimer se določi količina, ki se dodeli v fazi 2.

- 2.2 Faza 2 izračuna

Vsakemu podjetju, ki v fazi 1 ni pridobilo celotne količine, ki jo je zahtevalo v izjavi, se dodeli dodatna količina, ki ustreza razliki med zahtevano količino in količino, prejeta v fazi 1. Vendar ta količina ne sme presegati sorazmernega deleža količine, ki se dodeli v fazi 2.

Sorazmerni delež se izračuna tako, da se število 100 deli s številom podjetij, ki so upravičena do dodelitve v fazi 2. Vsota kvot, dodeljenih v fazi 2, se odšteje od količine, ki se dodeli v fazi 2, s čimer se določi količina, ki se dodeli v fazi 3.

- 2.3 Faza 3 izračuna

Faza 2 se ponavlja, dokler vse zahteve niso izpolnjene ali je preostala količina, ki se dodeli v naslednji fazi, manjša od 500 ton ekvivalenta CO₂.

3. Določanje količine, ki se dodeli podjetjem, za katere je bila referenčna vrednost določena v skladu s členom 16(4).

Za dodelitev kvot za leta od 2015 do 2017 se vsota kvot, dodeljenih v skladu s točkama 1 in 2, odšteje od največje količine za dano leto iz Priloge V, s čimer se določi količina, ki se dodeli podjetjem, za katera je bila referenčna vrednost določena in so predložila izjavo v skladu s členom 16(4).

Uporablja se mehanizem za dodeljevanje iz točk 2.1 in 2.2.

Za dodelitev kvot za leto 2018 in nato vsako leto se podjetja, ki predložijo izjavo v skladu s členom 16(4), obravnavajo enako, kot podjetja, ki izjavo predložijo v skladu s členom 16(2).

PRILOGA VII

PODATKI, KI JIH JE TREBA SPOROČITI V SKLADU S ČLENOM 19

1. Vsak proizvajalec iz člena 19(1) sporoči:

- (a) skupno količino vsake snovi iz prilog I in II, ki jo je proizvedel v Uniji, pri čemer opredeli glavne skupine aplikacij, v katerih se snov uporablja;
- (b) količine posamezne snovi, iz Priloge I in kjer je ustrezno iz Priloge II, dane na trg v Uniji, pri čemer posebej navede količine snovi, ki so dane na trg kot surovina, za neposreden izvoz, proizvodnjo inhalatorjev z določenim odmerkom, namenjenih odmerjanju farmacevtskih učinkovin, za uporabo v vojaški opremi, za jedkanje polprevodniških materialov ali čiščenje komor za kemično naprevanje v sektorju polprevodniških materialov;
- (c) količine posamezne snovi iz prilog I in II, ki so bile reciklirane, predelane oziroma uničene;
- (d) morebitne zaloge na začetku in koncu poročevalnega obdobja
- (e) vsako odobritev uporabe kvote, pri čemer navede ustrezne količine, za namene člena 14.

2. Vsak uvoznik iz člena 19(1) sporoči:

- (a) količino posamezne snovi iz Priloge I in, kadar je ustrezno, Priloge II, ki jo je uvozil v Unijo, pri čemer opredeli glavne skupine aplikacij, v katerih se snov uporablja, in navede količine posamezne snovi, dane na trg za uničenje, kot surovina, za neposreden izvoz, proizvodnjo inhalatorjev z določenim odmerkom, namenjenih odmerjanju farmacevtskih učinkovin, za uporabo v vojaški opremi, za jedkanje polprevodniških materialov in čiščenje komor za kemično naprevanje v sektorju polprevodniških materialov;
- (b) količine posamezne snovi iz prilog I in II, ki so bile reciklirane, predelane in uničene;
- (c) vsako odobritev uporabe kvote, pri čemer navede ustrezne količine, za namene člena 14;
- (d) morebitne zaloge na začetku in koncu poročevalnega obdobja.

3. Vsak izvoznik iz člena 19(1) sporoči:

- (a) količine posamezne snovi iz prilog I in II, ki jih je izvozil iz Unije in niso bile namenjene za recikliranje, predelavo ali uničenje;
- (b) količine posamezne snovi iz prilog I in II, ki jih je izvozil iz Unije in so bile namenjene za recikliranje, predelavo in uničenje.

4. Vsako podjetje iz člena 19(2) sporoči:

- (a) količine vsake uničene snovi iz prilog I in II, vključno s količinami teh snovi, ki jih vsebujejo izdelki ali oprema;
- (b) vse zaloge vsake snovi iz prilog I in II, ki čakajo na uničenje, vključno s količinami teh snovi, ki jih vsebujejo izdelki ali oprema;
- (c) tehnologijo, uporabljeno za uničenje snovi iz prilog I in II.

5. Vsako podjetje iz člena 19(3) sporoči količine posamezne snovi iz Priloge I, ki se uporablja kot surovina.

6. Vsako podjetje iz člena 19(4) sporoči:

- (a) kategorije izdelkov ali opreme, ki vsebujejo snovi iz prilog I in II;
 - (b) število enot;
 - (c) vse količine posamezne snovi iz prilog I in II, ki jih vsebujejo izdelki ali oprema.
-

PRILOGA VIII

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 842/2006	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 2
Člen 3(1)	Člen 3(2) in (3)
Člen 3(2), prvi pododstavek	Člen 4(1), (2) in (3)
Člen 3(2), drugi pododstavek	Člen 3(3), drugi pododstavek
Člen 3(2), tretji pododstavek	—
Člen 3(3)	Člen 5(1)
Člen 3(4)	Člen 4(3)
Člen 3(5)	Člen 4(4)
Člen 3(6)	Člen 6(1) in (2)
Člen 3(7)	Člen 4(5)
Člen 4(1)	Člen 8(1)
Člen 4(2)	Člen 8(2)
Člen 4(3)	Člen 8(3)
Člen 4(4)	—
Člen 5(1)	Člen 10(5) in (12)
Člen 5(2), prvi stavek	Člen 10(1), (2) in (6)
Člen 5(2), drugi stavek	Člen 10(10), prvi pododstavek
Člen 5(2), tretji stavek	Člen 10(10), drugi pododstavek
Člen 5(3)	Člen 3(4), prvi pododstavek in člen 10(3)
Člen 5(4)	Člen 11(4)
Člen 5(5)	Člen 10(13)
Člen 6(1)	Člen 19(1) in Priloga VII
Člen 6(2)	Člen 19(7)
Člen 6(3)	Člen 19(8)
Člen 6(4)	Člen 20 in člen 6(2)
Člen 7(1), prvi pododstavek, prvi stavek	Člen 12(1) prvi stavek
Člen 7(1), prvi pododstavek, drugi in tretji stavek	Člen 12(2), (3) in (4)

Uredba (ES) št. 842/2006	Ta uredba
Člen 7(1), drugi pododstavek	Člen 12(13)
Člen 7(2)	Člen 12(1), drugi stavek
Člen 7(3), prvi stavek	Člen 12(14)
Člen 7(3), drugi stavek	Člen 12(15)
Člen 8(1)	Člen 13(1)
Člen 8(2)	Člen 13(2)
Člen 9(1)	Člen 11(1)
Člen 9(2)	—
Člen 9(3)	—
Člen 10	21(2)
Člen 11	—
Člen 12	Člen 24
Člen 13(1)	Člen 25(1), prvi pododstavek
Člen 13(2)	Člen 25(1), drugi pododstavek
Člen 14	—
Člen 15	Člen 27
Priloga I — Del 1	Priloga I
Priloga I — Del 2	Priloga IV
Priloga II	Priloga III

II

(Nezakonodajni akti)

MEDNARODNI SPORAZUMI

SKLEP SVETA

z dne 14. aprila 2014

o sklenitvi Nagojskega protokola o dostopu do genskih virov ter pošteni in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, h Konvenciji o biološki raznovrstnosti, v imenu Evropske unije

(Besedilo velja za EGP)

(2014/283/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) v povezavi s členom 218(6)(a)(v) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija in njene države članice so se pridružile soglasju 193 pogodbenic Konvencije o biološki raznovrstnosti ⁽²⁾, ki so 29. oktobra 2010 sprejele Nagojski protokol o dostopu do genskih virov ter pošteni in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, h Konvenciji o biološki raznovrstnosti (v nadaljnjem besedilu: Nagojski protokol).
- (2) V skladu s Sklepom Sveta z dne 6. maja 2011 ⁽³⁾ je Unija podpisala Nagojski protokol s pridržkom njegove poznejše sklenitve. Nagojski protokol je podpisala večina držav članic.
- (3) Unija se je zavezala, da si bo prizadevala za hitro izvajanje in ratifikacijo Nagojskega protokola.
- (4) V skladu s členom 34 Konvencije o biološki raznovrstnosti je vsak protokol h Konvenciji o biološki raznovrstnosti predmet ratifikacije, sprejetja ali odobritve s strani držav in organizacij za regionalno gospodarsko povezovanje.
- (5) Unija in njene države članice bi si morale prizadevati, da po možnosti sočasno deponirajo svoje listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi Nagojskega protokola.
- (6) Nagojski protokol bi bilo zato treba odobriti v imenu Unije –

⁽¹⁾ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

⁽²⁾ UL L 309, 13.12.1993, str. 3.

⁽³⁾ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Nagojski protokol o dostopu do genskih virov ter pošteni in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, h Konvenciji o biološki raznovrstnosti se odobri v imenu Unije.

Besedilo Nagojskega protokola je priloženo k temu sklepu.

Člen 2

Predsednik Sveta je pooblaščen, da imenuje osebo(-e), pooblaščen(-e), da v zvezi z zadevami v pristojnosti Unije v imenu Unije deponira(-jo) listino o odobritvi iz člena 33 Nagojskega protokola ⁽¹⁾. V skladu s členom 34(3) Konvencije o biološki raznovrstnosti te osebe obenem deponirajo tudi izjavo iz Priloge k temu sklepu.

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Luxembourg, 14. aprila 2014

Za Svet
Predsednik
A. TSAFTARIS

⁽¹⁾ Generalni sekretariat Sveta bo v Uradnem listu Evropske unije objavil datum začetka veljavnosti Nagojskega protokola.

PRILOGA

Izjava Evropske unije v skladu s členom 34(3) Konvencije o biološki raznovrstnosti

„Evropska unija izjavlja, da je v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije in zlasti členom 191 Pogodbe pristojna za sklepanje mednarodnih sporazumov ter izpolnjevanje obveznosti v skladu z njimi, ki prispevajo k uresničitvi naslednjih ciljev:

- ohranjanje, varovanje in izboljševanje kakovosti okolja,
- zdravstveno varstvo ljudi,
- skrbna in preudarna uporaba naravnih virov,
- spodbujanje ukrepov na mednarodni ravni za reševanje regionalnih ali globalnih okoljskih problemov, ter zlasti v boju proti podnebnim spremembam.

Poleg tega Evropska unija sprejema ukrepe na ravni Unije za vzpostavitev evropskega raziskovalnega prostora in pravilno delovanje njenega notranjega trga.

Izvajanje pristojnosti Unije se po svoji naravi stalno razvija. Unija bo za izpolnitev svojih obveznosti iz člena 14(2)(a) Nagojskega protokola o dostopu do genskih virov ter poštenu in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, h Konvenciji o biološki raznovrstnosti posodabljala seznam pravnih instrumentov, ki se posreduje posredovalnemu mehanizmu za informacije o dostopu in delitvi koristi.

Evropska unija je odgovorna za izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz tega protokola in jih ureja veljavno pravo Unije.“

NAGOJSKI PROTOKOL**o dostopu do genskih virov ter poštenu in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, h
Konvenciji o biološki raznovrstnosti**

POGODBENICE TEGA PROTOKOLA, KI

SO pogodbenice Konvencije o biološki raznovrstnosti (v nadaljnjem besedilu: Konvencija),

SE SKLICUJEJO na to, da je poštena in pravična delitev koristi, ki izhajajo iz uporabe genskih virov, ena od treh glavnih ciljev Konvencije, in PRIZNAVAJO, da je namen tega protokola izvajanje tega cilja v okviru Konvencije,

PONOVO POTRJUJEJO, da imajo države suverene pravice nad svojimi naravnimi viri v skladu z določbami Konvencije,

SE NADALJE sklicujejo na člen 15 Konvencije,

PRIZNAVAJO pomemben doprinos k trajnostnemu razvoju na podlagi tehnološkega prenosa in sodelovanja za oblikovanje raziskovalnih in inovacijskih zmogljivosti, da bi dodali vrednost genskim virom v državah v razvoju, v skladu s členoma 16 in 19 Konvencije,

PRIZNAVAJO, da sta ozaveščenost javnosti glede gospodarske vrednosti ekosistemov in biotske raznovrstnosti ter poštena in pravična delitev te gospodarske vrednosti s skrbniki biotske raznovrstnosti glavni spodbudi za ohranjanje biotske raznovrstnosti in trajnostne uporabe njenih sestavnih delov,

POTRJUJEJO potencialno vlogo dostopa in delitve koristi za prispevanje k ohranjanju in trajnostni uporabi biotske raznovrstnosti, odpravi revščine in okoljski trajnosti ter s tem prispevanje k uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja,

POTRJUJEJO povezavo med dostopom do genskih virov ter pošteno in pravično delitvijo koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe,

PRIZNAVAJO pomen zagotavljanja pravne varnosti glede dostopa do genskih virov ter poštene in pravične delitve koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe,

NADALJE PRIZNAVAJO pomen spodbujanja pravice in poštenosti pri pogajanjih za doseg medsebojno dogovorjenih pogojev med ponudniki in uporabniki genskih virov,

PRIZNAVAJO TUDI ključno vlogo, ki jo imajo ženske pri dostopu in delitvi koristi, ter POTRJUJEJO potrebo po popolni vključitvi žensk na vseh ravneh oblikovanja in izvajanja politike za ohranjanje biotske raznovrstnosti,

SO ODLOČENE, da bodo nadalje podpirale učinkovito izvajanje določb o dostopu in delitvi koristi Konvencije,

PRIZNAVAJO, da je potrebna inovativna rešitev za obravnavo poštene in pravične delitve koristi, ki izhajajo iz uporabe genskih virov in tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri, ki se pojavljajo v čezmejnem kontekstu ali za katere ni mogoče odobriti ali pridobiti soglasja po predhodnem obveščanju,

PRIZNAVAJO pomen genskih virov za prehransko preskrbljenost, javno zdravje, ohranjanje biotske raznovrstnosti ter blaženje podnebnih sprememb in prilagajanje nanje,

PRIZNAVAJO posebno naravo kmetijske biotske raznovrstnosti, njene posebne značilnosti in težave, za reševanje katerih so potrebne posebne rešitve,

PRIZNAVAJO medsebojno odvisnost vseh držav glede genskih virov za prehrano in kmetijstvo ter njihovo posebno naravo in pomen za doseg prehranske preskrbljenosti po vsem svetu in za trajnostni razvoj kmetijstva v kontekstu zmanjševanja revščine in podnebnih sprememb ter potrjujejo temeljno vlogo, ki jo imata v tem oziru Mednarodna pogodba o rastlinskih genskih virih za prehrano in kmetijstvo ter Odbor za genske vire za hrano in kmetijstvo pri FAO,

UPOŠTEVAJO Mednarodni zdravstveni pravilnik Svetovne zdravstvene organizacije (iz leta 2005) in pomen zagotavljanja dostopa do človeških patogenov za namene pripravljenosti in ukrepanja na področju javnega zdravja,

POTRJUJEJO delo, ki poteka v drugih mednarodnih forumih v zvezi z dostopom in delitvijo koristi,

SE SKLICUJEJO na večstranski sistem za dostop in delitev koristi, določen na podlagi Mednarodne pogodbe o rastlinskih genskih virih za prehrano in kmetijstvo, ki je bila oblikovana v skladu s Konvencijo,

PRIZNAVAJO, da bi se morali mednarodni instrumenti v zvezi z dostopom in delitvijo koristi vzajemno podpirati, da bi lahko uresničili cilje Konvencije,

SE SKLICUJEJO na pomen člena 8(j) Konvencije, ki se nanaša na tradicionalno znanje v zvezi genskimi viri ter pošteno in pravično delitev koristi, ki izhajajo iz uporabe takšnega znanja,

NAVAJAJO medsebojno povezanost med genskimi viri in tradicionalnim znanjem, njihovo neločljivo naravo za avtohtone in lokalne skupnosti, pomen tradicionalnega znanja za ohranjanje biotske raznovrstnosti in trajnostno uporabo njenih sestavnih delov kot tudi za trajnostno zagotavljanje preživetja teh skupnosti,

PRIZNAVAJO raznolikost okoliščin, v katerih se tradicionalno znanje v zvezi z genskimi viri ohranja v avtohtonih in lokalnih skupnostih ali je v njihovi lasti,

UPOŠTEVAJO, da imajo avtohtone in lokalne skupnosti pravico opredeliti legitimne nosilce njihovega tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri znotraj svojih skupnosti,

NADALJE priznavajo edinstvene okoliščine, v katerih se tradicionalno znanje v zvezi z genskimi viri ohranja v državah, in sicer v ustni, pisni ali drugih oblikah, kar kaže na bogato kulturno dediščino, ki je pomembna za ohranjanje in trajnostno uporabo biotske raznovrstnosti,

NAVAJAJO Deklaracijo Združenih narodov o pravicah avtohtonih ljudstev in

POTRJUJEJO, da se nobena določba tega protokola ne tolmači tako, da bi se s tem zmanjšale ali ugasnile obstoječe pravice avtohtonih in lokalnih skupnosti,

SO SE DOGOVORILE O NASLEDNJEM:

Člen 1

Cilj

Cilj tega protokola je poštena in pravična delitev koristi, ki izhajajo iz uporabe genskih virov, vključno s primernim dostopom do genskih virov in primernim prenosom ustreznih tehnologij ob upoštevanju vseh pravic nad navedenimi viri in do tehnologij kot tudi s primernim financiranjem, s čimer se prispeva k ohranjanju biotske raznovrstnosti in trajnostni uporabi njenih sestavnih delov.

Člen 2

Uporaba pojmov

V tem protokolu se uporabljajo pojmi, opredeljeni v členu 2 Konvencije. Poleg tega v tem protokolu:

- (a) „konferenca pogodbenic“ pomeni konferenco pogodbenic Konvencije;
- (b) „Konvencija“ pomeni Konvencijo o biološki raznovrstnosti;
- (c) „uporaba genskih virov“ pomeni raziskovanje in razvijanje genske in/ali biokemijske sestave genskih virov, vključno z uporabo biotehnologije, kakor je opredeljena v členu 2 Konvencije;
- (d) „biotehnologija“, kakor je opredeljena v členu 2 Konvencije, pomeni katero koli tehnološko dejavnost, ki uporablja biološke sisteme, žive organizme ali njihove derivate za izdelovanje ali prilagajanje proizvodov ali procesov, namenjenih za določeno uporabo;
- (e) „derivat“ pomeni v naravi prisotno biokemijsko spojino, ki je posledica genskega izraza ali metabolizma bioloških ali genskih virov, tudi če ne vsebuje funkcionalnih enot dednosti.

Člen 3

Področje uporabe

Ta protokol se uporablja za genske vire s področja uporabe člena 15 Konvencije in za vse koristi, ki izhajajo iz uporabe takšnih virov. Poleg tega se ta protokol uporablja za tradicionalno znanje v zvezi z genskimi viri s področja uporabe Konvencije in za koristi, ki izhajajo iz uporabe takšnega znanja.

Člen 4

Povezava z mednarodnimi sporazumi in instrumenti

1. Določbe tega protokola ne vplivajo na pravice in obveznosti pogodbenic, ki izhajajo iz katerega koli veljavnega mednarodnega sporazuma, razen če bi uresničevanje teh pravic in obveznosti povzročilo veliko škodo biotski raznovrstnosti ali jo močno ogrožalo. Namen tega odstavka ni ustvarjanje hierarhije med tem protokolom in drugimi mednarodnimi instrumenti.
2. Nobena določba tega protokola pogodbenicam ne preprečuje oblikovanja in izvajanja drugih ustreznih mednarodnih sporazumov, vključno z drugimi posebnimi sporazumi o dostopu in delitvi koristi, če ti podpirajo cilje Konvencije in tega protokola ter niso z njimi v nasprotju.
3. Ta protokol se izvaja tako, da vzajemno podpira druge mednarodne instrumente, pomembne za ta protokol. Ustrezno je treba upoštevati koristno in relevantno delo ali prakse, ki potekajo v okviru takšnih mednarodnih instrumentov in ustreznih mednarodnih organizacij, če podpirajo cilje Konvencije in tega protokola ter niso z njimi v nasprotju.
4. Ta protokol je instrument za izvajanje določb o dostopu in delitvi koristi Konvencije. Kadar se uporablja poseben mednarodni instrument o dostopu in delitvi koristi, ki je v skladu s cilji Konvencije in tega protokola ter ni z njimi v nasprotju, se ta protokol ne uporablja za pogodbenico ali pogodbenice posebnega instrumenta glede specifičnih genskih virov, ki so obravnavani v navedenem posebnem instrumentu, in za njegove namene.

Člen 5

Poštena in pravična delitev koristi

1. V skladu z odstavkoma 3 in 7 člena 15 Konvencije se koristi, ki izhajajo iz uporabe genskih virov ter poznejših aplikacij in komercializacije, pošteno in pravično delijo s pogodbenico, ki zagotavlja takšne vire in je država porekla teh virov ali pogodbenica, ki je genske vire pridobila v skladu s Konvencijo. Takšna delitev poteka pod medsebojno dogovorjenimi pogoji.
2. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne, upravne ukrepe ali ukrepe politike, da bi zagotovila, da se koristi, ki izhajajo iz uporabe genskih virov, ki jih imajo avtohtone in lokalne skupnosti v skladu z domačo zakonodajo glede pridobljenih pravic avtohtonih in lokalnih skupnosti do teh genskih virov, pošteno in pravično delijo z zadevnimi skupnostmi na podlagi medsebojno dogovorjenih pogojev.
3. Za izvajanje odstavka 1 tega člena vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne, upravne ukrepe ali ukrepe politike.
4. Koristi so lahko denarne ali nedenarne narave, kar med drugim vključuje koristi, ki so navedene v Prilogi.
5. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne, upravne ukrepe ali ukrepe politike, da bi zagotovila, da se koristi, ki izhajajo iz uporabe tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri, pošteno in pravično delijo z avtohtonimi in lokalnimi skupnostmi, ki imajo tako znanje. Takšna delitev poteka pod medsebojno dogovorjenimi pogoji.

Člen 6

Dostop do genskih virov

1. Pri uveljavljanju suverenih pravic nad naravnimi viri ter ob upoštevanju domače zakonodaje in regulativnih zahtev o dostopu in delitvi koristi je dostop do genskih virov za njihovo uporabo odvisen od soglasja po predhodnem obveščanju, ki ga da pogodbenica, ki zagotavlja takšne vire in je država porekla teh virov ali pogodbenica, ki je genske vire pridobila v skladu s Konvencijo, razen če zadevna pogodbenica določi drugače.

2. Vsaka pogodbenica v skladu z domačo zakonodajo sprejme potrebne ukrepe, da bi zagotovila, da se pridobi soglasje po predhodnem obveščanju ali odobritev in udeležba avtohtonih in lokalnih skupnosti za dostop do genskih virov, kadar imajo te pridobljeno pravico do odobritve dostopa do takšnih virov.

3. V skladu z odstavkom 1 tega člena vsaka pogodbenica, ki zahteva soglasje po predhodnem obveščanju, sprejme potrebne zakonodajne, upravne ukrepe ali ukrepe politike, da bi:

- (a) zagotovila pravno gotovost, jasnost in preglednost domače zakonodaje in regulativnih zahtev o dostopu in delitvi koristi;
- (b) zagotovila pravična in nearbitrarna pravila in postopke za dostop do genskih virov;
- (c) zagotovila informacije, kako zaprositi za soglasje po predhodnem obveščanju;
- (d) zagotovila jasno in pregledno pisno odločitev pristojnega državnega organa na stroškovno učinkovit način in v razumnem časovnem obdobju;
- (e) ob dostopu zagotovila izdajo dovoljenja ali enakovrednega dokumenta kot dokazila odločitve o odobritvi soglasja po predhodnem obveščanju in določitve medsebojno dogovorjenih pogojev ter ustrezno obvestila posredovalni mehanizem za informacije o dostopu in delitvi koristi;
- (f) po potrebi in ob upoštevanju domače zakonodaje določila merila in /ali postopke za pridobitev soglasja po predhodnem obveščanju ali odobritve in udeležbe avtohtonih in lokalnih skupnosti pri dostopanju do genskih virov, ter
- (g) določila jasna pravila in postopke za zahtevo in določitev medsebojno dogovorjenih pogojev. Takšni pogoji se določijo v pisni obliki in lahko med drugim vključujejo:
 - (i) klavzulo o reševanju sporov;
 - (ii) pogoje o delitvi koristi, vključno glede pravic intelektualne lastnine;
 - (iii) morebitne pogoje o poznejši uporabi za tretje osebe in
 - (iv) pogoje o spremembi namena, če je to ustrezno.

Člen 7

Dostop do tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri

Vsaka pogodbenica v skladu z domačo zakonodajo sprejme potrebne ukrepe, da bi zagotovila, da se do tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri, ki ga imajo avtohtone in lokalne skupnosti, dostopa s soglasjem po predhodnem obveščanju ali odobritvijo in udeležbo teh avtohtonih in lokalnih skupnosti ter da so bili določeni medsebojno dogovorjeni pogoji.

Člen 8

Posebni preudarki

Vsaka pogodbenica pri oblikovanju in izvajanju zakonodaje in regulativnih zahtev o dostopu in delitvi koristi:

- (a) oblikuje pogoje za spodbujanje raziskav, ki prispevajo k ohranjanju in trajnostni uporabi biotske raznovrstnosti, zlasti v državah v razvoju, vključno s poenostavljenimi ukrepi o dostopu za nekomercialne raziskovalne namene, ob upoštevanju potrebe po obravnavi spremembe namena za takšne raziskave;
- (b) upošteva primere sedanjih ali bližajočih se nevarnosti, ki ogrožajo zdravje ljudi, živali ali rastlin ali mu škodujejo ter so določene na državni ali mednarodni ravni. Pogodbenice lahko upoštevajo potrebo po hitrem dostopu do genskih virov ter hitri pošteni in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz uporabe takih genskih virov, vključno z dostopom do cenovno dostopnega zdravljenja za tiste, ki ga potrebujejo, zlasti v državah v razvoju;
- (c) upošteva pomen genskih virov za prehrano in kmetijstvo ter njihovo posebno vlogo za prehransko preskrbljenost.

Člen 9

Prispevek k ohranjanju in trajnostni uporabi

Pogodbenice spodbujajo uporabnike in ponudnike, naj neposredne koristi, ki izhajajo iz uporabe genskih virov, usmerijo v ohranjanje biotske raznovrstnosti in trajnostno uporabo njenih sestavnih delov.

Člen 10

Svetovni večstranski mehanizem za delitev koristi

Pogodbenice upoštevajo potrebo po uvedbi svetovnega večstranskega mehanizma za delitev koristi in načine za njegovo uvedbo, da bi se v okviru takega mehanizma obravnavala poštena in pravična delitev koristi, ki izhajajo iz uporabe genskih virov in tradicionalnega znanja, povezanega z genskimi viri, ki se pojavljajo v čezmejnem kontekstu ali za katere ni mogoče odobriti ali pridobiti soglasja po predhodnem obveščanju. Koristi, ki si jih uporabniki genskih virov in tradicionalnega znanja v zvezi z njimi delijo v okviru navedenega mehanizma, se uporabljajo tako, da prispevajo k ohranjanju biotske raznovrstnosti in trajnostni uporabi njenih sestavnih delov po vsem svetu.

Člen 11

Čezmejno sodelovanje

1. Kadar so isti genski viri pojavljajo *in situ* na ozemlju več kot ene pogodbenice, si zadevne pogodbenice prizadevajo za sodelovanje, po potrebi z udeležbo zadevnih avtohtonih in lokalnih skupnosti, z namenom izvajanja tega protokola.
2. Kadar ima isto tradicionalno znanje v zvezi z genskimi viri ena ali več avtohtonih in lokalnih skupnosti v več pogodbenicah, si zadevne pogodbenice prizadevajo za sodelovanje, po potrebi z udeležbo zadevnih avtohtonih in lokalnih skupnosti, z namenom uresničevanja cilja tega protokola.

Člen 12

Tradicionalno znanje v zvezi z genskimi viri

1. Pogodbenice pri izvajanju svojih obveznosti v okviru tega protokola v skladu z domačo zakonodajo upoštevajo običajne zakone, protokole in postopke avtohtonih in lokalnih skupnosti ob spoštovanju tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri.
2. Pogodbenice ob učinkoviti udeležbi zadevnih avtohtonih in lokalnih skupnosti uvedejo mehanizme za obveščanje potencialnih uporabnikov tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri o njihovih obveznostih, vključno z ukrepi, ki so na voljo prek posredovalnega mehanizma za informacije o dostopu in delitvi koristi, za dostop do koristi, ki izhajajo iz uporabe takšnega znanja, ter za njihovo pošteno in pravično delitev.

3. Pogodbenice si prizadevajo, da bi avtohtone in lokalne skupnosti, vključno z ženskami v teh skupnostih, ustrezno podprle pri oblikovanju:

- (a) protokolov skupnosti za dostop do tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri ter pošteno in pravično delitev koristi, ki izhajajo iz uporabe takšnega znanja;
- (b) minimalnih zahtev za medsebojno dogovorjene pogoje za zagotavljanje pošteno in pravične delitve koristi, ki izhajajo iz uporabe tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri; ter
- (c) vzorčnih pogodbenih klavzul za delitev koristi, ki izhajajo iz uporabe tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri.

4. Pogodbenice pri izvajanju tega protokola ne omejujejo, kolikor je to mogoče, običajne uporabe in izmenjave genskih virov in z njimi povezanega tradicionalnega znanja v avtohtonih in lokalnih skupnostih ter med njimi v skladu s cilji Konvencije.

Člen 13

Nacionalne kontaktne točke in pristojni državni organi

1. Vsaka pogodbenica v zvezi z dostopom in delitvijo koristi imenuje nacionalno kontaktno točko. Nacionalna kontaktna točka da na voljo naslednje informacije:

- (a) za prosilce, ki želijo pridobiti dostop do genskih virov, informacije o postopkih za pridobitev soglasja po predhodnem obveščanju in določitev medsebojno dogovorjenih pogojev, vključno z delitvijo koristi;
- (b) za prosilce, ki želijo pridobiti dostop do tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri, po možnosti informacije o postopkih za pridobitev soglasja po predhodnem obveščanju ali po potrebi odobritve in udeležbe avtohtonih in lokalnih skupnosti ter določitev medsebojno dogovorjenih pogojev, vključno z delitvijo koristi; ter
- (c) informacije o pristojnih državnih organih, ustreznih avtohtonih in lokalnih skupnostih in zadevnih zainteresiranih straneh.

Nacionalna kontaktna točka je odgovorna za stike s sekretariatom.

2. Vsaka pogodbenica v zvezi z dostopom in delitvijo koristi imenuje enega ali več pristojnih državnih organov. Pristojni državni organi so v skladu z veljavnimi nacionalnimi zakonodajnimi, upravnimi ukrepi ali ukrepi politike pristojni za odobritev dostopa ali po potrebi izdajo pisnega dokazila, da so bile izpolnjene zahteve glede dostopa, ter za svetovanje glede veljavnih postopkov in zahtev za pridobitev soglasja po predhodnem obveščanju in določitev medsebojno dogovorjenih pogojev.

3. Pogodbenica lahko imenuje organ, ki deluje hkrati kot nacionalna kontaktna točka in pristojni državni organ.

4. Vsaka pogodbenica najpozneje na dan, ko začne zanj veljati ta protokol, sekretariat obvesti o kontaktnih informacijah svoje kontaktne točke in pristojnega državnega organa ali organov. Če pogodbenica imenuje več kot en pristojni državni organ, v obvestilu o tem sporoči sekretariatu ustrezne informacije o odgovornostih posameznega organa. Če je to ustrezno, je v takih informacijah navedeno vsaj to, kateri pristojni organ je odgovoren za želene genske vire. Vsaka pogodbenica nemudoma obvesti sekretariat o vseh spremembah pri imenovanju svojih kontaktnih točk ali spremembah kontaktnih informacij ali odgovornosti svojega pristojnega državnega organa ali organov.

5. Sekretariat informacije, prejete v skladu z odstavkom 4 tega člena, da na voljo prek posredovalnega mehanizma za informacije o dostopu in delitvi koristi.

Člen 14

Posredovalni mehanizem za informacije o dostopu in delitvi koristi ter izmenjava informacij

1. Ustanovi se posredovalni mehanizem za informacije o dostopu in delitvi koristi kot del posredovalnega mehanizma iz odstavka 3 člena 18 Konvencije. Namen mehanizma je posredovanje informacij v zvezi z dostopom in delitvijo koristi. Mehanizem predvsem omogoča dostop do informacij, ki so jih pogodbenice dale na voljo in so pomembne za izvajanje tega protokola.

2. Brez poseganja v varovanje zaupnih informacij vsaka pogodbenica posredovalnemu mehanizmu za informacije o dostopu in delitvi koristi da na voljo vse informacije, ki morajo biti v skladu s tem protokolom na voljo mehanizmu, kot tudi informacije, ki so potrebne v skladu s sklepi konference pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola. Informacije vključujejo:

- (a) zakonodajne, upravne ukrepe in ukrepe politike o dostopu in delitvi koristi;
- (b) informacije o nacionalni kontaktni točki in pristojnem državnem organu ali organih ter
- (c) dovoljenja ali enakovredne dokumente, ki se izdajo ob dostopu kot dokazilo odločitve o odobritvi soglasja po predhodnem obveščanju in določitve medsebojno dogovorjenih pogojev.

3. Dodatne informacije, če so na voljo in je to ustrezno, lahko vključujejo:

- (a) zadevne pristojne organe avtohtonih in lokalnih skupnosti kot tudi nadaljnje informacije, če so določene,
- (b) vzorčne pogodbene klavzule;
- (c) metode in orodja, oblikovana za spremljanje genskih virov; ter
- (d) kodekse ravnanja in najboljše prakse.

4. Način delovanja posredovalnega mehanizma za informacije o dostopu in delitvi koristi skupaj s poročili o njegovih dejavnostih prouči in se o njih odloči konference pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola na svojem prvem zasedanju ter jih nato redno pregleduje.

Člen 15

Skladnost z domačo zakonodajo ali regulativnimi zahtevami o dostopu in delitvi koristi

1. Vsaka pogodbenica sprejme ustrezne, učinkovite in sorazmerne zakonodajne, upravne ukrepe ali ukrepe politike, da bi zagotovila, da je bil dostop do genskih virov, uporabljenih na območju v njeni jurisdikciji, skladen s soglasjem po predhodnem obveščanju in da so bili določeni medsebojno dogovorjeni pogoji, kakor je zahtevano v domači zakonodaji ali regulativnih zahtevah o dostopu in delitvi koristi druge pogodbenice.

2. Pogodbenice sprejmejo ustrezne, učinkovite in sorazmerne ukrepe za obravnavo primerov neskladnosti z ukrepi, sprejetimi v skladu z odstavkom 1 tega člena.

3. Pogodbenice, kolikor je to mogoče in ustrezno, sodelujejo v primerih domnevne kršitve domače zakonodaje ali regulativnih zahtev o dostopu in delitvi koristi iz odstavka 1 tega člena.

Člen 16

Skladnost z domačo zakonodajo in regulativnimi zahtevami o dostopu in delitvi koristi za tradicionalno znanje v zvezi z genskimi viri

1. Vsaka pogodbenica sprejme ustrezne, učinkovite in sorazmerne zakonodajne, upravne ukrepe ali ukrepe politike, da bi zagotovila, da je bil dostop do tradicionalnega znanja v zvezi z genskimi viri, uporabljenega na območju v njeni jurisdikciji, skladen s soglasjem po predhodnem obveščanju ali odobritvijo in udeležbo avtohtonih in lokalnih skupnosti ter da so bili določeni medsebojno dogovorjeni pogoji, kakor je zahtevano v domači zakonodaji ali regulativnih zahtevah o dostopu in delitvi koristi druge pogodbenice, v kateri so takšne avtohtone in lokalne skupnosti.

2. Pogodbenice sprejmejo ustrezne, učinkovite in sorazmerne ukrepe za obravnavo primerov neskladnosti z ukrepi, sprejetimi v skladu z odstavkom 1 tega člena.

3. Pogodbenice, kolikor je to mogoče in ustrezno, sodelujejo v primerih domnevne kršitve domače zakonodaje ali regulativnih zahtev o dostopu in delitvi koristi iz odstavka 1 tega člena.

Člen 17

Spremljanje uporabe genskih virov

1. Za spodbujanje skladnosti vsaka pogodbenica sprejme ustrezne ukrepe za spremljanje in izboljšanje preglednosti glede uporabe genskih virov. Taki ukrepi vključujejo:

(a) imenovanje ene ali več kontrolnih točk:

(i) imenovane kontrolne točke po potrebi zbirajo ali sprejemajo ustrezne informacije v zvezi s soglasjem po predhodnem obveščanju, izvorom genskega vira, določitvijo medsebojno dogovorjenih pogojev in/ali uporabo genskih virov, kot je ustrezno;

(ii) vsaka pogodbenica, kot je ustrezno in odvisno od posebnih značilnosti imenovane kontrolne točke, od uporabnikov genskih virov zahteva, da na imenovani kontrolni točki predložijo informacije, določene v predhodnem odstavku. Vsaka pogodbenica sprejme ustrezne, učinkovite in sorazmerne ukrepe za obravnavo primerov neskladnosti;

(iii) takšne informacije, vključno z mednarodno priznanimi potrdili o skladnosti, kadar so ti na voljo, se brez poseganja v varovanje zaupnih informacij predložijo zadevnim državnim organom, pogodbenici, ki zagotovi soglasje po predhodnem obveščanju, in posredovalnemu mehanizmu za informacije o dostopu in delitvi koristi, kot je ustrezno;

(iv) kontrolne točke morajo biti učinkovite in imeti funkcije, ki so relevantne za izvajanje pododstavka (a) tega člena. Biti morajo relevantne za uporabo genskih virov ali zbiranje relevantnih informacij, med drugim na vseh stopnjah raziskav, razvoja, inovacij, predkomercializacije ali komercializacije;

(b) spodbujanje uporabnikov in ponudnikov genskih virov, da bi v medsebojno dogovorjene pogoje vključili določbe o izmenjavi informacij o izvajanju takšnih pogojev, vključno prek zahtev glede poročanja; ter

(c) spodbujanje uporabe stroškovno učinkovitih komunikacijskih orodij in sistemov.

2. Dovoljenje ali njemu enakovreden dokument, izdan v skladu z odstavkom 3(e) člena 6 in dan na voljo posredovalnemu mehanizmu za informacije o dostopu in delitvi koristi, je mednarodno priznано potrdilo o skladnosti.

3. Mednarodno priznано potrdilo o skladnosti je dokazilo, da je bil dostop do genskega vira, na katerega se nanaša, skladen s soglasjem o predhodnem obveščanju in da so bili določeni medsebojno dogovorjeni pogoji, kakor je zahtevano v domači zakonodaji ali regulativnih zahtevah o dostopu in delitvi koristi pogodbenice, ki zagotovi soglasje o predhodnem obveščanju.

4. Mednarodno priznано potrdilo o skladnosti vsebuje naslednje minimalne informacije, kadar ni zaupno:

(a) organ izdaje,

(b) datum izdaje,

(c) ponudnik, ki zagotavlja genske vire,

(d) posebni identifikator potrdila,

(e) oseba ali organ, ki mu je bilo odobreno soglasje po predhodnem obveščanju,

- (f) vsebina ali genski viri, na katere se nanaša potrdilo,
- (g) potrdilo, da so bili določeni medsebojno dogovorjeni pogoji,
- (h) potrdilo, da je bilo pridobljeno soglasje po predhodnem obveščanju, in
- (i) komercialna in/ali nekomercialna uporaba.

Člen 18

Skladnost z medsebojno dogovorjenimi pogoji

1. Pri izvajanju odstavka 3(g)(i) člena 6 in člena 7 vsaka pogodbenica spodbuja ponudnike in uporabnike genskih virov in/ali tradicionalnega znanja v zvezi z njimi, naj v medsebojno dogovorjene pogoje vključijo določbe o reševanju sporov, kadar je ustrezno, vključno z:

- (a) jurisdikcijo, v katero bo spadal postopek reševanja sporov,
- (b) veljavno zakonodajo in/ali
- (c) možnostmi za alternativno reševanje sporov, kot sta mediacija ali arbitraž.

2. Vsaka pogodbenica zagotovi, da je v primeru sporov, ki izhajajo iz medsebojno dogovorjenih pogojev, na voljo možnost reševanja sporov v skladu z veljavnimi jurisdikcijskimi zahtevami v okviru njenega pravnega sistema.

3. Vsaka pogodbenica sprejme ustrezne učinkovite ukrepe glede:

- (a) dostopa do pravnega varstva in
- (b) uporabe mehanizmov v zvezi z vzajemnim priznanjem in izvrševanjem tujih sodb in arbitražnih odločb.

4. Konferenca pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola pregleda učinkovitost tega člena v skladu s členom 31 tega protokola.

Člen 19

Vzorčne pogodbene klavzule

1. Vsaka pogodbenica ustrezno spodbuja oblikovanje, posodabljanje in uporabo sektorskih in medsektorskih vzorčnih pogodbениh klavzul za medsebojno dogovorjene pogoje.
2. Konferenca pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola redno pregleduje uporabo sektorskih in medsektorskih vzorčnih pogodbениh klavzul.

Člen 20

Kodeksi ravnanja, smernice in najboljše prakse ter/ali standardi

1. Vsaka pogodbenica ustrezno spodbuja oblikovanje, posodabljanje in uporabo prostovoljnih kodeksov ravnanja, smernic in najboljših praks ter/ali standardov v zvezi z dostopom in delitvijo koristi.
2. Konferenca pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola redno pregleduje uporabo prostovoljnih kodeksov, smernic in najboljših praks ter/ali standardov in prouči, ali je potrebno sprejeti posebne kodekse ravnanja, smernice in najboljše prakse ter/ali standarde.

Člen 21

Ozaveščanje

Vsaka pogodbenica sprejme ukrepe za ozaveščanje o pomenu genskih virov in tradicionalnega znanja v zvezi z njimi kot tudi s tema temama povezanih vidikov dostopa in delitve koristi. Takšni ukrepi lahko med drugim vključujejo:

- (a) spodbujanje tega protokola, vključno z njegovim ciljem;
- (b) organizacijo sestankov avtohtonih in lokalnih skupnosti ter zadevnih zainteresiranih strani;

- (c) uvedbo in vzdrževanje službe za pomoč, namenjene avtohtonim in lokalnim skupnostim ter zadevnim zainteresiranim stranem;
- (d) razširjanje informacij prek nacionalnega posredovalnega mehanizma;
- (e) spodbujanje prostovoljnih kodeksov ravnanja, smernic in najboljših praks ter/ali standardov v posvetovanju z avtohtonimi in lokalnimi skupnostmi ter zadevnimi zainteresiranimi stranmi;
- (f) po potrebi spodbujanje domačih, regionalnih in mednarodnih izmenjav izkušenj;
- (g) izobraževanje in usposabljanje uporabnikov in ponudnikov genskih virov in tradicionalnega znanja v zvezi z njimi o njihovih obveznostih glede dostopa in delitve koristi;
- (h) udeležbo avtohtonih in lokalnih skupnosti ter zadevnih zainteresiranih strani pri izvajanju tega protokola in
- (i) ozaveščanje o protokolih in postopkih avtohtonih in lokalnih skupnosti.

Člen 22

Zmogljivost

1. Pogodbenice sodelujejo pri oblikovanju in razvoju zmogljivosti ter krepitvi človeških virov in institucionalnih zmogljivosti za učinkovito izvajanje tega protokola v državah pogodbenicah v razvoju, zlasti v najmanj razvitih državah in majhnih otoških državah v razvoju, ter državah pogodbenicah, katerih gospodarstvo je v prehodu, tudi prek obstoječih globalnih, regionalnih, podregionalnih in državnih institucij in organizacij. Pogodbenice v tem kontekstu spodbujajo udeležbo avtohtonih in lokalnih skupnosti ter zadevnih zainteresiranih strani, vključno z nevladnimi organizacijami in zasebnim sektorjem.
2. Potrebe držav pogodbenic v razvoju, zlasti najmanj razvitih držav in majhnih otoških držav v razvoju, ter držav pogodbenic, katerih gospodarstvo je v prehodu, po finančnih virih v skladu z ustreznimi določbami Konvencije bodo v celoti upoštevane pri oblikovanju in razvoju zmogljivosti za izvajanje tega protokola.
3. Države pogodbenice v razvoju, zlasti najmanj razvite države in majhne otoške države v razvoju, ter države pogodbenice, katerih gospodarstvo je v prehodu, v samoocenah nacionalnih zmogljivosti opredelijo nacionalne potrebe po zmogljivostih in z njimi povezane prednostne naloge, kar je osnova za sprejemanje ustreznih ukrepov v zvezi z izvajanjem tega protokola. Pri tem morajo pogodbenice podpirati potrebe po zmogljivostih in z njimi povezane prednostne naloge avtohtonih in lokalnih skupnosti ter zadevnih zainteresiranih strani, kot jih ti opredelijo, pri čemer so poudarjene potrebe po zmogljivostih in z njimi povezane prednostne naloge žensk.
4. V podporo izvajanju tega protokola lahko oblikovanje in razvoj zmogljivosti med drugim obravnavata naslednja ključna področja:
 - (a) zmogljivost za izvajanje in izpolnjevanje obveznosti tega protokola;
 - (b) zmogljivost za doseg medsebojno dogovorjenih pogojev s pogajanj;
 - (c) zmogljivost za oblikovanje, izvajanje in izvrševanje domačih zakonodajnih, upravnih ukrepov ali ukrepov politike o dostopu in delitvi koristi ter
 - (d) zmogljivost držav za razvoj notranjih raziskovalnih zmogljivosti, da bi dodali vrednost svojim genskim virom.
5. Ukrepi v skladu z odstavki od 1 do 4 tega člena lahko med drugim vključujejo:
 - (a) pravni in institucionalni razvoj;
 - (b) spodbujanje pravičnosti in poštenosti pri pogajanjih, npr. usposabljanje za doseg medsebojno dogovorjenih pogojev s pogajanj;

- (c) spremljanje in izvrševanje skladnosti;
- (d) uporabo najboljših razpoložljivih komunikacijskih orodij in internetnih sistemov za dejavnosti dostopa in delitve koristi;
- (e) razvoj in uporabo metod ocenjevanja;
- (f) odkrivanje in izkoriščanje biotske raznovrstnosti (bioprospecting) ter sorodne raziskovalne in taksonomske študije;
- (g) prenos tehnologije ter infrastrukturo in tehnične zmogljivosti, s katerimi je tak prenos tehnologije trajnosten;
- (h) večji prispevek dejavnosti dostopa in delitve koristi k ohranjanju biotske raznovrstnosti in trajnosti uporabi njenih sestavnih delov;
- (i) posebne ukrepe za izboljšanje zmogljivosti zadevnih zainteresiranih strani glede dostopa in delitve koristi ter
- (j) posebne ukrepe za izboljšanje zmožnosti avtohtonih in lokalnih skupnosti s poudarkom na izboljšanju zmožnosti žensk v teh skupnosti glede dostopa do genskih virov in/ali tradicionalnega znanja v zvezi z njimi.

6. Informacije o pobudah za oblikovanje in razvoj zmogljivosti na državni, regionalni in mednarodni ravni, sprejetih v skladu z odstavki od 1 do 5 tega člena, je treba poslati posredovalnemu mehanizmu za informacije o dostopu in delitvi koristi, da bi se spodbujala sinergija in usklajevanje oblikovanja in razvoja zmogljivosti za dostop in delitev koristi.

Člen 23

Prenos tehnologije in sodelovanje

Pogodbenice za doseg cilja tega protokola v skladu s členi 15, 16, 18 in 19 Konvencije sodelujejo pri strokovnih in znanstvenih raziskavah ter razvojnih programih, vključno z biotehnološkimi raziskovalnimi dejavnostmi. Pogodbenice se obvežejo, da bodo za države pogodbenice v razvoju, zlasti najmanj razvite države in majhne otoške države v razvoju, ter države pogodbenice, katerih gospodarstvo je v prehodu, spodbujale dostop do tehnologije kot tudi prenos tehnologije v te države, da bi omogočile oblikovanje in krepitev trdne in vitalne strokovne in znanstvene osnove za doseg ciljev Konvencije in tega protokola. Kadar je to mogoče in ustrezno, takšne dejavnosti sodelovanja potekajo v pogodbenici ali pogodbenicah in z njimi, pri čemer te pogodbenice zagotavljajo genske vire in so države porekla teh virov ali pogodbenice, ki so genske vire pridobile v skladu s Konvencijo.

Člen 24

Nepogodbenice

Pogodbenice spodbujajo nepogodbenice, da upoštevajo ta protokol in posredovalnemu mehanizmu za informacije o dostopu in delitvi koristi pošljejo ustrezne informacije.

Člen 25

Finančni mehanizem in viri

1. Pri obravnavanju finančnih virov za izvajanje tega protokola pogodbenice upoštevajo določbe člena 20 Konvencije.
2. Finančni mehanizem Konvencije je finančni mehanizem tega protokola.
3. V zvezi z oblikovanjem in razvojem zmogljivosti iz člena 22 tega protokola konferenca pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola pri zagotavljanju smernic glede finančnega mehanizma iz odstavka 2 tega člena za obravnavo na konferenci pogodbenic upošteva potrebo držav pogodbenic v razvoju, zlasti najmanj razvitih držav in majhnih otoških držav v razvoju, ter držav pogodbenic, katerih gospodarstvo je v prehodu, po finančnih sredstvih kot tudi potrebe po zmogljivostih in z njimi povezane prednostne naloge avtohtonih in lokalnih skupnosti, vključno z ženskami v teh skupnostih.

4. V smislu odstavka 1 tega člena pogodbenice upoštevajo tudi potrebe držav pogodbenic v razvoju, zlasti najmanj razvitih držav in majhnih otoških držav v razvoju, ter držav pogodbenic, katerih gospodarstvo je v prehodu, pri njihovem prizadevanju opredeliti in izvajati zahteve v zvezi z oblikovanjem in razvojem zmogljivosti za izvajanje tega protokola.

5. Navodila za finančni mehanizem Konvencije v ustreznih sklepih konference pogodbenic, tudi tistih, sprejetih pred sprejetjem tega protokola, se smiselno uporabljajo za določbe tega člena.

6. Razvite države pogodbenice lahko zagotovijo finančna in druga sredstva, ki jih države pogodbenice v razvoju in države pogodbenice, katerih gospodarstvo je v prehodu, lahko uporabijo za izvajanje določb tega protokola po dvostranskih, regionalnih in večstranskih poteh.

Člen 26

Konferenca pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola

1. Konferenca pogodbenic ima vlogo zasedanja pogodbenic tega protokola.
2. Pogodbenice konvencije, ki niso pogodbenice tega protokola, lahko sodelujejo kot opazovalke na katerem koli zasedanju konference pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola. Če je konferenca pogodbenic namenjena zasedanju pogodbenic tega protokola, sklepe na podlagi tega protokola lahko sprejmejo le tiste države, ki so njegove pogodbenice.
3. Če ima konferenca pogodbenic vlogo zasedanja pogodbenic tega protokola, se vsak član urada konference pogodbenic, ki zastopa pogodbenico Konvencije, ki pa takrat ni pogodbenica tega protokola, zamenja s članom, ki ga pogodbenice tega protokola izvolijo med svojimi člani.
4. Konferenca pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola redno pregleduje izvajanje tega protokola in v okviru svojih pooblastil sprejema odločitve, potrebne za njegovo učinkovito izvajanje. Opravlja naloge, ki jih ima v skladu s tem protokolom, in:
 - (a) daje priporočila o vseh zadevah, potrebnih za izvajanje tega protokola;
 - (b) ustanovi pomožne organe, za katere meni, da so potrebni za izvajanje tega protokola;
 - (c) po potrebi zaprosi za in izkoristi storitve in sodelovanje pristojnih mednarodnih organizacij ter medvladnih in nevladnih organov ter uporabi njihove informacije;
 - (d) določi obliko in časovne presledke pošiljanja informacij, ki jih je treba poslati v skladu s členom 29 tega protokola, ter prouči informacije in poročila, ki jih pošlje kateri koli pomožni organ;
 - (e) po potrebi obravnava in sprejema spremembe tega protokola in njegove priloge ter vseh dodatnih prilog k temu protokolu, ki so potrebne za izvajanje tega protokola, ter
 - (f) opravlja druge naloge, ki so lahko potrebne za izvajanje tega protokola.
5. Poslovnik konference pogodbenic in finančna pravila Konvencije se smiselno uporabljajo v skladu s tem protokolom, razen če konferenca pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola soglasno odloči drugače.
6. Prvo zasedanje konference pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola skliče sekretariat skupaj s prvim zasedanjem konference pogodbenic, ki je načrtovano po dnevu začetka veljavnosti tega protokola. Naslednja redna zasedanja konference pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola potekajo skupaj z rednimi zasedanji konference pogodbenic, razen če konferenca pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola odloči drugače.

7. Izredna zasedanja konference pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola potekajo, kadar konferenca pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola meni, da je to potrebno, ali na pisno zahtevo katere koli pogodbenice, če to zahtevo v šestih mesecih od dneva, ko sekretariat pogodbenice obvesti o taki zahtevi, podpre vsaj ena tretjina pogodbenic.

8. Združeni narodi, njihove posebne agencije in Mednarodna agencija za atomsko energijo ter katera koli njihova država članica ali opazovalka, ki ni pogodbenica Konvencije, so lahko opazovalci na zasedanjih konference pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola. Agencija ali organ, državni ali mednarodni, vladni ali nevladni, je lahko opazovalec na zasedanju konference pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola, če ima izkušnje na področju, ki ga pokriva ta protokol, in če je o tej želji obvestil sekretariat, razen če temu nasprotuje najmanj ena tretjina navzočih pogodbenic. Če v tem členu ni drugače določeno, za sprejem in sodelovanje opazovalcev velja poslovnik, kot je navedeno v odstavku 5 tega člena.

Člen 27

Pomožni organi

1. Pomožni organ, ustanovljen s Konvencijo ali v njenem okviru, lahko pripomore k izvajanju tega protokola, tudi na podlagi sklepa konference pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola. V sklepu je določeno, katere naloge bo opravljal.

2. Pogodbenice Konvencije, ki niso pogodbenice tega protokola, lahko na zasedanju pomožnih organov sodelujejo kot opazovalke. Če ima pomožni organ Konvencije vlogo pomožnega organa tega protokola, sklepe na podlagi tega protokola sprejemajo le pogodbenice tega protokola.

3. Če pomožni organ Konvencije opravlja naloge v zvezi z zadevami, ki jih obravnava ta protokol, se vsak član urada tega pomožnega organa, ki zastopa pogodbenico Konvencije, ki takrat ni pogodbenica tega protokola, zamenja s članom, ki ga pogodbenice tega protokola izvolijo med svojimi člani.

Člen 28

Sekretariat

1. Sekretariat, ustanovljen s členom 24 Konvencije, je tudi sekretariat tega protokola.

2. Odstavek 1 člena 24 Konvencije o nalogah sekretariata se smiselno uporablja za ta protokol.

3. Stroški, ki se dajo določiti kot stroški storitev sekretariata za ta protokol, krijejo njegove pogodbenice. Konferenca pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola na svojem prvem zasedanju odloči o proračunski ureditvi, potrebni za ta namen.

Člen 29

Spremljanje in poročanje

Vsaka pogodbenica spremlja izpolnjevanje svojih obveznosti na podlagi tega protokola in v časovnih presledkih in obliki, ki jih določi konferenca pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola, poroča konferenci pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola o ukrepih, ki jih je sprejela za izvajanje tega protokola.

Člen 30

Postopki in mehanizmi za spodbujanje skladnosti s tem protokolom

Konferenca pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola na svojem prvem zasedanju obravnava in odobri postopke sodelovanja in institucionalne mehanizme za spodbujanje skladnosti z določbami tega protokola in reševanje primerov neskladnosti. Ti postopki in mehanizmi vključujejo določbe o svetovanju ali pomoči, kot je to ustrezno. Ločeni so od postopkov in mehanizmov za reševanje sporov na podlagi člena 27 Konvencije ter ne vplivajo nanje.

Člen 31**Ocena in pregled**

Konferenca pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola štiri leta po začetku veljavnosti tega protokola in nato v časovnih presledkih, ki jih določi konferenca pogodbenic v vlogi zasedanja pogodbenic tega protokola, oceni učinkovitost tega protokola.

Člen 32**Podpis**

Pogodbenice Konvencije lahko ta protokol podpišejo od 2. februarja 2011 do 1. februarja 2012 na sedežu Združenih narodov v New Yorku.

Člen 33**Začetek veljavnosti**

1. Ta protokol začne veljati devetdeseti dan po deponiranju petdesete listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu države ali regionalne organizacije za gospodarsko povezovanje, ki je pogodbenica Konvencije.
2. Ta protokol začne za državo ali regionalno organizacijo za gospodarsko povezovanje, ki ga je ratificirala, sprejela ali odobrila ali pristopila k njemu po tem, ko je bila deponirana petdeseta listina v skladu z odstavkom 1 tega člena, veljati devetdeseti dan po dnevu, ko je ta država ali regionalna organizacija za gospodarsko sodelovanje deponirala svojo listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, ali na dan začetka veljavnosti Konvencije za to državo ali regionalno organizacijo za gospodarsko povezovanje, pri čemer velja tista od možnosti, ki nastopi pozneje.
3. Za namene odstavkov 1 in 2 tega člena se nobena listina, ki jo deponira regionalna organizacija za gospodarsko povezovanje, ne šteje kot dodatna k tistim, ki jih deponirajo države članice take organizacije.

Člen 34**Pridržki**

K temu protokolu niso dopustni nobeni pridržki.

Člen 35**Odpoved**

1. Kadar koli po dveh letih od dneva, ko je ta protokol začel veljati za pogodbenico, ga navedena pogodbenica lahko odpove s pisnim uradnim obvestilom depozitarju.
2. Vsak tak odstop začne veljati eno leto po tem, ko je depozitar prejel obvestilo o njem, ali na poznejši datum, če je ta določen v obvestilu o odpovedi.

Člen 36**Verodostojna besedila**

Izvirnik tega protokola, katerega besedila v arabskem, kitajskem, angleškem, francoskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, se deponira pri generalnem sekretarju Združenih narodov.

DA BI TO POTRDILI, so spodaj podpisani, ki so bili za to ustrezno pooblašeni, podpisali ta protokol ob navedenih datumih.

SESTAVLJENO v Nagoji devetindvajsetega oktobra leta dva tisoč deset.

PRILOGA

DENARNE IN NEDENARNE KORISTI

1. Denarne koristi lahko med drugim vključujejo:

- (a) pristojbine za dostop/pristojbina na zbran ali kako drugače pridobljen vzorec;
- (b) vnaprejšnja plačila;
- (c) plačila ob mejnikih;
- (d) plačilo avtorskih honorarjev;
- (e) licenčnine v primeru komercializacije;
- (f) posebne pristojbine, ki se plačajo skrbniškemu skladu, ki podpirajo ohranjanje in trajnostno uporabo biotske raznovrstnosti;
- (g) plače in preferencialne pogoje, kadar so ti medsebojno dogovorjeni;
- (h) financiranje raziskav;
- (i) mešane družbe;
- (j) solastnino relevantnih pravic intelektualne lastnine.

2. Nedenarne koristi lahko med drugim vključujejo:

- (a) delitev rezultatov raziskav in razvojnih dejavnosti;
- (b) sodelovanje in doprinos pri znanstvenoraziskovalnih in razvojnih programih, zlasti biotehnoloških raziskovalnih dejavnostih, po možnosti v pogodbenici, ki zagotavlja genske vire;
- (c) udeležbo pri razvojnih dejavnostih proizvoda;
- (d) sodelovanje in doprinos pri izobraževanju in usposabljanju;
- (e) dostop do zmogljivosti ex situ z genskimi viri in do podatkovnih baz;
- (f) prenos znanja in tehnologije do ponudnika genskih virov po poštenih in najbolj ugodnih pogojih, vključno po dogovoru s koncesijskimi in preferencialnimi pogoji, zlasti znanja in tehnologije, ki uporabljata genske vire, vključno z biotehnologijo, ali sta pomembna za ohranjanje in trajnostno uporabo biotske raznovrstnosti;
- (g) krepitev zmogljivosti za prenos tehnologije;
- (h) oblikovanje institucionalnih zmogljivosti;
- (i) človeške in materialne vire za krepitev zmogljivosti za upravljanje in izvrševanje predpisov o dostopu;
- (j) usposabljanje v zvezi z genskimi viri s popolno udeležbo držav, ki zagotavljajo genske vire, po možnosti v teh državah;

- (k) dostop do znanstvenih informacij, pomembnih za ohranjanje in trajnostno uporabo biotske raznovrstnosti, vključno z biološkimi inventarji in taksonomskimi študijami;
 - (l) doprinos k lokalnemu gospodarstvu;
 - (m) raziskave, usmerjene k prednostnim potrebam, kot sta zdravje in prehranska preskrbljenost, ob upoštevanju domačih uporab genskih virov v pogodbenici, ki zagotavlja genske vire;
 - (n) institucionalne in strokovne odnose, ki se lahko oblikujejo na podlagi sporazuma o dostopu in delitvi koristi ter poznejših dejavnosti sodelovanja;
 - (o) koristi prehranske preskrbljenosti in zagotovljenega načina preživljanja;
 - (p) družbeno priznanje;
 - (q) solastnino relevantnih pravic intelektualne lastnine.
-

SKLEP SVETA**z dne 14. aprila 2014****o sklenitvi Prostovoljnega sporazuma o partnerstvu med Evropsko unijo in Republiko Indonezijo o izvrševanju zakonodaje, upravljanju in trgovanju na področju gozdov pri uvozu lesnih proizvodov v Evropsko unijo**

(2014/284/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega pododstavka člena 207(3) in prvega pododstavka člena 207(4) v povezavi s členom 218(6)(a)(v) in 218(7) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Komisija je maja 2003 sprejela sporočilo Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom „Izvrševanje zakonodaje, upravljanje in trgovanje na področju gozdov (FLEGT): predlog akcijskega načrta EU“, v katerem je pozvala, naj se z oblikovanjem prostovoljnih sporazumov o partnerstvu z državami proizvajalkami lesa sprejmejo ukrepi za preprečevanje nezakonite sečnje (v nadaljnjem besedilu: akcijski načrt EU). Sklepi Sveta o akcijskem načrtu so bili sprejeti oktobra 2003 ⁽¹⁾, Evropski parlament pa je o tem sprejel resolucijo 11. julija 2005 ⁽²⁾.
- (2) V skladu s Sklepom Sveta 2013/486/EU ⁽³⁾ je bil Prostovoljni sporazum o partnerstvu med Evropsko unijo in Republiko Indonezijo o izvrševanju zakonodaje, upravljanju in trgovanju na področju gozdov pri uvozu lesnih proizvodov v Evropsko unijo (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) podpisan dne 30. septembra 2013 s pridržkom njegove sklenitve.
- (3) Sporazum bi bilo treba odobriti –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Prostovoljni sporazum o partnerstvu med Evropsko unijo in Republiko Indonezijo o izvrševanju zakonodaje, upravljanju in trgovanju na področju gozdov pri uvozu lesnih proizvodov v Evropsko unijo se odobri v imenu Unije.

Besedilo Sporazuma je priloženo k temu sklepu.

Člen 2

Predsednik Sveta imenuje osebo(-e), pooblaščen(-e), da v imenu Unije pošljejo uradno obvestilo iz člena 23 Sporazuma, ki ja za Unijo zavezujoč.

Člen 3

Komisija predstavlja Unijo v skupnem odboru za izvajanje Sporazuma, ustanovljenemu v skladu s členom 14 Sporazuma.

Države članice lahko sodelujejo na srečanjih skupnega odbora za izvajanje Sporazuma kot članice delegacije Unije.

⁽¹⁾ UL C 268, 7.11.2003, str. 1.

⁽²⁾ UL C 157 E, 6.7.2006, str. 482.

⁽³⁾ Sklep Sveta 2013/486/EU z dne 23. septembra 2013 o podpisu Prostovoljnega sporazuma o partnerstvu med Evropsko unijo in Republiko Indonezijo o izvrševanju zakonodaje, upravljanju in trgovanju na področju gozdov pri uvozu lesnih proizvodov v Evropsko unijo (UL L 265, 8.10.2013, str. 1).

Člen 4

Za namene spremembe prilog k Sporazumu v skladu s členom 22 Sporazuma je Komisija v skladu s postopkom iz člena 11(3) Uredbe (ES) 2173/2005 ⁽¹⁾ pooblaščen za odobritev vseh tovrstnih sprememb v imenu Unije.

Člen 5

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Luxembourg, 14. aprila 2014

Za Svet
Predsednik
A. TSAFTARIS

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2173/2005 z dne 20. decembra 2005 o vzpostavitvi sheme izdajanja dovoljenj FLEGT za uvoz lesa v Evropsko skupnost (UL L 347, 30.12.2005, str. 1).

PROSTOVOLJNI SPORAZUM O PARTNERSTVU**med Evropsko unijo in Republiko Indonezijo o izvrševanju zakonodaje, upravljanju in trgovanju na področju gozdov pri uvozu lesnih proizvodov v Evropsko unijo**

EVROPSKA UNIJA,

v nadaljnjem besedilu: Unija,

in

REPUBLIKA INDONEZIJA,

v nadaljnjem besedilu: Indonezija,

v nadaljnjem besedilu skupaj imenovani: pogodbenici, STA SE –

OB SKLICEVANJU na Okvirni sporazum o obsežnem partnerstvu in sodelovanju med Republiko Indonezijo in Evropsko skupnostjo, podpisan 9. novembra 2009 v Džakarti;

OB UPOŠTEVANJU tesnega sodelovanja med Unijo in Indonezijo, zlasti v okviru Sporazuma o sodelovanju iz leta 1980 med Evropsko gospodarsko skupnostjo ter Indonezijo, Malezijo, Filipini, Singapurjem in Tajsko – državami članicami Združenja držav jugovzhodne Azije;

OB SKLICEVANJU na obvezo držav iz vzhodnoazijske in drugih regij, sprejeto v Balijski deklaraciji o izvrševanju zakonodaje in upravljanju na področju gozdov (FLEG) z dne 13. septembra 2001, da bodo sprejele takojšnje ukrepe za okrepitev nacionalnega prizadevanja ter utrditev dvostranskega, regionalnega in večstranskega sodelovanja pri obravnavanju kršitev gozdarske zakonodaje in kaznivih dejanj na področju gozdarstva, zlasti nezakonite sečnje, z njo povezanih nezakonite trgovine in korupcije ter njihovih negativnih učinkov na pravno državo;

OB UPOŠTEVANJU, da je sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o akcijskem načrtu Evropske unije za izvrševanje zakonodaje, upravljanje in trgovanje na področju gozdov (FLEGT) prvi korak v nujnem boju proti nezakoniti sečnji in z njo povezani trgovini;

OB SKLICEVANJU na skupno izjavo ministra za gozdarstvo Republike Indonezije ter evropskih komisarjev za razvoj in okolje, podpisano 8. januarja 2007 v Bruslju;

OB UPOŠTEVANJU pravno nezavezujoče uradne izjave o načelih za globalno soglasje o upravljanju, varstvu in trajnostnem razvoju vseh vrst gozdov iz leta 1992 ter pravno nezavezujočega instrumenta o vseh vrstah gozdov, ki ga je nedavno sprejela Generalna skupščina Združenih narodov;

ZAVEDAJOČ SE pomembnosti načel, določenih v Deklaraciji iz Ria o okolju in razvoju iz leta 1992 v okviru zagotavljanja trajnostnega gospodarjenja z gozdovi, zlasti načela 10 o pomenu ozaveščenosti in sodelovanja javnosti pri okoljskih vprašanjih ter načela 22 o ključni vlogi domorodnega prebivalstva in drugih lokalnih skupnosti pri okoljskem upravljanju in razvoju;

OB PRIZNAVANJU prizadevanj vlade Republike Indonezije za spodbujanje dobrega upravljanja in izvrševanja zakonodaje na področju gozdov ter trgovine z zakonitim lesom, med drugim s sistemom Sistem Verifikasi Legalitas Kayu (SVLK), indonezijskim sistemom za zagotavljanje zakonitosti lesa (TLAS), razvitim na podlagi postopka, v katerem je sodelovala vrsta zainteresiranih strani, ob upoštevanju načel dobrega upravljanja, verodostojnosti in reprezentativnosti;

OB PRIZNAVANJU, da je indonezijski sistem TLAS oblikovan za zagotavljanje pravne skladnosti vseh lesnih proizvodov;

OB PRIZNAVANJU, da bo izvajanje prostovoljnega sporazuma o partnerstvu FLEGT okrepilo trajnostno gospodarjenje z gozdovi in prispevalo k boju proti podnebnim spremembam na podlagi zmanjšanja emisij zaradi krčenja in degradacije gozdov (REDD+), vključno z ohranjanjem gozdov, trajnostnim gospodarjenjem z njimi in povečanjem zaloga ogljika v njih;

OB UPOŠTEVANJU Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES), zlasti zahteve, naj se izvozna dovoljenja, ki jih pogodbenice konvencije CITES izdajajo za osebkke vrst iz prilog I, II ali III, izdajajo samo pod nekaterimi pogoji, zlasti pod pogojem, da ti osebki niso bili pridobljeni v nasprotju s predpisi zadevne države o varstvu živalstva in rastlinstva;

TRDNO ODLOČENI, da si bosta prizadevali za zmanjšanje negativnih učinkov, ki bi jih lahko neposredno povzročilo izvajanje tega sporazuma, na lokalne in domorodne skupnosti ter revne prebivalce;

OB UPOŠTEVANJU pomena, ki ga pogodbenici pripisujeta razvojnim ciljem, dogovorjenim na mednarodni ravni, in razvojnim ciljem tisočletja, ki so jih sprejeli Združeni narodi;

OB UPOŠTEVANJU pomena, ki ga pogodbenici pripisujeta načelom in pravilom, s katerimi se urejajo večstranski trgovinski sistemi, zlasti pravice in obveznosti iz Splošnega sporazuma o carinah in trgovini (GATT) iz leta 1994 ter drugih večstranskih sporazumov o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO), ter potrebi po njihovem preglednem in nediskriminatornem izvajanju;

OB UPOŠTEVANJU Uredbe Sveta (ES) št. 2173/2005 z dne 20. decembra 2005 o vzpostavitvi sheme izdajanja dovoljenj FLEGT za uvoz lesa v Evropsko skupnost in Uredbe (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode;

OB VNOVIČNI POTRĐITVI načel vzajemnega spoštovanja, suverenosti, enakosti in nediskriminacije ter ob priznavanju koristi, ki za pogodbenici izhajajo iz tega sporazuma;

V SKLADU z zadevnimi zakoni in drugimi predpisi pogodbenic –

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

Člen 1

Cilj

1. Cilj tega sporazuma, ki je skladen s skupno zavezo pogodbenic za trajnostno gospodarjenje z vsemi vrstami gozdov, je vzpostaviti pravni okvir, katerega namen je zagotavljati, da so vsi lesni proizvodi iz tega sporazuma, ki se iz Indonezije uvažajo v Unijo, proizvedeni zakonito, in tako spodbujati trgovanje z lesnimi proizvodi.
2. Ta sporazum tudi zagotavlja podlago za dialog in sodelovanje med pogodbenicama, namenjeno pospeševanju in spodbujanju celovitega izvajanja tega sporazuma ter okrepitvi izvrševanja zakonodaje in upravljanja na področju gozdov.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tem sporazumu:

- (a) „uvoz v Unijo“ pomeni sprostitev lesnih proizvodov v prosti promet v Uniji v smislu člena 79 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/1992 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, pri čemer teh proizvodov ni mogoče opredeliti kot „blago nekomercialne narave“, kakor je določeno v členu 1(6) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/1992 o carinskem zakoniku Skupnosti;

- (b) „izvoz“ pomeni fizični izstop ali odvzem lesnih proizvodov iz katerega koli dela geografskega območja Indonezije;
- (c) „lesni proizvodi“ pomeni proizvode iz Priloge IA in Priloge IB;
- (d) „oznaka HS“ pomeni štiri- ali šestmestno oznako blaga, kot je določena v harmoniziranem sistemu poimenovanj in šifrskih oznak blaga, vzpostavljenem z Mednarodno konvencijo o harmoniziranem sistemu poimenovanj in šifrskih oznak blaga Svetovne carinske organizacije;
- (e) „dovoljenje FLEGT“ pomeni indonezijski preverjeni zakoniti dokument (V-Legal), ki potrjuje, da je bila pošiljka lesnih proizvodov, namenjena za izvoz v Unijo, zakonito proizvedena. Dovoljenje FLEGT je lahko v papirni ali elektronski obliki;
- (f) „organ za izdajanje dovoljenj“ pomeni organ, ki ga je Indonezija pooblastila za izdajanje in potrjevanje dovoljenj FLEGT;
- (g) „pristojni organi“ pomenijo organe, ki jih države članice Unije določijo za prejemanje, priznavanje in preverjanje dovoljenj FLEGT;
- (h) „pošiljka“ pomeni količino lesnih proizvodov, za katere se izda dovoljenje FLEGT in ki jo pošlje pošiljatelj ali odpravnik iz Indonezije ter je pri carinskem organu v Uniji deklarirana za sprostitev v prosti promet;
- (i) „zakonito proizveden les“ pomeni lesne proizvode, ki so bili pridobljeni ali uvoženi in proizvedeni v skladu z zakonodajo iz Priloge II.

Člen 3

Shema izdajanja dovoljenj FLEGT

1. Med pogodbenicama tega sporazuma se vzpostavi shema izdajanja dovoljenj za izvrševanje zakonodaje, upravljanje in trgovanje na področju gozdov (v nadaljnjem besedilu: shema izdajanja dovoljenj FLEGT). Z njo se vzpostavlja niz postopkov in zahtev, katerih cilj je na podlagi dovoljenj FLEGT preveriti in potrditi zakonitost proizvodnje lesnih proizvodov, odpremljenih v Unijo. Unija v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 2173/2005 z dne 20. decembra 2005 take pošiljke iz Indonezije za uvoz v Unijo sprejme samo, če so bila zanje izdana dovoljenja FLEGT.
2. Shema izdajanja dovoljenj FLEGT se uporablja za lesne proizvode iz Priloge IA.
3. Lesni proizvodi iz Priloge IB se ne smejo izvažati iz Indonezije niti se zanje ne smejo izdajati dovoljenja FLEGT.
4. Pogodbenici se strinjata, da bosta sprejeli vse ukrepe, potrebne za izvajanje sheme izdajanja dovoljenj FLEGT v skladu z določbami tega sporazuma.

Člen 4

Organi za izdajanje dovoljenj

1. Organ za izdajanje dovoljenj preveri, ali so bili lesni proizvodi proizvedeni ali pridobljeni zakonito v skladu z zakonodajo iz Priloge II. Organ za izdajanje dovoljenj izda dovoljenja FLEGT, ki zajemajo pošiljke zakonito proizvedenih lesnih proizvodov, namenjene za izvoz v Unijo.
2. Dovoljenje FLEGT ne izda za lesne proizvode, ki so sestavljeni iz lesnih proizvodov ali vključujejo lesne proizvode, uvožene v Indonezijo iz tretje države v obliki, v kateri predpisi navedene tretje države izvoz prepovedujejo ali za katero obstajajo dokazi, da so bili navedeni lesni proizvodi proizvedeni v nasprotju s predpisi države, v kateri so bila drevesa posekana.

3. Organ za izdajanje dovoljenj vodi in objavi postopke za izdajanje dovoljenj FLEGT. Vodi tudi evidenco vseh pošilk, za katere so bila izdana dovoljenja FLEGT, v skladu z nacionalno zakonodajo o varstvu podatkov pa te evidence predloži za namene neodvisnega spremljanja, pri čemer upošteva zaupnost pravno zaščitene informacij izvoznikov.
4. Indonezija vzpostavi enoto za informacije o dovoljenjih, ki bo delovala kot kontaktna točka za komuniciranje med pristojnimi organi in organi za izdajanje dovoljenj, kot je določeno v prilogah III in V.
5. Indonezija sporoči kontaktne podatke organa za izdajanje dovoljenj in enote za informacije o dovoljenjih Evropski komisiji. Pogodbenici te podatke objavita.

Člen 5

Pristojni organi

1. Pristojni organi pred sprostitvijo posamezne pošiljke v prosti promet v Uniji preverijo, ali je bilo za navedeno pošiljko izdano veljavno dovoljenje FLEGT. Kadar obstajajo dvomi o veljavnosti dovoljenja FLEGT, je mogoče sprostitev pošiljke začasno ustaviti, pošiljko pa zadržati.
2. Pristojni organi vodijo in letno objavljajo evidenco prejetih dovoljenj FLEGT.
3. Pristojni organi v skladu z nacionalno zakonodajo o varstvu podatkov osebam ali organom, imenovanim za neodvisne opazovalce trga, omogočijo vpogled v zadevno dokumentacijo in podatke.
4. Pristojni organi postopka iz člena 5(1) ne izvedejo v primeru pošiljke lesnih proizvodov, pridobljenih iz drevesnih vrst, naštetih v dodatkih h konvenciji CITES, saj za te proizvode veljajo določbe o preverjanju iz Uredbe Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi.
5. Evropska komisija Indoneziji sporoči kontaktne podatke pristojnih organov. Pogodbenici te podatke objavita.

Člen 6

Dovoljenja FLEGT

1. Dovoljenja FLEGT izdaja organ za izdajanje dovoljenj, s čimer potrdi, da so bili lesni proizvodi proizvedeni zakonito.
2. Dovoljenja FLEGT so v angleščini in se v tem jeziku tudi izpolnjujejo.
3. Pogodbenici lahko sporazumno uvedeta elektronski sistem za izdajanje, pošiljanje in prejemanje dovoljenj FLEGT.
4. Tehnične specifikacije tega dovoljenja so določene v Prilogi IV. Postopek za izdajanje dovoljenj FLEGT je opredeljen v Prilogi V.

Člen 7

Preverjanje zakonito proizvedenega lesa

1. Indonezija vzpostavi sistem TLAS za preverjanje, ali so bili lesni proizvodi za pošiljko proizvedeni zakonito, in zagotavljanje, da se v Unijo izvažajo samo pošiljke, ki so bile potrjene kot take.
2. Sistem za preverjanje, ali so bile pošiljke lesnih proizvodov proizvedene zakonito, je določen v Prilogi V.

Člen 8

Sprostitev pošiljk, za katere je bilo izdano dovoljenje FLEGT

1. V Prilogi III so opisani postopki, s katerimi se ureja sprostitve pošiljk, za katere je bilo izdano dovoljenje FLEGT, v prosti promet v Uniji.
2. Kadar imajo pristojni organi utemeljene razloge za sum, da dovoljenje ni veljavno ali verodostojno oziroma ni v skladu s pošiljko, za katero naj bi bilo izdano, se lahko uporabijo postopki iz Priloge III.
3. V primeru trajnih nesoglasij ali težav pri posvetovanjih o dovoljenjih FLEGT se lahko zadeva predloži v presojo skupnemu odboru za izvajanje Sporazuma.

Člen 9

Nepravilnosti

Pogodbenci se medsebojno obveščata, če sumita ali najdeta dokaze o kakršnem koli nespoštovanju predpisov ali nepravilnostih v shemi izdajanja dovoljenj FLEGT, vključno v zvezi z:

- (a) nespoštovanjem predpisov glede trgovanja, vključno s preusmerjanjem trgovinskih tokov iz Indonezije v Unijo prek tretje države;
- (b) dovoljenji FLEGT za lesne proizvode, ki vsebujejo les iz tretjih držav, pri katerem obstaja sum, da je bil proizveden nezakonito, ali
- (c) goljufijami pri pridobivanju ali uporabi dovoljenj FLEGT.

Člen 10

Uporaba indonezijskega sistema TLAS in drugi ukrepi

1. Indonezija z uporabo sistema TLAS preverja zakonitost lesa, ki se izvaža na trge zunaj Unije, in lesa, ki se prodaja na domačih trgih, ter si prizadeva preverjati zakonitost uvoženih lesnih proizvodov, če je to mogoče, z uporabo sistema, razvitega za izvajanje tega sporazuma.
2. Unija v podporo tem prizadevanjem spodbuja uporabo zgoraj navedenega sistema za trgovanje na drugih mednarodnih trgih in s tretjimi državami.
3. Unija izvaja ukrepe za preprečevanje dajanja nezakonito pridobljenega lesa in lesnih proizvodov iz takega lesa na trg Unije.

Člen 11

Vključevanje zainteresiranih strani v izvajanje Sporazuma

1. Indonezija organizira redna posvetovanja z zainteresiranimi stranmi o izvajanju tega sporazuma in v zvezi s tem spodbuja ustrezne posvetovalne strategije, postopke in programe.
2. Unija organizira redna posvetovanja z zainteresiranimi stranmi o izvajanju tega sporazuma, pri čemer upošteva svoje obveznosti na podlagi Konvencije iz leta 1998 o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (Aarhuška konvencija).

Člen 12

Zaščitni ukrepi na področju socialnega varstva

1. Da bi pogodbenici čim bolj zmanjšali morebitne negativne učinke tega sporazuma, si prizadevata za boljše razumevanje učinkov na lesno industrijo ter načine življenja domorodnih in lokalnih skupnosti, ki bi lahko bile prizadete, kot je opisano v njunih zadevnih nacionalnih zakonih in drugih predpisih.

2. Pogodbenici spremljata učinke tega sporazuma na navedene skupnosti in druge akterje iz odstavka 1, pri čemer sprejemata ustrezne ukrepe za ublažitev negativnih učinkov. Dogovorita se lahko o dodatnih ukrepih za odpravo negativnih učinkov.

Člen 13

Spodbujevalni ukrepi v zvezi s trgi

Unija ob upoštevanju svojih mednarodnih obveznosti spodbuja ugoden položaj lesnih proizvodov iz tega sporazuma na trgu Unije. Taka prizadevanja vključujejo zlasti ukrepe v podporo:

- (a) politikam javnih in zasebnih naročil, ki priznavajo ponudbo zakonito pridobljenih lesnih proizvodov in zagotavljajo trg zanje, ter
- (b) ugodnejšemu mnenju o proizvodih z dovoljenjem FLEGT na trgu Unije.

Člen 14

Skupni odbor za izvajanje Sporazuma

1. Pogodbenici vzpostavita skupni mehanizem (v nadaljnjem besedilu: skupni odbor za izvajanje Sporazuma ali JIC) za obravnavo vprašanj v zvezi z izvajanjem in pregledom tega sporazuma.

2. Vsaka pogodbenica imenuje svoje predstavnike v odboru JIC, ki odločitve sprejema soglasno. Odboru JIC sodelujeta visoka uradnika; eden iz Unije in eden iz Indonezije.

3. JIC sprejme poslovnik.

4. Sestaja se najmanj enkrat letno, in sicer na dan in z dnevnim redom, o katerih se pogodbenici dogovorita vnaprej. Na zahtevo katere koli pogodbenice se lahko skličejo dodatni sestanki.

5. Organ JIC:

- (a) preuči in sprejme skupne ukrepe za izvajanje tega sporazuma;
- (b) pregleduje in spremlja splošni napredek pri izvajanju tega sporazuma, vključno z delovanjem sistema TLAS in ukrepov, povezanih s trgov, na podlagi ugotovitev in poročil mehanizmov, vzpostavljenih na podlagi člena 15;
- (c) oceni koristi in omejitve, izhajajoče iz izvajanja tega sporazuma, ter odloči o popravnihi ukrepih;
- (d) preuči poročila in pritožbe glede uporabe sheme izdajanja dovoljenj FLEGT na ozemlju obeh pogodbenic;
- (e) se dogovori o datumu, ko shema izdajanja dovoljenj FLEGT začne delovati, po oceni delovanja sistema TLAS na podlagi meril iz Priloge VIII;
- (f) opredeli področja sodelovanja v podporo izvajanju tega sporazuma;
- (g) po potrebi ustanovi pomožne organe za delovna področja, ki zahtevajo posebna strokovna znanja;
- (h) pripravlja, potrjuje, razširja in objavlja letna poročila, poročila o svojih sestankih in druge dokumente s področja svojega delovanja;
- (i) opravlja druge naloge, v izvajanje katerih lahko privoli.

*Člen 15***Spremljanje in ocenjevanje**

Pogodbenici se dogovorita, da za oceno izvajanja in učinkovitosti tega sporazuma uporabita poročila in ugotovitve naslednjih dveh mehanizmov:

- (a) Indonezija v posvetovanju z Unijo uporabi storitve rednega ocenjevalca za izvajanje nalog, določenih v Prilogi VI;
- (b) Unija v posvetovanju z Indonezijo uporabi storitve neodvisnega opazovalca trga za izvajanje nalog, določenih v Prilogi VII.

*Člen 16***Spremljevalni ukrepi**

1. Zagotovitev sredstev, potrebnih za ukrepe v podporo izvajanju tega sporazuma, opredeljene v skladu s členom 14(5)(f) zgoraj, se določi v okviru načrtovanja programov Unije in njenih držav članic za sodelovanje z Indonezijo.
2. Pogodbenici zagotovita, da se dejavnosti v zvezi z izvajanjem tega sporazuma uskladijo z obstoječimi in prihodnjimi razvojnimi programi in pobudami.

*Člen 17***Poročanje in javno razkrivanje informacij**

1. Pogodbenici zagotovita, da JIC deluje čim bolj pregledno. Poročila s področja njegovega delovanja pripravljata skupaj in jih objavita.
2. JIC vsako leto objavi poročilo, ki med drugim vključuje podatke o:
 - (a) količini lesnih proizvodov, izvoženih v Unijo na podlagi sheme izdajanja dovoljenj FLEGT, glede na ustrezno tarifno številko HS;
 - (b) število dovoljenj FLEGT, ki jih je izdala Indonezija;
 - (c) napredek pri doseganju ciljev tega sporazuma in zadeve, povezane z njegovim izvajanjem;
 - (d) ukrepi za preprečevanje uvoza in izvoza nezakonito proizvedenih lesnih proizvodov, njihovega dajanja na domači trg ali trgovanja z njimi;
 - (e) količine lesa in lesnih proizvodov, uvoženih v Indonezijo, ter ukrepi, sprejeti za preprečevanje uvoza nezakonito proizvedenih lesnih proizvodov in ohranitev celovitosti sheme izdajanja dovoljenj FLEGT;
 - (f) primeri neskladnosti s shemo izdajanja dovoljenj FLEGT in ukrepi za njihovo obravnavanje;
 - (g) količine lesnih proizvodov, uvoženih v Unijo na podlagi sheme izdajanja dovoljenj FLEGT, glede na ustrezno tarifno številko HS in državo članico Unije, v katero so bili lesni proizvodi uvoženi;
 - (h) številu dovoljenj FLEGT, ki jih je prejela Unija;
 - (i) številu primerov in količinah lesnih proizvodov, o katerih so potekala posvetovanja na podlagi člena 8(2).

3. Da bi pogodbenici dosegli cilj izboljšane upravljanja in preglednosti v gozdarskem sektorju ter spremljali izvajanje in učinke tega sporazuma v Indoneziji in Uniji, se strinjata, da se informacije, kot so opisane v Prilogi IX, objavijo.

4. Pogodbenici se strinjata, da v skladu s svojima zadevnima zakonodajama ne bosta razkrili zaupnih informacij, izmenjanih na podlagi tega sporazuma. Javnosti ne razkrijeta in svojim organom ne dovolita razkritja informacij, izmenjanih na podlagi tega sporazuma, ki se nanašajo na poslovne skrivnosti, ali zaupnih poslovnih informacij.

Člen 18

Obveščanje o izvajanju

1. Predstavnik pogodbenic, odgovorna za uradno obveščanje o izvajanju tega sporazuma, sta:

za Indonezijo:

za Unijo:

generalni direktor za izkoriščanje

vodja delegacije

gozdov, ministrstvo za gozdarstvo

Evropske unije v Indoneziji

2. Pogodbenici si pravočasno sporočata informacije, potrebne za izvajanje tega sporazuma, vključno s spremembami odstavka 1.

Člen 19

Ozemeljska uporaba

Ta sporazum se uporablja na ozemlju, na katerem se uporablja Pogodba o delovanju Evropske unije, pod pogoji iz navedene pogodbe, in na ozemlju Indonezije.

Člen 20

Reševanje sporov

1. Pogodbenici si prizadevata vsak spor glede uporabe ali razlage tega sporazuma rešiti s čimprejšnjimi posvetovanji.

2. Če se spor ne reši s posvetovanji v dveh mesecih od datuma prvotne zahteve za posvetovanje, lahko katera koli od pogodbenic spor predloži v reševanje odboru JIC, ki si prizadeva za rešitev spora. Odboru JIC se predložijo vse ustrezne informacije za poglobljeno preučitev zadeve, da se poišče sprejemljiva rešitev. Odbor JIC mora v ta namen preučiti vse možnosti za nadaljnje učinkovito izvajanje tega sporazuma.

3. Če JIC ne more rešiti spora v dveh mesecih, lahko pogodbenici skupaj zaprosita za pomoč ali posredovanje tretje osebe.

4. Če spora ni mogoče rešiti v skladu z odstavkom 3, lahko vsaka pogodbenica uradno obvesti drugo pogodbenico o imenovanju arbitra; druga pogodbenica mora nato v 30 koledarskih dneh po imenovanju prvega arbitra imenovati drugega arbitra. Pogodbenici skupaj imenujeta tretjega arbitra v dveh mesecih po imenovanju drugega arbitra.

5. Arbitražne odločitve se z večino glasov sprejmejo v šestih mesecih po imenovanju tretjega arbitra.

6. Odločitev je za pogodbenici zavezujoča, nanjo pa se ni mogoče pritožiti.

7. Odbor JIC določi delovne postopke za arbitražo.

Člen 21**Začasna prekinitev**

1. Pogodbenica, ki želi odstopiti od tega sporazuma, pisno obvesti drugo pogodbenico o svoji nameri. O zadevi bosta pogodbenici nato razpravljali.
2. Vsaka pogodbenica lahko začasno prekine izvajanje tega sporazuma. Odločitev o začasni prekinitvi in razlogi zanjo se drugi pogodbenici sporočijo v pisni obliki.
3. Pogoji iz tega sporazuma prenehajo veljati 30 koledarskih dni po datumu takega uradnega obvestila.
4. Ta sporazum začne spet veljati 30 koledarskih dni po tem, ko pogodbenica, ki je začasno prekinila njegovo izvajanje, obvesti drugo pogodbenico, da razlogi za začasno prekinitev ne veljajo več.

Člen 22**Spremembe**

1. Pogodbenica, ki želi spremeniti ta sporazum, to predlaga vsaj tri mesece pred naslednjim sestankom odbora JIC. Odbor JIC predlog preuči in v primeru soglasja izda priporočilo. Če se pogodbenici strinjata s priporočilom, ga odobrita v skladu z zadevnimi notranjimi postopki.
2. Vsaka sprememba, ki jo tako odobrita pogodbenici, začne veljati prvi dan meseca, ki sledi datumu, ko se pogodbenici uradno obvestita, da so končani postopki, ki so za to potrebni.
3. Odbor JIC lahko sprejme spremembe prilog k temu sporazumu.
4. Uradno obvestilo o kakršni koli spremembi se po diplomatski poti pošlje generalnemu sekretarju Sveta Evropske unije in ministru za zunanje zadeve Republike Indonezije.

Člen 23**Začetek veljavnosti, trajanje in prenehanje**

1. Ta sporazum začne veljati prvi dan v mesecu, ki sledi datumu, ko se pogodbenici pisno uradno obvestita, da so končani postopki, ki so za to potrebni.
2. Uradno obvestilo se po diplomatski poti pošlje generalnemu sekretarju Sveta Evropske unije in ministru za zunanje zadeve Republike Indonezije.
3. Ta sporazum velja pet let. Podaljšuje se za zaporedna petletna obdobja, če nobena od pogodbenic vsaj dvanajst mesecev pred iztekom tega sporazuma pisno ne obvesti druge pogodbenice, da ga ne bo podaljšala.
4. Vsaka pogodbenica lahko ta sporazum odpove s pisnim uradnim obvestilom drugi pogodbenici. Ta sporazum preneha veljati dvanajst mesecev po datumu takega uradnega obvestila.

Člen 24**Priloge**

Priloge k temu sporazumu so sestavni del Sporazuma.

Člen 25

Verodostojna besedila

Ta sporazum je sestavljen v dveh izvodih v angleškem, bolgarskem, češkem, danskem, estonskem, finskem, francoskem, grškem, hrvaškem, italijanskem, latvijskem, litovskem, madžarskem, malteškem, nemškem, nizozemskem, poljskem, portugalskem, romunskem, slovaškem, slovenskem, španskem, švedskem in indonezijskem jeziku (Bahasa Indonesia), pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri razlikah v razlagi prevlada angleško besedilo.

V POTRDITEV NAVEDENEGA so spodaj podpisani, ki so za to ustrezno pooblašeni, podpisali ta sporazum.

Съставено в Брюксел на тридесети септември две хиляди и тринадесета година.

Hecho en Bruselas, el treinta de septiembre de dos mil trece.

V Bruselu dne třicátého září dva tisíce třináct.

Udfærdiget i Bruxelles den tredivte september to tusind og tretten.

Geschehen zu Brüssel am dreißigsten September zweitausenddreizehn.

Kahe tuhande kolmeteistkümnnenda aasta septembrikuu kolmekümnnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις τριάντα Σεπτεμβρίου δύο χιλιάδες δεκατρία.

Done at Brussels on the thirtieth day of September in the year two thousand and thirteen.

Fait à Bruxelles, le trente septembre deux mille treize.

Sastavljeno u Bruxellesu tridesetog rujna dvije tisuće trinaeste.

Fatto a Bruxelles, addì trenta settembre duemilatreddici.

Briselē, divi tūkstoši trīspadsmitā gada trīsdesmitajā septembrī.

Priimta du tūkstančiai trylikų metų rugsėjo trisdešimtą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenharmadik év szeptember havának harmincadik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tletin jum ta' Settembru tas-sena elfejn u tlethtax.

Gedaan te Brussel, de dertigste september tweeduizend dertien.

Sporządzono w Brukseli dnia trzydziestego września roku dwa tysiące trzynastego.

Feito em Bruxelas, em trinta de setembro de dois mil e treze.

Întocmit la Bruxelles la treizeci septembrie două mii treisprezece.

V Bruseli tridsiateho septembra dvetisíctrinásť.

V Bruslju, dne tridesetega septembra leta dva tisoč trinajst.

Tehty Brysselissä kolmantenakymmenentenä päivänä syyskuuta vuonna kaksituhattakolmetoista.

Som skedde i Bryssel den trettionde september tjugohundratretton.

Dibuat di Brussel, pada tanggal tiga puluh bulan September tahun dua ribu tiga belas.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Ghall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
Untuk Uni Eropa

За Република Индонезия
Por la República de Indonesia
Za Indonéskou republiku
For Republikken Indonesien
Für die Republik Indonesien
Indoneesia Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία της Ινδονησίας
For the Republic of Indonesia
Pour la République d'Indonésie
Za Republiku Indoneziju
Per la Repubblica di Indonesia
Indonēzijas Republikas vārdā –
Indonezijos Respublikos vardu
Az Indonéz Köztársaság részéről
Għar-Repubblika tal-Indonezja
Voor de Republiek Indonesië
W imieniu Republiki Indonezji
Pela República da Indonésia
Pentru Republica Indonezia
Za Indonézsku republiku
Za Republiko Indonezijo
Indonesian tasavallan puolesta
För Republiken Indonesien
Untuk Republik Indonesia

PRILOGA I

SEZNAM PROIZVODOV

Seznam v tej prilogi se navezuje na harmonizirani sistem poimenovanj in šifrskih oznak blaga, vzpostavljen z Mednarodno konvencijo o harmoniziranem poimenovanju in šifrskih oznakah blaga Svetovne carinske organizacije.

PRILOGA IA

HARMONIZIRANE TARIFNE OZNAKE BLAGA ZA LES IN LESNE PROIZVODE, ZAJETE V SHEMI IZDAJANJA DOVOLJENJ FLEGT

Poglavje 44:

Oznaka HS	Poimenovanje
	Les za ogrevanje v hlodih, polenih, vejah, butarah ali podobnih oblikah; iver in podobni drobcji; žagovina, lesni odpadki in ostanki, aglomerirani ali neaglomerirani v hlode, brikete, pelete ali podobne oblike
4401.21	- Iver, sekanci in podobno – iglavcev
4401.22	- Iver, sekanci in podobno – neiglavcev
Ex.4404	- Trakovi in podobno iz lesa
Ex.4407	Les, vzdolžno žagan ali rezan, cepljen ali luščen, skobljan, brušeni na koncih spojen, debeline nad 6 mm
4408	Listi za furniranje (vključno s tistimi, ki so pridobljeni z rezanjem laminiranega lesa), za vezan les ali podoben laminiran les in drug les, vzdolžno žagan, rezan ali luščen, skobljan ali ne, brušen ali ne, prstasto spojen ali ne, na koncih spojen ali ne, debeline do vključno 6 mm
	Les (vključno lamele in frize za parket, sestavljene), profiliran (pero in utor, utorjen ali podobno obdelan) vzdolž katerega koli roba, konca ali strani, skobljan ali ne, brušen ali ne ali na koncih spojen ali ne
4409.10	- Iglavcev
4409.29	- Neiglavcev – drugo
4410	Iverne plošče, usmerjene pramenske plošče (OSB) in podobne plošče (na primer oblatne plošče) iz lesa in drugih lesnih materialov, neaglomerirane ali aglomerirane s smolami ali drugimi organskimi vezivi
4411	Vlknene plošče iz lesa ali drugih lesnih materialov, aglomerirane ali neaglomerirane s smolami ali drugimi organskimi vezivi
4412	Vezane lesene plošče, furnirane plošče in podoben lameliran les
4413	Zgoščen (zbit) les v blokih, ploščah, trakovih ali profilih
4414	Leseni okvirji za slike, fotografije, ogledala in podobne predmete
4415	Zaboji za pakiranje, škatle, gajbe, sodi in podobna embalaža za pakiranje, iz lesa; koluti (tulci) za kable iz lesa; palete, zabojaste palete in druge nakladalne plošče iz lesa; paletne prirobnice iz lesa
4416	Sodi, kadi, vedra in drugi kletarski proizvodi in njihovi deli iz lesa, vključno doge

Oznaka HS	Poimenovanje
4417	Orodja, jedra za orodje, držaji za orodje in lesene osnove in držala za metle in ščetke; lesena kopita za obutev
4418	Stavbno pohištvo in drugi leseni proizvodi za gradbeništvo, vključno celičaste lesene plošče, sestavljene plošče za oblaganje tal, žagane in klane skodle
Ex.442190	- Leseni tlakovci

Poglavje 47:

Oznaka HS	Poimenovanje
	Celuloza, lesna ali iz drugih vlaknastih celuloznih materialov; papir in karton za recikliranje (odpadki in ostanki)
4701	- Mehanska lesna celuloza (lesovina)
4702	- Topljiva kemična lesna celuloza
4703	Kemična lesna celuloza, kavstična ali sulfatna, razen topljive
4704	- Kemična lesna celuloza, sulfatna, razen topljive
4705	Lesna celuloza, pridobljena s kombinacijo mehanskega in kemičnega postopka pridobivanja celuloze

Poglavje 48:

Oznaka HS	Poimenovanje
4802	Nepremazan papir in karton, ki se uporabljata za pisanje, tiskanje ali druge grafične namene, vključno neperforiran papir in karton za luknjane kartice in trakove v zvitkih ali pravokotnih (vključno kvadratnih) listih, katere koli velikosti, razen papirja iz tarifne številke 4801 ali 4803; ročno izdelana papir in karton
4803	Toaletni papir, papir za odstranjevanje ličila, papir za brisače, serviete in robce ter podoben papir za uporabo v gospodinjstvu ali za sanitarne namene, celulozna vata, koprene iz celuloznih vlaken, vključno nabrani (krep, plisirani idr.), reliefni, luknjani, površinsko barvani, površinsko okrašeni ali tiskani izdelki, v zvitkih ali v listih
4804	Kraft papir in karton, nepremazana, v zvitkih ali listih, razen tistih iz tarifne številke 4802 ali 4803
4805	Drug nepremazan papir in karton, v zvitkih ali listih, dalje neobdelan, razen obdelav, ki so navedene v opombi 3 tega poglavja
4806	Pergamentni papir, za maščobe neprepusten papir, pavs papir in prozorni papir ter drugi glazirani prozorni ali prosojni papirji, v zvitkih ali listih
4807	Sestavljena papir in karton (izdelana z lepljenjem ravnih slojev papirja ali kartona), površinsko nepremazana ali neimpregnirana, znotraj ojačena ali neojačena, v zvitkih ali listih
4808	Papir in karton, valovita (z nalepljenimi ravnimi površinskimi listi ali brez njih), nabrana (krep, plisirana), reliefna ali luknjana, v zvitkih ali listih, razen tistih iz tarifne številke 4803
4809	Karbon papir, samokopirni papir in drug papir za kopiranje ali prenašanje (vključno premazan ali impregniran papir za matrice za razmnoževanje ali ofsetne plošče), tiskan ali netiskan, v zvitkih ali v listih

Oznaka HS	Poimenovanje
4810	Papir in karton, premazana z ene ali z obeh strani s kaolinom ali drugimi anorganskimi snovmi, z vezivom ali brez njega, toda brez drugega premaza, površinsko barvana ali nebarvana, okrašena ali neokrašena, tiskana ali netiskana, v zvitkih ali pravokotnih (vključno kvadratnih) listih, katere koli velikosti
4811	Papir, karton, celulozna vata ter koprena iz celuloznih vlaken, premazani, impregnirani, prekriti, površinsko barvani, površinsko okrašeni ali tiskani, v zvitkih ali pravokotnih (vključno kvadratnih) listih, poljubne velikosti, razen izdelkov iz tarifne številke 4803, 4809 ali 4810
4812	Filter bloki in plošče iz papirne mase
4813	Cigaretni papir, razrezan ali nerazrezan v določene velikosti ali v obliki knjižic ali cevč
4814	Zidne tapete in podobne stenske obloge iz papirja; prozorni papir za okna
4816	Karbon papir, samokopirni papir in drug papir za kopiranje ali prenašanje, razen tistih iz tarifne številke 4809; matrice za razmnoževanje in ofsetne plošče iz papirja, v škatlah ali brez škatel
4817	Pisemski ovitki, pisemske kartice, dopisnice in karte za dopisovanje brez slike, iz papirja ali kartona; kompleti za dopisovanje v škatlah, vrečkah, notesih in podobnih pakiranjih iz papirja ali kartona
4818	Toaletni papir in podoben papir, celulozna vata ali koprena iz celuloznih vlaken, ki se uporablja v gospodinjstvu ali za sanitarne namene, v zvitkih širine do vključno 36 cm ali razrezan na velikost ali oblike; robci, listi za odstranjevanje ličila, brisače, namizni prti, serviete, otroške plenice, tamponi, rjuhe in podobni predmeti za gospodinjstvo, bolnišnice ali sanitarne potrebe, oblačilni predmeti in oblačilni dodatki iz papirne mase, papirja, celulozne vate ali iz listov ali trakov iz celuloznih vlaken
4821	Papirne ali kartonske etikete, vseh vrst, tiskane ali netiskane
4822	Tuljave, motki, kopsi in podobne podlage, iz papirne mase, papirja ali kartona (luknjani ali neluknjani, ojačeni ali neojačeni)
4823	Drug papir, karton, celulozna vata ter koprena iz celuloznih vlaken, razrezani v določene velikosti ali oblike; drugi izdelki iz celuloze, papirja, kartona, celulozne vate ali listov ali trakov iz celuloznih vlaken

Poglavje 94:

Oznaka HS	Poimenovanje
	Drugi sedeži z lesenim ogrodjem
9401.61.	- tapcirani
9401.69.	- drugi
	Drugo pohištvo in njegovi deli
9403.30	- Leseno pisarniško pohištvo
9403.40	- Leseno kuhinjsko pohištvo
9403.50	- Leseno pohištvo za spalnice
9403.60	- Drugo leseno pohištvo
Ex. 940600	- Montažne konstrukcije iz lesa

PRILOGA IB

**HARMONIZIRANE TARIFNE OZNAKE BLAGA ZA LES, KI GA JE V SKLADU Z INDONEZIJSKO ZAKONODAJO
PREPOVEDANO IZVAŽATI**

Poglavje 44:

Oznaka HS	Poimenovanje
4403	Les, neobdelan, z lubjem ali brez lubja ali beljavine, ali grobo obdelan (obtesan)
Ex. 4404	Les za obročje; cepljeni koli; koli, planke in drogovi, zašiljeni, toda ne žagani po dolžini; lesene palice, grobo okleščene, toda ne zvite, upognjene ali drugače obdelane, primerne za izdelavo sprehajalnih palic, dežnikov, ročajev za orodje ali podobnih proizvodov
4406	Leseni železniški ali tramvajski pragovi
Ex. 4407	Les, vzdolžno žagan ali rezan, cepljen ali luščen, neskobljan, nebrušen ali na koncih nespojen, debeline nad 6 mm

PRILOGA II

OPREDELITEV ZAKONITOSTI

Uvod

Indonezijski les se šteje za zakonit, kadar je za njegovo poreklo in postopek proizvodnje ter nadaljnjo predelavo, prevoz in trgovino potrjeno, da so v skladu z vsemi veljavnimi indonezijskimi zakoni in predpisi.

Indonezija ima pet standardov zakonitosti, izraženih z vrstami načel, meril, kazalnikov in dokazil, ki temeljijo na temeljnih zakonih, predpisih in postopkih.

Navedeni standardi so:

- Standard zakonitosti 1: standard za koncesije na območjih lesnoproizvodnih gozdov na zemljiščih v državni lasti;
- Standard zakonitosti 2: standard za gozdne nasade skupnosti in gozdove skupnosti na območjih lesnoproizvodnih gozdov na zemljiščih v državni lasti;
- Standard zakonitosti 3: standard za gozdove v zasebni lasti;
- Standard zakonitosti 4: standard za pravice do izkoriščanja lesa na negozdnih območjih na zemljiščih v državni lasti;
- Standard zakonitosti 5: standard za primarno in industrijo na koncu proizvodne verige, temelječo na gozdarstvu.

Navedenih pet standardov zakonitosti se uporablja za različne vrste dovoljenj v zvezi z lesom, kot prikazuje spodnja preglednica:

Tip dovoljenja	Opis	Lastništvo zemljišč / upravljanje z viri ali njihova raba	Standard zakonitosti, ki se uporablja
IUPHHK-HA/HPH	Dovoljenje za uporabo gozdnih proizvodov iz naravnih gozdov	V državni lasti / upravljanje s strani podjetja	1
IUPHHK-HTI/HPHTI	Dovoljenje za ustanovitev in upravljanje industrijskega gozdnega nasada	V državni lasti / upravljanje s strani podjetja	1
IUPHHK-RE	Dovoljenje za obnovo gozdnega ekosistema	V državni lasti / upravljanje s strani podjetja	1
IUPHHK- HTR	Dovoljenje za gozdne nasade skupnosti	V državni lasti / upravljanje s strani skupnosti	2
IUPHHK-HKM	Dovoljenje za upravljanje gozdov skupnosti	V državni lasti / upravljanje s strani skupnosti	2
Zasebno zemljišče	Dovoljenje ni potrebno	V zasebni lasti / v zasebni uporabi	3
IPK/ILS	Dovoljenje za uporabo lesa z negozdnih območij	V državni lasti / v zasebni uporabi	4
IUIPHHK	Dovoljenje za ustanovitev in upravljanje podjetja za primarno predelavo	Ni relevantno	5
IUI Lanjutan ali IPLK	Dovoljenje za ustanovitev in upravljanje podjetja za sekundarno predelavo	Ni relevantno	5

Spodaj je predstavljen podrobnejši opis navedenih petih standardov legalnosti in pripadajočih dokazil.

PRILOGA II – STANDARD ZAKONITOSTI 1: STANDARDI ZA KONCESIJE NA OBMOČJIH LESNOPROIZVODNIH GOZDOV

Št.	Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi (¹)
1	P1. Pravni status območja in pravica do izkoriščanja	K1.1 Enota za gospodarjenje z gozdovi (koncesionarji) je na območju lesnoproizvodnega gozda.	1.1.1 Imetnik dovoljenja lahko dokaže, da je dovoljenje za izkoriščanje lesa (IUPHHK) veljavno.	Potrdilo o koncesiji za izkoriščanje gozdov.	vladna uredba PP72/2010; uredba ministra za gozdarstvo P50/2010; uredba ministra za gozdarstvo P12/2010.
				Dokazilo o plačilu za dovoljenje za izkoriščanje gozdnih lesnih proizvodov.	
2.	P2. Skladnost s sistemom in postopki za sečnjo.	K2.1 Imetnik dovoljenja ima načrt sečnje za območje poseka, ki so ga odobrili pristojni upravni organi.	2.1.1 Pristojni upravni organ je potrdil dokumente delovnega načrta: glavni načrt in letni delovni načrt ter priloge k njima.	Potrjeni glavni načrt in priloge, pripravljeni na podlagi izčrpnega popisa gozdov, ki ga je opravilo strokovno usposobljeno osebje. Potrjen letni delovni načrt, sestavljen na podlagi glavnega načrta. Zemljevidi, ki jih izdela strokovno usposobljeno osebje in na katerih so opisane lega in meje območij, zajetih z delovnim načrtom. Zemljevid, na katerem so označena izključena območja v okviru letnega delovnega načrta, in dokazi o izvajanju na terenu. Lokacije sečnje (oddelki ali odseki) so na zemljevidu jasno označene in preverjene na terenu.	uredba ministra za gozdarstvo P62/2008; uredba ministra za gozdarstvo P56/2009; uredba ministra za gozdarstvo P60/2011.

Št.	Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi (¹)
		K2.2 Delovni načrt je veljaven.	2.2.1 Imetnik dovoljenja za izkoriščanje gozdov ima veljaven delovni načrt v skladu z veljavnimi predpisi.	Dokument in priloge glavnega načrta za izkoriščanje gozdnih lesnih proizvodov (sprejemljive so tekoče vloge).	uredba ministra za gozdarstvo P62/2008; uredba ministra za gozdarstvo P56/2009.
				Lokacija in izkoristljiv volumen hlodov iz naravnega gozda na območjih, ki bodo posekana, se ujemata z delovnim načrtom.	uredba ministra za gozdarstvo P60/2011.
			2.2.2 Dovoljenja za vso opremo za sečnjo so veljavna in jih je mogoče preveriti na terenu (ne velja za državno gozdarsko podjetje).	Dovoljenje za opremo in prevoz opreme.	uredba ministra za gozdarstvo P53/2009.
3.	P3. Zakonitost prevoza ali spremembe lastništva okroglega lesa.	K3.1 Imetniki dovoljenja zagotovijo, da so vsi hlodi, prepeklani s skladišča hlodovine v gozdu do primarne industrije gozdnih proizvodov ali registriranega trgovca s hlodi, tudi prek vmesnega skladišča hlodovine, fizično identificirani in so jim priloženi veljavni dokumenti.	3.1.1 Vsi hlodi z velikim premerom, posekani ali pridobljeni za trg, so bili navedeni v poročilu o proizvodnji lesa.	Dokumenti potrjenega poročila o proizvodnji lesa.	Uredba ministra za gozdarstvo P55/2006;
			3.1.2 Vsemu lesu, prepeljanemu z območij, zajetih z dovoljenjem, mora biti priložena veljavna prevozna listina.	Veljavne prevozne listine in priloge za hlode od skladišča hlodovine do primarne industrije gozdnih proizvodov ali registriranega trgovca s hlodovino, tudi prek vmesnih skladišč hlodovine.	uredba ministra za gozdarstvo P55/2006;
			3.1.3 Okrogel les je bil pridobljen na območjih, določenih v dovoljenju za rabo gozdov.	Oznake/črtne kode (PUHH) uprave za gozdove na hlokih.	uredba ministra za gozdarstvo P55/2006;
				Imetnik dovoljenja dosledno uporablja oznake za les.	

Št.	Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi (¹)
		K3.2 Imetnik dovoljenja je plačal veljavne pristojbine in dajatve za komercialno pridobivanje lesa.	3.2.1 Imetnik dovoljenja pokaže dokazilo o plačilu pristojbine za sklad za pogozdovanje in/ali zagotavljanje gozdnih virov, ki ustreza proizvodnji hlodovine in veljavni tarifi.	Plačilni nalogi za sklad za pogozdovanje in/ali zagotavljanje gozdnih virov.	vladna uredba PP22/1997; vladna uredba PP51/1998;
				Dokazilo o pologu za plačilo pristojbine za sklad za pogozdovanje in/ali zagotavljanje gozdnih virov ter potrdila o plačilu.	uredba ministra za gozdarstvo P18/2007. uredba ministra za trgovino 22/M-DAG/PER/4/2012;
				Plačilo pristojbine za sklad za pogozdovanje in/ali zagotavljanje gozdnih virov je v skladu s proizvodnjo hlodovine in veljavno tarifo.	vladna uredba PP59/1998.
		K3.3 Prevoz in trgovina med otoki.	3.3.1 Imetniki dovoljenja, ki odpremljajo hlode, so registrirani trgovci z lesom med otoki (PKAPT).	Dokumenti PKAPT.	uredba ministra za industrijo in trgovino 68/2003; skupna uredba ministra za gozdarstvo, ministra za promet ter ministra za industrijo in trgovino št. 22/2003.
			3.3.2 Plovilo, ki se uporablja za prevoz okroglega lesa, pluje pod indonezijsko zastavo in ima veljavno dovoljenje za obratovanje.	Dokumenti o registraciji, iz katerih so razvidni podatki o plovilu, in veljavno dovoljenje	uredba ministra za industrijo in trgovino 68/2003; skupna uredba ministra za gozdarstvo, ministra za promet ter ministra za industrijo in trgovino št. 22/2003.
4.	P4. Skladnost z okoljskimi in družbenimi vidiki, povezanimi s pridobivanjem lesa.	K4.1 Imetnik dovoljenja ima potrjen dokument presoje vplivov na okolje (EIA) in izvaja ukrepe, opredeljene v njem.	4.1.1 Imetnik dovoljenja ima dokumente EIA, ki so jih potrdili pristojni organi in pokrivajo celotno delovno območje.	Dokumenti EIA.	vladna uredba PP27/1999; uredba ministra za gozdarstvo in nasade št. 602/1998.

Št.	Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi ⁽¹⁾
			4.1.2 Imetnik dovoljenja ima načrt za ravnanje z okoljem in načrt za spremljanje stanja okolja, poročila o izvajanju, v katerih so predstavljeni ukrepi za ublažitev učinkov na okolje in družbene koristi.	Dokumenti načrta za ravnanje z okoljem in načrta za spremljanje stanja okolja. Dokazilo o izvajanju načrta za ravnanje z okoljem ter spremljanju pomembnih okoljskih in družbenih učinkov.	vladna uredba PP27/1999;
5.	P5. Skladnost z delovno zakonodajo in predpisi	K.5.1 Izpolnjevanje zahtev v zvezi z varnostjo in zdravjem pri delu.	5.1.1 Razpoložljivost postopkov za varnost in zdravje pri delu ter njihovo izvajanje.	Izvajanje postopkov za varnost in zdravje pri delu.	uredba ministra za delovno silo in transmigracijo št. 01/1978;
				Oprema za varnost in zdravje pri delu.	uredba ministra za gozdarstvo P12/2009.
				Evidence o poškodbah pri delu.	
		K.5.2 Spoštovanje pravic delavcev.	5.2.1 Svoboda združevanja delavcev.	Delavci so vključeni v sindikate ali pa politike podjetja omogočajo, da delavci ustanovijo sindikate ali se vključijo v sindikalne dejavnosti.	zakon št. 21/2000. uredba ministra za delovno silo in transmigracijo št. 16/2001.
			5.2.2 Obstoje kolektivnih pogodb.	Dokumenti kolektivnih pogodb ali dokumenti o politiki podjetja o pravicah delavcev.	zakon št. 13/2003. uredba ministra za delovno silo in transmigracijo št. 16/2011.
			5.2.3 Podjetje ne zaposluje mladoletnih delavcev.	Ni mladoletnih delavcev.	zakon št. 13/2003. zakon št. 23/2003. zakon št. 20/2009.

⁽¹⁾ Navedeni so glavni predpisi in njihove poznejše spremembe.

STANDARD ZAKONITOSTI 2: STANDARD ZA GOZDNE NASADE SKUPNOSTI IN GOZDOVE SKUPNOSTI NA OBMOČJIH LESNOPROIZVODNIH GOZDOV

Št.	Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi
1.	P1. Pravni status območja in pravica do izkoriščanja.	K1.1 Enota za gospodarjenje z gozdovi je na območju lesnoproizvodnega gozda.	1.1.1 Imetnik dovoljenja lahko dokaže, da je dovoljenje za izkoriščanje lesa (IUPHHK) veljavno.	Potrdilo o koncesiji za izkoriščanje gozdov.	uredba ministra za gozdarstvo P55/2011;
				Dokazilo o plačilu za dovoljenje za izkoriščanje gozdnih lesnih proizvodov.	uredba ministra za gozdarstvo P37/2007; uredba ministra za gozdarstvo P49/2008; uredba ministra za gozdarstvo P12/2010.
2.	P2. Skladnost s sistemom in postopki za sečnjo.	K2.1 Imetnik dovoljenja ima načrt sečnje za območje poseka, ki so ga odobrili pristojni upravni organi.	2.1.1 Pristojni upravni organ je potrdil dokument letnega delovnega načrta.	Potrjen dokument letnega delovnega načrta.	uredba ministra za gozdarstvo P62/2008;
				Zemljevid, na katerem so označena izključena območja v okviru letnega delovnega načrta, in dokazilo o izvajanju na terenu.	
				Sečnospravilne enote so jasno označene in jih je mogoče preveriti na terenu.	
		K2.2 Delovni načrt je veljaven.	2.2.1 Imetnik dovoljenja za izkoriščanje gozdov ima veljaven delovni načrt v skladu z veljavnimi predpisi.	Dokument in priloge glavnega načrta za izkoriščanje gozdnih lesnih proizvodov (sprejemljive so tekoče vloge).	uredba ministra za gozdarstvo P62/2008;
				Lokacija in izkoristljivi volumni hlovov na območju, na katerem se ustanovi gozdni nasad, morajo ustrezati delovnemu načrtu.	

Št.	Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi
			2.2.2. Dovoljenja za vso opremo za sečnjo so veljavna in jih je mogoče fizično preveriti na terenu.	Dovoljenja za opremo in prevoz opreme.	uredba ministra za gozdarstvo P53/2009.
		K2.3 Imetniki dovoljenja zagotovijo, da so vsi hlodi, prepeklani s skladišča hlodovine v gozdu do primarne industrije gozdnih proizvodov ali registriranega trgovca s hlodi, tudi prek vmesnega skladišča hlodovine, fizično identificirani in so jim priloženi veljavni dokumenti.	2.3.1 Vsi hlodi z velikim premerom, ki so bili posekani ali pridobljeni za trg, so navedeni v poročilu o proizvodnji lesa.	Dokumenti potrjenega poročila o proizvodnji lesa.	uredba ministra za gozdarstvo P55/2006;
			2.3.2 Vsem hlodom, prepeljanim z območij, zajetih z dovoljenjem, je priložena veljavna prevozna listina.	Veljavne prevozne listine in ustrezne priloge od skladišča hlodovine do vmesnega skladišča hlodovine in od vmesnega skladišča hlodovine do primarne industrije gozdnih proizvodov in/ali registriranega trgovca s hlodovino.	uredba ministra za gozdarstvo P55/2006;
			2.3.3 Okrogel les je bil pridobljen na območjih, določenih v dovoljenju za rabo gozdov.	Oznake/črtne kode (PUHH) uprave za gozdove na hlokih.	uredba ministra za gozdarstvo P55/2006;
				Imetnik dovoljenja dosledno uporablja označevanje.	
			2.3.4 Imetnik dovoljenja lahko dokaže obstoj prevoznih listin za hlodovino, ki so priložene hlodom, prepeljanim s skladišča hlodovine.	Prevozna listina za hlodovino, ki ji je priložen dokument s popisnim listom hlodovine.	uredba ministra za gozdarstvo P55/2006;

Št.	Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi
		K2.4 Imetnik dovoljenja je plačal veljavne pristojbine in dajatve za komercialno pridobivanje lesa.	2.4.1 Imetniki dovoljenja pokažejo dokazilo o plačilu pristojbine za zagotavljanje gozdnih virov, ki ustreza proizvodnji hlodovine in veljavni tarifi.	Plačilni nalog za pristojbino za zagotavljanje gozdnih virov. Dokazilo o plačilu pristojbine za zagotavljanje gozdnih virov. Plačilo pristojbine za zagotavljanje gozdnih virov je v skladu s proizvodnjo hlodovine in veljavno tarifo.	uredba ministra za gozdarstvo P18/2007 uredba ministra za trgovino 22/M-DAG/PER/4/2012;
3.	P3. Skladnost z okoljskimi in družbenimi vidiki, povezanimi s pridobivanjem lesa.	K3.1 Imetnik dovoljenja ima potrjen dokument presoje vplivov na okolje (EIA) in izvaja ukrepe, opredeljene v njem.	3.1.1 Imetnik dovoljenja ima dokumente presoje vplivov na okolje, ki so jih potrdili pristojni organi in pokrivajo celotno delovno območje. 3.1.2 Imetnik dovoljenja ima poročila o ravnanju z okoljem in spremljanju stanja okolja, v katerih so predstavljeni ukrepi za ublažitev učinkov na okolje in družbene koristi.	Dokumenti EIA. Zadevni dokumenti o ravnanju z okoljem in spremljanju stanja okolja. Dokazilo o izvajanju ukrepov za ravnanje z okoljem ter spremljanju pomembnih okoljskih in družbenih učinkov.	uredba ministra za gozdarstvo in nasade št. 622/1999. vladna uredba PP27/1999;

STANDARD ZAKONITOSTI 3: STANDARD ZA GOZDOVE V ZASEBNI LASTI

Št.	Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi
1.	P1. Lastništvo lesa je mogoče preveriti.	K1.1 Zakonitost lastništva ali zemljiška pravica v zvezi z območjem pridobivanja lesa.	1.1.1 Lastnik zasebnega zemljišča ali gozda lahko dokaže lastništvo ali pravice do uporabe zemljišča.	Veljavni dokumenti o lastništvu na zemljišču (dokumenti o zemljiški pravici, ki so jih priznali pristojni organi).	zakon št. 5/1960. uredba ministra za gozdarstvo P33/2010.
				Pravica do obdelave zemljišča.	vladna uredba PP12/1998;
				Ustanovitveni akt podjetja.	uredba ministra za trgovino št. 36/2007;
				Dovoljenje za opravljanje dejavnosti za podjetja, ki se ukvarjajo s trgovino (SIUP).	uredba ministra za trgovino št. 37/2007;
				Matična številka podjetja (TDP).	zakon št. 6/1983.
				Identifikacijska številka davčnega zavezanca (NPWP).	zakon št. 13/2003. zakon št. 23/2003.
				Identifikacijska številka davčnega zavezanca (NPWP).	zakon št. 20/2009.
			1.1.2 Enote za upravljanje (v lasti posameznika ali skupine) predložijo veljavne prevozne listine za hlodovino.	Potrdilo o poreklu lesa ali prevozna listina za hlodovino.	uredba ministra za gozdarstvo P30/2012;
				Račun/prodajno potrdilo/carinjenje blaga.	
			1.1.3 Enote za upravljanje pokažejo dokazilo o plačilu veljavnih dajatev v zvezi z drevesi, prisotnimi pred prenosom pravic ali pravice do posesti območja.	Dokazilo o plačilu pristojbine za sklad za pogozdovanje in/ali zagotavljanje gozdnih virov ter nadomestila državi za vrednost poseka.	uredba ministra za gozdarstvo P18/2007.

Št.	Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi
2.	P2. Skladnost z okoljskimi in družbenimi vidiki, povezanimi s pridobivanjem lesa na območjih, za katera veljajo pravice do obdelave zemljišča.	K2.1 Imetnik dovoljenja ima potrjen dokument presoje vplivov na okolje (EIA) in izvaja ukrepe, opredeljene v njem.	2.1.1 Imetnik dovoljenja ima dokumente EIA, ki so jih potrdili pristojni organi in pokrivajo celotno delovno območje.	Dokumenti EIA.	vladna uredba PP27/1999; uredba ministra za gozdarstvo in nasade št. 602/1998.
3.	P3. Skladnost z delovno zakonodajo in predpisi na območjih, za katera veljajo pravice do obdelave zemljišča.	K3.1 Izpolnjevanje zahtev v zvezi z varnostjo in zdravjem pri delu.	3.1.1 Razpoložljivost postopkov za varnost in zdravje pri delu ter njihovo izvajanje.	Izvajanje postopkov za varnost in zdravje pri delu.	uredba ministra za delovno silo in transmigracijo št. 01/1978; uredba ministra za gozdarstvo P12/2009.
				Oprema za varnost in zdravje pri delu.	
				Evidence o poškodbah pri delu.	
		K3.2 Spoštovanje pravic delavcev.	3.2.1 Svoboda združevanja delavcev.	Delavci so vključeni v sindikate ali pa politike podjetja omogočajo, da delavci ustanovijo sindikate ali se vključijo v sindikalne dejavnosti.	zakon št. 21/2000. uredba ministra za delovno silo in transmigracijo št. 16/2001.
			3.2.2 Obstoje kolektivnih pogodb.	Dokumenti kolektivnih pogodb ali dokumenti o politiki podjetja o pravicah delavcev.	zakon št. 13/2003. uredba ministra za delovno silo in transmigracijo št. 16/2011.
			3.2.3 Podjetje ne zaposluje mladoletnih delavcev.	Ni mladoletnih delavcev.	zakon št. 13/2003. zakon št. 23/2003. zakon št. 20/2009.

STANDARD ZAKONITOSTI 4: STANDARD ZA PRAVICE DO IZKORIŠČANJA LESA NA NEGOZDNIH OBMOČJIH

Št.	Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi
1.	P1. Pravni status območja in pravica do izkoriščanja.	K.1.1 Dovoljenje za pridobivanje lesa na negozdnem območju brez spremembe pravnega statusa gozda.	1.1.1 Sečnja dovoljena na podlagi drugega veljavnega dovoljenja (ILS)/dovoljenja za spremembo (IPK) na območju zakupa.	Dovoljenja ILS/IPK za sečnjo na območju zakupa.	uredba ministra za gozdarstvo P18/2011.
				Zemljevidi, priloženi dovoljenjem ILS/IPK za območje zakupa, in dokazi o izpolnjevanju zahtev na terenu.	
		K.1.2 Dovoljenje za pridobivanje lesa na negozdnem območju, ki povzroči spremembo pravnega statusa gozda.	1.2.1 Pridobivanje lesa dovoljeno na podlagi dovoljenja za spremembo namembnosti zemljišča (IPK).	Dovoljenje za opravljanje dejavnosti in zemljevidi, priloženi dovoljenju (ta zahteva velja za imetnike IPK in imetnike dovoljenja za opravljanje dejavnosti).	uredba ministra za gozdarstvo P14/2011; uredba ministra za gozdarstvo P33/2010.
				IPK na območjih spremembe namembnosti.	
				Zemljevidi, priloženi IPK.	
				Dokumenti o odobritvi spremembe pravnega statusa gozda (ta zahteva velja za imetnike IPK in imetnike dovoljenja za opravljanje dejavnosti).	
		K.1.3 Dovoljenje za pridobivanje gozdnih lesnih proizvodov z državnega gozdnega območja za gozdne nasade na podlagi pogozdovanja (HTHR).	1.3.1. Pridobivanje lesa je dovoljeno na podlagi dovoljenja za pridobivanje gozdnih lesnih proizvodov iz gozdnih nasadov na podlagi pogozdovanja na območjih, določenih za gozdne nasade na podlagi pogozdovanja (HTHR).	Dovoljenje HTHR.	uredba ministra za gozdarstvo P59/2011.
				Zemljevidi, priloženi HTHR, in dokazi o izpolnjevanju zahtev na terenu.	

Št.	Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi
2.	P2. Skladnost s pravnimi sistemi ter postopki za sečnjo dreves in prevoz hlodov.	K.2.1 Načrt IPK/ILS in izvajanje sta v skladu z načrtovanjem rabe zemljišča.	2.1.1. Potrjen delovni načrt za območja, zajeta z IPK/ILS.	Dokumenti v zvezi z delovnim načrtom IPK/ILS	uredba ministra za gozdarstvo P62/2008;
				Veljavno dovoljenje za opremo.	uredba ministra za gozdarstvo P53/2009.
			2.1.2. Imetnik dovoljenja lahko dokaže, da so prepeljani hlodi z območij, zajetih z veljavnim dovoljenjem za spremembo namembnosti zemljišča/drugimi dovoljenji za rabo (IPK/ILS).	Dokumenti popisa gozdov.	uredba ministra za gozdarstvo P62/2008;
				Dokumenti poročila o proizvodnji lesa (LHP).	uredba ministra za gozdarstvo P55/2006;
		K.2.2 Plačilo upravnih pristojbin in dajatev ter skladnost z zahtevami glede prevoza lesa.	2.2.1 Dokazilo o plačilu dajatev.	Dokazilo o plačilu pristojbine za sklad za pogozdovanje in zagotavljanje gozdnih virov ter nadomestila državi za vrednost poseka.	uredba ministra za gozdarstvo P18/2007.
			2.2.2 Imetnik dovoljenja ima veljavne prevozne listine za hlodovino.	Račun za prevoz hlodov (FAKB) in popisni list hlodovine za hlode z majhnim premerom.	uredba ministra za gozdarstvo P55/2006;
				Dokument o zakonitosti hlodovine (SKSKB) in popisni list hlodovine za hlode z velikim premerom.	
3.	P3. Skladnost z delovno zakonodajo in predpisi.	K.3.1 Izpolnjevanje zahtev v zvezi z varnostjo in zdravjem pri delu.	3.1.1 Razpoložljivost postopkov za varnost in zdravje pri delu ter njihovo izvajanje.	Izvajanje postopkov za varnost in zdravje pri delu.	uredba ministra za delovno silo in transmigracijo št. 01/1978;
				Oprema za varnost in zdravje pri delu.	uredba ministra za gozdarstvo P12/2009.
				Evidence o poškodbah pri delu.	

Št.	Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi
		K.3.2 Spoštovanje pravic delavcev.	3.2.1 Svoboda združevanja delavcev.	Delavci so vključeni v sindikate ali pa politike podjetja omogočajo, da delavci ustanovijo sindikate ali se vključijo v sindikalne dejavnosti.	zakon št. 21/2000. uredba ministra za delovno silo in transmigracijo št. 16/2001.
			3.2.2 Obstoje kolektivnih pogodb.	Dokumenti kolektivnih pogodb ali dokumenti o politiki podjetja o pravicah delavcev.	zakon št. 13/2003. uredba ministra za delovno silo in transmigracijo št. 16/2011.
			3.2.3 Podjetje ne zaposluje mladoletnih delavcev.	Ni mladoletnih delavcev.	zakon št. 13/2003. zakon št. 23/2003. zakon št. 20/2009.

STANDARD ZAKONITOSTI 5: STANDARD ZA PRIMARNO INDUSTRIJO IN INDUSTRIJO NA KONCU PROIZVODNE VERIGE, TEMELJEČO NA GOZDARSTVU

Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi
P1. Industrija predelave gozdnih lesnih proizvodov podpira uresničevanje zakonite trgovine z lesom.	K1.1 Poslovne enote v obliki: (a) lesnopredelovalne industrije in (b) izvoznikov predelanih proizvodov, ki imajo veljavna dovoljenja.	1.1.1 Enote lesnopredelovalne industrije imajo veljavna dovoljenja.	Ustanovitveni akt podjetja in njegove zadnje spremembe (ustanovitveni akt podjetja).	uredba ministra za pravosodje in človekove pravice M.01-HT.10/2006; uredba ministra za trgovino št. 36/2007;
			Dovoljenje za trgovanje (dovoljenje za opravljanje dejavnosti/SIUP), ki je lahko dovoljenje za opravljanje industrijske dejavnosti (IUI), ali dovoljenje za opravljanje trajne dejavnosti (IUT), ali potrdilo o industrijski registraciji (TDI).	uredba ministra za trgovino št. 37/2007; zakon št. 6/1983. vladna uredba PP80/2007;
			Dovoljenje za motnje (dovoljenje, ki se izda podjetju zaradi vplivov na okolje, v katerem opravlja dejavnosti).	uredba ministra za gozdarstvo P35/2008;
			Potrdilo o registraciji podjetja (TDP).	uredba ministra za gozdarstvo P16/2007;
				uredba ministra za trgovino št. 39/2011;
			Identifikacijska številka davčnega zavezanca (NPWP).	uredba ministra za industrijo št. 41/2008;
			Razpoložljivost dokumentov o presoji vplivov na okolje.	uredba ministra za okolje št. 13/2010.
			Razpoložljivost dovoljenja za opravljanje industrijske dejavnosti (IUI), ali dovoljenja za opravljanje trajne dejavnosti (IUT), ali potrdila o industrijski registraciji (TDI).	

Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi
			Razpoložljivost načrta zalog surovin (RPBBI) za primarno industrijo gozdnih proizvodov (IPHH).	
		1.1.2 Izvozniki predelanih lesnih proizvodov imajo veljavna dovoljenja kot proizvajalci in izvozniki lesnih proizvodov.	Izvozniki imajo status registriranih izvoznikov proizvodov gozdarske industrije (ETPIK).	uredba ministra za trgovino P64/2012;
	K1.2 Poslovne enote v obliki skupin obrtnikov/domačih obrti so zakonito registrirane.	1.2.1 Poslovne skupine (zadruga/omejena partnerstva (CV)/druge poslovne skupine) so zakonito ustanovljene.	Ustanovitveni akt.	zakon št. 6/1983.
			Identifikacijska številka davčnega zavezanca (NPWP).	
		1.2.2 Trgovci s predelanimi lesnimi proizvodi imajo veljavno registracijo kot izvozniki, oskrbujejo pa jih mala in srednje velika potrjena lesnopredelovalna podjetja, ki niso registrirana kot izvozniki.	Registracija trgovcev kot izvoznikov, ki niso proizvajalci proizvodov gozdarske industrije (ETPIK Non Producers).	uredba ministra za trgovino P64/2012;
			Sporazum ali pogodba o sodelovanju z enoto lesnopredelovalne industrije, ki ima potrdilo o zakonitosti lesa (S-LK).	
P2. Poslovne enote uporabljajo sistem za sledenje lesa, ki zagotavlja sledljivost porekla lesa.	K.2.1 Obsto in uporaba sistema, s katerim se sledi les v lesnih proizvodih.	2.1.1 Poslovne enote lahko dokažejo, da prejeti les prihaja iz zakonitih virov.	Prodajni in nabavni dokumenti in/ali pogodba o dobavi surovin in/ali dokazilo o nakupu, skupaj z dokumenti o zakonitosti gozdnih proizvodov/potrdilom o zakonitosti gozdnih proizvodov.	uredba ministra za gozdarstvo P55/2006; uredba ministra za gozdarstvo P30/2012; uredba ministra za gozdarstvo P62/2008; uredba ministra za gozdarstvo P56/2009.

Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi
			Potrjeno poročilo o prenosu lesa in/ali dokazilo o prenosu in/ali uradno poročilo o pregledu lesa; potrdilo o zakonitosti gozdnih proizvodov. Uvoženemu lesu so priloženi dokumenti obvestila o uvozu in informacije o poreklu lesa ter dokumenti, v katerih je potrjena zakonitost lesa in navedena država sečnje. Prevozne listine za hlodovino. Prevozne listine (SKAU/Nota) z ustreznimi uradnimi poročili uradnika lokalnega organa v zvezi z uporabljenim lesom iz porušenih stavb/objektov, izkopanim in zakopanim lesom. Prevozne listine v obliki FAKO/Nota za industrijski odpadni les. Dokumenti/poročila o spremembah v zalogi okroglega lesa (LMKB)/poročila o spremembah v zalogi okroglega lesa z majhnim premerom (LMKBK)/poročila o spremembah v zalogi predelanih gozdnih lesnih proizvodov (LMHHOK). Spremna dokumentacija, tj. načrt zaloge surovin (RPBBI), uradno potrdilo letnega delovnega načrta (SK RKT).	

Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi
		2.1.2 Poslovne enote uporabljajo sistem za sledenje lesa in delujejo v okviru dovoljenih ravni proizvodnje.	Kontrolni sezname o uporabi surovin in obsegu proizvodnje.	uredba ministra za gozdarstvo P55/2006;
			Poročila o obsegu proizvodnje predelanih proizvodov.	uredba ministra za industrijo št. 41/2008;
			Proizvodnja enote ne presega dovoljene proizvodne zmogljivosti.	uredba ministra za gozdarstvo P35/2008.
		2.1.3 Proizvodni postopek v sodelovanju z drugo stranko (drugo industrijo ali obrtniki/domačimi obrtni) zagotavlja sledenje lesa.	Pogodba o sodelovanju ali izvajanju storitev za predelavo proizvodov z drugo stranko.	uredba ministra za trgovino 37/M-DAG/PER/9/2007;
			Sodelujoča stranka ima veljavna dovoljena, kot so določena pri načelu 1.	zakon št. 6/1983.
			Ločevanje izdelanih proizvodov.	uredba ministra za gozdarstvo P35/2008;
			Dokumentacija o surovinah, postopkih, proizvodnji, in kjer je to ustrezno, izvozu, če izvoz poteka prek poslovne enote/drugega podjetja, s katerim je sklenjen sporazum o sodelovanju.	uredba ministra za gozdarstvo P16/2007; uredba ministra za trgovino 39/M-DAG/PER/12/2011; uredba ministra za industrijo 41/M-IND/PER/6/2008; uredba ministra za gozdarstvo P55/2006.

Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi
P3. Zakonitost trgovine ali spremembe lastništva na predelanem lesu.	K3.1 Prevoz in trgovina med otoki sta v skladu z veljavno zakonodajo.	3.1.1 Poslovna enota, ki predelane lesne proizvode odpremlja med otoki, je registrirana kot trgovec z lesom med otoki (PKAPT).	Dokumenti PKAPT.	Uredba ministra za industrijo in trgovino 68/MPP/Kep/2/2003;
			Dokumenti poročila PKAPT.	skupna uredba ministra za gozdarstvo, ministra za promet ter ministra za industrijo in trgovino št. 22/2003.
		3.1.2 Plovilo, ki se uporablja za prevoz predelanega lesa, pluje pod indonezijsko zastavo in ima veljavno dovoljenje za obratovanje.	Dokumenti, iz katerih so razvidni podatki o plovilu. Dokumenti o registraciji, iz katerih so razvidni podatki o plovilu, in veljavno dovoljenje.	uredba ministra za gozdarstvo P55/2006;
			Podatki o plovilu se ujemajo s podatki na prevoznih listinah za hlodovino ali les.	uredba ministra za gozdarstvo P30/2012;
		3.1.3 Registrirani trgovci z lesom med otoki (PKAPT) lahko dokažejo, da je prepeljani les iz zakonitih virov.	Prevozne listine za hlodovino ali les.	uredba ministra za gozdarstvo P55/2006;
			Oznake/črtne kode (PUHH) uprave za gozdove na hloilih.	uredba ministra za gozdarstvo P30/2012;
				skupna uredba ministra za gozdarstvo, ministra za promet ter ministra za industrijo in trgovino št. 22/2003.

Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi
	K3.2 Odprema predelanega lesa za izvoz je v skladu z veljavno zakonodajo.	3.2.1 Odprema predelanega lesa za izvoz z dokumenti obvestila o izvozu (PEB).	PEB.	zakon št. 17/2006 (carina);
			Dobavnica.	uredba ministra za finance 223/PMK.011/2008;
			Račun.	uredba generalnega direktorata za carino P-40/BC/2008;
			B/L (nakladnica).	uredba generalnega direktorata za carino P-06/BC/2009;
			Dokumenti izvoznega dovoljenja (V-Legal).	uredba ministra za trgovino P64/2012;
			Rezultati tehničnega preverjanja (poročilo nadzornika) za proizvode, pri katerih je obvezno tehnično preverjanje.	predsedniški odlok št. 43/1978;
			Dokazilo o plačilu izvozne dajatve, kjer je to ustrezno.	uredba ministra za gozdarstvo št. 447/2003.
			Drugi zadevni dokumenti (vključno z dovoljenji CITES) za vrste lesa, s katerimi je trgovanje omejeno.	
P4. Izpolnjevanje delovnih predpisov, kar zadeva lesnopredelovalno industrijo.	K.4.1 Izpolnjevanje zahtev v zvezi z varnostjo in zdravjem pri delu.	4.1.1 Razpoložljivost postopkov za varnost in zdravje pri delu ter njihovo izvajanje.	Izvajanje postopkov za varnost in zdravje pri delu.	uredba ministra za delovno silo in transmigracijo št. 01/1978;
			Oprema za varnost in zdravje pri delu, kot so lahki gasilni aparati, osebna zaščitna oprema in evakuacijske poti.	uredba ministra za gozdarstvo P12/2009.
			Evidence o poškodbah pri delu.	

Načela	Merila	Kazalniki	Dokazila	Zadevni predpisi
	K.4.2 Spoštovanje pravic delavcev.	4.2.1 Svoboda združevanja delavcev.	Sindikati ali politika podjetja, ki zaposlenim/delavcem omogoča, da ustanovijo sindikate ali se vključijo v sindikalne dejavnosti.	uredba ministra za delovno silo in transmigracijo št. 16/2001.
		4.2.2 Obstoje kolektivnih pogodb ali politike podjetja o pravicah delavcev.	Obstoje kolektivnih pogodb ali dokumentov o politiki podjetja o pravicah delavcev.	zakon št. 13/2013. uredba ministra za delovno silo in transmigracijo št. 16/2011.
		4.2.3 Podjetje ne zaposluje mladoletnih delavcev.	Ni mladoletnih delavcev.	zakon št. 13/2003. zakon št. 23/2003. zakon št. 20/2009.

PRILOGA III

POGOJI ZA SPROSTITEV LESNIH PROIZVODOV IZ INDONEZIJE Z DOVOLJENJEM FLEGT V PROSTI PROMET V UNIJI**1. PREDLOŽITEV DOVOLJENJA**

- 1.1. Dovoljenje se predloži pri pristojnem organu države članice Unije, v kateri je pošiljka, za katero je izdano dovoljenje, deklarirana za sprostitev v prosti promet. To se lahko opravi elektronsko ali na drug hiter način.
- 1.2. Dovoljenje se prizna, če izpolnjuje vse zahteve iz Priloge IV in niso potrebna dodatna preverjanja v skladu z oddelki 3, 4 in 5 te priloge.
- 1.3. Dovoljenje se lahko predloži pred prispetjem zadevne pošiljke.

2. PRIZNANJE DOVOLJENJA

- 2.1. Dovoljenje, ki ne izpolnjuje zahtev in specifikacij iz Priloge IV, je neveljavno.
- 2.2. Izbrisi ali spremembe v dovoljenju se priznajo samo, če jih je potrdil organ za izdajanje dovoljenj.
- 2.3. Dovoljenje je neveljavno, če je pri pristojnem organu predloženo po roku veljavnosti, navedenemu v dovoljenju. Podaljšanje veljavnosti dovoljenja se prizna samo, če je podaljšanje potrdil organ za izdajanje dovoljenj.
- 2.4. Dvojniki ali nadomestni dokument se prizna samo, če ga je izdal in potrdil organ za izdajanje dovoljenj.
- 2.5. Kadar se zahtevajo dodatne informacije o dovoljenju ali pošiljki v skladu s to prilogo, se dovoljenje prizna šele po prejetju zahtevanih informacij.
- 2.6. Če se količina ali teža lesnih proizvodov v pošiljki, deklarirani za sprostitev v prosti promet, ne razlikujeta za več kot 10 % od količine ali teže, navedenih v ustreznem dovoljenju, se šteje, da pošiljka ustreza informacijam iz dovoljenja, kar zadeva količino ali težo.
- 2.7. Pristojni organ v skladu z veljavno zakonodajo in postopki obvesti carinske organe takoj, ko je dovoljenje priznano.

3. PREVERJANJE VELJAVNOSTI IN VERODOSTOJNOSTI DOVOLJENJA

- 3.1. V primeru dvoma o veljavnosti ali verodostojnosti dovoljenja, dvojnika ali nadomestnega dovoljenja lahko pristojni organ od enote za informacije o dovoljenjih zahteva dodatne informacije.
- 3.2. Enota za informacije o dovoljenjih lahko pristojni organ pozove, naj pošlje izvod zadevnega dovoljenja.
- 3.3. Organ za izdajanje dovoljenj po potrebi dovoljenje prekliče in izda popravljen izvod, ki je overovljen z žigom „Duplicate“ (Dvojniki), ter ga pošlje pristojnemu organu.
- 3.4. Če pristojni organ ne prejme odgovora v enaindvajsetih koledarskih dneh od datuma zahteve za dodatne informacije, ki jo je poslala enota za informacije o dovoljenjih, kot je določeno v oddelku 3.1 te priloge, dovoljenja ne prizna ter ukrepa v skladu z veljavno zakonodajo in postopki.

- 3.5. Če je veljavnost dovoljenja potrjena, enota za informacije o dovoljenjih takoj obvesti pristojni organ, po možnosti po elektronski poti. Vrnjeni izvodi se overovijo z žigom „Validated on“ (Potrjeno dne).
- 3.6. Če se po predložitvi dodatnih informacij in nadaljnjem poizvedovanju ugotovi, da dovoljenje ni veljavno ali verodostojno, pristojni organ ne prizna dovoljenja ter ukrepa v skladu z veljavno zakonodajo in postopki.
4. PREVERJANJE UJEMANJA DOVOLJENJA S POŠILJKO
- 4.1. Če je potrebno nadaljnje preverjanje pošiljke, preden lahko pristojni organi odločijo o priznanju dovoljenja, se lahko opravijo pregledi za ugotovitev, ali se zadevna pošiljka ujema z informacijami iz dovoljenja in/ali evidencami o zadevnem dovoljenju, ki jih vodi organ za izdajanje dovoljenj.
- 4.2. Zadevni pristojni organ lahko v primeru dvoma o ujetanju pošiljke z dovoljenjem enoto za informacije o dovoljenjih zaprosi za dodatna pojasnila.
- 4.3. Enota za informacije o dovoljenjih lahko pristojni organ pozove, naj pošlje izvod zadevnega dovoljenja ali nadomestno dovoljenje.
- 4.4. Organ za izdajanje dovoljenj po potrebi dovoljenje prekliče in izda popravljen izvod, ki mora biti overovljen z žigom „Duplicate“ (Dvojniki), ter ga pošlje pristojnemu organu.
- 4.5. Če pristojni organ ne prejme odgovora v enaindvajsetih koledarskih dneh od datuma zahteve za dodatna pojasnila, kot je določeno v oddelku 4.2 zgoraj, dovoljenja ne prizna ter ukrepa v skladu z veljavno zakonodajo in postopki.
- 4.6. Če je bilo po predložitvi dodatnih informacij in nadaljnjem pregledu ugotovljeno, da se zadevna pošiljka ne ujema z informacijami iz dovoljenja in/ali evidencami o zadevnem dovoljenju, ki jih vodi organ za izdajanje dovoljenj, pristojni organ ne prizna dovoljenja ter ukrepa v skladu z veljavno zakonodajo in postopki.
5. RAZNO
- 5.1. Stroške, nastale ob koncu preverjanja, nosi uvoznik, razen če veljavna zakonodaja in postopki zadevne države članice Unije ne določajo drugače.
- 5.2. V primeru trajnih nesoglasij ali težav pri preverjanju dovoljenj se lahko zadeva predloži v obravnavo odboru JIC.
6. CARINSKA DEKLARACIJA EU
- 6.1. Številka dovoljenja za lesne proizvode, ki so deklarirani za sprostitev v prosti promet, se vpiše v okence 44 enotne upravne listine, ki se uporabi za carinsko deklaracijo.
- 6.2. Če se carinska deklaracija izdelava z uporabo tehnike za obdelavo podatkov, se to navede v ustreznem okencu.
7. SPROSTITEV V PROSTI PROMET
- 7.1. Pošiljke lesnih proizvodov se v prosti promet sprostijo šele, ko je postopek iz oddelka 2.7 zgoraj ustrezno končan.
-

PRILOGA IV

ZAHTEV IN TEHNIČNE SPECIFIKACIJE ZA DOVOLJENJA FLEGT**1. SPLOŠNE ZAHTEV ZA DOVOLJENJA FLEGT**

- 1.1. Dovoljenje FLEGT je lahko v papirni ali elektronski obliki.
- 1.2. Dovoljenja v papirni in elektronski obliki vsebujejo informacije iz Dodatka 1 v skladu z navodili iz Dodatka 2.
- 1.3. Dovoljenje FLEGT je oštevilčeno, tako da pogodbenici lahko razlikujeta med dovoljenjem FLEGT za pošiljke, namenjene za trge Unije, in dokumentom V-Legal za pošiljke, namenjene za druge trge.
- 1.4. Dovoljenje FLEGT začne veljati na dan izdaje.
- 1.5. Obdobje veljavnosti dovoljenja FLEGT je največ štiri mesece. Datum poteka veljavnosti je naveden na dovoljenju.
- 1.6. Dovoljenje FLEGT je po poteku roka veljavnosti neveljavno. V primeru višje sile ali drugih veljavnih vzrokov, na katere imetnik dovoljenja ni mogel vplivati, lahko organ za izdajanje dovoljenj obdobje veljavnosti podaljša za dodatna dva meseca. Organ za izdajanje dovoljenj ob odobritvi takega podaljšanja vpiše in potrdi novi rok veljavnosti.
- 1.7. Dovoljenje FLEGT se šteje za neveljavno in se vrne organu za izdajanje dovoljenj, če so bili lesni proizvodi, za katere je bilo zadevno dovoljenje izdano, izgubljeni ali uničeni pred prispetjem v Unijo.

2. TEHNIČNE SPECIFIKACIJE DOVOLJENJ FLEGT V PAPIRNI OBLIKI

- 2.1. Dovoljenja v papirni obliki ustrezajo obrazcu iz Dodatka 1.
- 2.2. Velikost papirja je standardni format A4. Papir je opremljen z vodnimi znaki, ki prikazujejo logotip, ki je poleg pečata reliefno vtisnjen v papir.
- 2.3. Dovoljenje FLEGT se izpolni s pisalnim strojem ali računalnikom. Po potrebi se lahko izpolni ročno.
- 2.4. Žigi organa za izdajanje dovoljenj se pritisnejo z žigom. Vendar se žig organa za izdajanje dovoljenj lahko nadomesti z vrstim ali luknjanim tiskom.
- 2.5. Organ za izdajanje dovoljenj pri zapisovanju dodeljene količine uporabi metodo za preprečevanje ponarejanja podatkov, tako da onemogoči naknaden vnos številke ali opomb.
- 2.6. Na obrazcu ne sme biti izbrisov ali sprememb, razen če so overovljeni z žigom in podpisom organa za izdajanje dovoljenj.
- 2.7. Dovoljenje FLEGT se natisne in izpolni v angleščini.

3. IZVODI DOVOLJENJ FLEGT

- 3.1. Dovoljenje FLEGT se sestavi v sedmih izvodih, ki so:

- i. „Izvirnik“ za pristojni organ na belem papirju;

- ii. „Izvod za carinske organe namembne države“ na rumenem papirju;
 - iii. „Izvod za uvoznika“ na belem papirju;
 - iv. „Izvod za organ za izdajanje dovoljenj“ na belem papirju;
 - v. „Izvod za imetnika dovoljenja“ na belem papirju;
 - vi. „Izvod za enoto za informacije o dovoljenjih“ na belem papirju;
 - vii. „Izvod za indonezijske carinske organe“ na belem papirju.
- 3.2. Izvodi, ki imajo oznake „Izvirnik“, „Izvod za carinske organe namembne države“ in „Izvod za uvoznika“, se izročijo imetniku dovoljenja, ki jih pošlje uvozniku. Uvoznik izvirnik predloži pristojnemu organu, ustrezen izvod pa carinskim organom države članice Unije, v kateri je pošiljka, za katero je bilo zadevno dovoljenje izdano, deklarirana za sprostitev v prosti promet. Tretji izvod z oznako „Izvod za uvoznika“ zadrži uvoznik za svojo evidenco.
- 3.3. Četrti izvod, ki ima oznako „Izvod za organ za izdajanje dovoljenj“, zadrži organ za izdajanje dovoljenj za svojo evidenco in morebitno prihodnje preverjanje izdanih dovoljenj.
- 3.4. Peti izvod z oznako „Izvod za imetnika dovoljenja“ se izroči imetniku dovoljenja za njegovo evidenco.
- 3.5. Šesti izvod z oznako „Izvod za enoto za informacije o dovoljenjih“ se izroči enoti za informacije o dovoljenjih za njeno evidenco.
- 3.6. Sedmi izvod z oznako „Izvod za indonezijske carinske organe“ se izroči indonezijskim carinskim organom za namene izvoza.
4. IZGUBLJENO, UKRADENO ALI UNIČENO DOVOLJENJE FLEGT
- 4.1. Imetnik dovoljenja ali njegov pooblaščenec lahko ob izgubi, kraji ali uničenju „Izvirnika“, ali „Izvoda za carinske organe namembne države“, ali obeh organ za izdajanje dovoljenj zaprosi za izdajo nadomestnega dokumenta. Imetnik dovoljenja ali njegov pooblaščenec skupaj s prošnjo navede razloge za izgubo izvirnika in/ali izvoda.
- 4.2. Če je organ za izdajanje dovoljenj zadovoljen s pojasnilom, izda nadomestno dovoljenje v petih delovnih dneh od prejema zahteve imetnika dovoljenja.
- 4.3. Nadomestni dokument vsebuje informacije in navedbe z dovoljenja, ki ga zamenjuje, vključno s številko dovoljenja, ter zaznamek „Nadomestno dovoljenje“.
- 4.4. V primeru najdbe izgubljenega ali ukradenega dovoljenja se to ne uporablja, ampak ga je treba vrniti organu za izdajanje dovoljenj.
5. TEHNIČNE SPECIFIKACIJE DOVOLJENJ FLEGT V ELEKTRONSKI OBLIKI
- 5.1. Dovoljenje FLEGT se lahko izda in obdeluje z računalniškimi sistemi.
- 5.2. Državam članicam Unije, ki niso vključene v računalniški sistem, se predloži dovoljenje v papirni obliki.
-

Dodatka

1. Obrazec dovoljenja
2. Navodila

Dodatek 1

OBRAZEC DOVOLJENJA

A.		Indonesian V-legal logo		B.	
ORIGINAL	1	1 Issuing authority		2 Importer	
		Name		Name	
		Address		Address	
		Authority registration number:			
		3 V-Legal/FLEGT licence number		4 Date of Expiry	
		5 Country of export		7 Means of transport	
		6 ISO Code			
		8 Licensee			
		Name:		ETPIK Number:	
	Address:		Tax payer number:		
1	9 Commercial description of the timber products			10 HS-Heading	
	11 Common and Scientific Names			12 Countries of harvest	
				13 ISO Codes	
	14 Volume (m ³)		15 Net Weight (kg)		16 Number of units
	17 Distinguishing marks				
	18 Signature and stamp of issuing authority				
	Name				
	Place and date				

Dodatek 2

NAVODILA

Splošno:

- Izpolnite z velikimi tiskanimi črkami.
- Oznake ISO, kjer so navedene, se nanašajo na mednarodno standardno dvomestno oznako za posamezno državo.
- Okence 2 uporabljajo samo indonezijski organi.
- Rubriki A in B se uporabljata samo za izdajanje dovoljenj FLEGT za EU.

Rubrika A	Namembna država	Vpišite „European Union“ (Evropska unija), če se dovoljenje nanaša na pošiljko, namenjeno za Evropsko unijo.
Rubrika B	Dovoljenje FLEGT	Vpišite „FLEGT“, če se dovoljenje nanaša na pošiljko, namenjeno za Evropsko unijo.

Okence 1	Organ za izdajanje dovoljenj	Navedite ime, naslov in matično številko organa za izdajanje dovoljenj.
Okence 2	Informacije za Indonezijo	Navedite ime in naslov uvoznika, skupno vrednost pošiljke (v USD) ter ime in dvomestno oznako ISO namembne države, ter kjer je ustrezno, državo tranzita.
Okence 3	Številka dokumenta V-Legal/dovoljenja	Navedite številko dovoljenja.
Okence 4	Veljavnost	Obdobje veljavnosti dovoljenja.
Okence 5	Država izvoza	Podatek se nanaša na državo partnerico, iz katere so bili lesni proizvodi izvoženi v EU.
Okence 6	Oznaka ISO	Navedite dvomestno oznako za državo partnerico iz okenca 5.
Okence 7	Prevozno sredstvo	Navedite prevozno sredstvo pri izvozu.
Okence 8	Imetnik dovoljenja	Navedite ime in naslov izvoznika, vključno z registriranim izvoznikom ETPIK in davčnimi številkami.
Okence 9	Trgovsko ime	Navedite trgovsko ime lesnega proizvoda ali lesnih proizvodov. Ime mora biti dovolj podrobno zaradi razvrstitve proizvodov v HS.
Okence 10	Oznaka HS	Za „Izvirnik“, „Izvod za carinske organe namembne države“ in „Izvod za uvoznika“ navedite štirimestno ali šestmestno tarifno oznako, določeno v skladu s harmoniziranim sistemom poimenovanj in šifrskih oznak blaga. Za izvode za uporabo v Indoneziji (izvodi od (iv) do (vii), kot so določeni v oddelku 3.1 Priloge IV) navedite desetmestno tarifno oznako v skladu z indonezijsko knjigo carinskih tarif.
Okence 11	Običajna in znanstvena imena	Navedite običajna in znanstvena imena vrst lesa, uporabljenih za proizvod. Če je v sestavljeni proizvod vključena več kot ena vrsta lesa, uporabite ločeno vrstico. To lahko izpustite pri sestavljenem proizvodu ali sestavnem delu iz več vrst lesa, ki niso več razpoznavne (npr. iverna plošča).

Okence 12	Države poseka	Navedite države, v katerih so bile posekane vrste lesa iz okenca 10. Pri sestavljenih proizvodih vključite vse vire uporabljenega lesa. To lahko izpuščate pri sestavljenem proizvodu ali sestavnem delu iz več vrst lesa, ki niso več razpoznavne (npr. iverna plošča).
Okence 13	Oznake ISO	Navedite oznako ISO držav iz okenca 12. To lahko izpuščate pri sestavljenem proizvodu ali sestavnem delu iz več vrst lesa, ki niso več razpoznavne (npr. iverna plošča).
Okence 14	Količina (m ³)	Navedite skupno količino v m ³ . To lahko izpuščate, razen če so bile izpuščene tudi informacije iz okenca 15.
Okence 15	Neto masa (kg)	Navedite skupno maso pošiljke ob tehtanju v kg. Opredeljena je kot neto masa lesnih proizvodov brez izvirne embalaže ali kakršnega koli pakiranja, razen nosilcev, distančnikov, nalepk itd.
Okence 16	Število enot	Navedite število enot, če se tako najboljše opredeli količina proizvoda. To lahko izpuščate.
Okence 17	Razpoznavni znaki	Po potrebi navedite črtno kodo in vse ostale razpoznavne znake, npr. serijsko številko ali številko nakladnice. To lahko izpuščate.
Okence 18	Podpis in žig organa, ki izdaja dovoljenje	V okencu morata biti podpis pooblaščenega uradnika in uradni žig organa za izdajanje dovoljenj. Navedite tudi ime podpisnika ter kraj in datum.

PRILOGA V

INDONEZIJSKI SISTEM ZA ZAGOTAVLJANJE ZAKONITOSTI LESA

1. UVOD

Cilj: zagotoviti, da so sečnja, prevoz, predelava in prodaja okroglega lesa in predelanih lesnih proizvodov v skladu z vsemi zadevnimi indonezijskimi zakoni in drugimi predpisi.

Indonezija, ki je znana po pionirski vlogi v boju proti nezakoniti sečnji ter trgovini z nezakonito pridobljenim lesom in lesnimi proizvodi, je septembra 2001 na Baliu gostila vzhodnoazijsko ministrsko konferenco o izvrševanju zakonodaje in upravljanju na področju gozdov (FLEG), ob koncu katere je bila sprejeta Deklaracija o izvrševanju zakonodaje in upravljanju na področju gozdov (Balijska deklaracija). Od takrat Indonezija še vedno vodi mednarodno sodelovanje v boju proti nezakoniti sečnji in z njo povezani trgovini.

V okviru mednarodnih prizadevanj za rešitev teh vprašanj se vse več držav porabnic obvezuje, da bodo sprejele ukrepe za preprečevanje trgovine z nezakonitim lesom na svojih trgih, medtem ko se države proizvajalke obvezujejo, da bodo zagotovile mehanizem za zagotavljanje zakonitosti svojih lesnih proizvodov. Pomembno je vzpostaviti verodostojen sistem za zagotavljanje zakonitosti sečnje, prevoza in predelave predelanih lesnih proizvodov ter trgovine z njimi.

Indonezijski sistem za zagotavljanje zakonitosti lesa (TLAS) zagotavlja, da so les in lesni proizvodi, izdelani in predelani v Indoneziji, iz zakonitih virov ter popolnoma v skladu z zadevnimi indonezijskimi zakoni in drugimi predpisi, kot je bilo potrjeno z neodvisno revizijo in kar spremlja civilna družba.

1.1. Indonezijski zakoni in drugi predpisi kot temelj sistema TLAS

Z indonezijsko uredbo o standardih in smernicah za oceno uspešnosti trajnostnega gospodarjenja z gozdovi in preverjanju zakonitosti lesa v gozdovih v državni in zasebni lasti (uredba ministra za gozdarstvo P.38/Menhut-II/2009) sta vzpostavljena sistem TLAS in program trajnostnega gospodarjenja z gozdovi (TGG) za izboljšanje upravljanja gozdov, odpravo nezakonite sečnje in z njo povezane trgovine ter zagotavljanje verodostojnosti in izboljšanje mnenja o indonezijskih lesnih proizvodih.

Sistem TLAS vključuje naslednje elemente:

1. standarde zakonitosti,
2. nadzor nad dobavno verigo,
3. postopke preverjanja,
4. shemo izdajanja dovoljenj,
5. spremljanje.

TLAS je osnovni sistem, ki se uporablja za zagotavljanje zakonitosti lesa in lesnih proizvodov, izdelanih v Indoneziji za izvoz v Unijo in na druge trge.

1.2. Razvoj sistema TLAS: sodelovanje z več zainteresiranimi stranmi

Od leta 2003 številne indonezijske zainteresirane strani v gozdarstvu dejavno sodelujejo pri razvoju, izvajanju in ocenjevanju sistema TLAS, s čimer zagotavljajo boljši nadzor, preglednost in verodostojnost v postopku. Leta 2009 je bila na podlagi postopka, v katerem je sodelovalo več zainteresiranih strani, izdana uredba ministra za gozdarstvo P.38/Menhut-II/2009, ki so ji sledile tehnične smernice generalnega direktorata za rabo gozdov št. 6/VI-SET/2009 in št. 02/VI-BPPHH/2010.

2. OBSEG SISTEMA TLAS

Indonezijske gozdne vire je mogoče okvirno razdeliti glede na dve vrsti lastništva: na državne gozdove in na gozdove/zemljišča v zasebni lasti. Državni gozdovi vključujejo lesno-proizvodne gozdove za dolgoročno trajnostno proizvodnjo lesa na podlagi različnih vrst dovoljenj in gozdna območja, katerih namembnost je mogoče spremeniti za negozdarske namene, na primer za naseljevanje ali nasade. Uporaba sistema TLAS za državne gozdove in gozdove/zemljišča v zasebni lasti je določena v Prilogi II.

Sistem TLAS obsega les in lesne proizvode iz vseh vrst dovoljenj ter postopke vseh trgovcev z lesom, predelovalcev na koncu proizvodne verige in izvoznikov.

Sistem TLAS zahteva, da se uvoženi les in lesni proizvodi ocarinijo ter da so v skladu z indonezijskimi predpisi o uvozu. Uvoženemu lesu in lesnim proizvodom morajo biti priloženi dokumenti, ki zagotavljajo zakonitost lesa v državi poseka. Uvoženi les in lesni proizvodi se vključijo v nadzorovano dobavno verigo, ki je v skladu z indonezijskimi pravili in predpisi. Indonezija bo zagotovila smernice o izvajanju zgoraj navedenega.

Nekateri lesni proizvodi lahko vsebujejo reciklirane materiale. Indonezija zagotavlja napotke glede obravnavanja uporabe recikliranih materialov v sistemu TLAS.

Zadržani les ni vključen v sistem TLAS, zato zanj ni mogoče izdati dovoljenja FLEGT.

Sistem TLAS zajema lesne proizvode, namenjene za domači in mednarodni trg. Zakonitost se preverja pri vseh indonezijskih proizvajalcih, predelovalcih in trgovcih (gospodarskih subjektih), vključno s tistimi, ki oskrbujejo domači trg.

2.1. Standardi zakonitosti sistema TLAS

Sistem TLAS vključuje pet standardov zakonitosti lesa. Ti standardi in smernice za njihovo preverjanje so določeni v Prilogi II.

Sistem TLAS vključuje tudi „Standard in smernice za oceno uspešnosti trajnostnega gospodarjenja z gozdovi (TGG)“. Pri oceni trajnostnega gospodarjenja z gozdovi na podlagi standarda TGG se preveri tudi, ali revidirani subjekt ravna v skladu z zadevnimi merili zakonitosti. Organizacije, ki so bile potrjene na podlagi standarda TGG in delujejo na območjih lesnoproizvodnih gozdov na zemljiščih v državni lasti (trajno gozdno območje), izpolnjujejo zadevni standard zakonitosti in standard TGG.

3. NADZOR NAD LESNO DOBAVNO VERIGO

Imetnik dovoljenja (v primeru koncesij), ali lastnik zemljišča (v primeru zasebnega zemljišča), ali podjetje (v primeru trgovcev, predelovalcev in izvoznikov) dokažejo, da je vsak člen njihove dobavne verige nadzorovan in dokumentiran, kot je določeno v uredbah ministra za gozdarstvo P.55/Menhut-II/2006 in P.30/Menhut-II/2012 (v nadaljnjem besedilu: uredbi). S tema uredbama se zahteva, da pokrajinski in okrožni gozdarski uradniki opravijo preverjanje na terenu in potrdijo dokumente, ki jih predložijo imetniki dovoljenj, lastniki zemljišč ali predelovalci v vsakem členu dobavne verige.

Operativni nadzor na vsaki točki dobavne verige je povzet v diagramu 1; smernice za uvoz se še pripravljajo.

Vsem pošiljkam v dobavni verigi morajo biti priložene ustrezne prevozne listine. Podjetja morajo uporabljati ustrezne sisteme za ločevanje lesa in lesnih proizvodov iz preverjenih virov od lesa in lesnih proizvodov iz drugih virov ter voditi evidence, v katerih so navedeni viri ločeni. Podjetja morajo na vsaki točki dobavne verige navesti, ali so zadevni hlodi, proizvodi ali pošiljka lesa preverjeni na podlagi sistema TLAS.

Gospodarski subjekti v dobavni verigi morajo voditi evidence o prejetih, skladiščenih, predelanih in dostavljenih lesu in lesnih proizvodih, tako da omogočijo poznejše usklajevanje podatkov o količinah med posameznimi členi dobavne verige in v okviru teh členov. Taki podatki se predložijo pokrajinskim in okrožnim gozdarskim uradnikom, ki preverijo usklajenost. Glavne dejavnosti in postopki, vključno z usklajevanjem, za vsako fazo dobavne verige so dodatno pojasnjeni v Dodatku k tej prilogi.

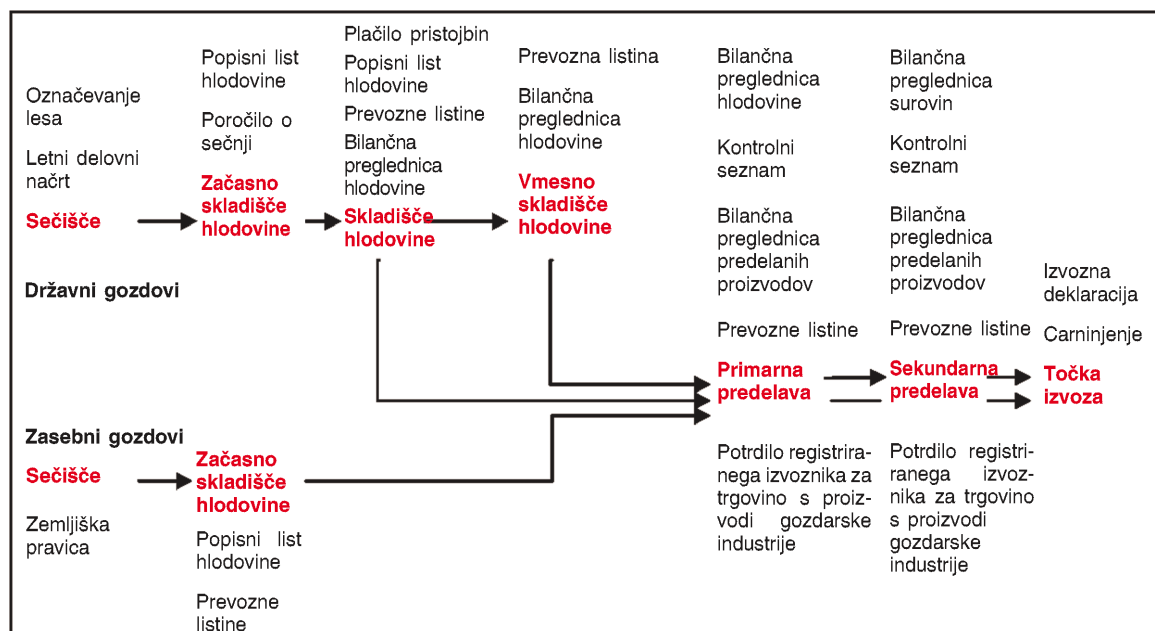

Diagram 1: nadzor nad dobavno verigo s prikazom ključnih dokumentov, ki so potrebni na vsaki točki v dobavni verigi.

4. INSTITUCIONALNA UREDITEV PREVERJANJA ZAKONITOSTI IN IZDAJANJA IZVOZNIH DOVOLJENJ

4.1. Uvod

Indonezijski sistem TLAS temelji na pristopu, znanem kot „izdajanje dovoljenj po posameznih gospodarskih subjektih“, ki ima mnogo skupnega s sistemom za potrjevanje proizvodov ali sistemom gospodarjenja z gozdovi. Indonezijsko ministrstvo za gozdarstvo imenuje vrsto organov za ugotavljanje skladnosti (LP in LV), ki jih pooblasti za revidiranje zakonitosti postopkov proizvajalcev lesa, trgovcev z lesom, predelovalcev in izvoznikov lesa („gospodarski subjekti“).

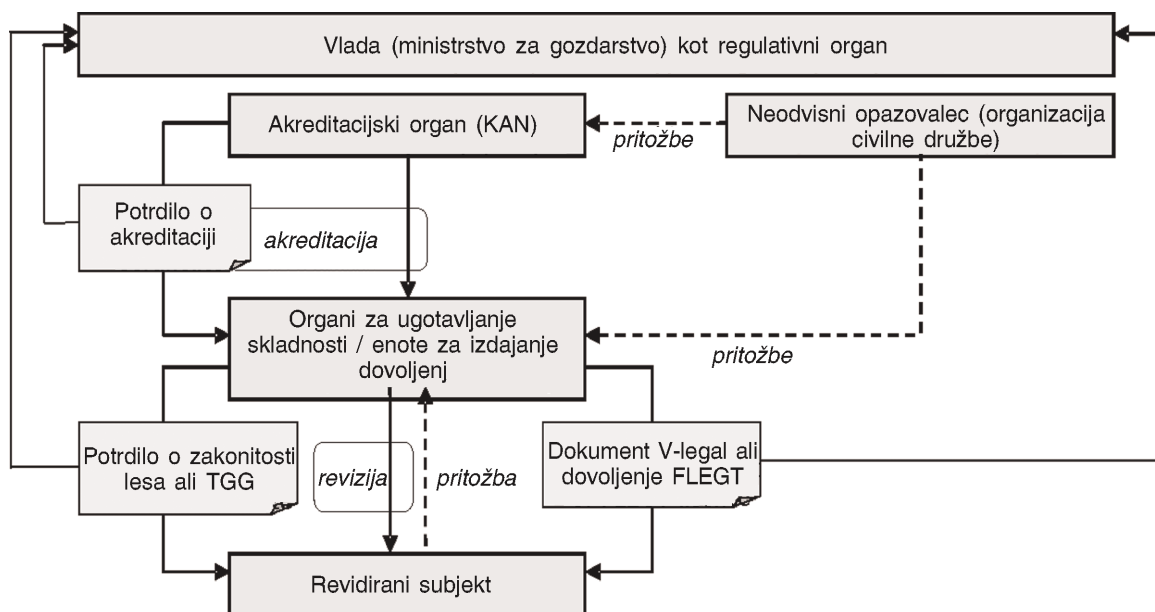
Organe za ugotavljanje skladnosti (OUS) akreditira indonezijski nacionalni akreditacijski organ (KAN). Organe OUS najamejo gospodarski subjekti, ki želijo, da bi bili njihovi postopki potrjeni kot zakoniti, in morajo delovati v skladu z ustreznimi smernicami ISO. OUS o rezultatih revizij obvestijo revidirani subjekt in ministrstvo za gozdarstvo.

OUS zagotovijo, da revidirani subjekti delujejo v skladu z indonezijsko opredelitvijo zakonitosti, kot jo vsebuje Priloga II, vključno z nadzorom za preprečevanje vstopa materiala iz neznanih virov v njihovo dobavno verigo. Če je ugotovljeno, da revidirani subjekt ravna v skladu z zahtevami, se izda potrdilo o skladnosti, ki velja tri (3) leta.

Organi LV delujejo tudi kot organi za izdajanje izvoznih dovoljenj in preverjajo sisteme nadzora nad dobavno verigo preverjenih izvoznikov. Skladnim sistemom izdajo izvozna dovoljenja v obliki dokumentov V-Legal. Izvoz brez izvoznega dovoljenja je torej prepovedan.

Indonezija je sprejela uredbo, ki skupinam civilne družbe omogoča, da vložijo ugovore zoper preverjanje zakonitosti gospodarskega subjekta, ki ga opravijo OUS, ali v primeru nezakonitih dejavnosti, odkritih med postopki. Skupine civilne družbe lahko pritožbe glede postopkov organa za ugotavljanje skladnosti vložijo pri organu KAN.

Razmerje med različnimi subjekti, vključenimi v izvajanje sistema TLAS, je ponazorjeno v diagramu 2:

4.2. Organi za ugotavljanje skladnosti

Organi za ugotavljanje skladnosti imajo v indonezijskem sistemu ključno vlogo. Najamejo se za preverjanje zakonitosti proizvodnih, lesnopredelovalnih in trgovinskih dejavnosti posameznih podjetij v dobavni verigi, vključno s celovitostjo dobavne verige. Organi LV tudi izdajajo dokumente V-Legal za posamezne pošiljke izvoženega lesa.

Obstajata dve vrsti organov OUS: (i) organi za ocenjevanje (Lembaga Penilai/LP), ki revidirajo uspešnost enot za gospodarjenje z gozdovi na podlagi standarda trajnostnega gospodarjenja, in (ii) organi za preverjanje (Lembaga Verifikasi/LV), ki na podlagi standardov zakonitosti revidirajo enote za gospodarjenje z gozdovi in industrije, temelječe na gozdarstvu.

Organi LP in LV morajo za zagotovitev najboljše kakovosti navedenih revizij, s katerimi se preverjajo standardi zakonitosti, kot so določeni v Prilogi II, razviti potrebne sisteme upravljanja, v katerih so obravnavane pristojnost, doslednost, nepristranskost, preglednost in zahteve glede postopka ocenjevanja, kot so določene v standardu ISO/IEC 17021 (standard TGG za organe LP) in/ali standardu ISO/IEC, Vodilo 65 (standardi zakonitosti za organe LV). Te zahteve so opredeljene v smernicah sistema TLAS.

Organi LV lahko delujejo tudi kot organi za izdajanje dovoljenj. V takem primeru izdajajo izvozna dovoljenja za lesne proizvode, namenjene na mednarodne trge. Za trge, ki niso v Uniji, organi za izdajanje dovoljenj izdajo dokumente V-Legal, za trg Unije pa dovoljenja FLEGT v skladu z zahtevami iz Priloge IV. Indonezija pripravlja podrobne postopke za izdajanje dokumentov V-Legal ali dovoljenj FLEGT za izvozne pošiljke.

Revidirani subjekti organe LV najamejo za izvedbo pregledov zakonitosti, ti pa nato izdajo potrdila o zakonitosti na podlagi sistema TLAS in dokument V-Legal ali dovoljenja FLEGT za izvoze na mednarodne trge. Organi LP revidirajo koncesije za proizvodnjo lesa na podlagi standarda TGG. Izvoznih dovoljenj ne izdajajo.

4.3. Akreditacijski organ

Indonezijski nacionalni akreditacijski organ (Komite Akreditasi Nasional – KAN) je odgovoren za akreditacijo organov OUS. V primeru težave z organom LP ali LV se lahko pritožbe predložijo organu KAN.

Organ KAN je 14. julija 2009 z ministrstvom za gozdarstvo podpisal memorandum o soglasju o zagotavljanju akreditacijskih storitev za sistem TLAS. Organ KAN je neodvisen akreditacijski organ, ustanovljen na podlagi vladne uredbe (Peraturan Pemerintah/PP) 102/2000 o nacionalni standardizaciji in predsedniškega odloka (Keputusan Presiden/Keppres) 78/2001 o nacionalnem akreditacijskem odboru.

Organ KAN deluje na podlagi standarda ISO/IEC 17011 (Splošne zahteve za akreditacijske organe, ki akreditirajo organe za ugotavljanje skladnosti). Posebej za sistem TLAS je izdelal notranjo podporno dokumentacijo za akreditacijo organov LP (DPLS 13) in LV (DPLS 14). Poleg tega bo pripravil zahteve in smernice za akreditacijo organov LV za izdajanje izvoznih dovoljenj.

Organ KAN na mednarodni ravni priznava Pacific Accreditation Cooperation (Pacifiško združenje za akreditacijo – PAC) in International Accreditation Forum (Mednarodni akreditacijski forum – IAF) za akreditacijo certifikacijskih organov za sisteme upravljanja kakovosti, sisteme ravnanja z okoljem in certificiranje proizvodov. Priznava ga tudi Asia Pacific Laboratory Accreditation Cooperation (Azijsko-pacifiško združenje za akreditacijo laboratorijev – APLAC) in International Laboratory Accreditation Cooperation (Mednarodno združenje za akreditacijo laboratorijev – ILAC).

4.4. Revidirani subjekti

Revidirani subjekti so gospodarski subjekti, pri katerih se opravi preverjanje zakonitosti. To so enote za gospodarjenje z gozdovi (koncesionarji ali imetniki dovoljenja za izkoriščanje lesa, imetniki dovoljenja za gospodarjenje z gozdovi v lokalnih skupnostih, lastniki zasebnih gozdov/zemljišč) in industrije, temelječe na gozdarstvu. Enote za gospodarjenje z gozdovi in industrije, temelječe na gozdarstvu, morajo ravnati v skladu z veljavnim standardom sistema TLAS. Za izvoz morajo industrije, temelječe na gozdarstvu, izpolnjevati zahteve za izdajanje izvoznih dovoljenj. Sistem revidiranim subjektom omogoča, da organom LP ali LV predložijo pritožbe glede izvajanja ali rezultatov revizij.

4.5. Neodvisni opazovalec

Civilna družba ima ključno vlogo pri neodvisnem spremljanju sistema TLAS. Ugotovitve neodvisnega opazovalca se lahko uporabijo tudi kot del redne ocene, ki se zahteva na podlagi tega sporazuma.

V primeru nepravilnosti pri ocenjevanju se pritožbe civilne družbe predložijo neposredno zadevnemu organu LP ali LV. Če nanje ni ustreznega odgovora, lahko subjekti civilne družbe to prijavijo organu KAN. V zvezi z nepravilnostmi pri akreditaciji se pritožbe predložijo neposredno organu KAN. Kadar koli subjekti civilne družbe odkrijejo nepravilno ravnanje gospodarskih subjektov, lahko vložijo pritožbe pri ustreznem organu LP ali LV.

4.6. Vlada

Ministrstvo za gozdarstvo ureja sistem TLAS in pooblašča akreditirane organe LP za opravljanje ocene TGG, organe LV pa za preverjanje zakonitosti in izdajanje dokumentov V-Legal.

Poleg tega ureja tudi enoto za informacije o dovoljenjih kot enoto, odgovorno za izmenjavo informacij, ki prejema in shranjuje ustrezne podatke in informacije o izdaji dokumentov V-Legal ter odgovarja na poizvedbe pristojnih organov ali zainteresiranih strani.

5. PREVERJANJE ZAKONITOSTI

5.1. Uvod

Indonezijski les se šteje za zakonit, kadar je za njegovo poreklo in postopek proizvodnje ter nadaljnjo predelavo, prevoz in trgovino potrjeno, da so v skladu z vsemi veljavnimi indonezijskimi zakoni in predpisi, kot so določeni v Prilogi II. Organi LV ugotavljajo in preverjajo skladnost.

5.2. Postopek preverjanja zakonitosti

V skladu s standardom ISO/IEC, Vodilo 65, in smernicami sistema TLAS postopek preverjanja zakonitosti vključuje naslednje:

Vloga in podpis pogodbe: imetnik dovoljenja organu LV predloži vlogo, v kateri so navedeni obseg preverjanja, profil imetnika dovoljenja in druge potrebne informacije. Pred začetkom dejavnosti preverjanja je potrebna pogodba med imetnikom dovoljenja in organom LV, v kateri so določeni pogoji za preverjanje.

Načrt preverjanja: po podpisu pogodbe o preverjanju organ LV pripravi načrt preverjanja, ki vključuje imenovanje revizijske skupine, program preverjanja in časovni raspored dejavnosti. Načrt in določeni datumi dejavnosti preverjanja se sporočijo revidiranemu subjektu. Te informacije so vnaprej na voljo neodvisnim opazovalcem prek spletnih strani organov LV in ministrstva za gozdarstvo ali sredstev javnega obveščanja.

Dejavnosti preverjanja: preverjanje vključuje tri faze: (i) uvodni revizijski sestanek, (ii) preverjanje dokumentov in opažanja na terenu ter (iii) zaključni revizijski sestanek.

- Uvodni revizijski sestanek: z revidiranim subjektom se obravnavajo cilj, obseg, časovni načrt in metodologija revizije, tako da se lahko revidirani subjekt pozanima o metodah in izvajanju dejavnosti preverjanja.
- Preverjanje dokumentov in opažanja na terenu: da bi organ LV zbral dokaze o skladnosti revidiranega subjekta z zahtevami indonezijskega sistema TLAS, pregleda sisteme in postopke ter ustrezne dokumente in evidence revidiranega subjekta. Organ LV opravi preglede na terenu za preveritev skladnosti, vključno z navzkrižnim preverjanjem ugotovitev iz uradnih inšpekcijskih poročil. Preveri tudi sistem sledljivosti lesa, ki ga uporablja revidirani subjekt, da bi se z ustreznimi dokazi prepričal, da je ves les v skladu z zahtevami glede zakonitosti.
- Zaključni revizijski sestanek: revidiranemu subjektu se predstavijo rezultati preverjanja, zlasti kakršne koli ugotovljene neskladnosti. Revidirani subjekt se lahko pozanima o rezultatih preverjanja in zagotovi pojasnila o dokazih, ki jih je predstavil organ LV.

Poročanje in odločanje: revizijska skupina sestavi poročilo o preverjanju, pri čemer upošteva strukturo, ki jo določi ministrstvo za gozdarstvo. Poročilo se pošlje revidiranemu subjektu v štirinajstih koledarskih dneh od zaključnega revizijskega sestanka. Izvod poročila, ki vključuje opis kakršnih koli ugotovitev neskladnosti, se predloži ministrstvu za gozdarstvo.

Poročilo se uporabi predvsem za odločitev o izidu preverjanja, ki jo sprejme organ LV. Organ LV sprejme odločitev o izdaji potrdila o zakonitosti na podlagi poročila o preverjanju, ki ga je pripravila revizijska skupina.

Če je ugotovljena neskladnost, organ LV ne izda potrdila o zakonitosti, kar prepreči vstop lesa v dobavno verigo s preverjenim zakonito pridobljenim lesom. Gospodarski subjekt lahko po odpravi neskladnosti ponovno predloži zahtevo za preverjanje zakonitosti.

Kršitve, ki jih organ LV odkrije med preverjanjem in prijavi ministrstvu za gozdarstvo, obravnavajo odgovorni organi v skladu z upravnimi ali sodnimi postopki. Če v zvezi z gospodarskim subjektom obstaja sum kršitve predpisov, se lahko nacionalni, pokrajinski in okrožni organi odločijo ustaviti njegove dejavnosti.

Izdaja potrdila o zakonitosti in ponovna izdaja potrdila: organ LV izda potrdilo o zakonitosti, če je ugotovljeno, da revidirani subjekt deluje v skladu z vsemi kazalniki iz standarda zakonitosti, vključno s pravili o nadzoru nad dobavno verigo lesa.

Organ LV lahko ministrstvu za gozdarstvo kadar koli poroča o izdanih, spremenjenih, začasno preklicanih in odvzetih potrdilih ter vsake tri mesece izda poročilo. Ministrstvo za gozdarstvo ta poročila objavi na svoji spletni strani.

Potrdilo o zakonitosti velja tri leta, nato mora gospodarski subjekt opraviti revizijo za ponovno izdajo potrdila. Postopek za ponovno izdajo potrdila se opravi pred datumom poteka veljavnosti potrdila.

Nadzor: pri gospodarskih subjektih s potrdilom o zakonitosti se opravi letni nadzor, pri katerem se upoštevajo načela zgoraj povzetih dejavnosti preverjanja. Organ LV lahko nadzor opravi prej, kot je predvideno, pred letno revizijo, če je bil obseg preverjanja razširjen.

Nadzorna ekipa sestavi poročilo o nadzoru. Izvod poročila, ki vključuje opis kakršne koli ugotovljene neskladnosti, se predloži ministrstvu za gozdarstvo. Zaradi neskladnosti, ugotovljenih z nadzorom, se potrdilo o zakonitosti začasno prekliče ali odvzame.

Kršitve, ki jih organ LV ugotovi med nadzorom in prijavi ministrstvu za gozdarstvo, obravnavajo pristojni organi v skladu z upravnimi ali sodnimi postopki.

Posebne revizije: gospodarski subjekti s potrdilom o zakonitosti morajo organu LV sporočiti vse spremembe v lastništvu, strukturah, upravljanju in postopkih, ki vplivajo na kakovost nadzorov zakonitosti med veljavnostjo potrdila. Organ LV lahko opravi posebne revizije, s katerimi raziše pritožbe ali spore, ki so jih vložili neodvisni opazovalci, vladne institucije ali druge zainteresirane strani, ali na podlagi poročila gospodarskega subjekta o spremembah, ki vplivajo na kakovost nadzorov zakonitosti.

5.3. Odgovornost vlade za izvrševanje

Ministrstvo za gozdarstvo ter pokrajinski in okrožni gozdarski uradi so odgovorni za nadzor nad dobavno verigo lesa in preverjanje s tem povezanih dokumentov (npr. letnih delovnih načrtov, poročil o sečnji, bilančnih preglednic hlodovine, prevoznih listin, bilančnih preglednic hlodovine/surovin/predelanih proizvodov in kontrolnih seznamov proizvodnje). V primeru nedoslednosti lahko gozdarski uradniki zadržijo odobritev dokumentov o nadzoru, kar povzroči začasno ustavitev dejavnosti.

Kršitve, ki jih odkrijejo gozdarski uradniki ali neodvisni opazovalci, se sporočijo organu LV, ki lahko izdano potrdilo o zakonitosti po preverjanju začasno prekliče ali odvzame. Gozdarski uradniki lahko v skladu z regulativnimi postopki ustrezno nadalje ukrepajo.

Ministrstvo za gozdarstvo prejme tudi izvode poročil o preverjanju ter poznejša poročila o nadzoru in posebnih revizijah, ki jih sestavijo organi LV. Kršitve, ki jih odkrijejo organi LV, gozdarski uradniki ali neodvisni opazovalci, se obravnavajo v skladu z upravnimi in sodnimi postopki. Če v zvezi z gospodarskim subjektom obstaja sum kršitve predpisov, se lahko nacionalni, pokrajinski in okrožni organi odločijo začasno ali dokončno ustaviti njegove dejavnosti.

6. IZDAJANJE DOVOLJENJ FLEGT

Indonezijsko dovoljenje FLEGT je znano kot „dokument V-Legal“. To je izvozno dovoljenje, s katerim se dokazuje, da so izvoženi lesni proizvodi v skladu z indonezijskim standardom zakonitosti, kot je določen v Prilogi II, in izvirajo iz dobavne verige z ustreznim nadzorom za preprečevanje vstopa lesa iz neznanih virov. Dokument V-Legal izdajajo organi LV, ki delujejo kot organi za izdajanje dovoljenj, kot dovoljenje FLEGT za pošiljke v Unijo pa se bo uporabljal, ko se bosta pogodbenici dogovorili o začetku sheme izdajanja dovoljenj FLEGT.

Indonezija bo jasno opredelila postopke za izdajanje dokumentov V-Legal ter prek svojih organov za izdajanje dovoljenj (LV) in spletne strani ministrstva za gozdarstvo o njih obvestila izvoznike in vse druge zadevne strani.

Ministrstvo za gozdarstvo je ustanovilo enoto za informacije o dovoljenjih, ki skrbi za podatkovno zbirko s kopijami vseh dokumentov V-Legal in poročil o neskladnosti, ki so jih pripravili organi LV. V primeru poizvedbe o verodostojnosti, popolnosti in veljavnosti dokumenta V-Legal ali dovoljenja FLEGT bodo pristojni organi v Uniji za nadaljnja pojasnila stopili v stik z enoto za informacije o dovoljenjih pri ministrstvu za gozdarstvo. Ta enota se bo povezala z zadevnim organom LV. Enota za informacije o dovoljenjih bo pristojnim organom odgovorila po prejetju informacij od organa LV.

Dokument V-Legal se izda pred prevozom na točko izvoza, ko je določena izvozna pošiljka. Postopek je naslednji:

6.1. organ LV, ki ima pogodbo z izvoznikom, izda dokument V-Legal za pošiljko lesnih proizvodov, ki bo izvožena;

- 6.2. izvoznikov notranji sistem sledljivosti zagotavlja dokaze o zakonitosti lesa za izdajo dovoljenja za izvoz. Ta sistem obsega najmanj celotni nadzor, povezan z dobavno verigo, od faze, ko so bile surovine (kot so hlodi ali polpredelani proizvodi) odpremljene v lesnopredelovalni obrat, do nadzora v samem obratu in nadzora od obrata do točke izvoza;
- 6.2.1. kar zadeva primarno industrijo, izvoznikov sistem sledljivosti obsega najmanj prevoz z začasnega skladišča hlodovine ali skladišča hlodovine in vse nadaljnje faze do točke izvoza;
- 6.2.2. kar zadeva sekundarno industrijo, sistem sledljivosti obsega najmanj prevoz od primarne industrije in vse nadaljnje faze do točke izvoza;
- 6.2.3. v izvoznikov notranji sistem sledljivosti je vključena tudi vsaka predhodna faza v dobavni verigi, kot je navedena v točkah 6.2.1 in 6.2.2, če jo upravlja izvoznik;
- 6.2.4. če jo upravlja pravni subjekt, ki ni izvoznik, organ LV preveri, da predhodne faze dobavne verige, kot je navedena v točkah 6.2.1 in 6.2.2, nadzorujejo izvoznikovi dobavitelji ali poddobavitelji ter da je v prevoznih listinah navedeno, da les izvira ali ne izvira s sečišča, ki ni bilo potrjeno kot zakonito;
- 6.2.5. za izdajo dokumenta V-Legal morajo imeti vsi dobavitelji v izvoznikovi dobavni verigi, ki so vključeni v pošiljko, veljavno potrdilo o zakonitosti ali TGG ter dokazati, da je bila dobava preverjenega zakonito pridobljenega lesa v vseh fazah dobavne verige ločena od dobav, ki niso zajete z veljavnim potrdilom o zakonitosti ali TGG.
- 6.3. Za pridobitev dokumenta V-Legal mora biti podjetje registrirano kot izvoznik (imetnik ETPIK), ki ima veljavno potrdilo o zakonitosti. Imetnik ETPIK organu LV predloži vlogo in priloži naslednje dokumente, s katerimi dokaže, da lesne surovine v proizvodni izvirajo samo iz preverjenih zakonitih virov:
- 6.3.1. povzetek prevoznih listin za ves les/surovine, ki jih je proizvodni obrat prejel od zadnje revizije (do največ dvanajst mesecev), in
- 6.3.2. povzetke bilančnih preglednic lesa/surovin in bilančnih preglednic predelanega lesa od zadnje revizije (do največ dvanajst mesecev).
- 6.4. Organ LV nato opravi naslednje korake preverjanja:
- 6.4.1. usklajevanje podatkov na podlagi povzetkov prevoznih listin, bilančnih preglednic lesa/surovin ter bilančnih preglednic predelanega lesa;
- 6.4.2. nadzor izkoristka za vsako vrsto proizvoda na podlagi analize bilančnih preglednic lesa/surovin in bilančnih preglednic predelanega lesa;
- 6.4.3. po potrebi se lahko po usklajevanju podatkov opravi obisk na terenu, da se zagotovi skladnost z informacijami, ki jih je treba navesti v dokumentu V-Legal. To lahko vključuje preglede vzorcev izvoznih pošilk ter inšpekcijske preglede delovanja proizvodnega obrata in vodenja evidenc.
- 6.5. Rezultat preverjanja:
- 6.5.1. če imetnik ETPIK ravna v skladu z zahtevami glede zakonitosti in dobavne verige, organ LV izda dokument V-Legal v obliki, ki je predstavljena v Prilogi IV;

6.5.2. imetnik ETPIK, ki izpolnjuje zgoraj navedene zahteve, lahko na proizvodih in/ali embalaži uporabi znak skladnosti. Pripravljene so bile smernice o uporabi oznake skladnosti.

6.5.3. če imetnik ETPIK ne ravna v skladu z zahtevami glede zakonitosti in dobavne verige, organ LV namesto dokumenta V-Legal izda poročilo o neskladnosti.

6.6. Organ LV:

6.6.1. pošlje izvod dokumenta V-Legal ali poročila o neskladnosti ministrstvu za gozdarstvo v štiriindvajsetih urah od sprejetja odločitve;

6.6.2. vsake tri mesece ministrstvu za gozdarstvo predloži izčrpno poročilo in javno zbirno poročilo, v katerih so navedeni število izdanih dokumentov V-Legal ter število in vrsta odkritih neskladnosti, kopije teh poročil pa pošlje organu KAN, ministrstvu za trgovino in ministrstvu za industrijo.

7. SPREMLJANJE

Indonezijski sistem TLAS vključuje spremljanje, ki ga izvaja civilna družba (neodvisno spremljanje), in celovito oceno. Dodana je še redna ocena, da bi sistem postal še zanesljivejši za prostovoljni sporazum o partnerstvu FLEGT.

Civilna družba izvaja neodvisno spremljanje za oceno skladnosti gospodarskih subjektov ter organov LP in LV z zahtevami indonezijskega sistema TLAS, vključno z akreditacijskimi standardi in smernicami. Civilna družba v tem okviru so indonezijski pravni subjekti, ki vključujejo gozdarske nevladne organizacije, skupnosti, ki živijo v gozdu ali njegovi bližini, in posamezne indonezijske državljane.

Celovito oceno opravi skupina zainteresiranih strani, ki po pooblastilu ministrstva za gozdarstvo preuči indonezijski sistem TLAS ter opredeli vrzeli in mogoče izboljšave sistema.

Cilj redne ocene je neodvisno zagotovilo, da indonezijski sistem TLAS deluje, kot je opisano, s čimer se utrjuje verodostojnost izdanih dovoljenj FLEGT. Pri redni oceni se uporabljajo ugotovitve in priporočila iz neodvisnega spremljanja in celovite ocene. Pristojnosti in naloge pri redni oceni so določeni v Prilogi VI.

Dodatek

NADZOR NAD DOBAVNO VERIGO

1. OPIS OPERATIVNEGA NADZORA NAD DOBAVNO VERIGO ZA LES IZ GOZDOV V DRŽAVNI LASTI

1.1. Sečišče

(a) Glavne dejavnosti:

- imetnik dovoljenja opravi označevanje lesa (štetje dreves);
- imetnik dovoljenja pripravi poročilo o označevanju lesa;
- okrožni gozdarski uradnik preveri in odobri poročilo o označevanju lesa;
- imetnik dovoljenja predloži predlog letnega delovnega načrta;
- pokrajinski gozdarski uradnik odobri letni delovni načrt;
- imetnik dovoljenja opravi sečnjo, vključno z vleko hlodov do začasnega skladišča hlodovine.

(b) Postopki:

- imetnik dovoljenja pri označevanju lesa (štetju dreves) uporablja signirne ploščice. Te signirne ploščice so sestavljene iz treh ločljivih delov, ki se pritrdijo na štor, posekani hlod in poročilo gospodarskega subjekta. Vsak del vsebuje informacije, potrebne za sledenje lesa, vključno s številko drevesa in njegovo lokacijo;
- imetnik dovoljenja pripravi poročilo o označevanju lesa, ki vsebuje informacije o številu, ocenjeni količini, predhodni identifikaciji vrst in lokaciji dreves, ki bodo posekana, ter povzetek, pri čemer uporabi uradne obrazce ministrstva za gozdarstvo;
- imetnik dovoljenja predloži poročilo o označevanju lesa okrožnemu gozdarskemu uradniku. Uradnik ga preveri na podlagi predloženih dokumentov in vzorčenja na terenu. Če je vse v redu, odobri poročilo;
- poročilo o označevanju lesa je podlaga za predlog letnega delovnega načrta, ki ga pripravi imetnik dovoljenja in ga predloži pokrajinskemu gozdarskemu uradniku v pregled in odobritev. Uradnik pregleda predlagani letni delovni načrt, ga navzkrižno preveri na podlagi odobrenega poročila o označevanju lesa in odobri, če je vse v redu;
- ko uradnik odobri letni delovni načrt, se lahko imetnik dovoljenja loti sečnje;
- med sečnjo se uporabljajo signirne ploščice, ki zagotavljajo, da je hlod z odobrenega sečišča, kot je opisano zgoraj.

1.2. Začasno skladišče hlodovine

(a) Glavne dejavnosti:

- imetnik dovoljenja po potrebi hlode razžaga in jih označi, da zagotovi skladnost s poročilom o proizvodnji hlodovine;
- imetnik dovoljenja hlode izmeri in razvrsti;
- imetnik dovoljenja pripravi popisni list hlodovine;

- imetnik dovoljenja predloži predlog poročila o proizvodnji hlodovine;
- okrožni gozdarski uradnik odobri poročilo o proizvodnji hlodovine.

(b) Postopki:

- imetnik dovoljenja označi vse razžagane hlope;
- trajna fizična oznaka hlodov vključuje izvirno identifikacijsko številko drevesa in druge znake, ki omogočajo povezavo hloda z odobrenim sečiščem;
- imetnik dovoljenja izmeri in razvrsti vse hlope, informacije o hlokih pa vpiše na popisni list hlodovine, za kar uporabi uradni obrazec ministrstva za gozdarstvo;
- imetnik dovoljenja na podlagi popisnega lista hlodovine pripravi redno poročilo o proizvodnji hlodovine in povzetek poročila, za kar uporabi uradni obrazec ministrstva za gozdarstvo;
- imetnik dovoljenja redno predloži poročilo o proizvodnji hlodovine in povzetek poročila okrožnemu gozdarskemu uradniku v odobritev;
- okrožni gozdarski uradnik poročila preveri fizično na podlagi vzorcev. Rezultate fizičnega preverjanja povzame v seznamu preverjanja hlodovine, za kar uporabi uradni obrazec ministrstva za gozdarstvo;
- če je rezultat fizičnega preverjanja pozitiven, uradnik odobri poročilo o proizvodnji hlodovine;
- ko uradnik preveri hlope, jih je treba zložiti ločeno od nepreverjenih hlodov;
- poročilo o proizvodnji hlodovine se uporabi za izračun potrebnega plačila pristojbine za sklad za zagotavljanje gozdnih virov in pogozdovanje (kot je ustrezno).

(c) Usklajevanje podatkov:

Za koncesije za naravne gozdove:

okrožni gozdarski uradnik preveri število hlodov, signirne ploščice in skupen (kumulativen) volumen hlodov, ki so bili posekani in navedeni v poročilu o proizvodnji hlodovine, glede na kvoto, odobreno v letnem delovnem načrtu.

Za koncesije za nasade gozdnega drevja:

okrožni gozdarski uradnik preveri skupen (kumulativen) volumen hlodov, ki so bili posekani in navedeni v poročilu o proizvodnji hlodovine, glede na kvoto, odobreno v letnem delovnem načrtu.

1.3. Skladišče hlodovine

Hlodi se prepeljejo z začasnega skladišča hlodovine na skladišče hlodovine ter nato bodisi neposredno v lesnopredelovalni obrat bodisi na vmesno skladišče hlodovine.

(a) Glavne dejavnosti:

- imetnik dovoljenja pripravi popisni list hlodovine;
- okrožni gozdarski urad izda račun, imetnik dovoljenja pa plača ustrezne pristojbine za sklad za zagotavljanje gozdnih virov in pogozdovanje; Okrožni gozdarski uradnik na podlagi popisnega lista hlodovine opravi terenski inšpekcijski pregled;

- če je rezultat terenskega inšpekcijskega pregleda pozitiven, uradnik izda prevozno listino za hlodovino, ki ji je priložen popisni list hlodovine;
- imetnik dovoljenja pripravi bilančno preglednico hlodovine.

(b) Postopki:

- imetnik dovoljenja predloži zahtevo za poravnavo ustreznih pristojbin okrožnemu gozdarskemu uradniku, pristojnemu za izdajo računov, na podlagi popisnega lista hlodovine, ki je priložen zahtevi;
- na podlagi zgoraj navedene zahteve okrožni gozdarski uradnik izda račun ali račune, ki jih mora poravnati imetnik dovoljenja;
- imetnik dovoljenja plača znesek, določen na računu(-ih) za sklad za zagotavljanje gozdnih virov in pogozdovanje, okrožni gozdarski uradnik pa izda potrdilo ali potrdila o plačilu;
- imetnik dovoljenja predloži zahtevo za izdajo prevoznih listin za hlodovino, ki ji priloži potrdilo o plačilu, popisni list hlodovine in bilančno preglednico hlodovine;
- okrožni gozdarski uradnik opravi upravno in fizično preverjanje hlodov, ki bodo prepeljani, ter pripravi poročilo o preverjanju;
- če je rezultat preverjanja pozitiven, okrožni gozdarski uradnik izda prevozne listine za hlodovino;
- imetnik dovoljenja pripravi/posodobi bilančno preglednico hlodovine, da evidentira količino prispelih, skladiščenih ali odpremljenih hlodov na skladišču hlodovine.

(c) Usklajevanje podatkov:

Okrožni gozdarski uradnik preveri bilančno preglednico hlodovine, pri čemer primerja pritok, odtok in skladiščenje hlodovine na skladišču hlodovine na podlagi poročil o proizvodnji hlodovine in ustreznih prevoznih listin za hlodovino.

1.4. Vmesno skladišče hlodovine

Vmesna skladišča hlodovine se uporabljajo, če se hlodi ne prepeljejo neposredno s koncesijskega območja do skladišča pri žagi. Vmesna skladišča hlodovine se uporabljajo zlasti pri prevozu hlodov med otoki ali menjavi prevoznega sredstva.

Dovoljenje za vzpostavitev vmesnega skladišča hlodovine izda gozdarski uradnik na podlagi predloga, ki ga predloži imetnik dovoljenja. Dovoljenje za vmesno skladišče hlodovine velja pet let, vendar se lahko po pregledu in odobritvi gozdarskega uradnika podaljša.

(a) Glavne dejavnosti:

- uradnik prekine veljavnost prevozne listine za hlodovino;
- imetnik dovoljenja pripravi bilančno preglednico hlodovine;
- imetnik dovoljenja pripravi popisni list hlodovine;
- imetnik dovoljenja izpolni prevozno listino za hlodovino na podlagi obrazca, ki ga zagotovi ministrstvo za gozdarstvo.

(b) Postopki:

- okrožni gozdarski uradnik fizično preveri število, vrste in dimenzije prispelih hlodov s štetjem (popisom) ali vzorčenjem, če je hlodov več kot 100;

- če je rezultat preverjanja pozitiven, uradnik prekine veljavnost prevozne listine za hlodovino za prispеле hlode;
- imetnik dovoljenja pripravi bilančno preglednico hlodovine kot sredstvo za nadzor nad pritokom in odtokom hlodov na vmesnem skladišču hlodovine;
- imetnik dovoljenja za odpremljene hlode pripravi popisni list hlodovine, ki je povezan s predhodnimi prevoznimi listinami za hlodovino;
- imetnik dovoljenja izpolni prevozno listino za hlodovino za premestitev hlodov z vmesnega skladišča hlodovine.

(c) Usklajevanje podatkov:

Okrožni gozdarski uradnik preveri usklajenost med hlodi, prepeljanimi s skladišča hlodovine, in hlodi, prispelimi na vmesno skladišče hlodovine.

Imetnik dovoljenja posodobi bilančno preglednico hlodovine, v kateri so evidentirani pritoki, odtoki in skladiščenje hlodov na vmesnem skladišču hlodovine, na podlagi ustreznih prevoznih listin za hlodovino.

2. OPIS OPERATIVNEGA NADZORA NAD DOBAVNO VERIGO LESA IZ GOZDOV/Z ZEMLJIŠČ V ZASEBNI LASTI

Sečnja v gozdovih/na zemljiščih v zasebni lasti je urejena z uredbo ministra za gozdarstvo P.30/Menhut-II/2012 (v nadaljnjem besedilu: uredba).

Za zasebne lastnike gozdov/zemljišč ne veljajo zakonske zahteve, da morajo drevesa, popisana za sečnjo, ali hlode opremiti z identifikacijskimi oznakami. Skladišča hlodovine in vmesna skladišča hlodovine se na splošno ne uporabljajo za les, pridobljen iz gozdov/z zemljišč v zasebni lasti.

Nadzorni postopki za les iz gozdov/z zemljišč v zasebni lasti se razlikujejo za hlode dreves, ki so bila ob pridobitvi zemljiške pravice na zemljišču, in hlode dreves, ki so bila zasajena po pridobitvi zemljiške pravice. Odvisni so tudi od vrste posekanih dreves. Plačilo pristojbine za sklad za zagotavljanje gozdnih virov in sklad za pogozdovanje se uporablja za hlode dreves, ki so bila ob pridobitvi zemljiške pravice že na zemljišču, ne uporablja pa se za hlode dreves, ki so bila zasajena ali so začela rasti po pridobitvi zemljiške pravice.

Za hlode dreves, zasajenih po pridobitvi zemljiške pravice, obstajata dve možnosti:

- za vrste, naštete v členu 5(1) Uredbe, lastnik pripravi račun, ki se uporablja kot prevozna listina;
- za druge vrste občinski predstojnik ali imenovani uradnik izda prevozno listino.

Za hlode dreves, ki so bila na zemljišču pred podelitvijo zemljiške pravice, prevozno listino izda okrožni gozdarski uradnik.

Sečišče/začasno skladišče hlodovine

(a) Glavne dejavnosti:

- priznanje lastninske pravice;
- po potrebi razžaganje;
- merjenje;
- priprava popisnega lista hlodovine;

- okrožni gozdarski urad izda račun, lastnik pa zaračunani znesek plača v sklad za zagotavljanje gozdnih virov in/ali pogozdovanje;
- izdaja ali priprava prevozne listine.

(b) Postopki:

- imetnik zasebnega gozda/zemljišča zaprosi za priznanje lastninske pravice;
- ko je lastninska pravica na gozdu/zemljišču priznana, lastnik pripravi popisni list hlodovine po merjenju hlodov.

Za hlode dreves, ki so na zemljišču pred podelitvijo zemljiške pravice:

- lastnik predloži popisni list hlodovine in zahtevo za poravnavo pristojbine za sklad za zagotavljanje gozdnih virov in pogozdovanje okrožnemu gozdarskemu uradniku;
- uradnik pregleda dokumente in fizično preveri hlode (dimenzije, identifikacija vrst in število hlodov);
- če je rezultat pregleda dokumentov in fizičnega preverjanja pozitiven, okrožni gozdarski uradnik lastniku izda račun za plačilo pristojbine za sklad za zagotavljanje gozdnih virov in pogozdovanje;
- lastnik zemljišča občinskemu predstojniku predloži potrdilo o plačilu pristojbine za sklad za zagotavljanje gozdnih virov in pogozdovanje ter zahtevo za izdajo prevozne listine za hlodovino;
- občinski predstojnik pregleda dokumente in fizično preveri hlode (dimenzije, identifikacija vrst in število hlodov);
- na podlagi zgornjega občinski predstojnik izda prevozno listino za hlodovino.

Za hlode dreves, zasajenih po podelitvi zemljiške pravice:

Vrste, našteje v členu 5(1) Uredbe:

- lastnik označi hlode in identificira vrste;
- lastnik pripravi popisni list hlodovine;
- na podlagi zgornjega lastnik pripravi račun na podlagi obrazca, ki ga določi ministrstvo za gozdarstvo, pri čemer se račun uporablja tudi kot prevozna listina;

Druge vrste, ki niso našteje v členu 5(1) Uredbe:

- lastnik označi hlode in identificira vrste;
- lastnik pripravi popisni list hlodovine;
- lastnik predloži popisni list hlodovine in zahtevo za izdajo prevozne listine za hlodovino občinskemu predstojniku ali pristojnemu uradniku;
- občinski predstojnik ali pristojni uradnik pregleda dokumente in fizično preveri hlode (identifikacija vrst, število hlodov in lokacija sečnje);
- na podlagi zgornjega občinski predstojnik ali pristojni uradnik izda prevozno listino za hlodovino na podlagi obrazca, ki ga določi ministrstvo za gozdarstvo.

(c) Usklajevanje podatkov:

občinski predstojnik, ali pristojni uradnik, ali okrožni gozdarski uradnik primerja količino posekanih hlodov s popisnim listom hlodovine.

3. OPIS OPERATIVNEGA NADZORA NAD DOBAVNIMI VERIGAMI LESA ZA INDUSTRIJO IN IZVOZ

3.1. Primarna/celostna industrija

(a) Glavne dejavnosti:

- lesnopredelovalni obrat pripravi bilančno preglednico hlodovine;
- okrožni gozdarski uradnik fizično preveri hlode;
- uradnik prekine veljavnost prevozne listine za hlodovino;
- predelovalni obrat pripravi kontrolni seznam surovin in proizvodov;
- predelovalni obrat pripravi bilančno preglednico predelanega lesa;
- predelovalni obrat izpolni listino za prevoz lesnih proizvodov na podlagi obrazca, ki ga določi ministrstvo za gozdarstvo;
- priprava prodajnega poročila predelovalnega obrata.

(b) Postopki:

- predelovalni obrat pripravi bilančno preglednico hlodovine kot sredstvo za evidentiranje tokov hlodov v predelovalni obrat, iz njega in v njem;
- predelovalni obrat okrožnemu gozdarskemu uradniku predloži izvode prevoznih listin za hlodovino, ki ustrezajo vsaki seriji hlodov, sprejeti v predelovalni obrat;
- uradnik preveri podatke v poročilih, tako da jih primerja s fizičnimi proizvodi. To lahko stori z vzorčenjem, če je kosov več kot 100;
- če je rezultat preverjanja pozitiven, uradnik prekine veljavnost prevoznih listin za hlodovino;
- uradnik arhivira izvode prevoznih listin za hlodovino in pripravi zbirni seznam prevoznih listin za hlodovino na podlagi obrazca, ki ga določi ministrstvo za gozdarstvo;
- izvodi prevoznih listin za hlodovino, katerih veljavnost je uradnik prekinil, se izročijo podjetju za arhiviranje;
- povzetek prevoznih listin za hlodovino se ob koncu vsakega meseca predloži okrožnemu gozdarskemu uradu;
- predelovalni obrat pripravi kontrolni seznam surovin in proizvodov po proizvodnih linijah kot sredstvo za nadzor nad vložkom hlodov in izložkom lesnih proizvodov ter za izračun izkoristka;
- predelovalni obrat pripravi bilančno preglednico predelanega lesa kot sredstvo za poročanje o tokovih lesnih proizvodov v predelovalnem obratu in iz njega ter zalogah;
- podjetje ali predelovalni obrat redno pošilja prodajna poročila predelovalnega obrata okrožnemu gozdarskemu uradu.

(c) Usklajevanje podatkov:

Podjetje preveri bilančno preglednico hlodovine, tako da na podlagi prevoznih listin za hlodovino primerja pritoke, odtoke in skladiščenje hlodov.

Kontrolni seznam proizvodnje se uporablja za usklajevanje vstopne in izstopne količine s proizvodnih linij, izkoristek pa se primerja z objavljeno povprečno stopnjo.

Podjetje preveri bilančno preglednico predelanih proizvodov, tako da na podlagi listin za prevoz lesnih proizvodov primerja pritoke, odtoke in skladiščenje proizvodov.

Okrožni gozdarski uradnik preveri usklajevanje, ki ga opravi podjetje.

3.2. Sekundarna industrija

(a) Glavne dejavnosti:

- proizvodni obrat pripravi bilančno preglednico predelanega lesa (polpredelanih proizvodov) in predelanih proizvodov;
- proizvodni obrat pripravi račune, ki se uporabljajo tudi kot prevozne listine za predelane lesne proizvode;
- proizvodni obrat pripravi bilančno preglednico predelanega lesa;
- podjetje ali proizvodni obrat pripravi prodajno poročilo.

(b) Postopki:

- proizvodni obrat arhivira listine za prevoz predelanega lesa (za vstopni material) in pripravi povzetek teh dokumentov, ki se predloži okrožnemu gozdarskemu uradniku;
- proizvodni obrat uporabi kontrolni seznam predelanega lesa in predelanih proizvodov po proizvodnih linijah kot sredstvo za poročanje o tokovih materiala v proizvodni obrat in izločkih proizvodov ter za izračun izkoristka surovin;
- proizvodni obrat pripravi bilančno preglednico predelanega lesa kot sredstvo za nadzor nad tokovi materiala v predelovalni obrat, izločki lesnih proizvodov in zalogami. Proizvodni obrat ali tovarna pripravi račune za predelane proizvode, ki se sicer lahko uporabljajo kot prevozne listine, in arhivira izvode računov. Vsakemu računu je priložen seznam lesnih proizvodov;
- podjetje ali proizvodni obrat pošlje prodajna poročila okrožnemu gozdarskemu uradu.

(c) Usklajevanje podatkov:

proizvodni obrat preveri bilančno preglednico predelanega lesa, tako da na podlagi listin za prevoz predelanega lesa in kontrolnega seznama za predelani les primerja pritoke, odtoke in skladiščenje materiala.

Kontrolni seznam proizvodnje se uporablja za preverjanje vstopne in izstopne količine s proizvodnih linij ter oceno izkoristka.

Podjetje preveri bilančno preglednico predelanih proizvodov, tako da na podlagi računov primerja pritoke, odtoke in skladiščenje proizvodov.

Zgoraj navedeno se preverja na podlagi uredbe generalnega direktorja za rabo gozdov P.8/VI-BPPHH/2011.

4. IZVOZ

Postopki in usklajevanja za izvoz lesa s poreklom iz gozdov v državni lasti in gozdov/zemljišč v zasebni lasti so enaki.

(a) Glavne dejavnosti:

- ministrstvo za trgovino izvozniku izda potrdilo o registriranem izvozniku proizvodov gozdarske industrije (ETPIK);
- izvoznik zaprosi za izdajo dokumenta V-Legal/dovoljenja FLEGT za vsako izvozno pošiljko;
- organ LV preveri, ali so zadevni pogoji izpolnjeni, in izda dokument V-Legal/dovoljenje FLEGT;
- izvoznik pripravi izvozno deklaracijo, ki jo predloži carinskim organom;
- carinski organi izdajo dokument o odobritvi izvoza za carinjenje.

(b) Postopki:

- izvoznik zaprosi organ LV za izdajo dokumenta V-Legal/dovoljenja FLEGT;
 - organ LV izda dokument V-Legal/dovoljenje FLEGT po pregledu dokumentov in fizičnem preverjanju, s katerima se prepriča, da les ali lesni proizvodi izvirajo iz preverjenih zakonitih virov in so izdelani v skladu z opredelitvijo zakonitosti iz Priloge II;
 - izvoznik carinskim organom v odobritev predloži izvozno deklaracijo, ki so ji priloženi račun, dobavnica, potrdilo o plačilu izvozne dajatve/Bukti Setor Bea Keluar (če je urejeno), potrdilo ETPIK, dokument V-Legal/dovoljenje FLEGT, izvozno dovoljenje/Surat Persetujuan Ekspor (če je urejeno), poročilo nadzornika (če je urejeno) in dokument CITES (kjer je to ustrezno);
 - če je rezultat preverjanja izvozne deklaracije pozitiven, carinski organi izdajo dokument o odobritvi izvoza/Nota Pelayanan Ekspor.
-

PRILOGA VI

PRISTOJNOSTI IN NALOGE PRI REDNI OCENI

1. CILJ

Redna ocena je neodvisna ocena, ki jo opravi neodvisna tretja stran, imenovana ocenjevalec. Cilj redne ocene je zagotoviti, da indonezijski sistem TLAS deluje, kot je opisano, in tako krepiti verodostojnost dovoljenj FLEGT, izdanih na podlagi tega sporazuma.

2. OBSEG

Redna ocena zajema:

1. delovanje nadzornih ukrepov od točke proizvodnje v gozdu do točke izvoza lesnih proizvodov;
2. sisteme za upravljanje podatkov in sledljivost lesa, ki podpirajo sistem TLAS, izdajanje dovoljenj FLEGT ter statistične podatke o proizvodnji, izdanih dovoljenjih in trgovini, pomembne za ta sporazum.

3. REZULTATI

Rezultati redne ocene so redna poročila, v katerih so predstavljeni ugotovitve ocene in priporočila za ukrepe, ki jih je treba sprejeti za odpravo vrzeli in pomanjkljivosti v sistemu, ugotovljenih z oceno.

4. GLAVNE DEJAVNOSTI

Dejavnosti redne ocene med drugim vključujejo:

- (a) preglede ravnanja v skladu z zahtevami pri vseh organih, ki izvajajo nadzorne funkcije v okviru določb sistema TLAS;
- (b) oceno učinkovitosti nadzora nad dobavno verigo od točke proizvodnje v gozdu do točke izvoza iz Indonezije;
- (c) oceno ustreznosti sistemov za upravljanje podatkov in sledljivost lesa, ki podpirajo sistem TLAS, in izdajanja dovoljenj FLEGT;
- (d) opredelitev in evidentiranje primerov neskladnosti in pomanjkljivosti v sistemu ter določitev potrebnih popravilnih ukrepov;
- (e) oceno učinkovitega izvajanja predhodno opredeljenih in priporočenih popravilnih ukrepov ter
- (f) poročanje o ugotovitvah skupnemu odboru za izvajanje Sporazuma (JIC).

5. METODOLOGIJA OCENE

- 5.1. Ocenjevalec uporablja dokumentirano metodologijo, ki temelji na dokazih in izpolnjuje zahteve standarda ISO/IEC 19011 ali enakovredne zahteve. To vključuje ustrezne preglede zadevne dokumentacije, postopkov delovanja in evidenc postopkov organizacij, odgovornih za izvajanje sistema TLAS, odkrivanje neskladnosti in pomanjkljivosti v sistemu ter izdajanje zahtev za ustrezne popravne ukrepe.

5.2. Ocenjevalec med drugim:

- (a) pregleda postopek akreditacije organov za neodvisno oceno in preverjanje skladnosti (LP in LV);
- (b) pregleda dokumentirane postopke vsakega organa, vključenega v nadzor nad izvajanjem sistema TLAS, ter oceni njihovo celovitost in skladnost;

- (c) preuči izvajanje dokumentiranih postopkov in vodenje evidenc, vključno z delovnimi praksami, z obiski uradov, območij sečnje, skladišč hlodovine/bazenov za skladiščenje hlodovine, gozdnih kontrolnih točk, predelovalnih obratov ter izvoznih in uvoznih točk;
- (d) preuči informacije, ki so jih zbrali regulativni in izvršilni organi, organi LP in LV ter drugi organi, ki so v sistemu TLAS določeni za preverjanje skladnosti;
- (e) preuči podatke, ki jih zberejo organizacije iz zasebnega sektorja, vključene v izvajanje sistema TLAS;
- (f) oceni razpoložljivost javnih informacij, določenih v Prilogi IX, vključno z učinkovitostjo mehanizmov za razkrievanje informacij;
- (g) uporabi ugotovitve in priporočila iz poročil o neodvisnem spremljanju in celoviti oceni ter poročil neodvisnega opazovalca trga;
- (h) si prizadeva pridobiti stališča zainteresiranih strani in uporabi njihove informacije, ki so neposredno ali posredno vključene v izvajanja sistema TLAS, ter
- (i) uporabi ustrezno vzorčenje in metode pregledov na kraju samem, da oceni delo regulativnih agencij za gozdove, organov LP in LV, industrijskih akterjev ter drugih zadevnih akterjev na vseh ravneh gozdarskih dejavnosti, nadzora nad dobavno verigo, predelave lesa in izdajanja izvoznih dovoljenj, vključno z navzkrižnim preverjanjem glede na informacije o uvozu lesa iz Indonezije, ki jih zagotovi Unija.

6. USPOSOBLJENOST OCENJEVALCA

Ocenjevalec je pristojna, neodvisna in nepristranska tretja oseba, ki izpolnjuje naslednje zahteve:

- (a) ocenjevalec dokaže usposobljenost in sposobnost izpolnjevati zahteve standarda ISO/IEC, Vodilo 65, in standarda ISO/IEC 17021 ali enakovredne zahteve, vključno z usposobljenostjo za izvajanje ocenjevanja, ki zajema gozdni sektor in dobavne verige gozdnih proizvodov;
- (b) ocenjevalec ni neposredno vključen v gospodarjenje z gozdovi, predelavo lesa, trgovino z lesom ali nadzor nad gozdnim sektorjem v Indoneziji ali Uniji;
- (c) ocenjevalec je neodvisen od vseh drugih sestavnih delov sistema TLAS in indonezijskih regulativnih organov za gozdove ter ima sisteme, s katerimi se izogiba navzkrižjem interesov. Vsako morebitno navzkrižje interesov prijavi in sprejme učinkovite ukrepe za njegovo ublažitev;
- (d) ocenjevalec in njegovi zaposleni, ki izvajajo naloge v zvezi z ocenjevanjem, imajo dokazane izkušnje z revizijami gospodarjenja s tropskim gozdom, lesnopredelovalne industrije in s tem povezanega nadzora nad dobavno verigo;
- (e) ocenjevalec ima vzpostavljen mehanizem za prejetje in obravnavanje pritožb, ki izhajajo iz njegovih dejavnosti in ugotovitev.

7. POROČANJE

- 7.1. Poročilo o redni oceni vsebuje: (i) celovito poročilo z vsemi pomembnimi informacijami o oceni, ugotovitvami (vključno s primeri neskladnosti in pomanjkljivostmi v sistemu) in priporočili ter (ii) javno zbirno poročilo, ki temelji na celovitem poročilu in v katerem so povzeti ključne ugotovitve in priporočila.

- 7.2. Celovito poročilo in javno zbirno poročilo se pred objavo predložita odboru JIC v pregled in odobritev.

7.3. Na zahtevo odbora JIC ocenjevalec zagotovi dodatne informacije za utemeljitev ali pojasnitev svojih ugotovitev.

7.4. Ocenjevalec obvesti odbor JIC o vseh prejetih pritožbah in ukrepih, sprejetih za njihovo obravnavanje.

8. ZAUPNOST

Ocenjevalec ohranja zaupnost podatkov, ki jih prejme pri opravljanju svojih nalog.

9. IMENOVANJE, REDNOST IN FINANCIRANJE

9.1. Ocenjevalca imenuje Indonezija po posvetovanju z Unijo v odboru JIC.

9.2. Redne ocene se izvajajo v presledkih največ dvanajstih mesecev od datuma, ki ga določi odbor JIC v skladu s členom 14(5)(e) Sporazuma.

9.3. O financiranju redne ocene odloči odbor JIC.

PRILOGA VII

PRISTOJNOSTI IN NALOGE PRI NEODVISNEM SPREMLJANJU TRGA**1. CILJ NEODVISNEGA SPREMLJANJA TRGA**

Neodvisno spremljanje trga je spremljanje trga, ki ga opravlja neodvisna tretja oseba, imenovana opazovalec. Cilj neodvisnega spremljanja trga je zbrati in analizirati informacije o sprejetju indonezijskega lesa z dovoljenji FLEGT na trgu Unije ter preučiti učinke Uredbe (EU) št. 995/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o določitvi obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les in lesne proizvode, in s tem povezanih pobud, kot so politike javnih in zasebnih naročil.

2. OBSEG

Neodvisno spremljanje trga zajema:

- 2.1. sprostitev v prosti promet indonezijskega lesa z dovoljenji FLEGT na točkah vstopa v Unijo;
- 2.2. uspešnost indonezijskega lesa z dovoljenji FLEGT na trgu Unije in učinek s trgom povezanih ukrepov, sprejetih v Uniji, na povpraševanje po indonezijskem lesu z dovoljenji FLEGT;
- 2.3. uspešnost lesa brez dovoljenj FLEGT na trgu Unije in učinek s trgom povezanih ukrepov, sprejetih v Uniji, na povpraševanje po lesu brez dovoljenj FLEGT;
- 2.4. preučitev učinka drugih s trgom povezanih ukrepov, sprejetih v Uniji, kot so politike javnega naročanja, predpisi o zeleni gradnji in ukrepi zasebnega sektorja, kot so trgovinski kodeksi ravnanja in družbena odgovornost gospodarskih družb.

3. REZULTATI

Rezultati neodvisnega spremljanja trga bodo vključevali redna poročila skupnemu odboru za izvajanje Sporazuma (JIC), ki bodo vsebovala ugotovitve in priporočila za ukrepe za okrepitev položaja indonezijskega lesa z dovoljenji FLEGT na trgu Unije in izboljšanje izvajanja s trgom povezanih ukrepov, da se prepreči dajanje nezakonito pridobljenega lesa na trg Unije.

4. GLAVNE DEJAVNOSTI

Neodvisno spremljanje trga med drugim vključuje:

4.1. oceno:

- (a) napredka in učinka izvajanja ukrepov politike za preprečevanje trgovine z nezakonito pridobljenim lesom v Uniji;
- (b) trendov pri uvozu lesa in lesnih proizvodov v Unijo iz Indonezije in drugih držav izvoznic lesa, ki so pogodbenice prostovoljnih sporazumov o partnerstvu ali ne;
- (c) ukrepov interesnih skupin, ki bi lahko vplivali na povpraševanje po lesu in lesnih proizvodih ali na trge z indonezijskimi gozdnimi proizvodi;

4.2. poročanje odboru JIC o ugotovitvah in priporočilih.**5. METODOLOGIJA SPREMLJANJA**

- 5.1. Opazovalec uporablja metodologijo, ki je dokumentirana in temelji na dokazih. To vključuje ustrezno analizo zadevne dokumentacije, ugotovitev kakršnih koli neskladnosti v razpoložljivih podatkih in informacijah o trgovini ter poglobljene razgovore z zadevnimi akterji o ključnih kazalnikih učinkov in učinkovitosti s trgom povezanih ukrepov.

5.2. Opazovalec med drugim spremlja in analizira:

- (a) sedanje tržne razmere in trende v Uniji za les in lesne proizvode;
- (b) politike javnega naročanja in kako se v njih obravnavajo les in lesni proizvodi z dovoljenji FLEGT in brez njih v Uniji;
- (c) zakonodajo, ki vpliva na lesno industrijo, trgovino z lesom in lesnimi proizvodi v Uniji ter uvoz lesa in lesnih proizvodov v Unijo;
- (d) razlike v cenah med lesom in lesnimi proizvodi z dovoljenji FLEGT in brez njih v Uniji;
- (e) sprejemanje lesa in lesnih proizvodov z dovoljenji FLEGT na trgu, mnenje o njih in njihov tržni delež v Uniji;
- (f) statistične podatke in trende glede količine in vrednosti uvoza lesa in lesnih proizvodov z dovoljenji FLEGT in brez njih iz Indonezije ter drugih držav izvoznic lesa, ki so pogodbenice prostovoljnih sporazumov o partnerstvu ali ne, v različnih pristaniščih Unije;
- (g) opise pravnih instrumentov in postopkov, vključno z vsemi spremembami, s katerimi pristojni organi in organi mejne kontrole v Uniji potrjujejo dovoljenja FLEGT in pošiljke sproščajo v prosti promet, ter kaznimi, naloženimi za neskladnost;
- (h) mogoče težave in omejitve, s katerimi se srečujejo izvozniki in uvozniki pri vnašanju lesa z dovoljenji FLEGT v Unijo;
- (i) učinkovitost kampanj za promocijo lesa z dovoljenji FLEGT v Uniji.

5.3. Opazovalec priporoči promocijske dejavnosti za nadaljnjo krepitev sprejemanja indonezijskega lesa z dovoljenji FLEGT na trgu.

6. USPOSOBLJENOST NEODVISNEGA OPAZOVALCA TRGA

Opazovalec:

- (a) je neodvisna tretja oseba z dokazano strokovnostjo in neoporečnostjo pri spremljanju trga Unije z lesom in lesnimi proizvodi ter s tem povezanih trgovinskih vprašanj;
- (b) je seznanjen s trgovino in trgi z indonezijskim lesom in lesnimi proizvodi, zlasti s trdim lesom ter tistimi državami v Uniji, ki proizvajajo podobne proizvode;
- (c) ima sisteme, s katerimi se izogiba navzkrižju interesov. Vsako morebitno navzkrižje interesov prijavi in sprejme učinkovite ukrepe za njegovo ublažitev.

7. POROČANJE

7.1. Poročila se predložijo vsaki dve leti in vključujejo: (i) celovito poročilo z vsemi pomembnimi ugotovitvami in priporočili ter (ii) zbirno poročilo na podlagi celovitega poročila.

7.2. Celovito poročilo in zbirno poročilo se pred objavo predložita odboru JIC v pregled in odobritev.

7.3. Opazovalec na zahtevo odbora JIC zagotovi dodatne informacije za utemeljitev ali pojasnitev svojih ugotovitev.

8. ZAUPNOST

Opazovalec ohranja zaupnost podatkov, ki jih prejme pri opravljanju svojih nalog.

9. IMENOVANJE, REDNOST IN FINANCIRANJE

9.1. Opazovalca imenuje Unija po posvetovanju z Indonezijo v odboru JIC.

9.2. Neodvisno spremljanje trga se izvaja v presledkih največ štiriindvajsetih mesecev od datuma, ki ga določi odbor JIC v skladu s členom 14(5)(e) Sporazuma.

9.3. O financiranju neodvisnega spremljanja trga odloča odbor JIC.

PRILOGA VIII

MERILA ZA PRESOJO DELOVANJA INDONEZIJSKEGA SISTEMA ZA ZAGOTAVLJANJE ZAKONITOSTI LESA

OZADJE

Neodvisna tehnična ocena indonezijskega sistema TLAS bo opravljena pred začetkom delovanja sheme izdajanja dovoljenj FLEGT za izvoz lesa v Unijo. Cilj te tehnične ocene bo: (i) preučiti delovanje sistema TLAS v praksi in tako ugotoviti, ali daje pričakovane rezultate, ter (ii) preučiti vse spremembe sistema TLAS, nastale po podpisu Sporazuma.

Merila za to oceno so:

1. opredelitev zakonitosti;
2. nadzor nad dobavno verigo;
3. postopki preverjanja;
4. izdajanje dovoljenj za izvoz;
5. neodvisno spremljanje,

1. OPREDELITEV ZAKONITOSTI

Zakonito pridobljen les je treba opredeliti na podlagi veljavne zakonodaje v Indoneziji. Uporabljeni opredelitev mora biti nedvoumna, objektivno preverljiva in operativno izvedljiva ter mora vključevati vsaj zakone in druge predpise, ki urejajo naslednja področja:

- pravice do sečnje: dodelitev zakonitih pravic do sečnje lesa v okviru uradno določenih in/ali razglašanih območij;
- gozdarske dejavnosti: upoštevanje pravnih zahtev glede gospodarjenja z gozdovi, vključno z upoštevanjem skladnosti z ustreznimi okoljsko in delovno zakonodajo;
- pristojbine in davki: upoštevanje pravnih zahtev glede davkov, pristojbin in dajatev, neposredno povezanih s pravicami do sečnje in s sečnjo lesa;
- drugi uporabniki: spoštovanje zakonite posesti drugih oseb ali njihovih pravic do uporabe zemljišč in virov, ki bi bili lahko prizadeti zaradi pravic do sečnje lesa, če navedene pravice obstajajo;
- trgovina in carina: upoštevanje pravnih zahtev za trgovinske in carinske postopke.

Ključna vprašanja:

- Ali so se po sklenitvi Sporazuma spremenili opredelitev zakonitosti in standardi za preverjanje zakonitosti?
- Ali so bili zadevna delovna zakonodaja in drugi predpisi vključeni v opredelitev zakonitosti glede na Prilogo II?

V primeru sprememb opredelitve zakonitosti bodo ključna vprašanja vključevala:

- Ali so bila opravljena posvetovanja z vsemi zadevnimi zainteresiranimi stranmi glede teh sprememb in vseh nadaljnjih sprememb sistema preverjanja zakonitosti v postopku, v katerem so bila ustrezno upoštevana njihova stališča?

- Ali je jasno, kateri zakonski instrument je podlaga za posamezni novi element opredelitve? Ali so merila in kazalniki, ki jih je mogoče uporabiti za preizkus skladnosti z vsakim elementom opredelitve, podrobno določeni? Ali so merila in kazalniki jasni, objektivni in operativno izvedljivi?
- Ali je z merili in kazalniki mogoče jasno določiti vloge in odgovornosti vseh zadevnih akterjev ter ali se s preverjanjem oceni njihova uspešnost?
- Ali opredelitev zakonitosti vključuje navedena glavna področja veljavne zakonodaje in drugih predpisov? Če ne, zakaj so bila nekatera področja zakonodaje in drugih predpisov izpuščena iz opredelitve?

2. NADZOR NAD DOBAVNO VERIGO;

Sistemi za nadzor nad dobavno verigo morajo zagotavljati verodostojnost sledljivosti lesnih proizvodov v vsej dobavni verigi od kraja sečnje ali točke uvoza do točke izvoza. Vedno ne bo nujno, da se ohrani fizična sledljivost za hlod, tovor hlodovine ali lesni proizvod od točke izvoza do gozda izvora, vedno pa bo treba zagotoviti sledljivost med gozdom in prvo točko mešanja (npr. lesnim terminalom ali predelovalno enoto).

2.1. Pravice uporabe

Območja, za katera so bile dodeljene pravice do uporabe gozdnih virov, so jasno določena, znani pa so tudi imetniki teh pravic.

Ključna vprašanja:

- Ali nadzorni sistem zagotavlja, da v dobavno verigo vstopa samo les z gozdnega območja z veljavnimi pravicami za izkoriščanje gozda?
- Ali nadzorni sistem zagotavlja, da so bile podjetjem, ki izvajajo sečnjo, dodeljene ustrezne pravice za izkoriščanje gozda na zadevnih gozdnih območjih?
- Ali so postopki za dodeljevanje pravic za sečnjo ter informacije o takih pravicah in njihovih imetnikih javno dostopni?

2.2. Metode za nadzor nad dobavno verigo

Obstajajo učinkoviti mehanizmi za sledenje lesa skozi celotno dobavno verigo od sečnje do točke izvoza. Pristop za identifikacijo lesa je lahko različen, od uporabe nalepk za posamezne kose do zanašanja na dokumentacijo, ki spremlja tovor ali serijo. Pri izbiri metode je treba upoštevati vrsto in vrednost lesa ter nevarnost kontaminacije z neznanim ali nezakonitim lesom.

Ključna vprašanja:

- Ali so v nadzornem sistemu opredeljene in opisane vse mogoče dobavne verige, vključno z različnimi viri lesa?
- Ali so v nadzornem sistemu opredeljene in opisane vse faze v dobavni verigi?
- Ali so bile opredeljene in dokumentirane metode za ugotavljanje porekla proizvoda in preprečevanje mešanja z lesom iz neznanih virov v naslednjih fazah dobavne verige:
- neposekan les,
- hlodi v gozdu,
- prevoz in vmesno skladiščenje (skladišča hlodovine/bazeni za skladiščenje hlodovine, vmesna skladišča hlodovine/bazeni za skladiščenje hlodovine),

- prihod v lesnopredelovalni obrat in skladiščenje materiala,
- vstop v proizvodne linije v lesnopredelovalnem obratu in izstop iz njih,
- skladiščenje predelanih proizvodov v lesnopredelovalnem obratu,
- izstop iz lesnopredelovalnega obrata in prevoz,
- prihod na točko izvoza.
- Katere organizacije so pristojne za nadzor nad tokovi lesa? Ali imajo na voljo zadostne človeške in druge vire za učinkovito izvajanje nadzornih dejavnosti?
- Ali so bile v primeru konkretnih ugotovitev, da v dobavno verigo vstopa nepreverjen les, ugotovljene kakršne koli pomanjkljivosti v nadzornem sistemu, npr. neobstoj popisa neposekanega lesa pred sečnjo v zasebnih gozdovih/na zasebnih zemljiščih?
- Ali ima Indonezija politiko o vključevanju recikliranih materialov v indonezijski sistem TLAS, in če jo ima, ali so bile pripravljene smernice, kako reciklirane materiale vključevati v sistem?

2.3. Upravljanje količinskih podatkov

Obstajajo zanesljivi in učinkoviti mehanizmi za merjenje in evidentiranje količin lesa ali lesnih proizvodov v vsaki fazi dobavne verige, zlasti pa zanesljive in natančne ocene pred sečnjo, kar zadeva količino neposekanega lesa na vsakem območju poseka.

Ključna vprašanja:

- Ali nadzorni sistem zagotavlja količinske podatke o vložkih in izločkih, vključno s pretvorbenimi razmerji, kjer je to ustrezno, v naslednjih fazah dobavne verige:
- neposekan les,
- hlodi v gozdu (na začasnih skladiščih hlodovine),
- prepeljan in skladiščen les (skladišča hlodovine/bazeni za skladiščenje hlodovine, vmesna skladišča hlodovine/bazeni za skladiščenje hlodovine),
- prihod v lesnopredelovalni obrat in skladiščenje materiala,
- vstop v proizvodne linije in izstop iz njih,
- skladiščenje predelanih proizvodov v lesnopredelovalnem obratu,
- izstop iz lesnopredelovalnega obrata in prevoz,
- prihod na točko izvoza.
- Katere organizacije so pristojne za vodenje evidenc o količinskih podatkih? Ali imajo dovolj osebja in opreme?
- Kakšna je kakovost nadzorovanih podatkov?
- Ali so vsi količinski podatki evidentirani tako, da je mogoče količine pravočasno preveriti glede na predhodne in poznejše faze v dobavni verigi?
- Katere informacije o nadzoru nad dobavno verigo so dostopne javnosti? Kako lahko zainteresirane strani pridejo do teh informacij?

2.4. Ločevanje preverjenega zakonito pridobljenega lesa od lesa iz neznanih virov

Ključna vprašanja:

- Ali je vzpostavljen zadosten nadzor za izključitev lesa iz neznanih virov ali lesa, ki je bil pridobljen brez zakonitih pravic do sečnje?
- Kateri nadzorni ukrepi se uporabljajo za zagotovitev, da so preverjeni materiali ločeni od nepreverjenih v vsej dobavni verigi?

2.5. Uvoženi lesni proizvodi

Izvajajo se ustrezna preverjanja za zagotovitev, da so bili uvoženi les in lesni proizvodi uvoženi zakonito.

Ključna vprašanja:

- Kako se dokazuje zakonitost uvoza lesa in lesnih proizvodov?
- Kateri dokumenti so potrebni za opredelitev države poseka in zagotovilo, da uvoženi proizvodi izvirajo iz zakonito pridobljenega lesa, kot je navedeno v Prilogi V?
- Ali se s sistemom TLAS ugotavlja istovetnost uvoženega lesa in lesnih proizvodov v celotni dobavni verigi, dokler se ne zmešajo za proizvodnjo predelanih proizvodov?
- Ali je pri uporabi uvoženega lesa mogoče iz dovoljenja FLEGT ugotoviti državo porekla lesa (pri rekonstituiranih proizvodih se lahko izpusti)?

3. POSTOPKI PREVERJANJA

Preverjanje je izvajanje pregledov za zagotovitev zakonitosti lesa. Biti mora dovolj natančno in učinkovito, da je mogoče ugotoviti vsako neizpolnjevanje zahtev v gozdu ali dobavni verigi in sprejeti takojšnje ukrepe.

3.1. Organizacija

Preverjanje izvaja organ tretje osebe, ki ima ustrezne vire, upravljalne sisteme ter strokovno in usposobljeno osebje, pa tudi zanesljive in učinkovite mehanizme za nadzor nad navzkrižji interesov.

Ključna vprašanja:

- Ali imajo organi preverjanja veljavno potrdilo o akreditaciji, ki ga je izdal nacionalni akreditacijski organ (KAN)?
- Ali vlada imenuje organe za izvajanje nalog preverjanja? Ali je pooblastilo (in z njim povezane odgovornosti) jasno in javno?
- Ali so institucionalne vloge in odgovornosti jasno opredeljene in se uporabljajo?
- Ali imajo organi za preverjanje na voljo zadostne vire za preverjanje glede na opredelitev zakonitosti in sisteme za nadzor nad dobavno verigo lesa?
- Ali imajo organi za preverjanje v celoti dokumentiran sistem upravljanja, ki:
 - zagotavlja, da je njihovo osebje ustrezno usposobljeno in ima potrebne izkušnje za učinkovito preverjanje;
 - uporablja notranji nadzor/spremljanje;
 - vključuje mehanizme za nadzor nad navzkrižji interesov,

- zagotavlja preglednost sistema,
- opredeljuje in uporablja metodologijo preverjanja?

3.2. Preverjanje glede na opredelitev zakonitosti

Obstaja jasna opredelitev tega, kaj je treba preveriti. Metodologija preverjanja je dokumentirana in zagotavlja, da je postopek sistematičen in pregleden, da temelji na dokazih, se izvaja v rednih časovnih presledkih in zajema vse, kar je vključeno v opredelitev.

Ključna vprašanja:

- Ali metodologija preverjanja, ki jo uporabljajo organi za preverjanje, zajema vse elemente opredelitve zakonitosti in vključuje preizkuse skladnosti z vsemi kazalniki?
- Ali organi za preverjanje:
 - preverjajo dokumentacijo, evidence o sečnji in dejavnosti na terenu (tudi nenapovedane),
 - zbirajo informacije pri zunanjih zainteresiranih straneih,
 - evidentirajo svoje dejavnosti preverjanja?
- Ali so rezultati preverjanja javno dostopni? Kako lahko zainteresirane strani pridejo do teh informacij?

3.3. Preverjanje sistemov za nadzor nad celovitostjo dobavne verige

Obstaja jasen nabor meril in kazalnikov, ki jih je treba preveriti, zajema pa celotno dobavno verigo. Metodologija preverjanja je dokumentirana in zagotavlja, da je postopek sistematičen in pregleden, da temelji na dokazih, se izvaja v rednih časovnih presledkih, zajema vsa merila in kazalnike iz nabora ter vključuje redno in pravočasno usklajevanje podatkov v vsaki fazi v verigi.

Ključna vprašanja:

- Ali metodologija preverjanja v celoti zajema preverjanje nadzora nad dobavno verigo? Ali je to jasno navedeno v metodologiji preverjanja?
- Kateri dokazi potrjujejo dejansko preverjanje nadzora nad dobavno verigo?
- Katere organizacije so pristojne za preverjanje podatkov? Ali imajo zadostne človeške in druge vire za učinkovito izvajanje dejavnosti upravljanja podatkov?
- Ali obstajajo metode za ocenjevanje ujemanja med neposekanim lesom, posekanimi hlodi in lesom, ki vstopi v lesnopredelovalni obrat ali doseže točko izvoza?
- Ali obstajajo metode za ocenjevanje skladnosti med vstopnimi količinami neobdelanega lesa in izstopnimi količinami predelanih proizvodov v žagah in drugih obratih? Ali te metode vključujejo določitev in redno posodabljanje pretvorbenih razmerij?
- Kateri informacijski sistemi in tehnologije se uporabljajo za shranjevanje, preverjanje in evidentiranje podatkov? Ali obstajajo učinkoviti sistemi za varstvo podatkov?
- Ali so rezultati preverjanja v zvezi z nadzorom nad dobavno verigo javno dostopni? Kako lahko zainteresirane strani pridejo do teh informacij?

3.4. Mehanizmi za obravnavanje pritožb

Obstajajo ustrezni mehanizmi za obravnavanje pritožb in sporov, ki nastanejo zaradi postopka preverjanja.

Ključna vprašanja:

- Ali imajo organi za preverjanje mehanizem za obravnavanje pritožb, ki je na voljo vsem zainteresiranim stranem?
- Ali imajo organi za preverjanje mehanizme za prejemanje ugovorov neodvisnih opazovalcev in odzivanje nanje?
- Ali imajo organi za preverjanje mehanizme za prejemanje obvestil o kršitvah, ki jih odkrijejo državni uradniki, in odzivanje nanje?
- Ali je jasno, kako se pritožbe sprejemajo, dokumentirajo, (po potrebi) posredujejo višji ravni in obravnavajo?

3.5. Mehanizmi za obravnavanje neskladnosti

Obstajajo ustrezni mehanizmi za obravnavo primerov neskladnosti, ki so bili ugotovljeni med postopkom preverjanja ali na katere je bilo opozorjeno na podlagi pritožb in neodvisnega spremljanja.

Ključna vprašanja:

- Ali obstaja učinkovit in delujoč mehanizem za zahtevanje in izvršitev ustrezne popravne odločitve v zvezi z rezultati in ukrepi preverjanja, kadar so ugotovljene kršitve?
- Ali je navedena zahteva določena v sistemu za preverjanje?
- Ali so bili razviti mehanizmi za obravnavo primerov neskladnosti? Ali se uporabljajo v praksi?
- Ali so na voljo ustrezne evidence o primerih neskladnosti in popravkih rezultatov preverjanja ali drugih sprejetih ukrepih? Ali obstaja ocena učinkovitosti takih ukrepov?
- Ali obstaja mehanizem za poročanje vladi o ugotovitvah organov preverjanja?
- Katere informacije o primerih neskladnosti so javno dostopne?

4. IZDAJANJE DOVOLJENJ ZA IZVOZ

Indonezija je odgovornost za izdajanje dokumenta V-Legal/dovoljenj FLEGT v celoti podelila organom za izdajanje dovoljenj. Dovoljenja FLEGT se izdajajo za posamezne pošiljke, namenjene v Unijo.

4.1. Organizacijska ureditev

Ključna vprašanja:

- Kateri organi so pristojni za izdajanje dovoljenj FLEGT?
- Ali imajo organi za izdajanje dovoljenj veljavno potrdilo o akreditaciji, ki ga je izdal organ KAN?
- Ali je vloga organa za izdajanje dovoljenj in njegovega osebja pri izdajanju dovoljenj FLEGT jasno opredeljena in javna?
- Ali so opredeljene zahteve glede pristojnosti in je vzpostavljen notranji nadzor nad osebjem organa za izdajanje dovoljenj?
- Ali ima organ za izdajanje dovoljenj na voljo ustrezne vire za izvajanje svoje naloge?

4.2. Izdajanje dokumentov V-Legal in njihova uporaba za izdajanje dovoljenj FLEGT

Uporaba dokumentov V-Legal za izdajanje dovoljenj FLEGT je bila ustrezno urejena.

Ključna vprašanja:

- Ali ima organ za izdajanje dovoljenj javno dostopne dokumentirane postopke za izdajanje dokumenta V-Legal?
- Kaj dokazuje, da se ti postopki v praksi pravilno uporabljajo?
- Ali obstajajo ustrezne evidence o izdanih dokumentih V-Legal in primerih, v katerih ti niso bili izdani? Ali so v evidencah jasno navedena dokazila, na podlagi katerih so bili izdani dokumenti V-Legal?
- Ali ima organ za izdajanje dovoljenj ustrezne postopke za zagotavljanje, da je vsaka pošiljka lesa v skladu z zahtevami opredelitve zakonitosti in nadzora nad dobavno verigo?
- Ali so bile zahteve za izdajanje dovoljenj jasno opredeljene ter sporočene izvoznikom in drugim zadevnim stranem?
- Katere informacije o izdanih dovoljenjih so javne?
- Ali so dovoljenja FLEGT v skladu s tehničnimi specifikacijami iz Priloge IV?
- Ali je Indonezija razvila sistem številčenja dovoljenj FLEGT, ki omogoča razlikovanje med dovoljenji FLEGT, namenjenimi za trg Unije, in dokumenti V-Legal, namenjenimi za druge trge?

4.3. Poizvedbe o izdanih dovoljenjih FLEGT

Obstaja ustrezen mehanizem za obravnavo poizvedb pristojnih organov v zvezi z dovoljenji FLEGT, kot je določeno v Prilogi III.

Ključna vprašanja:

- Ali je bila določena in ustanovljena enota za informacije o dovoljenjih, ki med drugim prejema poizvedbe pristojnih organov in odgovarja nanje?
- Ali so bili določeni jasni postopki komuniciranja med enoto za informacije o dovoljenjih in pristojnimi organi?
- Ali so bili določeni jasni postopki komuniciranja med enoto za informacije o dovoljenjih in organi za izdajanje dovoljenj?
- Ali obstajajo načini, da indonezijske ali mednarodne zainteresirane strani opravijo poizvedbe o izdanih dovoljenjih FLEGT?

4.4. Mehanizem za obravnavanje pritožb

Obstaja ustrezen mehanizem za obravnavanje pritožb in sporov, ki nastanejo zaradi izdajanja dovoljenj. Ta mehanizem je primeren za obravnavanje vseh pritožb glede delovanja sheme izdajanja dovoljenj.

Ključna vprašanja:

- Ali obstaja dokumentiran postopek za obravnavanje pritožb, ki je na voljo vsem zainteresiranim stranem?
- Ali je jasno, kako se pritožbe sprejemajo, dokumentirajo, (po potrebi) posredujejo višji ravni in obravnavajo?

5. NEODVISNO SPREMLJANJE

Neodvisno spremljanje izvaja indonezijska civilna družba in je neodvisno od drugih elementov sistema TLAS (tistih, ki so vključeni v upravljanje ali urejanje gozdnih virov, in tistih, ki so vključeni v neodvisne revizije). Eden od ključnih ciljev je ohraniti verodostojnost sistema TLAS s spremljanjem izvajanja preverjanja.

Indonezija je formalno priznala funkcijo neodvisnega spremljanja in civilni družbi dovoljuje, da predloži pritožbe, kadar so ugotovljene nepravilnosti pri postopkih akreditacije, ocenjevanja in izdajanja dovoljenj.

Ključna vprašanja:

- Ali je vlada javnosti omogočila dostop do smernic za neodvisno spremljanje?
 - Ali smernice vsebujejo jasne zahteve glede upravičenosti organizacij za opravljanje nalog neodvisnega spremljanja, da se zagotovi nepristranskost in preprečijo navzkrižja interesov?
 - Ali smernice določajo postopke za dostop do informacij iz Priloge IX?
 - Ali lahko civilna družba v praksi dostopa do informacij iz Priloge IX?
 - Ali smernice določajo postopke za predložitev pritožb? Ali so ti postopki dostopni javnosti?
 - Ali so bile določbe o poročanju in javnem razkritju, ki veljajo za organe preverjanja, pojasnjene in uveljavljene?
-

PRILOGA IX

JAVNO RAZKRITJE INFORMACIJ

1. UVOD

Pogodbenici sta zavezani zagotavljanju, da so ključne informacije, povezane z gozdarstvom, dostopne javnosti.

V tej prilogi so za izpolnjevanje tega cilja določeni (i) informacije, ki morajo biti dostopne javnosti, (ii) organi, pristojni za zagotavljanje dostopnosti navedenih informacij, in (iii) mehanizmi, s katerimi je mogoče dostopati do njih.

Cilj je zagotoviti, da (1) so postopki odbora JIC med izvajanjem Sporazuma pregledni in razumljivi, (2) obstaja mehanizem za pogodbenici in zadevne zainteresirane strani za dostop do ključnih informacij, povezanih z gozdarstvom; (3) se delovanje sistema TLAS krepi na podlagi razpoložljivosti informacij za neodvisno spremljanje in da (4) se dosežejo širši cilji Sporazuma. Javna razpoložljivost informacij je pomemben prispevek h krepitvi indonezijskega upravljanja na področju gozdov.

2. MEHANIZMI ZA DOSTOP DO INFORMACIJ

Ta priloga je v skladu z indonezijskim zakonom št. 14/2008 o prostem dostopu do informacij. V skladu s tem zakonom mora vsaka javna institucija pripraviti predpise o dostopu javnosti do informacij. Zakon razlikuje med štirimi kategorijami informacij: (1) informacijami, ki so redno na voljo in se dejavno razširjajo; (2) informacijami, ki jih je treba nemudoma objaviti; (3) informacijami, ki so vedno na voljo in se zagotovijo na zahtevo, ter (4) informacijami, ki so omejene ali zaupne.

Ministrstvo za gozdarstvo, pokrajinski in okrožni uradi, nacionalni akreditacijski organ (KAN), organ za ugotavljanje skladnosti (OUS) in organi za izdajanje dovoljenj so vsi pomembne institucije v delovanju sistema TLAS in morajo torej v okviru svojih nalog javnosti razkriti informacije, povezane z gozdarstvom.

Za izvajanje navedenega zakona so ministrstvo za gozdarstvo, pokrajinski in okrožni uradi ter vse druge javne agencije, med katerimi je organ KAN, razvile ali še razvijajo postopke za zagotavljanje dostopa javnosti do informacij.

Organ KAN mora informacije javnosti zagotavljati tudi na podlagi standarda ISO/IEC 17011:2004, določba 8.2 – Obveznost akreditacijskega organa. Organi za preverjanje in organi za izdajanje dovoljenj morajo informacije javnosti zagotavljati na podlagi uredb ministra za gozdarstvo ter standarda ISO/IEC 17021:2006, določba 8.1 – Javno dostopne informacije, in standarda ISO/IEC, Vodilo 65:1996, določba 4.8 – Dokumentacija.

Organizacije civilne družbe delujejo kot eden od virov informacij, povezanih z gozdarstvom, na podlagi uredb ministra za gozdarstvo.

Minister za gozdarstvo je izdal uredbo P7/Menhut-II/2011 z dne 2. februarja 2011, ki določa, da je treba zahteve za informacije, ki jih ima ministrstvo za gozdarstvo, nasloviti na direktorja centra za odnose z javnostmi pri ministrstvu za gozdarstvo v okviru informacijske politike „enotnega dostopa do informacij“. Ministrstvo za gozdarstvo pripravlja nadaljnje izvedbene smernice. Do informacij, ki so na voljo v regionalnih, pokrajinskih in okrožnih gozdarskih uradih, je mogoče dostopati neposredno.

Da bi bila ta priloga izvedljiva, je treba razviti in potrditi postopke/smernice/navodila za odzivanje zgoraj navedenih institucij na zahteve za informacije. Poleg tega bodo pojasnjene določbe o poročanju in javnem razkritju, ki veljajo za organe za preverjanje in organe za izdajanje dovoljenj.

3. KATEGORIJE INFORMACIJ, KI SE UPORABLJAJO ZA KREPITEV SPREMLJANJA IN OCENJEVANJA DELOVANJA SISTEMA TLAS

Zakoni in drugi predpisi: vsi zakoni, drugi predpisi, standardi in smernice, našeti v standardih zakonitosti.

Dodelitev zemljišč in gozdov: zemljevidi dodelitve zemljišč in pokrajinski prostorski načrti, postopki za dodelitev zemljišč, koncesije ali pravice za izkoriščanje gozdov ali druge pravice za izkoriščanje in predelavo ter s tem povezana dokumentacija, kot so zemljevidi z zarisanimi koncesijskimi območji, dovoljenje za redčenje gozdne površine, dokumenti o zemljiški pravici in zemljevidi zemljiške pravice.

Prakse gospodarjenja z gozdovi: načrti za izkoriščanje gozdov, letni delovni načrti, vključno z zemljevidi in dovoljenjem za opremo, zapisniki posvetovalnih sestankov s skupnostmi, ki živijo na območju dovoljenja ali v njegovi bližini, potrebnih za pripravo letnih delovnih načrtov, delovni načrt za izkoriščanje gozdnega lesa in priloge, dokumenti o presoji vplivov na okolje in zapisniki javnih posvetovanj, potrebnih za pripravo poročil o presoji vplivov na okolje, poročila o proizvodnji hlodovine in podatki popisa sestoja na gozdnem zemljišču v državni lasti.

Informacije o prevozu in dobavni verigi: npr. prevozne listine za hlodovino in gozdnih proizvodov ter priloge, poročila o usklajevanju podatkov o lesu, dokumenti o registraciji prevoza lesa med otoki in dokumenti o identiteti plovila.

Informacije o predelavi in industriji: npr. ustanovitveni akt podjetja, dovoljenje za opravljanje dejavnosti in matična številka podjetja, poročilo o presoji vplivov na okolje, dovoljenje za opravljanje industrijske dejavnosti ali matične številke za industrijo, načrti za dobavo industrijskih surovin za primarno industrijo gozdnih proizvodov, registracija izvoznika proizvodov gozdarske industrije, poročila o surovinah in predelanih proizvodih, seznam imetnikov pravic do predelave ter informacije o podjetjih za sekundarno predelavo.

Pristojbine za gozdove: npr. pristojbine na podlagi območja in potrdila o plačilu/računi, plačilni nalogi in računi za pristojbine za sklad za pogozdovanje in zagotavljanje gozdnih virov.

Informacije o preverjanju in izdajanju dovoljenj: smernice o kakovosti in standard za postopke akreditacije; ime in naslov vsakega akreditiranega organa OUS, datumi izdaje akreditacije in datumi poteka; obseg akreditacije; seznam osebja organa OUS (revizorji, nosilci odločanja), povezanega s posameznim potrdilom; pojasnilo, kaj se šteje za zaupne poslovne informacije; revizijski načrt, v katerem je navedeno, kdaj potekajo javna posvetovanja; napoved revizije s strani organa OUS; zapisnik javnega posvetovanja z organom OUS, vključno s seznamom udeležencev; javni povzetek rezultatov revizije; zbirna poročila revizijskega organa o izdanih potrdilih; poročilo o stanju vseh revizij; odobrena potrdila, neodobrena potrdila, potrdila v obravnavi, izdana potrdila, začasno preklicana in odvzeta potrdila ter vse spremembe; primeri neskladnosti, pomembni za revizije in izdajanje dovoljenj, ter ukrepi za njihovo obravnavanje; izdana izvozna dovoljenja; redna zbirna poročila organov za izdajanje dovoljenj.

Spremljanje in pritožbeni postopki: standardni postopki za pritožbe organu KAN, organi za preverjanje in izdajanje dovoljenj, vključno s postopki za spremljanje napredka pri poročilih o pritožbah in poročilo o rešitvi pritožbe.

Seznam ključnih dokumentov, pomembnih za spremljanje stanja gozdov, agencije, ki imajo te dokumente, in postopek, s katerim je mogoče pridobiti te informacije, so navedeni v dodatku k tej prilogi.

4. KATEGORIJE INFORMACIJ, KI SE UPORABLJAJO ZA UTRDITEV ŠIRŠIH CILJEV SPORAZUMA

1. Evidenca razprav v odboru JIC.

2. Letno poročilo odbora JIC, v katerem so navedeni:

(a) količine lesnih proizvodov, izvoženih iz Indonezije v Unijo na podlagi sheme izdajanja dovoljenj FLEGT, glede na ustrezno tarifno številko HS in državo članico Unije, v katero so bili lesni proizvodi uvoženi;

(b) število dovoljenj FLEGT, ki jih je izdala Indonezija;

(c) napredek pri doseganju ciljev tega sporazuma in zadeve, povezane z njegovim izvajanjem;

- (d) ukrepi za preprečevanje uvoza in izvoza nezakonito proizvedenih lesnih proizvodov, njihovega dajanja na domači trg ali trgovanja z njimi;
 - (e) količine lesa in lesnih proizvodov, uvoženih v Indonezijo, ter ukrepi, sprejeti za preprečevanje uvoza nezakonito proizvedenih lesnih proizvodov in ohranitev celovitosti sheme izdajanja dovoljenj FLEGT;
 - (f) primeri neskladnosti s shemo izdajanja dovoljenj FLEGT in ukrepi za njihovo obravnavanje;
 - (g) količine lesnih proizvodov, uvoženih v Unijo na podlagi sheme izdajanja dovoljenj FLEGT, glede na ustrezno tarifno številko HS in državo članico Unije, v katero so bili lesni proizvodi uvoženi;
 - (h) število dovoljenj FLEGT, ki jih je izdala Indonezija in prejela Unija;
 - (i) število primerov in zadevne količine lesnih proizvodov, če so potekala posvetovanja med pristojnimi organi in indonezijsko enoto za informacije o dovoljenjih.
3. Celovito poročilo in zbirno poročilo o redni oceni.
4. Celovito poročilo in zbirno poročilo o neodvisnem spremljanju trga.
5. Pritožbe o redni oceni in neodvisnem spremljanju trga ter njihovo obravnavanje.
6. Časovni načrt za izvajanje Sporazuma in pregled izvedenih dejavnosti.
7. Drugi podatki in informacije, pomembni v zvezi z izvajanjem in delovanjem tega sporazuma. To vključuje:
- pravne informacije:
- besedilo tega sporazuma, njegovih prilog in vseh sprememb;
 - besedilo vseh zakonov in drugih predpisov iz Priloge II;
 - izvedbeni predpisi in postopki;
- informacije o proizvodnji:
- skupna letna proizvodnja lesa v Indoneziji;
 - letne količine izvoženih lesnih proizvodov (skupno in v Unijo);
- informacije o podelitvi koncesij:
- skupna površina podeljenih koncesij za izkoriščanje gozdov;
 - seznam koncesij, imena podjetij, ki so jim bile podeljene, in imena podjetij, ki jih upravljajo;
 - zemljevid z zarisanimi koncesijskimi območji za sečnjo;
 - seznam registriranih gozdarskih podjetij (proizvodnja, predelava, trgovina in izvoz);
 - seznam certificiranih (SVLK) gozdarskih podjetij (proizvodnja, predelava, trgovina in izvoz);

informacije o upravljanju:

- seznam urejenih koncesij po vrsti;
- seznam potrjenih koncesij za izkoriščanje gozdov in vrsta potrdila, na podlagi katerega se upravljajo;

informacije o organih:

- seznam organov za izdajanje dovoljenj v Indoneziji, vključno z naslovom in kontaktnimi podatki;
- naslov in kontaktni podatki enote za informacije o dovoljenjih;
- seznam pristojnih organov v Uniji, vključno z naslovom in kontaktnimi podatki.

Te informacije bodo na voljo prek spletnih strani pogodbenic.

5. IZVAJANJE DOLOČB O JAVNEM RAZKRITJU

V okviru izvajanja te priloge bosta pogodbenici ocenili:

- potrebo po krepitevi zmogljivosti za uporabo javnih informacij za neodvisno spremljanje;
- potrebo po izboljšanju ozaveščenosti javnega sektorja in zainteresiranih strani o določbah o javnem razkritju, ki jih vsebuje ta sporazum.

INFORMACIJE ZA OKREPITEV PREVERJANJA, SPREMLJANJA IN DELOVANJA SISTEMA TLAS

Št.	Dokument, ki mora biti dostopen javnosti	Agencije, ki imajo dokument	Information Kategorija
LES IZ GOZDOV NA ZEMLJIŠČIH V DRŽAVNI LASTI (IUPHHK-HA/HPH, IUPHHK-HTI/HPHTI, IUPHHK RE) in LES IZ GOZDOV NA ZEMLJIŠČIH V DRŽAVNI LASTI, KI JIH UPRAVLJAJO LOKALNE SKUPNOSTI (IUPHHK-HTR, IUPHHK-HKM)			
1	Koncesije za izkoriščanje gozdov (SK IUPHHK-HA/HPH, IUPHHK-HTI/HPHTI, IUPHHK RE)	Ministrstvo za gozdarstvo (BUK); kopije v okrožnih in pokrajinskih gozdarskih uradih	3
2	Zemljevidi z zarisanimi koncesijskimi območji	Ministrstvo za gozdarstvo (BAPLAN); kopije v okrožnih in pokrajinskih gozdarskih uradih	3
3	Dovoljenja za izkoriščanje lesa iz lesnoproizvodnih gozdov (SK IUPHHK-HTR, IUPHHK-HKM)	Ministrstvo za gozdarstvo (BUK); kopije v okrožnih in pokrajinskih gozdarskih uradih	3
4	Zemljevidi območij izkoriščanja lesa iz lesnoproizvodnih gozdov	Ministrstvo za gozdarstvo (BAPLAN); kopije v okrožnih in pokrajinskih gozdarskih uradih	3
5	Načrt za izkoriščanje gozdov (TGHK)	Ministrstvo za gozdarstvo (BAPLAN); kopije v okrožnih in pokrajinskih gozdarskih uradih	3
6	Delovni načrt za izkoriščanje gozdnega lesa (RKUPHHK) in priloge, vključno z dovoljenjem za opremo	Ministrstvo za gozdarstvo (BUK)	3
7	Plačilni nalog (SPP) za pristojbino za dovoljenje IUPHHK in potrdilo o plačilu	Ministrstvo za gozdarstvo (BUK)	3
8	Letni delovni načrt (RKT/osnutek), vključno z zemljevidom	Pokrajinski gozdarski uradi; kopije v okrožnih gozdarskih uradih	3
9	Poročila o označevanju lesa in proizvodnji (LHP in LHC)	Okrožni gozdarski uradi; kopije v pokrajinskih gozdarskih uradih	3
10	Prevozne listine (skshh)	Okrožni gozdarski urad; kopije v pokrajinskih gozdarskih uradih	3
11	Poročilo o usklajevanju podatkov o hlodih (LMKB)	Okrožni gozdarski uradi in lokalna enota ministrstva za gozdarstvo (BP2HP)	3
12	Plačilni nalog in potrdilo o plačilu pristojbine za proizvodnjo (SPP) (po hlodih/količini)	Okrožni gozdarski uradi	3

Št.	Dokument, ki mora biti dostopen javnosti	Agencije, ki imajo dokument	Information Kategorija
13	Potrdilo o plačilu pristojbine za sklad za zagotavljanje gozdnih virov in pogozdovanje (PSDH ali DR za imetnike dovoljenja za naravne gozdove ali PSDH za imetnike dovoljenja za gozdne nasade)	Okrožni gozdarski uradi	3
14	Dokumenti o presoji vplivov na okolje (EIA) (AMDAL, ANDAL, RKL in RPL)	Pokrajinski ali okrožni okoljski urad (BAPEDALDA ali BLH); kopije na Ministrstvu za gozdarstvo (BUK)	3
LES Z ZASEBNIH ZEMLJIŠČ			
15	Veljaven dokument o zemljiški pravici	Nacionalni ali pokrajinski/okrožni urad agencije za zemljišča (BPN)	3
16	Zemljiška pravica/zemljevidi z zarisanimi območji	Nacionalni ali pokrajinski/okrožni urad agencije za zemljišča (BPN)	3
17	Prevozna listina za hlodovino SKAU ali SKSKB z žigom KR (les skupnosti)	Občinski predstojnik (SKAU); kopije v okrožnih gozdarskih uradih (SKSKB-KR in SKAU)	3
LES Z ZEMLJIŠČA, KATEREGA NAMEMBNOST JE BILA SPREMENJENA (IPK)			
18	Dovoljenja za izkoriščanje lesa: ILS/IPK, vključno z dovoljenjem za opremo	Pokrajinski in okrožni gozdarski uradi	3
19	Zemljevidi, priloženi ILS/IPK	Pokrajinski in okrožni gozdarski uradi	3
20	Dovoljenje za redčenje gozdne površine	Ministrstvo za gozdarstvo (BAPLAN) in pokrajinska enota ministrstva za gozdarstvo (BPKH)	3
21	Delovni načrt IPK/ILS	Okrožni gozdarski uradi	3
22	Podatki o popisu sestoja na gozdnem zemljišču v državni lasti, katerega namembnost bo spremenjena (razdelek v delovnem načrtu IPK/ILS)	Okrožni gozdarski uradi	3
23	Dokument o proizvodnji lesa (LHP)	Okrožni gozdarski uradi	3
24	Potrdilo o plačilu DR in PSDH (glej št. 13)	Okrožni gozdarski uradi; kopije na ministrstvu za gozdarstvo (BUK)	3
25	Prevozne listine FAKB in priloge za KBK in SKSKB ter priloge za KB	Okrožni gozdarski uradi	3

Št.	Dokument, ki mora biti dostopen javnosti	Agencije, ki imajo dokument	Information Kategorija
INDUSTRIJA, TEMELJEČA NA GOZDARSTVU			
26	Ustanovitveni akt podjetja	Ministrstvo za pravosodje in človekove pravice; za primarno in celotno industrijo s kapaciteto nad 6 000 m ³ kopije na ministrstvu za gozdarstvo (BUK), za tisto s kapaciteto pod 6 000 m ³ pa kopije v pokrajinskih in okrožnih gozdarskih uradih; za sekundarno industrijo kopije na ministrstvu za industrijo	3
27	Dovoljenje za opravljanje dejavnosti (SIUP)	Lokalni urad za naložbe ali agencija za usklajevanje naložb (BKPMĐ), ministrstvo za trgovino. Za sekundarno industrijo kopije na ministrstvu za industrijo	3
28	Matična številka podjetja (TDP).	Lokalni urad za naložbe ali agencija za usklajevanje naložb (BKPMĐ) in ministrstvo za trgovino	3
29	Presoja vplivov na okolje (EIA) (UKL/UPL in SPPL)	Pokrajinski in okrožni okoljski uradi (BAPEDALDA ali BLH); kopije v lokalnem trgovinskem uradu ali agenciji za usklajevanje naložb (BKPMĐ)	3
30	Dovoljenje za opravljanje industrijske dejavnosti (IUI) ali matična številka za industrijo (TDI)	Za primarno in celotno industrijo s kapaciteto nad 6 000 m ³ kopije na ministrstvu za gozdarstvo (BUK), za tisto s kapaciteto pod 6 000 m ³ kopije v pokrajinskih gozdarskih uradih, za tisto s kapaciteto pod 2 000 m ³ pa kopije v okrožnih gozdarskih uradih; za sekundarno industrijo kopije na ministrstvu za industrijo	3
31	Načrt za dobavo industrijskih surovin (RPBBI) za primarne industrije gozdnih proizvodov (IPHH)	Za primarno in celotno industrijo s kapaciteto nad 6 000 m ³ kopije na ministrstvu za gozdarstvo (BUK), za tisto s kapaciteto pod 6 000 m ³ kopije v pokrajinskih gozdarskih uradih, za tisto s kapaciteto pod 2 000 m ³ pa kopije v okrožnih gozdarskih uradih; kopije v pokrajinskih in okrožnih gozdarskih uradih	3
32	Registracija izvoznika proizvodov gozdarske industrije (ETPIK)	Ministrstvo za trgovino	3
33	Prevozne listine (SKSKB, FAKB, SKAU in/ali FAKO)	Občinski predstojnik (SKAU); kopije v okrožnih gozdarskih uradih (SKSKB-KR, SKAU), kopije FAKO v pokrajinskih gozdarskih uradih	3
34	Dokumenti, ki sporočajo spremembe zalog okroglega lesa (LMKB/LMKBK)	Okrožni gozdarski uradi	3
35	Poročila o predelanih proizvodih (LMOHHK)	Okrožni gozdarski uradi, kopije v pokrajinskih gozdarskih uradih	3
36	Dokument o trgovini z lesom med otoki (PKAPT)	Ministrstvo za trgovino (generalni direktorat za notranjo trgovino)	3
37	Dokumenti, iz katerih so razvidni podatki o plovilu	Lokalni urad pristaniške uprave (pod okriljem ministrstva za promet); kopija v Indonezijskem uradu za klasifikacijo (BKI)	3

Št.	Dokument, ki mora biti dostopen javnosti	Agencije, ki imajo dokument	Information Kategorija
DRUGE ZADEVNE INFORMACIJE			
38	Zakoni in drugi predpisi: vsi zakoni, drugi predpisi, standardi in smernice, navedeni v standardih zakonitosti	Ministrstvo za gozdarstvo, pokrajinski ali okrožni gozdarski uradi	3
39	Informacije o preverjanju in izdajanju dovoljenj:		
	(a) smernice o kakovosti in standard za postopke akreditacije	Nacionalni akreditacijski organ (KAN)	1
	(b) ime in naslov vsakega akreditiranega organa za ugotavljanje skladnosti (LP in LV)	Nacionalni akreditacijski organ (KAN)	1
	(c) seznam osebja (revizorji, nosilci odločanja), povezanega s posameznim potrdilom	Organi za ugotavljanje skladnosti (LP in LV), ministrstvo za gozdarstvo	1
	(d) pojasnilo, kaj se šteje za zaupne poslovne informacije	Organi za ugotavljanje skladnosti (LP in LV)	1
	(e) revizijski načrt, v katerem je navedeno, kdaj potekajo javna posvetovanja, napoved revizije s strani revizijskega organa, javni povzetek rezultatov revizije, zbirna poročila revizijskega organa o izdajanju potrdil	Organi za ugotavljanje skladnosti (LP in LV)	1
40	Poročila o stanju revizij:		
	(a) odobrena potrdila, neodobrena potrdila, potrdila v obravnavi, izdana potrdila, začasno preklicana in odvzeta potrdila ter vse spremembe	Organi za ugotavljanje skladnosti (LP in LV)	1
	(b) primeri neskladnosti, pomembni za revizije in izdajanje dovoljenj, ter ukrepi za njihovo obravnavanje	Organi za ugotavljanje skladnosti (LP in LV)	3
	(c) Izdana izvozna dovoljenja (dokumenti V-Legal); redna poročila organa za izdajanje dovoljenj	Organi za ugotavljanje skladnosti (LP in LV)	1

Št.	Dokument, ki mora biti dostopen javnosti	Agencije, ki imajo dokument	Information Kategorija
41	Spremljanje in pritožbeni postopki:		
	(a) standardni postopki za pritožbe za akreditacijski organ in vsak revizijski organ	Nacionalni akreditacijski organ (KAN), organi za ugotavljanje skladnosti (LP in LV)	1
	(b) postopki za spremljanje in pritožbe s strani civilne družbe, poročila spremljanja, ki jih pripravi opazovalec civilne družbe	Ministrstvo za gozdarstvo, neodvisni opazovalec	1
	(c) dokumenti za spremljanje napredka pri obravnavi in reševanju pritožb	Nacionalni akreditacijski organ (KAN), organi za ugotavljanje skladnosti (LP in LV)	3

Postopki za pridobivanje informacij:

- Zakon o prostem dostopu do informacij (UU 14/2008) razlikuje med štirimi kategorijami informacij: (1) informacijami, ki so redno na voljo in se dejavno razširjajo; (2) informacijami, ki jih je treba objaviti nemudoma; (3) informacijami, ki so vedno na voljo in se zagotovijo na zahtevo, ter (4) omejenimi ali zaupnimi informacijami.
- Informacije iz kategorije 3, kot jo priznava Zakon o prostem dostopu do informacij, se javnosti dajo na voljo na zahtevo, vloženo pri imenovanem organu (PPID) znotraj ustrezne institucije, npr. centru za odnose z javnostmi pri ministrstvu za gozdarstvo. Na podlagi Zakona o prostem dostopu do informacij ima vsaka institucija določene svoje izvedbene predpise o obveščanju javnosti.
- Nekatere informacije – med drugim odloki in predpisi, zemljevidi dodelitve zemljišč ter načrti za izkoriščanje gozdov – so kljub temu, da spadajo v kategorijo 3, kot jo priznava Zakon o prostem dostopu do informacij, objavljene na spletnih straneh ustreznih institucij.

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL